

King C.W. - The Gnostics And Their Remains, Ancient and Mediæval

TAM METİN EKSİKSİZ TÜRKÇE TERCÜME (506 Sayfa)
Gnostik Araştırma Kütüphanesi Arşivi

--- SAYFA 1 [Görsel / Boş] ---

--- SAYFA 2 ---

YEŞİL YEŞİM CERAUNIA, GNOTİK BİR TILISMAN'A DÖNÜŞTÜRÜLMÜŞ. (Bkz. sayfa 197.)

--- SAYFA 3 ---

GNOSTİKLER VE KALINTILARI, ESKİ VE ORTAÇAĞ, C. W. KING, M.A. İKİNCİ BASKI LONDRA: DAVID NUTT, 270, STRAND. 1887

--- SAYFA 4 ---

LONDRA: WILLIAM CLOWES AND SONS, LIMITED, STAMFORD STREET VE CHARING CROSS TARAFINDAN BASILMIŞTIR. [Her hakkı saklıdır.]

--- SAYFA 5 ---

ÖNSÖZ Bu çalışma yirmi üç yıl önce ilk ortaya çıktığında, hem haksız suiistimallerin hem de aynı derecede haksız övgülerin hedefi haline geldi. Küçük din adamları, bunu "kanunla belirlenmiş" fikirleri devirmeye yönelik sinsi bir girişim olarak algılayarak, İncil'in sütüne batırılmış kalemlemleriyle ona saldırdılar; oysa aynı halüsinasyon altında, "Işığın Dostları" bunu göklere övüyordu; her iki taraf da hem konu hem de çalışmalarımın amacı konusunda eşit derecede cahildi. Birisi, Zoilus'un (Homeros'la ilgili anılarının Teğmen Blifil'in anılarıyla aynı derin izlere sahip olduğu anlaşıyor) Gölgelemlerin Tanrısı'nın adı olarak "Aidoneus"tan söz etmemden tiksindiğini belirtti; bir başkası Bardanes'i Pontuslu olmasına rağmen Pers olarak adlandırma konusundaki bilgisizliğime hayret ediyor; Hataya rağmen iddiamın eşit derecede geçerli olduğunu anlamamıştım - Pontus başlangıçta Darius imparatorluğunun bir vilayeti idi ve daha da önemlisi Mitraizm'in Roma dünyasına yayıldığı asıl odak noktasıydı. Kitaba karşı duyduğum tepkinin hâlâ büyük bir nedeni, masonluğun Kutsal Sandığı'na haddini bilmez eller koyma cüretinde bulunmam ve bu zamanların "Hür ve Kabul Edilmiş"lerinin, eski Zanaat ile, incir yaprakları gibi terimleri ve biçimleri dışında, iddialarının gerçek çıplaklığını örtmek için önlükler diktikleri eski Zanaat ile, Murat'ın zamanındaki İtalyan Carbonari'nin kömür ticaretiyle olduğundan daha gerçek bir bağlantısı olmadığı yönündeki fikrimi açıkça ifade etmemdi. Başkan'ın tahtı için sepetleri ödünç alınan yakıcılar. Kral Hiram'ın kafatası cista mistik içinde öfkeyle dişlerini gıcırdattı; ve Abia'nın yolundan gerçekçi bir genç Levili,

--- SAYFA 6 ---

ÖNSÖZ. vi, mantıksal olarak tüm iddialarımı çürütmeye devam ediyor: "Athelstan bir kilise inşa etti: duvarcılar olmadan inşa edemezdi; argal, Athelstan İngiltere'de Masonluğun kurucusuydu. Ama bu kadarı yeter; aynı muamele zorunlu olarak bu baskı için de geçerlidir; "Verbera, carnifices, robur, pix, lamina, taedae"yi aramalıdır. Konunun literatürü hakkında herhangi bir bilgi sahibi olduğunu sergileyen selefının eleştirmenlerinden biri, "çalışmada bir Katolik Hristiyan'dan çok bir Gnostik ruhuna sahip olduğumu" özet yargısını vererek övgüsünü nitelendirmek için kendisini (kendi konumu nedeniyle) "görevli" hissetti. Kinamayı amaçlayan bu cümleyi, çalışmalarına yapılabilecek en büyük övgü olarak kabul ediyorum; ve bu nedenle herhangi bir görüşün tarihini ve kalıntılarını yalnızca gerçeği anlamak amacıyla inceleyen; ve Gerçeği göstermek adına değil, yalnızca tanımlanmış bir form altında var olabilir. Şimdi, bu baskıda, iyi huylu Aristarhos'un bana verdiği ünvanı hak etmek için nasıl daha fazla çaba gösterdiğimi anlatmaya devam edeyim. Benim İncelemem, Chiflet'in hayranlık uyandıran "Apistopistus"undan (1617) bu yana Gnostik Arkeoloji üzerine ortaya çıkan tek çalışmaydı (çünkü Dr. Waslh'ın küçük kitabı bu adı hak etmiyor); Matter, "Histoire Critique du Gnosticism"de (1827), Gnosis doktrinlerinin mükemmel bir analizini yapıyor, anıtları için küçültülmüş ölçekte yeniden yayınlamanın ötesinde hiçbir şey yapmıyor. "Apistopistus" gravürleri. Bu basımı yazarken erişebildiğim tek bilgi kaynakları, benden önce Matter'ın yararlandığı bilgi kaynaklarıyla, yani Irenaeus ve Epiphanius'un incelemeleriyle aynıydı. Bu arada, bu araştırmadaki pek çok zor soruya ışık tutan, yakın zamanda keşfedilen iki eserle tanıştım ve iyice uzmanlaşmak için onların tam tercümelerini yaptım. Bunlardan biri, Origen'e ya da Hippolytus'a atfedilen "Tüm Sapkınlıkların Reddi"dir; yazarının savunduğu doktrinleri yakından tanıması

--- SAYFA 7 ---

ÖNSÖZ. vii nefret veya alay amaçlı; ve (bu, onun eleştirilerini günümüzün öğrencileri için çok daha yüksek değere sahip kılmaktadır) bunları o zamanın kapsamlı sapkın literatüründen bol miktarda alıntılarla örneklendirmesi ve yakında "ortodoks" Din'in zaferiyle tamamen yok edilmesi gerekmektedir. Diğer yardım ise bir zamanlar çok sayıda olan Gnostik İnciller ailesinden hayatta kalan tek kişi olan "Pistis-Sophia"dır; ama neyse ki amacımız açısından bunların en önemlisi ve (Kipti kılığında) kaçıışı için arkeologların yok edicilerin bilgisizliğine en çok minnettar hissetmesi gereken kişi. Çünkü diğer Gnostik öğretmenler (Hippolytus'un işaret etmeyi sevdiği gibi) sistemlerini çeşitli Yunan felsefelerinin çizgileri üzerine inşa ediyor gibi görünürken, "Pistis-Sophia", Haham Kabala'nıninkilerle aynı olan, çok ünlü Mısır Gizemlerinin en derin sırlarının neler olduğunu bize bildirir; tek değişiklik, onları mevcut fikir değişimine uyarlamak için onları Kutsal Kitap şahsiyetlerinin ağzına koymaktır. Dolayısıyla bu kitap, doğası gereği, başka yerde bulunamayacak çağdaş anıtlara dair bir tür açıklama sağlar; çünkü Hristiyan Babalar, yalnızca düşmanlarının öğretilerini tartışır ve bunların günlük yaşamdaki kullanımlarına uygulanmasını dikkate almaya tenezzül etmezler. "Pistis-Sophia"ya bu kadar ilgi kazandıran şey bu son noktadır - ondan tüm Kutsal İsimler kategorisini, böylesine tılsımlı bir erdemi elde ederiz; gerçek cinlerin güçleri ve unvanları, ruhun yapısı; ve ölümden sonraki durumu. Ancak daha da merak uyandırıcı olanı, "Pistis-Sophia", Kabala'nın zaten kurulmuş olan temel ilkelerini sergiliyor ve bu ilkelerin üçüncü yüzyılda sapkın Marcus tarafından kullanıldığı gibi en yüksek gerçeklerin gösterilmesine de uygulanıyor. Ve burada parantez olarak belirtmek gerekir ki, dinsel görüşlerin tarihine gerçekten aşina olan hiç kimse, Marcus'un (doğuştan bir Yahudi, hatırlanırsa) kendi sisteminin geliştirilmesinde kullandığı harikulade mekanizmanın ve 'Gerçeğin Tezahürü'nün ilk mucidi olduğunu bir an için bile hayal edemez; o sadece, Hahamlık Kanunu'nda zaten yetkili olarak tesis edilmiş bulduğu kuralları yeni bir amaç için uygulamakla yetinmiştir.

--- SAYFA 8 ---

ÖNSÖZ. viii okullar. Çünkü Dinde “yeni bir şey” yoktur; aynı fikirler tekrar tekrar geliştirilir; günümüz hükümdarındaki altın ilk kez yeni icat edilen Kroesus staterinde dolaşıma girmiş olabilir. Son olarak, zaman açısından ama bu çalışmanın tamamlanması için bana hizmet eden yeni kaynaklardan herhangi biri kadar değerli olan, uzun yıllar ayaklarının dibinde oturduğum ve onun "Kutsal Zohar" açıklamasını dinlediğim Haham Dr. Schiller-Szinessy'nin (eski Gamaliellerin değişmeyen temsilcisi) sözlü öğretilerini minnetle anmak zorundayım. Tora'nın bu aşkın gelişiminin bugünkü şeklinin tarihi ne olursa olsun, Gnosis'in Yunan tarihçileri tarafından tamamen okunmamış olan ters çevrilmiş bir Yahudi dışında hiç kimse, onun ilke ve geleneklerinin, Simon Magus ve Justinus'un orada çalıştığı dönemde Babil ve Tiberiya okullarında öğretilenlerle tamamen aynı olduğunu algılamaktan kaçınamaz. İlk yayımlanmasından bu yana geçen uzun yıllar boyunca, zaman zaman İnceleme'nin tamamını yeniden düzenledim ve yeniden yazdım; yeni bilgiler, okumalar veya tesadüflerin önüne çıkardığı her şeyi eski içerikle birleştirdi. Aynı dönemde bu konuyla ilgili iki çalışma daha ortaya çıktı. Dean Mansel'in 'Gnostikleri', Yunan Babalarının çeşitli sirlara ilişkin doktrinler konusunda bize bıraktıkları her şeyin iyi yazılmış ve doğru bir özetidir; ancak kitabın yalnızca teoloji öğrencilerinin kullanımına yönelik olduğu açıkça görüldüğünden, yazar konusuna kesinlikle profesyonel bir bakış açısıyla bakmıştır; Sorunun (benim esas olarak ilgilendiğim) arkeolojik yönünü tamamen göz ardı ederek, yazdığı amaca tamamen yabancı olduğunu belirtti. Öte yandan, Dr. Ginsburg'un 'Kabala: Doktrinleri, Gelişimi ve Edebiyatı' adlı eseri, sadece ardı ardına gelen Haham nesillerinin incelikli inceliğiyle getirildiği şekliyle, tüm Teosofilerin en anlaşılması güç olanını anlaşılır bir şekilde açıklama değerine sahip olmakla kalmayacak, aynı zamanda tılsımlı yazıtları yorumlamaya çalışan herkes için paha biçilmez bir rehber olacaktır. Örneğin, Sefirot isimlerini ifade eden İbranice kökler, Yunanca dizelerde keşfedilecektir.

--- SAYFA 9 ---

ÖNSÖZ. Şu ana kadar her okuyucunun yaratıcılığını şaşırtan sesli harfler olmadığı için artık dilsiz olan ix ünsüz. Ezoterik Budizm'in Sibyl'inin, yeni dininin ilk kavramlarını, ilk baskımda ortaya koyduğum gibi, İç Adam'ın analizinden çıkardığından şüphelenmek için neden var gibi görünüyor. Bu nedenle, "Tanrı'yı bulmakla" meşgul olan, vahiyleri zihinsel doğamızla ve mezarın ötesindeki dünyayla ilgili en zor sorunları kesinlikle çözen daha derin bir teosofiyi onlara tanıttıkları için kendilerini meşgul eden "açık ruhlara" (Milton'un deyişi) şükranlarımı sunabileceğime kendi kendime söz verebilirim. Ezoterik Budistlerle aynı türden araştırmacılar, burada ellerine hazır bir İncil bulacaklar; o kadar büyük gerçeklerle dolu, anlayışları o kadar orijinal ki, hiçbir insan kaynağından gelmiyormuş gibi görünüyor; ve doğası gereği iyi tohumu almaya uyum sağlayacak her zihne, onun ilahi kökenine ilişkin inancı taşımalıdır. Sonuç olarak, yorulmak bilmez dostum, Corpus Christi Koleji Üyesi Bay S. S. Lewis'e hizmetlerinden dolayı minnettarlığımı ifade etmeliyim; ancak kimin ikna edilmesi ve yayıncılarla yapılan müzakereler olmasaydı bu sayfalar asla ışığı göremeyecekti. Sadece bu da değil, aynı zamanda ispatların düzeltilmesini üstlenerek, yayınlama yolundaki görünüşte aşılmaz bir zorluğun (görme yeteneğimin bozulması, bu çalışmayı baskı aracılığıyla yürütmemi tamamen engelledi) üstesinden gelmemi sağladı: yazar dışında herkes için zahmetli ve sıkıcı bir görev; ve yalnızca benim gibi, hayatının her saatini tamamen meşgul ettiği meşguliyetlerin çeşitli doğasını bilenlerin takdir edebileceği bir zaman fedakarlığı talep ediyor. Bay Joseph Jacobs, bu çalışmada alıntı yapılan yazarların ve onlara yapılan atıfların dikkatlice derlenmiş bir listesini sunmuştur; konuyu daha da ileri götürmek isteyenlerin işine yarayacaktır. C.W.KING. TRINITY KOLEJİ, CAMBRIDGE, 26 Ağustos 1887.

--- SAYFA 10 [Görsel / Boş] ---**--- SAYFA 11 ---**

İÇİNDEKİLER j SAYFA ÖNSÖZ v Giriş xiii BÖLÜM I. GNOSTİKİZM VE KAYNAKLARI. Giriş - Gnostisizm ve kökeni - Pistis-Sophia - Enoch Kitabı - Başlangıçta Gnostisizm - Yahudiliğin Eskiler Üzerindeki Etkisi - Zendavesta - Kabala ve Talmud - Gnostisizmin Hint kaynakları, Manes - Budizm - Simonianizm - Basilides - Ofitler - Gnosis Makineleri. . 1 BÖLÜM II. MİTRAS VE SERAPİS'E İBADET. Mitraizm'in Kökeni - Mitra Ayinleri - Mağarasında Bir Roma Mithra'sı - Mitras Tılsımları - Mitraik ile bağlantılı Gnostik Ayinler ve İnisiyasyonlar - St. Augustine'in Gnostisizm üzerine konuşması - Serapis'e Tapınma - Serapis'in Figürlü Temsilleri - Serapis'in Muhtemel Kökeni - Serapis'e tapınma anıtları - Caduceus ve Sembolizmi - Antik Sanatta temsil edilen ölüm - Mezar hazineleri - Batıl İnanç Uygulamalarıyla Gnostik bağlantı, Nazar - Gnostik'e dönüştürülen Yeşim Ceraunia Tılsım. . . . 113 BÖLÜM III. ABRAXAS, ABRAXASTER VE ABRAXOİD TAŞLAR. Agathodaemon İbadeti - Chnuphis Yılanı - Abraxas - Abraxaster veya Ödünç Alınan Türler - Abraxoidler veya gerçek Gnostik ile karıştırılan Taşlar - Gerçek Abraxas Taşları - Hristiyan Babalar tarafından tanımlandığı şekliyle tanrı Abraxas - "Abraxas" Etimolojisi - "Abraxas"ın sayısal Değeri - Abraxas Dini - Hindoo'daki Tarifsiz isim Form—Abraxas mücevherleri, Malzemeleri, İşçiliği ve Doğası—Efsaneler ve Formüller. 213

--- SAYFA 12 ---

İÇİNDEKİLER. xii BÖLÜM IV. GNOSTİKİZMİN FIGÜRLÜ ANITLARI. SAYFA Gnostik İşaretler, Semboller, Efsaneler Açıklandı — ΙΑΩ Adı — Abraxas, Yeni Bir Tür — Bu Formüllerin Orijinal Amacı — Gnostik Teogoni — Ofitlerin Şeması — Günahın Sebebi — İnisiye Olmayanların Ölümünden Sonraki Durum — Gelecekteki Cezalar ve Cehennem Hiyerarşisi — Tılsımlı Kurşun Parşömenler — Kurşun Kitaplar — Rakamlar, Erdemleri - Sihirli Kareler. 303 BÖLÜM V. TAPINAKÇILAR, GÜL HAKLILAR, MASONLAR. Masonlar Arasında Gnostik Sembollerin Korunması - Masonik İddialar - "Constitutiones Artis Geometriae" - Henry VI. ve Masonları - Hindu ve Çin Sembolleri - Mason İşaretleri - Stonehenge - Carbonari - De Quincey - Gül Haç - "Vultus Triformis" - Hosea Lux - İlk Kurulan Localar - Tapınakçılar Bastırıldı - "Baphomet'in Gizemi Ortaya Çıktı" - Tapınakçılara Yönelik Suçlama Makaleleri - Orfik Gizemler - Tapınak Kilisesi'ndeki Clarkson - "Baphomet Vazoları" - Fransa'da Manicilik - Lübnan Suikastçıları - Dürziler - Persai Sufileri - İlk Kurulan Localar - Spartacus Weishaupt - Çalikuşu - "İskoç Şövalyeleri" - Şifre Yazımı - "Kells Kitabı" - Marka Markalama, Ulusal ve Mistik. . 373 AŞŞAP KESİMLERİN TANIMI 432 PLAKALARIN AÇIKLAMASI 435 KAYNAKÇA EK, Joseph Jacobs, B.A. . . . 449 DİZİN 457 PLAKA A'dan O'ya.

--- SAYFA 13 ---

GİRİŞ Dr. Walsh'un (basımı çoktan tükenmişti) çok yetersiz taslağının dışında bizim dilimizde Gnostisizm konusuyla ilgili hiçbir şeye teşebbüs edilmemesi bana aynı görevi daha kapsamlı bir ölçekte ve farklı ilkelere göre üstlenmem için yeterli bir mazeret gibi göründü. Dr. Walsh'un 'İlk Çağlarda Hristiyanlığın ilerleyişini gösteren Paralar, Madalyalar ve Mücevherler Üzerine Bir Deneme' başlıklı performansı, kendi kapsamında ele alınan dönem için bazı popüler Kilise Tarihinin, emrindeki çok az sayıdaki anıt deposundan resmedilen bir özetinden biraz daha fazlasıdır; açıklamaları da tıpkı onları sağlayan kaynak gibi tamamen yanlış temellere dayanıyor ve yeni başlayanlar için bile açıkça tatmin edici değil. Muhaliflerinin, çeşitli Gnosis Öğretmenlerinin sadece sapkınlar, yani ilk başta ilahi bir vahiy olarak benimsedikleri düzenli (!) Hristiyan doktrininin saptırıcıları olduğunu açıkça kabul ederek, o, rehberleri gibi, onların sistemlerinin gerçek kökenini araştırmakla daha fazla uğraşmadı, ancak onların en belirgin özelliklerini kabaca özetlemekle yetindi; onların günümüze kadar gelen ürünlerini açıklarken, doğaları ne kadar farklı olursa olsun hepsini aynı ekole atfeder ve onları kendi önyargılı ve temelsiz karakter görüşlerine göre yorumlar. Böyle bir planda, ne doktrinler ne de bu kadar bol miktarda kullanılmak üzere miras bıraktıkları anıtlar, önyargısız ve sorgulayıcı bir zihni tatmin etmek şöyle dursun, makul bir açıklamaya bile elverişli değildir. Bu nedenle, bu çalışmada izlediğim konuyu ele alma yöntemi, bu tebliğin yayımlandığı dönemde gelişen Doğu'nun büyük dini sistemlerini gözden geçirerek başlamaktır.

--- SAYFA 14 ---

GİRİŞ. bu sistemlerin hem yeni inancın misyonerlerinin hem de muhaliflerinin düşünce ve ifade tarzları üzerindeki etkisiyle bu bölgelerdeki Hristiyanlığın xiv; ve son olarak, Havarî'nin bizzat Yahudi olmayanlara verdiği ifadeye dayanarak, onun en önemli çalışmalarına sahne olan şehirlerde Gnostisizm tohumlarının daha önceki varlığını tespit etmek. Bu eski sistemlere dair taslağımda, Yoğun Madde'nin 'Histoire Critique du Gnosticisme' adlı eserine yaptığı takdire şayan girişini özetlemekten biraz daha fazlasını yaptım; ancak o noktadan itibaren araştırmalarımı, o yazarın bir zamanlar onaylayarak ima ettiği bir teoriye göre sürdürdüm, ancak açıklanamaz bir nedenden ötürü, bunu meşru sonuçlarına kadar takip etmeyi ihmal etti. Kendisini çeşitli sapkınların spekülasyonlarını açık ve zarif bir üslupla anlatmakla sınırlayan ve hepsinin ilk ilkelerini almış olması gereken depolar için Zendavasta ve Kabala'dan daha geriye gitmeyen, onların doktrinlerini yeni ve onları vaaz eden kişilerin saf icatları olarak temsil etme gibi ciddi bir hataya düşer. Gnosis'in tohumlarının başlangıçta Hint kökenli olduğu ve daha önce Tibet'ten Seylan'a kadar tüm Doğu'ya yayılmış olan Budist hareketin etkisi ile batıya doğru taşındığı, Madde tarafından belli belirsiz fark edilen, ancak Hint teozofisinin ana doktrinleri hakkında az da olsa bir bilgi sahibi olduğumda benim için açık hale gelen büyük gerçektir. Bunu en tartışılmaz şekilde sergilemek için, her biri en yüksek gelişim biçimindeki iki sistem - Valentinus'un sistemi ve Nepalli Budistlerin sistemi - orijinal kimliklerini oluşturmak adına tanımlanıyor ve karşı karşıya getiriliyor: ve bu sayfalar boyunca sayısız başka yakınlık noktalarının kendilerini gösterdikçe fark edildiği görülecektir. Aynı gerçeğin gerçek tarihsel kanıtı da ileri sürülecek ve Budizm'in Seleukoslar ve Ptolmie'lerin egemenlik alanlarında en azından bu hanedanların kuruluşunu takip eden nesilden itibaren zaten yerleşmiş olduğu ve bu Yunan prensleri ile büyük hükümdarlar arasında yapılan anlaşmalarda sağlandığı önemli durumu (ancak şimdiye kadar tamamen fark edilmemiş veya göz ardı edilmiş) ortaya koyacaktır.

--- SAYFA 15 ---

GİRİŞ. xv Dinin Hindu destekçisi. Kilise tarihinde, daha sonra sapkınlık olarak kınanan hemen hemen her kavramın, gerçek kaynağı olarak Hint spekülatif felsefesine kadar izlenebileceği kesindir: Ortodokslar için geçerli olmasına izin verilenlerin ne kadarı aslında aynı kaynaktan çıkmıştır, şimdi bunu araştırmak ne yerinde ne de nezaketlidir. Gnostisizmin temel biçimleri hakkında net bir görüşe sahip olmak ve aynı zamanda ikinci el bilgilere (bu durumda başka yerlerde olduğundan daha fazla güvenilmez) güvenmekten kaçınmak için, bu çalışma için materyal toplamaya Epiphanius'un geniş 'Panarion'unu dikkatle inceleyerek başladım - zahmetli bir girişimdi, ancak Aşağı İmparatorluk döneminde toplumun iç durumu ve o geç dönemde bile Akıl ve İnanç arasında çok şiddetli bir şekilde yürütülen savaş hakkında sunduğu canlı tabloyla karşılığını fazlasıyla aldı. 'Panarion' Gnosis'in ilk üç yüzyıldaki tüm gelişmeleriyle bağlantılı bir tarihidir; yazar daha önceki çağlar için Irenæus'tan alıntılar yapmaktadır; Epiphanius'un gençliğinde Marcosian mezhebine mensup olması nedeniyle kişisel deneyimlerden elde edilen daha sonraki açıklamalar en yüksek değere sahiptir. Onun günlerinden sonra, daha önce Gnosis'in güçlü ve daha ilginç çiçekleri (ya da yabancı otları) ile bu kadar çeşitlenen Dini felsefe alanında yeni hiçbir şey ortaya çıkmadı; Artık sivil olan, insan zihninin tüm bu cüretkar ve düzensiz gelişimini kesip kökünü kazımak için dini güçle birleşiyor. Bu incelemenin ilk yayımlanmasından bu yana, Gnostisizm'in gerçek anlamda anlaşılması için en büyük öneme sahip iki otoriteyle tanıştım ve bunları titizlikle inceledim; diğeri ise somut kalıntıları için. 'Panarion'dan iki yüzyıl önce yazılan Hippolytus'un 'Tüm Sapkınlıkların Reddi' adlı kitabı, Gnosis'in başlıca okullarının, en büyüleyici açık sözlülükle birleşmiş en yüksek zekayla hazırlanmış bir görünümünü verir; ne yazık ki diğer dini tarihçilerde aranacak nitelikler. Korunmuş tek Gnostik İncil olan 'Pistis-Sophia', keşfedilip yayımlanmadan önce tamamen ulaşılamaz olan dinin terminolojisine ve mekanizmasına ışık tutuyor. İkisi birden

--- SAYFA 16 ---

GİRİŞ. xvi bu incelemeler yeni keşfedilmiştir ve sonuç olarak önceki Gnostisizm tarihçilerinin desteği kaybolmuştur. Bu nedenle, bu çalışmanın hemen hemen her bölümünde iyi hizmet verirken göreceğim bu paha biçilmez kaynaklardan büyük ölçüde yararlandım. Doğuşunu Hindistan'a borçlu olan spekülasyonlar sınıfını ele aldıktan sonra, görüşlere yaptığı katkılar ve daha da önemlisi önümüzdeki anıtlara olan katkıları açısından ikinci sırada, Romalılaştırılmış ve en son aşamasında sergilenmesine rağmen, ilksel inancıyla Mısır geliyor; ve onların üretimleri sıklıkla Gnosis'in gerçek soyundan gelenlerle karıştırılmaktadır. Bu kalıntılar burada ayrımcılığa tabi tutuluyor; onların ayırt edici niteliklerine dikkat çekilmektedir; ve amaçlarının dini veya tıbbi olmasına göre çeşitli başlıklar altında düzenlenmiştir. Bu kalıntıların değerlendirilmesinde esas olarak Bellermann'ın sınıflandırması takip edildi; Buna göre gerçek Gnostikler yalnızca Basilides'in gerçek icadı olan Pantheus, Abraxas figürünü sergileyen ve sınıfa adını veren kişiler olarak kabul edilir. İkincisi, Abraksoidler, diğer Gnostik öğretmenlerin farklı dinlerden ödünç aldıkları türleri içerir. Üçüncüsü, Abraxaster, doğası gereği tamamen astrolojik olan ve tılsım amaçlı olanlardan oluşur; erdemlerini yıldızlardan alıyorlar. Bu sınıfların ilkinde, İskenderiyeli filozofun ustaca yaratımına, yüce Abraxas'ın panteist imgesine çok yer ayrılmıştır; unvanı şimdiye kadar uygunsuz bir şekilde, bazıları görünür biçimde vücut bulmuş halinden önce tarihlenen anıtlara uygulanmıştır; diğerleri ise ibadetiyle tamamen bağlantısı olmayan uluslardan geliyor. Bu şekilde örneklenen şahsın eidolonu, adının ve unvanlarının anlamı hakkında pek çok bilgi toplanmış ve bu anlaşılması güç soruların açıklığa kavuşturulmasında neyin güvenli zeminlerde oluşturulabileceğini öğrenmek isteyenlerin yararına burada bağlantılı bir biçimde sunulmuştur. Batı Hristiyanlığının büyük bir kısmının nazik ve cana yakın sığınağı altında rahatsız edilmeden büyüdüğü Mitraizm, usulüne uygun olarak gözden geçiriliyor ve bir ittifakın nedenleri ilk bakışta o kadar açıklanamaz ki açıklanıyor. İkilinin törenleri ve transferleri arasındaki tuhaf benzerlik de bu konuyla bağlantılı.

--- SAYFA 17 ---

GİRİŞ. xvii ortodoksların pratiğinde Mitraik olan pek çok şey vardı; ve bu uyarlamanın gerçekliğine tanıklık eden birçok ilginç anıt bulunacak. Mitraik'ten sonra Serapis'in dini ele alınır; Bu tapınma, Hristiyanlığın gücü karşısında düşen kafirlerin sonuncusu olmasının yanı sıra, daha sonraki Gnostisizmin oluşumuna Mitraik kadar büyük ölçüde katkıda bulunmuştu. Aslında, "Gnostik" adının (genelde yapıldığı gibi), "üstün ışıkları" ile övünen ve (Ophites'in yaptığı gibi) tek gerçek Hristiyan olduklarını ve bunu da kendi uydurdıkları iddia edilen bir inanç sayesinde ilan eden mezheplerle sınırlı kalması büyük bir hatadır. Bu tür Gnostikler aslında Hristiyanlardı ve kendilerinden farklı olan herkesi kafir olarak görüyorlardı; fakat aynı zamanda argümanlarını Pagan dinlerinin ilkelerine dayandırıyorlardı; ikincisini, ortodoksların inandığı gibi, şeytanların boş uydurmaları olarak görmekten çok uzaktı. Ancak bu eski Etnik efsaneleri kabul etmelerine rağmen, bunun tek nedeni, "bilgilerinin" yardımıyla, görünüşte dünyevi olan bu geleneklerin içine gizlenmiş gerçeği ayırt edebilmeleri idi. Fakat Mithras ve Serapis'in takipçileri gerçekte ve onlardan çok önce, Gizemlerini inisiye olmuş bir azınlığa ileten kendilerine ait bir Gnosis'e sahipti; ortodoks ve gnostik iddiaların ve kendilerinininki kadar yüksek iddiaların öngörülerine karşı çıktılar. İnsan doğasının ötesindeki şeyleri çok gayretli bir şekilde araştıran İmparator Hadrianus, kendisini birbiri ardına gizemlerle tanıştırdı; yine de onu İskenderiye'den, o şehirde Chnrist ve Serapis'e tapınmanın aynı ve dahası bu muazzam nüfusun tek dini olduğunu yazarken bulacağız. Sonuç olarak, eski dinin gerçek sırlarına inmiş olanlar, ister Güneş ister Evrenin ruhu olsun, kendi tanrılarının, Kurtarıcı'nın yakın zamanda onlara açıkladığı Bir'in bir türünden başka bir şey olmadığı gerçeğini fark etmiş olmalı; ya da öyle görünüyor ki (ki bu bizim argümanımız için de aynı şeyi söylüyor) zulümden kaçmak için, kendi fikirlerine oldukça benzer manevi bir yoruma açık olan ulusal ibadet kisvesi altında kendi inançlarını yaşıyorlardı.

--- SAYFA 18 ---

GİRİŞ. xviii ve aslında aynı şeyi örtüyor. Mithras'a tapanlara gelince, onların tüm ayrıntılı ayinleri ve inisiyasyon dereceleri sisteminin, ruhsal aydınlanmayı ve ruhsal bereketleri güvence altına almaktan başka bir amacı yoktu. Temeli Zerdüşt'ün saf öğretisi olduğundan, sahipleri her türlü yüksek vahyi memnuniyetle kabul etmeye ve daha büyük gizemin, öncekinin türlerinde ve törenlerinde önceden haber verildiğini keşfetmeye hazırdılar. Bu şekilde, bir kişi Mitraikçi olmaya devam edebilir ve yine de Hristiyanlığın tüm öğretilerini kabul edebilir; bu dinin rahibinin son günlerinde inanmayan Augustine'e güvence verdiği gibi. Böylece Gnosis Havarilerinin çok ustaca tek bir uyumlu bütün halinde işlediği çeşitli unsurları işaret ettikten sonra, geri kalanlara uygun olan Hristiyan şemasının çoğunu birleştirerek, bu fikirlerin Arcanum'a ulaşmış mezhep üyelerine iletilmesini sağlayan Semboller ve Terminolojinin incelenmesine hazırlanıyoruz; kompozit görüntüler veya işaretler "kaba kalabalığın duymadığı, akıllılar için bir sese sahip." Astroloji, haklı olarak, halk arasında Gnostik olarak adlandırılan kutsal emanetin büyük bir kısmının kendisine ait olduğunu iddia eder; Çünkü Gnostisizm, başından beri kendi spekülasyonlarını Mecusilerin ulusal biliminin spekülasyonlarına bağlamış ve kendine özgü fikirleri için bir araç olarak ikincisinin mekanizmalarını - Astral Genii, Decani ve Myriageneses'i - ödünç almıştı. Ve bu gerçek, Gnostisizm üzerine çalışan ilk yazarlar tarafından da görüldü; çünkü Hippolytus, Peratae (Ophites'in bir kolu) sisteminin, Astroloji kurallarının çıplak bir intihalinden başka bir şey olmadığını uzun uzadıya kesin bir şekilde kanıtıyor. Bu başlık altında tamamen Astrolojik tıslımları, yaratıcıları İlluminati'nin daha manevi bir anlam verdikleri tıslımlardan ayırmaya çalıştım. Fırat ve Celbes'in kurduğu mezhepler hakkında Hippolytus, "Onların dininin yazarı İsa değil, astrolojidir" diyor; ve o dönemde en çok saygı duyulan yazılardan kendi iddiasını fazlasıyla destekleyen alıntılar vermeye devam ediyor. Daha sonra, putlardan nefret eden Yahudilerin eserini ele veren, Kabala'nın gerçek çocukları olan, uzun diziler halinde çıplak yazılarla kaplı taşlardan oluşan çok sayıda bir sürü akın ediyor.

--- SAYFA 19 ---

GİRİŞ. İskenderiye rüyasını görenler - o zamanlar bile Süleyman'a atfedilen ve "Ateşte, havada, selde veya yer altında bulunan; Gücü gezegenle veya elementle gerçek bir uyum içinde olan iblislerin" lütfunu güvence altına alan büyüler. Tüm bu araştırma boyunca sürekli olarak göz önünde bulundurduğum bir amaç, farklı ekollerin üretimlerinin birbirinden nasıl ayırt edilmesi gerektiğini göstermek; ve az önce sayılan çeşitli kaynaklardan elde edilen ve ekteki levhalarda toplanan çok sayıda kalıntının tanımlanmasında bu özel dikkat gösterildi ve böylece şu anda tüm bölümde hüküm süren kafa karışıklığına bir dereceye kadar çözüm getirildi. Selefim Matter yalnızca doktrinlerle meşgul oldu ve anıtlardan yalnızca kendi sözlerini örneklendirmek için yararlandı; ancak kendi çalışmalarım onun paha biçilmez incelemesine yardımcı olacak şekilde uygun bir şekilde tasarlandığından, Gnostisizm felsefesinin daha eksiksiz bir şekilde aydınlatılması için okuyucuyu ona havale ediyorum ve tüm dikkatimi onun çok üstünkörü göz attığı ve Chiflet ve Montfaucon'un yayınlarından bu yana önemli hiçbir şey yapılmamış olan arkeolojik yönüne veriyorum. En son dikkate alınması gereken, son ve en büyük tezahürüyle, Manes'in bileşik dini olan Gnosis'tir: Orta Çağ Avrupa'sında harika bir şekilde yeniden canlanması ve yayılması; ve bunun, Tapınakçıların çöküşüyle olan sözde bağlantısı, ki bu felaketin tarihi ve nedenleri burada kısaca özetlenmiştir; Her ne kadar davanın esası hakkında tatmin edici bir yargıya varmak tarihin sunabileceği en zor sorun olsa da. Skandalları ve kaderleriyle birlikte, modern zamanların en tuhaf olgusu da eşlik ediyor: onların torunları olduğu iddia edilen Masonlar tarafından, kökeni tartışmasız Gnostik gibi görünen pek çok sembolizmin korunması. Ancak bunun için (ne yazık ki gizem tutkunları için) oldukça gerçekçi ama şüphesiz yeterli bir neden gösterilebilir ve geçerli argümanlar oluşturulabilir: bilmecenin çözümü karşı konulmaz bir şekilde akla Aesop'un "Tilki ve Maske" öznünü ve bu olaydan sonra hayal kırıklığıyla ilgili haykırışını getirdiğinde.

--- SAYFA 20 ---

GİRİŞ. xx en sonunda bu hayranlık uyandıran ve saygıdeğer kafanın içini incelemek için yeterli cesareti topladı. Bu bölüm, Mason İşaretleri gibi ilginç bir konu hakkında farklı kaynaklardan toplayabildiğim tüm bilgilerle gösterilmektedir; bu işaretler, kendi zanaatkarlarımız arasında ve aynı şekilde günlük dini törenlerde Hindular arasında da mevcut ve ortak kullanımda olup, Gotik muhafaza ve Gnostik kullanım yoluyla, eski Yunan ve Etrüsk sanatı yoluyla nihai kaynaklarına kadar izlenebilmektedir; ve bu, Roma döneminde aynı siglae'yi bu kadar özgürce kullanan teosofinin hangi bölgede doğduğunu her şeyden daha ikna edici bir şekilde kanıtıyor. Bu noktayı araştıranlara yardımcı olmak için, bu Markaların bildiğim kadarıyla yayınlanmış tüm listelerine atıfta bulunmaya özen gösterdim; ilerleyen sayfalarda tartışılan çeşitli sorular üzerine diğer monografilerde de aynı kuralı gözlemledim. Bu şekilde benim eksikliklerim, daha kapsamlı bilgi edinmek isteyenler tarafından giderilebilir: çünkü şu anki gibi, çok sayıda ve birbirleriyle bağlantısız öğrenim dallarına yayılan zorlu bir araştırmaya girişmek için benim en iyi yeteneğimin, anıtların kendilerine ilişkin, somut ve edebi, şimdiye kadar bunu yapmaya kalkışanların sahip olduğundan daha geniş bir pratik deneyimde yattığının gayet farkındayım. Ve çok doğru bir atasözü olduğundan, "Dans le pays aveugles le borgne est roi", Gnostisizm'in çok konuşulan ama az anlaşılan konusu hakkında özgün bir şeyler bilmek isteyen birçok kişi için emeklerimin hem yeni hem de ilginç olduğunu kanıtlama olasılığı vardır. Genel olarak tılsımlar ve muskalar doğası gereği bu dinle bağlantılıdır; çünkü Gnostik semboller ve Gnostik formüller sınıfın çoğuna kendi erdemlerini kazandırdı: Ya doğrudan Gnosis'ten ya da Gnosis'in oluşturulduğu daha eski inançlardan alınmış olmak. Bunların istihdamı ve onları doğuran kavramlar burada anlatılmıştır; birçok Orta Çağ örneğinin Gnostik sınıftan türetildiğini gösteriyor; ve aynı prensibi takip ederek onların kabalistik efsanelerine, şimdiye kadar yorumcuları tarafından sunulanlardan daha iyi uyacak bir anahtar bulunmaya çalışıldı; yanlarında ölüm fikrini ileten semboller ve amblemler de vardı.

--- SAYFA 21 ---

GİRİŞ. Xxi, gerçekten de diğerleri arasında bu tür imgelerin en zengin deposunu sağlamıştır; çünkü böylece insan zihni ölümlülük düşüncesine alışmaya çalıştı ve bu düşüncüyü süsleyerek kaçınılmaz olanla uzlaşmaya çalıştı. Bu, Sanatla olan çok önemli ilişkileri bir yana, evrensel bir ilgi konusu olduğundan, bununla bağlantılı koleksiyonlarım oldukça geniştir ve Lessing'in "Wie die Alten den Tod gebildet" başlıklı ilginç makalesinde ihmal ettiği birçok ayrıntıyı içermektedir. Bu kitabın çizimleriyle ilgili olarak, pek çok kişi bunların tamamen oyulmuş taşlar gibi görünürde önemsiz görünen anıtlardan türetildiğini görünce hem şaşırarak hem de hayal kırıklığına uğrayacaktır; ve bu nedenle bu bölümün eksik olduğunu düşünerek, yazarı daha kamuya açık nitelikteki diğer delillere başvurmadığı için ihmalkarlıkla suçlayabilir. Ancak sınırlama gerçekte bu araştırmada tartışılan şeylerin doğasının zorunlu sonucudur. Gizli Cemiyetler, özellikle de düsturu (Clemens'in kaydettiği gibi) gerçekten bilge olan: "Her şeyi bilmeyi öğrenin, ancak kendinizi bilinmez tutun." halkın dikkatini çekecek hiçbir anıt dikmeyin. Yalnızca İlluminati'nin bildiği şifrelerle, üyeleri arasında özel olarak dağıtılacak sembollerle uğraşıyorlar; ya da öğretilerini, Ofit'in "Diyagramması" gibi mistik çizimlerde somutlaştırıyorlar; ya da çoktan alevlere teslim edilmiş papirüsler üzerine. Antika meraklısı olmasa da zevk sahibi bir adam, resimlerimdeki çizimin kabalığını kesinlikle haykıracaktır; ama gerçek şu ki, ne kadar kaba görünseler de çoğu durumda orijinallerini övüyorlar; aşırı barbarlığını, anlamı tanınabilir bırakma umuduyla yeniden üretmenin çoğu zaman imkansız olduğu görülüyor. Şunu unutmayın: "Gratia non habitat, non hoc Cyllenius antro." Artık Pallas, sanatın ilk çağlarında olduğu gibi oymacının eline rehberlik etmiyordu; ancak Siva ve Bhavani (Hermes ve Isis kılığına girmiş) tasarımları önerdi; ya da Astroloji Genii'sini hayal eden Typonian canavarlarından ilham almıştı. Korku dini, çeşitli tezahürleriyle günümüzde

--- SAYFA 22 ---

GİRİŞ. xxii, eski Yunan Doğa tapınmasının güzel duyusal mekanizmasını ortadan kaldırarak, kötü niyetli veya iğrenç hiçbir şeyin girmesine asla izin verilmeyen, yüce hüküm sürdü. Tılsımın erdemi taşıdığı türde yatıyordu; ve kendi maddi özü açısından, güçlü mührün sergilenme şekli tamamen göz ardı edildi. Bu Üniversitenin şimdiye kadar yetiştirdiği en bilgili adamlardan biri, bir keresinde bana Gnostik teorilerin ona bir aptalın değil, bir delinin beyinde dolaşan vizyonları hatırlattığını söylemişti. Aşağıdaki koşullar bu keskin ve doğru ayrıma melankolik bir güç kazandırdı. Hayal gücü kuvvetli olan herkes, sayıların özelliklerinden Tanrı'nın doğasını çıkarsamak konusundaki tüm çılgın ustalığıyla Marcus'un "Vahiy"inden alıntılarını okusun; her şeyden önce, bir ismi oluşturan diğer harflerin sürekli çoğalmasıyla Sonsuzluk'u örneklendirmesi - hızla beyinin dönmeye başladığını görecektir ve gerçek sayıklama anıyı koltuğundan itmeden önce ateşin ilk yaklaşımlarından acı çekerken kafasını dolduran, sonsuz serilerde yinelenen benzer rakam hayaletlerini ve sükûnet elde etmek için bunları özetlemeye yönelik eşit derecede sonsuz girişimleri hatırlayacaktır. Veya yine, beyindeki ateşli rahatsızlık henüz hafiflediğinde, kişi bazen kendisine az önce ifşa edilen bir şey sayesinde Her Şeyi Bilen'e anında erişilmesinden kaynaklanan, geçici bir ifade edilemez mutluluk hissiyle bir rüyadan uyanacaktır; ama çok geçmeden, anlatılamaz bir şeyin sonsuza dek kaçtığını fark eder; ondan geriye kalan tek şey, onun bir rakamın içinde yer aldığına dair belli belirsiz bir hatıradır. Ve Justinus Kerner tarafından çok dindar bir şekilde kaydedilen (ve tüm bu harika anlatının sahtekarlık olmadığını kanıtlayan) 'Scherin von Prevorst'un ifşasındaki en çarpıcı noktalardan biri, her yılın tüm tarihini, zihninin önünde ne kadar önemsiz, açık ve farklı olursa olsun, tek bir rakam biçiminde kavranmış olarak, kapandıkça görebildiğini beyan etmesidir; ve bu gerekçelerle kıyamet günü her insanın tüm geçmiş yaşamının böylece tek bir anda gözünün önünde canlanacağını iddia etmesi. Bu resimlere ait çizimlerin sayısının yaklaşık yarısı

--- SAYFA 23 ---

GİRİŞ. Birkaç yıl içinde dikkatimi çeken en ilginç örneklerden derlemeler tarafımda yapıldı, böylece onların titizlikle sadık kaldıklarına kefil olabiliyorum. Daha sonra, ani görüş kaybım çizimleri sürdürmemi engellediğinde, orijinalerin çoğunun o zamanki sahibinin nezaketi yardımına geldi ve geri kalanları sağladı. Aslında bunların çoğu, antik Praun Kabinesi'nde (üç yüzyıl önce oluşturulmuş) bulunan büyük ve yayınlanmamış setten alınmış olup, ne yazık ki şimdi parçalanmıştır. Bununla birlikte, sayıları 73 olan Gnostik taşlar, o zamandan bu yana British Museum için satın alınmakta ve burada pişmiş toprak eserlerin bulunduğu Mısır Odası'nda danışmak üzere uygun bir şekilde düzenlenmiş olarak bulunacaktır. Bu benim çizim koleksiyonum aslında bu çalışmanın vesilesiydi; çünkü her bir örneğin ayrıntılı bir tanımını yaptıktan sonra, aydınlatılması için topladığım malzeme yığını, dayandıkları temelleri göstererek açıklamalarını destekleyecek bir forma sokmak kolaylaştı ve böylece eser, giderek büyüyerek bugünkü boyutlarına ulaştı. Tema, araştırma için o kadar sınırsız çeşitlilikte ilginç konu sunar ki, biri sonsuz bir ardışıklıkla diğerini önerir; bu, yalnızca Marcus'un Tarifsiz ismin (yukarıda alıntılanan) sonsuz bileşimine ilişkin kendi açıklamasıyla karşılaştırılabilir ve tek başına, çeşitli alt bölümlerine ilişkin farklı incelemelerden oluşan koca bir kitaplık için malzeme sağlayabilir. Orijinalin daha iyi üslubunun, daha sanatsal bir el tarafından çoğaltmayı hak ettiği birkaç örnekte, ahşap baskıları arzulan hiçbir şeyi bırakmayan bir ruh ve doğrulukla gerçekleştiren Bay R. B. Utting'in hizmetlerine başvurdum.

--- SAYFA 24 [Görsel / Boş] ---**--- SAYFA 25 ---**

BÖLÜM I. GNOSTİKİZM VE KAYNAKLARI.

--- SAYFA 26 ---

Toutoà me cErin pšmyov, Pfter, sfrag<daj œcon katab>smâi, A'înaj Ólouj diyotÚsw, must>ria mÊnta diano...xw, morfij d qêin "m"pide...xw, ka^ tî kekrummšna tÁj ig...aj Ðdoà, GNWSIN kalšsaj, paradèsw Ophite Hymn, (Hippolytus, v. 10.) "No è puleggio da piccola barca Quel che fendendo va l'ardita prora, Nè da nocchier ch'a sè medesmo parca." (Dante, Parad. xiii. 68.)

--- SAYFA 27 ---

GNOSTİKLER VE KALINTILARI GNOSTİKİZM VE KÖKENİ. "Gnostikler" genel adı, Roma İmparatorluğu'nun doğu eyaletlerinde Hristiyanlığın ilk ortaya çıkışıyla hemen hemen aynı anda ortaya çıkan, birbirinden oldukça farklı birçok mezhebi belirtmek için kullanılır. Yani, bu mezhepler ilk kez belirli bir şekil almış ve farklı hocalar altında düzenlenmiş, dünyaca isimleriyle tanınan bu mezhepler, her ne kadar ana doktrinleri büyük olasılıkla daha önce Küçük Asya'nın pek çok şehrinde ortaya çıkmış olsa da. Muhtemelen bu mezhepler, Seleucidae ve Ptolmieler yönetimi altında Hindistan ve onun Budist filozofuyla doğrudan ilişki kurulmasıyla ilk kez "Mystae" adı altında kesin olarak ortaya çıkmışlardır. "Gnostisizm" terimi, Yunanca Gnosis, bilgi kelimesinden türetilmiştir; bu kelime, dini araştırmanın ilk şafağından beri ilahi şeylerin bilimini belirtmek için özel olarak kullanılmıştır. Böylece Pisagor, Diogenes Laertius'a göre felsefesinin aşkın kısmını Gnôsis tîn Ōntwn, yani "var olan şeylerin bilgisi" olarak adlandırdı. Ve daha sonraki zamanlarda Gnosis, Porphyry'nin Antik ya da Doğu felsefesi olarak adlandırdığı şeye, onu Yunan sistemlerinden ayırmak için verilen isimdi. Ancak bu terim ilk kez (iyi temellere dayanan madde varsayımları olarak) ilahi ve göksel bilginin nihai anlamında, İskenderiye'de gelişen o ulusun ünlü okuluna mensup Yahudi filozoflar tarafından kullanıldı. Bu öğretmenler, Peripatetician lakaplı ünlü Haham Aristobulus'un örneğini izleyerek, Yunanlıların tüm bilgeliğinin doğrudan İbranice'den türetildiğini ortaya çıkarmaya çalıştılar.

--- SAYFA 28 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 4 Kutsal Yazı; ve Eski Ahit'in herhangi bir pasajından arzu edilen anlamı ortaya çıkarmalarını sağlayan iyi bilinen alegorik yorum tarzları aracılığıyla, teorilerini oluşturmaya çalıştılar ve çoğu zaman bunu da başardılar. Bu şekilde Platon'un Mısır'daki ikameti sırasında kendi bilginleri olduğunu gösterdiler; ve yorulmak bilmeyen Aristobulus, bu iddiaları desteklemek için daha da ileri giderek, Linus, Orpheus, Homeros ve Hesiod adlarında, hepsi Yahudiliğin ruhuyla dolu bir dizi şiir yazdı. Fakat onun Yahudiliği, Pentateuch'un sadeliğinden çok farklı bir şeydi. Bu Yahudi Gnosis'inin tek ama çok karakteristik bir ürünü günümüze kadar gelmiştir. Bu, ana amacı melek Uriel tarafından Patrik'e açıklanan gök cisimlerinin tanımlarını ve bunların gerçek adlarını duyurmak olan "Hanok Kitabı"dır (v. s. 18). Bu meslek, ilhamının geldiği Mecusi kaynağı bizzat ele vermektedir. Yine de pek çok Yahudi bunu ilahi bir vahiy olarak kabul etti; Havari Yahuda bile bunu Kutsal Yazılara dayanan gerçek bir otorite olarak alıntılarmaktan çekiniyor. İskenderiyeli sapkın Valentinus'a atfedilen "Pistis-Sophia" (bu nedenle aşağıdaki araştırmada bir rehber olması açısından önemlidir), sürekli olarak ondan şu şekilde söz eder: Mesih'in Kendisi tarafından dikte edilen bilginin en yüksek kaynağı, "Hayat Ağacı'ndan İEOY'ya, İlk İnsan'a konuşan." Daha da ilgi çekici olan başka bir Yahudi-Gnostik Kutsal Yazı (çünkü günümüze kadar varlığını sürdüren tek Gnostik mezhep olan Bassora Mandaitlerinin "İncil'i") onların ders kitabı olan "Adem'in Kitabı"dır. Doktrinleri ve Zerdüştlüğün Yahudi öğretilerine tekil uygulanması, Pistis-Sophia'ninkilerle sık sık benzerlikler gösterir; "Işık Dini" fikirlerine sürekli göndermede bulunur; bu son dikkate değer çalışma dikkate alındığında tüm ayrıntıları verilecektir (bkz. s. 14). Bu nedenle "Gnostisizm", öncelikle mezhebin ilk ve kendisine özel olarak "Gnostikler", Naaseni diyen özdeyişinden daha iyi bir tanım alamaz. (Yunanlılar tarafından "Ophites"e çevrilmiştir), yani "mükemmelliğin başlangıcı insanın bilgisidir, fakat mutlak mükemmellik Tanrının bilgisidir."

--- SAYFA 29 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 5 tüm sistem boyunca yapabileceğim hiçbir şey, bilgili ve son derece keskin bir yazarın Gnostisizm konusu üzerine söylediklerini tam olarak yazıya dökmek kadar işe yaramayacaktır ("Christian Remembrancer," 1866). "O halde, bu noktadan başlayarak, Gnostisizmin ne olduğunu ve neyi öğretmeyi iddia ettiğini soruyoruz. Kendisine iddia ettiği tuhaf Gnosis nedir? Cevap, Tanrı'nın ve İnsanın, ilkinin Varlığının ve İlahi Takdirinin ve ikincisinin yaratılışı ve kaderinin bilgisidir. Cahil ve batıl inançlılar, bozulmaz Tanrı'nın ihtişamını ellerle yapılmış bir görüntüye indirgerken ve 'Tanrı'nın hakikatini bir yalana dönüştürürken, Eski gnostikler daha saf ve daha doğru fikirlere sahip oldular ve din ve tapınmanın bu yozlaşmış ve putperest biçimleri yerleşik hale geldiğinde ve halk tarafından kendi içlerinde doğru ve gerçek kabul edildiğinde, "Gnostikler", çok sayıda tanrının popüler inancının, tüm kurban ve tapınma ritüelleriyle birlikte, neredeyse dışsal formdan başka bir şey olmadığı ezoterik bir teolojiyi benimsedi ve gizlice öğretti. Hepsisi olmasa da, bu gizemlerle ilgilenenler, ulusal dinlerin muhteşem ibadetlerini, kurbanlarını ve törenlerini dikkatle sürdürürken ve hatta açıkça çoktanrıcılığı ve kamu ayinlerinin etkililiğini öğretirken, yine de gizlice çok farklı bir şeyi benimsediler; ilk başta muhtemelen daha saf bir inançtı, ancak zamanla sapkınlığın ilerleyişi ırka veya düşünce alışkanlığına göre farklılık gösterdi. Doğu'da, Batı'da (Cicero'nun yazılarından öğrendiğimiz gibi) saf ateizme, İlahi Takdir'in reddine eğilimliydi. Bu sistem aynı şekilde Yahudiler tarafından da benimsendi, ancak şu büyük farkla, önceden var olan bir dinin üzerine eklenmiş ve ona uygulanmıştır; Yahudilikte gizli anlam, önceden var olan dış yasalardan ve ritüellerden çıkarılmıştır; ilkinde yalnızca ezoterik olanın ilahi olduğu iddia edilirken, ikincisinde mesele dışsal oldu.

--- SAYFA 30 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 6 vahiy. Kabalistler veya 'Gizli Doktrin'in öğretmenleri, bu görünürdeki kusuru tekrarlamak için, Musa'nın zamanından beri sözlü olarak aktarılan gizli bir geleneğin varlığını icat ettiler. Elbette bu iddiayı reddedebiliriz ve Yahudilerin, Musa Kanununun altında yatan Gizli Bilgelik fikrini Babil esareti sırasında Doğu milletleriyle olan ilişkilerinden öğrendiklerini ileri sürebiliriz; ve ayrıca bu Gizli Bilgeliğin kökeninin Hint olduğundan da emin olabiliriz. Belki Yahudilerin Doğu milletleriyle olan ilişkilerinde, onun gizli anlamını keşfetmek amacıyla dış İlahi Kanunu araştırmayı öğrendiklerini söylersek daha doğru söylemiş oluruz. Aslında kafir Gnostikler her mahalleden bir Gnosis topladılar, tüm dini sistemleri kısmen doğru kabul ettiler ve her birinden kendi fikirleriyle uyumlu olanı çıkardılar. Mucizeler eşliğinde geniş çapta vaaz edilen, yeni öğretiler içeren ve yeni gerçekleri bildiren İncil, doğal olarak onların ilgisini çekti. Kabalistler veya Simon Magus gibi Yahudi Gnostikler, havarisel öğretinin büyük bir kısmını kendi öğretilerine uygun buldular ve ona istedikleri kadar kolayca aşılardılar. Yine Havarilerin ve onların haleflerinin sahip olduğu mucizeler yaratan İlahi güç, doğal olarak, başlıca gizemi büyü yapmak olanların ilgisini çekti. Büyücü Simon, Samiriyeliler tarafından 'Tanrı'nın büyük Gücü' olarak görülüyordu; Havarilerin yaptığı mucizeler onu cezbetmişti; ve hiç şüphesiz içtenlikle, yani kendi tarzına göre 'inandı'. Onun Kutsal Vaftiz kavramı muhtemelen daha önce sahip olduğundan daha yüksek bir Gnosis'e sahip yeni bir gizeme girişti ve bu sayede daha yüksek güçlerle donatılmayı umuyordu; ve aynı şekilde Hristiyan Babalar tarafından Gnostik Kafirler olarak adlandırılanların çoğu da Hristiyan değildi, sadece kendi sistemlerine uygun olarak Hristiyan doktrininin büyük bir kısmını benimsemişlerdi." Gnostisizmin büyük odak noktalarının yerel ve politik koşullarına ilişkin değerlendirmeler, bizzat sistemin kökeni ve doğasında kafa karıştırıcı olan birçok şeyi açıklamaya hizmet edecektir. Efes, İskenderiye'den sonra Yunan kültürü ile Doğu spekülasyonunun en önemli buluşma noktasıydı. ile ilgili olarak

--- SAYFA 31 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Ticaret ve zenginliğe rağmen Mısır başkentine boyun eğdi ama her ikisinde de Korint'e rakip oldu; din ve bilim hazinelerinde gerçekte bu şehri çok geride bıraktı. Teosofik fikir ve ayinlerdeki zenginliği, çok eski zamanlardan beri, "tüm Asya'nın ve dünyanın" tapındığı Diana'ya, en uzak Doğu'nun dehasına çok uygun panteist figüre sahip olmasında kendini gösteriyordu; bu tanrıçanın hizmetine adanmış "Essenes" koleji; ve adı onların Mecusi kurumlarını yeterince ilan eden "Megabyzae". Böylece, antik dünyada en yüksek şöhrete sahip tılsım, çok ünlü "Efes büyü", "Jüpiter'den düşen heykelin" bölgesine ve ayaklarına kazınmış o mistik sözler de sağlandı; ve vatandaşları tarafından sihrin ne kadar şevkle geliştirildiği, yeni bir inanca geçişin ilk nakliyesinde sahipleri tarafından yok edilen "tuhaf sanatlar" (t̃ per...erga, büyücülük ve kehanetin normal isimleri) kullanan kitaplara ait kitapların maliyetine ilişkin St. Luke'un tesadüfi bildiriminden açıkça görülmektedir. Aslında bu tür din değiştirenler, başlangıçtaki şevkleri söndükten sonra, kadim, çok ünlü bilgeliklerini yeni vahiy ile uzlaştırma çabalarının cazibesine karşı muhtemelen direnmeyeceklerdi; kısacası, İskenderiyeli Yahudi'nin kısa bir süre önce Platon'u Musa ve peygamberlerle uzlaştırmasında icat ettiği planı takip etmek. Matter şöyle diyor: "Efes'te, Yahudi-Mısır ekolünün spekülasyonları ve Kabala hakkındaki Yarı-Fars spekülasyonları, son zamanlarda Yunan ve Asya doktrinlerinin geniş karışımını şişirmeye başlamıştı; bu nedenle, Havari tarafından yeni vaaz edilen dini, orada çok uzun süredir yerleşmiş olan fikirlerle birleştirmeye çalışan öğretmenlerin orada türemiş olmasına şaşmamak gerekir. MS 58'de, Aziz Paul, Timothy'ye yazdığı Birinci Mektup'ta, bazı kişileri 'garip doktrinleri', sadece bölünmeyi doğuran mitleri ve bitmek bilmeyen soykütüklerini öğretmekten kaçınmaları konusunda uyarmasını emreder. Bu aynı 'mitler ve soykütükler', şüphesiz, Aeons-Sephiroth'un Yayılımı teorisine ve Kabalistlerin sahip olduğu tüm İyi ve Kötü Melekler arasındaki ilişkilere uygulanır. Zerdüşt dininden ödünç alınmıştır." Yine, bazı doktrinleri kınadıktan sonra

--- SAYFA 32 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Kelimenin tam anlamıyla Esseniler'den benimsenen çileciliği tamamlama yükümlülüğü 8 Havari şunu ekler: "Sana emanet edilen değerli görevi güvende tut, bazılarının Mesih'in İncancından saptığı, sahte olarak adlandırılan, bilginin antitezlerinden ve dünyevi yeniliklerden kaçın." Bunlar kesinlikle, yeni din değiştirenlerin Hristiyan doktrinini zenginleştirmeye ve tamamlamaya çalıştıkları basit masallardan ibaret değildi (örneğin, Apokrif İncillerin çocukça ama dindar kurgularında hala örneklerimiz var), bu tür şeyler kesinlikle kendisini "gerçek bilgiye", yani Vahiy'in kendisine karşı Vahiy'den üstün bir şey olarak konumlandıran "yanlış bilgi" değildi. Tam tersine, Hristiyan incancını bilim haline getirdiğini ve ilkelerini antitezler üzerine kuran bir bilim olduğunu iddia eden bir doktrin olmalıdır. Şimdi bu "antitezler" (veya karşıtlıklar) Zendavesta'nın iki Işık ve Karanlık İmparatorluğu hakkındaki öğretilerinden başka nedir; Zekaların iki büyük sınıfı, iyi ve kötü ruhlar; ve aralarında sürekli bir mücadele mi sürüyor? Şimdi bu antitezler veya Dualizm ilkesi, Gnostik şemanın en göze çarpan özelliğini oluşturan şeydir; ve Havari'nin sözleriyle, bu tür doktrinlerin iletiliği en açık yollardan birinin ve bunların yeni doğmuş Kilise'ye nasıl nüfuz ettiğinin izini sürüyoruz. Aslında, kendi zamanlarının Gnostisizm'i hakkında derinlemesine bilgi sahibi olan antik yorumcular Theodoret ve Chrysostom, Aziz Paul'un bu pasajını, Gnostisizmin gerçek öncüsü olan, onun yorulmak bilmez rakibi Simon Magus'un kendisine, tuhaf öğretileri o zamana kadar Küçük Asya'da geniş çapta yayılmış olana uyguladılar. Efeslilerin birçoğunun zihninde bu tür spekülasyonlar o kadar derinlere kök salmıştı ki, Havari, altı yıl sonra yazdığı Timoteos'a yazdığı ikinci Mektubu'nda sürekli olarak bu konuya geri dönerken, Efes'teki Kiliseye Mektubu'nda, sürüsüne "boş söylemler" ya da "yeni türetilmiş unvanlar" tarafından baştan çıkarılmamaları için yalvardı (bir okumada belirtildiği gibi ve bu Gnostiklere zorla uygulanır). terminoloji) ya da kendi içlerinde daha fazla sağlamlığa sahip olmayan insan doktrinleri tarafından

--- SAYFA 33 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 9 Rüzgarın nereden geldiğini ve nereye gittiğini kimse bilmiyor. Dahası, Gnostisizmin terminolojisini bile kullanıyor, şöyle derken: "Sizler hata içinde ve günah içinde ölüydünüz: bu dünyanın Eon'una göre, havanın hakimiyetine sahip olan Archon'a göre", yani Demiurgus Ildabaoth'a göre yürüdünüz. Burada, orduları havayı dolduran, insanlığı aldatan, anlayışlarını kör eden ve onları günaha sürükleyen Zerdüşt Devleri var. Yine şunu eklediğinde, "Biz ete ve kana karşı değil, Hakimiyetlere, Güçlere, Karanlığın Efendilerine, üst bölgelerdeki Ruhların kötü niyetine karşı savaşıyoruz" - bunların hepsi normal Gnostik lakaplardır ve Kabalistik teolojide de yerleri vardır. Daha sonraki Gnostisizm, aslında, Chiflet'in çok iyi ifade ettiği gibi, "Hristiyan Kilisesi'ne sızarak İnsan ruhu üzerinde kendi imparatorluğunu kurmaya çalışan Asya antik çağının ruhudur." Ophites, Hippolytus'un ilk zamanlarında bile, Kurtarıcı'nın gerçek doğasını yalnızca onlar anladıkları için, tüm insanlar arasında tek gerçek Hristiyan olduklarıyla övünüyorlardı. Aynı zamanda, tüm antik Gizemlerin, özellikle de Eleusis ve Frig gizemlerinin kutlanmasına özenle katıldılar ve bilgileri aracılığıyla, tür ve figürlerle Mesih'in gelişini önceden haber veren tüm törenin gizli anlamının anahtarını elde ettiklerini ilan ettiler. Ama aslında Gnostisizm, ilkel biçimiyle, erken Yunan ve Latin mitolojilerinin güzel materyalizmini ruhsallaştırarak neredeyse yerini almıştı. Katoliklik, birliği ve daha fazla sadeliği sayesinde, sonunda, Avrupa söz konusu olduğunda, altıncı yüzyılda bir din olarak yok olan çelişkili Gnostik felsefelere karşı zafer kazandı. ve Asya'daki kutsal emanetleri aynı anda Muhammed'in fethinin ani tufanı ile aşılmaz bir belirsizlikle kaplanmıştı. Bununla birlikte, egemenliğinin ilk sahnesinde bile, tüm Orta Çağ boyunca büyücülerin, astrologların ve büyük arkanum peşinde koşanların yazılarında ve sembolizmle derin izler bırakmadan ortadan kaldırılamazdı. Dante'de (Paradiso, xviii.) en derin sembolizmle dolu bir pasaj vardır ve elbette Masonlarımız da bunu iddia etmektedir.

--- SAYFA 34 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Kendilerine aittirler ve bunu mümkün olan tüm güvenlikle yapmışlardır, çünkü varsayımın doğası onları gizemin yorumunu yayınlamaya çağrılmaktan muaf tutmaktadır. Şair burada, adil prenslerin kutsanmış ruhları son M'nin üzerinde uçup ev sahiplerini bir kartal şekline dönüştürdüğünde, "Diligito justitiam qui judicatis terram" adlı beş kelimeyi oluşturan beş çarpı yedi harfin Jüpiter yıldızında nasıl ortaya çıktığını anlatıyor. Kesinlikle, bu vahiyde beş ve yedi rakamlarına verilen önem, Gnostik deyimlerin çoğunu andırıyor ve Hakikat tarafından sapkın Marcus'a bildirildiği şekliyle, tarihi uygun yerde verilecektir, Tanrı'nın dört heceli Adını oluşturan otuz harften birini hatırlatıyor. Dante daha önce (Canto vi.) "B ve ICE karşısında onu kaplayan hayranlıktan" bahsetmişti; görünüşe göre güçlü bir parolanın baş harfleriydi, ancak yorumcular bunları en sıradan şekilde kayıp aşkı Beatrice'in adının yalnızca küçültülmüş hali olarak yorumluyorlar. İlkel Hristiyanlık, Büyülü bir sistem olma suçlamasını Gnostisizm ile olan bağlantısına borçluydu; bu sadece bir nova değil aynı zamanda malefica bir batıl inançtı. Dio Cassius'ta ilginç bir pasaj var; burada M. Aurelius'un Quadian Savaşı'ndaki Hristiyan Lejyonu'nun duaları aracılığıyla Cennetten yağmur elde ettiğinden bahsederken şöyle diyor: "Hristiyanlar dua yoluyla arzu ettikleri her şeyi gerçekleştirebilirler." Daha sonraki zamanlarda Kilise içindeki çeşitli gruplar, paganların bu eski iftirasını birbirlerine sert bir şekilde yanıtlamaktan hoşlandılar: Ammianus'un söylediğine göre Ariusçular, büyük Athanasius'u tahttan indirip sürgüne göndermenin sebebinin büyüsel uygulamalar olmasıydı. Çağdaşları tarafından yazılan Gnostisizm tarihi, zamanın getirdiği zararlara ve kayıplara rağmen hâlâ zengin bir kütüphane oluşturmaktadır. Mevcut çalışmanın ana amacını - Gnosis'in somut kalıntılarının aydınlatılması - gerçekleştirmede hiçbir tarihsel kayıt bana, üçüncü yüzyılın başlarında Ostia (Portus) piskoposu Hippolytus tarafından yazılan "Tüm Sapkınlıkların Reddi" kadar hizmet sağlamamıştır. Şimdiye kadar umutsuzca karanlığa gömülmüş gibi görünen birçok nokta, onun sistemlere ilişkin mantıklı özetlerinin dikkatli bir şekilde incelenmesiyle açıklığa kavuşturuldu.

--- SAYFA 35 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Farklı gnostik havarilerin 11'i. Onların doktrinlerine ilişkin görüşleri açıkça eşit bir açık sözlülük ve zekayla hazırlanmıştır ve "amacının bu tür doktrinlerin sahiplerini karalamak değil, yalnızca onların sözde vahiylerini gerçekten nereden edindikleri kaynaklarını bildirmek olduğu" yönündeki beyanını tamamen doğrulamaktadır. Ve sözünü baştan sona tutar, daha sonraki tartışmacılar gibi iddia edilen uygulamalara karşı hakaretlere asla boyun eğmez, yalnızca rakiplerinin ilkelerini sergiler ve büyük bir ustalıkla Pagan felsefesinden kaba intihallerini ortaya koyar. Her gnostik akımın kaynağında ikinci kaynağı keşfetme hevesi, bazen onu gerçekte var olmayan bir ilişkiyi tespit etmeye ve daha sık olarak da gerçekte doğrudan aynı Doğu prototipinden -kendisiyle özdeşleştirdiği eski Yunan fikrinin gerçek kökeninden- alınan ötekinin yeni bir kopyasını telaffuz etmeye yönlendirir. Ancak bu paha biçilmez ve aynı zamanda en ilginç inceleme, hâlâ zulüm gören bir dine mensup bir yazarın, komşularının hoşgörüsüyle hayatta kalmasına izin verildiği için mutlu olmasını sağlayan yardımseverlik ve hoşgörü ruhunu yansıtıyor. Daha sonraki Epiphanius'un eğlendiği taciz ve küfürlü hikayeler, yazarın yerleşik bir Kiliseye mensup olduğunu, sonunda seküler gücü tüm düşmanlarını hataları konusunda ikna etmeye yardımcı olması için işkence, ip ve ibne gibi cevaplanamaz argümanlarla ikna edebildiğini yeterince gösteriyor. Doğuştan Galyalı ve Polycarp'ın öğrencisi, kendisi de St. John'un öğrencisi olan Irenaeus, 174 yılında Lyon Piskoposu seçildi. Bu şehirde, genel olarak "Sapkınlığa Karşı Beş Kitap" tarzındaki büyük incelemesini kolay ve gerçekten zarif bir üslupla yazdı, ancak bir yerde bu kadar yıl boyunca "barbar bir dille" konuşmaya zorlanmış olması gerçeğiyle kabalığını mazur görüyor - Keltçe'nin hâlâ piskoposluğunda kaba dil olarak kaldı. MS 200 yılından kısa bir süre sonra öldüğü sanılıyor; ve bu nedenle MS 222'de idam edilen ve "Çürütülmesi" Irenæus'un ölümünden sonra açıkça yazılan Hippolytus'tan biraz daha erkendir, çünkü o ondan ara sıra Đmakérioj, "merhum" unvanıyla alıntı yapar; ve Marcus'a saygı duyan bazı bölümleri kendi eserine dahil etti.

--- SAYFA 36 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 12 Bir başka çağdaşı olan büyük Origenes, ünlü "Celsus'a Yanıt"ında Ofitlerin din sistemleriyle ilgili bazı önemli ayrıntılar vermiştir. Ondan iki yüzyıl sonra, beşinci yüzyılın ikinci çeyreğinde Suriye'ye Cyrrhus Piskoposu Theodoret gelir ve o bölgede gelişen büyük Gnostik okul hakkında çok ayrıntılı bilgiler bırakmıştır. Aynı doktrinlerin kökeni ve doğası üzerine konuşan diğer Hristiyan yazarlar, herhangi bir dinde dış biçimlerin ötesinde hiçbir şeyi ayırt edemeyen ve bunları mümkün olan en karanlık anlamda yorumlayan, bu dış görünüşlerin duyarlı olabileceği en kötü yorumu daima arayan cahil bir din adamından başka bir şey değildi. Bu ikinci sınıfın başında, mevcut gnostik mezheplerin en ayrıntılı ve öfkeli partizanlığı nedeniyle eğlenceli anlatımının yazarı olan Epiphanius yer alır - geniş Panarion'u, "Ekmek sepeti" ya da daha doğrusu, içeriğinin değişken doğasını ifade etmeyi amaçlayan, her yerden toplanan tuhaf bir başlık olan "Hurda sepeti". Bu muazzam yaprak (bilgili Petavius tarafından takdire şayan bir şekilde zarif Latince'ye tercüme edilmiştir) son derece ilgi çekicidir ve insan zihninin, İnsanın diğer doğasına ait tüm sorunları makul bir şekilde çözecek bir vahiy kendisi için tasarlama mücadelesinin resimleriyle doludur. Derleyicisi, MS 367-403'te Kıbrıs'ta Salamis Piskoposu olarak yaşadı ve evlat edindiği Kilisenin düşmanlarına karşı her türlü skandal hikayeyi ortaya çıkarmakta büyük bir gayret gösterdi. Ancak onun çalışmalarına çok büyük değer veren bir şey vardır; Manihaizm hakkında verilen ayrıntılı bilgi; Epiphanius ile Hippolytus arasındaki dönemde ortaya çıkan gnosis'in en son ve en büyük gelişimi. Gnostisizmin daha sonraki tüm tarihçileri tarafından gözlemlenen kural, onu Hristiyanlığın sahte bir uzantısı ve yozlaşması olarak sunmaktır; İmparatorluğun doğu eyaletlerindeki çeşitli havariler tarafından tesis edilen gerçek inançtan dönen kişiler tarafından, genellikle hayal kırıklığına uğramış bir hirs nedeniyle icat edilmiştir; hiçbir şeyin bundan daha temelsiz olamayacağı bir sistemi temsil etme tarzı. Çünkü Simon Magus'un ya da Basilides'in öğretilerinde görüldüğü gibi, ilk biçiminde, Tanrı tarafından gönderilen bilgi yalnızca Hristiyan inancının eski temellerine, çözülebilecek gibi görünen makale ve terimleri eklemişti.

--- SAYFA 37 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 13 onunla asimile olmuş ve onunla birleşmiş, diğer yandan da yeni teosofinin gizemlerini açıklamak ve kanıtlamak için eski paganizmin mekanizmalarından yararlanmıştı; Justinus'un ve Peretae'nin sistemlerinin karakteri açıkça buydu; Hippolytus'un ders kitaplarından verdiği çok ilginç alıntılar modern okuyucuyu hayrete düşürüyor. Bu akıllı tartışmacı, tüm bu sapkınlıkları, yeni isimler altında gizlenmiş eski felsefelerden daha iyi bir şey olarak adlandırmakta haklıydı; Tek hatası bunların nihai kaynağını bulacak kadar geriye gitmemesiydi. Örneğin Basilides hiçbir zaman Hristiyanlığı kabul etmemişti (aslında Tertullianus ona Platoncu diyordu), ama Mısır rahipliğinin ezoterik doktrinlerinin üzerine, Gnosis'te tuhaf olan pek çok şeyin muhtemel kaynağı olan Budizm'in yeni ithal edilen kavramlarını ekledi. Buda dininin Mısır ve Filistin'e girişi, yakın zamanda keşfedilen, ancak güçlü anıtsal tanıklıklarla doğrulanan bir gerçek, din tarihindeki sayısız zorluklara en iyi çözümü sunuyor; ancak bu çok önemli sorunla ilgili koşullar ayrı bir bölüme saklanmalıdır. Gnostiklerin, kendi zamanlarında çok büyük bir kütüphane oluşturan (Hippolytus'un alıntı yaptığı eserlerin sayısından da anlaşılacağı gibi, bir mezhebin her kurucusu, sanki mecburen çok üretken bir yazardır), muzaffer ortodokslar tarafından yakalanıp dikkatlice yok edilen, mezheplerin nesli tükendikten sonra hiçbir zaman transkripsiyonlarla sürdürülmeyen gerçek DERS KİTAPLARINA gelince, hepsi yok oldu ve geriye doğaların kanıtlayacak tek bir örnek kaldı. Ancak hayatta kalan bu kişi o kadar vahşi ve harika bir karaktere sahip ki, eğer şans onu bizim seçimimize bırakmış olsaydı, sınıfının daha karakteristik bir temsilcisini koruyamazdık. Bu, Pistis-Sophia, "İnanç-Bilgelik"tir; bu çalışma, Gnostisizmin gerçek anıtlarına şimdiye kadar konuyla ilgili diğer tüm yazarların bir araya getirilmesinden toplanabilecek olandan daha fazla ışık tuttuğundan, sonraki sayfalarda sürekli olarak alıntılanacak bir çalışmadır. Bu nedenle içeriğinin kısa bir özeti sistemin doğasına ilişkin araştırmamıza en iyi giriş olacaktır.

--- SAYFA 38 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 14 PISTIS-SOPHIA. Valentinus'a atfedilen bu inceleme (hangi otoriteye dayanarak bilmiyorum) Schwartz tarafından bir Kıpti elyazmasında keşfedilmiştir. British Museum'da muhafaza ediliyor. Kıpti metnini yazıya döküp Latinceye çevirdi; hem metinler hem de versiyon 1853 yılında Petermann tarafından yayınlandı. Orijinalin arasına bol miktarda Yunanca kelime ve ifadeler serpiştirilmiştir; Aslında Kıpti dilinin, en materyalist fikirlerin dışında herhangi bir şeyi ifade edecek kendine ait terimleri olmayacak kadar zayıf bir dil olduğu açıkça görülüyor. İddia edilen vahiy konusu aynı zamanda sonsuz tekrarlarla, ilgi zamirlerinden, bağlaçlardan ve düşüncenin açık ve öz ifadesi için gerekli tüm diğer dilbilgisi inceliklerinden yoksun bir dil kullanılarak ortaya konmaktadır.* Bu kaydın yazarlığı birçok yerde Kurtarıcı'nın oturup bunları yazmasını teklif ettiği Havari Philip'e verilmiştir! Bu durum ilk başta bunun Epiphanius tarafından alıntılanan Philip'in kayıp İncili olduğu sonucuna varmamı sağladı, ancak onun bu müjdeden aktardığı özel anekdot bunun hiçbir yerinde bulunamaz. Ancak orijinali, sanki kafirlerin gözünden kaçmak için kasıtlı olarak tahrif edilmiş gibi, çoğu zaman çok ilginç yerlere düşen geniş boşluklarla dolu olduğundan, böyle bir ihmâl, ikisinin kimliği konusunda tamamen kesin değildir. Kitabın mahiyeti kısaca şu şekilde özetlenebilir. Bu, Kurtarıcı'nın çarmıha gerildikten sonra yeryüzünde onlarla birlikte geçirdiği on bir yıl boyunca ve Cennete yükselişinden döndüğünde öğrencilerine aktardığı yüksek öğretinin bir kaydı olduğunu iddia ediyor. Bu yükseliş, üzerinde beş mistik kelimenin (§16) yazılı olduğu iki parlak elbiseyi ve etki alanlarını aşmak zorunda olduğu tüm güçlerin adlarını yükseklerden aldığı Zeytin Dağı'ndan yapılmıştı. Böylece (müritlerle ilişki kurarak) Arş'ın kapısından, Kader Küresinden ve bölgelerden geçer. * Elinizdeki çalışmaya ek olarak İngilizce bir tercümenin de yayınlanması amaçlanmaktadır.

--- SAYFA 39 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. On İki Büyük Eon'dan 15'i sırayla dehşete kapılır ve onun önünde yere kapanıp övgü ilahileri söyler. On üçüncü æon'a vardığında, aşağıda oturmuş ve açığa çıkan açıklamaya adını veren dışlanmış Güç Pistis-Sophia'yı* ağırlarken bulur. Yüce Işığa bir göz atınca, ona doğru yukarı uçma arzusuna kapıldı: ama kendi yerinin hükümdarı Adamas, kendi çıkarına olan bu isyan eylemine öfkelenerek, talihsiz adayı cezbeden alttaki kaosun suları üzerinde sahte bir ışığın, gerçek bir ignis fatuus'un parlamasına neden oldu ve o, içinden çıkılmaz bir şekilde uçuşuma daldı ve hepsi onu mahrum etmeye hevesli ruhlar tarafından kuşatıldı. onu kendi doğal ışığından. Işık Hazinesinden türetilen ışığın maddeyle karıştırılması, onun içinde hapsedilmesi ve atanmış "Işığı Alıcılar" tarafından çıkarılması ve kurtarılması öğretisi, Ophite planından bile daha büyük ölçüde bu vahyin yaygın fikridir. Aynı kavramın bir parçası olarak, Kurtarıcı'nın yukarıdan inmesinin özel nesnesi olan kşrasmoj'a veya Işık ile Maddenin kaotik karışımına sık sık gönderme yapılır. Kitabın en az yarısı, Kurtarıcı'nın yardımıyla On İki Çağ boyunca yükseldiği ardışık adımların ve kaostan kurtuluşunun her aşamasında söylediği itirafın anlatımıyla doludur. Her itiraf, İsa tarafından bir öğrenciye açıklanmak üzere sunulur ve paralel duygular içeren bir mezmur veya başka bir kehanete atıfta bulunulur; bu uyum zaman zaman hatırı sayılır bir ustalıkla ortaya konmuştur. Dikkate değer bir tuhafılık, tüm Mary Magdalene'in baş konuşmacı olması ve ruhsal bilgisinden dolayı en çok takdir edilen kişi olmasıdır, ancak bir kez kendisini sürekli olarak davetsiz olarak öne çıkardığı ve adamlara konuşma şansı vermediği için küstahlığı nedeniyle Peter tarafından sert bir şekilde azarlanmıştır. Pistis-Sophia böylece kaybettiği konumunu yeniden kazandıktan sonra, Sophia'nın diğer Æonların toplumundan bu şekilde sürgün edilmesi, her ne kadar Valentinus'un ve aynı zamanda daha sonraki Ophites'in sisteminde olduğu gibi, her biri onun aşağılanması için farklı bir neden belirlese de, başlıca Gnostik planların büyük dönüm noktasıdır.

--- SAYFA 40 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 16 doktrinlerin açıklanması başlıyor. Magdalene, Günah'ın nihai nedeni ile ilgili büyük soruyu sorar (§281); buna İsa, insan ruhunun dört katlı bileşiminin uzun ve ayrıntılı bir tanımını verir; buradaki ilahi kıvılcım (henüz kşrasmoj'a karışmış olan ışığın bir parçasığı), isyankar Æon'ların akıntısından oluşan üç katlı bir zarf içinde kaplanmıştır; eğilimi onu tutkulara ve kendilerine tabi tutmaktır. öyle ki bedenden ayrıldığında kendi etki alanlarından dışarı kaçamayabilir, burada "orta uzay bölgeleri" acı yerleri olarak temsil edilmektedir. Bu Eonlar başka yerlerde Zodyak burçlarıyla tanımlanır. Daha sonra, işkence bölgelerinin Hükümdarları (§320), bunların özgün biçimleri, bir timsah, bir ayı, bir kedi, bir köpek, bir yılan, bir kara boğa vb. ve bunların özgün isimlerinin ayrıntılı bir anlatımı gelir; sonuncusu Sami değil, ya Kıpti'dir ya da sonlarına bakılırsa Gnostik taşlar üzerinde genellikle kullanılan mistik dile aittir. Bundan sonra elimizde, insanlığın çeşitli günahları için belirlenmiş çeşitli cezalar ve her birinin kendi zindanında (tame_{on}) kefareti için gereken tam yıl ve hatta gün sayısı var. Bu işkence yerlerinin tümü Dış Karanlığın Ejderhası'nın içinde yer alıyor. Yılanın ne zaman tanıtılsa kötü bir şey olduğunu belirtmekte fayda var; bu da kitabın Kabala'nın etkisi altında olduğunun kesin bir göstergesidir. Aynı sonuç, tasvir ettiği tüm din düzenine yayılan kötülükten de çıkarılabilir; ve kafirlerin doğal olarak en büyük paya sahip olduğu çeşitli cezaları oluşturup paylaştırmının verdiği bariz zevk. Felsefi Gnostik planların, onları dinlemeyenler için ilim eksikliğinden ve Maddeye boyun eğmekten daha ağır bir cezası yoktur. Bu hapishanelerde arandıktan sonra ruhlar yeni bedenlere konulur ve yeryüzünde yeni bir denetimli serbestliğe başlarlar. Ruhların yargıcı, yedi hizmetçisinin eşlik ettiği Işık Bakiresi'dir. Bazı günahlar, ancak sayıları azdır ve yok edilmeye cezalandırılır ve ne kefareti ne de kefareti kabul edilir. Ama geri kalan her şey için, merhumun arkadaşları onun adına "Anlatılamaz Olan'ın Gizemini (ya da Kutsal Ayini)" kutlarsa, anında bağışlanma sağlanabilir. Bu olmalı

--- SAYFA 41 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 17 ruhların kurtuluşu için bir kutsal ayin sunmanın etkililiğine olan inancın günümüze kadar gelen en eski bildirimini. Kusursuz bir biçimde doğru olan, ancak yaşamı boyunca din değiştirme fırsatından yararlanmamış bir adamın kurtuluşu için yapılmış benzersiz bir düzenleme vardır. Melekler onun ayrılan ruhunu alır ve onu tüm ceza alemlerinden son derece hızlı bir şekilde geçirir ve sonra onu, dünyevi kariyerine yeniden başlamak, orada gizemlerin avantajını elde etmek ve böylece Işığın varisi olmak için yeni bir bedene büründüren Işık Bakiresi'nin önüne götürür. Bu çalışmada sürekli olarak bahsedilen Gizemin doğası hiçbir yerde açıklanmamıştır; ancak bu, Dört ve Yirmi'nin en yükseğidir: çünkü burada bahsedilen Gizemlerin sayısı budur; göksel hiyerarşisindeki derecelerin her biri için, Beş İşaret için, Yedi Sesli Harf için, Beş Ağaç için ve Yedi Amen için bir tane. Baştan sona, kısmen Tapınağın kullanımlarından, kısmen de eski Mısır ibadetinden ödünç alınan, mühürlere ve Gizemlerin sayılarına, derslere ve ilahi şahsiyetlere sık sık göndermeler serpiştirilmiştir. Bunlar tekrarlanır ve çok sayıda, içinden çıkılmaz bir diziye dahil edilir; bu, ait olmanın anahtarına sahip olmayan birine, biraz kötü olduğunda aklın önünde uçuşan sayısal kaprisleri güçlü bir şekilde akla getirir: ve ağırbaşlı Alman editörün bile itiraf ettiği gibi: önsöz, onları yazıya dökmeye çalışırken çoğu zaman beyninin hızla dönmesine neden oluyordu. Son olarak, yoluma çıkan her şeyden çok, bu araştırmaların konusunu daha doğrudan anlatan, "İsa'nın Dualarından Bir Kısım" başlıklı uzun bir parça (§358) geliyor. Müritlerinin de eşlik ettiği, bazen bir dağın üzerinde, bazen deniz kenarında ve bazen de havada duran Kurtarıcı, daha önemli Gnostik anıtları kapsayanlarla aynı karakterdeki uzun formüllerle ve çoğu zaman aynı kelimelerle, Baba'ya dua eder. Bu açılış dualarından bazıları, çok tatmin edici olmasa da, onları takip eden dualarda açıklanıyor ve görünüşte başka kelimelerle ifade ediliyor. Ayrıca İsa, birçok tuhaf formaliteyle şarap ve su kurbanını kutluyor; bunun önceki bölümlerde sıklıkla övülen büyük Gizem veya Sakrament olduğuna inanmak için nedenler var. Bütün bir ile kapanıyor

--- SAYFA 42 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 18 Zodyak'taki Æon'ların her birinin altında doğan bebeğin ruhu üzerindeki etkisine ve her durumda gezegenlerin talihli ya da kötü müdahalesine ilişkin onun tarafından uzun bir açıklama. İkincisinin kutsal isimleri görünüşe göre Mecusiler tarafından kullanıldığı şekliyle aktarılıyor. Birkaç Mısır tanrısı, ör. Burada Bubastes ve Typhon'un isimleri anılır ve Suriyeli Barbelo, Kurtarıcı'nın göksel annesi kadar yüksek öneme sahip bir şahsiyet olarak sık sık tanıtılır. Onun dünyevi Annesi gerçekten de bu vahiyler katılıyor olarak temsil edilir, ancak o burada Magdalene ve hatta Salome için çok ikincil bir rol oynar. Çılgın, mistik bir hayal gücünün bu en dikkate değer meyvesinde fark edilecek son şey - daha çok Kabalist mi, Mecusi mi yoksa Hristiyan mı olduğunu söylemek zor - evrenin ekonomisine araçlar olarak tanıtılan Güçlerin birçoğunun zıt ikiliğidir: örneğin itaatkar ve asi bir Adamas (önceki Naaseni'nin en yüksek adı), büyük ve küçük bir Sabaoth ve daha sonraki Ophite planlarında da karşılaşılabilecek benzer antitezler vardır. ENOCH'UN KİTABI. İbranice Kutsal Yazıların bu en eskisi (iddia ettiği gibi), Æon Pistis-Sophia tarafından sıklıkla en yüksek otorite olarak anıldığından, doktrininin kısa bir özeti önceki bölümün gerekli tamamlayıcısını oluşturuyor gibi görünüyor. Enoch'un Kitabı, Babalar tarafından sık sık alıntılanmış olsa da, Bruce Habeşistan'dan üç kopyasını geri getirene kadar sekizinci yüzyıldan beri (Georgius Syncellus tarafından korunan Yunanca versiyonun birkaç bölümü hariç) her defasında kaybolmuştu. Bu kilisenin kanonunda, Eski Ahit'te Eyüp'ünkünden hemen önce yer alır.* * İngilizce çevirisi, Cashel Piskoposu Dr. Lawrence tarafından yapılmıştır ve notlarla birlikte üçüncü baskısı 1837'de yayımlanmıştır. En iyi Almanca çevirisi Dillmann'ın 1857 tarihli çevirisidir. Krş. Schodde, Enoch'un Kitabı, 1882.

--- SAYFA 43 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 19 Bu kitap doksan bölüme ayrılmıştır ve önsözle başlar: "Merhametli ve lütufkar, geç öfkelenen, çok merhametli ve kutsal olan Tanrı'nın Adıyla. Bu Kitap, Hanok peygamberin Kitabıdır. O'nu sonsuza kadar sevene bereket ve yardım olsun. Amin. I. Bölüm. Bu söz, Hanok'un seçilmişleri ve geçmişteki doğruları kutsadığı kutsamasıdır. Ve Hanok sesini yükseltip konuştu, kutsal bir adam olarak." Allah, gözleri açıkken göklerde, meleklerin kendisine bildirdiği kutsal bir görüntü gördü. Ben de onlardan her şeyi duydum ve gördüğümü anladım." Bundan sonra meleklerin gökten inip insan kızlarıyla birlikte devler yaratmalarının öyküsü gelir; onlara savaş, barış ve lüks sanatlarını öğrettiklerinden. İbranice kökenli olduğu anlaşılan ancak Yunanca telaffuzu bozulan baş meleklerin isimleri zikrediliyor. Daha sonra Tanrı'nın bunları yok etme kararı Enoch'a açıklanır. Bu konular yaklaşık on sekiz bölümü kapsıyor. On sekizinci bölümden ellinci bölüme kadar Enoch, melekler Uriel ve Raphael tarafından, öncekiyle pek bağlantısı olmayan bir dizi vizyon aracılığıyla yönetiliyor. Düşmüş meleklerin Yanan Vadisini, azizlerin Cennetini, yeryüzünün en uç noktalarını, gök gürültüsü ve şimşeklerin hazinelerini, rüzgarları, yağmuru, çiyi ve bunlara başkanlık eden melekleri gördü. Genel Yargı yerine götürüldü, Eski Günlerin Tahtında olduğunu ve dünyanın tüm krallarını önünde gördü. Elli ikinci bölümde Nuh'un insanlığın muazzam kötülüğünden paniğe kapıldığı ve intikam korkusuyla büyük büyükbabasının tavsiyesine başvurduğu söyleniyor. Enoch ona, bir su seli- nin tüm insan ırkını yok edeceğini, bir ateş seli ise tufanın etkileyemediği melekleri cezalandıracağını söyledi. Bölüm LIX'te. melekler konusu yeniden ele alınır, Semeiza, Artukaru, Arimeon, Kababael, Tusael, Ramiel, Damdal ve sayıları yirmiyeye kadar diğerleri düşmüş ruhların başında belirir ve onların asi eğilimlerine dair yeni örnekler verir. Bölüm LXII'de. Hanok, oğlu Methuselah'a güneş, ay, yıldızlar, yıl, aylar, rüzgarlar ve benzeri fiziksel olaylar hakkında uzun bir hikaye anlatır. Bu alır

--- SAYFA 44 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 20 sekiz bölüm, ardından Patrik önceki sayfaların özetini yapıyor. Geriye kalan yirmi bölüm Tufan'ın tarihi, Nuh'un Tufan için yaptığı hazırlıklar ve bunlara eşlik eden başarılar hakkındadır. Ailesi dışındaki tüm bedenlerin yok edilmesi ve meleklerden ilahi intikamın alınması, işi sonuçlandırıyor. İNCİR. 1.

--- SAYFA 45 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 21 BAŞLANGICINDA GNOSTİKİZM. Gnostik felsefenin YÜKSELİŞİ VE İLERLEMESİ hakkında alınan anlatımla başlamak gerekirse, çünkü sapkınlık düzenli olarak kurulmuş bir topluluğun üyeleri arasındaki görüş farklılıklarıyla uygun bir şekilde sınırlandırılmıştır, Samiriyelilerin MS 35 yılı gibi erken bir tarihte Simon Magus'u "Tanrı'nın Büyük Gücü" olarak gördüklerini ve o ve öğrencisi Cerinthus'un Hristiyan Babalar tarafından Gnostisizmin gerçek kurucuları olarak temsil edildiğini görüyoruz. isim. Birincisinden Hippolytus, ana ayrıntılarıyla doğru olarak kabul edilmemesi için hiçbir neden olmayan bir tarih verir. O, Samiriye eyaletindeki Gitteh'in yerlisiydi ve kariyerine başladı ve "Thrasymedian yöntemi" (yani daha önce Hippolytus tarafından tanımlandığı gibi hokkabazlık) doğrultusunda büyü yaparak, hatta dahası "şeytanların aracılığıyla" mucizeler yaratarak hemşerisi arasında büyük bir nüfuz kazandı. Sur'da güzel bir fahişeye aşık olduktan sonra, onu sahibinden satın aldı ve onu her zaman yanında taşıyarak, onun "Zeka" ("Ennoia) olduğunu ilan etti; eskiden Yunanlı Helen'in, sonra Kayıp Koyun'un bedenine hapsedilmiş, ama şimdi dünyanın kurtuluşu için ona iade edilmişti. Daha Hristiyanlığı vaaz etmeden önce bile, Musa'dan çalınan ve yeni bir dinin öğretmeni olarak görevlendirilmişti. Ateş'in her şeyin İlk İlkesi olduğu aksiyomuna dayanan "Belirsiz" Herakleitos, buna bağlı olarak "Altı Radikal": Yahudilik ve Magizm'in ilginç bir şekilde birleştirilmiş bir karışımı; Hippolytus bunların pek anlaşılır olmasa da tam bir özetini veriyor: "Bu Simon, Helen'i fidyeyle kurtardıktan sonra, kendi bilgisi aracılığıyla insanlara kurtuluşu bahsetti. Çünkü melekler, kendi hırsları yüzünden dünyayı kötü yönettikleri için, o, her şeyi yoluna koymaya gelmiş gibi davrandı; ve biçimini değiştirerek kendisini Beyliklere, Büyük Güçlere ve

--- SAYFA 46 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 22 Melekler, bu nedenle o, aslında bir insan olmasa da kendisini bir insan şeklinde göstermiş ve gerçekte acı çekmemiş olmasına rağmen Yahudiye'de Çileden acı çekmişti; dahası, kendisini Yahudilere Oğul olarak, Samiriye'de Baba olarak ve diğer yerlerde Yahudi olmayanlar arasında Kutsal Ruh olarak göstermişti; ama istedikleri isimle anılmayı kabul etti. Peygamberler, kehanetlerini bildirirken, dünyanın yaratıcısı olan Meleklerden ilham almışlar; Bu nedenle Simon ve Helene'ye inananlar, zamanımızda bile onlara (Peygamberlere) aldırış etmiyorlar: O'nun lütfuyla kurtulmuş gibi davranarak ne isterlerse yapıyorlar." . . . "Şimdi aynı Simon, büyü sanatlarıyla Samiriye'de birçok kişiyi aldatırken, Havariler tarafından yalanlandı ve onlar tarafından lanetlendikten sonra, daha sonra itibarını kaybetti ve onlara masallar uydurdu. En sonunda, Roma'ya seyahat ettikten sonra, yine Havarilere karşı yarıştı ve Petrus, büyü uygulamaları aracılığıyla kalabalıkları baştan çıkarırken onunla birçok kez karşılaştı. Sonunda İran ülkesine giderek bir çınar ağacının altına yerleşti ve orada öğretilerini vaaz etti. Ama sonunda, aynı yerde çok uzun süre kalması nedeniyle sahtekarlıktan mahkum edilmek üzereyken, diri diri gömüldüğü takdirde üçüncü gün yeniden dirileceğini açıkladı. Ve gerçekten de öğrencilerine bir çukur kazdırarak kendisinin toprakla örtülmesini emretti. Bu yüzden onlara emrettiğini yaptılar, ama o bir Mesih olmadığı için bugüne kadar bir daha geri dönmedi. İşte bu, Valentinus'un ilk fikirlerini kendisinden ödünç aldığı ancak onları farklı isimlerle adlandırdığı Simon hakkında anlatılan hikayedir. Çünkü 'Akıl' ve 'Hakikat' ve 'Kelime' ve 'Hayat' ve 'Kilise' ve 'İnsan', yani Valentinus'un Eon'ları, açıkça Simon'un Altı Radikalidir, yani 'Akıl, Zekâ, Ses, İsim, Akıl ve Düşünce'." Ama öğretmenler dizisine -bu karşı-apostolik ardılığa- devam edersek, Simon'u Menander takip etti, o da İskenderiye'deki Basilides tarafından takip edildi. MS 138 civarında ölen Valentinus'un yerine aynı şehirde Yahudi bir aileden doğan Valentinus geçti. Bu sonuncusu Irenæus tarafından "Gnostiklerin Şefi" olarak adlandırıldı.

--- SAYFA 47 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 23 Doktrinlerinin önemi ve kendi yaşamı boyunca bile geniş bir yayılım göstermesi. Suriye'de bunlarla eş zamanlı başka mezhepler de kuruluyordu; isimlerini gelenekte her ikisi de köken olarak Pers, dolayısıyla dini eğitim açısından Mecusi olarak temsil edilen Marcion ve Bardesanes'ten alıyorlardı. İkincisi, bazıları tarafından Pontus'un yerlisi olarak adlandırılıyor, ancak bu durum onun görüşlerinin kaynağı konusunda hiçbir fark yaratmıyor; bu bölgenin açıkça Mitraikliğın merkezi olduğu ve ilk Darius'un veya onun bir satrapının soyundan geldiğini iddia eden bir soy tarafından yönetildiği kabul ediliyor. Burada daha az önemli mezheplerin kurucularını saymaya gerek yok; ta ki, tüm teosofilerin en cesur ve en kalıcı olanının yazarı olan, iki kez bu kadar uzun süre savaştan ve Katolik inancına karşı inatçı bir savaşa imza atan Manes'in ayaklanmasına gelinceye kadar. Bu mezhep, kökeni ve öğretileri, öğretilerinin merakı ve antik ve ortaçağ dünyası üzerinde yarattığı muazzam etki nedeniyle, başka bir bölümde uzun uzadıya ele alınacak; ilkel Kilise tarihinde adı çok dikkat çekici bir şekilde anılan Ofitliler de öyle. Yukarıda tüm bu mezheplerin kurucularını yetiştiren ülkeler (Mısır, Suriye veya İran) ile ilgili olarak söylediklerimiz, bizi, tüm sistemlere hakim olan ortak bir prensip bulmayı beklemeye sevk ediyor ve büyük olasılıkla durum da budur. Gnosis'in tüm şefleri tarafından ortak olarak kabul edilen temel doktrinler, tüm yaratılışın Yüce İlahiyat'ın işi değil, basit bir Tecelli olan ve en yüksek güçten birkaç derece uzakta olan Demiurgus'un işi olduğuydu. Aslında onların "Bilinmeyen Baba" (ya da Simon'un onu ilk kez "Sınırsız Güç" ve "Her Şeyin Kökü" olarak adlandırdığı) olarak adlandırdığı ikincisine, entelektüel dünyanın - yani Zekâların, Eonların ve Meleklerin - yaratılışını atfederken, doğası gereği kusurlu olan Madde Dünyasının yaratılışını Demiurgus'a atfettiler. Ancak bu doktrinlerin altında yatan büyük prensibi açık bir şekilde anlamak için, aynı doktrinlerin esas olarak alındığı eski sistemlerin ana özelliklerine kesinlikle sahip olmak gereklidir; bu sistemler Zendavesta'nın, Kabala'nındır (ki bu bir

--- SAYFA 48 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 24 aynısının çevirisi) ve Suriye-Makedonların hakimiyetindeki Budist misyonerler tarafından öğretildiği şekliyle veya ticaret amacıyla Guzerat çarşısını ziyaret eden İskenderiyeli tüccarlar tarafından Hindistan'da öğrenildiği şekliyle reforme edilmiş Brahmanik din hakkındadır. Anıtları hakkında fikirlerini görünür bir şekilde ifade etmek için (açıklanması bu incelemenin özel amacıdır) Gnostikler, eski Mısır mitolojisindeki imgeleri ve sembolleri (özellikle Agathodaemon, Güneş tanrısı Iao ve ruhların rehberi çakal başlı Anubis ile bağlantılı olanları) büyük ölçüde ödünç alsalar da, yine de bu figürler, ezoterik anlamlarının en başından beri benzer olduğunu varsaymadıkça (muhtemelen yeterli olan) yeni bir anlamda kullanıldı. inanç isminin hocaları tarafından yayınlananlara. Bu son açıklama aslında Valentinus'un sürekli övünmesiydi ve Hippolytus tarafından verilen ilginç özette okuduğumuz kadarıyla onun teosofisine ilişkin her makalenin içinde yer alıyor; ve yine, hiçbir zaman unutulmamalı, çünkü gözden geçirilecek olan farklı sistemlerdeki görünen çelişkilerin çoğunun anahtarı, Yunan ve Yahudi'nin eski kavgalarını kendileriyle birlikte Gnosis'in yeni alanına taşımış olmalarıdır. İlki Baküs Yılanı'nı yüceltir, Sabaoth'u ise bir iblisten biraz daha üstün kılar; ikincisi, Şeytan'ın taklidi olarak Yılan'dan nefret etmeye devam ediyor, ancak onun Sabaoth'u "Büyük ve İyi"dir (Pistis-Sophia'nın ona sürekli olarak verdiği yetki gibi), inananın ruhunun kötü niyetli "Kürenin Eonları"na karşı savunucusu ve ikinci odak noktası olan İskenderiye okulundan yayılan Yahudiliğin etkisi, sıradan tarih okuyucularının şüphelendiğinden çok daha güçlüydü; Bu konu onun daha sonraki felsefesini değerlendirmemiz için yararlı bir giriş oluşturacaktır. YAHUDİLİK'İN ESKİ DÜNYA ÜZERİNDEKİ ETKİSİ. Bu zamanların insanları, Yahudi ırkına karşı nefret ve aşağılamanın ortak bir din oluşturduğu, on beş yüzyıllık dini rejimin doğurduğu fikirlerden hâlâ o kadar etkileniyor ki.

--- SAYFA 49 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Tapınak ayakta kaldığı ve ulusal ibadet orada tüm görkemiyle kutlandığı sürece, Yahudiliğin putperest dünyanın zihinleri üzerinde uyguladığı etkiyi tamamen görmezden gelmeleri önemli bir Hristiyan erdemidir. Romalılar, Suriye'yi ve kısa bir süre sonra da Mısır'ı fethederek, Yahudi milletiyle doğrudan temasa geçtiklerinde, bireysel olarak onlardan hoşlanmasalar da, onların eski, gizemli ve ciddi ibadetlerine karşı yoğun bir hayranlık duydular. Ama aslında, antik çağ damgasıyla kutsanan her kurum, gerçek eski Romalının saygısını hemen kazandı. İmparatorlar, kendileri ve imparatorluk adına her zaman masrafları kendilerine ait olmak üzere günlük bir fedakarlık sunarak, Yehova'da güçlü ve tanımsız güce sahip yeni bir hami kazanmakta hiç vakit kaybetmediler. Tapınağı ele geçiren Zealotlar grubunun bu kurban törenine son vermesi, Josephus tarafından, Zion'un nihai yıkımına yol açan büyük isyanın ve bağımsızlığı yeniden tesis etme girişiminin tamamlayıcı eylemi olarak not edilir. Yahudiliğin Roma'daki en yüksek sınıfların hayal gücü üzerindeki etkisine dair birkaç örnek vermek gerekirse, onun sıradan insanların zihinleri üzerindeki muazzam derecede büyütülmüş gücü, bu tür konularda iyi bilinen orantı kuralına göre hesaplanabilir. Augustus'un batıl inançlardan kurtulduğunu belirtmek için Suetonius, Mısır ve Filistin'e yaptığı ziyaret sırasında birinde Apis'i, diğerinde ise Tapınağı ziyaret etmekten kaçındığı için, varisi olan torunu Caius'un davranışlarını son derece övdüğünü aktarır. İki dini bu şekilde eşitlemek, kendi başına, popüler tahminde Yahudilerin o zamanlar sahip olduğu yüksek yeri gösterir; çünkü o zamana kadar Mısırlılar, Serapis'e tapınmayla ilgili bölümün göstereceği gibi, büyük ölçüde Roma'nın ulusal tanrılarına tapınmanın yerini almıştı. Horace'ın bir arkadaşı olan ve bu nedenle önemli ve eğitilmiş bir kişi olduğu düşünülen Fuscus Aristius, bir iş meselesine katılmamasının bahanesini, o günün Şabat olmasını ve "diğer birçokları gibi onun da biraz batıl inançlı olduğunu" öne sürüyor. Cumhuriyet döneminde Roma'da fiilen ikamet eden Yahudilerin nüfuzu ve sayıları bazı yazarlar tarafından çarpıcı biçimde sergilenmektedir.

--- SAYFA 50 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Flaccus'u savunmak için yaptığı konuşmada Cicero'nun 26 gözlemi. Flaccus, Asya'da komuta ederken Kudüs'e para gönderilmesini yasaklamıştı. Bu para yalnızca her yetişkin Yahudinin Tapınağa ödediği yarım shekel veya kişi başına iki drachmi haraç anlamına gelebilir. Flaccus, fermanına aykırı olarak bu amaçla toplanan, Apamea'da yaklaşık yüz pound, Laodicea'da yirmi pound ağırlığındaki paraya el koydu. Çağın tek altın parçası olan stater, yirmi beş drachmi değerinde ve pound başına elli ağırlığında olan bu koleksiyonlar bize eski şehirde elli bin, diğerinde ise on bin haraç ödeyen kişi kazandıracaktır. Hatip, bu "auri Judaici invidia"nın davasına o kadar zarar verdiğini düşünüyor ki, dinleyiciler arasında Yahudilerin öfkesini uyandırmamak için durumu jüri üyelerine fısıltıyla açıklıyor. Aslında Flaccus'un düşmanlarının, Roma'nın o bölgesinde yerleşik Yahudilere yardım sağlamak, jüriyi korkutmak ve böylece ona karşı bir karar almak için davasının o özel mahkemede görülmesi gerektiğini başardıklarını beyan ediyor. "Sequitur auri illa invidia Judici. Hoc nimirum est illud, quod non longe a gardibus Aureliis hæ causa dicitur. Ob hoc crimine hic locus abs te, Laeli, atque illa turba quæstia est. Scis quanta sit manus, quanta concordia, quantum valeat in concionibus, Submissa voce agam, tantum Neque enim desunt qui istos içimdeki optimum quemque teşviki, quos ego quo id facilius faciant non adjuvabo. (Bölüm XXVIII.) Ve daha da şaşırtıcı olanı, bu etkinin Kudüs'ün düşüşünden ve bir ulus olarak halkın yok olmasından sonra bile etkisini sürdürmesiydi. Spartianus, Severus'un Asya'yı kapsayan araştırma gezisi sırasında insanların Hristiyanlığa geçmesini yasakladığında aynı yasağı Yahudi dinine de uyguladığından bahseder. Yine Caracalla'nın doğal iyi kalpliliğini göstermek için, oyun arkadaşı olan bir çocuğun Yahudileştirilmesi nedeniyle imparatorun onayıyla babasından aldığı şiddetli kırbaç nedeniyle öfkesini örnekliyor. Arkadaşlığın koşulları, bu şekilde "itirafçı" ilan edilen çocuğun Roma'nın en iyi ailelerinden birine ait olması gerektiğini gösteriyor. İbrahim'in dininin hâlâ koruduğu böyle bir konumun anlaşılması neredeyse imkansızdır.

--- SAYFA 51 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 27 Hristiyanlığın güçlü ve giderek artan büyümesinin yanı sıra, Gnosis'in her zevke uygun çeşitleriyle mücadele etmek zorunda kaldığı ve birçok durumda doğrudan kendisinden (nefret ettiği kızından ve rakibinden değil) ortaya çıktığı ve putperest felsefeyle birleşmeleri nedeniyle doğal olarak Yahudi olmayanlar için orijinal ebeveyninden daha çekici olduğu o son dönemde. Hatta o ulusa ait olan herhangi bir şeye karşı önyargının Romalılar arasında en şiddetli olmasının beklendiği zamanda bile, ulusal varlıklarını yok eden asıl kişi olan Vespasianus'un, imparatorluğu ele geçirme girişiminde ona yardım eden, bir şekilde kaydedilmemiş ama muhtemelen uygun bir borçla çağın Rothschild'i sıfatıyla kendisine yardım eden İskenderiyeli bir Yahudi olan Tiberius'a, tüm durumların en şerefli olan bir heykel diktiğini görüyoruz. Juvenal'in, daha önce vatandaşlarının en seçkinleri arasında sınırlanmış bir onur yabancısına yönelik tüm bu fahişeliğe duyduğu öfkeyi bastıramadığı doğrudur ve heykelin burnunun dibinde rahatsızlıklar vererek yaralanma hissini ifade etmenin her gerçek Romalının görevi olduğunu ima eder. "Atque zaferler, inter quos ausus habere Nescio quis titulos Ægyptius atque Alabarches, Cujus ad effigiem non tantum meire fas est."—I. 130. Üçüncü yüzyılda örnek imparator Severus Alexander'ı, evdeki şapelinin en kutsal girintisinde, hepsi çeşitli gizem okullarının (ya da pek çok farklı Buda gibi inancın muhtemelen kökenine giden) kurucuları olarak kabul edilen İsa ve Orpheus'un yanında İbrahim'in resmini çizirken buluruz. Daha sonraki imparatorların yıllıkları arasında yapılacak küçük bir araştırma, kuşkusuz, Yahudi inancının çeşitli ayrıntılarının, Babil ve İskenderiye evrelerinde, Romalıların dini kavramları üzerindeki etkisine dair birçok başka örnek sağlayacaktır. İnsanların ruhun doğası, Tanrı'nın Hükümeti ve gelecekteki bir durum hakkındaki fikirleri, tıpkı o zamanların eğitimli dinsizlerinininki gibi tamamen belirsiz olduğunda (eski gelenekler, tatmin edici olmayan şiirsel masallar olarak bir kenara bırakıldığında), sistemler kurmaya çalıştıklarında, bu durum kolaylıkla açıklanabilir.

--- SAYFA 52 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 28 Her ne kadar yapının ilk temelini atacak sağlam temellerden yoksun olsa da, her zorluğu yalnızca akıl ve felsefenin yardımıyla açıklamalıdır. Bu durumda olan, eskiliği nedeniyle saygı duyulan bir din (Tacitus'un bile kabul ettiği gibi, kendisi de sadakatsizliğin oklarına karşı aşılmaz bir kalkan: "Hi ritus, quoquo modo inducti, antiquitate Defuntur" Hist. v. 5), her sorunu sözde ilahi bir vahiy ile çözen eksiksiz bir sisteme sahip, kendisini tamamen mantığın ve insan deneyiminin üstüne koyan, ancak sorgusuz sualsiz güveni en değerli şey olarak ilan eden bir din. Erdemler arasında böyle bir din, kendisine karşı çıkmak için olasılıklardan ve benzetmelerden çıkarılan argümanlardan başka hiçbir şeyi olmayan düzensiz ve uyumsuz rakiplerine karşı zafer kazanmaktan başka bir şey yapamazdı. Aynı yarışmanın gözümüzün önünden geçtiğini görüyoruz; Roma Katolikliği, öğretileri devrilen, patlayan, akıl, ilim ve felsefe tarafından üç asırdır reddedilen, Protestanlığın, felsefenin ya da sadakatsizliğin baştan çıkarıcı yollarında dolaşan, insanlar buna ne derse desin, mutlak gerçek olarak nihai bir noktada dimdik ayakta durma testine dayanabilecek herhangi bir sebep keşfedemeyen, sonunda yorgun ve hayal kırıklığına uğramış bir şekilde başladıkları yere geri dönen ve onu barışa elverişli bulan kayıp koyununu yeniden ağılına geri getiriyor. kanıtlama için iddiayı kabul etme akli ve bir öğretinin yaşı onun doğruluğuna eşdeğerdir. Bu araştırmada büyük önem taşıyan bir husus daha vardır ki o da bu dönemin Yahudiliği ile Magizm arasındaki yakın yakınlıktır ve bunun boyutuna ilerleyen bölümlerde Talmud'dan söz ettiğimizde değinilecektir. Birinin mekanizmasının ne kadarının diğeri için ödünç alındığını hatırladığımızda, kutsal emanetler üzerinde genellikle Yahudilere özel olarak kabul edilen İlahiyat unvanlarının daha ziyade bir Mecusi kaynağa atfedilebileceğini keşfetmede şaşırma için çok az neden vardır. Bu şekilde kısaca öne sürülen üç durum - yani, Mısır ve Babil'dekilerle yarışan, en saygıdeğer antik çağın bir "gizemi" olarak Siyon dininin doğrudan etkisi; yan dalları aracılığıyla daha sonraki dolaylı etkisi

--- SAYFA 53 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 29 (somut şeyler üzerinde gözle görülür bir etki bırakan); Magi'nin inancıyla, gizli rahiplikle, daha doğrusu antik dünyanın masonlarıyla olan bağlantısının erdemi; Bunlar, Gnostik kalıntılar olarak adlandırılan kalıntıları incelemeye başlayan her araştırmacının aklına gelmiş olması gereken zorluğu çözen şeylerdir. Yukarıdaki düşüncelerden, Tanrı'nın, meleklerinin ve atalarının İbranice isimlerinin, cinlerin ve astral ruhların figürlerini sunan eserlerde sürekli olarak tekrarlanması gerçeği için en azından makul bir neden toplanabilir; bu tür bir birliktelik tarafından saygısızlaştırılan, bu kutsal isimlere tapanların duygularına en tiksindirici olduğu düşünülen put-canavar biçimleri; ve Musa'nın gerçek takipçisinin kesinlikle dehşet içinde geri çekildiği görüntüler. ZENDAVESTA. Kelimenin tam anlamıyla "metin ve yorum" anlamına gelen Zendavasta, sekiz bölümden oluşan, farklı dönemlerde yazılmış, ancak en eskisi M.Ö. 1200-1000. Bugünkü haliyle, Sasani hanedanının kurucusu Ardashire tarafından, İran'ın eski dinini yeniden kurduğu dönemde sözlü gelenekten derlenmiştir. Bu vahiyde Yüce Varlık'a "Sınırsız Zaman" (Zarvana Akarana) adı verilir, çünkü ona hiçbir başlangıç atanamaz; kendi görkemiyle o kadar kuşatılmış ve insan kavrayışının o kadar yüceltilmiş ki, ancak sessiz bir saygı nesnesi olabilir. Yaratılışın başlangıcı yayılımlar yoluyla gerçekleşti. Ebedi Olan'ın ilk yayılımı Işıktı ve oradan Işığın Kralı Hürmüzd (Ahuramazda) ortaya çıktı. Hürmüz, Sınırsız Zamanın İlk Doğanları olarak adlandırılıyor; ve onun "Ferouer'i" veya Önceden Var Olan Ruh (Platoncu deyimle tip veya fikir), ilkel ışık içinde tüm sonsuzluklardan beri var olmuştur. Hürmüz, "Söz"ü aracılığıyla koruyucusu olduğu saf dünyayı yarattı ve

--- SAYFA 54 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 30 hakim. Daha sonra, kendi suretinde, tahtının etrafında duran, alt ruhlar ve insanlık nezdinde onun temsilcileri olan, dualarını kendisine sundukları ve mükemmellik modelleri olarak hizmet ettikleri altı Amshasvand'ı yarattı. Bunlardan ilki Hürmüz olan ve dolayısıyla mistik yedi sayısını oluşturan bu Amshasvandlar her iki cinsiyettendir ve Gnostikler, daha sonra göreceğimiz gibi, onları aynı cinsiyet ayrımıyla kendi sistemlerine benimsemişlerdir. Bir sonraki yayılım dizisi, Mithras'ın şefi olduğu, sayıları yirmi sekiz olan Ized'lerdi. Onlar, üstün bir düzen gibi, cinleri ve koruyucuları oldukları dünyanın saflığını ve mutluluğunu gözetirler. Aralarındaki başlıca isimler Vohu-mano, Maza, Asha, Vay (Ventus), Gensurvi (Yeryüzünün Ruh), Sraosha'dır (görevleri bakımından Yunan Hermes'e ve Yahudi Cebrail'e tam olarak yanıt verir, çünkü Hürmüz'ün emirlerini taşır ve ona doğruların ruhlarını iletir). Üçüncü seri olan Ferouer'lerin sayısı sonsuzdur. Bunlar, Hürmüz'ün eşyaları yaratmaya başlamadan önce zihninde tasarladığı Düşünceler veya "Fikirler"dir. Onlar, bu fani hayatta insanların koruyucularıdır ve kıyamet gününde onların ruhlarını arındıracaklardır. Melek ordularıyla birlikte bu şeflerin yaratılması gerekli hale gelmişti. Ebedi Olan'ın İkinci Doğuşu Ahriman - Hürmüz gibi, İlk Işık'tan gelen ve aynı derecede saf, ancak hırslı ve gurur dolu - İlk Doğan'ı kıskanmaya başlamıştı. Bu nedenle Yüce Varlık onu on iki bin yıl boyunca hiçbir ışık ışınlı aydınlatılmayan uzayda, Karanlığın kara imparatorluğunda yaşamaya mahkum etti. Bu aralık, Işık ile Karanlık arasındaki, İyi ile Kötü arasındaki mücadeleyi karara bağlamak için yeterli olacaktır. Ahriman, rakibine karşı koymak için, sayıca karşılık gelen ve görev bakımından iyilerin her birine düşman olan ve onlar gibi erkek ve dişi olan üç dizi kötü ruh yarattı. İlk seri, her biri kendi gezegenine zincirlenmiş olan ve şefi os Astomogt'un, yani "iki ayaklı yalanların Yılanı" olan Baş-Dev'lerin serisidir. bu Dev'ler evrendeki hem fiziksel hem de ahlaki tüm kötülüklerin yazarlarıdır. Hürmüz, üç bin yıllık saltanatının ardından yaratıldı.

--- SAYFA 55 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 31 Hayvanlar Alemi'ni altı dönemde yaratarak, önce ışığı -göksel Işığın soluk bir görüntüsünü- sonra suyu, eti, bitkileri, hayvanları ve son olarak da insanı yarattı. Ahriman toprak ve suyun yaratılışında hemfikirdi, çünkü Karanlık zaten bu iki unsurun doğasında vardı ve Hürmüz onun doğasını onlardan dışlayamıyordu. Hürmüz, Sözü aracılığıyla tüm yaratılış için evrensel yaşamın türü ve kaynağı olan bir varlık yaratmıştı; bu varlığa Hayat ya da Boğa deniyordu (Zend'de aynı kelime her ikisini de ifade ediyor). Ahriman bu yaratığı yok etmeyi başardı, ancak dağınık tohumundan Ormuzd, Amshasvand Saphandomad'ın (Bilgelik) aracılığıyla ilk insan çiftini, Meschia ve Meschiane'yi oluşturdu. Bu Ahriman çifti, meyve ve süt rüşveti vererek, önce dişiyi ele geçirerek yozlaştırmayı başardı. Onları Hürmüz'ün yarattığı tüm iyi hayvanlara karşı, kendi yarattığı pek çok hain ve kin dolu hayvanlara karşı koydu. Mücadele halen devam ediyor; Karanlığın Gücü çoğu zaman üstündür, ancak saf ruhlar iyi cinler tarafından desteklenir ve savunulur ve eninde sonunda zafere ulaşacaktır. Çünkü işler en kötü durumda görüldüğünde ve Yaratılıştaki Kötülük her şeye kadir olduğunda, üç peygamber ortaya çıkacak ve kayıp Işığı geri getirecek. Bunlardan biri, Sosioch, dünyayı yeniden canlandıracak ve onu eski mükemmelliğine kavuşturacak. Ardından, iyilerin bu mutlu meskene hemen gireceği genel Diriliş gelir; yenilenen dünya ve Ahriman, melekleri ve kötülerini, onları yeni krallığın uygun üyeleri haline getirmek için erimiş metal gölüne daldırılarak artırılır. Bundan böyle herkes değişmez mutluluğun tadını çıkaracak ve Sosioch'un önderliğinde Sonsuz Olan'a övgüler yağdıracak. Zerdüş't dini, Baktriya'daki Eritene sakinleri tarafından savunulan eski inancın yeniden düzenlenmiş bir versiyonuydu. Çünkü Aryan ırkının Hint ve Zend olarak bölünmeden önceki ilk tanrılarının Doğanın güçleri, Indra, gök gürültüsü, Mithra, güneş ışığı, Vayu, rüzgar, Agni, ateş, Armaiti, toprak, Soma, sarhoşluk olması muhtemeldir. Sonuncuya tapınma, Yunanlıların her zaman iddia ettiği gibi, Hindistan'dan getirilen Dionysia'nın kaynağı olabilir. Bu güçlere kayıtsız şartsız Ahuralar ve Devalar deniyordu; ama Zerdüş't bunların hepsini azalttı

--- SAYFA 56 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 32 gücü meleklerin ikinci derecesine yükseltti ve Devas adını yalnızca kötü anlamda kullandı. Zerdüştlük, Asur'u fethettikleri dönemde Perslerin yerleşik diniydi; ve tanrıları Darius ve Xerxes'in hiç tereddüt etmeden eridiği Babillilerin maddi putperestliğinin büyük ölçüde üstesinden geldi. Ancak Matter, Perslerin Babil'i fethinden çok önce kurulan Magi Koleji'nin, ustaların değişmesi üzerine yeni dini kabul ettiği ve Astroloji ve Kehanet dışında eskisinden hiçbir şey bırakmadığı görüşündedir. Yahudi esaretinin ne kadar büyük bir kısmının kalıcı olarak Asur'da kaldığı unutulmamalıdır; yalnızca iki kabile, Yahuda ve Levi, Koreş tarafından Kudüs'e geri gönderilmiştir; ve Babil uzun süre çok gelişen bir Hahamlık okulunun merkezini sürdürürken, Yahudiye'nin kendisi de Makedonya'nın fethi zamanına kadar Pers İmparatorluğu'nun bir vilayeti olarak kaldı. Çok daha sonraki bir dönemde Pers nüfusunun bir bölümünün ne kadar önemli bir kısmının Yahudi ya da Yahudi etkisi altında olduğu, Josephus'un şu dikkat çekici iddiasından anlaşılıyor: "Fırat'ın ötesindeki kardeşlerinden gelecek güvenli yardım beklentisiyle, milleti, Roma'nın gücüne karşı son mücadelelerinde tüm aşırılıklara göğüs germeye teşvik edilmişti." Ve üç yüzyıl sonra Ammianus, Julian'ın işgalci ordusunun İran'ın tam merkezinde, tamamen Yahudilerin yaşadığı bir şehre geldiğini fark eder. Esaretten sonra Yahudilerin başlıca edebiyat kurumlarının Orta Asya'da kurulduğu görülüyor. Nahardea, Sora ve Punbiditha okulları en az Filistin'deki okullar kadar meşhurdur (krş. Jos. Ant. xviii. 12). Hatta ikincisi bu vakıflara bir tür evlat saygısı göstermiş gibi görünüyor; Pentateuch'un Babilli Onkelos tarafından yapılan Keldani versiyonu, Filistin'de yaşayan tüm Yahudiler tarafından yetkili versiyon olarak kabul edildi; ve o başkentten Kudüs'e gelen Haham Hillel, Kutsal Şehir'in doktorları tarafından aynı ulusal okulun süsü olarak kabul edildi ve bu, İsa'nın doğumundan yalnızca birkaç yıl önce. Bütün bu koşullardan, Hristiyanlığın yayıldığı dönemde, Yahudi dininin baş öğretmenlerinin Yahudi dinine ne kadar Zerdüşť unsurunun nüfuz etmiş olabileceğini anlamak kolaydır.

--- SAYFA 57 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 33'ü Ferisiler ya da "ayrılıkçılar"dı, eğer gerçekten de doktorları isimlerini aslında önerecek bir etimolojisi olan Farsça "Farsça" sözcüğünden almamışlarsa. O zamanlar öğretildiği şekliyle bu doktrinler, Kabala'da veya Kabala'dan gelen "almak" olarak adlandırılan "Gelenekler"de ortaya konmuştur; bunların ana özellikleri aşağıdaki bölümlerde özetlenecektir. KABALA VE TALMUD. Çoğu yazar Kabala'nın kökenini Hristiyanlığinkinden çok daha sonraya yerleştirir; ve aslında doktrinlerinin o dönemden sonra büyük gelişmeler kazanmış olması imkansız değildir; yine de bunların unsurları çok daha eski bir antik çağa kadar uzanmaktadır. Daniel Kitabı bu eski çağın en göze çarpan izlerini taşır ve bu kaydı doğrulayan daha az ikna edici olmayan başka kanıtlar da eklenir. Tecelli fikri, tabiri caizse ruhtur, Kabala'nın temel unsurudur; aynı şekilde, daha önce de gördüğümüz gibi, Zerdüşťlüğün temel karakteridir. Dolayısıyla Yahudilerin bu düşünceyi İran'la olan çok yakın bağları sayesinde benimsediklerini düşünebiliriz. Zendavesta'ya göre olduğu gibi Kabala'ya göre de var olan her şey Sonsuz Işığın kaynağından çıkmıştır. Her şeyden önce İlk Varlık, "Günlerin Kadimi", Işığın ebedi Kralı vardı. Bu Işığın Kralı Her Şeydir; o, tüm varoluşun gerçek nedenidir; O Sonsuzdur (En Soph); yalnızca O'dur, onda Sen yoktur; ama bilinemez, "o kapalı bir Göz"dür." Evren, Işık Kralının açığa çıkışıdır ve yalnızca O'nda var olur. Onun nitelikleri, çeşitli şekillerde ve farklı derecelerde, onda tecelli eder; bu nedenle bu onun "Kutsal"ıdır. Geleneğe göre bu, ilk olarak Titus tarafından yasaklanan ve on bir yıl boyunca kendisini bir mağarada gizleyen Simon Ben Jochai tarafından yazıya geçirilmiştir ve bu sürenin tamamını peygamber İlyas'ın yardım ettiği bu çalışmaya adamıştır.

--- SAYFA 58 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 34 İhtişam" - sessizlik içinde giyinmesi gereken bir manto. Her şey bu Varlığın bir adıdır; bu nedenle ona ne kadar yaklaşılsa o kadar mükemmel olur ve ondan uzaklaştıkça da o kadar az olur: bu derecelenme fikri fazlasıyla Farsçadır. Dünyanın yaratılışından önce, İlk Işık her şeyi doldurdu, böylece hiçbir boşluk kalmadı; ama onun Işığında ikamet eden Yüce Varlık, karar verdiğinde, Mükemmelliğini sergilemek ve tezahür ettirmek için kendi içinde inzivaya çekildi ve çevresinde bir boşluk oluşturdu; tüm varoluşun nedeni ve ilkesi olan, yaratıcı ve kavramsal güçleri kendi içinde birleştiren, her şeyi kaplayan ve onsuz hiçbir şeyin var olamayacağı bir Işık ışını, Yehova (Yod, He*) isminin ilk iki harfiyle ifade etti. Tanrı'nın ilk doğuşu, Tikkun veya "Evrensel Tip" (Platonik Fikir) ve İlk Işın aracılığıyla kendi içinde birleşmiş olan O, dünyanın yaratıcısı, koruyucusu ve ana canlandırıcısıdır. O, Tanrılığın üç ilkel gücüne sahip olan "Işık Işığı"dır; verdiği şeyi, ışığı ve yaşamı aldığı ölçüde, eşit derecede kabul edilir. "İlkel İnsan", Adam-Kadmon olarak üretken ve kavramsal ilke ve insanın kendisi "küçük dünya" veya mikrokozmos olarak adlandırıldığından, bu Varlık, bu Tip, uygun bir şekilde "büyük dünya" veya Makrokozmos olarak adlandırılır. Bu Adam-Kadmon'da, ışık ve yaşam ilkesinde, Adam-Kadmon, Persler arasında aynı ilkelerin niteliklerini birleştirmiştir. ama yaşamın kaynakları, Yüce Gücün kapları, tüm yaratılışın türleri: Taç, Bilgelik, İhtişam, Şiddet, Güzellik, Zafer, Zafer, İmparatorluk, Bilgelige Jah, İhtişamlı El'e ise, muhtemelen bu adın Yunan alfabesine en yakın karşılığıdır; İbranice harfler için donatın.

--- SAYFA 59 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 35 Şiddet Elohim'e; Zafer ve Şan Sabaoth'a; Empire Adonai'ye. Bunların hepsi, insan zihninin onu kavramasının mümkün olduğu, eserlerinde sergilendiği gibi, Yüce Olan'ın nitelikleridir. Aynı yayımlara Kabalistler, kendilerini Gnostik yazıtlarda sürekli olarak gösteren başka başlıklar da verirler. Örneğin, Taç (Parmenides aynı zamanda Tanrı Katı Stéfanoj olarak da adlandırılır) Or, "Işık" ile eşanlamlıdır (muhtemelen bir Sabean dehasının adı olan Our ile aynı). Bilgelige Nous ve Logos denir ve Gnostisizmin Sophia'sına eşdeğerdir; aynı zamanda onu canlandıran çeşitli tutkulara göre Korku, Düşünce Derinliği ve Cennet adlarını da taşıyor. Basiret, "Cennetten akan bir ırmak, iftihar yağının kaynağıdır." İhtişamın simgesi olarak bir aslan başı vardır; Şiddet, kırmızı ve siyah bir ateş; Güzellik, yeşil ve sarı renkler; Güzelliğin sembolü aydınlatıcı bir aynadır; Zafer, sağ tarafta Jachin adı verilen sütunu sembolize eden Yehova Sabaoth'tur; Aynı şekilde "Yaşlı Yılan" ve bazen de "Kerubim ve Seraphim" olarak da anılan sol sütun Boaz yücelik taşır; bu prensip Gnostik sistemlerin dehası Ophis'e cevap verir. "Jachin" ve "Boaz" Güç ve İktidarı ifade eder: modern zamanların gizli toplumlarının sembolizminde dikkat çekici bir şekilde yer alırlar; ve doğal olarak öyle, çünkü bu İlluminati Valentinianusçuların ve Kabalistlerin tüm terminolojisini (muhtemelen anlamadan) ödünç almışlar. "Temel", İyilik ve Kötülüğün bilgisinin Ağacı haline gelir: ayrıca Nuh, Süleyman ve Mesih; tüm bu unvanlar yalnızca Yüce ile ondan yayılan her şey arasında var olan ebedi ittifakı ifade eder ve bu sayede O, orijinal saflıklarını kaybetmiş tüm ruhları kendisine geri getirir. "İmparatorluk", Tüketen ateş, eş veya Kilise'dir; üç unvanın tümü de Valentinianus sisteminde kullanılmaktadır. Kabalistler "Sephiroth"un veya Æon'ların birbirleriyle olan ilişkisini, gizemli bir biçimde sonsuza dek kesişen bir dizi daireyle temsil ederler; ya da yine bu tür dairelerden oluşan bir İnsan ya da Ağaç figürüyle. İnsan figürü, Seir-Anpin, iki yüz kırk üç sayıdan oluşur.

--- SAYFA 60 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 36, Abram ismindeki harflerin sayısal değeridir ve göksel hiyerarşideki farklı sıraları ifade eder. Bu türün ilk fikri muhtemelen Hindu Brahma figüründen ve Hindular tarafından hala mistik değerlerin bağlı olduğu vücudunun farklı bölümlerinin simgelediği çeşitli tiplerden ödünç alınmıştır. On Sephiroth, görünür Yaratılış için tip veya model olarak hizmet etti; ve onlardan Dört Dünya, Aziluth, B'riah, Jezirah ve Assiah ortaya çıktı; her dünya ardı ardına bir üstündekinden çıkıyor ve her biri ardı ardına üstünü kuşatıyor. Bu teori, muhtemelen Platon'un "Devlet" kitabının sonunda yer alan "Er'in Vizyonu"nda verilen yedi kürenin düzenine ilişkin tanımından ödünç alınmıştır; burada bunları hokkabazlar tarafından kullanılan, birbirlerine uyum sağlayan ve içlerinde gevşek bir şekilde hareket eden yarım küre şeklindeki çanaklarla karşılaştırır (lib. x. 614B, devamı). Bu Dört Dünya, dizide indikçe daha az saf hale gelir; maddi dünya arasında en az saf olanıdır. Ancak hiçbir şey bütünüyle maddi değildir, çünkü her şey Tanrı aracılığıyla varlığını sürdürür, O'nun ışığının tüm yaratılışa nüfuz eden ışını yaşamın Hayatıdır ve sonuç olarak "her şey Tanrı'dır." Bu evrensel Bütün, tüm varlıkların oluşturulduğu elementler veya enerjiler olan otuz iki "Kapıya" bölünmüştür. Aziluth dünyası, bileşimlerinde maddi hiçbir şey olmayan, Tanrı'nın en saf yayılımları olan Parsuphaim tarafından mesken tutulmuştur. B'riah, hâlâ maddi olmayan yaratıklar olmasına rağmen, Aziluth'un hizmetkarları olan alt düzeydeki bir sınıfın elindedir. Kerubim ve Seraphim'in, Elohim'in ve Benê-Elohim'in ait olduğu Jezirah'ın sakinleri daha da aşağıdadır. Ancak Asiah, her iki cinsiyetten de kaba maddi varoluşlarla doludur; Klippoth kötülükten hoşlanır ve şefi Belial'dir. Bu son varlıklar hırsıyla doludur ve imparatorluklarını durmadan gasp etmeye çalıştıkları üstün dünyaların saf ruhlarıyla sürekli savaş halindedirler. Üç üstün tarikat, Zerdüşt'ün Amshaspand'larına, Ized'lerine ve Fravashi'lerine verilen cevabı az önce tanımladı; Klippoth'a gelince, çok sayıda olmaları ve kötü niyetli doğaları nedeniyle Deva'sına. Bu anlaşmazlık başlangıçta yoktu,

--- SAYFA 61 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 37 Yaratıcının bir ceza olarak iyilik ve ışık ilkesini çıkardığı ve bunu üç üstün kürenin sakinlerine bahsettiği "Yedi Kralın Düşüşü" adı verilen cennetteki bir devrimin sonucu. Bu son kavram Gnostisizmin birçok biçiminde ortaktır. Ofitler, Achamoth'u, İnsana bahşetmek için Ildabaoth ve altı oğlundan İlahi Işığın doğasında olan ışınını çıkarırlar. Yine, Pistis-Sophia iki büyük meleği, Melkisedek ve Zorocothora'yı (toplayıcı veya ışık) temsil eder; isyankar "kürenin Æonları" (zodyak burçları) boyunca yıllık turlarını gerçekleştirirler ve içlerinden hala bileşimlerinde kalan, tamamı çıkarılmış olan, zamanın doluluğu ve cennetin krallığı gelen İlahi Işık ışınlarını sıkıştırırlar; ve böylece, Kabala'ya göre, dünyanın başlangıcından beri belirlenmiş olan yer için mücadele devam ettiğinde, Yüce, Asya'daki ruhları maddi zarflarından kurtaracak, içlerindeki ışığının zayıf ışınını güçlendirecek ve tüm Yaratılış boyunca onun bozulmamış uyumunu tesis edecektir. İnsan Ruhu bu dört dünyanın her birinden alınan tüm parçalardan oluşur. Nephesh, yani fiziksel iştahların merkezi Asiah'dan gelir; Ruah veya tutkuların merkezi Jezirah'tan, Neşama veya akıl Briah'tan ve Aziluth'tan Chaiah'ı veya manevi yaşamın ilkesini alır. Bu, ruhun kendi melekelerini Gezegenlerin küreleri boyunca aşağı doğru ilerleyişinde elde ettiğine dair Platoncu teorisinin bir uyarlamasına benziyor. Ancak Pistis-Sohpia, alışılmış cesurluğuyla bu teoriyi çok daha şiirsel bir hale getiriyor.* Enoch Kitabı'nın yazarı aynı efsaneye değiniyor: "Bu çeşmelerin üzerinde de, üzerinde ne gök kubbesi ne de altında sağlam zemin bulunan bir yer gördüm; ne üzerinde su vardı, ne de kanatta herhangi bir şey vardı, ancak bu nokta ıssızdı. Ve sonra büyük alevli dağlara benzeyen yedi yıldız gördüm ve sanki Ruhlar bana yalvardı. Sonra Melek dedi ki, burası göklerin ve yerin tamamlanmasına kadar yıldızların hapisanesi ve göklerin ordusu olacak. Ateş üzerinde dönen yıldızlar, uygun mevsiminde gelmedikleri için Tanrı'nın emirlerini çiğneyenlerdir. xviii.

--- SAYFA 62 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 38 şekli (§282). İçsel Adam da benzer şekilde dört bileşenden oluşur, ancak bunlar, Güç olan Küre'nin asi Eonları tarafından sağlanır (İlahi ışığın ("Divinæ particula auræ") henüz kendi içinde bırakılmış bir parçacığı); Ruh "gözlerindeki yaşlardan ve çektikleri eziyetlerin terinden oluştu"; 'Antimōmon Pnēumatōj Ruhun Sahtesi (görünüşte Vicdanımıza cevap veriyor); ve son olarak görevi adamı kendisi için belirlenen sona götürmek olan Mo'ra Kaderi; "Eğer ateşin yanında ölmesi gerekiyorsa, onu ateşe götürmek için; eğer vahşi bir canavar tarafından ölmesi gerekiyorsa, onu vahşi canavara götürmek için vb." Fakat gerçekte bu en harikulade İncil'in tüm sistemi, Kabala ile Mecusi astrolojisinin fikirlerinin bir karışımıdır; bunlar, "Üçlü Güçler", "Görünmez Tanrılar" ve onun tarafından farklı Eon'lara tahsis edilen "Uygun Formlar"a ait olan eski Mısır inancının terminolojisi altında gölgelenmiştir. Tüm insan ırkı, İlk İnsan'da, yani Düşüş anında onun ruhunda zorunlu olarak bulunan ruhlarla ilgili olarak günah işlemiş olduğundan, bu ruhlar, günahlarının kefareti için ödemek ve yeryüzünde yaşadıkları süre boyunca kendilerini iyilik içinde kullanmak için buraya, beden adı verilen Madde hapishanelerine sürgün edilirler. Bedeni terk ettikten sonra Aziluth'a giriş için yeterince arınmamış olanlar bu dünyada kefaretlere yeniden başlamak zorundadırlar. Bu nedenle Müritlerin, bir adamın kör doğmasının kendi günahlarının cezası olup olmadığı sorusu ortaya çıkar; bu varsayım göre, bu kişi tarafından önceki bir yaşamda işlenmiş olmalıdır. Ruhların bu tövbe yoluyla başka bir yere nakledilmesi, Pistis-Sophia'da ortaya konan doktrinde çok dikkat çekici bir özellik oluşturur. Kötüler, çeşitli Cehennem Güçlerine ait hapishanelerde çöllerine güzel bir şekilde paylaştırılan süreler boyunca işkenceye maruz kaldıktan sonra, farklı şekillerde acı çeken -topal, kör ya da sefil bir yoksulluğa gömülmüş- insan bedenlerinde yaşamak üzere yeniden bu dünyaya gönderilir. Benzer şekilde, doğru fakat ıslah edilmemiş insana, yeni dinin kutsal törenlerinden yararlanabileceği taze bir beden sağlanır; önceki yaşamında bunu isteyerek değil, bilgisizliğinden dolayı ihmal etmişti. Bu nedenle Tanrı'nın ve İnsanın doğası Kabala'nın konusudur; Yaratılışın Hükümeti,

--- SAYFA 63 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 39 Meleklerin Doğası ile ilgili öğretisi Gnostisizm'deki pek çok şeyin anlaşılması açısından son derece önemli olan Talmud. Bu konudaki sistemin tamamı Zendavesta'dan alınmıştır; ve daha önce veya Esaret olmadan ortaya çıkamazdı; Musa Kanununun dehasına hakim olan ruh o kadar zıttır ki. Buna göre her şeyin idaresi, her bir unsuru, milleti ve dili koruyan yetmiş Prens'in bulunduğu Meleklerle emanet edilmiştir. Böylece Yehuel Ateşin Prensidir ve onun altında yedi emri vardır: Seraphiel, Gabriel, Uriel, Temanael, Shimsael, Hadranael ve Samiel. Mikail yine Suyun Prensidir ve benzer şekilde yedi alt düzeydeki ruh da ona eşlik etmektedir. Dahası, dereceleri daha düşük olan, çeşitli hayvanların, bitkilerin, sıcaklığın, rüzgarların, yağmurların vb. koruyucuları olan sonsuz sayıda Melek vardır. Ayrıca ruhun korku, lütuf, iyilik, sevgi ve benzeri tutkularına başkanlık eden başkaları da vardır. Bu nedenle, güneşin rotasını yönlendiren Meleğin altında en az iki yüz doksan altı ordunun bulunmasına şaşmamak gerekir; bunların toplamı, Haaretz "dünya" sözcüğündeki sayısal harflerle ifade edilir. Bunların başı Metatron'dur, "adının sayısı" üç yüz on dördür ve bu nedenle "Yüce" Shaddai'ninkine eşdeğerdir. Metatron Pers Mithras'ıdır; diğerlerinin isimleri El "Tanrı" ile birleştirilmiştir ve onun unvanlarını veya ona yapılan duaları içerir.* Tüm bu göksel yoklama, Aziz Pavlus'un Colossae'deki sürüsüne "gönüllü (yani, çağrılmamış) bir alçakgönüllülüğe ve Meleklerle tapınmaya" indirgenmelerine karşı yaptığı uyarıyı tam olarak açıklarken, isimlerinin tılsımlar üzerinde bolca görünmesi, onların güçlerine duyulan saygıya güçlü bir şekilde tanıklık eder. Bu son durum durumun bir gerekliliği idi, çünkü tüm bu anıtlar iki kaynaktan geliyor - Pliny'nin bahsettiği iki büyük Magi okulu, en eskisi, * Enoch Kitabı böylece "gözetleyen Melekler" in isimlerini ve makamlarını belirtir: Uriel yaygara ve teröre başkanlık eder: Raphael insanların ruhlarına başkanlık eder: Ragi el dünyaya ve aydınlara ceza verir; İnsan erdemine başkanlık eden Mikail uluslara komuta etmektedir. Aşırı giden insan çocuklarının ruhları üzerinde Sarakiel; Cebrael İkisat'ın, Cennet'in ve Kerubiler'in üzerinde.

--- SAYFA 64 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 40 Keldani, Zerdüşt ve Orthades tarafından kurulmuş, kendi zamanının moderni Musa ve Yambres tarafından kurulmuştur. Böylece Juvenal, imparatorların yaratıcısı gururlu ve kibirli Keldani'yi getirdikten sonra - "Cujus amicitia conducendsque tabella Magnus civis obit, et formidatus Othoni" (vi. 557-8.), zavallı, titreyen Yahudi falcıyı hanımın özel kulağına fısıldayarak gizlice içeri sokar - mesleği tercümanlık veya rüya satışından öteye gitmez - "Qualiacunque voles Judæi somnia vendent." Bize, bu tür gece vahiylerinin, kişinin yastığının altına konulan uygun tılsımla uyuyarak elde edilebileceği söylendi. Bu nedenle, Camillo di Leonardo'nun alıntı yaptığı büyü üzerine bir yazar şöyle diyor: "Saçları gevşek bir şekilde sarkan bir kadın ve uykuya daldığında başının altına yerleştirilen bir kristal veya sümbül üzerine oyulmuş sevgi işareti yaparak ona yaklaşan bir adam, kişinin rüyada arzu ettiği her şeyi görmesini sağlayacaktır."* Durumun doğası gereği, Gnostisizmin mevcut ürünleri, bu incelemede, onları aldıkları çeşitli kaynakların doğası dikkate alınarak en uygun şekilde araştırılacaktır. ortaya çıktı. Dizi, kökeni en eski olan ve Mecusi ve Yahudi Kabalistik fikirlerin en sık birleştiği yer olan Mitraik ile başlıyor. Bu sınıfa, Magian temelini Basilides'in incelikleriyle değiştirildiği ve ilkel Mısır teolojisinin güçlü bir tentürünü getiren, tam anlamıyla Abraxas mücevherleri gelir. İyi yılan Chnuphis figürünü taşıyan Agathodæmon tılsımlarının Mısır'a ait olması daha doğru olur; bu amblem, çok yaygın ve açıkça tanımlanmış bir mezhep olan Ophites'e adını veren bir amblemidir. Ve yine "Uzun yüzlü, sakallı, kaşları kalkık, bir sabanın üzerinde oturan, elinde bir tilki ve akbaba tutan, boynunda dört adam yatan bir adamın arması; uyurken başınızın altına böyle bir mücevher konulması, size hazineleri ve onları bulmanın doğru yolunu hayal etmenizi sağlar." Ayrıca, "Kılıç kuşanmış, elleri ve bacakları uzatılmış bir adam olan Cepheus, Koç tarafından tutulur ve kuzeye yerleştirilir. Satürn ve Jüpiter doğasındadır, takan kişiyi temkinli ve basiretli kılar ve uyuyan kişinin başının altına konulduğunda hoş görüntüler görmesini sağlar.

--- SAYFA 65 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 41 Mısır Pantheon'undaki tanrıların en yenisi olan ve Brahminik etkisinin en belirgin biçimde izlendiği Serapis'e tapınma. Kendi içinde oldukça merak uyandıran bu son konu, bir sonraki bölümün konusu olacaktır; burada ileri sürülen çok sayıda gerçek, belki de böyle bir tezin ilk başta doğal olarak karşılanacağı şüphecilüğün bir kısmını ortadan kaldırmaya hizmet edebilir. İNCİR. 2

--- SAYFA 66 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 42 GNOSTİKİZMİN HİNT KAYNAKLARI.—Manes. Önceki sayfalarda Gnosis'in bu kadar önemli bir kısmının Farsça kökeni ortaya konduğundan, geriye hangi kısmının saf Hint kaynağından kaynaklandığını göstermek ve en uzak doğu ile Gnostisizm odakları İskenderiye ve Efes arasında doğrudan ilişkinin yürütüldüğü kanalları belirtmek kalıyor. Çünkü Hristiyan Gnosis'i, çeşitli gizemlerde öğretildiği gibi, dolaylı olarak Hindu Gnosis'inin kızıydı; muhtemelen Eleusis ve Frig dilinde. Çünkü evrensel gelenek, gizemleri doğrudan Hindistan'dan getiren Bacchus'u ilk kurucusu yaptı; ve Jüpiter'in, tanrının meşhur doğum yeri olan mÁroj'u, Hint Panteonunun Olympus'u olan Meru Dağı'ndan başkası olmayabilir.* İlahi yayılımların ikiliği, tanrı kafasına çekilme, çilecilik, kefarete ve kendini toplama ile ilgili bazı Gnostik ilkeler, aynı noktalarda Budist öğretiyi aynındır; bu anlaşmanın dikkat çekici birkaç örneği yerlerinde verilecektir. Ancak bu noktada sadece varsayımda bulunmakla kalmıyoruz, çünkü Hindistan'dan ithal edilmelerinin gerçek koşulları, zahmetli Epiphanius'un "Manes'in Hayatı" (Hæres. lxxv.) adlı eserinde şüphesiz pek çok paralelliği olan bir vakada ince ince detaylandırılmıştır.† Zerdüşt ve Hristiyan ortodoksluğuna aynı derecede tiksindiren bu ünlü sapkın, doğuştan Cubricus adında bir Pers'ti; ama görevine başladıktan sonra Babil dilinde "Gemi" anlamına gelen Manes unvanını aldı ve aynı nedenden dolayı Dante'nin Aziz Paul'a "Vas Electionis" lakabını verdiğini düşünebiliriz. Bu Cubricus'ta * Ptolmey Philadelphus'un kutladığı büyük Dionysos alayındaki fallus (lingam) taşıyıcısının her yeri isle kaplanmıştı; bu da kuşkusuz bu çok anlamlı sembolün doğduğu ülkeyi belirtmek içindi. † Ancak en eski belge (Epiphanius'un da yararlandığı), MS 275-9'da Charrae'de düzenlenen "Archelaus ve Manes Tartışması"dır. Bu kitap Süryanice yazılmıştır, ancak yalnızca Latince versiyonu günümüze ulaşmıştır.

--- SAYFA 67 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 43, Asur dilinde "Buddas" olarak adlandırılan Terminus'a ait tüm eşyaları miras alan zengin bir dul kadının kölesi ve daha sonra tek varisiydi. Bu Terminus de benzer şekilde, Filistin sınırında bir yerde (belki de Palmira okulunda) Yunan dili ve edebiyatını okumuş ve "bu dünyanın boş bilgisinde saygınlığa ulaşmış" zengin bir Sarazen tüccarı Scythicus'un kölesiydi. Bu Scythicus, evi ile Hindistan arasında sürekli yolculuk yaparak büyük bir servet biriktirmişti. Bunun üzerine Thebaid'deki Hypsele'ye yerleşti ve burada satın alıp azat ettiği güzel bir fahişeye evlendi. "Burada, sırf aylaklık ve ahlaksızlıktan dolayı, Kutsal Yazılardan değil, salt insan aklından türetilen yeni doktrinleri vaaz etmeye başladı." Durumun doğası gereği bu doktrinlerin kendi uydurması olması pek mümkün değil, büyük olasılıkla, tüm antik pazarların güçlü Jaina (Budist) monarşisinin merkezi olan Guzerat Sahili'nde yer aldığı Hindistan'dan edindiği şeyler. Sıradan bir Doğulu tüccar, Doğu'da uzun ve tehlikeli yolculuklar yaparak servet kazandıktan sonra, daha sonra hayatını önceden öğrenmeye adanmış, hatta dahası Yunan felsefesinde ustalık kazanmaya adanmış sıradan bir Arap tüccarı, sıradan bir zekaya sahip olmayan bir adam olmalıydı. Elbette ki (kötü niyetli biyografi yazarının iddia ettiği gibi) onu yeni bir dinin vaizi olmaya iten şey, yapacak daha iyi bir şey istememesi değildi. Oy kullanma hakkına sahip fahişeye olan evliliği, Simon Magus'a olan benzerliğini tamamlamak adına portreye eklenen teolojik bir eklenti gibi görünüyor. Büyük Hint pazarlarında, Baroque, Barcelore, Pultaneh'de ya da yarı-Yunan şehirleri olan Baktriya'da özümlediği doktrinlerin doğası, bugüne kadar İndus'un bu yakasındaki eyaletleri süsleyen kutsal emanetlerle birlikte sayısız Budist tapınakları ve tepeleriyle kanıtlanmıştır; ve içeriği, ülke İran'ın Sasani Krallarının egemenliği altına girdiğinde bile bu dinin gelişen durumunu ilan ediyor. Ancak emekliliğindeki Scythicus'a dönecek olursak: "Pisagor'u rehber olarak dört kitap yazdı:

--- SAYFA 68 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 44 Gizemler, 'Özet', 'İncil' ve 'Hazine'ler." (O sıralarda Pisagor'un Hindistan'ı ziyaret ettiğine ve belli bir Brahminik karaktere sahip olan felsefesinin unsurlarını orada elde ettiğine inanılıyordu.) "Bundan sonra Scythicus, Havarilerin zamanında Kudüs'e bir yolculuk yaptı ve kilisenin ileri gelenleriyle Kötülüğün Kökeni ve benzeri konular hakkında konferanslar verdi. Ancak onların açıklamalarıyla yetinmeyip, bilgisini diğer mallarıyla birlikte Hintlilerden ve Mısırlılardan edindiği büyüğü vaaz etmeye başladı. Ancak evinin damında bir mucize sergilerken düşerek hayatını kaybetti. Bunun üzerine hizmetkârı ve tek öğrencisi Terminus, Hypsele'deki metresinin yanına dönmek yerine parasıyla İran'a kaçtı ve orada fark edilmemek için 'Bilge' anlamına gelen Buddas adını aldı." (Bu son gerçek, onun ve ustasının Hindistan seyahatlerinde topladıkları öğretilerin doğasını tartışılmaz bir şekilde kanıtıyor; ve bu hikayenin temelinde yatan gerçek, onun kendisini yeni bir enkarnasyon için feda ettiği gibi görünüyor. "Bu Terminus'un kendisi de eğitilmiş ve efendisinin dört eserini bilen bir adamdı. Bir dul kadının evinde kalıyordu ve burada Mitras'ın rahipleriyle, özellikle Parcus ve Labdacus adlı iki kişiyle iki ilke ve benzer konular üzerine konferanslar veriyordu. O da, efendisi gibi kazara öldürüldüğünden, tüm eşyaları ve dini kitapları elinde tutuyordu. Epiphanius'un anlattığına göre bu hikayede şiddetli bir anakronizmi belirtmek gerekir. Eğer Scythicus Kudüs'ü yıkıldığı yıl olan MS 70'den önce ziyaret etmiş olmalıdır. Bu nedenle öğrencisi Terminus ikinci yüzyıla kadar hayatta kalamazdı. Yaklaşık iki yüz yıl sonra ortaya çıkan Manes, * Yedinci, Benares'ten Budizm'i yarımada'nın her tarafına yayan Sakyal'dır.

--- SAYFA 69 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 45 ancak Manes'in intihal ettiği eserlerin, ailede hizmet ettiği süreye kadar ailesinde korunmuş olması mümkündür. Scythicus'un bu tarihinde, her ne kadar gelenek tarafından gizlenmiş olsa da, bir bakışta Gnostisizmin yükselişinin ve ilerleyişinin tam tarihini görüyoruz. İnce ve araştırmacı bir zihne sahip Arap bir tüccarın, Hint pazarlarındaki uzun ve sık ziyaretleri sırasında, bu önde gelen dindarların felsefesini, Budist rahiplerin spekülasyonlarını incelemekle meşgul olduğunu ve Doğu ticaretinin diğer karargahlarında gözetiminde tutulduğunda "Mısır bilgeliğinin" sırlarını eşit derecede araştırdığını görüyoruz. Daha sonra iş hayatından emekli olur ve o zamanlar okullarda öğretilen Yunan felsefesini incelemek amacıyla Palmyra'ya gider; bu felsefe Neo-Platonculuktan başka bir şey değildir; oradan eve döndüğünde boş zamanlarını, felsefenin üç büyük pınarından (Hindistan, Mısır ve Atina) büyük bir zahmetle topladığı, insan bilgisinin çok ötesindeki konulardaki birbiriyle çelişen sayısız teoriyi uyumlu bir sisteme indirgemekle geçirir. Sonunda, Kudüs'te vaaz edilen, Tanrı ve İnsan ile ilgili her şeye en net ışığı tuttuğunu iddia eden yeni bir dinin şöhretinden etkilenecek, arkasında karısını ve mülkünü bırakarak, kendisi de eğitilmiş bir adam olan ve kendi değerli teolojik spekülasyonları olan yalnızca bir sevant ile birlikte hemen bu yeni ışığın odağına doğru yola çıkar. Kutsal Şehir'e vardığında, (önceki eğitiminden beklenebileceği gibi) onu, uzun zamandır düşüncelerini meşgul eden tüm sorunların çözümünü nihayet elde etme umutları nedeniyle ağır bir hayal kırıklığına uğramış halde buluyoruz - çünkü bu tür konularda Hristiyan Presbiteryenler, onun İskenderiye Hahamlarından veya Guzerat'ın Jaina rahiplerinden öğrendiklerinden daha fazlasını anlatamıyorlardı. Bu nedenle hayal kırıklığına uğramış, iddialarını (zamanın alışlagelmiş tarzına uygun olarak) mucizeler yaratarak destekleyerek, kendisini yeni ve daha yüksek bir öğretinin öğretmeni olarak sunmuş görünüyor; ve tabii ki kariyeri hızla yarıda kesildi, çünkü Kudüs yeni bir dinin tek bir kişi tarafından cezasız bir şekilde ilan edileceği yer değildi.

--- SAYFA 70 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 46 video ve o da bir Arap. Öğrencisi Terminus, kaderinin uyarısını alarak, çok eski zamanlardan beri oluşmuş, ancak ustası tarafından henüz ziyaret edilmemiş olan başka bir derin bilgelik okulunu denemeye karar verir ve Zerdüş öğretisinde zorluklarına nihai çözüm bulmak için Babil'deki ana kolejlerinde Doğu'nun Bilge Adamları ile tartışmaya devam eder. Bu çalışmanın sonucu olarak, Zendavesta'nın ona en tatmin edici ve gerçeğe dair önyargılı fikirleriyle en tutarlı görünen özelliklerini Scythicus'un sistemine aşmış olması çok muhtemeldir. Bütün bu yeni edinimleri ustasının sisteminin orijinal Hint temellerine uygun olarak şekillendirip şekillendirmediğini bilmek ilginç olurdu. Daha önce de belirtildiği gibi, kendisini dinin kurucusu ünlü Guatama'nın halefi olan ve onun gibi yeni bir kurtuluş yolunu öğretmekle görevlendirilen sekizinci "Buda" olarak ilan ederek üstlendiği unvandan itibaren izlediği yol bu gibi görünüyor. Terminus da efendisi gibi zamansız bir şekilde sona erdi. Magi, aşırı bilge bir yabancı tarafından şaşkınlığa uğramaya ve yalanlanmaya maruz kalacak, bu kadar cesurca tartışacak güçlü bir kurumun üyeleri değildi: "Kader, ön bilgi, irade ve Kader, Sabit Kader, özgür irade, mutlak ön bilgi." iddia ettiği takipçisi Manes'in de aynı şekilde bedelini ödediği gibi, zaferinden sevinç duymasına izin vermek daha da azdı. Manes'in kendisi de Magi tarikatına aitmiş gibi görünüyor (muhtemelen özgürlüğünü kazandıktan ve adını değiştirdikten sonra kabul edilmişti), çünkü onun astroloji, tıp, büyü ve resim alanındaki becerileriyle ünlü olduğu söyleniyor! Bu sonuncusu merak uyandırıcı; bu, Magi'nin, tıpkı ortaçağ keşişleri gibi, kendi zamanlarının bilimlerini olduğu kadar sanatlarını da tekeline aldığını gösteriyor. Planını Scythicus'un yazılarından tesadüfen edinerek tasarlamış olsa da olmasa da (M. Matter onun ilk ilhamını İran'a giden Mısırlı bir Basilidan'dan aldığını varsayıyor), bu kavramlara ilk kez belirli bir şekil verdiği ve sistemini öyle bir ustalıklarla inşa ettiği ve sadece Doğu'nun her yerine değil, tüm Avrupa'ya yayıldığı kesindir. İkinci bölgede onun önemi

--- SAYFA 71 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 47 Konstantin'in, sonunda dinini değiştirmeden önce, Apostoliklerin "Her şeyi dene, iyi olana sıkı sıkıya sarıl" düsturunu takip ederek, mezhebin büyük bir doktoru olduğunu varsaymamız gereken bilgili Musonianus'un rehberliğinde Maniheizm sistemi dikkatlice incelemesi (Ammianus tarafından tesadüfen bahsedilmiştir) bunun önemi açıkça görülmektedir. İmparatorlar, Orta Çağ'ın Paulicianizminde bir kez daha olağanüstü bir parlaklıkla parladılar. Manes planının büyük amacı, o zamana kadar dünya imparatorluğu konusunda tartışmaya başlayan iki dinin - gelişen, ancak hâlâ tanınmamış olan Roma Hristiyanlığı ile aynı derecede güçlü ama yeni canlanan Sasani İran'ın Zerdüştlüğü - uzlaştırılmasıydı. Kendisine "Vaad Edilen Paraklit" adını veren Manes, müjdeyi kabul etti, ancak onu Yahudiliğin tüm lekelerinden arındırdıktan sonra, Eski Ahit'i ise tamamen reddetti. Ancak Zerdüş't her şeyin İki İlkenin uyumuyla başlamasını ve karşılıklı uzlaşmasıyla bitmesini sağlarken, Manes bu İki İlkenin değişmez olduğunu ve sonsuza dek var olmaya devam edecekleri için tüm sonsuzluktan beri var olduğunu ilan eder. Onun İyiliği Zoraster'ın "Işık Efendisi"dir; ama onun Kötüsü Şeytan-Madde'dir; onun esaretinden kurtuluşu ancak en katı çilecilikle elde edilebilir. Hristiyan Kilisesi'nin papaz ve papaz müessesesini ödünç aldı; bu teşkilatın kilisenin hızlı gelişimine ne kadar katkıda bulunduğunun bilincindeydi ve kendi teşebbüsünde de hemen hemen aynı başarıyı elde etti. Manes gerçek bir Panteist ve Tanrı'nın her şeye, hatta bitkilere bile nüfuz ettiğini öğretiyordu (bu ilkeye bir zamanlar ateşli takipçileri olan St. Augustine'in verdiği tekil bir örneği ekliyorum); aynı zamanda Yayılım teorisinin tamamını da tam olarak benimsedi * "Constantinus enim cum limatius superstitionum quæreret sectas, Manichæorum et similibus, nec interpres inveniretur idoneus, hunc sibi commendatus ut yeterliem elegit; quem officio functum perite Musonianum voluit appellari ante Strategium dikta." Ammianus xv. 6. Aziz İmparator'un övgücüler, Katolikliğin mevcut rakiplerinin göreceli erdemlerini tartma kaygısıyla, araştırmacı bir ruhun özelliğini dikkatlice gizlediler.

--- SAYFA 72 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 48 eski Gnostik sistemlerde tanımlandığı şekliyle. Aziz Augustinus'un sözleri şöyledir ('İtiraflar' iii. 10): "Ve ben, bunu anlamadan, senin o kutsal hizmetkarların ve peygamberlerinle alay ederdim.* Peki onlarla alay ederken ben ne yapıyordum ki, senin benimle alay edilmesi dışında, yavaş yavaş ve yavaş yavaş incir toplandığında ağladığına ve aynı şekilde ana ağacının süt gözyaşlarıyla ağladığına inanacak kadar saçmalıklara sürükleniyordum? Hangisi aynı? Bununla birlikte, herhangi bir kutsal adam incir yerse, yani kendi günahı yerine başkasının günahı yüzünden koparılıp alınmışsa, bağırsaklarına karışır ve dua ederken iç çekişlerinde ve geçirmelerinde ondan melekler, dahası, Tanrı'nın parçacıklarını üfler; Yüce ve Gerçek Tanrı'nın aynı parçacıkları, eğer seçilmiş azizin ve benim dişleri ve midesi tarafından serbest bırakılmamış olsaydı, o meyveye bağlanırdı; zavallı, dünyanın meyvelerine, uğruna yaratıldıkları insandan daha fazla şefkat gösterilmesi gerektiğine inanıyordu; çünkü eğer Maniheizm olmayan biri aç olduğundan aynısını isteseydi, ona bir lokma bile verilmiş olsaydı, bunun idam cezasına layık bir suç olduğu düşünülürdü. Budist rahipliğin şu kuralını karşılaştıran: "Hiçbir hayvanı öldürmeyecekler, hiçbir bitkinin kökünü sökmeyecekler ya da kesmeyecekler çünkü onda yaşam olduğunu düşünüyorlar." ('Ateen Akbari,' s. 435.) Manes, bu kasvetli ve kasvetli teolojik labirentte gezgini yeniden yaratmak için buraya eklenmesi gereken çok tuhaf bir kurtuluş teorisi icat etti. "Oğul, insanlığın kurtuluşunu gerçekleştirmek için dünyaya geldiğinde, kürelerin hareketiyle dönen ve ölmekte olanların ruhlarını kendine çeken on iki kase (cadi) içeren bir makine yaptı. Bunları Büyük Işık (güneş) alıp ışınlarıyla arındırır ve sonra aya aktarır; ve bu, bizim ona verdiğimiz adla ay diskinin yeniden doldurulması yöntemidir." Epiphanius bu teoriyi muzaffer bir edayla çürütür.* Eski Ahit'in ilahi bir vahiy olarak Maniheizm tarafından reddedilmesine gönderme yaparak. † Bu makinenin kavramında, Platon'un Palmyra okulundaki çalışmalarının etkisi izlenebilir; çünkü bu makine, Pamphylia'nın Vizyonu'nda veya Er the Pamphylia'da çok ince bir şekilde anlatılan Kaderlerin parmakları tarafından, biri diğerinin içinde harekete geçirilen sekiz eşmerkezli havzadan şüphe götürmez bir şekilde alınmıştır.

--- SAYFA 73 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 49 Yaratılıştan sonra herhangi bir ölüm gerçekleşmeden önce geçen dokuz yüz yıl boyunca ay diskinin nasıl yenilediğini sorarak? Ancak bu yaratıcı sapkınlığın kariyeri hızla sona erdi. Bu yeni doktrinlerin hızla yayılmasından endişe duyan Pers kralı I. Varanes (yaklaşık 275 yılı), bunlar hakkında hüküm vermek üzere bir Magi Genel Konseyi topladı; şanssız havarinin sapkın ve kendi kardeşlerine göre hain ilan edildiği ve canlı canlı derisinin yüzülmeye mahkum edildiği kişi. BUDİZM. Tamamı Tek İlk Prensipten birbirini takip eden Tecelliler öğretisine, Maddenin esaretinden kurtulmanın araçlarına ve ruhların orijinal kaynağına nihai olarak özümsemeye yönelik mücadelelerine dayanan yukarıda anlatılan sistemlerle karşılaştırma yapmak amacıyla, Budist teosofisinin temel özelliklerinin çok kısa bir taslağını ekleyeceğim.* Burada ayrıca Zerdüşt'ünkine karşılık gelen, kendi ebedi istirahat halindeki bir İlk Buda'yı (Epikuros'un Indolentia'sı) buluyoruz. "Sınırsız Zaman" ve Valentinianus'un "Bythos"u. "Nevriti" olarak adlandırılan bu durumdayken, evreni yaratmayı dileyerek Beş ilahi Buda'yı, Elementlerin yaratıcılarını, onlar da Beş Buddhasativa'yı ürettiler ve onların aracılığıyla maddi dünyayı yarattılar. Bu dinin en büyük amacı, ruhun maddeyle olan bağlantısından kurtulmasını sağlamaktır. Budistlere göre her şey yalnızca yanılısama halinde var olur, dolayısıyla yalnızca Gerçek Bilgi aracılığıyla yokluğa dönebilir veya yeniden var olabilirler (Gnosis biz ile karşılaştıran * Budizm, çağımızdan önce beşinci yüzyılda Kapila Raca'sının oğlu Sakya Muni tarafından kuruldu. Yirmi dokuz yaşında din okumaya başladı ve duanın zoruyla otuz beş yaşındayken Yüce İlahiyat'ın vücut bulmuş hali haline geldi. Merkez olarak Benares'i seçti. Öğretileri kırk beş yıl içinde Delta'dan Agra'ya ve Cawnpore'a kadar Ganj'in en güzel bölgelerine yayıldı. Bazı yazarlar M.Ö.

--- SAYFA 74 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 50'si düşünüyor.* "İllüzyon" dış dünyanın gerçekliğine olan inançtır; Ruhun maddeye doğru bozulması bir dizi eylemin sonucudur; ve dolayısıyla serbest bırakılması, dış nesnelerin gerçekliğine olan inancın terk edilmesiyle gerçekleştirilir. Dinin orijinal öğretilerini en saf haliyle koruyan Nepal Budistleri şu kozmogoni öğretir: Orijinal Beş Tecelli'den biri olan Padnapani, Brahma, Vişnu, Şiva'yı veya Yaratılış, Koruma ve Yıkım İlkelerini yarattı. Adi-Buda ilk olarak kendi ebedi yukarıda ve Buda'nın takipçilerinin ölümünden sonra meskenleri için on üç konak yarattı. Bunların altında Brahma'nın yaptığı on sekiz konak var; daha aşağıda Vişnu tarafından yapılmış altı tane var; ve hepsinden aşağısı — üçü, Şiva'nın işi. Bu üç dizi mesken, kendi yaratıcılarının takipçilerinin ruhlarını alır. Tüm bunların altında Gezegensel tanrılar Indra ve Chandra'nın malikaneleri yatıyor; Bunlardan sonra suların üzerinde bir tekne gibi yüzen Dünya gelir. Bu suların altında kötü ruhların ve lanetlilerin meskeni olan Yedi Patala veya Cehennem bölgeleri bulunur. Bu düzenleme, Origen'in orijinalinden yola çıkarak tanımladığı ve M. Matter'in, Plaka X'teki tezini açıklamak için Origen'in tanımından yeniden oluşturduğu Ofit Diyagramı'nın (ileride verilecektir) yapısıyla en çarpıcı benzerliği sunmaktadır. Bu Hint spekülasyonlarının bu kadar uzak bir kaynaktan yayınlanması -ilk bakışta aşılması imkansız bir zorluk- yine de kolaylıkla açıklanabilir. Bu dinin ruhu din değiştirme ruhuydu; Budistler en başından beri misyonerlerini (ilginç anlatılarından bazıları günümüze kadar gelmiştir ve Çince'den tercüme edilmiştir) eski Propaganda'nın tüm coşkusuyla gönderdiler. Tapınaklarda düzenli olarak yer alan ve taş bir tablet üzerine kazınmış olan Budist "İnanç İtirafı"ndan şu şekilde geçmektedir: "Tathagata, Sebepten kaynaklanan her şeyin nedenlerini açıklamıştır. Büyük Sarmana da aynı şekilde varoluşun sona ermesinin nedenlerini açıklamıştır." Dolayısıyla dinin özü Mükemmel Bilgidir; Virigl'in özleminin nesnesi: "Felix qui potuit rerum cognoscere causas."

--- SAYFA 75 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 51 ana karayı Seylan, Japonya ve Tataristan'ın girintili çıkıntılı yerlerini dönüştürdüler; ve eski varlıklarının ve hoşgörüsüyle karşılanan varoluşlarının artık pek az hayal edildiği bölgelere nüfuz etti.* Budizm'in aslında Seleukoslar ve Ptolmielerin (Filistin birincisine aitti) egemenlik alanlarına dördüncü yüzyılın sonundan önce, en azından bizim çağımızdan önce yerleştirildiği, Asoka Fermanları'ndaki bir maddeyle gösteriliyor. Bu prens, 60.000 kişilik bir ordunun başında Ganj Nehri'ndeki tüm Hindistan'ı fetheden Chandragupta'nın (Yunanlıların Sandracottus'u, I. Seleukos'un arkadaşı ve çağdaşı) torunuydu. İlk başta ahlaksız bir tiran olan Asoka, Brahminik bir Protestanlık olan Budizm'in yeni vaaz edilen öğretilerini benimsemiş ve bunları, yeni din değiştiren birinin olağan coşkusuyla, ikna yoluyla ve zorla devasa krallığının her yerine yaymıştı. Bahsi geçen fermanlar Güzerat'ta Girnur'da bir kaya tabletine işlenmiştir. Keşfin kendisine ait olduğu Hintli Arkeolog Prinsep'in sözlerinden alıntı yapmak gerekirse (madde xvii. 'Hint Antik Eserleri'). "Şimdi Asoka'nın coğrafyayla ilgili bilgisinin Asya ile sınırlı olmadığına ve canlılara yönelik geniş yardımseverliğinin, en azından kasıtlı olarak, dünyanın başka bir çeyreğine kadar uzandığına, dini hırsının Mısır'ı havarileştirmeye çalıştığına ve bundan sonra Budizm'in, daha önceki çağlardan kalma metafizik tartışmalar için çok verimli olan bereketli Nil vadisine girişinin izlerini aramamız gerektiğine dair kanıtlar üretmek üzereyim. 'Ve Yunan Kralı (Yoniraja)† ve ayrıca Chapta (Mısır) Kralları Ptoleus'un, Fa Hian ve Hiouen Tsnag adlı iki Çinli hacı, çağımızın beşinci yüzyılının başında ve yedinci yüzyılın ortasında Benares'i ziyaret etti. Anlatıları çoğunlukla Hint yazılarının bulanıklığından ve belirsizliğinden uzak, gerçekçi yapımlardır ve dışarıdan gelen kanıtlarla test edildiklerinde, büyük ölçüde doğru oldukları görülmüştür. Bkz. Stanislas Julien tarafından Çince'den çevrilen 'Mémoires de Hiouen Tshang', Asoka'nın gayreti o kadar yüksekti ki oğlunu ve kızını gönderdi. Seylan'daki misyonerler olarak Mahendra ve Saugamitra; kısa sürede bu adayı kendi yeni dinlerine dönüştürmeyi başardılar. † Aristophanes'in Acharnian'larındaki Pers elçisi, Yunan milleti için aynı kelimeyi, 'laÖnan'ı kullanmıştı.

--- SAYFA 76 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 52 maios ve Gonkakenos (Antigonos Gonatas), hem burada hem de yabancı ülkelerde, nereye ulaşırsa ulaşsın, insanların Devanipya dini doktrinini izleyebilmelerine izin vermeye teşvik edilmiştir." Birçok açıdan Budist Rahiplere çok benzeyen "Öz'ler (bu münzevi kuralın Josephus tarafından verilen ayrıntılı açıklamasına bakınız, 'Antik. Jud.' xv. 10), 19. yüzyılda kurulmuştu. Pliny'nin zamanından önce "binlerce çağ" boyunca Ölü Deniz kıyıları. "Batıdaki kıyılar, sağlıklı oldukları sürece, yalnız bir ırk olan ve dünyadaki tüm diğerlerinin ötesinde harika bir ırk olan Esseni tarafından dışlanır; kadınsız, her türlü alışılacelmış zevkten vazgeçmiş, parasız, palmiye ağaçlarının ortakları, günden güne yeni gelen sürüler tarafından işe alınıyorlar: dünyanın kendisinden uzaklaştırdığı, hepsi de servet dalgalarıyla fırtınada savrulan sayısız insanlar akın ediyor. Bu şekilde, hiç doğumun gerçekleşmediği ırk, binlerce yıl boyunca varlığını sürdürmüştür, diğer insanların dünyadan duyduğu tiksinti onlar için o kadar verimlidir" (Hist. Nat. v. 15). Büyük Doğa bilimcinin "binlerce yıl"ı onun en sevdiği hitabet kinayelerinden biri olarak kabul edilmelidir, ancak yine de mezhebin büyük antikliğine olan inancın kanıtı olarak hizmet etmektedir. Belki de bunlar, o ilk münzevilerin bir devamı olabilir. "Peygamber Mektepleri" olarak bilinen dernekler. Yahudi Essenizminin ilkel Hristiyanlık üzerindeki etkisi (en azından yaşam kuralları açısından), Josephus tarafından verilen gerçeği öğrenmek arzusuyla, ondan kaçmamak arzusuyla okuyan hiç kimse tarafından tartışılmayacak bir şeydir. Ancak Suriye'nin yarı-Hristiyan Gnostikleri üzerinde bu kadar köklü bir otoritenin daha da güçlü bir etkisi olmuş olmalı. Çileciliğin, kefaretlerin ve kendine işkencenin erdemleri hakkındaki kölece fikirlerin kaynağının (ya da Simon Stylites'in en göze çarpan örneği), Hint fakirlerinin uygulamalarını aldıkları kaynakla aynı olduğunu keşfetmek kolaydır - çünkü yöntemlerinde bile aynıydılar. Simon'un yüce bir sütunun zirvesinde gerçekleştirdiği ünlü ömür boyu kefaret (ona bu unvanı da veriyor), kendi zamanından birçok kuşak önce aynı bölgelerde uygulanıyordu. Sahte Lucian, ünlü "Suriye Tapınağı" hakkındaki eğlenceli açıklamasında

--- SAYFA 77 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Emesa'daki ('De Dea Suriye') Tanrıça" 53, özellikle yapının önüne dikilmiş, 300 fit yüksekliğindeki fallus veya dikilitaşı fark eder; bu yapının tepesinde adanan yirmi bir gün yirmi gece boyunca uykusuz oturur ve sürekli bir el zili çalarak kendini uyanık tutar. Bunun gibi fikirler Aşağı İmparatorluk Hristiyanlığında yaygındır, hayır, dinin özünü oluşturlar. Manes, katı Budist öğretileriyle birçok noktada Zerdüşt'ün insancıl ve rasyonel yasasıyla (her ilan edilen en parlak doğal din sistemi) ve Varanes'in ruhani danışmanlarıyla birlikte onun sapkınlığını kınamak için ne kadar iyi bir nedeni vardı. Bu özel konuyu araştırmamızda, felsefenin Yunanistan'da geliştirildiği sürece (hatta bu ismin mucidi olan Sisamlı bilgenin zamanından bu yana) Hindistan'ın genellikle dinin nihai ve en saf kaynağı olarak görüldüğünü asla unutmamalıyız. "Gerçek Bilgelik", tanrısal şeylerin bilgisi. Lucian'ın zamanında bile, ikinci yüzyılın ortalarında, bu yazar, mesleği gereği alaycı bir filozof olan Antiphilus ve Demetrius'un tüm mal varlığını arkadaşına bırakmasını ve orada Brachmanes'in arasında hayatını sona erdirmek için Hindistan'a gitmesini sağlayarak, açıkça gerçek olan tarihini tamamlar ('Toxaris', 34, aynı yüzyılda Apollonius'un ünlü hacı). Tyana ve arkadaşı Damis tarafından kaydedilen Hintli filozoflarla yaptığı derin konferans da aynı şeyi kanıtlıyor; her ne kadar bilgenin seyahat arkadaşının yetersiz günlüğü büyük ölçüde editörü Philostratus'un hayal gücüyle desteklenmiş ve süslenmiş olsa da, anlatının ana özellikleri şüphesiz gerçektir. Apollonius, her şeyden önce kendisini Part Kralı Bardanes'e (henüz icat ettiği parayla övünen bir "Hellensever") ve filozofun ölümünden yaklaşık bir yüzyıl sonra, İmparatoriçe Julia'nın isteği üzerine çok ilginç "Apollonius'un Hayatı" adlı eserini yazan Achémenian öncülleri kadar Yunan bilginlerinin sıcak bir hayranı olarak tanıtır.

--- SAYFA 78 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 54 mirasçıdan kendisine koruma ve eğlence sağlayan bir ferman aldı; o zamanlar muhtemelen İndus Nehri'ne kadar uzanan hükümdarlığının sınırları dahilindeki her yerde. O andan itibaren "Kralların Kralı"nın müttefikleri olan çeşitli yerli prenslere yazdığı tavsiye mektupları, gezginin aynı derecede olumlu karşılanmasını sağlar. Pers İmparatorluğu'nun en uç noktaları arasındaki güvenli ve düzenli iletişim, başlangıçtan bu yana, şimdiki gibi soyguncu kabilelerin istila ettiği bir dizi çölden değil, kalabalık ve iyi ekili bir ülkeden geçen kudretli yöneticilerinin (otoyolların, posta istasyonlarının ve posta atlarının ilk kurucuları) büyük özen göstermesiyle sağlanmıştı; hükümdarın pasaportuyla bu kadar ayrıcalıklı kılınan hacı, yolculuğunu hem hızlı hem de keyifli bulacaktır. Aynı olanaklardan Hindustan yerlileri de mutlaka yararlanıyordu. Ara sıra Yunanistan'a yolunu bulan "Brachman"ın nasıl örnek bir filozof olarak karşılandığını gözlemlemek ilginçtir; tıpkı Rargose'dan (Baroque) gelen ve sonunda Augustus'un hükümdarlığı döneminde Atina'da kendini canlı canlı yakan Zarmanes Chagan gibi; Nicholas Damascenus'un görgü tanığı olduğu eğitici gösterinin (Strabon XV.) Onun önünde, İskender'in sarayında yüksek itibara sahip olan ve benzer şekilde dünyayı "ateşten bir araba" ile terk etmeyi seçen "jimnosofist" (fakir için mutlu bir Yunanca ifade) Calanas var. Onların örneğini, Lucian'ın bu başlıklı kitabında büyük bir mutlulukla alay ettiği "Peregrinus Proteus" izledi; Proteus, tanrılığını mümkün olduğu kadar çok şöhrete kavuşturmak için, sahne olarak Olimpiyat oyunlarını seçti. Bu son değer önce bir filozof, sonra bir Hristiyan öğretmeni ve en sonunda da kendi icadı olan yeni bir dini başlatmıştı. Kadim insanlar tarafından "Brachmanlar" adı altında kutlanan mezhebin Brahman değil Budist olduğu, bulundukları yer olan Baktriya'dan çıkarılabilir; ve daha fazlası Strabo'nun bahsettiği bir durumdan (XV. Kitap). Otuz yıllarını İlahiyat çalışmalarına adadıklarını, bir topluluk (vihar veya manastır) içinde yaşadıklarını, farklı şehirlerin mahallelerinde ormanların ortasında dünyadan tecrit edilmiş olduklarını ve cinsel ilişkiden tamamen uzak durduklarını anlatıyor.

--- SAYFA 79 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 55 ve tüm hayvansal gıdalar; tam tersine, Brahminler çocukları arkalarında bırakmanın çok kutsal bir görev olduğuna ve onların cennete kabul edilmelerinin buna bağlı olduğuna inanırlar. Budistler ister ülkelerinin ilk dininin* gerçek temsilcileri olsun, ister yalnızca daha eski Brahminik Kilisenin Reformcuları olsun, yerleşik bir inançtan muhalif olanların, düşmanlarının favori ilkelerini alaya almak ve hatta lanetli ilan etmek için kullandıkları doğal silahtır. Martin Luther'in bekaret yeminlerine karşı hakaretlerine ve meşhur "Wer nicht liebt Wib, Wein und Gesang, Der bleibt ein Narr sein Leben lang" sloganına tanık olun. Benzer şekilde, Essense'lerin kendi uluslarının eski önyargılarına karşı geldiklerini ve Musa Kanunu'nun lanetlerin en büyüğü olarak kınadığı şeyi, yani İsrail'de adlarını taşıyacak hiçbir yavruyu geride bırakmamayı kendiliğinden benimsediklerini görüyoruz. Brahman topluluklarında sürdürülen katı disiplini örnekletmek için Strabo, sadece burnunu sümkürmenin ya da tükürmenin suçlunun o gün için münzevi arkadaşlarının toplumundan dışlanmasına neden olduğunu belirtir. Benzer şekilde Josephus, diğer Essen kuralları arasında, Şabat gününde tüm doğal tahliyelerden kaçınma yükümlülüğünü özellikle vurguluyor. Ancak, günümüzde de kendilerini doğanın tüm bu tür kirleticiliği ihtiyaçlarından tamamen kurtardıklarını iddia eden Hintli Yogilerin belirli bir mezhebi tarafından bunların katılığı bile aşılmıştır. Bu etki, midede kısa bir süre kaldıktan sonra bir ipe tutturulmuş bir topu yutarak tekrar kusan, tamamen mikle beslenerek yaşamalarından kaynaklanmaktadır; ve midedeki sıvının devamı sırasında hayvanın harcamasını yalnızca sistem tarafından emilen besin yoluyla sağlamak; ve sonuç olarak alt bağırsaklara incek hiçbir kalıntı bırakmaz. Bu, en iyi öğretilerdir. Tabii ki onların teologları da öyle olduğunu iddia ediyor ve Brahminleri gerçek inancı bozan kişiler olarak görüyor. Örneğin Hiouen Thsang: "(Benares krallığında) çoğunluğu Şiva'ya tapan yaklaşık on bin kafirin yaşadığı yüz tanrı tapınağı olduğunu sanıyorlar." Ve yine de Budistlerin aynı yerde yalnızca üç bin üyeden oluşan otuzdan fazla manastıra sahip olmadıklarını içtenlikle kabul ediyor.

--- SAYFA 80 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 56 övgüye değer ölçülülük kavramının olası bir şekilde indirgenmesi ve din meselelerinde fazla mantıksal olmanın gülünç tarafının sergilenmesi. Doğuluların felsefi spekülasyonlarının çok daha sonraki bir dönemdeki derinliğine gelince, Bizanslı Agathias çok dikkat çekici bir örnek veriyor. Kisroes (bizim için daha çok Adil Nuşirvan olarak bilinir), aptal yobaz Justinianus tarafından sandalyelerinden kovulan son Atinalı filozoflara kardeşlerine olduğu gibi sığınma hakkı vermenin yanı sıra, Platon'un tüm eserlerinin Farsçaya çevrilmesine neden oldu ve 'Timæus'un gizemlerini bile kendisinin anlayabildiğini iddia etti. Yunan sofist, bunu iddia edebilen yabancının küstahlığına doğal olarak öfkeli. "kendi barbar ve köylü dili" Atinalı bilgenin ilahi düşüncelerini ifade etme kapasitesine sahipti; çünkü büyük Kralın ya da en azından onun etrafındaki Mecusîlerin ve "Sufilerin", Platon'un bu esrarengiz kompozisyonu planlarken nihai olarak ilham almış olabileceği kaynakların ustaları olduğundan pek şüphelenmemişti. Pers prenslerinin dini eğitimleri başından beri dikkatle ele alınmıştı ve bu konudaki yeterlilik bir gurur meselesiydi: bu nedenle genç Cyrus, ağabeyine tercih edilmesinin haklı bir nedeni olarak (krallığa hak iddia ederken yazdığı manifestosunda) üstün ilahiyat bilgisini öne sürüyor. "Hint-Germen" ırkının Avrupa'nın en uzak yerlerine göçüyle ilgili artık kabul edilen teoriyi bir kenara bırakırsak, modern tarih, Timurlenk'in işgalinden kaçarak tüm Avrupa'ya Çingene olarak yayılan, hâlâ ana dillerini ve alışkanlıklarını koruyan ve günümüze kadar "Sind" veya "Sind" veya "Sind" veya "Sind" veya Ulusal adları için "Sindha". Yukarıdaki taslakta sunulan gerçekler, çeşitli Gnostik doktrinlerin tohumlarının Doğu'dan nasıl ithal edildiğini, bunların daha önce var olan kavramlara nasıl aşılandığını ve İskenderiye ve Efes'in yumuşak topraklarına nakledildiğinde ne kadar güçlü bir şekilde geliştiğini göstermek için yeterli olacaktır. Konunun genel görünümünü tamamlamak gerekirse;

--- SAYFA 81 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 57 Bu fikirlerin bize bıraktığı somut anıtları incelemeye geçmeden önce, bunların tam gelişmelerine ulaştıkları biçimlerin bir kısmını açıklamak gerekli olacaktır. Bu amaçla tarihçiler tarafından geri kalanların atası olarak sunulan üç ana sistemi, Simon Magus'un, Basilides'in ve Ophites'in sistemlerini seçeceğim; Bunu yapmanın en tatmin edici yolu, bilgili ve tarafsız Hippolytus'un sözlerini aynen yazmak olacaktır. İNCİR. 3.

--- SAYFA 82 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 58 SIMONYİZM. "Burada niyetim, Samiriye'deki Gitteh yerlisi olan Simon Magus'un sistemini sergilemek ve ondan sonra gelenlerin kendi öğretilerinin unsurlarını aldıklarını ve küstahça aynı şeyleri farklı isimler altında denediklerini kanıtlayacağım. Bu Simon, büyü konusunda yetenekliydi ve kısmen Thrasymedes sanatını benim daha önce açıkladığım tarzda uygulayarak ('Büyücüler' üzerine Kitap'ta), kısmen de mucizeler yoluyla çok sayıda insana empoze etmişti. O, tam bir sahtekar ve tamamen vicdansız ve cüretkar biri olarak, Elçilerin İşleri'nde kaydedildiği gibi, bir tanrı kurmaya çalıştı; "Dolayısıyla, Apsethus'un Libya'da çalışmaya giden bir tanrı olarak kabul edilmeyi hedeflediği zaman yaptığı hareketten çok daha akıllıca ve mantıklıydı; Hikâyesi bizim aptal Simon'un planına pek benzemeyen, ikincisinin yöntemiyle oldukça uyumlu olduğu için burada alıntılanmak uygun oldu. "Libyalı Apsetus, kendisini bir tanrı ilan etmeyi çok arzuluyordu, ancak uzun bir çabanın ardından çabalarında başarısız olunca, en iyi ikinci şey olarak kendisini bir tanrı haline getirmenin varsayılmasını istedi; ve aslında uzun bir süre böyle bir itibarın tadını çıkardı. Çünkü sıradan Libyalılar, Cennetten gönderilen bir sese itaat ettikleri inancıyla ona bir İlahi Güç gibi kurban sunarlardı. Bir araya gelip birkaçını hapsedmişti. papağanlar aynı küçük odada, çünkü Libya'nın her yerinde çok sayıda papağan var ve insan sesini belirgin bir şekilde taklit ediyorlar; ve bu kuşları bir süre besledikten sonra onlara 'Apsethus bir tanrıdır' demeyi öğretti. Ve zamanla kuşlara eğitim verildiğinde ve söylendiğinde kendisinin tanrı sayılmasına neden olabileceğini düşündüğü cümleyi söyleyebildiğinde, sonra onların kapatıldığı yeri açtı,

--- SAYFA 83 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 59 ve papağanların farklı yönere kaçmasına izin verdi. Ve kuşlar uçtukça, ses Libya'nın her yerine yayıldı ve kelimeler Yunan topraklarına (Cyrene) kadar yayıldı; ve bu nedenle kuşların sesine hayretle bakan Libyalılar, Apsethus'un onlara oynadığı oyundan şüphelenmeden onu bir tanrı olarak kabul ettiler. Ancak Yunanlılardan biri, sözde tanrının düzenini açıkça ortaya çıkararak, aynı papağanlar aracılığıyla, bu kibirli, şanlı ve küstah herifi yalnızca çürütmekle kalmadı, aynı zamanda söndürdü. Bu Yunan, aynı papağanlardan birkaçını kafese koydu ve onlara zıt bir cümle söylemeyi öğretti: 'Apsethus bizi susturdu ve Apsethus'un bir tanrı olduğunu söylemeye zorladı.' Ancak Libyalılar papağanların bu sözünden döndüğünü duyunca hepsi bir araya gelerek Apsethus'u diri diri yaktılar. "Bunun ışığında büyücü Simon'a bakmalı ve onu bu Libyalı adamla, kendisini çok çabuk bir şekilde tanrı ilan eden bir adamla karşılaştırmalıyız; çünkü gerçekte bu karşılaştırma tüm ayrıntılarda doğrudur ve büyücü, Apsethus'unkine benzer olmayan bir kaderle karşılaştı. Bu nedenle, Simon'un 'ayakta duran, ayakta duran ve duracak olan' İsa değil, ölümlü, ölümlü bir adam olduğunu göstererek Simon'un papağanlarını eğitmeye çalışacağım. insanlığın geri kalanı gibi kandan ve şehvetten doğmuş bir kadın tohumu: ve bu, anlatımım sırasında açıkça göstereceğim bir gerçektir. Çünkü Simon, Musa'nın Yasasını yorumlarken küstahça ve sahtekâr bir şekilde konuşur, çünkü Musa ne zaman "Tanrımız yanan ve tüketen bir ateştir" derse, Simon, Musa'nın söylediklerini yanlış bir anlamda alarak, Ateşin, Tanrı'nın olmadığı her şeyin İlkesi olduğunu iddia eder. 'bir ateş' ama yanan ve tüketen bir ateş' ve bu nedenle sadece Musa'nın Yasasını sakatlamakla kalmıyor, aynı zamanda 'Karanlık' lakaplı Herakleitos'tan çalıntı yapıyor. Çünkü Simon her şeyin Prensibini 'Sınırsız Güç' olarak şu sözlerle belirtir: 'Bu, Büyük, Sınırsız Gücün ilhamından gelen Sesin ve İsmi Bildiri Kitabıdır, bu nedenle aynı şey mühürlenir, gizlenir, sarılır ve evde saklanır. Her şeyin Kökü burada kurulmuştur.' Bu mesken

--- SAYFA 84 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 60, burada aşağıda kandan doğan İnsan'ı ifade ediyor ve aynı zamanda her şeyin Kökü olduğunu iddia ettiği 'Sınırsız Güç'ün onun içinde yaşadığını belirtiyor. Ancak bu Sınırsız Güç (ya da Simon'a göre Ateş), Elementlerin "basit" açıklaması olarak Ateş'i basit olarak adlandıran çoğu insanın yaptığı gibi basit bir madde değildir: Tam tersine, Ateş'in doğasının bir bakıma çift olduğunu savunur; ve bu çift sayının bir kısmını Duyulmaz, diğer kısmını Görünür olarak adlandırır; duyulamayanların içinde yer aldığını iddia ediyor. Ateşin visiblo kısımları ve görünen kısımların görünmeyen kısımlar tarafından oluşturulduğu. (Bu, Aristoteles'in 'Kuvvet' ve 'Enerji' ile, Platon'un da 'Akledilir' ve 'Duyulur' ile ifade ettiği şeyin aynısıdır.) "Ateşin Görünür kısmı, yine kişinin algılayabildiği, hatta algılamayı başaramadığı görünür şeyler hakkında her şeyi kendi içinde içerir. Öte yandan Görünmez, bir düşünce nesnesi olarak kişinin tasavvur edebildiği, ancak duyudan kaçan, hatta düşünceyle anlayamadığı şeydir. Ve özetlemek gerekirse, Yukarıya doğru, var olan her şey arasında, ister duyu ister düşünce nesneleri olsun, ister Simon'un adlandırdığı şekliyle Görünür ve Görünmez, ambarın göklerin üzerindeki Büyük Ateş olduğu söylenebilir: 'Nabuchadonosor'un rüyasında gördüğü ve tüm etin beslendiği büyük bir Ağaç gibi.' Ve Görünür'ü Ağacın gövdesi, dalları, yaprakları ve aynı şeyi dışarıdan çevreleyen ağaç kabuğu olarak görüyor. Büyük Ağacın bu kısımları, Ateşin her şeyi yiyip bitiren aleviyle tutuşturulur ve yok edilir. Ancak Ağacın Meyvesi, eğer bir şekil alır ve uygun bir şekil alırsa, bir ambarda saklanır ve ateşe atılmaz. Çünkü meyve, ambarda saklanmak için yapılır, ancak kabuğu, ateşe atılmak için yapılır; bu, kabuk için değil meyve için emredilmiştir. "Ve Simon'a göre, Kutsal Yazılarda şöyle yazılmıştır: 'Her Şeye Egemen RAB'bin bağı İsrail Evi'dir ve Yahuda'nın bir adamı da onun sevilen koludur.' Şimdi, eğer bir Yahuda adamı 'sevilen dal' ise, bu odunun bir insandan başka bir şey olamayacağının bir kanıtıdır. Ama olarak

--- SAYFA 85 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 61 aynı şeyin atılımı ve dağılmasıyla ilgili olarak, Kutsal Yazılar kendi mükemmel biçimlerine getirilecek olanların eğitimi için tam ve yeterli şekilde konuşmuştur: 'Bütün et ottur ve onun görkemi otun çiçeği gibidir; çimen kurur, çiçeği solar, ama Rab'bin Sözü sonsuza dek kalır.' Simun, Rab'bin bu Sözü'nün ağızda üretilen söz, yani Konuşma olduğunu söylüyor; çünkü doğduğu yer başka hiçbir yer değil. "Dolayısıyla özetlemek gerekirse: Simon'a göre Ateş yukarıda bahsedilen doğaya sahip olduğundan ve hem görünen hem görünmeyen, hem sesli hem sessiz, hem sayılı hem de numarasız olan her şey bu Ateş olduğundan, bu nedenle 'Büyük Vahiy'inde bunu her şeyin Pınarı Başı, Büyük Entelektüel olarak adlandırır, her bir bireyi sonsuz düzeni içinde zihinde tasavvur edebilen ve aynı şekilde konuşabilen, düşünebilen ve düşünebilen. Empedokles'in dediği gibi: "" Dünya aracılığıyla Dünya, Su aracılığıyla Suyu algılar; Hava yoluyla tarama Havası; Ateş aracılığıyla gizli Ateş; Aşk görünümüyle Aşk; Anlaşmazlık yoluyla, nefret dolu Anlaşmazlık." "Simon, bu Ateşin tüm üyelerinin, hem Görünür hem de Görünmez, zekaya ve bir parça akıla sahip olduğuna inanıyordu. Sonuç olarak, ona göre yaratılan dünya, yaratılmamış Ateşten gelir. Yaratılışının başlangıcı şu şekildeydi: Yaradılışın başlangıcının İlk İlkeleri olan altı 'Radikal' (aydınlatılmış Kökler), Begotten One tarafından o Ateşin Prensibinden çıkarıldı; çünkü o Bu Altı Radika'nın Firo'dan çiftler halinde yayıldığını, 'Akıl ve Zeka, Ses ve İsim, Akıl ve Düşünce' adını verdiğini ve bu Radikallerin tamamında 'Sınırsız Güç'ün bulunduğunu, ancak faaliyette değil potansiyelde var olduğunu ileri sürer. Ve Simon bu Sınırsız Güç'e 'ayakta duran, ayakta duran ve ayakta kalacak olan' adını verir; eğer o bunların içindeyken şekillenirse (formla donatılırsa). Altı Güç, gerçekte, kuvvet, kudret ve mükemmellik olarak, Yaratılmamış Sınırsız Güç ile bir ve aynı olacaktır. Ama eğer potansiyelde kalırsa.

--- SAYFA 86 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Bu Altı Güç içinde tek başına 62 ve bir biçime bürünmezse, tıpkı bir insanın zihnindeki gramer veya geometrik güç gibi yok olur ve yok olur. Çünkü potansiyel, sanata kavuşunca, üretilen şeylerin ışığı olur; ancak sanata (idam edilmeye) uğramadığında, tıpkı hiç var olmadığı zamanki gibi hareketsiz ve karanlık içinde kalır ve adamlarla birlikte ölür. "Şimdi, bu Altı Güçten ve onlarla birlikte gelen Yedinci'den Birinci Düşünce'ye Simon 'Akıl ve Zeka', 'Cennet ve Yer' terimlerini verir; erkek cinsiyetten birinin yukarıdan baktığını ve eşine baktığını öğretir; buna karşılık aşağıdaki Dünya gökten 'Akıl'ı ve yukarıdan aşağıya dökülen Dünya ile aynı doğadaki meyveleri alır. Söz Simon bu nedenle, Zihin'den çıkan şeylere sıklıkla yukarıdan baktığını söyler ve Akıl şöyle der: 'Duyun, Ey Gökler ve kulaklarınızla kabul edin, Ey Yer! Çünkü Rab konuştu: Ben oğullar doğurdum ve büyüttüm, ama onlar beni küçümsediler.' Bunu söyleyen, ayakta kalan, ayakta duran ve ayakta duracak olandır; çünkü O, Musa'nın, "Ses ve isim Güneş ve Ay'dır" diye övdüğü güzel şeylerin yazarıdır. 'Akıl ve Düşünce' hava ve sudur. Ama bunların hepsine, daha önce de belirttiğim gibi, Sınırsız Güç, 'ayakta duran' karışmış ve birleşmiştir. "Bu nedenle Musa, 'Rab göğü ve yeri altı günde yarattı ve yedinci günde tüm işlerinden istirahat etti' dediğinde, Simon, yukarıda belirtilen şekilde pasajı çarpıtarak kendisini Tanrı gibi gösteriyor. Bu nedenle Simoncular, Güneş ve Ay'ın yaratılmasından önce üç gün olduğunu söylediklerinde, bundan Akıl ve Zekayı veya Cennet ve Yeri ve aynı zamanda onların 'Sınırsız Gücünü' anlıyorlar. Çünkü bunlar için tüm Güçlerden önce üç Güç yaratılmıştı. Yine, 'O beni bütün dünyadan önce doğurdu' denildiği yerde, bu sözler, iddia ettikleri gibi, Yedinci Güç'e gönderme yapıyor. Şimdi, Sınırsız Güç içinde var olan ve tüm dünyadan önce yaratılmış olan bu Yedinci Güç, Simon'un öğrettiği gibi, Musa'nın bahsettiği Yedinci Güç'tür:

--- SAYFA 87 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 63 'Ve Tanrı'nın ruhu suların yüzü üzerinde hareket ediyordu,' yani her şeyi kendi içinde barındıran Ruh, Sınırsız Gücün Sureti, Simon'un bunun hakkında söylediği gibi, 'görüntü her şeyi kendi kendine yöneten bozulmaz Güç'tür!' "Şimdi, dünyanın yaratılışı bu ya da benzer bir şekilde olduğundan, Tanrı, diyor ki, İnsanı topraktan alınmış kilden yarattı; ve onları hem görüntü hem de görüntü açısından tek değil çift yaptı. Çünkü görüntü, suların yüzü üzerinde hareket eden Ruh'tur; eğer o, yalnızca potansiyelde ikamet ettiği ve faaliyet yoluyla somutlaştırılmadığı sürece, dünyayla birlikte yok olacaktır. Çünkü Kutsal Yazıların anlamı şudur: 'Biz de dünyayla birlikte mahkûm edilmeyelim.' Ama eğer bir biçim alır ve bölünmez bir noktadan ortaya çıkarsa, Vahiy'de yazılan şudur: 'Küçük olan, olacak. büyük.' Bu 'Büyük' sonsuza kadar devam edecek ve artık yapılmadığı sürece (yani artık soyut olmadığı sürece) değiştirilemez. "Bu nedenle ne şekilde ve ne şekilde yapıldı. Tanrı insanı mı yarattı? Cennette—çünkü bu noktada Simon da aynı görüşteydi. Ancak (ona göre) bu 'cennet' rahim olmalıdır ve bunun doğru açıklama olduğu, 'Annenin rahminde sana şekil veren benim' diyen Kutsal Yazılar tarafından kanıtlanmıştır, çünkü o bunun yazılmasını isteyecektir. Tanrı'nın sözünü dinlemeyi seçersek, Musa'nın rahmini bir alegoriyle Cennet olarak adlandırdı; çünkü eğer Tanrı insanı annesinin rahminde, yani cennette yarattıysa, o zaman 'Cennet'in de rahmi ifade etmesi gerekir. 'Aden' aynı bölgedir ve bahçeyi sulamak için Aden'den çıkan nehir göbektir. Bu göbek deliği dört başa bölünmüştür; çünkü her bir kısmından yan yana uzanan iki arter, nefes alma kanalları çıkıyor; ve ayrıca iki damar, kan kanalları. Dolayısıyla Aden bölgesi dışına çıkan bu göbek deliği, genel olarak göbek dediğimiz alt karnındaki fetüse bağlandığında. . . [Burada bazı kelimelerin kaybolduğu açıkça görülüyor.] Ve kanın aktığı ve Aden bölgesinden dışarı taşınan, 'karaciğer kapıları' denilen ve besleyen iki damar.

--- SAYFA 88 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 64 embriyo. Yine kan kanalları olarak bahsettiğimiz iki tüp, leğen kemiğinin her iki yanında mesaneyi kucaklar ve aynı yol boyunca uzanan aort adı verilen büyük atardamara dokunur; Böylece damarlardan kalbe geçen nefes, embriyonun hareketini sağlar. Çocuk "cennet"te yaratıldığı sürece ne ağızından beslenir, ne de burun deliklerinden nefes alır; çünkü sıvının ortasına konulduğunda nefes alması, sıvıyı çekip yok olması nedeniyle anında ölüm anlamına gelir. Üstelik çocuk, aminyum denilen bir zarfın içinde dünyaya geliyor; ama besinini göbek deliğinden alır ve nefesin özünü yukarıda anlatılan sırt atardamarından alır. Bu nedenle Edon'dan çıkan Nehir dört başlığa bölünmüştür: Görmek, Duymak, Koklamak, Dokunmak ve Tatmak, çünkü bunlar yalnızca Cennet'te oluşan bebeğin sahip olduğu duyulardır. "Simon'a göre bu, Musa'nın verdiği yasadır ve kendi başlıklarının da gösterdiği gibi, Dört Kitabı da bu yasaya uygun olarak yazılmıştır. Çünkü ilk kitap Yaratılış'tır; o, bu başlığın tüm meselenin anlaşılması için yeterli olduğunu onaylar. Çünkü bu 'Yaratılış', Nehrin bir kısmının dallandığı Görüş'tür, çünkü tüm dış dünya görme yoluyla algılanır. Yine, ikinci kitabın başlığı Mısır'dan Çıkış'tır, bu onun için gerekli olduğunu ifade eder. Kızıldeniz'i ('Kızıldeniz', yani kan) geçmek ve çöle girmek ve acı sudan (Marah) içmek için doğmuş olan şey. Şimdi, Kızıldeniz'in ötesindeki bu 'acı su', yaşam boyunca meşakkatli ve nahoş yerlerden geçen bilginin yoludur. Ancak Musa tarafından, yani Söz tarafından değiştirildikten sonra, aynı acı su, tatlı hale gelir. şair:— " 'Kök siyahtır, süt kadar beyaz bir çiçek, Tanrılar tarafından Moly Adını verir, ölümlüler tarafından bulunması zordur: ama tanrılar her şeyi yapabilir.' "Yahudi olmayanların söyledikleri bile alttakiler için yeterlidir...

--- SAYFA 89 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 65 Bütün meseleyi işitecek kulakları olana bırakıyorum. Kirke'nin* verdiği meyveyi tadan kişi, yalnızca kendisi bir canavara dönüşmemiş olmakla kalmamış, aynı meyvenin erdeminden yararlanarak yeniden şekillenmiş, yeniden biçimlendirilmiş ve burada zaten dönüştürülmüş olanları kendi uygun biçimlerine geri çağırmıştır. Çünkü Sadık Adam ve o büyücünün sevgilisi, o ilahi ve sütlü iksir sayesinde bulunur. "Aynı şekilde Levililer de Üçüncü Kitaptır (veya Nehir); koku alma duyusunu veya nefes almayı ifade eder; çünkü bu Kitabın tamamı kurbanlar ve adaklarla ilgilidir. Ancak nerede kurban kesilirse orada kurbandan tatlı bir parfüm kokusu da çıkar; bu tatlı kokuyu koklama duyusu onaylar. " Kitapların Dördüncüsü 'Sayılar' Tat'ı ifade eder, çünkü o zaman konuşma etkindir, çünkü Konuşma aracılığıyla tüm nesnelerin sayısal sıraya göre belirlendiği. "'Tesniye', diyor Simon, Dokunmak için yaratılmış olan çocuğa atıfla bu şekilde adlandırılmıştır. Çünkü Dokunma hissi diğer duyular tarafından alınan izlenimlere karşılık verir ve onları onaylar; bir nesnenin sert, sıcak ya da kaygan olduğunu kanıtlar, aynı şekilde Kanunun Beşinci Kitabı da önceki dört Kitabın bir özetidir. " 'Bu nedenle (devamını sürdürerek) içimizde yaratılmayan her şey içimizde mevcuttur. potansiyel, faaliyette olmayan; gramer bilimi ya da geometri bilimi gibi. Bu nedenle, uygun eğitim ve öğretimi aldıkları takdirde 'Acı Tatlıya dönüşecektir'; yani, 'mızraklar biçme kancalarına ve kılıçlar saban demirlerine dönüştürülecek;' artık ateş için doğmuş saman ve sopalar değil, daha önce de söylediğimiz gibi Doğmamış ve Sınırsız Güç'e benzer ve eşit olan Kusursuz Meyve olacaklar. Ancak Ağacın meyve vermeden tek başına durduğu yerde, şekil almadığı için yok edilecek. 'Şimdilik (diyor) balta ağacın köküne yakın. Bu nedenle iyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır.' * Simon burada "Obysey'i unutmuş; Moly'nin panzehiri Hermes tarafından Ulysses'e verilmiştir.

--- SAYFA 90 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 66 "Bu nedenle Simon'a göre, bu kutsanmış ve anlaşılmaz şey gizlidir ve her insanın içindedir, ancak faaliyette değil, yalnızca potansiyelindedir; o, 'Ayakta duran, ayakta duran ve duracak olan'dır; yukarıda Doğmamış Güç'te duran, surette doğduğunda aşağıda 'Sular Nehri'nde duran ve yukarıda, Kutsal ve Sınırsız Gücün yanında duracak olan kişidir; Çünkü ayakta duran üç kişi vardır ve ayakta duran üç Aeon olmadığı sürece, Başlayan kişi süslenmemiştir, yani Simon'un öğretisine göre suların yüzü üzerinde hareket eden, kusursuz ve göksel olarak yeniden yaratılan kişidir; "Simoncular arasında bir deyiş vardır: 'Ben ve sen biriz; sen benden önce, ben senden sonra.' 'Bu, Yukarı ve Aşağıya bölünmüş, kendi kendini doğuran, kendini besleyen, kendini arayan, kendini bulan, kendi annesi, kendi babası, kendi kız kardeşi, kendi eşi, kendi kızı, oğlu annesi, babası olduğu sürece, her şeyin Kökü olduğu Tek Güçtür.' "Ateş, yaratılan her şeyin neslinin kökenidir, Simon. bu şekilde ortaya çıkıyor. 'Var olan her şey arasında, yaratılma arzusunun nihai nedeni Ateş'ten kaynaklanır. Çünkü "ateşe verilmek", üreme ve çoğalma eyleminin arzusunun ifade etmek için kullanılan bir tabirdir. Artık bu bir olan "Ateş" ikiye dönüşmüştür. Çünkü erkekte ateş gibi sıcak ve kırmızı olan kan görünür biçimde tohuma dönüşür; dişide ise aynı kan süte dönüşür. Ve erkekteki bu değişim nesil-becerisinin kendisi haline gelir; kadındaki değişim ise doğurulan şeyin aracı (etkin nedeni) haline gelir. Bu (Simon'a göre) Yaşam Üçlüsü'ne giden yolu korumak için sallanan "Ateşli Kılıç"tır. Çünkü kan tohuma ve süte dönüştü; ve bu Güç hem baba hem de anne olur; doğanların babası ve beslenenlerin gıdası; başkasına muhtaç olmayan, kendi kendine yeten. Dahası, savrulan alevli kılıçla korunan Hayat Ağacı, söylediğimiz gibi, kendi kendini doğuran Yedinci Güç'tür.

--- SAYFA 91 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 67, tüm diğerlerini kapsar ve diğer Altı Güç içinde depolanır. Çünkü eğer o Alevli Kılıç sallanmazsa, o zaman o güzel Ağaç yok olur ve yok olur; ancak tohum ve süte dönüştüğünde, onların içinde potansiyel olarak depolanan, gerekli Logos'u (Akıl) ve bu Logos'un oluşabileceği uygun yeri elde ederek, en küçük kıvılcımdan başlayarak mükemmelliğe ulaşacak ve büyüyecek ve artacak ve sonsuz ve değişmeyen bir Güç haline gelecek, sonsuz Eeon'a eşit ve benzeyecek, artık tüm sonsuzluk boyunca yeniden doğmayacaktır. "Şimdi, bu teoriye dayanarak, herkesin kabul ettiği gibi, Simon kendisini yukarıda bahsedilen Libyalı Apsethus gibi cahiller için bir tanrı yaptı; 'potansiyel olduğu sürece doğurulmak ve tutkuya tabi olmak, ancak doğurulduktan ve sureti aldıktan sonra tutkuya tabi olmamak ve mükemmel kılınmak, ilk iki Gücün, yani Cennet ve Yer'in egemenliğinden çıkacaktır.' Çünkü Simon, eserinde bu nokta hakkında açıkça konuşuyor. 'Vahiy,' şu şekilde: 'Bu nedenle söylediklerimi size söylüyorum ve yazdıklarımı yazıyorum. Yazı şudur. Ne başlangıcı ne de sonu olan, tek bir Kökten çıkan, Görünmez, akıl almaz olan Hisse senetleri, yukarıdan kendini gösteren, her şeyi kaplayan ve her şeyin Zihni olan İki stok vardır: Kendini aşağıdan gösteren diğeri Büyük Zekadır ve dişi cinsiyettendir; oradan birbirleriyle uyum sağlarlar ve aralarındaki (hava olan) Orta Uzaı aydınlatırlar, ne başlangıcı ne de sonu vardır. Bu Orta Uzaıda her şeyi taşıyan ve başlangıcı ve sonu olan şeyleri besleyen Baba vardır. Hem erkek hem de dişi olan, önceden var olan, ne başlangıcı ne de sonu olan, Birlik içinde var olan sonsuz Gücün suretindeki bir Güç." Çünkü Birlikteki Zeka bu sonuncudan yola çıktı ve Twain oldu. Şimdi O (Baba) Birdir, çünkü o bunu barındırırken

--- SAYFA 92 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 68 Kendi içinde güç bekardı; yine de o, her ne kadar önceden var olmuş olsa da, ilk değildi, ama kendisinden tezahür ettiğinde İkinci oldu ve o Güç ona Baba demeden önce "Baba" olarak da adlandırılmadı. Bu nedenle, kendisini kendi içinden dışarı çekmenin kendi Zekâsını kendisine göstermesi gibi, bu Zekâ da tezahür ettiğinde, yaratmadı, fakat O'nu seyretti; ve böylece kendi içindeki Baba'yı, yani Gücü ayağa kaldırdı. Ve bu Zeka da aynı şekilde hem erkek hem de dişi bir Güçtür; bu nedenle birbirlerine cevap verirler, çünkü Güç bir ve aynı olduğundan Akıl'dan hiçbir şekilde farklı değildir. Yukarıda olandan aslında Güç oluşmuştur; aşağıda olandan, İstihbarat'tan. Dolayısıyla her ikisinden de tecelli eden Birlik aynı türdendir; biri olduğu için Twain olduğu bulunmuştur; hem erkek hem de dişi; kendi içinde dişiyi barındırıyor. Bu şekilde Akıl, Zekanın içinde var olur; "Bu nedenle Simon, bu kavramları yayınlamaya yalnızca Musa'nın sözlerini çarpıtıp kendi amacına uygun olarak çarpıtmakla kalmadı, aynı zamanda kafir şairlerin sözlerini de çarpıttı. Çünkü tahtadan Truva Atı'ndan, meşaleli Helena'nın öyküsünden ve daha pek çok şeyden bir alegori yapar ve bunları kendisi ve 'Zeka'sıyla ilgili kendi masallarına uygular.* Yine ikincisini ortaya çıkarır. Her zaman kadınların arasında mesken edinen, eşsiz güzelliği nedeniyle tüm dünyevi Güçler arasında sorun yaratan Kayıp Koyun olmak; bu nedenle Truva Savaşı onun yüzünden gerçekleşti. Onun bu "Zekası"* tam da o sırada doğmuş olan Helen'e yerleşti ve böylece Güçler onun mülkiyetini ele geçirdiğinde, onun kendini gösterdiği tüm uluslar arasında çekişme ve anlaşmazlık ortaya çıktı; Her halükarda, Stesichorus dizelerinde ona hakaret ettiği için görüşünden mahrum kaldı; ama daha sonra, tövbe ettiğinde, bu karısı Helena'ydı. Dikkate değer, ama şüphesiz planlanmamış bir tesadüf eseri, Novara'lı Fra Dolcino da benzer bir kadın "Zeka"nın eşliğinde ortalıkta dolaşıyordu.

--- SAYFA 93 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 69 ve ona övgüler yağdırdığı 'Geri Dönme'yi yazdı, gözlerini kullanma yeteneğini geri kazandı. Daha sonra, aşağıdaki Melekler ve Güçler (Simon'a göre dünyanın yaratıcılarıydı) tarafından başka bir bedene yerleştirildikten sonra, Fenike'nin bir şehri olan Sur'da bir evin çatısında* duruyordu ve onu iskelede buldu. Çünkü oraya açıkça onu aramak, onu esaretten kurtarmak için gittiğini iddia ediyor; ve onun fidesini aldıktan sonra, onu her zaman yanında taşıdı, bunun Kayıp Koyun olduğunu ve kendisinin de her şeyin üstünde Güç olduğunu iddia etti. Ama gerçek şu ki, sahtekar, asıl adı Helena olan bu fahişeye aşık olmuş ve onu satın alıp elinde tutmuştu; ancak öğrencilerine karşı duyduğu utanç nedeniyle söz konusu masalı uydurdu. Dahası, bugünlerde bu aldatıcı ve sihirbaz Simon'un takipçileri olanlar, onun örneğini taklit ediyorlar ve tüm kadınlarla rastgele cinsel ilişkiye girmenin doğru olduğunu ileri sürüyorlar, çünkü 'Tüm topraklar topraktır ve kişinin tohumunu ektiği sürece nereye ektiğinin önemi yoktur.' Hatta dahası, bunun 'Kusursuz Aşk' olduğunu onaylayarak bu rastgele ilişkiden gurur duyuyorlar ve 'Kutsalların Kutsal kutsal kılınacak' metnini alıntılıyorlar. günahlarından arındıkları sürece genellikle kötü sayılan herhangi bir şeyle ilgili hiçbir yükümlülüğe sahip değildir. Bu şekilde Simon, Helena'nın fidesini ödedikten sonra, kendi Bilgisi (veya Gnosis) aracılığıyla insanlara kurtuluşu bağışladı. Çünkü Melekler kendi hırsları nedeniyle dünyayı kötü yönettikleri için Simon, biçimini değiştirerek her şeyi yoluna koymuş gibi davrandı ve kendisini Prensliklere, Güçlere ve Meleklerle benzetti; bu nedenle bir insan olmasa da insan şeklinde ortaya çıktı ve çekmemiş olmasına rağmen Yahudiye'de Tutku'ya maruz kaldı; üstelik kendisini Yahudilere Oğul olarak, Samiriye'de Baba olarak ve Yahudi olmayanlar arasında başka yerlerde Kutsal Ruh olarak göstermiş, ancak insanların istediği isimle anılmaya razı olmuştu. Peygamberler, dünyanın yaratıcıları olan Meleklerden esinlenerek, bu hanımların kendilerini tanıtmaya tarzı olan "genelevde yaşamak" için kullanılan bir örtmeceydi.

--- SAYFA 94 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 70'i kehanetlerini bildirdi; Bu nedenle Simon ve Helena'ya inananlar günümüzde bile onlara aldırış etmiyorlar; ve O'nun lütfuyla yeniden kabul edildiklerini onaylayarak ne isterlerse onu yaparlar. Çünkü bir insanın kötü davrandığını varsayarsak hiçbir şey lanetlenmenin nedeni olamaz; çünkü Kötülük, şeylerin doğası gereği değil, gelenek gereği kötüdür. Çünkü dünyayı yaratan Melekler, kendilerini dinleyen tüm insanları bu tür kurgularla kontrol altında tutabilmek için (iddia ettikleri gibi) bunu böyle takdir etmişlerdir. Üstelik dünyanın dağılmasını kendi mezheplerinin kurtuluşu olarak açıklıyorlar. "Dolayısıyla bu Simon'un öğrencileri, büyü sanatları ve büyülü sözler uygulayıcılar, efsunlar ve baştan çıkarıcı büyüler yaparlar; aynı şekilde sözde 'rüya getiren' iblisleri seçtikleri kişinin başına dert açmak için gönderirler. Aynı şekilde Paredroi (Değerlendiriciler) adlı tanrıların ayinlerini uygulayıcılar; ayrıca Jüpiter kılığında bir Simon imgesi ve aynı şekilde Minerva figüründe Helena'dan biri vardır; ve bunlara taparlar, birine 'Efendi', diğerine 'Hanım' diyor."* Ünlü Samiriyeli'nin sistemi için bu kadar; görüleceği gibi, mantıksal akıl yürütmenin yeri, kesinlikle bağlama herhangi bir gönderme yapılmadan kelimeler üzerine yapılan kelime oyunları ile sağlanır; ancak bu tarz bir tartışma tarzı vardır ki onun oldukça saygın bir otoriteye sahip olduğunun itiraf edilmesi gerekir. Buna güçlü bir tezat oluşturan, Yunan zihninin inceliğini ve sağlam eğitimi (savurganlığının yanı sıra) büyük ölçüde sergileyen bir sonraki sistem var. BASILIDES. Hippolytus, tüm bu "sapkınlıkların" daha eski felsefi sistemlerden gelen intihaller olduğu yönündeki görüşüne uygun olarak, Basilides'in planının tamamını Aristoteles'ten çaldığını beyan eder ve ikisinin karşılaştırmalı analizini yaparak suçlamasını belirlemeye devam eder. "Aristoteles tüm içeriği Cinslere, Türlerle ayırır. * Burada daha önce alıntılanmış olan kariyeri ve sonu anlatılmaktadır (s. 21, 22).

--- SAYFA 95 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 71 ve Birey. Cins, birçok ve farklı tohumlardan oluşan bir yığındır ve tüm Türlerin alındığı yığındır; ve cins var olan her şeyin yeterli nedenidir. Örneğin 'Hayvan' herhangi bir hayvanı belirtmek için değil, mutlak olarak kullanılır. 'Hayvan' bir atı, bir öküzü ya da bir insanı değil, sadece 'hayvan'ı ifade eder. Tüm hayvan türleri evrensel olarak kökenlerini bu soyut 'hayvan'dan alır ve türü olmayan bu 'hayvan', türeyen herhangi bir şeyin değil, türlerine göre üretilen tüm hayvanların kökenidir. Dolayısıyla İnsan, kökenini 'hayvan'dan alan bir hayvandır ve At da aynı şekilde bir hayvandır. Benzer şekilde diğer tüm hayvanlar da kendi içinde hiçbirisi olmayan bu "hayvandan" türetilmiştir. Dolayısıyla, eğer o 'hayvan' bunlardan hiçbirisi değilse, o zaman Aristoteles'e göre, var olan her şeyin özü, var olmayan şeylerden kaynaklanır, zira hepsinin bireysel olarak kendisinden çıktığı 'hayvan' tek bir şey değildir (veya 'hiçbir şey değildir'). Ve bu, Hiçlik, var olan her şeyin kökenidir. "Şimdi madde üç sınıfa (cins, tür ve birey) ayrıldığına göre, cinsi 'hayvan', 'insan'ı ise hayvanlar yığınınından seçilmiş, ancak henüz ayırım yapılmamış ve belirli bir varlığın biçimine ayrılmamış tür olarak tanımladık. Ama Sokrates veya Diogenes gibi, cinsin türünden alınan bir insanı özel bir adla tanımladığımda, o varlığa 'birey' denir. Böylece cins bölünür. türlerle, türler bireye; ancak birey bir kez isimle tanımlandıktan sonra artık daha fazla bölünemez. Bu, Aristoteles'in haklı ve doğru bir şekilde "Töz" dediği şeydir, "özneye" ya da "özneye" yüklenemeyen şeydir. "Özneye ait" terimiyle, hepsi aynı adla "hayvan" olarak adlandırılan, tek tek bütün hayvanlara yüklenebilen bir "hayvan" fikrini kasteder. 'Konuya ait', ayırım gözetmeksizin birçok ve farklı türe uygulanır şeydir. 'Konuda', bir şeyin önceden var olması olmadan yüklenemeyen, aynı zamanda 'beyaz', 'siyah' olarak var olabileceği anlamına gelir.

--- SAYFA 96 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 72 'adil' 'adaletsiz'; bunlar özün 'tesadüfi'dir ve bu nedenle 'nitelikler' olarak adlandırılır çünkü her şeyin ne tür bir şey olduğunu ifade eder. Ancak hiçbir nitelik kendi başına var olamaz; O halde ne tek tek var olan bütün hayvanların yüklemi olan "hayvan" cinsi, ne de yalnızca var olan şeylerde bulunan "rastlantı", her ikisi de kendi başlarına var olamazlarsa; Fertler bu ikisinden, yani cins ve arazdan oluşuyorsa, bu üçünden oluşan cevher ve bundan başka hiçbir şey, var olmayan şeylerden meydana gelir. "Dolayısıyla, asıl ve esas olarak 'töz' (Birey) olarak adlandırılan şey bunlardan oluşuyorsa, Aristoteles'e göre, var olmayan şeylerden oluşmuştur. "Cins, Tür, Bireysel terimlerinin yanı sıra, Töz, ayrıca 'Madde' ve 'Oluşum' olarak da adlandırılır. Basiliden Evren teorisi bu tanıma dayanır. Evren Basilides birkaç limana bölünmüştür: Dünya'dan aya kadar uzanan kısım öngöründen ve davranıştan yoksundur ve kendi doğasıyla yetinmektedir. Ayın ötesinde, göğün yüzeyine kadar olan kısım basiret, akıl ve ahlâk ile oluşturulmuştur. Bu 'yüzey', dünyanın yaratıldığı tüm unsurlardan arınmış beşinci bir maddedir; dolayısıyla bu 'beşinci ve dünyevi olmayan maddedir.' Aristoteles bu üç bölümü üç ayrı eserinde ele almıştır: 'Fizik', 'Metafizik' ve 'Beşinci Töz Üzerine'. Sadece fikirleri değil, aynı zamanda sözleri ve terminolojisi Basilides tarafından ödünç alınmış ve Kutsal Yazılara uygulanmıştır. O halde, gerçekte putperest olan öğrencileri, Mesih'ten yararlanmayı nasıl bekleyebilirler? "Basilikos ve öz oğlu ve öğrencisi İsidorus, Matta'nın (Evanjelist) onlara, İsa tarafından özel olarak kendisine iletilen bazı gizli doktrinleri açıkladığını iddia eder. "Hiçliğin olmadığı bir zaman vardı; hayır, 'Hiçlik' bile var olan herhangi bir şey değildi, ancak zar zor ve çekinmeden ve herhangi bir safsata olmadan, tamamen Hiçlik vardı. "Olmuştur" terimini kullandığımda, bu Hiç'in var olduğunu ima etmek istemiyorum, ama ne istediğimi açıklamak için kullanıyorum. ortaya koyarken "kesinlikle vardı" ifadesini kullanıyorum

--- SAYFA 97 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 73 Hiçbir şey." Şimdi, "Anlatılamaz" olarak adlandırılan şey kesinlikle anlatılamaz değildir, çünkü biz ona anlatılamaz adını kendimiz veririz; halbuki tarif edilemez bile olmayan şey "tarif edilemez" değil, adlandırılabilir her ismin sonsuz derecede üstündedir. Görünür dünyanın bile bölümleri o kadar çoktur ki, elimizde yeterince isim yoktur; ancak onun pek çok özelliğini daha önce adlandırılmış olan özelliklerin adlarından kavramak durumunda kalıyoruz; bu (diğer) özellikler anlatılamaz niteliktedir. Çünkü isimlerin özdeşliği, öğrencinin zihninde bir düzensizliğe ve fikir karışıklığına neden olur.' (Bu, Aristoteles'in 'Kategoriler Üzerine' adlı kitabındaki eşanlamlılarla ilgili tartışmasından doğrudan bir intihaldir.) "Bu nedenle Hiçbir şey olmadığına - hiçbir madde, hiçbir madde olmayan, basit, hiçbir bileşik, anlaşılabilir, mantıklı, insan, melek, Tanrı yokken - isimle anılan, duyularla algılanan, zihin tarafından kavranan hiçbir şey olmadığına, ama hepsi, hatta bundan daha incelikli bir anlamda, söz konusu olmayan Tanrı (Aristoteles'in, Basilides'in "Yokluk"a dönüştürdüğü "düşünce düşüncesi"), düşüncesiz, amaçsız, öğütsüz, tutkusuz, arzusuz, dünyayı yaratmaya istekli olması. "İrade" sözcüğünü yalnızca kendi anlamımı ifade etmek için kullanıyorum; bu düşüncesizce, duyumsuzca, iradesizce yapıldı; ve 'dünya' derken, daha sonra yaratılan ve enlem ve boylamla bölünen dünyayı kastetmiyorum, ama ondan 'Dünyanın Tohumu'nu anlıyorum. Tıpkı hardal tohumunun tohumunun kökü, sapı, yaprakları, tanesini içermesi ve sonuncusunun yine sayısız diğerlerinin ilkelerini içermesi gibi, bu 'Dünyanın Tohumu' da Her şeyi kendi içinde içeriyordu. Böylece, Yokluk Tanrısı, evrenin tüm tohumlarını kendi içinde içeren tohumu bıraktığında, Yokluk dünyasını Yokluk nesnelerinden yarattı. Ve kastettiğim anlamın bir örneğini vermek gerekirse: farklı tüylere sahip herhangi bir kuşun yumurtası - örneğin tavus kuşu - kendisi tek olmasına rağmen yine de kendi içinde çok çeşitli maddelerin çok renkli, çok çeşitli biçimlerini içerir; aynı şekilde, Yokluk Tanrısı tarafından bırakılan bu dünya tohumu da kendi içinde evrenin çok çeşitli, çok biçimli tohumlarını içeriyordu.

--- SAYFA 98 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 74 "O halde bu tohum, adlandırılabilir her şeyi içeriyordu; dahası, gelecekte saklı olan ve türlerine göre, yeni doğmuş bir bebeğin dişlerini, etini, babasının biçimini ve tüm anlayışını kazandığını gördükten sonra türlerine göre ortaya çıkacak, adlandırılmayacak her şeyi; dahası, adlandırılmayan her şeyi ve büyürken çocuğa gelen, başlangıçta onda görünmeyen tüm şeyleri. Olmayan Tanrı'nın "yansıma" terimini kullanmak imkansızdır (aslında Basilides bir "yansıma" aracılığıyla yaratılışın tüm şemalarına karşıdır), çünkü Maddenin, örümcek için ipliklerin gerekli olduğu veya herhangi bir işe girdiğinde kereste ve metalin insan için gerekli olduğu kadar gerekli olduğunu düşünmemeliyiz; ama "O konuştu ve yapıldı" ve Musa'nın "Işık olsun ve ışık oldu" derken kastettiği de budur; Musa bunun nereden geldiğini söylemedi ama konuşanın sözünden olduğunu söyledi; ama konuşan da öyle değildi. Dünyanın tohumu, söylenen şu sözdü: 'Işık olsun.' Ve müjdeci, 'Ve bu, dünyaya gelen her insanı aydınlatan gerçek ışıktı.' Çünkü insan, başlangıcını bu tohumdan alır ve onunla aydınlanır." (Dolayısıyla sonsuz başka tohumlara bölünmüş bu "tohum", Aristoteles'in "hayvan" olarak sonsuz başka "türler" bölünmüş "cins"inden başka bir şey değildir; kendisi var olmayan cins, öküz, at, insan vb. gibi "türler" bölünmüştür.) "Dolayısıyla başlangıç noktası olarak bu tohumu aldıktan sonra Basilides şöyle devam eder: 'Bundan sonra yapılmış olarak ne söylersem söyleyeyim, onun ne olduğunu araştırmaya gerek yok. Bu tohum kendi içinde Bütün'ün ilkelerini kapsadığına göre, şimdi birinci, ikinci ve üçüncü sırada bu tohumdan çıkana inceleyelim. Tohumda Yokluk Tanrısı ile aynı maddeden oluşan ve onun tarafından oluşturulan üçlü bir Oğulluk vardı. Bu üçlü Oğullukta bir parça ince, diğeri kaba, üçüncüsü ise arınmaya ihtiyaç duyuyordu.* Tohumun ilk atılması (yayılması) üzerine, ince element kendini serbest bırakarak "bir tüy gibi" yukarıya yükseldi. bir düşünce" * "Maddi Olmayan, Maddi ve Karma"ya karşılık gelir.

--- SAYFA 99 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 75 ve Yok Olan'a ulaştık. Güzelliğinin ve mükemmelliğinin üstünlüğü nedeniyle Doğa her şeyi O'na arzular. Büyük kısım, örneğini taklit etmeye çalıştı, ancak daha kaba doğası nedeniyle ağırlaştı ve tohumun içinde tutuldu. Bu nedenle, Oğulluk ona yardımcı olmak için onu bir kanatla donatır; tıpkı Platon'un "Phaedrus" adlı eserindeki ruhun kanatları gibi. Şimdi bu kanat, daha kaba olanın hem kendisine hem de diğerine üstünlük sağladığı Kutsal Ruh'tur. Çünkü kuşun kanatları kuştan kopunca uçamaz, ruh da kanatlarından ayrılınca uçamaz. O halde Oğulluk'un Kutsal Ruh'la ve ayrıca Kutsal Ruh'un Oğulluk'la ilişkisi böyledir. Bu nedenle, kanatları üzerinde, yani Kutsal Ruh üzerinde süzülen bu Ruh Parçası, kanatlarını, Kutsal Ruh'u kendisiyle birlikte Yok Varlık Tanrı'ya taşıdı ve. Duyarlı Oğulluk, ama ikincisini kavrayamıyordu çünkü onun doğası O'nunla aynı maddeden oluşmuyordu. Ancak nasıl kuru ve saf hava balıkların doğasına aykırıysa, Tarifsiz Olan'dan daha tarifsiz ve adlandırılabilir tüm isimlerden daha yüce olan Hiç Olmayan Tanrı'nın ve İnce Parça'nın koltuğu da Kutsal Ruh'un doğasına aykırıydı. Bu nedenle, Evlatlık onu, kendisi tarafından tamamen terk edilmemiş olsa da, akıl tarafından kavranamayan veya kelimelerle tanımlanamayan bir yere yakın bırakmıştır; tıpkı bir zamanlar değerli bir parfümle doldurulmuş bir kabin, ne kadar dikkatli bir şekilde boşaltılmış olursa olsun, o parfümün izlerini her zaman muhafaza etmesi gibi, kendi gücünden (veya özünden) bir şeyler muhafaza etmiştir. Ve bu açıkça "Harun'un sakalına kadar uzanan" kafadaki merhem gibidir; yani, Kutsal Ruh tarafından ölümlülüğün safsızlığına ve aşağılanmasına kadar indirilen, Oğulluk'un kokusu, başlangıçta kendisi oradan yükselmiş, Oğulluk tarafından sanki kartalın kanatları üzerinde yükseltilmiş ve kendisi de onun sırtına bağlanmıştır. Zira her şey aşağıda olandan yukarıdakine doğru, "kötüden iyiye doğru" yukarıya doğru mücadele eder, halbuki yukarıda iyi olanlardan hiçbirisi aşağıya inmeye çalışmaz.' "Oğulluğun üçüncü kısmı – yani,

--- SAYFA 100 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 76 arınma, sonsuz tohumların sonsuz başlığında (veya toplamında) yer almış olarak, aşağıda açıklanacağı şekilde hem fayda sağlayan hem de alan olarak kalmıştır. Oğulluğun birinci ve ikinci yükselişinden sonra, yukarıda bırakılan Kutsal Ruh, bu dünya ile üst dünya arasında 'gökyüzü' haline geldi. Çünkü Basilides var olan her şeyi "dünya" ve "üst dünya" olmak üzere iki büyük sınıfa ayırır; bu nedenle ikisi arasındaki aralığı işgal eden Ruh (yani, Oğulluğun kokusunu koruyan Kutsal Ruh) 'Sınır Ruhu' adını verir. Şimdi yukarıdaki bu gökkubbeden sonra: dünya oluşmuştu, orada Dünyanın Tohumundan 'Büyük Archon', Dünyanın Başı veya güzellik, güç, çözülmez büyüklük ortaya çıktı. O, Anlatılmaz'dan daha tarifsizdir, Güçlü'den daha güçlüdür, Bilge'den daha akıllıdır, adlandırılabilir her türlü güzellikten daha güzeldir. Doğar doğmaz yukarıya doğru yükseldi ve gökkubbeye ulaştı, ama bu onun uçuşunun sınırıydı; çünkü o, gökkubbenin ötesinde herhangi bir şeyin varlığından haberdar değildi ve bu nedenle, hala muazzam evrensel tohumun içinde kapalı olarak yatan Oğulluk - yani Üçüncü saflaştırılmamış Kişi - hariç olmak üzere, aşağıda bulunan her şeyden daha güzel, daha güçlü, daha bilge kaldı. Bu nedenle kendisinin Efendi, Hükümdar ve Akıllı Mimar olduğunu hayal ederek dünyanın yaratılışına girdi. İlk olarak, tek başına kalmayı istemeyerek, kendisine alttaki şeylerden (dünyevi unsurlardan), kendisinden çok daha bilge ve daha güzel bir oğul yarattı, çünkü bu oğul aslında tohumun içinde kapalı bırakılan üçüncü Kişiydi. Bu şey başlangıçtan beri Yok Olan Tanrı tarafından önceden belirlenmişti; Bu oğlunu görür görmez onun mükemmel güzelliğine hayran kaldı ve ona sağ elinin üzerine oturmasını emretti. Buraya Büyük Archon'un meskeni olan 'Ogdoad' diyorlar. Büyük ve bilge Demiurgus daha sonra tüm Eterik yaratılışı, kendi oğlu tarafından esinlenerek ve güçlendirilerek, bilgelik açısından kendisinden çok üstün olan bir hale getirdi. (Bu fikir, Aristoteles'in doğal organik bedenle ilgili "Entelechia"sından kopyalanmıştır; bedendeki aktif ruhun kendisi bedenden daha bilge, daha güçlü ve daha iyidir. Bu nedenle teori, başlangıçta Aristoteles tarafından ileri sürülmüştür.

--- SAYFA 101 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 77 Basilides, beden ve ruhla ilgili olarak, Büyük Arkon'a ve onun yarattığı Oğul'a şöyle değinir; çünkü Arhont Oğul'u yarattığı için, Aristoteles de ruhu doğal organik bedeninin eseri ve sonucu yapar.) "Bu nedenle her şey, Büyük Archon'un takdiri tarafından yönetilir" (veya daha doğrusu, kendisinin ve oğlunun "Entelechia'sı" tarafından yönetilir - "yani ayın altında ve Eter'in içinde bulunan her şey - çünkü ay, Eter ile hava arasındaki bölünmedir. "Yaratılış tamamlandığında, Güneş'ten ortaya çıktı. bir 'İkinci Archon' tohumluyor, ancak birincisinden çok daha aşağı, yine de aynı şekilde tarif edilemez. Bu (Archon) 'Hebdomad' olarak adlandırılır. Demiurgus olduğu Ether'in altındaki her şeyi yaratmaya devam etti; ve o da kendisinden son derece üstün bir oğul doğurdu. Ogdoad ve Hebdomad bölgeleri arasındaki ara alan, evrensel tohum, tür yığını tarafından işgal edilmiştir; bunların parçacıkları, zamanlara, doğalara ve ortaya çıkmaları gereken değişikliklere ilişkin olarak İlk Yaratıcı tarafından onlara aşılanan zeka tarafından yönlendirilir ve başka hiçbir rehber, koruyucu veya yaratıcıya sahip değildir. "Dünyanın ve dünya üzerindeki şeylerin tüm yaratılışı bu şekilde tamamlandı; ancak tohumun içinde yine de geliştirilmesi, açığa çıkarılması ve Sınır Ruhu'nun ötesine geçerek İnce Oğulluk ve Yokluk'a yükselmesi gereken 'Üçüncü Oğulluk' kalmıştı. Bu, Kutsal Yazıların yorumu (anlamı) şöyledir: "Bütün yaratılış inliyor ve çalışıyor, Tanrı'nın oğullarının tezahürünü bekliyor." Bunlar 'oğullar' burada aşağıda rehberlik etmek ve öldürmek için bırakılan Ruhani Adamlardır; doğaları gereği bu yere ait olan ruhlar. 'Adem'den Musa'ya kadar günah hüküm sürdü' - yani göklere kadar hakimiyet sahibi olan ve yalnızca kendisinin Tanrı olduğunu ve onun üzerinde başka kimsenin bulunmadığını hayal eden Büyük Arhont - çünkü onun üzerindeki herkes derin bir sessizlik içinde tutulmuştu. Bu 'gizem değil'. Babalara açıklandı; Büyük Archon, Ogdoad, sandığı gibi evrenin Efendisi ve Hükümdarıydı. Ancak 'aralığın' veya orta alanın hükümdarı Hebdomad'dı; artık Ogdoad tarif edilemez, ancak Hebdomad konuşarak dile getirilebilir. Hebdomad'ın bu hükümdarı Musa'ya şöyle konuşan kişiydi:

--- SAYFA 102 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 78 'Ben İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un Tanrısıyım ve onlara Tanrı'nın Adını açıklamadım' - yani Ogdoad'ın tarif edilemez hükümdarını onlara açıklamadı. Kurtarıcı'nın gelişinden önceki tüm peygamberler, İkinci Arhont'un ilhamıyla konuşuyorlardı. "Tanrı'nın Evlatları'nın tezahür etme zamanı geldiğinde, Müjde, adlandırılabilir her güce, egemenliğe ve isme nüfuz ederek geldi, ancak Oğulluk, Anlaşılmaz Yokluk'un sağ elindeki yerinden inmemiş olsa da. Ancak, Hint petrolünün çok uzaktaki bir ateşin sadece görüntüsünde tutuşması gibi, güçler de tohumdan gökkubbenin ötesindeki Oğulluk'a doğru uçarlar. Ogdoad'ın Büyük Archon'u, tıpkı naftanın uzak alevi yakalaması gibi, gökkubbenin ötesindeki Oğulluk'un yayılımlarını alır; ve bu sonuncusu, Sınır Ruhu, düşüncelerin birinden diğerine iletilmesine hizmet eder. "İncil böylece Büyük Archon'a kendi oğlu aracılığıyla geldi ve o, kendi cehaletini (veya bilgi eksikliğini) öğrenerek din değiştirdi, sıkıntı yaşadı ve bilge oldu; ve bu, 'Rab korkusu bilgeliğin başlangıcıdır' yorumunun yorumudur. Çünkü onun yanında oturan Mesih, ona Tarifsiz Yokluk, gökkubbenin ötesindeki Oğul ve evrenin yaratılışı hakkında talimat verdi. Bu şekilde talimat alan Büyük Arhont korkuyla doldu ve kendini yüceltmekle işlediği günahı itiraf etti; ve bu, 'İhlalimi kabul ediyorum ve günahımı itiraf ediyorum' ifadesinin anlamıdır. Bu nedenle, Büyük Arkon aydınlandığında, Ogdoad'ın her yarattığı da aynı şekilde aydınlandı ve ardından Hebdomad hükümdarının aydınlanması ve müjdeleme zamanı geldi. Bu amaçla Büyük Arhont'un oğlu, kendisinin yukarıdan aldığı ışığı İkinci Arhont'un oğluna iletti ve o da aynı şekilde ikna olan ve günahını itiraf eden Babasına talimatını iletti. Bu zamana kadar Hebdomad'ın her yarattığı aydınlandı ve İncil onların gözetiminde vaaz edildi. Çünkü bu bölünmede de (Ether'in altındaki bölgede) sonsuz bir yaratılış vardır.

--- SAYFA 103 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Güçler, beylikler ve egemenliklerin 79'u (Basilides'in kiminle ilgili uzun bir tezi vardır; üstelik bu bölgeye 365 göğü yerleştiren kişi ve onların hükümdarı ABRASAX, adı bu toplamı içerdiği için bu şekilde anılır, bu nedenle yıl da bu sayıda gün içerir). "Bütün bunlardan sonra, bölgemizde var olan Biçimsizlik'in (çmorf...a), yani hala bir kürtaç gibi kitlenin içinde kapalı duran Oğulluk'un, yukarıda bahsedilenlerle aynı şekilde aydınlatılması gerekiyordu. Bu nedenle Işık, Hebdomad'ın içinden, Hebdomad'ın oğlu, yani Meryem oğlu İsa'nın üzerinden geçti. Bu, 'Yüceler Yücesi'nin seni gölgede bırakacak gücüdür', yani Tanrı'dan gelen birleşme gücüdür. Yüce, Demiurgus aracılığıyla Oğul'a doğru: "Oğulların şu andaki yapısı, Oğulluk'un biçimlendirilmemiş kütleye sarılan her parçacığı İsa'ya çekilinceye, onun tarafından çözülüp yüceltilinceye ve doğal bir yakınlık taşıdığı ilk Işık kaynağına kendiliğinden yükelebilecek hale getirilinceye kadar sürecek. "Bu şekilde, Oğulluğun Üç Kişisi, gökkubbenin üzerinde bir kez daha birleştiğinde, 'Tanrı'nın oğullarının tezahürünü bekleyen bitkin ve inleyen' yaratılışa merhamet gösterilecek; çünkü Oğulluk'a ait olan tüm insanlar ona yükelecek. Bu başarıldığında, O, dünyanın üzerine derin bir cehalet getirecek, böylece aşağıdaki her şey kendi doğasında kalacak ve kendi doğalarına aykırı hiçbir şeyi arzulamayacak. Bu sayede, ruhlar, Burada aşağıda kalmak, yukarıda var olan herhangi bir şeyin en ufak bir fikrinden bile yoksun kalacak, yoksa aynı yere yükselmenin sonuçsuz arzusuyla işkence görmeyecekler; tıpkı bir balığın tepelerde sürülerle birlikte otlamak istemesi gibi, bu arzu tatmin edilirse, her şey doğal yerinde kaldığı sürece sonsuzdur, ancak onun ötesine kaçmaya çalıştığında ölümlü hale gelir. Hebdomad, ta ki üzüntü, keder ve kafa karışıklığı ondan uzaklaşsın ki, artık kendisinden üstün ve kendisine aykırı olan şeylerin arzuları onu rahatsız etmesin;

--- SAYFA 104 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 80 doğası. Bu cehalet aynı nedenle Ogdoad'ın Büyük Archon'unu ve ona tabi olan tüm yaratıkları da etkileyecektir. Bu 'her şeyin onarılmasıdır'; başından itibaren tohumun içine kapatılır ve mevsimine göre bertaraf edilir. Kurtarıcı'nın 'Benim saatim henüz gelmedi' sözündeki anlamı budur; bu aynı zamanda Mecusiler'in yıldızı görmesi ile de ifade edilir, çünkü O'nun gelişi başlangıçtan beri duyurulmuştur ve yıldızların düzenine tabi olmuştur.* "İncil, Büyük Arhont'un bilmediği dünyaüstü şeylerin Bildirisidir. Ama ona Oğulluk, Sınır Ruhu ve Yokluk Tanrısı anlatıldığında, aşırı büyük bir sevinçle sevindi. İsa'nın doğuşuyla ilgili olarak her şey geldi. İncillerde yazıldığı gibi O, daha önce hepsi aşağıda birbirine karışmış olan sınıfların bölünmesinin ilk meyvesiydi. Şimdi, dünya, şefi Büyük Archon olan, aynı zamanda Kırılganlığın (hataya yatkınlığın) var olduğu derecemizin şefi olan, evrenin başı olan Ogdoad'a dağıtıldığı için, bu Karışıklığın İsa tarafından dağıtılması ve düzenlenmesi gerekliydi. dolayısıyla onun 'Biçimlenmemişlik'ten olan kısmı, çektiği acıyı çekti ve yeniden biçimsizliğe geri döndü; Hebdomad'a ait olan kısım, yani ruhu, dirilişinden sonra tekrar Hebdomad'a geri döndü; Ogdoad'a ait olan kısım, Büyük Arhont'ta kaldı ve Sınır Ruhu'na ait olan kısım, onun yükselişinde bu şekilde saflaştırıldı. (Kısacası, dinin tüm teorisi, Tohum Yığını'nın Karışıklığı, sınıflara yeniden dağıtılması ve her şeyin doğal yerlerine döndürülmesinden ibarettir. Sınıfların bu bölünmesi ilk olarak İsa tarafından yapılmıştı ve onun tutkusunun tek amacı, birbirine karışmış olan sınıfları kendi uygun düzenlerine geri getirmektir. Ve bu nedenle İsa'nın kendisi de Rab'be işaret ediyor olabilir.) Mesih'in "geliş alametinin" Satürn ve Jüpiter'in Balık burcundaki kavuşumu olarak ikili açıklaması.

--- SAYFA 105 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 81, gösterdiğimiz gibi çeşitli sınıflara dağıtılmıştır. Demek ki Mısır'da öğreten ve bilgeliğini Mısırlılardan öğrenen Basilides'in masallarında bu gibi meyveler ortaya çıkan şeyler bunlardır.)" Hippolytus'un bu son sözü özel bir ilgiyi hak ediyor; Basilidan teorisini Mısır rahipliğine ait eski bir ezoterik doktrinin mevcut gereksinimlerine salt bir uyarlama olarak gördüğünü gösteriyor. Bu, bilgili Baba'nın büyük bir ustalıkla göstermeye çalıştığı gibi, Aristoteles felsefesinden bir intihalden başka bir şey değildi. Ancak Basilidan teorisinin onu Gnosis'in diğer formlarından ayıran çarpıcı bir özelliği var; Kötü Prensip'in veya Yüce Tanrı'ya karşı kötülüğün ve isyanın varlığını tamamen göz ardı ediyor. Ogdoad'ın Büyük Archon'u ve Hebdomad'ın Demiurgus'u, İncil'e karşı çıkmak şöyle dursun, onu sevinçle karşılıyor ve alçakgönüllülükle aşağılıklarını kabul ediyor. gönderene. İsa'nın Çilesi her ikisinin de kötülüğünden kaynaklanmaz, gönüllüdür ve Bütün'ün karışık unsurlarını ebedi ömürleri için vazgeçilmez olan uyumu yeniden sağlamanın tek yolu olarak üstlenir. İlahi Işığın Ogdoad ve Hebdomad'dan nihai olarak geri çekilmesi bile aynı hayırsever amaç için yapılır, böylece hem onlar hem de onların büyüklüğü sonsuza dek mutlu bir cehalet içinde dinlenebilir, her biri kendi başına yücedir. Yaratılış ve bunun ötesinde hiçbir şey bilmeyen kişi, doğasının uygun olmadığı bir mükemmellik durumuna yönelik boş özelemlerle artık işkence görmeyebilir. Tüm teoriye hakim olan iyiliksever ruh, Hippolytus'un iddiasını güçlü bir şekilde destekler ve kaynağı olarak, güç bakımından eşit, ancak doğası gereği düşman olan iki ilke kavramının anlatılamayacak kadar çok edici olacağı Mısır mitolojisine işaret eder.

--- SAYFA 106 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 82 OFİTLER. Ofitler, ele aldığımız okullar arasında ilk sırada yer almalıdır, çünkü Gnosis'in tarafsız ve keskin tarihçisi Hippolytus, onları şöyle adlandırır: "Kendilerine özel olarak 'Gnostikler' diyen Naaseniler. Ancak onların bu aldatmacası çok biçimli olduğundan ve masaldaki Hydra gibi birçok kafaya sahip olduğundan (yılan takipçileri adlarıyla bir oyun), eğer tüm kafaları Gerçeğin asası ile aynı anda vurursam, bütün kafaları yok ederim. yılan, çünkü diğer tüm mezhepler esas itibarıyla bundan çok az farklıdır." Bu nedenle, tam anlamıyla Gnostik sapkınlıkların tarihine, ders kitaplarından bol miktarda alıntıyla resimlendirilmiş, bunun kısa bir açıklamasıyla başlıyor; eski olmaları ve önemleri nedeniyle, diğer dallarından veya rakiplerinden çok daha fazla alanı onlara ayırıyor. Kulağa tuhaf gelen unvanları "Naaseni" -"Naas'ın Takipçileri" (Yunanca'nın aspire edilmiş harflere ihtiyaç duymaması nedeniyle İbranice Nahaş, "Yılan" yazabilmesinin tek yolu) - kelimenin tam anlamıyla o zamandan beri onları belirtmeye yarayan isim olan "Ophites" tarafından çevrilmişti. Doktrinin unsurları çok daha uzak bir kaynaktan türetilmiş olmasına rağmen, ilk olarak ikinci yüzyılın ortalarında Basilidan'larla aynı zamanda kesin bir varoluşa kavuştular. Bu kaynak, çeşitli Pagan Gizemlerinde öğretilen gizli öğretilerdi; ve aynı şekilde Yunanlıların bazı felsefi teorileri, her ne kadar bilgili Hippolytus'un ustaca göstermeye çalıştığı kadar olmasa da. Bu ifadeyi desteklemek için, aynı Baba'dan, Naasenilerin antik çağların ezoterik dinlerinde kendi "bilgilerini" tanıyormuş gibi yaptıkları yönetime ilişkin bazı ilginç örnekleri aktarmaya devam edeceğim. Ophite ders kitabı, İlk İnsan'ın* yaratılışına ve ona farklı uluslar tarafından verilen isimlere ilişkin çelişkili teoriler hakkında Pindar'dan uzun bir pasaj aktardıktan sonra şöyle devam ediyor: * "Fakat Libyalılar, Iarbas'ın insanların ilk doğanları olduğuna inanıyorlardı: Kurak ovalardan çıkan, ilk olarak Jüpiter'in tatlı hurmasını toplayan kişi. Ve günümüzde bile Nil, Mısır'ın çamurunu besliyor,

--- SAYFA 107 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 83 "Bu, Dünya tarafından kendiliğinden ortaya çıkan Adam'dı; ama bir heykel gibi nefessiz, hareketsiz, kıpırdamadan yatıyordu; her biri hakkında uzun bir masal anlattıkları çeşitli Güçler aracılığıyla ilahilerine konu olan yukarıdaki Adamas'larının suretine göre yapıldı. Ama 'Yeryüzündeki ve aynı şekilde Göklerdeki tüm kabilelerin kendisinden olduğu' yukarıdaki Adam'ın elde edilebilmesi için ona bir Bu ruhu canlandırmak için gönderilen bu ruhun doğası ve kaynağına gelince, Ophite teorisi Kutsal Yazılardan değil, Gizemler doktrininden türetilmiştir. Bu noktada onların ders kitabı 'Mısırlılara göre İncil', ruhun doğasının, doğası gereği değişken olması nedeniyle araştırılmasının son derece zor olduğunu ve asla aynı şeye sabit kalmadığını öne sürerler. yer, alışkanlıklar veya tutku: ve bu hususta Asur mistiklerinin kavramlarını benimserler. Onlar için ruhun 'Önceden Var Olan'dan mı, yoksa 'Kendiliğinden Oluşan'dan mı, yoksa 'Kaosun Akıntısından' mı geldiği meselesidir. Onlar, ruhun hem bir hem de üçlü olarak bölünmesini benimserler! Çünkü tüm Doğa, büyüyen, beslenen ve eyleme geçen her şeyin etkin nedenidir; Çünkü ruh olmadan büyümek ve beslenmek imkansızdır; taşların bile bir ruhu vardır, çünkü onlar büyüme yeteneğine sahiptirler ve bu yetenek beslenme olmadan var olamazlar. Bu nedenle Cennetteki veya Yerdeki ve Uçurumdaki her şey bir ruhun peşindedir. Asurlular bu ruha 'Adonis', 'Endymion', 'Attis' adını verirler ve bu nedenle Venüs'ün Adonis'e olan sevgisi masalını doğurur; Venüs'ün Adonis'e olan sevgisi anlamına gelir. Ay, Endymion'a aşık olduğunda, daha yüce bir ruhu arzulayan, ruh ölümlüdür. Tanrıların Annesi, sevgilisi Attis'i içdiğinde, bu, Gücü ifade eder ————— ve onun nemli sıcaklığı aracılığıyla, canlı yaratıkları doğurur. balık: ama Keldaniler onun Adem olduğunu söylüyor."

--- SAYFA 108 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Yukarıdaki 84, ruhun erkek enerjisini kendine çağırıyor. Çünkü yukarıdaki Adam her iki cinsiyettendir." (Bu nedenle kadınlarla her türlü ilişkiyi şiddetle kınıyorlar.) "Attis erkekliğinden yoksun bırakıldı, yani aşağı, dünyevi, uygun olanından yoksun bırakıldı ve sonra 'ne erkeğin ne de dişinin olduğu, yeni bir yaratığın, yukarıdaki Adam'ın iki cinsiyetten oluştuğu Üst Dünya'ya nakledildi. Ve bu gerçeğe yalnızca Rhea değil, tüm yaratılış tanıklık ediyor. Ve Pavlus, Romalılar'da (i. 20-27) buna atıfta bulunur: (burada onun schmosÚnh ifadesini garip bir şekilde çarpıtıyorlar; bu, her biçimin gerçek kaynağı olan o göksel, yüce, mutluluğu, her biçimin yokluğunu ifade ediyor). Onlara göre Pavlus'un bu aynı ayetleri, tüm sistemlerin ve 'Göksel Zevk Gizeminin' anahtarını içerir. Çünkü 'Yıkama' vaadi, ebedi zevkle tanıştırılan, 'Gerçek Su ile yıkanan ve konuşulamayan Birleşme ile meshedilen' adam dışında hiç kimse için geçerli değildir. Frig Gizemleri, Asurlularla aynı şekilde, geçmiş, şimdiki ve geçmişteki şeylerin kutsanmış doğasını öğrettiklerinde aynı büyük gerçeği öğretir. gel, gizlenmiş ama yine de tezahür etmiş; 'İçinizdeki gerçek krallık'. Aynı amaçla Thomas'ın İncili'ni öne sürüyorlar: 'Kim ararsa beni yedi yaşından itibaren çocuklar arasında bulacaktır, çünkü on dördüncü kuşakta gizlendiğim için kendimi açığa vuracağım.' (Gerçi gerçekte bu İsa'nın bir düsturu değil, Hipokrat'ın bir düsturudur.) 'Yedi yaşındaki çocuk, babasının yarısı kadardır' -boy olarak.] "Mısırlılar, Frigyalılardan sonra insanlığın en eskisi ve gizemleri ilk kuranlardı. Ofitler, İsis ve Osiris'in kaybolan, aranan ve onun tarafından yedi kez siyah (veya lacivert) bir cüppeyle sarılan cinsel organına ilişkin ezoterik doktrini şu şekilde açıklıyorlar. Osiris Su elementidir; Yedi kez eterik bir elbiseyle sarılmış olan doğa, yani yedi gezegensel küre, Nesil ve Değişimi veya tarif edilemez, biçimsiz, imgesiz, anlaşılabilir ilahiyat tarafından dönüştürülen Yaratılış'ı temsil eder. Aynı şey Kutsal Yazıların şu sözlerinde de ima edilir: 'Doğru adam yedi kez düşecek ve yeniden dirilecektir' - onun * Mşlaj'ı bu iki anlamı da taşır.

--- SAYFA 109 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 85 düşüş, Her Şeyi Hareket Eden tarafından harekete geçirilen gezegenlerin devrimlerini ifade eder. "Onlar aynı şekilde 'Tohum'un* özü (ya da varoluşu) hakkında konuşuyorlar, kendisi bunlardan hiçbir olmamasına rağmen var olan her şeyin nihai nedeni ve yine de her şeyi yaratıyor ve üretiyor; ya da kendilerinin de ifade ettiği gibi, 'İstediğim şey oluyorum ve neysem oyum; bu nedenle her şeyi hareket ettirerek kendim hareketsiz olduğumu söylüyorum.' Çünkü kendisi var olan her şeyden hiçbir şey yapılmaya da her şeyi yaparak her şeyi yapmaya devam ediyor. Kurtarıcı'nın sözleri bu doktrine atıfta bulunur: 'Neden? Bana iyi mi diyorsun? Yalnızca iyi olan, güneşi adillerin ve adaletsizlerin üzerine parlatan ve yağmurunu günahkarların ve dürüstlerin üzerine gönderen Babamdır.' Ve bu, Mısırlılar arasında gizlenen ama yine de ortaya çıkan büyük ve bilinmeyen Gizemdir, çünkü Osiris, tapınağında İsis'in önünde durur, gizli kısmı açıkta kalır ve yukarıya doğru yönlendirilir ve yaratılışın tüm meyveleriyle taçlandırılmıştır. Fallus] en kutsal yerlerde ilk sırada yer alır ve "bir şamdanın üzerine yerleştirilmiş bir ışık gibi" dünyaya gösterilir: evlerin tepelerine, sokaklara ve işaretlere konur. Bu, herkes tarafından kabul edilen ve ilan edilen bir kutsamadır, çünkü ona "Şans Getiren" (çgaqhFÖron) derler - Yunanlılar bu gizemi Mısır'dan almıştır ve bugüne kadar bu sembolle gözlemlemiştir. Hermes'i temsil ediyorlar ve bu tanrıya 'Logicos' adını veriyorlar, çünkü o, yapılan, yapan ve yapılacak olan şeylerin yorumlayıcısı ve yaratıcısıdır; ve bu onun kendine özgü simgesiyle temsil edilir ve Homer, bunun Hermes, rehber, yoldaş ve ruhların yazarı olduğunu anlamıştır, çünkü şöyle der (Od. xxiv. 1-2): - 'Cylenian Hermes, cesur taliplerin ruhlarını çağırırdı. Penelope'nin talipleri, ama biz uyanmış ve uyarılmış olanlar arasındayız. 'Ne kadar büyük bir mutluluktan, ne kadar ihtişamın zirvesinden' düştük, yani, daha önce açıklandığı gibi, Basilidan sistemindeki İlk İnsan'dan, Adamas'tan." "Dünyanın Tohumu" (s. 73).

--- SAYFA 110 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 86, yukarıdaki kilden bu kabın içine girin ve sayıca Dördüncü olan Ateş Tanrısı Ildaboath'ın Demiurgus'unun hizmetkarları olun (çünkü 'Türler Dünyası'nın yaratıcısına bu isimle kosmÖj™ dikÖj diyorlar). "Elinde güzel asası var, tamamı altın, gücü sayesinde ölümlülerin gözlerini uykuya daldırır veya başkalarını uykularından uyandırır. Çünkü O, yaşamın ve ölümün tek yazarıdır, bu nedenle şöyle yazılmıştır: 'Onları bir demir çomakla yöneteceksin.' Ancak Homeros, Logos'un doğasının anlaşılmasız gerçekliğini süslemek isteyerek ona demirden değil, altından bir asa vermiştir. Bazıları O, uykuya dalar, diğerlerini uyandırır ve onların durumlarının farkına varmasını sağlar: 'Uyuyanları uyandırın ve ölümden dirilin, Mesih size ışık verecektir.' Çünkü bu, tüm insan oğullarında şekillenmemiş Logos tarafından temsil edilen Mesih'tir. Bu, Eleusis ayınlarının büyük ve derin gizemidir, UE KUE, Yağmur! Her şey O'na tabidir! Ve yine Homeros'un gizli anlamı budur: 'Asasını salladı, tiz bir çılgınlıkla takip ettiler.' Yani, şairin şu benzetmeyle ifade ettiği gibi ruhlar sürekli bir çizgi halindedir: 'Geniş bir mağaranın en derin yerinde olduğu gibi, biri zincirlerinden düştüğünde tiz bir çılgınlık atar, Birbirlerine sınıksız tutundukları kayadan aşağı.' Yani ruhlar yukarıdaki Kaya'dan, yani Adamas'tan düşer. Baş köşe taşı olan Adamas, "köşenin başı haline getirilmiştir", çünkü tüm neslin ondan çıktığı biçimlendirici madde, beyin yerleştirilmiştir. "Adamant'ı Zion'un temellerine koyacağım", (ruhtaki) İnsan figürünü belirlemek için alegoriktir. Ve "Bu Adamas duvardaki dişlerle sıkıca tutulmuştur", simgelenen "elsiz kesilmiş taş"tır. Yukarıdaki Adamas'tan bu dünyevi çömlekçinin kabına, bu unutkanlık figürüne düşmüş.* * Yani İç Adam'ın hapsedildiği Beden, ilk kaynağına dair tüm hafızasını kaybetmiştir.

--- SAYFA 111 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 87 "Ruhlar Hermes'i ya da Logos'u takip eder. ' Böylece ağlayarak karanlık yollardan geçerler; rehberleri Hermes, kötülükten uzak tanrı.' Yani onları hiçbir kötülüğün gelmeyeceği sonsuz yere götürür; çünkü nereye gidiyorlardı? ' Okyanus'un dalgasını ve Leucas'ın kayasını, Güneş'in parlak kapılarını ve rüyalar diyarını geçtiler.' "Bu 'Okyanus' tanrıların neslini ve Sürekli bir akış ve geri çekilme içinde savrulan bir nesil erkek. Aşağıya doğru indiğinde ise insan neslidir; Kendini yukarı doğru kendi sınırına, Leucas kayasına doğru fırlattığında, bu tanrıların neslidir. 'Bu nedenle' dedi Bilge, 'Mısır'dan kaçmak için acele edeceğiniz ve Kızıldeniz'in ötesindeki Vahşi Doğa'ya varacağınız zaman, sizin tanrılar ve En Yüce Olan'ın çocukları olduğunuzu söyledim'; yani bu dünyevi karışım (veya karışıklıktan) yaşayanların anası olan yukarıdaki Yeruşalim'e kadar. 'Ama Mısır'a (ya da bu dünyevi doğaya) dönerseniz öleceksiniz.' 'Mısır' bedeninin hapisanesidir. Bu, aşağıya doğru akan, İsrailoğullarının kaçmasına engel olan kudretli Ürdün'dür; ama İsa (yani Yeşu) döndü ve yukarı doğru akmasını sağladı. "Yeni bir dilbilgisi (veya eleştiri) sanatının mucitleri olan Gnostikler (Hippolytus'u gözlemler) gibi çok tuhaf arkadaşlar, az önce adı geçenlere benzer rehberleri takip ederek, bu öğretileri kendilerine önceden gösteren peygamberleri Homeros'u her türlü ifadenin ötesinde övüyorlar: ve Kutsal Yazılar konusunda cahil olanları bu tür hayallere ayartarak, onları anlatıldığı şekilde aptal durumuna düşürüyorlar." "Onların düsturlarından bir diğeri de şudur: 'Her şeyin birden geldiğini söyleyen, büyük bir yanılgı içindedir; ama Her Şeyin Üç'ten geldiğini söyleyen, evren sisteminin gerçek anahtarına sahiptir. Çünkü İnsanın yukarıda olan bir doğası vardır, Adamas; aşağıda bir ölümlü var; kralı olmayan bir nesil, yukarıda var olan nesil, Aranan Meryem ve büyük ve bilge Jothor ve Sephora, Basilidan "Sınır Ruh" veya Kutsal Ruh (s. 76).

--- SAYFA 112 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 88 ve Musa'nın soyu Mısır'da değil, çünkü oğulları Midyan diyarında doğmuştu. Bu gerçek de Homer'ın gözünden kaçmadı, çünkü o şöyle şarkı söylüyor: "Her şey üç parçaya bölünmüştür ve her parçanın şerefi düşer." Çünkü Büyük Olanların (tj megšqh) kelimelerle ifade edilmesi gerekir, ancak öyle bir şekilde ifade edilmelidir ki, "işiten insanlar duymayabilir ve görenler algılamayabilir." Çünkü eğer Büyükler dile getirilmeseydi dünya var olamazdı. Bu üç yüce isim KAVLACAV, SAVLASAV, ZEESAR'dır. Kavlacav yukarıda yer alan Adamas'ın adıdır; Aşağıda olanın Savlasav'ı, ölümlü; Ürdün'ün yukarıya doğru akan Zeesarı. Bu, her şeye nüfuz eden, aynı anda erkek ve dişi olan, Yunanlılar tarafından Geryon olarak adlandırılan, üç bedene sahip ve Dünya'dan çıkan kişidir: Yunanlılar ona "Ay'ın göksel boynuzu" da derler çünkü o her şeyi karıştırıp kıvama getirmiştir [kšraj ve kr©sij gibi benzer kelimeler üzerine bir oyun]. "Çünkü her şey onun aracılığıyla var oldu ve o olmadan hiçbir şey var olmadı; onda var olan ise Hayattır." Bu Hayat, eski çağlarda bilinmeyen, anlatılamaz hayat, Kâmil İnsan neslidir. O olmadan yaratılan "Hiçlik" Türler Dünyasıdır, çünkü o dünya Üçüncü ve Dördüncü tarafından onsuz yaratılmıştır.* Bu, "kralın ondan içtiği ve kehanet kullandığı" Yusuf'un Kadehi'dir (condy). Yunanlılar (Anacreon) da Baküs çılgınlığıyla bunun hakkında şarkı söylerler: "Getir bana evlat, ilahi fıçı; Bana su getir, bana şarap getir; Beni derin bir yudumla sarhoş et, Büyülenmiş ruhumu uyut; Çünkü kadehim bana hangi ülkede olacağımı haber veriyor." Burada Anacreon'un dilsiz kupası anlatılamaz gizemi dile getiriyor, çünkü ona hangi ülkeye ait olacağını, yani Ruhsal dünyaya mı yoksa bedensel dünyaya mı ait olacağını söylüyor. Bu aynı zamanda Kana'daki meşhur düğündeki "Suyun şaraba dönüşmesi"dir, o zaman İsa Cennetin Krallığını, yani Ateş Tanrısı İldabaoth olan krallığı tezahür ettirmişti.

--- SAYFA 113 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 89 Üç ölçüye yetecek maya gibi her insanın içinde gizlidir. Aynı şekilde Semadirek Gizemlerinin anlatılamaz sırrı da buradadır ve bunu biz "Kusursuz"lardan başka kimsenin anlayamadığı bir sır vardır, çünkü Semadirekliler yukarıda bulunan Adamas'tan, İlkel İnsan'dan açıkça söz ederler. Semadirek Tapınağı'nda elleri ve cinsel organları Cyllene'nin Hermes'i gibi göğesini yükseltmiş iki çıplak adam duruyor. Bu iki heykel, İlk İnsan'ı ve "yeniden doğduktan ve her şeyiyle ona benzetildikten" sonraki Ruhsal İnsan'ı temsil ediyor. "Bu, Kurtarıcı'nın şu sözlerinin thotruo senae'sidir: 'Benim etimi yemediğiniz ve kanımı içmediğiniz sürece, Cennetin Krallığına giremezsiniz' ve 'Benim içtiğim kâseden içseniz de, ben gittiğimde oraya giremezsiniz.' Çünkü O, öğrencilerinin doğasını biliyordu ve herkes kendi doğasına uymak zorundadır. Çünkü On İki Kabile arasından On İki Havariyi seçti; bu nedenle Öğretilerini duyanların hepsi aynı şeyi anlamadı; çünkü Doğaya uygun olmayan, Doğaya aykırıdır. Frigyalılar 'Korybas' adını verirler, çünkü o, yukarıda bulunan ve anlaşılmaz bir şekilde Bütün'e nüfuz eden Baş'tan (cory) gelir; Yukarıdaki Formsuz Olan'dan aşağıya indiğini kimse bilmiyor, çünkü bu toprak bir kabin içinde saklı. Bu, Mezmur yazarının söylediği gibi: 'Büyüklerde ikamet eden Tanrı * Tüm Yunan kutsal alanlarının en saygı duyulanda Cabiri'nin temsil edildiği türden değerli bir bildirim. Ficoroni'nin "Memorie di Labico" adlı eserinde resmedilen ve Kircherian Müzesi'ne verilen bronz grubu tarafından ilginç bir şekilde resmedilmiştir. Kadın, yıldızlarla süslü bir cübbe giymiş, ellerini benzer şekilde ikiz gençlerin omuzlarına koyuyor, kulakları ve dik saçları faunlara benziyor, biri bir boynuz tutuyor, diğeri ise bir vazanın sapı. Etrüsk tarzında, on beş santim yüksekliğindeki bu grup, iki avuç derinliğinde, üç aslan pençesine dayanan silindirik bir pireksin kapağına sap olarak hizmet ediyordu, yanında bir ayna bulundu, arkasında Pollux ve Amyeus'un dövuşü, ortasında hilal bulunan LOSNA, isimler Etrüsk dilinde yazılmıştı.

--- SAYFA 114 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 90 sel ve denizin sularından yüksek sesle bağırma; yani, O, ölümlü şeylerin çok biçimli karışıklığından (veya karışıklığından) yukarıda olan biçimsiz Olan'a yüksek sesle haykırır: 'İlk Doğanımı aslanlardan kurtarın.' Bu, farklı Mezmurlardan alınan kelimelerin ilginç bir saptırılmasıyla açıklanmaktadır: 'Başlarınızı kaldırın, ey sonsuz kapılar, ki Yücelik Kralı içeri girebilsin. Kimdir bu Yücelik Kralı? İnsanların küçümsediği ve insanların dışlanmış olduğu, O, Görkemin Kralıdır, savaşta güçlüdür. Savaş, çelişkili unsurlardan oluşan bu dünyevi yaratık içinde üyelerinizde yürütülen savaşı ifade eder. Mezopotamya; yani çocuktan büyüyen genç adam ve Mezopotamya, Kusursuz İnsan'ın ortasından akan ırmağı temsil eder. Aynı tanrıya Frigyalılar tarafından PAPA denir, çünkü O, O'nun gelişinden önce hüküm süren karışıklığı ve kaotik kargaşayı yatıştırır; çünkü bu isim, Cennetteki, Yerdeki ve altındaki her şeyin ortak çılgılığıdır, paàe, paàe*. Dünya, anlaşmazlığı yatıştırması ve "uzaktaki insanlara", yani dünyevi ve ölümlülere, "yakın olanlara", yani manevi ve mükemmel olanlara barış göndermesi için çağrıda bulunur. O, aynı şekilde, ceset mezarına gömüldüğü için, 'Siz beyazlatılmış mezarlırsınız, ölü adamların kemikleri ve her türlü şeyle dolusunuz' sözleri de buna uygundur. kirlilik; çünkü Yaşayan Adam senin içinde yaşamaz.' "Ölümler mezarlarından dirilecek; Dünyevi İnsanın ruhsal olarak yeniden doğacağını belirtir. Geçmedikleri sürece * Dini yönetimin nimetleriyle ilgili daha sonraki bin yıllık deneyim, Walter de Mapes'e bu unvan için daha esprili bir etimoloji sağladı: "Papa, si rem tangimus nomen habet a re, Quidquid habent alii solus vult papare; Aut si nomem Gallicum vis apoeopare, Payez, payez dit le mot, si vis imp- petrare."

--- SAYFA 115 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Bu 'Kapı'dan geçenlerin hepsi ölmeye devam ediyor, ancak Frigyalılardan geçen kişi bir tanrı diyor, çünkü o Kapıdan Cennete geçerek bir tanrı haline geliyor. Pavlus 'üçüncü göğe alınıp söylenemez şeyler duymak' derken aynı şeyi kastediyor. Yine, 'meyhaneciler ve fahişeler Cennetin Krallığına sizden önce girecekler', burada vergiciler 'üzerlerine dünyanın sonunun geldiği' Yahudi olmayanlar anlamına gelir; burada 'sonlar', Kurtarıcı tarafından 'işitecek kulağı olan, duysun' diye bildirdiği gibi Biçimsiz Olan tarafından etrafa saçılan evrenin tohumlarıdır. Bu gizemi kusursuz bir Gnostikten başkası anlayamaz. "Biçimsiz Olan tarafından sevilenler bu kil kaptaki İncilerdir; ve onlara şu kurala gönderme yapar: 'Kutsal olanı köpeklere atmayın; incilerinizi domuzların önüne de atmayın'; bu, kadınlarla cinsel ilişki anlamına gelir - bu sadece köpeklere ve domuzlara uygun bir harekettir. Ayrıca Frigyalılar ona A'pòloj da denir, din dışı bir hayal olarak gerçekten sürü beslediği için değil, ama o bir 'Da'e' olduğu için. polin, 'evreni kendi dönüşleri içinde döndüren kişi', buradan da, cennetin 'kutupları' deyiimi çıkıyor. Ve Homer (Od. iv. 384-85) şöyle diyor: 'Burada Mısırlılar tarafından 'Ölümsüz Proteus' olarak anılan yaşlı gerçek deniz tanrısı dönüyor.' "O da aynı şekilde 'Verimli' olarak adlandırılıyor, çünkü 'dul kadının çocukları kocası olanlarından daha fazla olacak;' yani Ölümsüz olarak yeniden doğan ruhanilerin sayısı (ancak çok azı bu hayata doğmuştur), mevcut kalabalıklarına rağmen en sonunda tamamıyla yok olan dünyevi insanlardan daha fazladır. "Kusursuz İnsan'ın bilgisi çok derindir ve ulaşılması zordur. 'Mükemmelliğin başlangıcı insanın bilgisidir, ancak mutlak mükemmellik Tanrı'nın bilgisidir.' O (Adamas), Frigyalılar tarafından 'Yeşil Buğday-kulak kesilmiş' olarak adlandırılır; bu nedenle, Eleusis ayinlerinde inisiye, harikulade gizemi, yeşil buğday başağı Yöneticiler önünde sessizce tutar. Bu buğday başağı, Tanrı'nın soyundan gelen Mükemmel Oğul'dur. Yukarıdaki Adamas, Büyük Verici * Telènai ve tşlh üzerine bir oyun.

--- SAYFA 116 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Hierophant'ın kendisi gibi 92 ışık. Bu ikincisi aslında Attis gibi hadım edilmemiştir, baldıran otu kullanılarak iğdiş edilmiştir, böylece her türlü cinsel zevki küçümsemiştir; ve yanan meşalelerin ortasında gizemleri kutlarken yüksek sesle şöyle bağırır: 'Kutsal Brimo, Brimos adında kutsal bir oğul doğurdu' - Ruhsal Birht'e gönderme yapıyor. Bu nedenle ayinlere, Geliş ve Yükseliş anlamına gelen Yunanca sözcüklerden hareketle 'Eleusis' ve 'Anaktoryen' adı verilmiştir. Bu, inisiyelerin Proserpine'in gizemleriyle ilgili beyan ettikleri şeydir; ve ölen kişiyi ona götüren yol hakkında şair (Amphis)... 'Ama onun altında engebeli bir yol yatıyor, içi boş ve çamurlu, ama yine de değerli Venüs'ün güzel korularına inmek için en iyisi.' 'Bunlar, 'insanların bir süre dinlenmeleri ve sonra Büyük Gizemlere, yani göksel yenilenmeye ilerlemeleri gereken' dünyevi kökenli Küçük Gizemlerdir. "Her Şeyin Babası ayrıca Tanrı tarafından da çağrılır. Frigyalılar 'Amygdalus', Badem Ağacı; doğal ağaç değil, kendi içinde derinliklerinde titreşen ve hareket eden Kusursuz Meyve'ye sahip olan, göğsünü parçalayan (di»muxe) ve ele aldığımız Görünmez, Tarifsiz Oğul'u ortaya çıkaran Önceden Var Olan'ı kastediyorum. * Üstelik ona 'Piper' adı verilmiştir, çünkü doğan şey uyumlu Ruhtur [ya da nefestir; Yunanca sözcüğün iki anlamı arasında hiçbir ayırım yoktur.] Ruh da aynı şekilde çağrılır. Baba ve Baba'nın doğurduğu Oğul; Çünkü Mükemmel'e tapınma dünyevi değil ruhsaldır; bu nedenle, 'Artık ne Kudüs'te, ne de bu dağda ibadet edeceksiniz.' "Bu, tüm Doğanın farklı şekillerde özlediği, sayısız gözlerle donatılmış, Anlaşılmaz Olan'ın gizemidir. [Belki de Brahminik gök tanrısı Indra figürüne bir gönderme.] Bu, 'Tanrı'nın Sözü'dür, yani * Bu gizemin gizlenen bazı gelenekleri badem makinesini (machina della) akla getirmiş olabilir. Brunelleschi'nin Sta.

--- SAYFA 117 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 93 onun büyük gücünün beyanının sözü: 'Bu nedenle mühürlenecek, örtülecek ve gizlenecek; yıllar, aylar, günler, saatler boyunca doğmamış, doğmamış, anlaşılmaz, anlaşılmaz olan tüm Eonların, Güçlerin, düşüncelerin [Platonik Fikirlerin], tanrıların, meleklerin, ruh-habercilerin Kökünün kurulduğu meskende yatacak, Zamanın parçacıklar halinde büyümeye ve artmaya başladığı anlar. Bir an için (ya da geometrik bir nokta), kendisi de hiçbir şey olan, hiçten yapılmış, bölünmez, büyüyerek akıl almaz bir büyüklüğe dönüşür.' Bu, Cennetin Krallığıdır, hardal tohumu tanesidir, herkesin içinde var olan, ancak yalnızca Ruhsal İnsan olarak bilinen Bölünmez Noktadır. ""Ne konuşma ne de dil var, ama aralarında sesleri duyuluyor" ifadesi, insanların söylediği ya da yaptığı her şeyin Kusursuz için tamamen manevi bir anlamı olduğunu belirtir; tiyatrodaki oyuncular bile Tanrı'nın müdahalesi olmadan hiçbir şey söylemezler. Çünkü seyirci oturduğunda ve oyuncu muhteşem bir elbise giymiş ve lirini tıngırdatarak sahneye çıktığında, ne söylediğini bilmeden büyük bir gizemi söyler: 'Sen onun çocuğu musun? Satırn, ya da kutsanmış Jove ya da kudretli Rhea'yı selamlayın! Asurlular, üç kez arzulanan Adamas'ı çağırırken; Mısırlılar, bilgeliklerinde (ezoterik bilgi) Ay'ın Kutsal Boynuzu'nu; Samothrakyalılar, saygıdeğer Adamnas'ı, Frigyalılar, bir zamanlar Baba, yani Ölü Olan'ı; Çorak Olan, ya da kesilen Yeşil Buğday Başağı; ya da bereketli Badem Ağacı'nın kaval çalan adama poz verdiği kişi.' O, ilahilerinde şöyle tanımladıkları çok biçimli Attis'tir: 'Zillerin şakırtısıyla, Kuretlerin İdaean tınılarının böğürmesiyle, Rhea'nın en sevdiği Attis'i söyleyeceğim ve Phebus'un lirin sesini birbirine karıştıracağım. Evoa! Evau! Sen Pan'a benziyorsun, Bacchus'a benziyorsun, sen beyaz yıldızların Çobanı!' "Bunlar" (diye ekliyor Hippolytus) "ve bunun gibi başka nedenlerle, bu Ofitler, orada yapılanlar sayesinde tüm seoreti görebildiklerini hayal ederek Büyük Ana'nın Gizemleri'ne sık sık giderler. Fakat gerçekte onların diğer insanlara göre en ufak bir avantajları yoktur, tek fark onların

--- SAYFA 118 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 94 iğdiş edilmiş, ama yine de öyleymiş gibi davranıyorlar. Çünkü kadınlarla her türlü ilişkiyi kesinlikle yasaklıyorlar ve diğer her bakımdan, tam olarak açıkladığımız gibi, Rhea'nın düzenli rahipleri olan hadımlarla aynı şeyleri yapıyorlar. Hippolytus onların Yılan'a tapınmalarını ve yüceltmelerini anlattıktan sonra (bunu Agathodæmon dinini ele alırken çıkaracağım) şöyle devam ediyor: "Yukarıdakiler mezhebin çılgın, saçma ve sonu gelmez teorilerinin bir örneğidir. Ama bizim gücümüz dahilinde olan, onların bilinmeyen 'bilgisini' göstermek için, tüm inancın bir özetini içerecek şekilde buraya aşağıdaki ilahi * eklenmiştir: - " 'Tüm'ün yaratıcı yasası İlk Akıl'dı; Ama İkincisi, Birincinin yayılan kaosu: Üçüncü olarak Ruh bir yasa aldı ve işlemeye başladı.† Bunun üzerine O (Ruh) bir geyik yavrusu şekline büründü, Ölümle Mücadele Ediyor, Bir zamanlar, kraliyetle kuşatılmış halde, Işığı görüyor; Şimdi ağlıyor ve seviniyor; Şimdi ağlıyor ve yargılanıyor. Onun kurtuluşu ne zaman olacak? Kötülerin kovaladığı yeryüzünde senin Ruhundan yoksun olarak dolaşıyor: Acı kaostan kaçmaya çalışıyor, Ama nasıl geçeceğini bilmiyor. Bu nedenle gönder beni, ey Baba! Mühürleri tutarak aşağıya ineceğim, tüm gizemleri açığa çıkaracağım; tanrıların formlarını ortaya koyacağım;‡ Ve onlara GNOSIS adını vererek kutsal yolun gizli sırlarını öğreteceğim.' "O halde bu, kendilerini 'Gnostikler' olarak adlandıran Naasenilerin sistemi (ya da iddiasıdır). Ancak bu * Bu ilahi anapastik dizelerle yazılmıştır; içindeki metin çoğu zaman transkripsiyon yapan kişi tarafından umutsuzca bozulmuştur. Bu nedenle sık sık orijinal anlamı tahmin etmek zorunda kaldım. † Hippolytus tarafından daha önce ifade edilmiş olan "Her şey Üçtür" temel doktrininin beyanı. Yani, Pistis-Sophia'nın yazarı tarafından uzun uzadıya yerine getirilen bir söz olan, alt kürelerdeki Arhontların farklı figürlerini inançlılara açıklayacaktır.

--- SAYFA 119 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 95 onların çok biçimli olması ve masallardaki Hidra gibi birçok başları olması yanılgısıdır; eğer Gerçeğin asası ile tüm başlara tek bir darbeye vurursam, tüm yılanı yok ederim, çünkü diğer tüm mezhepler esas olarak bundan çok az farklıdır. Hippolytus, Ofite sisteminin bağlantılı bir analizini yapmamıştır; Irenæus'un, zaman zaman herkesin elinde olan bir şey olarak bahsettiği büyük eserinde büyük bir titizlikle yapılmış olması nedeniyle, muhtemelen bunu gereksiz bir iş olarak görüyordu. Bu nedenle, xxxi.-xxxiii. Bölümlerde uzun uzun bulunabilecek bu bilgi için Lugdunum Piskoposuna başvurmalıyız. Tarihinin İlk Kitabı. Ophites'in, diğer Gnostikler gibi, Eski Ahit'i, ikincil bir tanrısallığın eseri olarak tamamen reddettiğini ve kendi Sophia'larının veya İlâhi Bilgeliğin vahiylerinden hiçbir şey içermediğini belirtir; oysa onlar, Yeni'nin, başlangıçta daha yüksek otoriteye sahip olmasına rağmen, Havarilerin eklemeleri nedeniyle, İlâhi gerçeğin bir vahiyi olarak tüm değerini yitirecek kadar yozlaştığını savundular. İlkelerinin ana dayanaklarını çeşitli "Ahitler"den ve o zamanlar mevcut olan benzer kitaplardan aldılar ve Patriarohlara ve en eski Peygamberlere, örneğin Hanok'un kitabına atfettiler. Bu doktrinin ana maddesi, uzun zamandır insanlık tarafından tamamen bilinmeyen ve en sonunda yalnızca bu tür bir aydınlanmayı alabilecek çok az sayıda kişiye açıklanmış olan Tek Yüce Olan'dan gelen her şeyin Yayılmasıydı. Bu nedenle onun anlaşılmasız ve gizemli doğasını ifade etmek için ona Bythos, yani "Derinlik" adı verilmiştir. Zerdüş ve Kabalistik terminolojiyi takip ederek O'nu aynı zamanda "Işık Çeşmesi" ve "İlk İnsan" olarak adlandırdılar ve ikinci ismin gerekçesi olarak "İnsan, Tanrı'nın suretinden sonra yaratıldı" şeklinde bir isim verdiler; bu da prototipin doğasını kanıtlıyordu. Yaradılışın Başlangıcı, yani İlk Fikir veya Ortaya Çıkma, Sige, yani "Sessizlik" gibi önemli bir ismi de taşıyan Bythos'un "düşüncesi" Ennoia'ydı. İlk İnsan'ın ilk yaratılış eylemi olan bu Fikir, bu nedenle yerinde bir şekilde "İkinci İnsan" olarak adlandırılmıştır. Ennoia, Bythos'un eşidir (Hindoo Durga ile karşılaştırınız) ve Pneuma'yı doğurmuştur, "

--- SAYFA 120 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 96 Tüm yaratılmış şeylerin kaynağı olan Ruh, "tüm yaşayanların Annesi" ve aynı şekilde yukarıdan gelen bilgelik olan Sophia olarak adlandırılır. Tüm yaşayanların annesi olarak Sophia, entelektüel ve maddi dünyalar arasındaki aracıdır. Bunun sonucunda, güzelliğiyle büyülenen Bythos ve Ennoia ona ilahi Işık verdiğinde, Sophia iki yeni Tecelli üretti - biri mükemmel, Christos, diğeri kusurlu, Sophia Achamoth. (Bu şema, Budist; İlk Buda'ya yanıt veren Bythos; Sige, Sophia, Christos, Achamoth, Ildabaoth, bu yayılımlardan Christos, Tanrı'dan gelen herkesin rehberi için tasarlandı; Achamoth ise, kusurlu kız kardeşine yardım etmek ve onu yukarıya taşımak için tasarlandı. Su, Karanlık, Uçurum. Bu Kaos tüm yaşamdan yoksundu, çünkü yaşam, Madde ile hiçbir bağlantısı olmayan Yüce'den gelir. Tamamen entelektüel olan kızı Sophia da doğrudan etki edemez; bu nedenle, karışık kusurlu doğası ona uygun olan kendi yayılımını, Achamoth'u kullandı. Bu Birinci Tetrad, Bythos, Ennoia, Sige, Sophia, bu arada Kutsal Kilise İdeası'nı yarattı. Achamoth, Kaos'a doğru yola çıkınca yolunu kaybetti ve tamamen kendisi için bir dünya yaratma hırsına kapıldı, hareketsiz elementlere hayat ve hareket kazandırmaktan keyif alarak, kendini onun engellerinden kurtaramayacak kadar umutsuzca Madde'ye karışana kadar, Uçurum'da süzölmeye başladı. Maddi kısmının dayanılmaz yükü, uzun ve tekrarlanan çabalardan sonra, sonunda Kaos'tan kurtulmayı başardı, ancak hiçbir zaman Pleroma'ya ait olmamıştı, ancak "Middlo Uzayı"na ulaştı; burada maddi kısmından tamamen kurtuldu ve Zeka Dünyası ile Zeka Dünyası arasına bir bariyer dikmeye karar verdi.

--- SAYFA 121 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 97 Madde. Aşağı Dünya'nın yaratıcısı ve tiranı "Karanlığın Oğlu" Ildabaoth, ikincil Yayılımlar üretme konusunda Bythos örneğini takip etti. Her şeyden önce kendine benzeyen bir Melek yarattı; bu Melek bir saniye; ve bu şekilde altıya kadar devam edin. Bunların hepsi birbirinin yansımaları; ama babaları Ildabaoth ile birlikte yedi farklı bölgede yaşıyorlar; Kökenleri Achamoth'un hakimiyeti olan Orta Uzay sekizinciye oluşturur. İsimleri Iao, Sabaoth, Adonai, Eloi, Ouraios, Astaphaios'tur. Yedi dünyanın veya gezegensel kürelerin Cinleri oldular. İlk dört isim, Yahudilerin Tanrısının mistik unvanlarıdır; böylece Ofitliler tarafından, Yaratıcının astlarının unvanlarına indirgenmiştir; son ikisi Ateş ve Su güçlerini temsil eder. Yahudi teolojisinde en kutsal isimlerin bu şekilde aşağılanması, Jude tarafından "Hakimiyet"i küçümsedikleri ve "Onurlar" hakkında kötü konuştukları için kınanan "hayalperestler"in öğretisinin ta kendisidir, ayet 8. Çünkü "Hakimiyet", Kabala'nın Adonai unvanını verdiği Sephiroth'taki (bkz. sayfa 35) "İmparatorluktur". Şimdi burada Ofitlerin, Adonai'yi Ildabaoth'un üçüncü oğlu, kötü niyetli bir Dahi ve babası ve kardeşleri gibi Mesih'in ebedi düşmanı yaptığını görüyoruz. "Onurlar", Sephiroth'un yeni doktrin tarafından benzer şekilde onursuzlaştırılan diğer kişilikleri anlamına gelir. Yahuda, bir sonraki ayette bu "kafirlerin" cüretkarlığı ile Başmelek Mikail'in, ne kadar yüksek mevkisinden düşmüş olursa olsun, meleksi doğasından dolayı rakibine gösterdiği saygıyı karşılaştırarak, göz önünde bulundurduğu kişiyi açıkça göstermektedir. Çok tuhaf bir tesadüf eseri (sadece tesadüfi olamayacak kadar yakın), Yahuda'nın kınaması, hayır, onun ifadeleri Petrus tarafından ikinci Mektubunda (ii. 10) tekrarlanıyor. Eğer bu mektuplardan herhangi biri gerçekten de isimlerini taşıdıkları Havariler tarafından yazılmışsa, bu pasajlar aslında Hristiyanlığın ilanından önce kurulmuş olabilecek bu Gnostisizm okulunun çok erken dönem varlığına ışık tutmaktadır. Ama Ildabaoth'un operasyonlarına dönecek olursak. Yukarıda bahsedilen Ruhların yanı sıra, yaratılışın tüm detaylarına başkanlık eden Başmelekler, Melekler, Erdemler ve Güçler yarattı. Ildabaoth saf bir ruh olmaktan çok uzaktı; tutku

--- SAYFA 122 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 98 ve kompozisyonunda gurur hakimdi. Bu nedenle annesi Achamoth ile olan tüm bağlantısını kesmeye ve tamamen kendisine ait bir dünya yaratmaya karar verdi. Kendi Altı Ruh'u'nun yardımıyla, kendi gücünün suretini tasarlayarak İnsan'ı yarattı; ama işinde tamamen başarısız oldu; Adamı, yeryüzünde sürünen devasa, ruhsuz bir canavar olduğunu kanıtladı. Altı Ruh, çalışmalarını yeniden canlandırmak için babalarının huzuruna getirmek zorunda kaldılar: O bunu, kendisini gururu ve kendine yeterliliği nedeniyle cezalandıran Achamoth'tan miras aldığı İlahi Işık ışınını ileterek yaptı. Achamoth tarafından kendi oğlunun pahasına tercih edilen insan, onun kendisine aktardığı İlahi Işık dürtüsünü takip etti, karıştığı yaratılıştan daha fazla malzeme topladı ve yaratıcısı Ildabaoth'un değil, Yüce Varlığın, "İlk İnsan"ın imajını sunmaya başladı. Bu gösteri karşısında Demiurgus kendisinden bu kadar üstün bir varlık yarattığı için öfke ve kıskançlıkla doldu. Tutkularından ilham alan bakışları Uçurum'a yansıdı, tıpkı bir aynadaki görüntü yaşam içgüdüğü haline geldi ve kıskançlığın ve kurnazlığın vücut bulmuş hali olan "Yılan şeklindeki Şeytan" Ophiomorphos ortaya çıktı. O, maddedeki en aşağılık şeylerin, Ruhsal Zekanın nefret, kıskançlık ve zanaatıyla birleşimidir. Yahudiliğe karşı olan normal nefretlerinden dolayı Ofitliler bu varlığa, Daniel'e (ayet 21) göre Yahudi ulusunun koruyucu meleği Mikael'in adını verdiler. Ama aynı zamanda ona Şeytanların Prensi'nin İbranice adı olan Samiel adını da verdiler. İnsanın yaratılışına olan kininin bir sonucu olarak Ildabaoth, Doğanın üç krallığını, Hayvanı, Bitkiyi ve Minerali yaratmak için çalışmaya başladı; şu anda sergiledikleri tüm kusur ve kötülüklerle. Daha sonra, şeylerin en iyisine yeniden sahip olmak için, İnsanı kendi özel alanına hapsedmeye karar verdi. Onu koruyucusu Achamoth'tan ve göksel bölgeden ayırmak için, gizemleri açığa çıkarabilecek ve ona yukarıdan lütuflar bahsedebilecek Bilgi Ağacı'ndan yemesini yasakladı. Ancak Achamoth, planını bozmak için kendi Dahisi Ophis'i şu şekilde gönderdi:

--- SAYFA 123 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 99'da onu emirleri çiğnemeye ikna edecek ve böylece Kıskançlık Yasasını çiğneyecek bir yılan vardı. Öyle belirtilmese de, görünen o ki yılan formu, Achamoth'un veziri tarafından, Ildabaoth'un uyanıklığından kaçmak için, onun soyundan gelen Şeytan Ophiomorphos'un kılığına girerek giydirilmişti. Yasak meyveyi yiyerek aydınlanan İnsan, göksel şeyleri anlama yeteneğine sahip oldu. Yine de Ildabaoth kendi intikamını alabilecek kadar güçlüydü ve bunu İlk Çifti Maddenin hapisanesine, yani İnsan'ın hâlâ büyülenmiş olduğu, kendi doğasına pek yakışmayan bedene kapatarak yaptı. Ancak Achamoth onu korumaya devam etti: Onun kompozisyonundan ilahi Işık Kıvılcımı'nı çekip kendi içine çekmişti; ve ona bu malzemeleri sağlamaktan ve tüm denemelerinde onu savunmaktan vazgeçti. Ve buna tam ihtiyaç vardı. İnsana karşı sahaya yeni bir düşman çıkmıştı; Ildabaoth'un yakaladığı ve Bilgi Ağacı olayındaki payı nedeniyle onu Uçuruma atarak cezalandırdığı Dahi Ophis; ve Maddeye olan düşkünlüğü nedeniyle kirlenen, mahkum arkadaşı Ophiomorphos'un tam görüntüsüne dönüşen kişi. Birincisi tip, ikincisi ise antitiptir ve ikisi sıklıkla birbirine karıştırılır. Böylece şemaya üçüncü bir düalizm katıyoruz. Sophia ve Sophia-Achamoth, Adam-Kadmon ve Adam, Ophis ve Ophiomorphos. İlk başta insanın arkadaşı olan Ophis, artık kendi alçalmasının (masum olmasına rağmen) nedeni olarak ondan nefret etmeye başladı. Ildabaoth ve Oğulları ile birlikte, ona her türlü yozlaşmış arzuyu, özellikle de dünyevi sevgiyi ve arzuları ilham ederek onu sürekli olarak bedene zincirlemeye çalışır. Ancak Achamoth, İnsana, Çıplaklığının, yani tek tesellisinin nihai kurtuluş umudu olduğu bu ölüm bedenindeki hapis durumunun sefaletinin farkına varmasını sağlayan ilahi Işık sağlar. Ancak Ildabaoth ve mürettebatının baştan çıkarmaları, Ruhani İnsanın gerçek tipi olan Seth dışında Adem'in tüm soyunu kazandı: ve onun nesilleri, takip eden tüm nesiller boyunca Işığın tohumunu ve ilahi Gerçeğin bilgisini canlı tuttu. Vahşi Doğada aldıklarında

--- SAYFA 124 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Ildabaoth ve Oğulları Gezegensel Cinlerin emirleri ve kurumları ve ardından aynı kaynaktan ilham alan Peygamberlerin öğretileri, Achamoth onların tahminlerine Rableri tarafından bile anlaşılmayan daha yüksek bir şeyi aşıladı ve onlara İlk İnsan'ın, ebedi Æon'un, göksel Mesih'in gelişini vaaz ettirdi. (Aynı fikir Orta Çağ Cathari'sinde de en sevilen düşünceydi.) Achamoth, İnsanoğlu'nun durumundan o kadar etkilenmişti ki, annesi göksel Sophia'yı Bythos'u Seth'in Ruhani Oğulları'nın yardımına Mesih'i göndermeye ikna edene kadar asla dinlenmedi. Ildabaoth'un kendisinin, kendi bakanı Vaftizci Yahya aracılığıyla gelişinin yolunu hazırlaması sağlanmıştı; İsa'nın kurmaya geldiği krallığın yalnızca geçici bir inanç olduğu inancındaydı: Achamoth'un düzeneğiyle onda beslenen bir varsayım. Onu, Öncül'ü göndermeye teşvik etmenin yanı sıra, Meryem Ana'dan İnsan İsa'nın doğmasına da sebep oldu; çünkü maddi bir insanın yaratılması yalnızca Demiurgus'un işi olabilirdi; daha yüksek bir gücün yetki alanına girmemek. İnsan İsa doğar doğmaz, kendisini Sophia ile birleştiren Mesih, her birinde benzer bir biçim alarak yedi gezegen bölgesine indi, böylece cezbederken gerçek doğasını onların yöneticisi olan Genii'den gizledi. hala özlerinde tuttukları ilahi ışığın kıvılcımlarını kendisine aktardılar. [Bu “benzer formlar”, Ofite Diagramma'nın Mikail'i aslan, Suriel'i boğa, Raphael'i yılan, Cebrail'i kartal, Sabaoth'u ayı, Erataoth'u köpek, Ouriel'i eşek olarak tasvir etmesiyle açıklanmaktadır.] Bu şekilde Mesih, Ürdün'deki vaftizi sırasında insan İsa'nın içine girmiştir. Bu andan itibaren İsa mucizeler yaratmaya başladı; ondan önce O, kendi misyonundan tamamen habersizdi. Ama sonunda Ildabaoth, yeryüzündeki kendi krallığını yitirdiğini anlayınca Yahudileri ona karşı kıskırttı ve onun öldürülmesine neden oldu. Çarmıhtayken İsa ve Sofya onun bedenini bırakıp kendi yerlerine döndüler. Onun ölümü üzerine İkili, İnsan İsa'yı aldı, Maddi bedenini yeryüzüne bıraktı ve ona Eter'den yapılmış yeni bir beden verdi. Bundan böyle o oluşuyordu

--- SAYFA 125 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 101 yalnızca can ve ruhtan ibaretti; bu da öğrencilerin dirilişinden sonra onu tanımamasının nedeniydi. Dirilişinden sonraki on sekiz aylık yeryüzündeki ikameti sırasında, Sophia'dan o mükemmel bilgiyi, gerçek Gnosis'i aldı ve bunu, aynı bilgiyi almaya muktedir olan Havarilerin küçük bir kısmına iletti. Buradan Orta Uzaya yükselerek, kendisi tarafından algılanmasa da Ildabaoth'un sağ eline oturdu ve orada Mesih'in bilgisiyle arınmış tüm ruhları topluyor. Ildabaoth'un imparatorluğundan tüm Ruhsal'ı, tüm ışığı topladığında, Kurtuluş tamamlanmış olur ve dünyanın sonu gelir: bu, tüm ışığın başlangıçta indiği Pleroma'ya yeniden emilmesinden başka bir şey değildir. Mezhep, Ophis'in doğası konusunda fikir ayrılığına düşmüştü. Her ne kadar bu dehanın başlangıçta Achamoth'un elçisi olduğu konusunda hemfikir olsalar da, Theodoret'nin zamanının Ofitleri onun İnsanoğlunun düşmanı haline getirildiğine inanıyorlardı; Her ne kadar onu Ildabaoth'un emrini çiğnemeye teşvik ederek İnsan'ın kendi gücünden kurtuluşunun nihai sebebini kanıtlamış olsa da. Ancak tüm bu güzel ayrımlar ve karmaşık Kurtuluş mekanizması daha sonraki okulların icadıydı: Hippolytus'un tanımladığı mezhep tarafından bilinmiyordu. Çünkü Mısır'ın Agathodæmon'a duyduğu saygıyı sürdüren ilkel Ofitler, yılanları Naas'ı Sophia ya da İsa ile özdeş görüyorlardı. Bu yazar olumlu bir şekilde şöyle diyor: "Naas (İbranice, Nahaş) tapındıkları tek şeydir, dolayısıyla Naaseni olarak adlandırılırlar. Hatta iki yüzyıl sonra Epiphanius bunu yazdığında, Efkaristiya akşam yemeğinde yenilecek somunları çevrelemek ve kutsamak için yaşayan uysal bir yılan kullanmışlardı. Tertullianus yine (Præscript'te) "Serpentem magnificent in tantum ut etiam Christo præferant"—ophis'lerinin Firavun dininin antik Güneş Dehası ile bağlantılı olduğunu öne süren bir pasaj. Mısırlıların bir özelliği, tıpkı günümüz Hinduları gibi, mezheplere bölünmüş olmalarıydı; her biri Pantheon'dan bir tanrıyı özel tapınma nesnesi olarak benimsemiş, tüm tanrıları dikkate almamıştı.

--- SAYFA 126 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 102 dinlenme. Nasıl ki modern Hinduizm'de Vişnu ve Şiva ülkenin dinini benimsemişse, bundan sonra incelenecek anıtların da açıkça ortaya koyacağı gibi, birinci Hristiyan yüzyılının Mısır'ında da Anubis ve Knuph, Mısır'a duyulan saygının yegâne nesneleri haline gelmişlerdi. Takipçileri, Ophis'lerinin Kurtarıcı ile kimliğini belirlemek için Aziz Yuhanna'nın sözlerini öne sürdüler. "Çünkü Musa çölde yılanı yukarı kaldırdığı gibi, İnsanoğlunun da aynı şekilde yukarı kaldırılması gerekir." Bütün bunlar, yılanı doğası gereği kötü olarak gören Ofit kesiminin, bu konuda hakim olan Zerdüş'te ve Yahudi anlayışları nedeniyle kendi mezheplerinin ilkel doktrininden sapmış olduklarını kanıtlamaktadır. Orijinal Gnostiklerin inancı olan Naaseni, yalnızca bir tür olarak ele alınan yılanın doğasına ilişkin çok farklı bir görüş ortaya koyuyordu; Agathodæmon ibadeti bölümünde açıklanacak bir gerçek. Epiphanius, ilahi bilginin gerçek yazarı olarak yılanı duydukları saygıyı açıklamak için doktrinlerinin aşağıdaki özetini veriyor. "Yüce Eon başka Æonlar üretti, bunlardan biri, Prunicos (yani Concupiscence) adında bir dişi, uçurumun sularına indi: buradan kendini kurtaramadığı için Orta Uzayda asılı kaldı, madde tarafından yukarıya çıkamayacak kadar tıkanı ve yine de doğasına uygun hiçbir şey olmadığı için daha aşağıya batmadı. Bu durumda Yahudilerin Tanrısı İldabaoth'u yarattı; ve o da yedi göğü yaratan yedi Aeon veya Melek, kendisinden üstün bir şey bilmesinler diye yukarıdaki her şeyi kapattı. Yedi Aon daha sonra Babalarının suretinde, yüzükoyun ve yeryüzünde bir solucan gibi sürünen İnsanı yarattı. İnsana göksel bir kıvılcım - ruh. Doğrudan ayağa kalktı, zihninde sekiz kürenin sınırlarının ötesine uçtu ve Yüce Baba'yı, yani İldabaoth'un üstünde olanını yüceltti. Bu nedenle kıskançlıkla dolu olan İldabaoth, gözlerini Maddenin alt katmanına çevirdi ve Oğlu Havva adını verdikleri bir Erdemi doğurdu.

--- SAYFA 127 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 103 onu Tanrı'nın Oğlu olarak dinleyen biri, Bilgi Ağacı'ndan yemeye kolayca ikna oldu." Ofit ilkelerinin Epiphanius tarafından verilen kısa özeti böyledir. Önceki sayfalarda verilen ayrıntılı sistemin ayrıntıları yarım yüzyıl sonra ortaya çıkan Theodore'ten alınmıştır. ŞEKİL. 4.

--- SAYFA 128 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 104 GNOSİS'İN MAKİNALARI. Gnostisizmin başlıca okullarının doktrinleri önceki bölümlerde tam olarak açıklandıktan sonra, şeylerin doğal düzenindeki bir sonraki adım, öğretmenlerinin bu yeni doktrinleri ortaya koymak için kullandıkları MAKİNELERİ dikkate almak olacaktır. Antik mitolojinin tanrıları, doğum yeri İskenderiye olan büyük mezhebin ürünlerinde yerlerini korumaya devam ettiler ve sonuç olarak, tapınmaları ülkenin tartışmasız hakimiyetindeyken aynı tanrıların güçlerinin ve niteliklerinin neler olduğunu öğrenerek yeni teosofinin onları benimsediği anlam hakkında bir fikir edinilebilir. Bu nedenle, Mısır'ın başlıca tanrıları ve bunların tanındığı figürler şimdi kısaca tanımlanmalıdır - bu anıtlarda sık sık Yahudi inancının kutsal isimleriyle, Magian Genii ile, hatta Hindu tanrılarının unvanlarıyla tuhaf bir ortaklık içinde bulunan Kıpti unvanlarıyla birlikte - dinin terminolojisi, onun uzak ve çeşitli kaynaklarını açıkça belirtir. 1. Aşağı Mısır'ın büyük tanrısı Phthas (fonetik, Ptah), dar bir elbise içinde, ayakları birbirine bitişik ve "Dört Temel" adı verilen ve kendisinin büyük ustası olduğu Dört Unsuru simgeleyen dört basamaklı bir kaide üzerinde dururken temsil edilir; bu amblem, uzun süre sonra Gül Haçlılar tarafından aynı şekilde kabul edilmiştir; bazen bir cüce ve Priapean olarak görünür; bazen böcek alına sahip Phtha-Tore olarak. Onun asıl özelliği Cynocephalus babunudur. Dört oğlu Cabiri, makam rozetleri için bir kılıç, bir timsah, bir yılan, bir kancaya takılmış bir insan kafası taşıyan küçük çirkin cüceler olarak resmedilmiştir. Onlar, görevi Kıyamet'te ruhları suçlamak olan Pistis-Sophia hiyerarşisinde "Gazap Toplayıcıları" (™ rina<oj) haline geldiler. Genellikle Gnostik tılsımlarda bulunan, benzer silahları sallayan çok kollu Dahi, muhtemelen aynı fikri özetlenmiş bir biçimde ifade ediyor.

--- SAYFA 129 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 105 2. Ammon'un (fonetik olarak, Amin) bir insan kafası ve bazen de bir koç kafası vardır ve buradan kısmi renkli bir tüy çıkar. "Pan-Mendes", Priapean'a dönüşmüştür ve bir kırbaç sallamaktadır. "Ammon-Chnubis" karakterinde ayakları birbirine bağlı ve keçi boynuzları takıyor. Genellikle Yunanlılar tarafından "Agathodæmon" olarak adlandırılan yılan olarak tasvir edilir. Sembolü "Canopus" vazosudur, çünkü Yunanlılar Chnubis adını böyle telaffuz ederler. Güneşle birleşerek "Ammon-Ra" olur. 3. Güneş tanrısı Phre veya Ra, atmaca başıyla tasvir edilmiş olup, yılan Uraeus'la dolanmış güneş diskini desteklemektedir. 4. Aynak başlı Thoth veya Thoyt, "Tanrıların Yazıcısı"dır. Bazen bir şahinin kafasını alır ve ünlü "Hermes Trismegistus" olur. Sembolü, Perslerin Mir'ine karşılık gelen kanatlı küre Tat'tır. (O, Hanok peygamberin dördüncü asi meleği Panumuc'tur, "insan çocuklarına acıyı ve tatlılığı keşfeden ve onlara bilgeliklerinin her birimini işaret eden. İnsanlara yazıyı, mürekkep ve kağıdın kullanımını öğretti. Bu nedenle bugüne kadar dünyanın her döneminde yoldan çıkanların sayısı çok oldu. Çünkü insanlar bunun için doğmadılar, dolayısıyla kalem ve mürekkeple inançlarını doğrulamak için doğdular." [Ixviii. 10. 18.]) 5. Sochos, timsah kafasıyla betimlenmiştir ve aynı zamanda kuyruğu bükülmüş bir timsahla da sembolize edilmiştir. 6. Ay tanrısı Pa-loh (Pa, Kıpti dilindeki kesin tanımdır) ayakları birbirine yakın olacak şekilde tasvir edilmiştir; Başında tek bir saç görünümü ve hilal var. Bazen bu tanrı çift cinsiyetli olarak tasvir edilir ve göklere altın tozu serpiştirilir, yani yıldızlarla süslenir. 7. Osiris seçkin bir insan figürüdür. yüce konik miğferiyle ve elinde bir asa ve bir kırbaçla. Göz onun sembolüdür. 8. Yunanlıların Horus'u Aroeres'in (Aroi) kafasında tek bir tutam saç vardır. İsis tarafından emzirilirken ve yine nilüfer çiçeğinin üzerinde otururken tasvir edilmiştir; ayrıca Güneş tanrısının bir karakteri olarak ara sıra şahin kafasını takar.

--- SAYFA 130 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 106 Onun sembolü olan şahin, Borgia Koleksiyonu'nda İsis'in göğsünde bir gövdede görülmektedir. 9. Anubis (Anbo) her zaman çakal başlıdır ve bazen ayrı bir boynundan çıkan tek bir insan kafası da vardır. Onun Coptio adı ANBW, Gnostik efsanelerde sıklıkla görülebilir. 10. Bebon veya Bebys, su aygırı veya timsah kafasına sahiptir ve bir kılıç taşır: Eskiden Typhon sanılan bir figür. Denderah Zodyak'ında Büyük Ayı takımıyıldızını temsil eder. Tanrıçaların başlıcaları şunlardır: 1. Neith: Akbaba tarafından veya akbaba veya aslan başlı bir dişi tarafından ifade edilir. Son durumda Taf-net adını alır. Cennetin kasasını simgeliyor. 2. Athor: Başlı inek veya Kraliyet Akbabasının derisiyle kaplı kadın. Bir kare içine yerleştirilmiş bir şahinle hiyeroglif olarak gösterilir. 3. İsis: Aralarında ay çemberi olan bir diskin bulunduğu, inek boynuzlu bir dişi. 4. Sate: Başında uzun tüyler bulunan ve bazen baş yerine tüyle kişileştirilen Yunan Hera'sı. "Hakikat" anlamına gelir; bu ikinci nitelikte Ruhun Yargısında düzenli olarak ortaya çıkar. Amenthes'in veya Hades'in Dört Cini sırasıyla insan, çakal, babun ve şahin kafalarıyla temsil edilir; ve genellikle mumya şeklindeki figürler gibi bir araya getirilerek Kanopik Vazolar oluşturulur. Aynı ibadetin sembolleri, hızla tükense de hala yaşayan bir dil oldukları bir dönemde yazan kişiler tarafından bir dereceye kadar açıklanmıştır. Bu tür yazarlardan en değerlisi, ilginç eseri 'De Iside et Osiride'de bu sembollerin birçoğunun anlamını, görüldüğü gibi, çok iyi bir otoriteye dayanarak veren Plutarch'tır. Ona göre İsis bazen Ay'ı ifade eder, bu anlamda Hilal ile gösterilir; Bazen Dünya Nil'in suları ile aşılanıyor. Bu nedenle Osiris'in tohumu olan su, bu tanrıçanın onuruna düzenlenen alaylarda vazoda taşınırdı. Osiris, Göz ve Asa resmiyle gösterilir; onun

--- SAYFA 131 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 107 adı Os “çok” ve iris “göz” kelimelerinden oluşuyor. Bu nokta üzerine Macrobius şöyle der (Sat. I. 21): “Mısırlılar, Osiris'in Güneş anlamına geldiğini belirtmek için, adını hiyeroglif yazıyla ifade etmek istediklerinde, bir Asa ve onun üstüne de Göz figürü kazırlar ve bu sembolle 'Osiris'i ifade ederler, bu tanrının, kraliyet gücüyle yüksekte oturan ve her şeye yukarıdan bakan Güneş olduğunu ifade ederler, çünkü antik çağ Güneş'e Güneş adını vermiştir. 'Jüpiter'in Gözü.'” İncir yaprağı “Kral” anlamına gelir; ve ayrıca “Güney” için. Kulak yoluyla gebe kaldığına ve ağızdan doğurduğuna inanılan Kertenkele, Söz'ün, yani Logos'un, yani İlahi Hikmet'in neslinin türüdür. (Bu inanç, Minerva'nın bazı figürlerinin göğsünde bir kertenkelenin görünmesini açıklamaktadır.)* Scarabeus, yumurtaları için küresel kaplar yapması ve geriye doğru hareketi ile Güneş'in hareketini ve hareketini taklit eder. Mısırlıların yaygın inancına göre bu böceğin dişisi yoktu. Asp bir gezegeni ifade eder, çünkü bu ışık gibi, görünür herhangi bir hareket organı olmasa da hızla hareket eder. İbis Ay'ı temsil eder: kuşun bacakları uzatıldığında eşkenar üçgen oluşturur. (Ay ile bu geometri figürü arasında herhangi bir benzerlik görmek zordur, ancak yine de Pisagorcular Athene'yi aynı işaretle belirtmişlerdir. Ancak Plutarkhos'un burada haklı olduğu, bir sunak üzerinde duran ve Luna'nın en sevdiği canavar olan babun tarafından tapılan bir üçgeni gösteren birçok mücevherle kanıtlanmıştır.) Daha sonraki Mısırlılar bunu nasıl sembolize ettiler. Güneş ve ay, nilüferin üzerinde oturan Horus'un babun tarafından tapınıldığı bir jasper (Waterton) üzerinde iyi bir şekilde ifade edilmiştir; alanda, ilgili figürlere iliştilmiş güneş-yıldız ve hilal ile ayrıca çok dikkat çekici bir şekilde yerleştirilmiş olan Üçgen bulunmaktadır. Plutarch'ın belirttiği gibi Horus Persea dallarından bir taç takıyor çünkü meyvesi şekil olarak kalbe benziyor; yaprakları, dili. Efsaneye göre ağacın (Cordia myxa veya Sebestene eriği) ilk kez Memphis'te kahraman Perseus tarafından dikildiği ve adının da buradan geldiği söylenir. Efsanevi atasının anısına, * Odescalchum Müzesi'nde bunun güzel bir örneği olan gravür gravürü resmedilmiştir.

--- SAYFA 132 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 108 İskender, yeni Başkentinde düzenlediği oyunlarda ödül olarak Persea yapraklarından oluşan bir çelenk verilmesini emretti. Ağaç hiçbir zaman ardı ardına çiçek ve meyve istemez; ikincisini kırmızı erik ile karşılaştıran Pliny, Avrupa'da yetismeyeceğini ekliyor. Daha sonra bu muğlak konu hakkında ileri sürülen bir incelemeye, Horapollo'nun 'Kutsal Hayvanların Yorumu'na geliyoruz. Ne yazık ki, bu çalışma, ne hakkında yazdığı konusunda tamamen bilgisiz olan, ancak kendisini çevreleyen antik eserlerdeki figürlerin anlamlarına ilişkin kendi aptal tahminlerini, sanki bunlar ona antik çağlardan aktarılan yorumlarmış gibi küstahça aktaran pragmatik İskenderiyeli bir Yunan tarafından abartılı bir şekilde kışkırtıldığına dair açık bir kanıt taşıyor. yetki. Hiyeroglif okuma sanatının tamamen kaybolduğu Aşağı İmparatorluk döneminde yazmış olmalı, çünkü bunun birinci yüzyılda hala var olduğunu biliyoruz; Tacitus özellikle yaşlı bir rahibin Thebes'i ziyareti sırasında Germanicus'a o şehrin yapıları hakkındaki tarihi tabletlerin içeriğini okuduğunu kaydeder. "Mox ziyaret veterum Thebarum magna vestigia; et manebant structis molibusliteræ Ægyptiæ priscam opulentiam karmasikæ, jussusque e Senioribus sacerdotum patrium sermonem yorumlanması" (Ek. II. 60). Bu MS 19'da gerçekleşti. Görünüşe göre hiyeroglif bilgisi hızla tükeniyor ve yalnızca önceki neslin üyeleri tarafından korunabiliyordu.* Horapollo, en yaygın olarak kullanılan ve dolayısıyla en son unutulmuş sembollerin anlamlarına ilişkin gerçek bir geleneği yalnızca birkaç oluşumda korumuştur. Bu açıklamalardan en önemlileri aşağıda yer almaktadır. "Cynocephalus babunu Ay'ı temsil eder, çünkü bu canavar Ay'a belli bir sempati duyar ve karanlık döneminde yemek yemeden oturur, gözleri Ay'a sabitlenir. * Ancak Demotik yazı çok daha uzun süre kullanımda kalmış olmalı, çünkü Capitolinus, başlık 34, "Mısır"dan üçüncü yüzyılın mevcut alfabelerinden biri olarak bahseder. "Askerler, Circeium Castrum'da Gordian'ın mezarını kazdılar. İran; Herkes tarafından okunabilsin diye bu yapının (mollerin) üzerine Yunanca, Latince, Farsça, Yahudi ve Mısır harfleriyle yazılmış bir kitabe yerleştirildi. "Divo Gordiano, victori Persarum, victori Gothorum, victori Sarmataru, depulsori Romanarum seditionum, victori Germanorum, sed non victori Philipporum."

--- SAYFA 133 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 109 sanki kaybının yasını tutuyormuş gibi. Ayrıca doğuştan sünnetli olduğu ve balıklardan ve balıkçılardan nefret ettiği için rahiplik tarikatını da ifade eder. Dik ve yukarı kaldırılmış pençeleri ve başındaki basilisk (asp) ile, ilk görünümünü bu şekilde selamladığı Yeni Ay'ı simgeliyor. İdrarını sabit ve düzenli aralıklarla boşaltarak, ilk olarak gözlemcilere günün saatlere düzenli olarak bölünmesini önerdi ve Clepsydra'nın veya su saatinin icadına ilişkin ilk fikri sağladı. "Köpek (Çakal) o kutsal katibi temsil eder: Çünkü o görevlinin sürekli ders çalışması ve aynı şekilde herkese havlaması, herkese karşı ters davranması gerekir. Bir başka anlamda, tanrıların heykellerine dik dik bakma alışkanlığından dolayı bir Peygamberi ifade eder. "Şahin, 'Tanrı' ya da 'Güneş' anlamına gelir. "Aslan, yuvarlak yüzünün güneş küresine benzerliğinden dolayı, Mısır'ın Güneş unvanı olan Horus'un tahtının altına yerleştirilmiştir. "Kıpti dilinde Nov veya Nev olarak adlandırılan Nil'in Yükselişi üç büyük vazoya gösterilir; ve ayrıca bir aslan tarafından, çünkü Güneş Zodyak'ın bu burcundayken tam yüksekliğine ulaşır; Aynı sebepten dolayı kutsal lavların ağızları aslan başı şeklinde yapılmıştır. "İbis, kalp anlamına gelir, çünkü kuş, kalbe ve tüm mantığa başkanlık eden Hermes'e aittir. İbis ayrıca kendi şekliyle kalbin şekline benzemektedir; hangi konu hakkında Mısırlılar arasında çok uzun bir efsane vardır." Ancak İsis'e tapınmada kullanılan sembollerin ve törenlerin en canlı açıklaması, henüz tam ihtişamıyla (ikinci yüzyılın ortası) Apuleius'un (kendisi de inisiyelerden biri) "Altın Eşek" in on birinci Kitabında kaleme aldığı Alayı'nın tanımından elde edilecektir. "Bir sonraki akış, ilahi gizemlere inmiş insan kalabalığı üzerinde; keten elbiselerin saf beyazlığında parıldayan her seviyeden ve her yaştan erkek ve kadın; ikincisinin damlayan saçları şeffaf bir örtüyle sarılmış; ilkinin başları temiz traş edilmiş ve taşları var.

--- SAYFA 134 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 110 beyaz parlıyor - gece töreninin bu dünyevi yıldızları, bronz, gümüş ve hatta altından yapılmış sistralarla tiz bir şingirdama sesi çıkararak yükseliyorlar. Ancak ayınlerin baş icracıları, belden topuklara kadar uzanan dar bir keten elbise giymiş, en kudretli tanrıların görkemli sembollerini geçit töreninde taşıyan soylulardı. "Birincisi, kol boyu uzakta, önünde parlak bir ışık yayan bir lamba tutuyordu; hiçbir şekilde akşam yemeklerimizi aydınlatmak için yaygın olarak kullanılan lambalara benzemiyordu, ama geniş alanının ortasında daha geniş bir alevi destekleyen altın bir kase. Benzer şekilde giyinmiş olan ikincisi, adını yüce tanrıçanın cömert ilahi Takdirinden alan Sunağı iki eliyle tutuyordu. Üçüncüsü, yaprakları oluşturulmuş bir palmiye dalını havada taşıyarak yürüyordu. Dördüncüsü, adaletin sembolünü, doğal hareketsizliği ve beceri ya da kurnazlık içermemesi nedeniyle sağ elden daha uygun bir adalet amblemi olarak kabul edilen, avuç içi açık olan sol el figürünü sergiliyordu. Sonuncusu kocaman bir şarap kavanozu taşıyordu. "Bunların hemen ardından, insan ayakları üzerinde yürümeye tenezzül eden Tanrılar geldi; içlerinde en önde gelenleri, köpeğinin kafasını müthiş bir şekilde yukarı kaldırdı. ve boyun: Cennetle cehennem arasındaki haberci, dönüşümlü olarak gece kadar siyah, gündüz kadar altın rengi bir yüz sergiliyordu; solunda caduceus, sağında yeşil palmiye dalını sallıyor. Adımlarını yakından takip eden dik bir duruşa yükseltilmiş bir inek vardı; bu inek, Evrensel Ebeveyn'in verimli amblemiydi ve mutlu trenlerden birinin görkemli adımlarla taşıdığı tanrıçanın kendisi omuzlarında destekleniyordu. Kutsal dinin derin sırlarını yakından gizleyen, içinde kutsal şeylerin bulunduğu tabutu bir başkası taşıdı. Bir başkası mutlu koynunda Yüce Tanrı'nın korkunç figürünü taşıyordu; bu figür ne bir hayvanın, ne vahşi bir hayvanın, ne bir kuşun, ne de bir insanın suretinde tasvir edilmişti, ama ustaca tasarlanmış ve tasarlanmıştı.

--- SAYFA 135 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 111 en derin gizemin tarif edilemez sembolü olan ve her zaman en derin sessizlikle örtülecek olan tuhaflığıyla hayranlık uyandırıyor. Ancak daha sonra, tamamen aynı şekilde taşınan, parlatılmış altından yapılmış, tabanı yarım küre şeklinde ustaca işlenmiş, dış tarafı garip Mısır figürleriyle süslenmiş küçük bir kap geldi. Ağız hafifçe yükseltilmiş, bir oluk şeklinde uzatılmış ve kase'nin gövdesinin oldukça dışına doğru çıkıntı yapmıştı; karşı tarafta ise geniş bir açıklığa doğru geri çekilirken genişleyerek, üzerine düğüm şeklinde bir çelenk şeklinde bir asanın oturduğu ve çizgili, şişmiş ve pullu boynunu yukarı kaldıran sapa tutturulmuştu. Bu görüntü ve sembollerin açıklanması için birkaç açıklama yapılması gerekiyor: eski yazarların bildirimlerinden ya da aynı dinin mevcut anıtları üzerindeki bu nesnelerin temsillerinden ileri sürülüyor. "Meme şeklindeki" kap, Gnostik mücevherlerin üzerine sık sık yerleştirilen ve Matter'ın tuhaf bir şekilde merhumun "Günah Vazosu" olarak tanımladığı kabı tam olarak tanımlıyor; cennetin iyiliğini güvence altına almayı amaçlayan bir tılsım olarak seçilmesi pek olası olmayan bir konu. Köhler'in bunun, sulama çarkının çevresine bağlanan toprak çömleklerden biri olduğu ve hâlâ bitişikteki tarlaları gübrelemek için Nil'in suyunu yükseltmek amacıyla kullanıldığı yönündeki varsayımı, bu amaca çok daha uygundur; eski deyimle "İsis'i Osiris'in tohumuyla aşılama" ve tepesine bağlanan ip kesinlikle böyle bir açıklamayı destekliyor; Aslında, içmek için artırıldığında aynı suyu tutan kap olan Canopus örneğinde bir kap için benzer bir hürmet örneği görüyoruz. Bu yarımküresel vazoonun üzerine yerleştirilen "winnow-yelpazesi" de temsil ediliyor; aynı çalgı Yunanlıların evlilik törenlerinde de önemli bir rol oynamıştır. Her çeşit meyve istiflendiğinde gelinin başına konurdu; aynı önemli eşya, geniş, siğ bir sepet, bebek Bacchus'un beşiğiydi - "mystica vannus lacchi." Lamba görevi gören altın "Kase" genellikle tılsımlarımızı süsleyen çeşitli amblemler arasında yer alır. "Sistrum" kendine özgü taslağını Hint Yoni'sinden (kadın cinsiyetinin simgesi) almıştır ve benzer şekli nedeniyle badem (luz) da Mısır'da kutsal kabul edilmiştir.

--- SAYFA 136 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 112 ilahi figürlerin muhafazası olarak hizmet eden "vesica piscis" in gerçek kökeni. British Museum'un sert taştan yapılmış, neredeyse cilalanmış, düz tepesi lingam-yoni şeklinde biçimlendirilmiş bir Hindu sunağı var; Meydanın her köşesinde küçük bir idol çömelmiş durumda. Yaratılış çalışması için birlikte Doğanın Aktif ve Pasif Güçlerini simgeleyen bu Hint figürü, ortasından geniş bir koni yükselen, uzun çıkıntılı dudakların bir bükülmeye doğru sivrildiği, yuvarlak, siğ bir havza gibi heykeltraştır. Bu, Herculaneum'dan (Caylus, vii. pl. 33) büyük kahverengi bir lambanın tam şeklidir; sadece ortasından, bir koni yerine bükülmüş bir işaret parmağı yaylanır, onu taşımak için kulp görevi gören dijitus obscoenus (lingam ile aynı anlama gelir), yanlardan ise Mısır Tau'nun üç kolu çıkıntı yapar. Bu gemi, o kasabadaki İsis ibadetine ait olmalı; komşu Pompeii'de olduğu kadar orada da popüler olduğu şüphesiz. "Anubis taşıyıcısı" görevine gelince, Commodus'un geçit töreninde bu görevi yerine getirdiğinde, idolün ağır başıyla ulaşabildiği herkesin traşlı kafataslarını kırarak doğasının çılgın zalimliğini tatmin ettiği anlatılır; ve doğal olarak Apuleius'un Anubis'inin, dönüşümlü olarak bir abanoz ve bir altın çehre sergilemesi için, tıpkı tasvir edildiği gibi, bazı Basilidan mücevherleri üzerinde caduceus ve avuç içi tutan, ödenmiş bir insan ve köpek kafalarına sahip olması gerektiği sonucu çıkıyor gibi görünüyor. Son olarak, tanımlanamayacak kadar korkunç olan ama doğasının ne kuşa, ne canavara, ne de insana ait olmadığı ima edilen gizemli görüntü. Bu ifadelerin kendisi beni bu üçünün bir bileşimine inanmaya teşvik ediyor; tek kelimeyle Abraxas tanrısının gerçek figürü. Ve bu imgenin "Yüce Tanrı" olduğunu ve onun Mısır'ın IAO'su olduğunu biliyoruz. Bu idol küçük boyutlu olmalı, çünkü adanmışın cübbesinin koynunda taşınıyordu ve bu şüphem, son dönem Mertens-Schaffhausen Koleksiyonu'nda, Fransa'nın güneyinde bulunan ve Katalogda bu şekilde tanımlanan, beş inç yüksekliğinde bronz bir heykelciğin varlığıyla kuvvetle doğrulanıyor. "No. 2002. Zırh, kalkan ve kırbaçla silahlanmış, ayakta duran lao heykelciği; kafası horoz şeklinde, bacağı yılan şeklinde sonlanıyor."

--- SAYFA 137 ---

BÖLÜM II. MİTRAS VE SERAPİS'E İBADET.

--- SAYFA 138 ---

"O voi ch'avete gl'intelletti sani, Mirate la dottrina che s'asconde Sotto il velame degli versi strani."

----- " Salve vera Deûm facies, vultusque paterne, Octo et sexcentis numeria cuilitera trina Conformat sacrum nomen, cognomen et Omen." (Mart. Capella. Hymn. ad Sol.) ΦΡΗ = YHC = =

--- SAYFA 139 ---

MİTRAS'A İBADET j I. MİTRAKİZMİN KÖKENİ. Mithras tarzındaki tanrıya yaygın biçimde tapınmanın bize miras bıraktığı her türden sayısız anıt, aynı zamanda Zerdüş doktrininin Gnostisizmin oluşumuna yaptığı önemli katkıları bol miktarda örneklemeye hizmet eder. Plutarch'a göre Mitra dini, İtalya'da ilk kez Pompey'in, ulusal ibadeti olduğu Kilikya Korsanı'nı azaltmasıyla ortaya çıktı; bu korsan, sömürgeciler ve köleler olarak İtalya'nın dört bir yanına bölündüğünde, onu fatihler arasında yaydı. Yeni topraklarda yeni din o kadar hızlı gelişti ki, iki yüzyıl içinde ilkel Helen ve Etrüsk tanrılarının yerini aldı (daha önce tanıtılan Serapis ibadetiyle birlikte). Aslına bakılırsa, şüphelilere karşı elde edilen bu nihai zaferden çok önce, Plinius, Mitraizmi, temel ilkesi itibarıyla, rasyonel bir araştırmacıyı tatmin edebilecek tek din olarak kabul etmeye eğilimli görünüyor; Bu asil pasajdan çıkarılabileceği gibi (ii. 4): "Eorum medius Sol fervidus, amplissima magnitudine, nec temporum modo terrarumque sed siderum etiam ipsorum cœlique Rektör. Hanc esse mundi totius animan ac planius mentem, nuncprincipe Naturæ rejimin ac Numen credere decet, opera ejus æstimantes. Hic lumen rebus minstrat, aufertque tenebras, hic reliqua * Bu tanrı, başka unvanlarla da her zaman Pontus'un büyük tanrısı olmuştur. Sinope'nin hamisi olarak II. Parnakes'in madalyonunun üzerinde Helios-Dionysos şeklinde görünür. Yunan kolonileri. Heykelini yok ettiği için Diocletianus tarafından haklı olarak cezalandırılan fanatik Eugenius, daha sonraki batıl inanç dönemlerinde Trabzon'daki Bizans İmparatorluğu'nun koruyucu azizi olarak kabul edildi.

--- SAYFA 140 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 116 gizli, resimli; hic kötü alışkanlıklar temporum annumque semper nascentem ex usu Naturæ temperat, hic cœli tristiam discutit, atque etiam humani nubila animi serenat: hic suum luemn cæteris quoque sideribus fœnerat; præclarus, eximius, omnia intuens, omnia etiam exaudiens; uno eo videoda principiliterarum Homero placuisse'de. Quapropter effigiem Dei formaque quærere embesillatitatis humanæ arka. Quisquis est Deus, si modo est alius, et quacunque in parte, totus est sensus, totus visus, totus Auditus, totus animæ, totus animi, totus sui." Böylece, Roma İmparatorluğu'nun ikinci ve üçüncü yüzyıllarında Mithras ve Serapis, bilinen dünyanın en uzak sınırlarına kadar neredeyse halk ibadetini içine alacak hale gelmişti. Zira Mitraizm başlangıçta Zerdüş tarafından öğretilen dindi, ancak kendisini Batı'nın daha önce kurulmuş olan Doğa Tapınmasına daha iyi asimile etmek için biraz değiştirilmiş ve somutlaştırılmıştır. Bu daha kaba biçimiyle adını, Zendavesta'da Yüce Varlık (Hürmüz) değil, alt Güçlerin Şefi olan Yedi Amshaspand olan Mithras'tan almıştır. Mithra güneşin Zend adıdır, bu Ruh'un uygun malikanesidir, ancak Ruh'un kendisi değildir. Dolayısıyla Artaxerxes Mnemon'un büyük yemini, Fatih William'ın muazzam yemininin karşılığı olan "Mithras'ın ışığıyla" idi: "Tanrı'nın ihtişamı!" Ancak materyalist Yunanlılar, Pers Ruhunu hemen kendi maddi Phœbus ve Hyperion'larıyla özdeşleştirdiler. Böylece Ovid'in "Placat equo Persis radiis Hyperiona cinctum"u var. (Fasti I. 335.) Doğasıyla ilgili bu görüşe göre Mithras, Küçük Asya'nın "Phanacos"u ve Yunanistan'ın "Dionysos"u gibi diğer Güneş tanrısı türleri ile özdeşleştirilmiştir; ve böylece çok geçmeden ikincisinin uzun zamandır yerleşmiş Gizemlerdeki, antik Dionysia'daki yerini gasp etti. İkinci yüzyılın ortalarında Mithraica'nın kazandığı önem, Lampridius'un bahsettiği, bizzat imparatorun (Commodus) onlara katılmaya tenezzül ettiği gerçeğinden tahmin edilebilir. Dahası, kefareti ve acemi cesaret sınavlarıyla birlikte, Orta Çağ'ın gizli toplulukları, daha sonra da Gül-Haçlılar aracılığıyla kesintisiz bir gelenek tarafından sürdürüldükleri söylenebilir.

--- SAYFA 141 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 117 İkincinin zayıf refleksine, yani günümüzün Masonluğuna kadar. Ancak bu ilginç noktayı, bu İncelemenin son adı geçen toplumların doğasını araştıran son Bölümüne saklamak gerekir. Şu anki amacım Mitraik prensibin Gnostisizmin Mısır ve yarı-Hristiyan biçimlerine geçişini sağlayan aşamalara işaret etmektir. Mistik isim Abraxas'ın (İskenderiyeli Basilides'in madeni parası olduğu iddia edilir) ya gerçek Kıpti "Kutsal İsim" (Bellermann'ın anlayacağı gibi) anlamına geldiği söylenir; veya aynı derecede muhtemel görüldüğü gibi, aynı anlamda Grecised olan İbranice Ha-Brachah "Kutsama"dır. Abraxas tanrısı fikrini somutlaştıran sembolik figürün tüm bileşenleriyle güneşe gönderme yaptığı, aşağıda da görüleceği üzere daha da belirgindir; benzer şekilde, Brahminler Tarifsiz Adlarını Aum'u "şiddetli ve her yeri kaplayan Güneş" için kullanırlar; Macrobius, adları ve figürleri ne olursa olsun, antik çağın tüm büyük tanrıların, ikametgahı güneş olan Tek İlah'ı kişileştirmeye yönelik çeşitli girişimlerden başka bir şey olmadığını kanıtlamak için çok meraklı bilim adamıştır. Burada, Basilides'in, daha sonraki Babaların onu temsil etmeyi uygun buldukları gibi, kesinlikle bir Hristiyan sapkın olmadığını, daha ziyade çağdaşı Clemens'in aktardığı gibi, kendisini ilahi şeyleri incelemeye adanmış bir filozof olduğunu hatırlamak gerekir; ve dolayısıyla muhtemelen İskenderiye ile (o zamanlar Jaina kralları tarafından yönetilen) Guzaret şehirleri arasındaki ilişkinin hem Mısır'da hem de Filistin'de doğallaşmış olabileceği gibi Budist kavramlarla aşılanmıştı. Yabancı doktrinlerin yanı sıra yabancı malların da büyük mağazası olan bu metropol, İskenderiye tılsım fabrikasından yola çıkarak Mithras'ın Abraxas ile aynı taşta sık sık birleşmesinin nedenini sağlıyor. Tuhaf bir örnek, yeşil bir yeşim taşıdır (Marlborough), bir tarafında normal Zerdüşt aletini taşıyan, Boğayı katleden Mithras; diğer yanda ünlü Gnostik Pantheus. Tüm tanrıları ayrı varlıklardan tek ve aynı Tanrı'nın tanrılaştırılmış niteliklerine dönüştüren ve (yani inisiye olmuş birkaç kişi için) görünüşte sınırsız çoktanrıcılığı Yüce Yaratıcı'nın varlığının kabulüne indirgeyen gerçek bir Hint senkretizmi.

--- SAYFA 142 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 118 Bu mükemmel prens modeli Severus Alexander, Gnosis'in güçlü bir tonunu özümsemiş olmalı (doğum yeri ve eğitim tarzından da beklenebileceği gibi), çünkü her yedinci günde ibadet etmek için Capitol'e gitmesine ve aynı zamanda diğer Roma tanrılarının tapınaklarını da düzenli olarak ziyaret etmesine rağmen, yine de "Mesih için bir tapınak inşa etmek ve O'nu tanrılar arasında sıralamak niyetindeydi. Hadrianus'un da bunu düşündüğü söylenir: ve aslında İmparatorluğun tüm önemli şehirlerinde heykelsiz tapınaklar inşa edilmesini emretmişti: aynı tapınaklara, tanrı içermediklerinden, şimdilerde Hadrianus'un kendisi için dikilmiş tapınaklar deniyor, gerçekte onları yukarıda adı geçen amaç için hazırladığı söylene de, kahinlere (sacra) danışanlar tarafından tasarımı gerçekleştirilmesi engellendi ve eğer bu gerçekleşirse herkesin Hristiyan olacağını ve dolayısıyla diğer tapınakların tamamen terk edileceğini keşfetti" (Lampridius). i.43). Gerçekten de, Doğu'da olduğu gibi, Serapis'e tapınmanın başlangıçta Hristiyanlıkla birleştirildiğine ve zamanla, özünde olmasa da tam bir isim değişikliğiyle onunla birleştiğine ve beraberinde birçok uygun fikir ve ritüeli de beraberinde getirdiğine, dolayısıyla Batı'da Mithras'a tapınmanın, onun yerini alan dinin karakteri üzerinde benzer bir etki yarattığına inanmak için her türlü neden vardır. Seel, Mithraicism hakkındaki takdire şayan eserinde ('Mithra', s. 287) şu görüştedir: "Almanya'da Roma egemenliği sürdüğü sürece, orada Musa kanununun izlerini buluyoruz: ve aynı şekilde tek Yahudi aileler olduğu gibi, putperestler arasında da bekar Hristiyanlar vardı. Ancak ikincisi, görünüşte çoğunlukla zulümden kaçmak için Roma tanrılarına tapınıyordu, Mithras'ın izin verilen sembolleri altında Tanrı'nın Oğlu'na ve Hristiyanlığın gizemlerine tapınmaları kesinlikle ihtimal dışı değildir. Mithras'a tapınmanın kendi zamanındaki üstünlüğü, Heliogabalus'un büyük şemasının, modern okuyucunun ilk izleniminde görüldüğünden daha az çılgın olduğunu kanıtıyor. Niyeti vardı

--- SAYFA 143 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 119 (raporlara göre) Roma'da kendi tanrısı ve adaşı olan, Güneş'in amblemi olan Emesene aeroliti dışında başka hiçbir ibadete izin verilmemesi; "tapınağında Vesta Ateşini, Palladium'u, Ancilia'yı ve tüm diğer en saygıdeğer kutsal emanetleri ve ayrıca Yahudilerin ve Samiriyelilerin dinini ve Hristiyanların bağlılığını* bir araya getirdi." (Lampridius 3). Böylesine heterojen bir birliğe, Macrobius'un tüm antik tanrıların doğası hakkındaki düşüncelerini paylaşan Roma kamuoyunun çok sayıda kesiminin, prensip söz konusu olduğunda herhangi bir olası itiraz bulması mümkün değildi. Hristiyanlıkla böyle bir ilişkinin aslında Mitraizm taraftarları tarafından (gerileme dönemindeyken) iddia edildiği, bizzat Augustinus'un dikkat çekici beyanı ile kanıtlanmıştır (John I. Dis. 7). "Şapkalı adamın (illius pileati) rahiplerinin bir zamanlar şöyle dediklerini hatırlıyorum: 'Bizim Şapkalımız kendisi de bir Hristiyan'." Konstantin'i para basımının en yaygın türünü (Batı eyaletlerinin tek para birimi) benimsemeye ve dönüşümden uzun süre sonra da "Yenilmez Güneş'e, yoldaşım (ya da koruyucum)" efsanesiyle birlikte Sol figürünü muhafaza etmeye iten sebep muhtemelen bu iddia edilen yakınlıkta yatıyor. Kadim Phœbus ve yeni Doğruluk Güneşi anlamına gelen çifte yoruma sahip bir tür ve bu nedenle aralarında eşit olarak bölünmüş nüfus içinde Yahudi olmayanlar ve Hristiyanlar için itiraz edilemez. Dahası, bu İmparator, Hristiyan olduğunu açıkça ilan ederken, yeni başkentinin en büyük süsü olarak, Aleksios Komnenos'un saltanatı sırasında bir depremle yıkılana kadar yerini koruyan bir çatı sütununun üzerine monte edilen devasa bir Apollon'u seçti. Benzer bir değişimle, "Yenilmez Olan'ın Doğum Günü" onuruna 25 Aralık günü düzenlenen ve Büyük Sirk Oyunları tarafından kutlanan eski festival (Kalendar'da "viii KAL.IAN. N. INVICTI. C.M. xxiv†" olarak işaretlenmiştir) daha sonra gerçek günü Babalar olan İsa'nın Doğuşu'nun anısına devredilmiştir. "religio" ve "devotio", ulusal ve yerleşik bir inanç ile herhangi bir kamu onayı olmaksızın bireyler tarafından benimsenen bir inanç arasındaki farkı belirtmek anlamına gelir. † Bu vesileyle Circus Maximus'ta art arda yirmi dört araba yarışının sergilendiğini belirtir.

--- SAYFA 144 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 120 itiraf etti, tamamen bilinmiyor. Örneğin Chrysostom, (Hom. xxxi.) putperestler kendi din dışı törenleriyle meşgulken, Hristiyanların kutsal ayinlerini taciz edilmeden yerine getirebilmeleri için İsa'nın Doğum Günü'nün yakın zamanda Roma'da o gün olarak belirlendiğini bildirir. Ve Mithras, Zendavesta'nın onu Hürmüz'ün İlk Yayılımı, İyi İlke ve Kendisinin dünyaya Tezahürü olarak ilan etmesi nedeniyle, Evrenin Yaratacısı ve Koruyucusu olan Mesih'in tipi olarak daha kolay kabul edildi. Yahudiler, Pers İmparatorluğu'ndaki (Filistin'e geri döndüklerinde bu imparatorluğun sadece bir eyaletini oluşturdular) uzun süreli esaretleri sırasında, dinlerinin tüm melekolojisini, hatta İkinci Krallık zamanlarında geliştiğini gördüğümüz en küçük ayrıntılarına kadar, tam da bu inançtan edindiler. O zamana kadar gelecekteki bir durumda inanca sahip oldukları keşfedilmez; ödül ve cezaların ikincisi ateşli bir gölde sürdürülüyordu; Zendavesta'nın verdiği listelerden neredeyse kelimesi kelimesine alınan, iyi ve kötü meleklerden oluşan tam bir hiyerarşinin varlığı; ruhun ölümsüzlüğü ve Kıyamet Günü - bunların hepsi Zerdüşt planının önemli parçalarıdır ve Josephus tarafından kendi zamanının Yahudiliğinin temel öğretileri olarak kabul edilmiştir. Musa Kanun'da tüm bu fikirlere en ufak bir göndermede bulunmaz; vaadleri ve tehditleri bütün yeryüzüne, yeryüzüne; o, Laiklerin dinini vaaz ediyor ve böyle bir din, Kudüs'ün son günlerine kadar Sadukiler tarafından hâlâ sürdürülüyordu. Şimdi, bu Sadukiler, Musa'nın yasasını saf tutmakla övünen ve Yahudi olmayanlar arasında uzun süre kaldıkları süre boyunca halkın özümsemişi yabancı fikirlerin karışımından arınmış olmakla övünen, ulusun en eski ve saygın aileleriydi. Dahası, Matters'ın rakipleri Ferisiler adının etimolojisini, aslında "Persliler" anlamına gelen, fatihlerden alınan yeni moda öğretilerin sahipleri için bir küçümseme terimi olarak kabul etmek için bazı nedenler var. Ve bu etimoloji, "Ayrılıkçılar" anlamına gelen yaygın etimolojiye göre çok daha akılcı ve kelimenin gerçek unsurlarıyla daha tutarlıdır; bu sıfat, hiçbir şekilde partiyi oluşturan bir parti için geçerli değildir.

--- SAYFA 145 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 121 yarışın büyük çoğunluğu. Şimdi sadece Piskopos Warburton'un "Musa'nın İlahi Elçiliği" adlı eserinde ortaya koyduğu ustaca teorisine değinmek gerekiyor; o, öğretisinde her türlü maneviyatın yer almamasını, onun doğrudan Cennetten esinlendiği yönündeki en güçlü argümana dönüştürüyor. Fakat hangi kaynaktan türetilmiş olursa olsun, Mitras'ın doğası ve makamına ilişkin Zerdüşt düşüncesi, İbranilere Mektup'un yazarı tarafından verilen Mesih'in tanımıyla ne kadar yakından örtüşmektedir; O derin Yahudi ilahiyatçı, O'nu "zaferinin parlaklığı (ya da yansıması), kişiliğinin açık imgesi*, gücünün sözüyle her şeyi ayakta tutan" olarak adlandırır; ve yine, "meleklerden çok daha iyi hale getirilmiş olması, miras yoluyla onlardan daha mükemmel bir İsim elde etmesi" ve burada Görünmez Yüce'nin İlk Yayılımındaki Yansımasının Gnostik sistemlerin çoğunda ayırt edici bir özellik olduğu gözlemlenebilir. Mithras, Güneş'le birlikte yakarılırdı ve bu nedenle, bu benzetmeyle karıştırılarak, ayrı bir tapınmanın nesnesi haline geldi ve bu, sonuçta Hürmüz'ün kendisinin yerini aldı: ve bu, Pontuslu sömürgeciler ve onların Batı ulusları arasında din değiştirenler tarafından propagandası yapılan tek ibadetti. İkincil tanrılar sıklıkla birinci dereceden olanların yerlerini gasp ederler; yani Vişnu ve Şiva, Brahma'yı tamamen gölgede bıraktı. Serapis, Mısır'ın Firavun tanrılarında da aynı rolü oynamıştı; ancak modern inançlardan gelen daha çarpıcı benzetmeler, alıntı gerektirmeyecek kadar açıktır. Bu fikir ilişkisi sayesinde Mitra sembolizmi, birçok ayrıntısıyla erken Hristiyan sanatına girmenin yolunu buldu. Parma'daki Vaftizhane'nin giriş kapısının üzerindeki kısma (12. yüzyıla ait bir değer), Mitraik bir anıtın tüm özelliklerini taşıyor ve tasarımının Kutsal Yazılar açısından anlaşılması kesinlikle çok zor olacaktır. * 'ApaÜgasma—carakt'r, kelimenin tam anlamıyla 'mühür izi' anlamına gelen ikinci kelime, İbranice başlık olan 'Tikkan'ın, yani İlkel Tecellinin tam karşılığıdır.

--- SAYFA 146 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 122 II. MİTRAİK SAKRAMENTLER. Mithras'a tapınmanın başlıca ayinleri, daha sonra Katolik kilisesinde oluşturulanlara çok ilginç bir benzerlik taşıyordu; aynı zamanda Orta Çağ'ın gizli toplulukları ve modern zamanlarda onların soyundan geldiği iddia edilen kişiler tarafından uygulanan erginlenme törenleri için de bir model oluşturdular. Neophytea Vaftiz töreniyle kabul edildi; inisiyeler toplantılarında bir tür Efkaristiya'yı ciddiyetle kutladılar: mezhebe kabul edilecek adayın cesareti ve dayanıklılığı, bu amaçla inşa edilmiş bir mağarada yapılan "İşkenceler" adı verilen ardışık on iki denemeye test edildi; Adaya Gizemlere katılım hakkı verilmeden önce tüm bu "İşkencelerin" tamamen atlatılması gerekiyordu. Bu nedenle, iki ayırt edici Ayin veya "Ayinler" (teknik terimi kullanırsak), Justin Martyr (Apol. II) tarafından karakterlerinden geriye kalan en eski açıklamada anılmıştır. "Kendileri tarafından yazılan ve İncil dediğimiz Yorumlardaki Havariler, İsa'nın onlara bu şekilde emrettiğini bize iletiler: Ekmek aldıktan sonra şükrettikten sonra* şöyle dedi: Bunu benim anıma yapın; bu benim bedenimdir. Ayrıca bir kase alıp teşekkür ederek şöyle dedi: Bu benim kanımdır ve onu yalnızca onlara teslim etti. Gerçekten de kötü ruhlar, Gizemler ve İnisiyasyonlarda, hafızalarından yapmayı öğrettikleri şeylerdir. Mitras. Çünkü bunlarda da aynı şekilde, inisiye olmak üzere olan kişinin fedakarlığında veya ibadet eyleminde belirli kelimelerin eklenmesiyle bir bardak su ve ekmek verilmiştir: bu, ya kişisel deneyim yoluyla bildiğiniz ya da araştırarak öğrenebileceğiniz bir şeydir. Yine bir sonraki yüzyılda yazan Tertullianus da aynı bağlantıya sahiptir: "Görevi gerçeği saptırmak olan Şeytan, putların Gizemlerinde İlahi Kutsal Ayinlerin koşullarını tam olarak taklit eder. Kendisi bazılarını, yani inananlarını ve takipçilerini vaftiz eder; başışlama sözü verir- * Bu ifade, unsurları kutsama veya kutsama kavramının o zamanlar (ikinci yüzyıl) Hristiyan inancına sızmadığını kanıtıyor gibi görünüyor. pratik yapın.

--- SAYFA 147 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 123 Kutsal Bayram'dan gelen günahları ortadan kaldırır ve böylece onları Mithras dinine sokar: böylece kendi askerlerini alnına işaretler: orada ekmek adağını kutlar: Diriliş sembolünü getirir ve kılıçla tacı kazanır. Tertullianus'un "Diriliş sembolü" ile açıkça, Lampridius'un (bu konuya daha sonra değineceğiz) bahsettiği ve Güneş Aslanı'nın en iyi şekilde bindirdiği cesedin pek çok tılsım üzerinde simgelediği "ölüm simülasyonu" anlamına geldiği açıktır. Kendisinin başka bir pasajda açıkladığı son töreni başka bir pasajda açıklamıştı: "Kızarın, Romalı asker arkadaşlarım, İsa tarafından değil, Mağarada, Karanlığın Güçleri Kampında inisiyasyona girerken, ona taç (daha doğrusu çelenk) teklif edildiğinde (sanki şehitliği andıran bir kılıç arasına yerleştirilmiş) ve başına konulmak üzere olan herhangi bir 'Mithras Askeri' tarafından yargılanacak olsanız bile, Elini uzatması ve tacı iterek, şans eseri omzuna aktarması ve aynı zamanda şunu söylemesi talimatı verildi: Benim tacım Mithras. Ve o andan itibaren asla bir taç (çelenk) takmaz ve bu onda inisiyasyonunun nişanı olarak bulunur, çünkü kendisine teklif edildiğinde tacının tanrısı olduğunu söyleyerek çelengi reddederse hemen "Mithras'ın askeri" olduğu bilinir. Bu nedenle Şeytan'ın kurnazlığını kabul edelim; Bizi şaşırtmak ve kendi takipçilerinin sadakatine göre yargılamak için İlahi olanlardan bazı şeyleri kopyalayan. Burada bahsedilen törene gelince, modern okuyucuya önemsiz görünse de, eski insanlar arasında tüm bayramlarda çelenk takmak vazgeçilmez olduğundan, bu tür durumlarda birinin reddedilmesinin, tekilliğin ve korkusuz inanç beyanının en göze çarpan işareti olacağı belirtilebilir. Ancak her tarafsız gözlemci, bu aşırı gayretli Babaların, Mitra ayinlerinin Hristiyan Ayinlerinin sahteleri olarak tasarlandığını varsaydıklarında soruyu sormaya devam ettiklerini anlayacaktır: zira ilki, Hristiyanlığın ilk ilanından çok önce mevcuttu; tabii ki önceden tahmin ederek taklit etmek, şeytani rakibinin haylaz bilgeliğinin bir başka kanıtı olarak görülmedikçe. Öte yandan, basit bir şeyden şüphelenmek için iyi bir neden var.

--- SAYFA 148 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Hristiyanlığın ilk kurucusu tarafından başlatılan anma veya ayırt edici törenler, görünüşe göre aynı türden bir karaktere sahip uzun süredir yerleşik ayinlerin cazibesini aşmak isteyen vicdansız misyonerlerin öğretileri yoluyla, daha sonraki çağların inanç maddeleri olarak üzerinde ısrar ettiği mistik ve doğaüstü erdemlerle yavaş yavaş donatıldı. Bu asimilasyonla, kendi kurumlarında ayinlerin bir araç değil, yalnızca sembol olduğu tüm manevi kutsalmaları, bir bakıma belirli büyüsel uygulamaların gerçekleştirilmesi yoluyla, din değiştirenlere sundular. Efkaristiya kutlamalarında Mitraizm ile Hristiyanlığın böyle bir birliğin çok öğretici bir örneği, Pistis-Sophia'nın, bizzat Kurtarıcı tarafından Celile Denizi kıyısında kutlanan ve uygun yerinde uzun uzadıya verilen büyük kutlamanın tanımında verilmektedir. Ve son olarak şunu da belirtmekte fayda var ki, bu mistik kutlamaların bazılarında kurban edilen insanın "etini yiyip kanını içmek" sadece bir mecaz olmaktan çok uzaktı. Pliny, Claudius'a, ayinlerinde "bir insanı katletmenin en yüksek din eylemi ve aynı insanın etini yemenin en selametli tören olarak kabul edildiği" (Druidlerin Magi'lerle aynı olduğunu düşündüğü) Druidlere tapınmayı bastırıldığı için büyük övgüde bulunur. Ve tüm gizli cemiyetlerin işlemlerine zorunlu olarak şüpheyle bağlanan bu düşüncede, büyük olasılıkla, Romalı halk arasında çok yaygın olan inancın kökü yatıyordu; ilk Hristiyanların gece toplantılarındaki gerçek Efkaristiya'sı, bir un kabının içine saklanan yeni doğmuş bir çocuğun kurban edilmesi ve onunla ziyafet çekilmesiydi; katekümen, sponsorları tarafından içine bir bıçak daldırmaya yönlendirilmişti. Mitra Ayini'nin bize ulaşan ayrıntılarında, Hristiyan ayinleriyle olan çok ilginç bazı benzerlikler dikkatimizi çekmeden edemez. Güneş diskinin amblemi olan ve Mizd adı verilen "İçinde kullanılan ekmek yuvarlak bir pastaydı". Seel, bu isimle Missa'nın kökenini, Kitlenin Kansız Kurbanını ifade ederek keşfeder ve bu Mizd'in, tamamen aynı biçim ve boyutlara sahip olan Host'un (hostia) prototipi olduğunu varsayar.

--- SAYFA 149 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 125 Burada Missa sözcüğü için öne sürülen çeşitli etimolojilere dikkat çekmek yersiz değil. Ducange'nin onayına da sahip olan en popüler olanı, bunu, Efkariya'nın fiili kutsanmasına geçmeden önce rahibin cemaatin iletişim kurmayan kısmını uzaklaştırdığı "Ite, missa est" kelimesinden alır. Bu ifadenin kaba bir kişi tarafından "Ayrı, burası Missa" şeklinde çevrilmesi kesinlikle yeterince açık olacaktır. Ancak, tüm bu durumlarda kurala göre, kurban edilen nesne, törenin kendisinden alınan bir ifade yerine, törene adını verir ve bu nesne, çok eski zamanlardan beri, hostia veya "kurban" adıyla anılırdı. İlk Hristiyanlar, Musa kutsal törenlerine ait olan İbranice terimlerin doğallaştırılması ve aynısının kendi uygulamalarına uygulanması konusunda Gnostikler kadar taraflı davrandılar. Böylece eski Mutabakat onların arasında Aşama adıyla anılırdı, örneğin: "In hoc festo novi Regis, Novum Pascha novæ legis Vetus Phase terminat." Hahamlar muhtemelen ekmeğin gerçek kökenini açıklayan bir geleneği korumuşlardır. Alphonsus de Spira, "Fortalitium Fidei" (II.2) adlı eserinde, dairesel formunun güneşin bir sembolü olduğunu ve gerçekte Ayin kutlamalarında o ışık kaynağının dehasına kurban olarak sunulduğunu ileri sürmektedir! Çünkü Kabalistler Musa ve peygamberlerin iyi ve saf bir ruh olan Satürn'ün dehasından ilham aldıklarını, oysa İsa'nın kötü niyetli bir ruh olan Merkür'ün dehasından esinlendiğini savunurlar; Hristiyan dini ise Merkür, Jüpiter ve Güneş'in bu amaç için bir araya gelmelerinin eseri. Ayinin ilk kurucusunun ölümünü simgelediği hatırlandığında dikkat edilmesi gereken ilginç bir benzetme daha var. Yuvarlak bir pasta (Sepoy İsyanı'nın başlangıcındaki kötü şöhretin çığırnlığı), Hindular arasında atalarının Yelelilerine sunulan yerleşik bir adaktır. Hristiyanların "ekmeği bölmesi", bir zamanlar sunulan büyük fedakarlığı simgelemesinin yanı sıra, Emmaus'taki Mazhar'ın anlatımına göre, özel bir şekilde yapılmış gibi görünüyor.

--- SAYFA 150 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Bu, masonik bir simge ya da kardeşler arasında karşılıklı tanınma aracı olarak hizmet edecek bir yoldur. Kutsal Kadehi ya da kadeh, genellikle Mitraik sunağının ya da daha doğrusu masasının üzerine yerleştirilmiş olarak temsil edilir; ve (Mitraistler arasında olmasa da) kullanımıyla bağlantılı ilginç bir hokkabazlık parçası Epiphanius (Hæres. xxxiv.) tarafından anlatılmıştır. Marcus'un takipçileri Efkariya'yı kutlarken en şeffaf camdan yapılmış üç vazo kullandılar. Bunlar, tören ilerledikçe sırasıyla kan kırmızısı, mor ve mavi renge dönüşen şarapla doluydu. "Bunun üzerine görevli papaz, ya da daha doğrusu büyücü, bu kaplardan birini cemaatteki bir hanıma verir ve ondan onu kutsamasını ister. Bunu yaptıktan sonra, bunu çok daha büyük kapasiteli başka bir vazoya döker ve şu duayla birlikte, 'Tanrı'nın, her şeyden önce, akıl almaz, açıklanamaz olan lütfu içinizdeki insanı doldursun ve hardal tohumu tanesini iyi bir şekilde ekerek, içinizde Kendisinin bilgisi arttıkça artsın' Bunun üzerine büyük vazodaki sıvı, ağzına kadar şişer ve şişer. Mithras'a tapınma, başkentteki Hristiyan imparatorların yönetimi altında uzun süre varlığını korudu ve şüphesiz varlığını sürdürdü; dördüncü yüzyılın sonlarında, Jerome, Læta'ya yazarken, "Birkaç yıl önce, akrabamız Gracchus'un adı bu kadar uzun değildi. Patrici soyluluğunun yankısı olan, Şehir Valiliği görevini yürütürken, Corax, Niphus, Asker, Aslan, Pers, Helios ve Peder Bromius gibi inisiyasyon ayinlerinde yer alan tüm canavarca imgelerle birlikte Mithras Mağarasını yıkıp yakmak mı istiyorsunuz? Burada ima edilen tasvirlerde, Mithras ibadetinin hala mevcut olan temsillerinde sürekli olarak ortaya çıkan figürleri tanımak kolaydır. Kuzgun Corax'ta; Niphus'ta yılan Kneph; silahlı adam; Aslan insan kurbanı biniyor; İran kıyafetindeki gençler; ya arabasındaki Phœbus tarafından ya da sekiz ışıklı yıldız tarafından ifade edilen Güneş; ve Bromius, "Kükreyen", Yunan Dionysos'unun uygun adı; aynı zamanda Asya Phanaces'i olarak da görünen, elinde bir el tutan bir genç.

--- SAYFA 151 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Her elinde 127 meşale var; yükselişini ve batışını simgelemek için biri yukarıda, diğeri aşağıda. Chiflet'in mücevheri (Şek. 62) Mitra ritüelinin bir resmi için iyi bir nedenden ötürü alınabilir ve üzerinde yukarıda bahsedilen figürler ve semboller kolayca keşfedilebilir. Dik duran iki yılan tüm tablonun bir tür çerçevesini oluşturuyor; tepesinde Sol ve Luna'nın başlarının karşı karşıya geldiği görülüyor; aralarında kanatları açık bir kartal duruyor; her birinin arkasında bir kuzgun var. Tarlada at sırtında iki çıplak, taçlı adam var; aralarında, başının üzerinde iki yıldız bulunan, yalvaran bir tavırla diz çökmüş bir figür. Her atının arkasında iki asker durur. Exergue'de bir somun, bir geyik yavrusu (Bacchus için kutsal), bir kadeh ve belirsiz, ama muhtemelen Tertullian'ın bahsettiği taç için tasarlanmış bir şeyi destekleyen bir masa düzenlenmiştir. Terside daha basit bir tasarım sunar: asalara dolanmış ve bir bardağa bakan iki tepeli yılan (ejderhalar); daha büyük bir vazanın üzerinde duran bir masanın üzerinde iki yıldız; ve her iki tarafta uçları yılan başlarıyla biten bir yay. Bu kompozisyonda muhtemelen Suidas'a göre "On İki Derece" veya "İşkence" olarak adlandırılan acemi cesaret testlerinden bazılarının tasvir edildiğini görüyoruz. Bunlar, doğası gereği, çok daha şiddetli bir gerçekliğe sahip olsa da, bu cesaret denemeleriyle örtüşüyordu. Mason Localarımız, aralarına kabul edilmek isteyen "çırak"ı tabi tutarlar. Kırk gün süren Mitra denetimli serbestliği sırasında* aday Dört Element tarafından test edildi, belirli sayıda gece kar üzerinde çıplak yattı ve ardından iki gün boyunca kırbaçlandı. Bu On İki İşkence, Innsbruck Müzesi'nde saklanan ünlü Mitraik tabletlerin kenarına yontulmuş olup, bunların çeşitli aşamalarının kısa bir açıklaması, tartışılacak olanların çoğunu aydınlatmaya hizmet edecektir. I. Ayakta duran ve yalvarmak için ellerini kaldıran, diz çökmüş bir figürün boğazına hançerini saplamak üzere olan adam. (Bu sahne, modern törenlerdeki, gözlerindeki bandajı çıkarması emredilen adayın, "Belki de kendi kendini cezalandırma anlamına gelen Lenten döneminin kökeni"ne doğrultulmuş birçok kılıcı gördüğü sahneye benziyor.

--- SAYFA 152 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 128 çıplak göğsüne en tehditkâr tavrıyla.) II. Çıplak adam yerde yatıyor, başı elinin üstüne dayamış, dinlenme pozisyonunda. (Muhtemelen kar yatağının kefareti.) III. Aynı figür, elleri kocaman bir hilal şeklinde havaya kaldırılmış olarak ayakta durmaktadır (belki de bir gemidir ve suyla yapılan duruşmayı temsil etmektedir. Bu sonuncuya kadar, Platon'un Mısır'daki inisiyasyonu sırasında maruz kaldığı ve boğulmaktan kıl payı kurtulduğu bildirilmektedir). IV. Aynısı, ama şimdi başında özgürlük şapkası pileus varken, cesurca büyük bir ateşe koşuyor (ateşle sinanma). V. Şimdi derin bir dere boyunca mücadele ettiği ve bir kayayı yakalamaya çalıştığı görülüyor. VI. Boğa sola doğru yürüyor. Diğer tarafta kalan aşamalar geliyor. VII. Dört misafir, üzerine bütün olarak kavrulmuş bir tahtanın yerleştirildiği at nalı masasında (sigma) uzanıyor. VIII. Genç, yaşlı bir adamın rehberliğinde sonu gelmez adımlarla yukarıya çıktı. IX. Genç, dua ederken ellerini kavradığı uzun cübbeli bir adamın önünde diz çöküyor. X. Aynı şekiller fakat konumları değiştirilmiştir. XI. Oturan adam, önünde çıplak, taçlı bir genç diz çöküyor, ona uzun bir cübbe giymiş biri eşlik ediyor. XII. Çıplak adam, bir ineğin arka ayaklarını tutarak, Hindular tarafından hâlâ en etkili yenilenme lavmanı olarak kabul edilen ve dolayısıyla insanlara her zaman son nefeslerinde verilen akıntıyı yüzüne doğru alıyor. Aynı kutsal sıvı (bir Parsi'nin bana bildirdiğine göre), her erkeğin yedinci yılını tamamladığı dine ilk kabulünde içtiği kutsal bardaklarda da kullanılıyor. Dahası, onun temizleyici erdemine olan inanç öyledir ki, vicdanlı Parsiler, kafirlerle kaçınılmaz bir temastan sonra ellerini temizlemek için her zaman ceplerinde bir şişe şişe taşırlar! Von Hammer'ın Almanya'daki Tapınakçı kiliselerinde hâlâ görülen bazı gizemli heykellere yaptığı yorumunu kabul edersek, Orta Ağaların gizli cemiyetlerinde bunlara çok benzer törenler uygulanıyordu; ve bunu 'Mysterium Baphometis revelatum' adlı eserinde bolca resimlemiştir. Daha önce anlatılan gravürde, diz çökmüş neofit, gayretli Gracchus tarafından acımasızca yok edilen Mithras'ın tüm müthiş ve gizemli ordusu tarafından kuşatılmıştır.

--- SAYFA 153 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 129 Ve yine, taçlı atlılar tarafından ayaklar altına alınan cesetler açıkça adayın cesaretinin kayıtlı testine - ölümün görünürdeki yaklaşımına - atıfta bulunuyor; çünkü Lampridius, Commodus'un diğer çılgın ucubeleri arasında Mitra törenleri sırasında "dehşet uyandırmak amacıyla belirli bir şeyin yapılması gerektiğinde, gerçek bir cinayetle ayinleri kirlettiğini" belirtiyor: böyle bir eylemin görsel bir temsiline gerçekten işe yaradığını açıkça gösteren bir ifade. yargılamanın bir bölümünü oluşturur. Kuzgun, Helen inancında Güneş tanrısının bir özelliği olarak buradaki yerini tam olarak alır ve bu nedenle genellikle Apollon'un lirin üzerinde dururken tasvir edilir. Diğer birçok mücevher, Mitra inisiyasyonunun inananlara sağladığı manevi faydaları ifade eder. Bu türden sık rastlanan bir aygıt, elleri arkadan bağlanmış, güneş tanrısının özel amblemi olan tekerlek üzerinde pençesi olan bir grifonu destekleyen bir sütunun dibine oturan bir adamdır; DIKAIWS efsanesi sıklıkla eşlik eder: "Bunu hak ettim." Anothor (Blacas) alışılmadık bir sembolizm zenginliği sergiliyor: Aynı grihonun kuyruğu bir akreple bitiyor, bu arada tekerlek krizalitinden ellerini sevinçle uzatan minik bir insan ruhunu sıkıyor; önde Thoth'un aynağı duruyor; gagasında teraziyi, belki de hastanın yıldız falını tutuyor. Bu tılsım da taşıyıcının yararına Mısırlıları Mecusi inancıyla birleştiriyor; tersten İsis'i gösterir, ancak Hygieia karakterinde timsahının üzerinde durur; Bu alan, yalnızca inisiye olanların anlayabileceği anlamlara sahip ve şüphesiz tılsımı alan kişiye iletilmiş olan tuhaf derecede karmaşık monogramlarla kaplıdır ve o da bu harflerde "aynısını alan dışında kimsenin bilmediği yazılı bir Yeni İsim" bulmuştur. Ancak bu dinin hem doktrinleri hem de törenleri, onları doğrudan veya alegorik olarak gösteren mevcut temsillerin incelenmesiyle en iyi şekilde anlaşılır; Bunlar da Kutsal Ateşi hâlâ canlı tutan az sayıda sadık kişinin, yani Guzeratlı Parsilerin uygulamalarıyla örneklendirilmektedir. Bu nedenle dizi, ünlü antikacı Faminus Vacca tarafından yazılan, orijinal ve küfürsüz haliyle keşfedilen bir Mithras mağarasının aşağıdaki ilginç tanımıyla en uygun şekilde açılacak. (No. 117.)

--- SAYFA 154 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 130 III. MAĞARINDA BİR ROMA MİTHRAS. "Sig. Orazio Muti'nin (hazinenin keşfedildiği yer) bağında, S. Vitale'nin karşısında, kapısı duvarlarla çevrili boş bir odada bir kaide üzerinde dik duran, yaklaşık 5 avuç yüksekliğinde (3¾ft.) mermerden bir idol bulunduğunu hatırlıyorum. Bu idolün kafası bir aslan kafasına sahipti, ancak gövdesi bir insan kafasına benziyordu. Ayakların altında bir küre vardı ve buradan tüm idolü saran bir yılan fırladı ve başı, heykelin içine girdi. Aslan ağzı vardı, her birinde birer anahtar vardı; ikisi yukarıya, ikisi aşağıya doğru bakan dört kanat. Ben bunu çok eski bir eser olarak görmüyorum, kaba bir şekilde yapılmıştı, ya da o kadar eskiydi ki, yapıldığı dönemde henüz iyi bir üslup bilinmiyordu. Sig. dünyaya hükmeden putperestlik: ayaklarının altındaki küre, vücudunu kuşatan ve ağzına giren yılan, onun belirsiz tepkilerle geleceği önceden bildirdiğini; elindeki anahtarı, dünya üzerindeki egemenliğini; aslan kafasını, tüm hayvanların hükümdarlığını; kanatlarını, her yerde varlığını ifade ediyordu. Ben putu görmek için her şeyi yaptım, ama Sig artık ölmüştü. Ona ne olduğunu bilmiyorum. Bununla birlikte, Sig. Orazio'nun aynı ilahiyatçının tavsiyesi üzerine onu nemini iyileştirmek için bir kireç fırınına göndermiş olması pek olası değil, çünkü yıllar boyunca pek çok kez gömülmüştü. Böylece, bu en ilginç anıt, o harikulade imgeyi karalayan iyiliksever Işık Tanrısı'nın kadim adanmışından çok, kendisi de Kötülük İlkesine tapan sefil bir din adamının kibirli cehaleti yüzünden yok edildi. Vacca şunu ekliyor: "Hatırlıyorum, yukarıda adı geçen idolden sonra aynı yerde, yalnızca yarım kabartmalı, yine aslan başlı, ancak vücudunun geri kalanı insan olan bir başkası daha bulunmuştu: kollar uzatılmış, her iki elinde birer meşale; iki kanadı yukarıya, ikisi aşağıya doğru, arasından bir yılan çıkıyordu.

--- SAYFA 155 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 131 Sağında ateşli bir sunak duruyordu; putun ağzından ateşin üzerine uzanan bir kurdele ya da parşömen çıkıyordu." Bu aslan başlı tanrı, Jerome'un Bacchus'un Yunan unvanı olan "Pater Bromius"undan başkası olamaz; ve bize devlerin ünlü savaşında bu kılık altında öne çıktığı söylendi: "Tu cum Parentis regna per arduum Cohors Gigantum scanderet impis, Rhætum retorsisti leonis Unguibus horribilique mala." (Horace, Od. II. xix. 21-24.) Ve bu tür ikonolojinin gerçek kaynağına kadar uzanan bu bileşik figürün izini sürdüğümüzde, "Nri-singha-avtar"ın tasvir edildiği figürün tam da bu figür olduğu anlaşılmaktadır. Bilinen tüm hayvanlara karşı hem gündüz hem de gece zarar görmeme armağanını elde eden zalim Hiransyakaçipu'yu yok etmek için tanrı tarafından üstlenildi. 1878'de Spoleto'da bitişik yapılarla birlikte bir Mitra mağarası keşfedildi. Son duvarda tanrı ve onun meşale taşıyıcıları için olağan üç niş vardı. Önlerinde "Soli invicto Mithrae sacrum" yazan bir sunak vardı. Sunağın yakınında, tepesine yakın kare şeklinde bir delik bulunan uzun bir fallik taş; belki de Firmicus'un bahsettiği "Mithras'ın Doğuşunu simgeleyen taş". Mağara, tüm yapının zemin planıyla birlikte 'Archæologia'nın 2. cildinde verilmektedir. 47, s. 205.IV. MİTRAİK TALISMANS. Mitraik mücevherlerin tarihi, çoğunlukla, ilk kökenlerinde öğretileriyle hiçbir bağlantısı olmayan İskenderiye Gnostisizminden kaynaklananlardan daha eskidir. İki sınıfı birbirinden ayırmak incelendiğinde çok az zorlukla karşılaşılabilecektir; birincisi, üsluplarının üstünlüğüyle dikkat çekerken, Mısır sembollerinin yokluğu ve ikincisine genellikle eşlik eden uzun Kıpti efsaneleri daha da belirgindir. Aslında bunların çoğu Roma sanatının en iyi dönemine, yani Hadrianus çağına aittir; Apollon'a tapınmanın yavaş yavaş onun daha çok tapınmasıyla birleştiğini anlamak kolaydır.

--- SAYFA 156 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 132 Hint menşeli dinsel fikirlerin Roma dünyasında üstünlük sağlamaya başladığı zamanlarda, bu dinin ruhani doğu temsilcisi, esasen spekülatif olan ve başka bir hayatla ve Görünmeyenle ilgili meselelerle ilgilenen, doğası gereği eski Yunan inancından tamamen farklı, çok materyalist, çok aktif, kendisini tamamen Şimdi ve Görünür ile meşgul eden bir din. Tılsımlar için uygun malzemeyi öngören kural uyarınca, yeşil, benekli veya sarı Jasper (Pliny'nin Molokhitleri), neredeyse yalnızca Mitraik fikirleri somutlaştıran intagli için kullanılır ve ikinci ve üçüncü yüzyılların gliptik kalıntıları arasında Phoebus ve onun niteliklerinin yerini alır. Mükemmel uygulamışlarından bir yargıya varmak gerekirse, sınıfın bazı örnekleri ilk Sezarlar çağından kalma olabilir ve bu nedenle, eski sanatın korkunç barbarlığının eninde sonunda sona erdiği ortasında, düzenli Gnostik eserlerin sayısız ordusunun ileri muhafızlarını oluşturabilirler. Başlangıçta bu Mitraik eserler, Pontus'un fethinden sonra İmparatorluğa çok yaygın bir şekilde yayılmış olan değiştirilmiş Zerdüşt öğretilerinin meyvesiydi; bu doktrinlerin en büyük özelliği, tüm yaşamın kaynağı olarak Güneş tanrısına özel tapınmaydı; bazı bilim adamlarının iddia ettiği gibi, gerçekten de yaşamsal ilkesi elektrikten başka bir şey olmasa da, felsefi açıdan doğru bir kavramdı bu. Aşağıda gösterileceği gibi ("Serapis"), Macrobius gibi daha sonraki Platoncular, nerede kurulu olursa olsun, eski inançların çok sayıda tanrısallığının, aynı tanrının farklı evrelerindeki çeşitli lakapları ve ifadelerinden başka bir şey olmadığını göstermek için çok çabaladılar. Tüm okulun amacı, eski inancı Budist teosofinin etkisine uydurmaktır; bunun özü, Hindu mitolojisindeki sayısız tanrının, birbirini takip eden Avatarlarındaki Birinci Üçlü'nün Enerjilerinin isimleri veya insana yönelik tezahürleri olduğuydu. Şimdi bu fikirleri ortaya koyan asıl tiplere gelecek olursak; Bunlar arasında öne çıkan, genellikle yıldızlarla çevrelenen ve çenesinde kendi gücüne tabi tutulan dünyanın amblemi olan boğa başı taşıyan Aslan figürüdür (astrolojik tabirle "Güneşin Evi"). Bazen, bu bağlamda artık bilgeliğin simgesi olmayan yılanı ayaklar altına alır.

--- SAYFA 157 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 133 ama Kötülük İlkesi. Çünkü ölümcül zehirliliğin yılan kabilesinin en belirgin karakteri olduğu Doğu'dan gelen tüm dinlerde, sürüngen, Yok Edici'nin en çok konuşan türü olarak benimsenmiştir. Öte yandan, aynı türün çoğunlukla zararsız olduğu ve yalnızca bir merak nesnesi olduğu Batı'da, her yıl çamurun atılması yoluyla gençliğinin yenilenmesine ilişkin yaygın inanıştan yola çıkarak, bilgeliği ve aynı şekilde sonsuzluğu simgelemiştir; bu nedenle yılan Apollon ve Aesculapius'un arkadaşı yapıldı; ve ayrıca İskandinav mitolojisinde çok önemli bir rol oynar; tüm evreni sürekli kucaklayarak bir arada tutar. Mithras'ın kendisi sık sık ulusal silahı "Medus acinaces"i secdeye kapanmış bir boğanın boğazına daldıran genç bir Pers figürüyle (bu, daha önce bahsedilen türle aynı doktrini ifade ediyordu) ortaya çıkar; tepede güneş ve ay vardır, grup Zodyak'ın merkezinde durur. Ancak Mitra figürleri ve sembollerinin dikkatimi çeken en eksiksiz derlemesi, Caylus tarafından yayınlanan gravür gravürüdür ('Recueil d'Antiquités', vi. pl. 84). Ölçüsü 2 × 1½ inç olan çok ince bir akik üzerine kazınmıştır. Ortada, kuyruğu üç buğday başağında sonlanan ve arka bacakların arasında kocaman bir akrep asılı olan Boğayı katleden olağan Mithras türü vardır; aşağıda Yılanı boğan Aslan görülüyor; karanlığın ve ölümün simgesi. Her iki tarafta birer köknar ağacı vardır; sivri formu bir alevi taklit ettiği için bu sisteme kabul edilmiştir; aynı nedenle konisi de ateş elementinin sembolü olarak alınmış ve bu nedenle en eski Suriye heykellerinde tanrıların ellerinde taşınmıştır. Bu çam ağaçlarının karşısında, Güneş'in doğuşunu ve batışını açıkça simgeleyen, biri yukarıya, diğeri aşağıya bakan meşaleler yerleştirilmiştir. Birinin yanında akrep, diğerrinin yanında ise boğa başı var. Her ağacın üzerinde yine birer meşale var ve her biri ters yönü gösteriyor. Ana grubun yanında dört atlı Phœbus, iki atlı arabasındaki Luna yer alıyor. Tümünün üzerinde, yılanlarla dolanmış ve uzun asaya yaslanmış iki kanatlı figür duruyor; bunların arasında üç alev yükseliyor, ayrıca sağ tarafta dört tane daha var.

--- SAYFA 158 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 134 rakam, mistik yedi sayısını oluşturuyor; belki de yedi Amshaspand'ı veya Başmelek'i temsil ediyor. Etrafı yıldızlarla çevrili çıplak bir kadın, soldaki meleğin (şüphesiz tılsımın yararı için yapıldığı ruh) önünde diz çökerek ondan himaye talep ediyor. Bu ayrıntılı kompozisyon yorumlanabilseydi, Batı ulusları tarafından kabul edilen Mitra inancının bir özetini içerdiği kesinlikle görülecekti. Ancak tablonun bazı bölümleri Parsi kutsal kitaplarında bulunan bazı efsanelere açıklanmaktadır; diğerrleri ise aynı ibadetin daha büyük anıtlarıyla karşılaştırılarak ışık elde ederler. Bu nedenle, boğanın kuyruğunun buğday başaklarında sonlanması, İlkel Boğanın (ya da Hayat, Zend'deki aynı kelime) Ahriman tarafından öldürüldükten sonra kuyruğundan çıkan elli hayat veren bitkiyi ima eder. Aynı hayvanın tohumu İzedler (genii) tarafından Ay'a taşındı, burada onun ışınlarıyla artırılarak Hürmüz tarafından yeni bir çift, yani toprakta, havada ve suda var olan her şeyin ebeveyni olarak şekillendirildi. Akrep, Manilius'un öğrettiği gibi, "Kasıktaki ateşli akrep sevindiricidir." Bu özel durumda, alttaki yılanın Kış'ı ifade etmesi gibi Sonbahar'ı ifade eder; ve haklı olarak boğanın cinsel organının yerini alır, çünkü aynı şairin söylediği gibi (iv. 217.) "Akrep savaşı tehdit ettiğinde ateşli kuyruğuyla, Güneş arabasını gökyüzünde sürerken, delici ışınlarla dünyayı arar Ve karışık tohumu onun saban izlerinin derinliklerine bırakır." Kaldırılan ve indirilen meşaleler Doğu ve Batı'yı ifade eder. Villa Borghese'nin (Winckelmann Mon. Ined. No. 21) dairesel sunağında Luna'nın büstü, ön yüzünde yaşlı bir kafanın üzerinde hilal şeklinde dururken, alnından yengeç pençeleri fışkırıyor - konuşan bir Oceanus türü. Yükselen güneşin büstü, alışlagelmiş rozeti olan sekiz ışınlı yıldız, dik bir alevin üzerinde dururken, aşağıya bakan batan armatür, dünyaya doğru alçaltılmış bir başka yıldızın üzerine yerleştirilmiştir. Yine figürlerin etrafında dört kez dönen yılan, güneşin yıllık devrimini simgeliyor olabilir; bir açıklama

--- SAYFA 159 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 135, Arles'taki Mithras'ın gövdesi tarafından daha inandırıcı kılınmıştır; burada Zodyak burçları aynı yılanın kıvrımları arasındaki aralıkları işgal etmektedir. Aslan ve kuzgun, görevli rahipleri temsil eder; çünkü bu gizemlerde üst düzey yetkililer şeytanlaştırılmış Aslanlar, aşağı düzey Kuzgunlar olarak görülüyordu: ayınlar de buradan dolayı "Leontica" ve "Coraica" adını aldı. Ateşler, gezegenler ve onlara başkanlık eden cinler, Persler arasında en kutsal sayı olan yedi numaradadır. Ancak bu yedi Ateşten üçü, saygı duyulmaya en layık olanlar olarak özel bir şekilde tasvir edilmiştir. Bu üçü Anahid isimli Venüs gezegeninin "Yıldızların Ateşi"dir; "Güneşin Ateşi" veya Ateş Mihr; ve "Yıldırım Ateşi" veya Bersiov Ateşi, yani Jüpiter gezegeni. Mihr, tüm Asur heykellerinde çok yaygın olan kanatlı küredir; Peygamber'in "kanatlarında şifa bulunan Doğruluk Güneşi" benzetmesini açıklamaya yarayan bir amblemdir. Ateş Gushtasp'a (ya da Anahid'e) tapınma, Zend heykellerinde ve ayrıca "Şah Nameh"de çok eski bir ibadet olarak yer alır; tıpkı tanrıça Anaitis'in Herodot'tan başlayarak birçok Yunan yazarda yaptığı gibi. Bu tarihçi (I. 131) Perslerin başlangıçta yalnızca güneşe, aya ve elementlere taptiklarını, Asurlulardan ise Mitra adını verdikleri Venüs Urania'ya (Babililerin Mylitta'sı, Arapların Alata veya Alilat'ı) tapınmasını öğreninceye kadar tapındıklarını belirtmektedir. Şimdi Mitra (Mithras'ın dişi) ve Anahid tek ve aynı tanrıcadır, yani Sabah Yıldızı, dişi bir Dahi, aşka başkanlık eden, ışık veren ve telleri güneş ışınları olan lirin sesiyle diğer gezegenlerin uyumlu hareketini yönlendiren - "Apollo'nun altın saçlarıyla gerilmiş liri" (Creuzer, Kal. de l'Antiq. ii. 731). Bu doktrinlerde Caylus'un mücevheri üzerindeki Ateşlerin iki gruba ayrılmasının nedenini keşfediyoruz; en eski zamanlarda hayranlık duyulan üç kişiden oluşan ana grup; bağlı kuruluş kalan dört kişiden biri. Diğer Mitra sembolleri oldukça konuşkan bir karaktere sahiptir ve ilk bakışta neredeyse kendi anlamlarını açıklar. Böylece Mithras'ın hançeriyle boğanın boğazını delmesi, delinmeyi ifade eder.

--- SAYFA 160 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Eylemiyle tüm Doğayı besleyen güneş ışınının 136'sı dünyanın bağına; Köpeğin yaradan akan kanı yalamasıyla da ifade edildiği gibi. Sık sık aynı gruba dahil edilen Oğlak burcu, ekilen tohumun çimlenmesinde Güneş etkisinin çimlenmesinde nemin Güneş etkisiyle işbirliği yapmasının gerekliliğini bildirir; Akrep ise yukarıda dikkat çeken önemli pozisyonda üretken ısıyı ifade ediyordu. Daha önce bahsettiğimiz iki farklı dinin birliği, Mitra grubunu, Mısır'ın kutsal hayvanlarından oluşan üçlüler (timsahlar, keçiler, buzağılar, akbabalar, şahinler, aynaklar) tarafından çevrelenmiş halde hayranlıkla ayakta dururken ve yüce efendileri Mithras'ın büyük eserine bakarken gösteren taşlarla ilginç bir şekilde örneklenmektedir (bkz. sayfa 41, şekil 2). Kayaların düzleştirilmiş yüzeyleri veya taş tabletler üzerine oyulmuş Mitraik yarım kabartmalar, Roma İmparatorluğu'nun eski batı eyaletlerinde hala bol miktarda bulunmaktadır; birçoğu Almanya'da mevcut; daha da fazlası Fransa'da; Diğerleri bu adada, Pict Duvarı boyunca ve Altıncı Lejyon'un istasyonu olan York'ta oldukça güzel bir örnek. Muazzam taş bloklardan oluşan yarı küresel tonozlu bir bina olan Carron'un üzerindeki ünlü "Arthur'un Oon'u (geçen yüzyılda yıkıldı), şüphe götürmez bir şekilde Specus Mithraicum'du; tasarımı, Chosroes'in Gazaca'daki muhteşem Ateş tapınağıyla aynıydı. Güneş tanrısı Druidlerin baş tanrısı olduğundan, onun daha incelikli Pers eşdeğerine tapınmanın, çoğu Doğulu olan Romalı askerler ve sömürgeciler tarafından bir kez tanıtıldığında Kelt Aborjinleri arasında ne kadar kolay kabul göreceğini hayal etmek kolaydır. Son koşullara gelince, Lampridius, Maximinus'un büyük savaşında kullandığı tüm askeri gücün "Belenus" olarak sonuna kadar Cisalpine Galya'nın Galya metropolü Aquilcia'nın koruyucu tanrısı olarak devam ettirdiğini ve Maximin'in o şehri kuşatırken ölümünün onun gücüne atfedildiğini söylerken ilginç bir tanıklıkta bulunmuştur. Zalimden kurtuldukları haberi üzerine senatonun alkışları, Belenus'un Apollon'un diğer adı olarak kabul edildiğini kanıtlıyor. Dev imparatorun ayakkabısı, kelimenin tam anlamıyla bir "ex pede Herculem" olduğuna dair inandırıcı bir tanıklık, Lampridius'un zamanında, düştüğü yerdeki kutsal korudaki bir ağaca çivilenmiş halde görülmemiştir.

--- SAYFA 161 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 137 Almanya vasionu, Severus Alexander tarafından büyütülen ve ona cinayet mahalline kadar eşlik edenin aynısıydı; tarihçinin "potentissimus quidem per Armenios et Osrhoenos, et Parthos, et omnis generis hominum" olarak tanımladığı "ya Kuzey Galya'ya ya da Britanya'ya". Çünkü bu bilge imparator, önceki Pers seferinde aldığı kraliyet veya soylu kökenli tüm esirleri kendi ordusundaki ikinci derece komutanlara atamıştı. Her ne kadar modern Parsiler, Herodot'un zamanındaki Ahameniş ataları gibi, ibollerden ve tanrısal şeylerin görünür tüm temsillerinden nefret etseler de, yine de az önce incelenmek üzere geçen heykellerde yer alan fikirlere dindar bir şekilde değer veriyorlar. Bunların arasında en göze çarpanı, hayvanların en kutsalı olarak gördükleri Köpeğe duydukları saygıdır. Tavernier (I. 493) bu nedenle Suratlı Guebre'ler tarafından büyük ölçüde skandala maruz kalmıştı; "Başka bir tuhaf gelenekleri daha var: Bir kişi ölmek üzereyken, küçük bir köpeği alıp göğsünün üzerine koyarlar. Onun son nefesini verdiğini anladıklarında, köpeğin ağzını ölen adamın ağzına dayayıp, bu pozisyondayken, sanki kişinin ruhunu köpeğe* sokmak isterlermiş gibi, onu aynı şeyi almak üzere görevlendirilen meleğe teslim edecekmiş gibi iki kez havlatırlar. Ayrıca, eğer bir köpek ölürse, onu yerine getirirler. ve sanki hayvanın ruhu, ölümünden sonra dualarından herhangi bir fayda elde edebilirmiş gibi, o leş parçası için Tanrı'ya dua edin. Bu benzetmeyi sürdürürsek, boğanın kanını yalayan köpek heykeli aslında böyle bir yaşamın gidişi için tasarlanmış olabilir. Bu zamanlarda Parsiler ölümlerini "Sessizlik Kulesi"nin zirvesine döşedikleri izgaralar üzerinde yalnızca kuşlar tarafından tüketilmek üzere açığa çıkarıyorlar; ancak Sasani monarşisi altında tüm cesetlerin köpekler tarafından yutulmak üzere açık alanlara bırakılması dokunulmaz bir kuraldı. Bu, Zerdüş dininin çok eski bir prensibini tam olarak yerine getirmekten başka bir şey değildi. Herodot (I. 140), kendi bilgisine dayanarak, bir Büyücü'nün cesedinin bir kuşun saldırısına uğramadan gömülmesine izin verilmediğini belirtir. * Parsee muhbirim bana bu törenin artık sadece ölen adamın odasına bir köpek getirilmesi şeklinde değiştirildiğini garanti ediyor.

--- SAYFA 162 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 138 köpek; aynı şeyin diğer Persler için de bildirildiğini ekledi. Magi, bir köpeğin öldürülmesini bir insanın öldürülmesiyle aynı derecede suç sayıyordu. Sasaniler, bu ilkel cenaze töreni tarzını, kendi hakimiyetleri altındaki tüm uluslara dayatmak için çok çabaladılar ve cesetlerin toprağın koynuna konulmasını büyük bir saygısızlık olarak gördüler; daha da büyüğü, onları kutsal element olan Ateş tarafından tüketmektir. Bu uygulama her şeyden önce dar görüşlü Bizanslıları utandırdı; hayattaki rütbeleri ve itibarları ne olursa olsun, ölümlerin köpeklere atılmasından duyduğu dehşeti ifade eden tarihçi Agathias; tarlalarda çırlıçıplak teşhir edildiğini gördüğü büyük Satrap Mermeroes'in yutulması gibi. Justinianus'un aptalca bağnazlığı yüzünden Atina'daki mesleki sandalyelerinden kovulan Yunanistan'ın son yedi bilgisi, Adil Nuşirvan'ın gösterişli konukseverliğine sığındığında, onlar bile (felsefelerine rağmen) bu uygulama karşısında duydukları tiksinti nedeniyle, üzücü bir itibar kaybıyla evlerine dönmek ve zamanın ruhuna teslim olmak zorunda kaldılar. Köpeklerin leşe dokunmayı reddetmesi, merhumun arkadaşları tarafından, ruhunun nihai varış noktasına ilişkin en kötü işaret olarak görülüyordu. Daha nezaketli bir şekilde, kuzgun (ya da eşit derecede kutsal yaratık) mezarlığı ve mezarlığı bir arada oluşturan Parsiler, kuşun ilk olarak hangi göze saldırdığını gözlemleyerek benzer bir kehanet elde ederler; doğru olanın tercihi kurtuluşun simgesidir; sol için, tersi. Sasani kralının koruması altında devam etselerdi uymak zorunda kalacakları erginlenme töreninin çok ilginç bir kısmı. † Aynı uygulama Tibet'te de bu şekilde belirlenen saikle devam etmektedir. "Nehrin kıyısında açığa çıkan pek çok ceset, kargalar ve akbalar tarafından yutuluyor ve kısa süre sonra geriye, nehrin yazın yükselmesiyle yıkanan iskeletlerden başka bir şey kalmıyor. Tibetliler, her akbabanın iğrenç yemeğiyle tıka basa doyurularak göklere uçtukça, ölen kişinin ruhunun bir kısmının da cennete alındığına inanıyor. Zengin insanlar söz konusu olduğunda, lamalar, cesedi küçük parçalara bölüp yukarı taşımak için görevlendiriliyor. akbaba ve akbabanın kısa süre sonra onu ortadan kaldıracağı bir tepenin tepesine kadar ölümlerin defnedilmesi de uygulanıyor, ancak yalnızca cesedi açığa çıkarma törenini gerçekleştirmek için Lamas'a para ödeyemeyen yoksul insanlar arasında." -Cooper'ın 'Travels of a Pioneer of Commerce', s. 270.

--- SAYFA 163 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 139 kadim Gizem "Mithras'ın İşareti"nin verilmesiydi. Kabul edilen aday, zorlu sınavın her aşamasını başarıyla geçtikten sonra silinmez bir şekilde işaretlendi, ancak bu işaretleme kesin niteliği şu anda tespit edilemiyor. Aziz Augustine'in kullandığı ifade (Johan. i. dis. 7'de) bizi iki sonuca varmaya yönlendiriyor: birincisi, incelememizin konusu olan oyulmuş taşlar, adaya, şartlı tahliyesinin sonunda, kardeşliğe kabul edildiğinin bir simgesi ve üyeler arasında bir tanınma aracı olarak verilmişti; ve ikinci olarak, kabul sırasında herkese, etine silinmeyecek şekilde basılmış gizli bir İşaret damgalanmıştı. "Bunun gibi bir şey belirli bir Ruh tarafından kopyalandı; o, kanla satın alınacak kendi suretine sahip olacak; çünkü o, insanlığın bir gün veya bir gün kan dökülerek kurtarılacağına farkındaydı." Bu son ifade, bu İşaretin yakılmadığını, kazındığını veya dövüldüğünü gösteriyor; ve aynı sonuç, Aziz John'un, İkinci Canavar'ın "kuzu gibi boynuzları olan ve bir ejderha gibi konuşan" tüm tebaasının ya sağ elleriyle (yani avuç içi) ya da alınları üzerinde almaya zorlandığı kölelik nişanı için damgalama değil, gravür anlamına gelen cēragma terimini kullanmasından da çıkarılabilir ve o, hem küçük hem de büyük, zengin ve fakir, özgür ve bağlı herkesin bir İşaret almasını sağladı. sağ ellerinde veya alınlarında: "ve İşareti, Canavarın İsmi veya İsmi'nin Numarasını taşıyan kişi dışında hiç kimse satın alıp satamaz" (Va. xiii. 17). Bu kelimeler, kendilerini herhangi bir tanrıya adanları ayırt etmek için o zamanlar kullanılan farklı türde "Stigmata"ların özet bir açıklamasını içerir. İşaret, o tanrının özel sembolünün veya niteliğinin figürüydü (modern Hinduların kast işaretlerine tam olarak karşılık geliyordu): İsim kendisine aitti, kutsal bir dilde tam uzunlukta yazılmıştı: Sayı, bu ismi ya ilkel Keldane tarzında tek bir rakamla ya da sayısal olarak alınan ve aynı toplamı veren başka harflerle ifade etmenin daha muğlak yoluydu. Kıyamet'in yazarı bu alegoriyi yazarken büyük ihtimalle Mitraikçileri göz önünde bulundurmuştu; yine de gizli bir toplumun üyelerinin üye olma işaretini almadıklarından emin olabiliriz.

--- SAYFA 164 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 140 kişilerinin göze çarpan herhangi bir kısmı üzerine gemi. Bu tür mezhepsel bedensel İşaretlerin kökenini, birçok Gnostik uygulamanın doğrudan veya dolaylı olarak gerçek kaynağı olan Hindistan'a yerleştirmek için, bu araştırmanın diğer tüm dallarında olduğu gibi burada da aynı zorunlulukla karşılaşırız. Burada, her biri alınına basılmış koruyucu tanrısının uygun sembolüyle, ancak eskisine göre daha yumuşak bir süreçle, kendi kanıyla değil, her gün yenilenen inek gübresi külleri, sandal ağacı tozu veya renkli topraklarla izlenen çeşitli tanrıların taraftarları hâlâ ayırt ediliyor. Bunların arasında Ateş sembolü (Bramah) tepe noktası yukarıya doğru bakan bir eşkenar üçgen olduğuna göre, Mitraik cēragma'nın aynı basit figür olduğu varsayılabilir; Horapollon bize Mısırlıların Ay'ı sembolize ettiğini ve Plutarkhos'un Pisagor'un tanrıça Athene'yi ifade ettiğini bildirmektedir. * Ancak Clarkson, Mithras'ın İşareti'nin "Tau mysticum" olduğunu olumlu bir şekilde ileri sürüyor, ancak bu bilgiyi nereden elde ettiğini hiçbir zaman tespit edemedim.† Bu tılsımlar üzerinde çok dikkat çekici olan Yedi Yıldız, şüphesiz salt planatlardan daha yüksek bir şeyi temsil ediyor; büyük olasılıkla Zerdüş hiyerarşisindeki İlk Melekler Düzeni olan Yedi Amshaspand'ı temsil ediyorlar; ve daha sonraki Yahudiler için "Tanrı'nın Yedi Ruh" haline gelen ve ardından yavaş yavaş geçiş yaparak Hristiyanlığın Spiritus Sanctus'una "Septiformis munere" sıfatını veren kişi. Bu Amshaspandların isimleri ve makamları şunlardır: Hürmüz, yaşamın ve yaratılışın kaynağı; Dünyanın kralı Bahman; Ateş veren Ardibehesht; Şehriver, metallerden; Dünyanın kraliçesi Çpandarmat (Gnostik Sofya); Zamana ve mevsimlere başkanlık eden Khordad; Amerdad, ağaçların ve bitkilerin üzerinde. Bunlardan en yüksek sırada olanlar (Hürmüz'den sonra) derece sırasına göre sıralanan dört kişidir. Bu düzenin altında Mithras'ın yönettiği, sayıları yirmi yedi olan Ized yer alır; gök cisimlerini ve elementleri yönetirler. * Aristoteles'in koruduğu eski bir geleneğe göre kendisi de ay tanrısıdır. † "Phanaces"te bir Mitra işaretini veya iki Hilal arasındaki Güneş'i, Pontus krallarının düzenli rozetini ve bu şekilde Atina eyaletlerinin üzerine Mithridates ve Aristion adlarını taşıyan bir şey bulmak için çok iyi bir neden vardır. (Duc de Luynes Koleksiyonunda.)

--- SAYFA 165 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 141 Amshaspand ve Ized'in her birinin karşısında, onun tüm operasyonlarını, yani Yedi Baş Dev'i ve Yirmi Yedi Dev'i engellemek için karşılık gelen bir Karanlık Meleği dizilir. V. MİTRAİK İLE BAĞLANTILI OLARAK GNOSTİK SAKRAMENTLER VE İNİSİYASYONLAR. Benim Mitraizm anlatımda, bu dinin törenlerinde günahın bağışlanmasıyla ilgili kutsal törenlerin önemli bir rol oynadığına dikkat çekilmiştir; Büyük Gnostik ders kitabından aşağıdaki alıntılar aynı kavramların (ve muhtemelen formların) Gnostisizmin hizmetine nasıl aktarıldığını göstermeye hizmet edecektir. Vaftiz, Günahların Bağışlanması.—(Pistis-Sophia) (298). Sonra Meryem ortaya çıktı ve şöyle dedi: Tanrım, vaftizler hangi biçimde günahları bağışlar? Senin, çekişme bakanlarının (™rida<oi) * ruhun peşinden gittiğini, işlediği tüm günahlara karşı ona tanıklık ettiklerini ve böylece onu hükümlerde mahkum ettiklerini söylediğini duydum. Şimdi, Tanrım, Vaftizin gizemleri, çekişmeyi kabul edenlerin elindeki günahları siliyor mu ki onlar da aynı şeyi tamamen unutsunlar? Şimdi, ya Rab, bize onların günahları hangi biçimde bağışladıklarını söyle; çünkü onları iyice tanımak istiyoruz. Sonra Kurtarıcı cevap verdi ve şöyle dedi; Doğrusunu söylemek gerekirse, o Bakanlar tüm günahlara karşı tanıklık edenlerdir, çünkü sürekli olarak yargı yerlerinde kalırlar, ruhları ele geçirirler, gizemi almamış olan günahkarların tüm ruhlarını mahkum ederler ve onları onlara azap ederek kaos içinde oruç tutarlar. Ama bu kavgacılar, kaosun ötesindeki mecralara girmek için kaosu aşamazlar; Gizemleri alan ruhları mahkum etmek için, çekişmeli Alıcıların onları mahkum edebileceği kaosa sürüklemek için onları zorlamak yasal değildir. Ancak gizemi almamış olanların ruhları, bunları arzularlar ve kaosu selamlarlar: oysa kadim mitolojinin "cezalandırıcıları" olan Cabiri'yi almış olan ruhlar, yeni düzenleme altında eski görevlerini yerine getirirler.

--- SAYFA 166 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 142 gizemleri, kendi yerlerinden çıkmadıkları için mahkum etme araçları yoktur; ortaya çıksalar bile o ruhları durduramazlar, onları kaosun içine kapatamazlardı. Bu nedenle dinleyin, Vaftiz gizeminin günahları hangi biçimde bağışladığını size gerçekte bildireceğim. Eğer ruhlar henüz dünyada yaşarken günahkar olmuşlarsa, Kavgacı Alıcılar gerçekten de işledikleri tüm günahlara tanıklık etmek için gelirler, ancak ruhu kaosun ötesindeki yargı yerlerine mahkum etmek için hiçbir şekilde kaos bölgelerinden dışarı çıkamazlar. Ama ruhun sahteliği*, kaosun ötesindeki yargı yerinde onu mahkum etmek için, ruhun tüm günahlarına karşı tanıklık eder; sadece tanıklık etmekle kalmaz, aynı zamanda ruhun tüm günahlarını mühürler ki, onları ruh üzerine sağlam bir şekilde bassın, böylece günahkarların yargı yerinin tüm Yöneticileri onun bir günahkarın ruhu olduğunu bilsinler ve aynı şekilde ruhun sahtesinin üzerine bastığı mühürlerden işlediği günahların sayısını bilsinler, böylece ruhu günahlarının sayısına göre cezalandırsınlar: işte bu şekilde davranırlar. bir günahkarın ruhu. (300). Bu nedenle, herhangi biri Vaftiz gizemlerini almışsa, bu gizemler büyük bir ateş haline gelir; son derece güçlü ve bilgedir, böylece tüm günahları yakar; ve Ateş, ruhun sahtesinin oraya yazdırdığı tüm günahları içinde yok etmek için gizlice ruhun içine girer. Aynı şekilde o da gizlice bedene girer, yani tüm takipçilerini takip eder ve onları parçalara ayırır -çünkü bedende, ruhun ve Kaderin sahtesini takip eder- böylece onları Kudret ve Nefs'ten ayırıp bedenin bir kısmına yerleştirir - öyle ki ateş, ruhun sahtesini, Kader ve Beden'i bir kısma, Ruh ve Kudret'i başka bir kısma ayırır. Vaftiz gizemi onların ortasında kalır, böylece onları sürekli olarak ayırabilir, böylece onları sırayla arındırıp temizleyebilir. * 'Antim<mon PneÚmatoj, ruhun dört bileşeninden biri; görünüşe göre bizim "Vicdan"ımıza eşdeğer. † Mitra'nın "ateş işkencesi"ne açık bir gönderme. ‡ Tanrılığın parçacığı İç İnsan'ın dörtlü bileşimine karışmıştır.

--- SAYFA 167 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 143 Madde tarafından kirlenmemeleri için. İşte Meryem, Vaftiz gizeminin günahları ve tüm günahları bağışlama şekli budur. (301) Ve Kurtarıcı bu şekilde konuştuğunda öğrencilerine şöyle dedi: Sizinle nasıl konuştuğumu anlıyor musunuz? Sonra Meryem ortaya çıktı ve şunu söyledi: Tanrım, söylediğin her şeyi gerçekte anlıyorum. Bu Günahların Bağışlanması meselesine değinen Thon daha önce bana bir benzetmeyle şöyle demişti: Ben yeryüzüne ateş getirmeye geldim; hayır, dahası, istediğim kadar yansın. Ve yine sen bunu açıkça ortaya koyarak şöyle dedin: Vaftiz edeceğim bir vaftizim var ve bu gerçekleşene kadar nasıl dayanacağım? Benim dünyaya barış getirmeye geldiğimi mi sanıyorsunuz? Kesinlikle öyle değil, ama ben bunu getirmeye geldim. Çünkü bundan sonra bir evde beş kişi olacak; Üç ikiye, iki de üçe bölünecek. Bu, Tanrım, açıkça söylediğin sözdür. Ama söylediğin söze gelince: Ben yeryüzüne ateş getirmeye ve onu istediğim kadar yanmasına izin vermeye geldim; bununla dünyadaki Vaftiz gizeminden bahsettin ve ruhun tüm günahlarını yok etmek için onu dilediğin kadar yak ki onları arındırsın. Ve sen şunu söyleyerek yine aynı şeyi açıkça gösterdin: Vaftiz edeceğim bir vaftizim var ve bu gerçekleşene kadar nasıl dayanacağım? Hangisi bu; Tüm mükemmel ruhları arındırmak için vaftizler tamamlanana kadar dünyada oyalanmayacaksınız. Ve yine bize daha önce söylediğiniz şeyi: "Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi mi sanıyorsunuz?" vb. (302). Bu, senin dünyaya getirdiğin Vaftiz gizemini ifade eder, çünkü o, dünyanın bedeninde ihtilafa yol açmıştır, çünkü Ruhun Sahteliğini, Bedeni ve onun Kaderini bir tarafa, Ruhu ve Gücü ise diğer tarafa ayırmıştır. Aynı şey, "İkiye karşı üç, üçe karşı iki olacak." Ve Meryem bu şeyleri söylediğinde Kurtarıcı şunu söyledi: Aferin, sen saf ışıktaki Ruhsal Olan, bu benim sözlerimin yorumudur. Sonra Meryem devam etti ve şöyle dedi: Ben sana sorarken bana katlan, Tanrım. Lo! artık hangi biçimden sonra tam olarak biliyoruz

--- SAYFA 168 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 144 Vaftiz günahı bağışlar. Bu nedenle şimdi bize Üç Saray'ın gizemini, İlk Gizem'in gizemini ve aynı şekilde Tarifsiz Olan'ın gizemini açıklayın; bunlar da ne şekilde günahı bağışlar? Vaftiz yoluyla günahı bağışlıyorlar mı, bağışlamıyorlar mı? (303) Kurtarıcı tekrar cevap verdi: Kesinlikle; ama Üç Saray'ın tüm gizemleri ruhta ve Hükümdarların tüm bölgelerinde, ruhun başlangıçtan beri işlediği tüm günahları bağışlar. Ayrıca, sırların her biri kendine gelinceye kadar, yani size bundan sonra bildireceğim zamana kadar ruhun işlemiş olacağı günahları da bağışlarlar. Üstelik İlk Gizemin gizemi ve Tarifsiz Olanın gizemi, Yöneticilerin tüm bölgelerinde işlediği tüm günahları ve ihlalleri ruhun bağışlamasına neden olur. Ve onlar sadece bağışlamakla kalmıyor, aynı zamanda gizemin özgür lütfu ve aynısının aşırı görkeminden dolayı bundan böyle sonsuza kadar ruha günah atfetmiyorlar. Sonra Kurtarıcı şöyle dedi: Sana söylediğim her şeyi anlıyor musun? Sonra Meryem cevap verdi: Tanrım, söylediğin bütün sözleri yakaladım. Şimdi Üç Mahkemenin tüm gizemlerinin günahları bağışladığı ve kötülükleri ortadan kaldırdığı söylenmesine gelince. Aynı konu ile ilgili olarak Davud peygamber şöyle konuşmuştur: "Ne mutlu günahlarını bağışladıkları ve suçlarını örttükleri kimselere" ve senin söylediğin gibi, İlk Gizemin gizemi ve Tarifsiz Olan'ın gizemi, yalnızca tüm günahları ruha sonsuza kadar bağışlamakla kalmaz, aynı zamanda büyük gizemin karşılıksız armağanı ve olağanüstü ihtişam nedeniyle günahın sonsuza dek ruha atfedilmesine de izin vermez. bunların; Aynı meseleyle ilgili olarak Davud peygamber, şunu söyleyerek önceden bildirdi: "Ne mutlu, Rab'bin günah saymayacağı kimselere!" Sonra Kurtarıcı şöyle cevap verdi: Aferin, ey Ruhsal Olan, bu benim sözümün yorumudur. (305) Sonra Meryem şunu söyleyerek devam etti: Tanrım, eğer bir insan bunu yaparsa * Bu, Simoncuların savunduğu gibi, "bilginin" tüm eylemleri günden arındırdığı doktrindir.

--- SAYFA 169 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 145 İlk Sırrın gizemindeki gizemi aldılar ve sonra geri dönüp günah işleyecekler ve tekrar tövbe edip kendi gizeminde dua edecekler, günahı bağışlanacak mı, bağışlanmayacak mı? Sonra Kurtarıcı cevap verdi; Kim sırrı aldıktan sonra tekrar on iki kez günah işler, sonra tekrar on iki kez tövbe eder ve sonra kendi sırrıyla dua ederse, günahı kendisine bağışlanır. Fakat eğer bu on iki defadan sonra tekrar döner ve günah işlerse, o zaman hakikaten günahı bir daha asla affedilmeyecektir, böylece ne olursa olsun kendi gizemine tekrar dönebilir. Böyle bir kişi için, tüm günahları bağışlayan ve her zaman bağışlayacak olan Tarifsiz Olan'ın sırrını almadıkça, tövbe yoktur. Sonra Meryem şöyle dedi: Tanrım, İlk Sırrın gizemini alan ve sonra geri dönüp günah işleyenler, eğer bunlar tövbe etmeden bedenden ayrılırlarsa, o gizemin karşılıksız armağanını aldıklarına göre, krallığı miras alacaklar mı, almayacaklar mı? (306) Kurtarıcı cevap verdi: Bu tür hükümler arasında, Dış Karanlığın Ejderhasının Orta Kapısında* ikamet ettikleri için ve tüm azap çekenlerin sonunda verilen hükümler arasında en merhametli olanı olacaktır: çünkü bir kişi gizemin karşılıksız armağanını almıştır ve orada sabit kalmamıştır. Sonra Meryem şöyle dedi: Tarifsiz Olan'ın sırrını alan ve sonra geri dönüp günah işleyen, ancak daha sonra yaşamları boyunca tövbe edenlerin günahları onlara kaç kez bağışlanacak? Sonra Kurtarıcı şöyle cevap verdi: Böyle bir kişinin, yalnızca geri dönüp bir kez günah işlemesi ve sonra tövbe etmesi değil, aynı zamanda bunu sürekli yapsa bile, henüz hayattayken tövbe ettiği, ikiyüzlülük içinde olmadığı ve kendi gizemine göre dua ettiği sürece günahı bağışlanır, çünkü bu gizemler merhametlidir ve her zaman günahı bağışlar (307). Sonra Meryem'e sordu: Ama eğer böyle biri tövbe etmeden önce bedenden ayrılırsa, o zaman ona ne olacak? (307) Bunun üzerine Kurtarıcı şöyle cevap verdi: Böyle birinin hükmü diğerlerinden daha kötü olacaktır ve * Bu terim Amenti'nin kadim Kapılarından alınmıştır. † Orta Çağ Cehenneminin Araf'ına yanıt veren kayıp yer.

--- SAYFA 170 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 146 fazlasıyla harika; çünkü bu ruhlar yeni olsalar bile, dünyevi bedenlerin değişimlerine geri dönmeyecekler ve herhangi bir iş yapmayacaklar; ancak Dış Karanlığın en uzak kısımlarına atılacaklar ve sonsuza dek var olmayacak şekilde yok edilecekler. (308) Meryem bu beyana şu söze atıfta bulunur: "Tuz iyidir, ancak tuz tadını kaybetmişse" vb. Aynı yüksek otoriteden alınan aşağıdaki alıntılar, Gnostik sistemin çok önemli bir özelliğini oluşturan, ölen müminlere iletilen şifreleri fazlasıyla açıklayacaktır. İnisiyasyonun Faydaları. - Size o gizemi açıklayacağım, o da şudur: Her kim o Tek Sözü almış olursa olsun, o, Maddenin Maddesinin bedeninden ayrılacaktır. Yöneticiler, onu bu bedenden çıkarmak için Mücadeleci Alıcılar gelecek, aynı Alıcılar da bedenden ayrılan her kişiyi gevşetecek. Ve sana açıkladığım gizemi alan ruhu çözdüklerinde, o serbest bırakıldığı anda, onların ortasında büyük bir ışık seli haline gelir. Ve Alıcılar o ruhun ışığından korkacaklar ve titreyecekler ve gördükleri büyük ışıktan duydukları korku sona erecek. Ve o ruh yükselere uçacak ve Alıcılar onu tutamayacaklar, ne de onun hangi yöne gittiğini anlayacaklar, o büyük bir Işık Işını haline geldiği ve yükselere uçtuğu sürece, ne ona yetişebilecek ne de ona yaklaşabilecek bir Güç var (228). Ancak o, Yöneticilerin tüm bölgelerinden ve aynı zamanda Işığın soyunun bölgelerinden geçer; ne herhangi bir bölgede bir beyanda bulunur, ne kendisini savunur, ne de bir şifre (veya sembol) verir. Bunların herhangi bir Gücü de ona yaklaşamaz, ancak Yöneticilerin ve Işığın soyunun tüm bölgeleri * Yani, bedeni ilk kez işgal etmiş olacaktır; Bu hayattaki günahlarının cezasının ardından, yeryüzünde ikinci bir denemeye tabi tutulmak üzere yeniden bedenlere yerleştirilen ruhlar değil. † Bütün bunlar, ruhun Osiris Socharis'in, yani "Batı"nın sarayına, her biri kendi Dehası tarafından korunan ve her biri ayrı bir adres gerektiren Yirmi Bir Kapıdan geçişle ilgili Mısır "Ölü Ritüeli"nden alınmıştır.

--- SAYFA 171 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 147 Aldığı gizemin mirasçılarının yerine gelinceye ve onun üyeleriyle birleşinceye kadar, o ruhu giydiren ışık selinden korkarak, her biri kendi yerinde ilahiler söyler. Size doğrusunu söyleyeyim, bir adamın ok atabileceği süre boyunca o, bütün bölgelerde olacaktır. Tekrar söylüyorum, kim bu sırrı alır ve kendini onun tüm şekil ve şekillerinde mükemmelleştirirse, o insan dünyadadır, ama o meleklerden daha üstündür ve hepsinin önünde olacaktır; o dünyada bir insandır, ama başmeleklerden daha iyidir ve hepsinin önünde olacaktır (229): o tüm zorbalardan, tüm lordlardan, tüm tanrılardan, tüm ışıklılardan, tüm saf olanlardan ve tüm üçlü güçlerden, tüm İlk Babalardan ve tüm Görünmeyenlerden daha yüksektir; o dünyada bir insandır, ancak o, görünmeyen büyük İlk Baba'dan daha mükemmeldir ve ondan daha yüce olacaktır ve her şeyden önce Orta Uzay ile ilgili olanlardan ve her şeyden önce Işık Hazinesi'nin yayılımlarından ve her şeyden önce karışıklıktan* ve Işık Hazinesi'nin her bölgesinden daha yüce olacaktır; o dünyada bir insandır, ancak krallığımda benimle birlikte (230) hüküm sürecek; o dünyada bir insan ama ışıktadır bir kral olacak; o dünyadan bir insandır ama dünyaya ait değildir; ve doğrusu size derim ki, o adam benim ve o adam da benim; ve dünyanın yok oluşunda, evren ayağa kalktığında ve tüm mükemmel ruhlar ayağa kalktığında ve ben Işığın tüm soyunun kralı olduğumda ve yedi AMHN'nin, Beş Ağacın, Üç AMHN'nin ve Dokuz Muhafızın kralı olduğumda; ve ben İkiz Kurtarıcı olan çocuğun oğlunun, On İki Kurtarıcının ve Işığın gizemini alan tüm mükemmel ruhların kralı olduğumda, o zaman kim Tarif Edilemez Olan'ın gizemini alırsa, onlar da benimle ortak krallar olacaklar ve krallığımda sağımda ve solumda oturacaklar. Size doğrusunu söyleyeyim, bu adamlar benim ve ben Demiurgus'un Yaratılışımı; burada Tanrılık Parçacığı karışıp Madde yığınınca kaybolmuştur. † Unvan muhtemelen eski Amenti'den, Osiris'in dört oğlundan ve Elysium'un koruyucularından ödünç alınmıştır.

--- SAYFA 172 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 148 o adamlar. Bu nedenle size daha önce söylemişim, krallığımda sağ elimde ve solumda tahtlarınıza oturacaksınız ve benimle birlikte hüküm süreceksiniz (231). Bu nedenle, krallığımda benimle ortak krallar olacağınız için, sizi kardeşlerim ve dostlarım olarak adlandırmaktan çekinmedim ve utanmadım. Bu yüzden bunları size, Tarifsiz Olan'ın gizemini vermek üzere olduğumu bilerek söyledim, çünkü o gizem benim ve o gizem benim. Bu nedenle, artık yalnızca siz benimle birlikte hüküm sürmekle kalmayıp, aynı zamanda bu gizemi alan insanlar da benim krallığımda benimle ortak krallar olacaklar; ve ben onların ve onlar da benim. Ama benim tahtım onlarınkinden daha yüce olacak; ve madem ki, size bildirdiğim sözleri vaaz ederken bu dünyada diğer insanlardan daha çok acı çekeceksiniz, bu nedenle tahtlarınız krallığımda benim tahtımın yanında olacak. Bu nedenle eskiden söylemişim, benim olacağım yerde on iki bakanım da olacak; ama Mecdelli Meryem ve Meryem Ana, öğrencilerim arasında en mükemmel olanlar olacaktır. Ve Tarifsiz Olan'ın gizemini alacak olan tüm insanlar benim sağ elimde ve solumda olacaklar, çünkü ben onlar benim ve onlar da benim ve onlar her konuda sizinle eşit olacaklar; ama sizin tahtlarınız onlarınkinden daha yüce olacak ve benim tahtım sizinkinden daha yüce olacak (232). Ve tarif edilemez Olan'ın Sözü'nü öğrenecek olan tüm insanlar, doğrusu size söylüyorum, bu Söz'ü bilecek olan tüm insanlar, aynı zamanda size söylediğim tüm sözlerin hem derinlik hem de yükseklik, uzunluk ve genişlik bilgisini de anlayacaklardır. Ve sana anlatmadıklarımı, evrenin yayılımındaki sırasına göre ve yerinde anlatacağım. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar dünyanın nasıl kurulduğunu ve yükseklığe ilişkin olanların hangi biçimde oluşturulduğunu (en yüksek yerin yapıldığını ve evrenin hangi amaç için yaratıldığını) bilecekler. Ve Kurtarıcı bunları söylediğinde, Mecdelli Meryem öne çıktı ve şöyle dedi: Tanrım, her şeyi özenle ararsam bana kızma. Tarifsiz Olan'ın gizeminin Sözü tek bir şey mi, yoksa Tanrı'nın Sözü mü?

--- SAYFA 173 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 149 Herşeyin Bilgisi, başka biri mi? Sonra Kurtarıcı cevap verdi ve şöyle dedi: Tarif edilemez olanın gizeminin Sözü başka bir şeydir ve Her Şeyin Bilgisi Dünyası başka bir şeydir. Sonra Meryem şöyle dedi: Tanrım, sana bir kez daha bir şey sormama izin ver. Yaşadığımız zaman, Tarifsiz Olan'ın Sözü'nün tüm bilgisini anlamadıkça, Işığın krallığını miras alamayacak mıyız? (233). Sonra Kurtarıcı cevap verdi ve şöyle dedi: Gerçek şu ki, kim Işık Krallığı'nın gizemini alırsa, o kişi onu gizemi aldığı yere miras olarak alacaktır. Ancak her şeyin bilgisi olan, Tarifsizin Tek Sözü'nü bilmedikçe, her şeyin yaratıldığı Her Şey'in bilgisini elde edemeyecek. Ve yine, bir insanın, Tarifsiz Olan'ın gizemini ilk kez edinmiş olması dışında, Tek Kelime bilgisinin olduğunu bilmenin hiçbir yolu yoktur; ama herkes gizemini aldığı o yeri miras almaya gidecek. Bu nedenle size daha önce şunu söylemişim: "Bir peygambere inanan, bir peygamberin ödülünü alacaktır ve salih bir adama inanan, salih bir adamın mükâfatını alacaktır" ki bu şudur: Herkes sırrı aldığı yerden, aynı yere gidecektir. Alçakgönüllü bir gizemi kabul eden kişi, mütevazı bir yeri miras alacaktır. Mükemmel bir gizeme sahip olan kişi, yüce bir yeri miras alacaktır; ve herkes benim krallığımın ışığında kendi yerinde kalacak ve herkes kendi altındaki Yol üzerinde yetkiye sahip olacak, ancak kendisinin üstünde olan şey üzerinde yetkiye sahip olmayacak, ancak tanrıların ve Görünmeyenlerin yanında, ölçüsüz büyük bir ışıktaki ikamet ederek krallığımın ışığının mirasında kalacak ve büyük bir sevinç ve mutluluk içinde olacak (234). Bu nedenle şimdi sizinle İlk Gizemin gizemini alacak olanların görkemine değineceğim. Aynısını alan kişi, bu Madde bedeninden ayrıldığı sırada, Mücadeleci Alıcı gelecek ve onun ruhunu bedenden çıkaracaklar ve o ruh, büyük bir ışık ışını haline gelecek ve onların ortasından yukarı doğru uçacak ve tüm bölgelerden geçecek ve

--- SAYFA 174 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 150 hiçbir beyanı, savunmayı, sembolü, belirteci (şifreyi) vermeyecek, ancak gelip İlk Kurtarıcı'ya ait olan tüm yerlere hükmetebilmesi için her şeyden geçecektir. Aynı şekilde, İkinci Gizemi ve On İkinciye kadar Üçüncü ve Dördüncü Gizemi (235) alan kişi, aynı şekilde, o ruh da savunmasını veya işaretini vermeden tüm bölgelerden geçecek ve gelip On İki Kurtarıcı'ya ait olan tüm yerlere egemen olacaktır. Ve aynı şekilde ikinci gizemi alanlar, ışığın mirasçıları arasında İkinci Kurtarıcı'nın yerlerine hükmedecekler. Aynı şekilde, üçüncü ve dördüncüden on ikinciye kadar olanları alanlar, her birinin gizemini aldığı Kurtarıcı'nın bölgeleri üzerinde hüküm sürecekler. Ancak onlar, Tarifsiz Olan'ın gizemini almış olanlarla eşit olmayacak, On İki Kurtarıcı'nın Yollarına bağlı kalacaklardır. Bunun üzerine Meryem şöyle cevap verdi: Tanrım, bana bir kez daha acı ver. Nasıl oluyor da İlk Gizem'in on iki gizemi varken, Tarifsiz'in yalnızca bir gizemi var? İsa cevap verdi: Gerçekte O'nun yalnızca bir tanesi vardır, fakat bu gizem diğer üçünü oluşturur; sır aslında tektir ama her biri için burada farklı bir şekil vardır ve üstelik beş gizem oluşturur. İlk Gizem'e gelince, onu tüm biçimlerinde iyi bir şekilde gerçekleştirdiğinde, bedeninden ayrıldığında, hemen büyük bir Işık Işını olacaksın ve o, kendi krallığına gelene kadar ruhun ışığından korkarak Yöneticilerin tüm bölgelerini ve tüm Işık bölgelerini geçecek. İkinci Sırta gelince, eğer kişi bunu tüm biçimlerinde doğru bir şekilde yerine getirirse, bunu bedenden ayrılan bir adamın başı üzerinden ve iki kulağına söylerse, yani bedenden ayrılan o adam, sırrı ikinci kez aldığı ve Hakikat Sözü'ne ortak olduğunda, o kişinin ruhu, bedenden ayrıldığında büyük bir ışık seline dönüşecek ve o kişinin krallığına gelinceye kadar tüm bölgeleri geçecek. gizem. Ama ve eğer * Bu derecelendirme Mitraik initasyondaki on iki dereceden alınmış gibi görünüyor. † Bu, Epiphanius'un, Herakleonluların şifreyi ölmekte olan adamın kulağına iletme uygulaması hakkında aktardığı şeydir.

--- SAYFA 175 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 151 o adam bu gizemi almamıştır ve hakikat sözlerine ortak edilmemiştir; eğer bu gizemi gerçekleştiren kişi, bedenden ayrılan kişinin kulaklarına aynı şeyi söylerse, doğrusu size söylüyorum, o adamın ruhu, Işığın gizemini almamış veya gerçeğin sözlerinden pay almamış olsa da, Kurallara göre yargılanmayacaktır; ne hiçbir yerde cezalandırılacak ne de ona ateş dokunacaktır. onunla birlikte gelen Tarifsiz'in gizemi nedeniyle. Ve o ruhu birbirlerine teslim etmek için acele edecekler ve onu Işık Bakiresi'nin huzuruna getirene kadar Yol üstüne Rota ve yer yer (239) yönlendirecekler: çünkü tüm bölgeler onunla birlikte olan Tarifsiz Olan'ın krallığının gizeminden ve İşaretinden korkacak. Ve ruhu Işık Bakiresi'ne getirdiklerinde, o, onunla birlikte olan Tarifsiz Olan'ın krallığının gizeminin İşaretini görecektir. Ve Işık Bakiresi buna hayret eder ve o ruhu yargılar, ancak o gizemin ışığının hizmetini yerine getirene kadar onun ışığa getirilmemesine izin verir, bunlar şunlardır: dünyadan ve orada var olan tüm Maddeden feragat etmenin arınması. Ve Işık Bakiresi onu özel bir mühürle mühürler; bu da şudur: bedenden ayrıldığı ay içinde, onun doğru olacak başka bir bedene yerleştirilmesini sağlayacak ve gerçeğin tanrısallığını ve yüksek gizemi elde edecek, böylece o da aynısını miras alacak ve aynı zamanda Işığı sonsuza kadar miras alacaktır. Bu, Tarifsiz Olanın İkinci Gizeminin lütfudur. Üçüncü Gizem'e gelince: Çatının tüm biçimlerinde aynı şeyi usulüne uygun olarak yerine getiren ve ister canlı ister ölü olsun, ister Hükümdarların işkenceleri ve onların farklı ateşleri ortasında kalan, bedenden ayrılan birinin başına bu gizemi isimlendiren adam, serbest bırakmak için acele edeceklerdir * Üzerinde kraliyet mührünün damgalandığı izlenimi vardır. † Burada ölümler için yapılan ayinlerin ilk ipucunu görüyoruz. Benzer bir fikir, Aziz Paul'un bahsettiği "ölen kişiler uğruna vaftiz edilme" uygulamasında da yer alıyor." Dante'nin "Vendetta di Dio non Teme Suppe" adlı eserinde değindiği tuhaf bir İtalyanca kullanım, yeleleri yatıştırmak için yapılan türden bir şeye gönderme yapıyor. Öldürülen adamın mezarı üzerinde şarapta sos yiyen bir cinayet, böylece ailenin kan davasından kurtulmuştu.—(Purgat. xxxiii.35.)

--- SAYFA 176 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 152 hepsinin içinden o adam onu ışığı miras alacak doğru bir bedene yerleştirecek olan Işık Bakiresi'nin huzuruna çıkaracak. (243) Üstelik Evrenin dağılmasında, yani mükemmel ruhların sayısı oluştuğunda ve Evrenin yaratıldığı gizem gerçekleştiğinde, o zaman, ışık yıllarına göre, ışığın yavrularına ve tüm gizemleri alan mükemmel ruhların sayısına hükmederek bin yıl geçireceğim. Sonra Meryem şöyle dedi: Tanrım, bu dünyanın yıllarında bir ışık yılı kaç yıldır? İsa cevap verdi: Bir ışık günü bu dünyanın bin yıldır; bu nedenle dünyanın otuz altı onbinlerce buçuk yılı bir ışık yılıdır. Bu nedenle, son Parastates'in ortasında kral olarak, ışığın tüm soyunun ve ışığın gizemlerini alan tüm mükemmel ruhların kralı olarak, bin yıl boyunca ışığa hükmedeceğim. Ve sizler, öğrencilerim ve Tarifsiz Olan'ın gizemlerini alan herkes, krallığımda benimle birlikte krallar olarak sağ elimde ve solumda olacaksınız. Ve aynı şekilde, Tarifsiz'in beş gizeminin üç gizemini alanlar, ışık krallığında sizinle birlikte krallar olacaklar. Ama onlar sizinle ve Tarifsiz Olan'ın gizemini alanlarla eşit olmayacaklar çünkü onlar arkanızdan kral olmaya devam edecekler. Ve Tarifsiz'in beş gizemini alanlar, aynı zamanda kral olarak üç gizemin arkasında kalacaklar. Aynı şekilde, İlk Gizemin on iki gizemini alanlar da, Tarifsiz Olan'ın beş gizeminin arkasında krallar olarak kalacaklar. Ve aynı zamanda onların her biri kendi gidişatına göre kraldır ve hepsi Tarifsiz Olan'ın Sarayı'nın tüm yerlerinde gizemleri alırlar, böylece onlar da kral olacaklar ancak İlk Gizemin gizemini almış olanlardan sonra gelecekler: her birinin görkemine göre gönderilecekler, öyle ki, yüksek gizemleri alanlar yüksek yerlerde oturacaklar, ama mütevazı gizemleri alanlar mütevazı yerlerde yaşayacaklar. * Yeri Yüce Nur'un yanında olan ilah; kelimenin birincil anlamından yola çıkarak karar vermek.

--- SAYFA 177 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 153 Bunlar Işık Krallığının Üç Grubudur ve bu Üç Işık Grubunun gizemleri son derece büyüktür, bunları IEV'in büyük İkinci Kitabında bulacaksınız; ama size her bir yerin gizemlerini vereceğim ve açıklayacağım, bunlar diğer yerlerden daha yücedir (246), ve hem yer hem de düzen açısından üstündürler: bunlar aynı zamanda tüm insanlığı içerideki yüksek yerlere yönlendirir; mahkemeye göre onların mirasına aittir, böylece daha düşük gizemlerin hiçbirine ihtiyacınız kalmaz, ancak bunları Enoch'un Adem'in Cennetindeki Bilgi Ağacından ve Hayat Ağacından onunla konuştuğumda yazdığı IEV'nin İkinci Kitabında bulacaksınız. Şimdi, size tüm Yayılımı ilan ettikten sonra, krallığının en önemlisi olan Üç Kısmını size vereceğim ve anlatacağım. Mitraik törenlerde Çileler ve Değerli Kefaretler çok önemli bir yere sahip olduğundan, burada Brahminlerin abartılı hayal gücü tarafından örnek alınan türden bir dizi karşılaştırmayı sunmak yersiz olmayacaktır. İblis Taraka'nın kefareti, yani Brahma'yı istediği her şeyi kendisine vermeye zorladığı Tapa-asura, her aşaması bir yüzyıl sürecek şekilde sıralanmıştır. 1. Bir ayağı üzerinde durdu, diğer ayağını iki eliyle göğe doğru kaldırdı, gözleri hareketsiz bir şekilde güneşe sabitlendi. 2. Tek ayak parmağının üzerinde duruyordu. 3. Watcr'dan başka bir şeyi rızık olarak almadı. 4. Yayında da benzer şekilde yaşadı. 5. Suyu dalmış halde kaldı. 6. Son kefaret sırasında olduğu gibi tapınmaya devam ederek toprağa gömüldü. 7. Aynı eylemi yangında da yaptı. 8. Ayakları yukarı bakacak şekilde başının üzerinde durdu. 9. Bir yandan dinlenerek duruyordu. 10. Ellerinden bir ağaca asıldı. 11. Başını aşağıya gelecek şekilde ayaklarından bir ağaca asıldı. (On ikinci derece Mağribi, bazı nedenlerden dolayı atlanmıştır.) Yog adı verilen bu gibi yollarla, münzevi Yogi'nin dokuz çeşitli hediye alması sağlanır. onu tüm Doğa yasalarının üstüne koydu. Mesela vücudunu dilediği kadar genişletebilir veya daraltabilir; bir güneş ışınının üzerine havada süzülebilir; tüm duyularını her zaman nesnelerden sonsuz bir mesafede kullanır; benzer türden diğer yeteneklerle.

--- SAYFA 178 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 154 Ve Taraka'nın altıncı kefareti ile ilgili olarak, bu, her ne kadar inanılmaz görünse de, hala yapılmaktadır. Cenaze sırasında üzerine ekilen bir tahıl mahsulü kesilmek üzere olgunlaşana kadar derin toprakla kaplı küçük bir mahzende diri diri gömülmek, yine de hastanın veya işverenin en çok arzuladığı nimeti cennetten zorla almak için iyi işlerin en etkiliisi olarak kabul edilir (vekâleten kefareti doktrini en iyi şekilde lindoo'dur). Runjeet Singh'in sarayındaki İngiliz sakini var. Kraliyet vekilinin (normal işi başkaları için ölmek olan) yaptığı tüm hazırlıkları ve altı haftayı kaplayan kefaretinin başarıyla tamamlandığını ayrıntılı olarak anlattı. Asistan kasanın kapatılmasına ve açılmasına yardım etti ve Yogi'nin herhangi bir aldatmaca yapmamış olabileceğinden emindi. Hedeflenen nimet, Runjeet'in en sevdiği kraliçeye doğurganlık hediyesiydi. Batı İmparatorluğu'nun sonraki çağlarında "Taurobolia" veya Kan Vaftizi, ne kadar iğrenç olursa olsun, günahı arınmanın yolu olarak en önde gelen yeri tuttu. Prudentius, bu korkunç ayinin kısa bir tanımını bırakmıştır; bu törende yeniden canlanacak olan kişi, giysileri çıkarılır, üzeri deliklerle dolu kalaslarla kaplı bir çukura iner; üzerlerine bir boğa kesildi ve bu deliklerden (duş banyosu tarzında) akan sıcak kanı aşağıdaki alıcıyı iyice sırlıslam etti. Belirli bir kurbanın seçilmesi, bu törenin, Justin'in dediği gibi, "Günahların bağışlanması için Vaftiz" olan Mithraica ile bağlantılı olduğunu kanıtıyor; ve Boğa bu dinde yaşamın tanınmış amblemi olduğundan, onun kanı mutlaka en fazlasını oluştuyordu. etkili yenilenme lavmanı. O zamanlar Taurobolia'ya atfedilen değere dair, Lampridius'un bahsettiği, rahip-imparator Heliogabalus'un onun performansına boyun eğmeyi gerekli gördüğü gerçeğinden daha kesin bir kanıt bulunamaz; ve tüm Yunanistan'ın en kutsal noktası olan Eleusis Tapınağı'nın kutsal bölgesinde, son zamanlarda dördüncü yüzyıla kadar bu amaçla inşa edilmiş bir çukur keşfedildi. Konu en uygun sonucunu şu şekilde bulacaktır:

--- SAYFA 179 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 155 M. Lajard'ın ayrıntılı incelemesi 'Le Culte de Mithra'da ortaya koyduğu gibi, Gizemlerde alınacak "Dereceler"in listesi.* Bu dereceler dört aşamaya bölünmüştü: Karasal Hava, Magmatik ve İlahi, her biri üçten oluşuyordu. Karasal, Asker, Aslan ve Boğa'dan oluşuyordu. Hava, Akbaba, Devekuşu, Kuzgun. Magmatik, Gripon, At, Güneş. İlahi, Kartal, Atmaca, Babaların Babası. Lajard'ın teorisi en iyi şekilde onun sık sık silindir konusunu açıklama tarzından alıntı yapılarak açıklanabilir. Bir adamın, bir platform üzerinde bir boğa koltuğunun sırtında duran bir "hierophant"ın veya rahibin önünde durduğu görülen grupta, "Asker" derecesine kabulü engeller. Ucunda hilal bulunan bir şapka takan rahip, Tarikat'a kabulün simgesi olan kavisli bir kılıcı acemiye uzatıyor. Üzerinde Asur Üçlüsü ambleminin yükseldiği boynuzla veya Hayat Ağacıyla ondan ayrılan bir rahibe ayrı duruyor. Şapkasının ucunda Güneş yıldızı var ama aynı zamanda Mylitta'nın hermafrodit doğasını göstermek için hilal takıyor! Lajard, Babil silindirlerinde, inisiyelere sertifika olarak verilen çeşitli derecelere kabul temsillerini keşfeder ve onların mevcut muazzam sayılarını, daha yüksek bir dereceye ilerledikçe herkesin bir önceki dereceyi işaretleyen silindiri attığı varsayımıyla açıklar. Ancak Mithraici'nin karmaşık sistemi açıkça çok daha sonraki zamanların ve boşuna yaşam mücadelesi veren bir dinin yaratımıydı. İNCİR. 5

--- SAYFA 180 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 156 ST. AUGUSTINE'IN GNOSTİKİZM ÜZERİNE. Ortodoksluktan Gnostisizme geçiş, son ve en ayrıntılı aşamasında, St. Augustine'in kendi deneyimlerini anlatan aşağıdaki anılarında iyi bir şekilde işaret edilmektedir. On sekiz ya da on dokuzuncu yılında, içinde yetiştiği dinin doğruluğu konusunda tatmin olmak için Kutsal Yazıları incelemeye başlamıştı. "Sonuç olarak, onların gerçek karakterini keşfedebilmek için Kutsal Yazıları incelemeye koyuldum. Ve işte! Gururluların keşfetmediği ve bebeklerin açığa vurmadiği bir şey görüyorum; ancak yürüyüşü mütevazı, duruşu yüce ve gizemlerle örtülü; ve ben oraya girebilecek, ne de onun merdivenlerine boynumu eğebilecek biriyim. Çünkü o zaman, şimdi konuştuğum gibi, ders çalışırken düşünmemiştim. Kutsal Yazılar, ama bana Cicero'nun belagatinin yüceliğiyle kıyaslanamayacak kadar değersiz görünüyordu. Yine de Kutsal Yazılar bebeklerle birlikte büyümeyi hak ediyordu, ama ben bebek olmayı küçümsedim ve gururla şişinerek kendimi yetişkin bir adam olarak hayal ettim. Senin isminin, Rabbimiz İsa Mesih'in ve Paraklet'in, Tesellicimiz Kutsal Ruh'un hecelerinin karışımından oluşan kuş ıhlamur. Bütün bu isimler, dilin sesi ve yankısı dışında ağızlarından çıkmıyordu, ama kalpleri tamamen hakikatten yoksundu. Ve onlar 'Doğruluk ve Hakikat'i tekrarlıyorlardı ve bana da onun adını tekrarlıyorlardı, ama o onların hiçbir yerinde değildi, ama sadece seninle ilgili değil, yalan şeyler konuşuyorlardı. Gerçekte Hakikat var, ama bizim dünyamızın, senin yaratılışımızın unsurları konusunda bile; sana olan sevgim yüzünden, ey Baba, güzel olan her şeyin Güzeli, ey ruhumun iliği ne kadar da içten bir şekilde seni işaret ediyordu; doğru olanı ilan eden filozoflar bile.

--- SAYFA 181 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 157 Adını sürekli kulaklarıma ve çeşitli şekillerde sadece sesleriyle ve onların birçok ve devasa kitaplarıyla dinletiyorlar. Ve sana aç olan bana sunulan tabaklar bunlardı, Güneş ve Ay'dan başka bir şey değildi, senin güzel işlerin vardı, ama sen değil, hatta işlerinin ilki bile değildi. Çünkü ne kadar muhteşem ve göksel olursa olsun, senin ruhsal işlerin, bu maddi işlerin önündedir. Ama onlar için, senin yüksek dünyaların için bile aç ve susuz kaldım, sadece senin için, ey Hakikat! burada ne bir değişiklik ne de bir dönüşün gölgesi var. Ve yine aynı tabakların içinde muhteşem hayaletler duruyordu önümde, Güneş'i sevmekten daha iyiydi, çünkü o, gözlerle ruhu aldatan kurguları sevmektense, insanın gözleri konusunda dürüsttü. Ama yine de bunların Sen olduğuna inandığım için açgözlülükle olmasa da ondan yedim, çünkü sen gerçekte olduğun tadı ağızımda tatmadın, çünkü sen o boş kurgu değildin; ne de bundan beslendim, aksine zayıfladım. Rüyadaki yemek, uyanık birinin yemeği gibidir, fakat uyuyan aynı gıdadan beslenmez; çünkü o tabaklar hiçbir bakımdan bana söylediğin tabaklara benzemiyordu, vs." ŞEKİL 6.

--- SAYFA 182 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 158 SERAPIS'E İBADET. I. SERAPIS'İN FİGÜR TEMSİLCİLERİ.

Sonraki. Dikkate alınması gereken büyük anıtlar dizisi, çağımızın ikinci ve üçüncü yüzyıllarında değişen biçimleri altında, kardeşi Jüpiter'in egemenliğini tamamen gasp eden ve onu yalnızca bir gezegen Dahisi düzeyine indiren gizemli tanrı Serapis'e tapınmadan kaynaklananlardır. Gnostik taşların üzerinde yer alan tanrıların genelini aksine, İskenderiyeli Serapis, Mısır'ın ilkel mitolojisine ait değildir.* Onun ibadetinin, kendisine görünen bir vizyonun emri (ve ihmal durumunda tekrarlanan tehditler) sonucunda, ilk Ptolemaios tarafından Sinope'den getirildiği İskenderiye'nin yükselişiyle aynı zamana denk geldiği söylenebilir. Üç yıl süren etkisiz müzakerelerin ardından Ptolemy, sonunda tanrıyı Sinope kralı Scythotherius'tan aldı; ancak vatandaşlar hâlâ putlarından ayrılmayı reddedince, putun kendiliğinden tapınaktan limandaki Mısır gemilerine kadar yolunu bulduğuna dair bir haber yayıldı. Yunanlılar arasında yaygın olan görüş, figürün Jüpiter Dis'i (Aidoneus) ve yanındakinin ise Proserpine'i temsil ettiği yönündeydi. Bu sonuncusu, elçilere aynı ilahi haberci tarafından kendi yerel türbesinden ayrılmalari emredildi. Tacitus'un da bahsettiği başka bir hikaye, heykelin III. Ptolemy tarafından Seleucia'dan getirildiğini öne sürüyordu, ancak bu daha hafif bir otoriteye dayanıyordu. Bununla birlikte, Serapis'in Makedon Fethi tarihinde Pyutarkhos ("İskender") tarafından Babil'in (sonraki zamanlarda Seleucia) baş tanrısı olarak adlandırılması bu son geleneğin ilginç bir doğrulamasıdır; Serapis ile antik Teb Serapis'i (Yunanlıların "Osor-Api" unvanını tercüme ettiği şekliyle) arasındaki farkın daha ileride belirtileceğine dair bir kanıttır. † Tüm olayı uzun uzadıya anlatan - kendi döneminde dinin etkisinin bir kanıtı - Tarihi'nde, iv. 84.

--- SAYFA 183 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 159 en azından bu tanrının Belus'la aynı olduğunu düşünüyordu.

Şimdi, ilkel Keldani Üçlüsü'nün Birinci Kişisi olan Ana'nın da aynı şekilde "Aşağı Dünyanın Kralı" olması ve onun simgesi olan dikey kamanın aynı zamanda sonuncusu genellikle Ana adını hiyeroglif olarak ifade etmek için kullanılan 60 rakamını temsil etmesi dikkate değer bir tesadüftür. Pontus'u bilinmeyen tanrının ikametgahı olarak gösteren, Atinalı bir Eumolpid ve soyundan dolayı kralın Kahini olan Timotheus'tu; bu tanrının hayaleti, nereden geldiğini belirtmeden kendisine gönderilme emrini vererek hükümdarı çok rahatsız etmişti. Vizyonda görülen figür bir gence aitti ve bu durum, büyük İskenderiye tanrısının olgun heybetiyle pek örtüşmüyordu. Ancak bir sonraki yüzyılda Sinope'de basılan II. Pharnaces'in altın madalyonun arka yüzünü süsleyen gerçek bir Chrishna olan Helios Dionysos, gece ziyaretçisinin bu tanımına çok daha tam olarak uymaktadır. Serapis hızla yeni evinin tek efendisi oldu; ve onun gerçek doğasına ilişkin spekülasyonlar, İskenderiye'deki filozofların yaratıcılığını kullandı; ta ki bunların yerini, aynı şevkle ama çok daha kötü bir öfkeyle sürdürülen Teslis doktrini hakkındaki tartışmalar aldı. Çatışan her din, onun kendi doktrininin büyük temsilcisi olduğunu iddia etmeye çalıştı. Macrobius, daha sonraki Yunanlılar arasında çok güçlü bir parti olan 'Rasyonalistler' tarafından yapılan bu yorumların en ustacalarından birini korumuştur (I. 20). "İskenderiye Şehri, Serapis ve İsis'e adeta çılgınca bir tapınma yapıyor, ama yine de tüm bu hürmetin yalnızca Güneş'e bu adla sunulduğunu, hem başına mısır ölçüsünü koyarak, hem de heykeline üç başlı bir hayvan figürü eşlik ederek gösteriyorlar; bu başlardan ortadaki ve en büyüğü bir * Asur'un büyük tanrısı Adad, Heliopolis'in kehanet veren Jüpiter'i "Tek" böyle tasvir edilmiştir. sakalsız bir genç olarak altın heykelinde, bir kırbaç sallıyor ve sol elinde şimşek ve buğday başaklarını tutuyordu. Başını taçlandıran ışınlar, yeryüzü üzerindeki etkilerini belirtmek için aşağıya doğru bakıyordu; Atergatis figüründe, taçtaki ışınlar yukarıya doğru, onun armağanlarının fişkirmasını ifade etmek için duruyordu.

--- SAYFA 184 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 160 Sağda yükselen aslan, barışçıl ve yaltakçı bir tavırla bir köpeğin; boynun sol kısmı ise açgözlü bir kurdun boynunda son buluyor. Tüm bu hayvani formlar, başını canavarın yerleştirildiği tanrının sağ eline doğru kaldıran bir yılanın çelenkli gövdesiyle birbirine bağlanır. Aslan başı Şimdiki zamanı temsil eder çünkü Geçmiş ile Gelecek arasındaki durumu güçlü ve coşkuludur. Geçmiş, kurdun kafasıyla simgelenir, çünkü geçmişe ait her şeyin anısı bizden kazınır ve tamamen tüketilir. Yaltaklanan köpeğin amblemi, değişken ve gurur verici umudun alanı olan Geleceği temsil eder. Peki Geçmiş, Bugün ve Gelecek Yazarlarından başka kime hizmet etmelidir? Calathus ile taçlandırılmış başı, gezegenin üzerimizdeki yüksekliğini ve aynı zamanda onun çok güçlü kapasitesini simgeliyor, çünkü dünyevi her şey onun yaydığı ısı tarafından çekilerek ona geri dönüyor. Üstelik Kıbrıs'ın tiranı Nikokreon, Serapis'e hangi tanrı sayılması gerektiği konusunda danıştığında şu yanıtı aldı:— "'Ben sana gösterdiğim gibi bir tanrıyım, Yıldızlı gökler başımı; gövdem deniz; Dünya ayaklarımı oluşturur; kulaklarım havayı sağlar: Güneşin uzaklara giden, parlak ışınları gözlerime.* "Bütün bunlardan Serapis ile Güneş'in doğasının bir olduğu açıktır. ve bölünmez. Yine İsis'e evrensel olarak Güneş'e tabi olan yeryüzünün veya Doğanın türü olarak tapınılır. Bu nedenle, evrenin Dünya'nın veya Doğanın sürekli beslenmesi tarafından sürdürüldüğünü ilan etmek için tanrıcanın bedeni sürekli meme sıralarıyla kaplıdır. Bu son ilginç açıklama, Macrobius'un İskenderiyeli İsis'i Ephesoslu Diana'yla aynı kabul ettiğini gösteriyor; çünkü antik Mısır'daki İsis'in yalnızca olağan göğüs tamamlayıcısı vardı. Bu filozof, "Omnes deos referri ad Solem" aksiyomuyla (I. 17) ve varlıkları çeşitli lakaplardan göstererek işe başlamıştı. * Bu tanımlamanın Basilides'e ünlü Pantheus, Abraxas figürü fikrini sağladığından şüphelenmeden edemiyorum. Kuşun başı havanın simgesiydi, Herodot'a göre yılan toprağın çocuğuydu, insanın göğsü ise Neptün'ün Homerik özelliği idi.

--- SAYFA 185 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Apollon'un 161'i, onun Güneş'i şekillendiren tanrıyla aynı tanrı olduğunu söylüyor. Daha sonra aynı şeyi Bacchus, Hermes, Aesculapius ve Herekül için de kanıtlamaya devam ediyor. Hermes'in yılanla dolanmış asası ve Aesculapius'un sopası hakkındaki ustaca açıklaması, tüm Chnuphis muskalarının arka yüzündeki dikkat çekici sembolün açıklanmasında daha ileride uygulanacaktır. Bundan sonra Macrobius, Adonis ve Atys'in, ayrıca Osiris ve Horus'un niteliklerini ve efsanelerini gözden geçirir ve tüm bu kişiliklerin gerçek doğasıyla ilgili aynı sonuca varır ve yaradılışın çeşitli bölgelerindeki güneş etkisinin yalnızca birer simgesi olan Zodyak Burçlarının çok hayali bir açıklamasını parantez içinde ekler. Nemesis, Paris, Satürn, Jüpiter ve son olarak Asurlu Adad'ın hepsi onun tarafından aynı anlama indirgenmiştir. Bu bizi, tarihçi Vopsicus'un Life of the Tyrant Saturninus adlı eserinde muhafaza ettiği, Hadrianus'un kayınbiraderi Servianus'a yazdığı bir mektupta bahsettiği, en harikulade tanımlamaya getiriyor. "Serapis'e tapanlar da aynı şekilde Hristiyanlar; kendilerini Mesih'in piskoposu olarak adlandıranlar bile Serapis'e adanmıştır. Patrik* Mısır'a geldiğinde bazıları tarafından Serapis'e tapmaya, bazıları da Mesih'e tapmaya zorlanır. Hepsisi için tek bir Tanrı vardır. Hristiyanlar O'na tapar, Yahudiler O'na, Yahudi olmayanlara O'na tapar, hepsi aynı şekilde tapınırlar." Her gün Mesih'e ve İbrahim'e adanan Severus Alexander da, yine de Serapis ve İsis tapınaklarını "heykeller, kanepeler ve Gizemleriyle ilgili her şeyle"† dekore etmek için büyük meblağlar harcadı ve Roma'nın diğer tanrılarını kendi hallerine bıraktı. Ve aynı konuyla bağlantılı olarak, burada, Sviour'un geleneksel portresinin büyük olasılıkla Serapis'in başından ödünç alındığı, bu kadar ciddi ve düşünceli bir heybetle dolu olduğu gözlemlenebilir. İlk din değiştirenler arasında Yahudi kehanetleri o kadar güçlüydü ki, birçok nesile kadar O'nun çehresini tasvir etmek için hiçbir girişimde bulunulmadığından emin olabiliriz. * Kudüs'ün yıkılmasından sonra Yahudi dininin başı olan Tiberya Patriği. † Tılsımlarımız üzerinde İsis'in çok sevilen bir temsili, onu bir kanepeye uzanırken gösteriyor.

--- SAYFA 186 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 162 sonuçta onu yeryüzünde gören herkes ölmüştü.* Bununla birlikte, Lentulus'un imparator Tiberius'a, İsa'nın kişisel görünüşünü anlatan sözde mektubuna bu kadar uzun süredir atfedilen önem, bu yerde bir uyarı yapılmasını gerektiriyor. Keşiş Latinliği ve üslubu, ilk bakışta, bir ortaçağ ilahiyatçısının yazarı olduğunu ele veriyor. Yine de, ne kadar inanılmaz görüne de, Grynæus gibi bilgili bir adam bile böyle bir kaydın gerçekliğine olan dindar özlemiyle o kadar şaşkına dönmüştür ki, Romalı Senatör ve seçkin bir tarihçi olan Lentulus'un tam olarak dilenci bir keşişin ifadesiyle yazmış olabileceğine kendini inandırmıştır. "Zamanımızda ve hala hayatta olan, Mesih İsa adında, Yahudi olmayanlar tarafından Gerçeğin Peygamberi olarak adlandırılan, ancak kendi öğrencilerinin Tanrı'nın Oğlu olarak adlandırdığı, ölüleri diriltiren ve hastalıkları iyileştiren büyük erdemli bir Adam ortaya çıktı. Gerçekten yüksek boylu, yakışıklı, bakanların hem sevebileceği hem de korkabileceği saygıdeğer bir çehreye sahip bir adam. Saçları gerçekten biraz dalgali ve kıvrıkcık, biraz parlak ve parlak renkte, omuzlarından aşağıya doğru akıyor, Nasıralıların tarzında başın ortasından ayrılmak vb. (Grynæus, 'Orthodoxia' I. s. 2.) Bu sahtecilik Pliny'nin şu sözünü hatırlatıyor: "Pariunt desideria non traditos vultus, sicutin Homero evenit." Bu dilek, saygı duyulan nesnenin imgesinin babasıdır; ve bu anlayış, sevgi dolu ruh tarafından, aynı şeyin meşruiyetini inceleme konusunda fazla zahmete giremeyecek kadar sevinçle kabul edilir: çünkü, Martial'ın tam bir doğrulukla haykırdığı gibi, "quis enim Damnet sua vota libenter?" Ancak Gnostisizm zamanlarının Mısır'ına dönelim. Bu teosofinin tam odağında, Roma imparatorluğunun ilk üç yüzyılı boyunca orada oldukça sıralı bir şekilde ortaya çıkan senkretik mezhepler olan Aleksandria, Serapis'i, her şeyin Efendisi ve Yaratıcısı ve canlıların ve ölümlerin Yargıcı olarak kabul edilen Mesih'in bir prototipi haline getirmek için iyi gerekçelere sahipti. Çünkü yukarıda alıntılanan Nicocreon'a verilen yanıt, filozofların en azından Serapis'te 'Anima' ambleminden başka bir şey görmediklerini açıkça ortaya koymaktadır. Kurtarıcı'nın portreleri için herhangi bir gerçek otoritenin eksikliğini kanıtlayan şey, heykel ya da resimdeki en eski anıtların onu genç ve sakalsız olarak temsil ettiği gerçeğidir.

--- SAYFA 187 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 163 Mundi, evrensel Doğanın bedeni olduğu Ruh, çünkü onlar "... bedeni Doğa olan ve Tanrı ruh olan uyumlu olan" öğretisini savunuyorlardı. Böylece kolay bir geçişle Serapis'e, yeryüzündeki temsilcisi Mesih olan Tek Yüce'nin vücut bulmuş hali olarak tapınılmaya başlandı. Büyük Serapis Heykeli'nin inşası bunları ustaca ortaya koyuyor. karakteri hakkında fikirler. Evrenin dokusundaki farklı elementlerin uyumlu birliğini, "moles et machina mundi"yi simgelemek için ustaca bir araya getirilen tüm metallerin plakalarından oluşuyordu. Bu heykel, (geniş iç kısmı ünlü kütüphaneyi içeren tonozlu salonlara bölünmüş) yapay bir tepenin zirvesine yerleştirilmişti ve bu tepeye yüz basamaklık bir katla çıkılıyordu; bu, yerli Mısır ve Yunan modelinden tamamen farklı bir yapı tarzıydı, ancak Tanjore'daki büyük Siva pagodasında ve Budistlerin tepelerinde ve dagobalarında görülebileceği gibi, Hint kullanımını tam olarak takip ediyordu. Bu Colossus'un dikkate değer yapısının, Daniel Kitabı'nı tamamlayan İskenderiyeli Yahudi'ye, Nebuchadnezzar'ın Rüyası'nda da görülen, benzer şekilde sıkıştırılmış İmge kavramını akla getirdiği varsayılabilir. İkincisine ilişkin açıklamasının, Serapis'in o şehre gelişinden çok sonra kaleme alındığı, bu peygamberin Antiochus Epiphanes ile yeğeni Ptolemy Philometor arasında süregelen sürekli çekişmelerle ilgili verdiği ayrıntılardan açıkça görülmektedir; Roma Senatosunun son müdahalesiyle birlikte. İskenderiyelilerin (hem Hristiyan hem de pagan) yaygın inancı, bu heykele saygısızlık edilmesinin, cennetin ve dünyanın bir anda bozulmamış bir kaosa dönüşmesi için bir işaret olacağı yönündeydi; bu, figürün somutlaştırdığı büyük fikrin açık bir kanıtıydı. Ancak en sonunda, kökleri derinlere uzanan bir korkuyla savunulan ibadeti, Mısır'ın diğer tanrıları ortadan kaldırıldıktan çok sonra bile Hristiyan hükümeti tarafından hoşgörülle karşılanmış olmasına rağmen, bu muhteşem Dev heykel, "barış ve erdemin ebedi düşmanı" tarafından yıkıldı.

--- SAYFA 188 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 164 Patrik Theofilos, Theodisius döneminde; ve onun parçalanmış sandığı, sevinç içindeki fanatikler tarafından muzaffer bir edayla sokaklarda sürüklenmiş ve en sonunda Hipodrom'a gömülmüştü. Mithras'ın gibi Serpis'e tapınma da Batı'da geniş çapta yayılmıştı. Bunun çok ilginç bir örneği, Ammianus'un, Alemanni kralı Mederioh'un Galya'da rehin olarak alıkonulduğunda bazı Yunan Gizemleri öğretildiği ve bu nedenle oğlu Aganerich'in adını Serapion olarak değiştirdiğine dair notunda bulunabilir. Ancak Serapis'in, Sezar'ın bize söylediği gibi aslında Dis Pater soyundan gelmekle övünen Galyalıların hayranlığı konusunda doğal bir iddiası vardı. Sinope'den yeni gelen isim de yanında getirmiş gibi görünmüyor. Ptolemaios bu önemli nokta hakkında kendi rahipliğine danıştığında, Manetho cesurca Pontus tanrısını kendi Osor-Apis'leriyle özdeşleştirdi; bunu özellikle Aşağı Dünya'nın hükümdarı karakteriyle Osor-Apis'e eşlik eden su aygırı başlı Typhon'un muadili olarak gördüğü Cerberus niteliğine dayanarak yaptı. Bu tanrı, ölümden sonra Mısır tanrılaştırmasının normal biçimi olan ve sıklıkla ölen krallara uygulandığı görülen Osiris figürünü üstlenen Bull Apis'ten başkası değildir. Osor-Apis, şimdiki haliyle, boğa başlı bir adam olarak tasvir ediliyor ve Osiris'i genellikle tanıdığımız sancakları taşıyor. Bu nedenle İskenderiye tanrısı, isim dışında hiçbir yakınlığı olmayan ve bu yalnızca Mısırlı rahiplerin keyfi yorumlarına dayanan Thebes'in orijinal hamisinden köken kadar biçim açısından da oldukça farklıdır; Yunanlıları, tüm dünyanın mitolojisinin kendilerinin bir intihalinden başka bir şey olmadığına ikna etmede o kadar başarılıdır ki. M. Mariette, 1860 yılında, Roma dönemindeki adıyla, uzun sfenks caddesiyle Theban Serapeum'u kazdı; ayrıca Apis Boğalarının ölümünden sonra bırakıldığı yer altı mezarlarını da keşfetti ve orada en az altmış tane buldu; mumyalarından ikisi henüz bozulmamış halde duruyordu. Yunanlıların Kipti Osor-Apis'i nasıl daha ahenkli Đ SĒrapij'e dönüştürdüğünü görmek eğlenceli.

--- SAYFA 189 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 165 II. SERAPIS'İN MUHTEMEL KÖKENİ. Önceki bölümde alıntılanan eski spekülasyonların tümü, İskenderiyeli edebiyatçıların ustaca inceltmeleri nedeniyle temelsiz teorilerdir ve Yeni Platoncuların çok hoşuna giden alegorik yorum sisteminden kaynaklanmaktadır. Serapis'in Mısır'a ilk girişinde İskenderiyeliler tarafından Aïdoneus veya Aşağı Dünyanın Efendisi Dis ile aynı kabul edildiği açıktır. Artık tüm atıfları onun Hint kökenli olduğunu ve "Cehennem Efendisi" Yama, "Triçira" üç başlı benekli köpeği "Çarbara" ve "Hades'in Naibi" olarak adlandırılan yılanı "Çesha"nın eşlik ettiği; Aslında bazıları Serapis* adını keşfettiler ama Yama'nın lakabının Yunanca biçimi olan "Sraddha-deva"yı, yani cenaze törenlerinin, yani Pitris'e veya Manes'e sunulan cenaze kurbanlarının efendisi. Yama ayrıca "Ruhların Efendisi" ve "Ölülerin Yargıcı" olarak da adlandırılıyor; Serapis'in özel olarak kabul edildiği karakter bakımından onu Serapis'e benzeten başka bir makam; üstelik, daha sonraki bir tarihte onu Mesih'le özdeşleştirmek için daha güçlü nedenler sağlayan bir nokta. Serapis isminin makul bir etimolojisi Yama'nın başka bir lakap olan Kan İçen "Asrik-pa"da bulunabilir. Bu açıklama, Homeros'un Ulysses'in hayaletleri çağırma tarzını ve onların kurbanın can kanını içme heveslerini anlatırken çok iyi kullandığı eski gelenek tarafından bir dereceye kadar doğrulanmıştır (Od. xi. 35): "Kurban koyunları yakalayıp boğazlarını deldim; Kara kanı akıttım ve içi boş hendeği doldurdum; Sonra uçurumdan, susuzluklarını gidermeye hevesli olarak, Geldim ruhlar akınına uğrayarak. ölülerden." Ve aynı düşünceyle bağlantılı olarak, ölen dostların mezarlarının üzerine gül serpmeye uygulaması da vardı - (Servius'un açıkladığı gibi) çiçeğin kırmızı rengi için "Purpureos spargam flores et fungar inani munere".* Sinope'de tanrıya tapınan ismin bu sese benzer bir şeye sahip olması ihtimal dışı değildir: ve bu, Manetho'ya onu kendi Osor-Api'siyle özdeşleştirme fikrini düşündürmüştür.

--- SAYFA 190 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 166 kanı temsil ediyordu ve dolayısıyla yaşayan kurbanın yerine hizmet ediyordu.* Yama ve Serapis arasındaki bu benzetme, önceki tanrının makamıyla bağlantılı diğer bazı noktaların dikkate alınmasıyla daha da genişletilebilir. Örneğin, erdemli kişilerin ruhlarına "Dharma-rāja" olarak görünür ve onları kendi kendine hareket eden bir araba üzerinde huzuruna getiren bir hizmetkarı "Karma-la"ya (Yunanlıların Hermes Psychopompos'u) sahiptir. Ama kötülerin gözünde o "Yama"dır ve onlar için başka bir hizmetçisi vardır: "Kaş-Mala", onları engebeli ve taşlı yerlerden boyunlarına yular geçirerek önünde sürükler. Yama'nın diğer isimleri "Kritānta" ve "Mrityu"dur. İkincisinin Mors ile bağlantısı yeterince açıktır, bu da onu Dis (Ditis) için uygun bir isim haline getirmektedir; burada yine aynı Yıkım Prensibine uygulanan Ölüm ismimizin kökü şaşmaz bir şekilde yatmaktadır. "Patāla"nın (cehennem bölgeleri) hükümdarı "Sraddha-deva" olarak Yama, eşi Bhavani'ye sahiptir ve bu nedenle o, Dünya'da "Bhu-devi", cennette ise "Swaṛdevi" olduğu için "Patala-devi" unvanını alır. Efendisi, Çarbara'nın yanı sıra, intikam bakanı olarak kullandığı "Çyama" adlı başka bir köpeğe de sahiptir (şimdi Cornelius Agrippa'nın siyah spanieli ve Faustus'un "pudel"i gibi ortaçağ tanıtık ruhlarının bu figürü neden seçtiğini görüyoruz). Ruhların Yargıcı olarak biri iyi huylu, diğeri müthiş iki yüz sergiliyor. Unvanlarından bir diğeri de "Kalantika", Yok Edici Zaman'dır: Mısırlı rahiplerin görev yaparken giydiği başlığa bu adın verilmesi pek tesadüf olamaz; daha sonraki zamanlarda başı örten ve boynun üzerine düşen, üzerinde iki tüy bulunan mor bir kumaş. * Benares'te en sık ziyaret edilen hac yerlerinden biri, Siva'nın derinliklerinde bulunan "Gyan Bapi", "Bilgi Kuyusu"dur. On iki yıllık bir kuraklığın ardından dünyayı rahatlatmak için dahi Rishi tarafından o tanrının kendi üç çatalı mızrağıyla kazılmıştır. Hacılar oraya çiçekler de dahil olmak üzere her türden adak attılar. Aynı şehirde, tüm günahlardan arınma konusunda üstün etkili bir başka kuyu da, Manikarnika, Mahadeva'nın içine düşen küpesinden geliyor ve Vishnu bu kuyuyu changra'sıyla, yani quoit'ile kazmış ve onu vücudunun parlak teriyle doldurmuştu.

--- SAYFA 191 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Yıkıcı Dişi Prensip "Kali-Bhavani", bu karakterde, Yunan Gorgonunun en eski tipiyle tamamen aynı bir yüzle temsil edilir; tıpkı onun Etruskan mezarlarını koruduğunu ve kutsal şeylere karşı gelen davetsiz misafirlerin üzerine korkunç bir şekilde eğildiğini hâlâ gördüğümüz gibi; Perugia'daki Volumni mezarındaki dikkate değer örnekte olduğu gibi, burada büyük salonun tavanının merkezini oluşturuyor. Hindu batıl inancının heyecan verici hayal gücüyle ilk döllelenmesinde bir Kaplan kafasından oluşan Etrüsk iblisi, hala aynı çıkıntılı dili, kocaman dişleri, parlak gözleri, tüylerindeki kanatları ve boğazında dolanan yılanları sergiliyor. Pausanias'a Argive Akropolü'ndeki en dikkat çekici nesne olarak gösterilen "Gorgon Başı, Cyclops'un eseri" hiç şüphesiz bu yöndeydi; bu da Pelasgik sanatının ilk denemelerinin bu fikri gerçekleştirmek için yapıldığının kanıtıydı. Yine aynı gezgin, Yunan sanatının en eski anıtı olan Cypselus Sandığı'nda (M.Ö. 600'den önce yapılmış) şöyle der (ayet 19): "Polyneikes'in arkasında vahşi bir hayvanınki kadar vahşi dişleri ve parmaklarının tırnakları pençe gibi olan bir kadın figürü vardır: üstündeki yazının KÁr (Kader) anlamına geldiğini söylerler." Dolayısıyla bu isim, Tapınağın Sorumlusu tarafından Pausanias'a çevrilen yabancı bir kelime olmalı. Plutarch (Aratus'un Hayatı), Yunanistan'ın en gösterişli çağlarındaki eski zamanların bu müthiş putlarına tapınmanın başka bir benzersiz örneğini sunar. Pellene'nin Artemis'i o kadar korkunç bir görünüme sahipti ki kimse ona bakmaya cesaret edemiyordu: ve ileri geri hareket ettirildiğinde, görüşü yanından geçerken tüm ağaçları ve ekinleri patlatıyordu. Ætoliyalılar kasabayı gerçekten ele geçirip yağmalarken, rahibesi bu resmi tapınaktan çıkararak onları öyle bir dehşete düşürdü ki, hızla geri çekildiler. Bu Artemis, sonuç olarak gerçek bir Hekate, gerçek bir Cehennem Kraliçesi, üstelik tahtadan bir put, xanon (Efes'teki gibi) olmalıydı; aksi halde rahibe onu yağmacıları korkutmak için bu kadar etkili bir şekilde kullanamamıştı. Yine, Cimon'un ölümünün habercisi olan kayıtlı rüyası, siyah bir fahişenin Roth, 'Zeitschrift der Morgenländischen Gesellschaft' iv diye havlamasıydı. P. 425 ve Mure, Royal Asiatic Society's Journal'da, i. P. 287.

--- SAYFA 192 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 168 yarı insan sesiyle ona, "Bana gel; ben ve yavrularım seni memnuniyetle karşılayacağız." Helen tanrıları ara sıra kendilerini her zamanki yardımsever ve neşeli karakterlerinden garip bir şekilde farklı bir görünüm altında gösterirler. Gerçek bir Siva, Salamis Muharebesi arifesinde esir alındığında Kserkses'in öz kız kardeşi Sandauke'nin üç oğlunu, Kahinler tarafından zorlanan Themistokles'in kurban ettiği "Dionysos Omestes" (Yamyam) idi. Geleneğin Perseus'a, başarısının ödülü olan Gorgon Başını, ilk başta en uzak Doğu ile eşanlamlı olan Etiyopya'dan geri getirmesini sağladığı unutulmamalıdır; "Etiyopya" yalnızca Roma döneminde Afrika'nın tek bir eyaletiyle sınırlıydı. Hermes tarafından kahramana ödünç verilen silah olan harpe de, pek çok Hint Tanrısı tarafından nitelik olarak taşınan ankuşa, yani fil kancasından başka bir biçime sahip değildir.* Persephone'nin (Yok Edici-Katil) neden ilk Yunanlılar tarafından Aidoneus'un Eşi olarak atandığının yeterli açıklaması; ve ayrıca Ulysses'in kendi diyarlarına yaptığı ziyarette neden paniğe kapılması gerektiği: "Korku, Cehennemin derinliklerinden Persphone'dan Gorgon Başının dehşetini göndermesin diye." İtibaren. Bu dehşetin normalde gözü pek olmayan gezgin üzerindeki etkisi nedeniyle, bu aynı iki dizinin olağanüstü derecede güçlü bir itici güce sahip olduğu düşünülmeye başlandı, çünkü Marcus Empiricus bu dizelerin, boğazına bir kemik veya başka bir madde kaçması nedeniyle boğulan herkesin kulağına fısıldanmasını emretmişti; ya da bunları boğazına asılacak bir kağıda yazmak, "Bu da aynı derecede etkili olacaktır." Lucianus ('Philopatris'), eski savaşçıların Gorgon Başını kalkanlarının üzerinde taşımalarının nedeninin, onun her türlü tehlikeye karşı bir muska görevi görmesi olduğunu belirtir; aynı nedenle, büyük olasılıkla, pek çok arkaik madeni paranın üzerinde de kullanılmıştı; Populonia, Paros ve c. Çünkü * Büyük oryantal arkeologumuz Albay Pearse'nin bana bildirdiğine göre, mücevherlerin Gorgonu ("Karıncı Taşları", Pl. XX., 4) ve Neapolis parası, Hindu tapınaklarının kapılarının her iki yanında yer alan sütunların üzerinde kabartma olarak yontulmuş olarak bugüne kadar düzenli olarak görülüyor. "Kapı Bekçisi" lakabını kullanıyor. Şimdi onun başının neden Yunanistan ve Roma'daki tapınakların alınlıklarını süslediğini ve Konstantin zamanında bile zafer takılarının kilit taşı oluşturduğunu anlıyoruz; bunun son zamanlarda keşfedilen "Toros Forumu" girişinin de ikna edici bir şekilde kanıtladığı gibi.

--- SAYFA 193 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 169 Tüm kötü ruhları korkutmak için Cehennem Kraliçesi'nin görünen yüzünden daha etkili ne olabilir? Ressam Timomachus (ilk Sezar'ın çağdaşı) böyle bir konuyla ün yapmıştı: "Præcipue tamen ars ei favisce in Gorgone visa est", Pliny'nin sözleridir; bu şaheserin Pompeii'de keşfedilen, sanatın günümüze ulaşan en güzel örneği olan korkunç freskinin orijinali olduğu varsayılır. Paganizmin çöküşünden yüzyıllar sonra bu imge gücünü korudu; Münster, fonetik ayaklarla çevrili bir Gorgon kafasını ('Sinnbilder der Christen') tasvir ediyor, +YOMELAINHMEΛAINOMENAOOΦICHΛHEC EKEOCLAEONBPYXHCEIKEOCAPNOCKYMHCH, amaçlanan — UfÖj Qeoà : Mela...nh melainomšnh, æj Öfij eþlei ¹sucí, æj lšov bruc»sei, ka^ æj ʔrnoj koim»sei. "Kara, kararmış olan, yılan gibi sessizce kıvrılacaksın, aslan gibi kükreyeceksin, kuzu gibi uyuyacaksın!" Aynı yazı, ancak anlaşılmaz olacak kadar barbarca yazılmış, muhtemelen Maastricht Katedrali'nde saklanan ünlü Aziz Servatius Mührü üzerindeki efsaneyi oluşturuyor. Mühür, yeşil jasperden yapılmış büyük bir diskettir, her iki tarafına da kazınmıştır ve geleneksel olarak Aziz'in taşınabilir sunağı anlamına gelen küçük bir somaki levhaya iliştilmiştir. Servatius MS 389'da öldü, ancak mührünün işçiliği, kökeni açısından onuncu veya on birinci yüzyıla işaret ediyor. Hristiyan Bizanslıların koruyucu iblislerine duydukları saygının önemli bir kanıtı, Konstantinopolis Ahmedan'da, bir zamanlar Konstantin Forumu'nun giriş kapısının kilit taşı oluşturduğu devasa bir mermer bloğun her iki yanına neredeyse tamamen kabartmalarla oyulmuş, çeneden altına kadar altı metre yüksekliğindeki Devasa Gorgonion'un mezardan çıkarılması (1869 Baharı) tarafından sağlanmaktadır. Her ne kadar infaz, Gerileme'nin felcini açığa vursa da, genel etki hala görkemli ve hayranlık uyandırıcı olmaya devam ediyor. Böylece Bhavani'nin Arkaik Yunan'dan Bizans dönemine kadar ilerleyişini izledikten sonra, onun İmparatorluk Roma'sının batıl inançlarında oynadığı rolü inceleyelim. Yeni dehşetlerle dolu bu fikir, Lucan'ın abartılı dehası tarafından memnuniyetle benimsendi. Lucan büyük ihtimalle bunları, kendi döneminde filozof unvanını iddia eden herkes arasında çok popüler olan, tamamı Asya kökenli olan bazı Gizemlerden öğrenmişti.

--- SAYFA 194 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 170, Tesalyalı büyücü Erictho'nun şeytan çıkarma ayinlerini canlandırmak için (Pharsalia, vi. 695). "Ve Kaos, Sayısız dünyaları her zaman senin eski kafa karışıklığıyla kuşatmaya çalışıyor: Ve Dünya'nın donuk tanrısı, hala Yaşam'ın kalıcı yükünün altında acı çekiyor, gecikmiş ölüme hasret. * * * * Tisiphone ve sen onun kız kardeşi düştün, Megaera, bu yüzden benim büyüme aldırış etmeden, Cehennemin boş biçimsiz uzayında lanetlenmiş ruhu kovalamak için neden henüz acele etmiyorsun? Söyle, sana isimleriyle mi hitap etmeliyim? değil mi, Ve cehennem köpeklerini yukarıya doğru sürükleyeceğim, Her fırsatta adımlarını takip edeceğim, Her mezardan kovalayacağım ve her kavanozdan uzaklaşacağım. Ve sen hâlâ kendine ait olmayan bir yüzle, Göksel tahtın etrafında tanrılara katılmayacaksın, Yine de solgunluğun gerçeği ele veriyor, Ve kasvetli yüzünün dehşetini ima edeceğim, Gerçek şekline göstermene izin vermeyeceğim. Aşağıda taktığın yüzle, Yeryüzünün derinliklerinde hangi ziyafetleri alıkoyduğunu ve iradesinin zincirlediğini anlatacağım; Hangi zevklerin seni bu kadar sevindirdiğini, Ve seni Gecenin Kralı'na hangi bağın bağladığını; Ve hangi birliktelik yüzünden bu kadar kirlendiğini, Annen çocuğunu ele geçirmeyecek - Mağaralarını patlatacağım, dünyanın en kötü Efendisi, Ve krallığının üzerine güneşi yağdıracam. İğreniyorum, Ansızın gelen bir gün seni cansız bırakıyor, Eğer hâlâ emirlerime itaat etmekte isteksizsen, Yoksa, Gorgon'un yüzüne perdesiz bakan, Ve kendi kırbacıyla Erinny'yi bıldırcın eden, Senin bölgelerinin üst cennet olduğu, Kimin fısıldadığı Adıyla O'nu çağırmalıyım? mola, Ve Stygian gölünün onayını mı işaret ediyor?" Bütün bu kişileştirmeler, Yunan mitolojisine oldukça yabancı bir ruha sahiptir, ancak tamamen Hindistan mitolojisiyle doludur. Lucan'ın Kaosu, Hindu Yok Edici'dir, zenci devi "Maha-Pralaya"dır ve geniş aralıklı çeneleriyle tanrıları yutar. Onun "Rektör Terrae"sinin, gelmesi çok uzun süren vaat edilen yok oluşa duyduğu özlem, klasik edebiyatta hiçbir paralellik bulmaz.

--- SAYFA 195 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 171 din* ve onun karakteri benim için tamamen açıklanamaz. Onun Öfkeli, suçun tarafsız intikamcılar olan eski berbat Eumenides gibi olmak yerine, "uçmaları için ruhları avlıyorlar", sadece iblisler veya kilise avlusu gulyabanileri. Ama onun Hekate'si açıkça Bhavani'nin kendisidir; onun "yüz Erebi'si, Lator'un "Yama-putri"de hüküm sürerken sahip olduğu, ancak yeryüzünde veya cennette başkanlık yaparken ertelediği Gorgon tarzıdır; Onu bu kadar büyüleyen "cehennem ziyafeti" ise Bhavani'nin özel adanmışları Thug'lar tarafından düzenli olarak sunulan insan kurbanlarıdır. İlk, yani cehennemsel görünümde, gerçek bir "Facies Erebi"de, insan kafataslarından bir kolye takarken ve her iki elinde yutulmaya hazır çıplak bir kurbanı tutarken tasvir edilmiştir. Muhtemelen bize hala Pallene Artemis'inin Atolyalı yağmacıları korkutmak için nasıl görüldüğünü gösteriyor. Efendisinin "pessimus mundi hakemi" unvanı, Yunanlıların zararsız Plüton'undan çok Yok Edici Siva'ya uygundur. Tabii Neronean şairi, eski bir teogonide farklı bir isimle var olan Demiurgus Ildabaoth, "Karanlığın Oğlu veya Erebus" hakkında bir şeyler duymuş olabilir. Gnostikler icat etmediler; yalnızca ödünç alıp uyguladılar. Bhavani, "Kali" karakterinde, Ephesian Diana'nın taslağının tam karşılığı olan uç bir figür olarak heykelleştirilmiştir. İkincisinin omuzlarına eklenen dikkat çekici geyikler bile Kali'nin ellerinden çıkan benzer bir konumda görülüyor. Efes heykelinin çoğaltılmış göğüsleri, Creuzer ve diğerleri tarafından "Parvati" karakteriyle Hindu tanrıçası olmasına izin verilen İskenderiyeli İsis'e de verilmiştir. Şimdi bu söz onun yalnızca Serapeum'daki heykeli için geçerlidir, eski Firavun dinine ait olanlar için değil; Macrobius'un ifadeleri, oradaki gerçek karakterinin, arkadaşı Serapis'inki kadar tartışmalı olduğunu gösteriyor. Yine Hekate veya Proserpine rolündeki Diana, Bhavani'nin Yama-Putri üzerindeki otoritesiyle aynı otoriteyle yönettiği cehennem dünyasına aittir. Efesli * Belki de, Milton'un Kaos'un muhteşem resmini çizdiği Hesiodos'un gölgesinde kalmadığı sürece - "Orcus ve Hades ve Demogorgon'un korkunç Adı."

--- SAYFA 196 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 172 selvi ağacından yapılmış heykel "gökten düşmüştü", bu da çok uzak ve bilinmeyen bir kaynaktan geldiği anlamına geliyordu. III. SERAPIS İBADETİNİN ANITLARI. Sayısız heykeller, yarım kabartmalar ve değerli taşlar vardır; bunların çoğu Roma sanatının en iyi üslubundadır ve Serapis'e tapınmadan kaynaklanmaktadır; Düşüncesi insanlığın davranışını harekete geçiren en güçlü iki ilkeyi -zenginlik sevgisi ve ölüm korkusu- içeren bir tanrı söz konusu olduğunda şaşılacak bir şey değil bu. Çünkü yeraltı dünyasının tanrısı zorunlu olarak hazinelerinin de efendisiydi; "lovi custodi et genio thesaurorum" (Winckelmann, 'Pierres Gravées de Stosch,' s. 83) adlı bir sunağın Serapis'e adanmasıyla ifade edilen bir gerçek. Benzer şekilde, eski Roma Plütonu da "Jüpiter Stygius" unvanını alır; ancak daha sonraki zamanların tek tanrılı eğilimi tarafından genişletilen fikrin kapsamlılığı, en iyi şekilde yakarıyla ortaya çıkar (Raspe, No. 1490) ΑΝΑΤΟΛΗ ΧΘΩΝ "Bir Jüpiter, Serapis, Kutsal İsim, Sabaoth, Işık, Günpınarı, Dünya!" Tılsımlı mücevherler genellikle Serapis'in tam boy figürünü veya büstünü taşır ve ΕΙΣ ΘΕΟC ΑΡΑΠΙC (genellikle E : Θ : C olarak kısaltılır), "Tek bir Tanrı vardır ve o da Serapis'tir:" ΕΙΣ ΧΘΩΝ ΘΕΟC, "Yaşayan Tek Tanrı." Bazen muskanın amacı, ΝΙΚΑΟ ΑΡΑΠΙC ΤΟΝ ΦΘΟΝΟΝ, "Nazarı dağıt, Ey Serapis:" yazıtında veya Caylus tarafından yayınlanan, tanrının Venüs ile Horus arasında durduğu ve KATA efsanesinin yer aldığı ilginç örnekte açıkça ifade edilir. ΧΡΗΜΑΤΙCΜΟΝ, mücevherin bir vizyon veya başka bir ilahi iman sonucunu olarak "bu şekilde" kazındığını ima ediyor. Bir jasper (Prawn) üzerindeki büstünün etrafında, onun sözde üstünlüğünün ikna edici bir kanıtı olan bir dua beliriyor: ΦΥΛΑCCE ΔΙΑ, "Jüpiter'i Koruyun", cennetin kadim kralı artık bir astral deha ve iyi huylu yıldız falının rütbesine indirgenmiştir. Bunun gibi çağrılar

--- SAYFA 197 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Yukarıdaki 173 ayet, Cenneti, her biri kendi özel ve tartışmasız konumuna sahip olan sayısız tanrının yaşadığı, iyi düzenlenmiş bir monarşi olarak tasvir eden Batı'nın eski, liberal mitolojisinin, her ulusun veya mezhebin vesayetçi tanrısını Cennetin tek tanrısı haline getiren, diğer tüm ırkları yalnızca aldatıcı ve kötü olarak kınayan Suriye'nin kasvetli batıl inançlarına hızla yol açtığı çağın şaşmaz damgasını taşıyor. ruhlar. Bununla birlikte, bize Serapis'in yanı sıra, ilkel Mısır tanrılarını da en eski anıtlarda gördükleri şekliyle veren, ancak Roma sanatının şaşmaz üslubuyla kazınmış, hem malzeme hem de işçilik açısından mükemmel pek çok mücevher vardır. Bunların çoğu, Hadrianus'un, yaşamı çok önceleri bu en büyük heykel bölümünde eşit olarak sona ermiş olan o eski dinin biçimlerini yeniden canlandırma çabalarına atıfta bulunulmalıdır. Onun gayretli himayesi altında, Firavunların dini bir an için parlak ama yapay bir parlaklıkla parladı; bu, uzun süredir yerleşik bir sistemin yok olmasından önce sıklıkla gözlemlenen bir olgudur. * Bu bölüme, tam olarak Macrobius'un tarif ettiği gibi tahta oturan Serapis'i temsil eden güzel bir sard yer alıyor; önde ise bir elinde sistrum, diğer elinde efsaneyle birlikte bir buğday demeti tutan İsis duruyor. ΗΚΥΡΙΑΕΙCΙC ΑΓΝΗ.† "Kusursuzdur bizim Leydi İsis!" Bu hitap, İsis'in biçimini, unvanlarını, sembollerini ve törenlerini devralan şahsiyete daha sonra uygulanan kelimelerin aynısını, yukarıda ima edilen diğer değişime göre daha az çeşitlilikle ifade edilmiştir. Middle Çağları'nın uzun gecesi boyunca bazı Fransız Kathadralleri'nde büyük saygı duyulan "Kara Bakireler", en sonunda antikacılar tarafından incelendiğinde, Mısır tanrıçasının bazalt heykelleri olduğu kanıtlandı; bu heykeller, yalnızca adını değiştirmiş ve saf hayranlıktan daha fazlasını almaya devam etmişti. Onun adanmışları yeni rahipliğe mesleklerinin eski rozetlerini taşıdılar; 'Benares' adlı eserindeki "bekârlık yükümlülüğü", başın ağrması, * Shering, Hinduların artık her yerde, Budizm'in nihai devrilmesinden bu yana herhangi bir zamanda olduğundan daha büyük bir şevkle ve maliyetle tapınaklar inşa edip restore ettiklerini belirtiyor: ancak yine de dinin kendisi tamamen yıpranmış durumda. † Bu döneme ait yazıtlarda uzun I genellikle EI olarak yazılır.

--- SAYFA 198 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 174 çan ve cüppe - ne yazık ki eski ritüelin gerektirdiği sık ve tam abdestler hariç tutuluyor. Kutsal imge, Juvenal'in ona güldüğü zamanki gibi (vi. 530) hala alay halinde hareket ediyor, "Tıslanmış, surplised trenin eşlik ettiği." Sanskritçe İsi'nin tam çevirisi olan özel başlığı "Domina" bile, modern "Madonna" (Mater-Domina)'da küçük bir değişikliklerle varlığını sürdürüyor. Her birinin elinde bulunan çiçek, tekil bir anlam değişimiyle, eski mükemmelliğin simgesi (çünkü yaprakta, çiçekte, meyvede, Jamblichus'un açıkladığı gibi Daire şeklini vermişti) ve dolayısıyla doğurganlığın simgesi, şimdi sonuncunun tam tersini, yani bekaretin kendisini simgeleyen bir anlam olarak yorumlanıyor. Mısırlı kulaklara çok hoş gelen çingiraklı sistrumun yerini ne yazık ki tüm gürültü çıkaranların en çirkini olan çınlayan zil buldu. Ancak bu sonuncu enstrüman, Kutsal Çan'ın yeni din değiştirenlerin asıl ibadet nesnesi olduğu Kelt Hristiyanlığı'nda olduğu gibi dinin önemli bir parçasını oluşturduğu Budist ritüelinden doğrudan geldi. Çanın bugünkü şekli Yunanlılar ve Romalılar tarafından bilinmiyordu; normal şekli Hintlidir ve ilk gerçek çığır açanlar Budist Çinlilerdi. Üçüncü yüzyıldan sonra yeniden kutsal emanete tapınma, tüm dünyada Hristiyanlığın başlıca biçimi haline geldi; Bu durum, bir Buda'nın (yani tanrının hayatı boyunca içinde yaşadığı kutsal adamın) kemik parçasının aslında o dinin bir dagobah'ının veya tapınağının kutsanması için vazgeçilmez olduğu gerçeğinde paralellliğini bulur; Aynı şekilde, benzer bir azizlik parçacığı, bir Roma-Katolik sunağının kurulması için olmazsa olmaz bir durumdur. Konuyu takip etmek ve Mısırlı ve ikinci el Hint sembolizminin ne kadarının bir kilisenin mülkiyetine geçtiğinin izini sürmek çok ilginç ve ilginç olurdu; bu kilise, hak sahipleri tarafından herhangi bir ıslah yapılmasına fazlasıyla öfke duyacaktır. Firavun tanrısının yüksek başlığı ve kancalı asası, piskoposun gönyesi ve asası haline gelir; Nun teriminin kendisi Kıpti dilindedir ve şimdiki anlamıyla: Vesica piscis olarak vaftiz edilen üretken Doğanın dikilmiş oval sembolü, Kutsallık resimleri için uygun çerçeve haline gelir; Crux-ansata, Erkek ve Kadının birliğinin çok etkileyici amblemi

--- SAYFA 199 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Tüm Yaşamın geldiği ve bu nedenle Yaşamın simgesi olarak tanrıların ellerine bırakılan ilkeler, şimdi basit bir tersine çevirmeyle, egemenliğin tanınmış ayrımı olan küre ve haça dönüşüyor. Ancak Serapis'e ve niteliklerine son bir bakış atmak gerekirse: onun değerli taşlar üzerindeki büstüne genellikle tepesinden üç yaprak veya sivri uçlu kısa bir copu andıran bir figür eşlik eder. Tanrı için kutsal olan bir bitki olabilir mi, yoksa bir güç aracı mı? Asur'un Gök Gürültüsü tanrısı İva'nın elinde Ninivit heykellerindekine benzer biçimde bir fulmen taşıdığı kesindir. Bir küreyi taşıyan cüce bir sütun, ipli bir balya, M* harfinin hepsi aynı birliktelikte sıklıkla görülür. Başka bir sembolün Ruhların Efendisi'nin etki alanlarında o kadar büyük bir önemi vardır ki, onun tartışması bir sonraki bölümün yerini alabilir. * Belki de Yunan rakamı = 40, Asurluların Su tanrısı Hoa'ya ait kutsal sayıydı. Bu nedenle bu figürlerin yüce Tanrı Serapis'in koruması altındaki Dört Elementi simgelediği yönünde bir varsayımda bulunulabilir. İNCİR. 7

--- SAYFA 200 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 176 CADUCEUS VE SEMBOLİZM. Macrobius, güneşe tapınmanın farklı isimler altında gerçek evrenselliği üzerine yaptığı açıklamalarla bu bilmeceyi çözmemiz için bize bazı ipuçları veriyor gibi görünüyor (Sat. i. 19). "Güneş'in gerçekten Merkür şeklinde tapınıldığı, Mısırlıların erkek ve dişi bir araya gelerek Merkür'e adadıkları iki ejderha (asps) şeklinde yaptıkları Caduceus'tan da anlaşılmaktadır. Bu yılanlar, hacimlerinin orta kısımlarında "Herkül Düğümü" adı verilen düğümle birbirine bağlanmış, üst kısımları ise bir daire şeklinde geriye doğru bükülüp ağızlarını birbirine bastırarak sanki dairenin çevresini tamamlıyor; kuyrukları Caduceus'un esasına dokunacak şekilde geriye doğru taşınır; ve ikincisini asanın aynı kısmından çıkan kanatlarla süsleyin. Caduceus'un insanın doğuşuyla ilgili anlamı, teknik olarak onun doğuşu (ya da burç) olarak adlandırılır, Mısırlılar tarafından şöyle açıklanır: Dört tanrının insanın doğumuna başkanlık ettiğini ve eşlik ettiğini öğretir: Daimon (onun dehası), Şans, Sevgi ve Gereklilik. Bunlardan ilk ikisi ile Güneş ve Ay'ın kastedildiğini savunurlar; çünkü Güneş, ruhun, sıcaklığın ve ışığın yaratıcısı olarak insan yaşamının üreticisi ve koruyucusudur ve bu nedenle doğan kişinin tanrısı olan Daimon'a saygı duyulur. Ay Şanstır, çünkü o, çeşitli kazaların sporu olan bedenlerimizin başkanıdır. Aşk, yılanların öpüşmesiyle ifade edilir; Bağlandıkları düğüme göre zorunluluk. Kanatların eklenmesinin nedeni yukarıda tamamen tartışılmıştır. Bu nitelikteki bir sembol için, her iki armatürün gidişatındaki esneklik nedeniyle, yılanların kıvrımı başka herhangi bir şeye tercih edilerek seçilmiştir. Bu nedenle yılanın hem Aesculapius hem de Hygiea figürlerine iliştiirildiği ortaya çıkıyor, çünkü orada tanrılar Güneş ve Ay'ın doğasını ifade eden varlıklar olarak açıklanıyor. Aesculapius'a göre, şifa verici etki, kutsalın özünden kaynaklanır.

--- SAYFA 201 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 177 Ölümlülerin ruhlarına ve bedenlerine fayda sağlayan Güneş.* Hygieia yine Ay'ın doğasının etkisidir, bu sayede canlanan nesnelerin bedenleri holpen olur ve onun sağlık veren etkisi ile güçlenir. Bu nedenle yılan figürü her iki tanrının heykeline iliştiirilmiştir, çünkü tıpkı yılanların yaşlılık çamurunu atarak her yıl gençliklerini yenilemeleri gibi, bedenlerimizin de hastalık kabuklarını sıyrıp atmasını ve eski dinçliğine yeniden kavuşmasını sağlarlar. Ve yılan figürü bizzat Güneş'in bir amblemi olarak açıklanır, çünkü Güneş sürekli olarak en alt seviyedeki yaşlılık döneminden çıkıp, sanki gençliğin gücüne ulaşır gibi tam meridyen yüksekliğine geri döner. Dahası, ejderhanın Güneş'in en önemli amblemlerinden biri olduğu, ismin türetilmesinden açıkça anlaşılmaktadır; ona "görmek" anlamına gelen dŕrkein kelimesinden türetilmiştir. Çünkü onlar, bu yılanın son derece keskin ve hiç uyumayan görüşüyle, ışığın doğasını simgelediğini öğretiyorlar; ve bu nedenle tapınakların, türbelerin, kehanetlerin ve hazinelerin koruyuculuğu ejderhalara verilmiştir. Aesculapius'un Apollon'la aynı olduğu, yalnızca Apollon'un oğlu olarak tanınmasıyla değil, aynı zamanda kehanet ayrıcalığına sahip olmasıyla da kanıtlanıyor. Çünkü Apollodorus, Teoloji Üzerine İncelemesinde, Aesculapius'un kehanet ve kehanetlere başkanlık ettiğini ortaya koyuyor. Ve şaşılabilecek bir şey yok; tıp ve kehanet bilimlerinin aynı türden bilimler olduğunu görerek; Çünkü tıp, insan vücudunda başarılı olacak iyi ya da kötü değişimleri öngörüyor. Hipokrat'ın söylediği gibi, hekim hastasının 'hem şu anki durumunu, hem de gelecekteki durumunu' tahmin etme becerisine sahip olmalıdır; bu, Homeros'un söylediği gibi, 'Olan, olacak ve olmuş olan şeyleri' önceden bilen kehanet ile aynı şeydir. Yukarıdaki alıntıda tesadüfi olarak şu ifade yer almaktadır: * Ya da modern bilimsel ifadeyle Aesculapius, elektriğin başka bir adıdır.

--- SAYFA 202 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Mısırlılara temsil edilen sürüngenin esnek hareketi, güneşin yıllık seyri, onun imgesinin bu kadar önemli bir nitelikle çevrenin yeterli nedenini veriyor. Bu nedenle, ele aldığımız tartışmalı sembolün doğası gereği öncelikle tıbbi ajanlar için tasarlanmış tılsımlarla sınırlı olduğu gerçeğini hesaba katarsak, bunun Aesculapius'a tapınmayla bağlantılı olduğunu varsaymak için yeterli bir neden var; ve ikincisi, bu gibi durumlarda her zaman Güneş tanrısının tartışmasız amblemi olan Agathodæmon'un yanında görüldüğü için, bunun ya bir sembol ya da aynı türden pek az hiyeroglif temsili olduğu çıkarılabilir. Başka bir deyişle, figür yılanla dolanmış bir asadan başka bir şeyi ifade etmez ve anlamı yalnızca Güneş'in doğasının gözle görülür başlıca tezahürüne bir gönderme içerir. Ancak bu noktanın, Chnuphis tılsımlarının arka yüzünde her zaman ortaya çıkan ve bu nedenle onların gücünün temel bir unsuru olarak görülmesi gereken, şimdiye kadar açıklanmayan Mühür ile bağlantılı olarak daha kapsamlı bir incelemeye bırakılması gerekir. İNCİR. 8.

--- SAYFA 203 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 179 ANTİK SANATTA BELİRTİLDİĞİ GİBİ ÖLÜM. Önceki soruşturmanın konusunu Gölgelelerin Kralı oluşturdu. Fikirlerin doğal dizisi, antik hayal gücünün onun gücünün doğrudan aracılığıyla hangi gözle görülür biçimde ifade ettiğini ve "Satelles Orci"nin hoş karşılanmayan hayaletini göze nasıl yansıttığını düşünmemizi gerektiriyor. İster heykel ister gliptik olsun, Cupid'lerin arasına karışan ve sıradan bir gözlemci tarafından sportif bir grupta karıştırılması kolay olan şey, bizim düşüncelerimize göre tüm fikirlerin en uyumsuz olanı olan şeyin en popüler antik düzenlemesidir. O, ancak dalgın tavrını gözlemleyerek Aşk Tanrısından ayırt edilebilir; meşaleyi ya yanan ucunu yere vurarak ya da ayağıyla ezerek söndürme eylemi; aksi takdirde kanatları katlanmış halde ve derin bir dinlenme pozisyonunda kollar ve bacaklar çapraz şekilde ters çevrilmiş olarak ona yaslanır. Diğer zamanlarda, tüm hareketlerin sonunu simgelemek için kanatlarından mahrum bırakılır ve bir eliyle meşaleyi söndürürken, diğer eliyle (Greojan 'Er...autoj'un önünde taşıdığı) büyük çemberi (annus) arkasında tutar ve kurbanı için yılın artık devam etmeyeceğini belirtir. Bu kadar çekici bir tipin böyle bir anlama nasıl uygun hale getirildiğini anlamak için, modern çağrışımları bir kenara bırakmak ve antik çağ zihniyetine, yalnızca Doğa benzetmesine dayanarak tartışarak, ölümün kendisini yalnızca doğumun zorunlu karşılığı olarak sunduğunu ve dolayısıyla Statius'un mutlu bir şekilde ifade ettiği gibi "nullique ea tristis imago" düşüncesinde hiçbir terör taşımadığını hatırlamak gerekir. Çünkü bu, Varlık başlamadan önceki bilinçsizlik durumuna geri dönüşten daha kötü bir şeyi ima etmiyordu; ya da, Pliny'nin açıkça ortaya koyduğu gibi, "Son günden sonraki tüm varoluş durumu, yaşamın ilk gününden öncekiyle aynı; ne de artık hiçbir duygu yok."

--- SAYFA 204 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Ölümünden sonra ya beden ya da ruh, yaşamdan önce olduğundan daha fazla." Bu nedenle, Byron'a göre salt geri dönüş - "Hayata doğmadan ve acıyı yaşamadan önce, olduğum gibi bir hiç olmak", doğal kendini koruma içgüdüsünden kaynaklanan korkuların ötesinde hiçbir korkuya ilham vermedi. Birçoğu bu kayıtsızlığı tam tersi bir uç noktaya taşıdı; Trakyalıların bir doğum vesilesiyle ağlayan ve ailedeki bir ölüme sevinen basmakalıp hikâyesinde bunun bir örneği vardı. Pliny, Doğanın insana bahsettiği en büyük lütfun, ömrünün kısalığı olduğunu cesurca ilan eder; Macrobius'un o meşhur bölümü olan "Ruhun İnişi Üzerine"de görüldüğü gibi daha sonraki Platoncular bu dünyaya doğmayı "ruhsal ölüm" ve ölmeyi de "ruhsal doğum" olarak adlandırdılar. Ancak eski düşünce düzeni tamamen devrimden sonra -bedenin ölümü, bir doğa kanununun yerine getirilmesi değil, İlk Günah'ın cezası olarak görülmeye başlandığında- bu kavram ister istemez daha korkunç bir boyuta büründü; bu da yeni öğretmenler tarafından yine ellerinden geldiğince abartıldı, çünkü onlara insan ruhunu boyun eğdirecek tüm motorların en güçlüsünü sağladı: "Æternas quoniam pœnas in morte timendum." Bu nedenle, barış ve kesintisiz dinginlikten başka bir şeyi ima etmeyen antik tip, değişen gerçeklik görüşüyle tamamen tutarsız olduğu için hemen bir kenara atıldı. Buna, Aşk Tanrısı şeklindeki her şeyin zorla Kerubim ve Seraphim'e kaydedildiği ve dolayısıyla yeni yaratılan Terör Kralı'nın karakterine daha da yabancı bir karakter kazandığı gerçeğini de ekleyin. Bu nedenle Hristiyanlar, kadim ikonolojide, ihlalin intikamını alan ve evladının daha uygun bir temsilini -aynı derecede dehşet verici ve dehşet verici olması gereken bir şey- aramaya yöneldiler ve böyle bir temsilin, bir Larva'yı veya kötü adamın hayaletini resmetmenin eski tarzıyla ellerine geçmiş olduğunu gördüler. Bu her zaman bir iskelet olarak tasvir edilmişti ve böyle bir figür, (Böttiger'in deyimiyle) "Hristiyanların yer altı mezarlarından sürünerek çıktığı zamanlarda" eski çağrışımlar tarafından tavsiye edilmişti.

--- SAYFA 205 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 181'i, Genius'un yerine ters meşaleyi, kendi şehitlerinin kafataslarını ve çürüyen kemiklerini koydu." Larvanın yaygın olarak bir iskelet biçiminde hayal edildiği, diğerlerinin yanı sıra, Ovid'in 'İbis'indeki dizesinden de anlaşılıyor: "Insequar atque oculos ossea larva tuos." "Nereye dönersen dön, benim yaralı gölgem yükselecek ve uçup gidecek, etsiz bir hayalet gözlerinin önünde." Seneca ayrıca "larva formları, birbirine asılı çıplak kemiklerden oluşan çerçeveler" şeklindeki kaba fikre de gülüyor; ve Trimalchio, meşhur akşam yemeğinde, şenliği teşvik etmek için masanın üzerine gümüş bir larva fırlatır; bu, ustalıkla tahtanın üzerinde her uzuv titreyerek zıplayacak şekilde yapılmış, bu sırada ev sahibi şu uyarıyı yapar: "Heu, Heu, nos miseros, quam totus homuncio nil est, Sic erimus cuncti, postquam nos auferet Orcus Ergo vivamus dum licet esse bene." Böyle bir larva bazen taşın üzerinde belirir ve oraya aynı amaç için - kullanıcıya hayatın kısalığını ve kendisine ayrılan kısmı en iyi şekilde kullanmanın bilgeliliğini hatırlatmak için - Virgil'in 'copa Syrisca' sözlerini sessizce söyler: "Pone merum et talos, pereat qui crastina curat! Mors aurem vellens; Vitæ, ait venio." Böylece onu, bir mücevherin üzerinde, kemikli elinde, her Yunan cenazesinde düzenli olarak eşlik eden lecythus'u (uzun, sivri uçlu yağ vazosu) tutarken, dirseğini asılı bir şarap amforasına dayayarak sanki içindekilerin henüz elinizdeyken tadını çıkarmayı tavsiye ediyormuş gibi tuttuğunu görüyoruz. * Daha hayali bir kompozisyon olan başka bir kompozisyon, Cupid'in meşalesinin ışığını muazzam bir Korint kraterinin derinliklerine doğru fırlatmasını tasvir ediyor; burada bir iskelet, nefret dolu bakışlardan korkmuş gibi kendini baş aşağı atıyor - anlaşılması güç anlamı belki de yukarıdakilerle yorumlanabilecek bir tasarım. * Tam olarak aynı ders, Orléans Müzesi'ndeki dekorasyonu iskeletlerin dansı olan bir içki bardağı tarafından öğretiliyor. (Mém. Soc. Antiq. de France, cilt. xxxi.)

--- SAYFA 206 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 182 açıklama ("Impronto Gemmarie," ii. 10, 11).^{*} Benzer şekilde, mezarların duvarlarına da sıklıkla bir iskelet resmedilir; örneğin Pompeii'deki o acıklı sahnede, bir annenin çocuğunun kemikleri üzerine morg filetosu koyarken temsil edildiği sahne. Tüm bu durumlarda form, yaşam tarafından terk edilmiş, ölümlülüğün ve çürümenin en ifade edici durumuna indirgenmiş ve uykuyla karıştırılmayacak bir bedeni gözün önüne yerleştirilerek yalnızca ölüm durumunu sembolize etmeyi amaçlamaktadır. Ancak, bir durum olarak kabul edilen ölümlülük hiyeroglifinden (özellikle de popüler zihinde bu figürün aynı zamanda huzursuz ve kötü niyetli bir manevi varlığı temsil ettiği düşünüldüğünde), gerçek yıkım ilkesi fikrinin somutlaşması için aynı uğursuz şeklin benimsenmesine geçişin ne kadar hazır olduğunu algılamak kolaydır. Ancak aynı anlamdaki antik görüntülere dönecek olursak. Ölüm fikri, Roma'daki Prætextatus Yeraltı Mezarları'nda yakın zamanda keşfedilen Vincentius ve Vibia'nın kubbesini süsleyen bir freskte ustalıkla ve merakla ifade edilmiştir. "Abreptio Vibie et Discensio" etiketli sahnede, Kader'in habercisi "Mercurius" bir ayağını yere atmış ve yere yan yatırılmış devasa bir kavanozun içine doğru yol alıyor gibi görünüyor. Böyle bir gemi, orca adına Orcus'a yapılan gönderme yeterince açıktır ve aslında her ikisi de aynı kökten, cæroj, kapatma, hapishaneden kaynaklanıyor olabilir. Ancak lahitlerde ve tabletlerde sürekli tekrarlanan en yaygın tür, bir parti alemini, hayatın şenlikli sahnesini pencereden bakan, ayrılığı simgeleyen At'tır. Yine aynı düşünce, bir Etrüsk heykelinde (Revue Archéologique, 1844'te tasvir edilmiştir) daha da güçlü bir şekilde gerçekleştirilir; burada ölüm meleği Charun, her zamanki gibi hantal alışveriş merkeziyle silahlanmış olarak, merhumun başı örtülü olarak üzerinde oturduğu bu atı gerçekten yönetir, "capite obnupto" - bir suçluyu idama mahkum etmenin yerleşik biçimi. Muhtemelen aynı nedenden dolayı atın kafası da yapılmıştır. Böyle bir larva aynı zamanda De Witte (Mem. Soc. Antiq. de France, 1871) tarafından yayınlanan, bir filozofun oturduğu ve bir parşömeni kavrayarak önünde duran bir iskelete kesme işareti yaptığı bir lambanın üzerine kabartmalı sahnenin ahlaki kısmına da işaret eder; ayaklarının dibinde kundaklanmış bir bebek yatıyor. Bu ekler, filozofun meditasyonlarının konusunu, yani İnsan'ın doğumundan ölümüne kadar olan kaderini beyan eder.

--- SAYFA 207 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Mühür mücevherleri için o kadar popüler bir konu ki; Antik sembolün çok farklı bir uyarıyı beraberinde getirmesine rağmen, Cinque-cento zamanının mücevherleri arasında çok moda olan ölüm başları gibi orada bir hatıra olarak hizmet ediyordu. Güney Galler'de Noel eğlencelerinde at kafatası taşıyan mumyacıların çok eski bir geleneğinin temelinde de aynı fikir yatıyor olabilir. Ayrılmış ruhun, kanatlı bir deniz yılanına benzeyen fantastik bir hipokampus üzerinde, uzak Batı'da mutlu bir ada olarak hayal edilen ve daha sonra Romalı Oğlak, "Hesperian Dalgasının Hükümdarı" olan mutluluk alemlerine taşınmasının en eski temsili bununla aynı anlama gelir: Manilius'un tanımladığı gibi, "Sen, hükümdarlığın için, ey Oğlak! Batan güneşin altında uzanan her şeyi kazandın." o amfibi işaretin otoritesi. Ancak orijinal anlayış genellikle Fenike soarabicine kazınmıştır; Caylus bir Etrüsk vazosu (i. lev. 32) yayımladığından beri, bu aynı canavarın deniz üzerinde neşeli bir şekilde ilerlediği, diğer tarafında ise bronz tabutu üzerine serilen cesedin üzerinde cenaze ilahisini söyleyen yas tutan præfica'nın resmedildiği bir Etrüsk vazosu (i. lev. 32) yayımladığı için kimse onun niyeti konusunda kalamaz. Konunun en eski kısmından devam edersek, Yunan heykelinin en eski anıtında (M.Ö. 600'den önce yapılmış olan) Cypselus Sandığı'nda gecenin, renkleri dışında her bakımdan birbirine benzeyen iki çocuğu kollarında taşıırken tasvir edildiğini belirtmek gerekir; biri beyaz, diğeri siyah, bacak bacak üstüne atmış: üzerlerinde isimleri yazılıydı - Uyku ve Ölüm - çünkü anneleri, süresi dolmak üzere olan Memnon'un yardımına koşuyordu. Böylece, resim sanatının doğuşundan beri, bacak bacak üstüne atmanın en derin huzurun kabul edilen amblemi olduğu açıkça görülüyor; Tembel ise "* diestrammšnoui toŷj pōdaj'in biraz daha katlanmasını" isterken, eleştirmenler bu sözlerin çok açık anlamını yanlış anlamayı ve "çarptılmış" olarak göstermeyi becerdiler. Hepsi bu kadar da değil; Propertius'un "somnia vana"sı tamamen bu gafın yetkisiyle "somnia vara"ya dönüştürüldü ve o zamandan beri tüm Düşler kabilesinin çarpık bacaklı yürüdüğüne inanılıyor.

--- SAYFA 208 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 184 uykudaki eller", ters çevrilmiş meşalesine yaslanan Romalı Deha'nın çapraz kollarının önemine dair aynı kanıtı taşır. Romalı kovalamacanın başyapıtı olan Pompeian diskus "Kleopatra'nın Ölümü"nde, güzel bebek dehanın ölmekte olan kraliçenin dizine yerleştirilmesiyle, tasarımın nesnesi eşit doğruluk ve dokunaklılıkla belirtilir; kendisi de sanki yere düşüyormuş gibi kafasına bir destek oluşturmak için dirseğini üzerine dayamıştır. Hafif bir uyku. Geleneksel tavır, Orta Çağ'a kadar iyi anlaşılmış bir şekilde önemini korudu: emeklerinden dinlenen birçok savaşçının heykellerine tanık olun - bunlar yaygın olarak haçlı olarak kabul edilir - ancak uzun amblem kataloğunun tamamında, hiç kimse soyut fikri bu anlamda en sık kullanılan kadar net bir şekilde ifade etmedi - önceden sunulan açıklamayı kabul edersek (s. 167). müthiş yüz, ölümlerin kraliçesinin "vera kuklaları" için tasarlanmıştı, muhtemelen seçilebilecek makamının en çok konuşulan amblemiydi. Kahramanlık çağlarında evrensel olarak boyandı ya da savaşçıların kalkanı üzerine kabartıldı; ve sanatın ilerlemesiyle, minyatür bir şekilde kesilerek imparatorluk göğüs zırhının düzenli dekorasyonu haline geldi; Lucian'ın ('Philopatris') belirttiği gibi, "hem düşmanları korkutmak hem de her türlü kötülüğü önlemek için" görev yaptı. takan kişiden gelen tehlike", tüm bakanlara ölüm tehlikesini iletiyor, tıpkı şimdi korsan bayrağı üzerine ölünün başı ve çapraz kemiklerinin tasarlanmamış bir tesadüfle boyanması gibi. Bizanslılar, kasvetli batıl inançlarının gerçek ruhuyla, güzelliğine dair tüm duygularını kaybettikleri Præ-İtalyan tipini bir kenara attılar ve Pelasgic barbarlığının dehşet seven dehası tarafından icat edilen imaja geri döndüler. Bunda, onun en sadık temsilini gördüler. Yunan köylüleri tarafından hâlâ musallat olduğuna inanılan yok edici iblis veya gulyabanı Mo^ora. Yukarıda alıntılanan Pompei resmindeki çocuğun iskeleti de benzer şekilde ayaklarını katlıyor. sederit, Ægis erit. vii.

--- SAYFA 209 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 185 harabe ve ıssız yer. Daha önce alıntılanan muska örnekleri, figürün Bizans sembolizmine bu anlamda alındığını ikna edici bir şekilde beyan etmektedir. Gorgon, Bizans'tan Gotik sanata geçti; bu sanat, her zaman grotesk dehşetten zevk alır; onun ilham verici dehası, onun dehşetini her türlü süsleme tarzına, hatta bir ayna çerçevesine bile (örneğin Lucrezia Borgia'nın) zorla sokan iskelettir; yüzü etsiz bir kafatasına dönüştürerek ve şahinin daha önce uçuşunu sağlayan Hermes'ten ödünç aldığı kanatların yerine cılız pinyonları koyarak görüntüyü daha da korkunç kılmayı başarmıştır. kendi cana yakın ve çok sevilen kuşu, mezara musallat olan yarasa. Ancak tüm bu amblemler arasında hiçbir Kanatlı Ayak'ın Kelebeği, Hayatı ezme cihazı kadar şiir ve hakikatle dolu değildir. Muhtemelen At'la aynı nedenden dolayı seçilen Ayak, en açık şekilde ayrılma kavramını iletmek için aynı derecede ölümün amblemi olarak kabul edildi. Horace'ın benzetmesi her okuyucunun aklına gelmeli: " Pallida Mors æquo pulsant pede pauperum tabernas Regumque turres." Bu nedenle Ayak, cehennem tanrılarının kendine özgü bir özelliği haline geldi; ve taşta oyulmuş bir figür genellikle Serapis* tapınağına adanırdı; görünüşe göre bu, başışının kendi karanlık bölgesinin eşiğinden kaçışının anısına bir ex voto idi. Bu gelenekle benzersiz bir şekilde ilgili olan şey, Hindu tapınaklarının çevresinde yaygın olarak görülen, geleneksel olarak suttelerin anıtları olduğu söylenen ve sadık dul kadının cenaze yığınının üzerine, yani Cennetin Kapısına adım attığı noktayı işaret eden taşta oyulmuş ayak çiftleriyle ilgili Moor'un fark ettiği şeydir. Yunan Hades'inin ("Görünmez Olan") ve Roma Plüton'unun ilk başta tasarlandıkları şekliyle bedensel bir formda nasıl tasvir edildiği uzun zamandır bir sorudur; Mısırlı eşdeğerleri Serapis'in çok daha sık görüldüğü bir sorudur. * Birkaç yıl önce İskenderiye'de en iyi işçiliğin devasa bir örneği ortaya çıkarılmıştı. Bu düşünceye göre, arka tarafında kaide olarak bir ayak üzerine Serapis'in başının yer aldığı ve yedinci yılının tarihini taşıyan Commodus'un madeni parasıyla çağdaş olabilir.

--- SAYFA 210 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Kardeşleri Jove veya Neptune'den daha fazla İmparatorluk tarihine ait 186 anıt. İkinci üslupta, genellikle bir tahtta oturan, elinde bir bereket çiçeği tutan ve sağ eliyle dünyanın en seçkin hediyelerinden oluşan bir demet uzatan "Zenginliklerin Efendisi" Plutus olarak tasvir edilir. Ancak ilkel Yunanlıların, Serapis mitolojilerine dahil edilmeden önce Gölgelelerin Tanrısı Aïdoneus'larını nasıl hayal ettikleri hiçbir zaman tatmin edici bir şekilde yanıtlanamayan bir sorudur. Tanrısallık şeylere (Pisagor tarafından açıkça emredilen) uzun süredir devam eden bir saygı, onların günlük amaçlar için kullanılan mühürlerine, iyi bilinen nitelikleriyle yokluklarını tamamladıkları tanrıların gerçek figürlerini yerleştirmelerini engellemeseydi, onu Etrüsklerin ve ilk İtalyanların sacrabeus'unda bulabilirdik. Bu nedenle popüler bir Etrüsk mühür aleti, bazen üç köpek başlı bir adam olarak temsil edilen, ancak daha yaygın olarak daha sonraki sanatlardan aşına olduğumuz bir şekle sahip olan Cerberus'tur. Ancak Mısırlılar, Gölgelelerin Muhafızı'nı aslan, timsah ve su aygırı kafalarıyla donatarak görünüş olarak çok daha heybetli hale getirmeyi başarmışlardı. Ayrıca Etrüsklerin alt dünyanın tanrıları Mantus'u nasıl hayal ettiklerini de biliyoruz; çünkü o, Typhon gibi yılan bacaklı, devasa bir kasap satırı kullanıyor ve Campana mezarı Cerevetri'deki defin nişinin (loculus) altına yerleştirilen avluda tahta oturan Cerberus tarafından eşlik ediliyor. Pallas'ın kendisini Ares'e görünmez kılmak için taktığı "Hades'in Miğferi" Homer tarafından adlandırılmıştır (v. 845); Scholiast'ın miğferi "bulut ve görünmezlik" ile açıklıyor; bu tanrının kendi niteliği tarafından görünmez kılınması nedeniyle onun kişisel görünüşünü tasvir etmek için hiçbir girişimde bulunulmayacağı sonucunu çıkarmak oldukça doğal görünüyor. Bazen Nolan vazolarının üzerine resmedilmiş, uzun uçuşan cübbeli ve çatal uçlarından birini tutan üç çatallı bir tanrı figürü, Aïdoneus olarak kabul edilmiştir, ancak yeterli gerekçe olmadığı için, onu arkaik üslupta bir Poseidon olarak kabul etmek için daha iyi bir neden vardır. "Atlarla ünlü" lakabı aynı tanrıya Homer tarafından başka bir yerde verilmiştir (v. 445), ki bu da şüphesiz Yok Edici'nin hızlılığına gönderme yapar: ve muhtemelen, yukarıda belirtildiği gibi Yunanlıların atı benimsemesine neden olan sebep de aynı başlıkta yatıyor olabilir.

--- SAYFA 211 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Gücünün en yaygın simgesi olarak 187. Eğer Proserpine Tecavüzünün gerçek bir antika ve erken temsiline rastlasaydık, bu, acımasız Ravisher'ın kendisini tasvir ederek sorunu hemen çözerdi; ancak konunun uğursuz doğası (Suetonius'un, Sporus'un Yeni Yıl hediyesi olarak Nero'ya sunduğu hikayeye birlikte yüzükle ilgili anekdotunda çok dikkat çekici bir şekilde ortaya konmuştur) sanatçının repertuarından tamamen hariç tutulmuştur; şu ana kadar geriye kalan her şey bizi bilgilendiriyor. Stosch'un Koleksiyonu, mitolojik tasarımların muazzam çeşitliliği arasında, bu türden hiçbir şey içermez; oysa Raspe, temsilcisi olarak yalnızca tek bir antik macun verir (ve bu da oldukça şüpheli bir atıftır), burada omuzunda sadak bulunan bir tanrı, iki kuğu tarafından çekilen bir arabadaki bir Periyi kaçıtır; ve eğer burada gerçekten Plüton'a verilmişse, bu, eserin Hades, Serapis ve Phebus'un eşit derecede Güneş tanrısının unvanları olarak yorumlandığı Paganizmin son zamanlarına ait olduğunu kanıtlar. Romalı Plüton'a gelince, ya da ona asıl adını verirken Dis (ditis, ölümle aynı kökten gelir), onu çirkin ya da kötü kehanet içeren hiçbir şeyi kabul etmeyen sanat alanından dışlamak için çok iyi nedenler vardı. Çünkü, popüler hayal gücüne göre, hâlâ Etrüsk sanat öğretmenlerinin mezarları üzerinde, sivri kulaklı, korkunç görünüşlü dev, uzun sırttan çeneli, bacakları üzerinde kanatlı bir çileği olan, bir eliyle tıslayan bir yılanı uzatan, diğer eliyle canavarca bir alışveriş merkezi kullanan Charun'u hâlâ devam ettirdiğine şüphe olamaz. Muhtemelen aynı enstrümanın, mazzanın, yakın zamanda giyotinin kullanılmaya başlanmasına kadar, tuhaf derecede acımasız suçluların infazı için Roma'da tutulmasına neden olan fikrin geleneksel etkisinden kaynaklanıyor. Plüton'un üçüncü yüzyıl gibi geç bir tarihte Amfitiyatro gösterilerinde gerçekten o kadar kişileştirildiği, Tertullian'ın (Apol. xxv.) şu sözlerinden anlaşılabilir: "Öğleden sonra görülen diğer manzara zulümleri arasında, seyirciler Merkür'ün kızgın asasıyla (şüphesiz katledilen gladyatörlerin ayaklarına uygulandı) ölümleri diriltmesine güldüler. Etruria çok geç zamanlara kadar Roma'nın tek sanat okulu olduğundan, rakamları tüm Roma tanrılarının adlarıyla eşit şekilde sağladı.

--- SAYFA 212 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 188 içlerinde hayatın hâlâ devam edip etmediğini tespit edin]; bu arada, alışveriş merkeziyle silahlanmış 'Jüpiter'in Kardeşi', savaşçının ölü bedenlerine eşlik ediyordu" (açıkça onlara son darbeyi vermek amacıyla). İlkel Etrüsk imgesi, onların ortaçağdaki torunlarının inancına aktarılmıştır, çünkü Dante sahneye çıkar: "Charon, demonio con occhi di bragia." "Charon, gözleri canlı kömür olan bir şeytan." Artık Gölgelerin Efendisi'ni bir kenara bırakmanın ve Antik sanatın Gölge'nin kendisini, yani bedensiz ruhu nasıl ifade etmeye çalıştığını düşünmenin zamanı geldi. İlk zamanların Yunanlıları onu uygun bir şekilde insan başlı bir kuş şeklinde resmetmişlerdi; tıpkı şu güzel vazoda olduğu gibi, "Procris'in Ölümü" (Britanya Müzesi), böyle bir kümes hayvanının yaralı Nymph'in ağzından uçarken dikkat çekici bir şekilde görüldüğü yer. Üzerinde "Aşil'in Ölümü" yazan ünlü Orléans (şimdiki Rus) Scarabeus'un sırtı aynı yaratığa oyulmuş, çaresizliğin acısıyla göğsünü parçalıyor. Ancak bu ifade tarzı Yunan dehasının doğuşu değildi; Mısır'ın en eski sembolizminden hiçbir değişiklik yapılmadan benimsenmişti. Mumya kutuları üzerine düzenli olarak resmedilen "Beden ve Ruhun Yargısı"nda, bir mumya olarak tasvir edilen ilki, yaptıklarının hesabını vermek için "Batı'nın Efendisi" Osiris'in önünde durur; Şahin şeklindeki ruh, insan başı ve kanatları yukarıda, başka bir form altında aynı tanrının huzuruna, düşüncelerini anlatmak için getirilir. Ve aynı ruh, artırılmış ve tanrıların arasına kabul edilmiş olarak, daha önce olduğu gibi görünür, ancak başının üzerinde "zafer tacı" olan altın bir diskle sakin bir şekilde durur: Mısır kalıntıları arasında sıklıkla görülen, ölen dostların hatıra niteliğindeki son tür bronz figürler. Yine aynı kuş, mumya kutusunun üzerinde, tam kalbin üzerinde (Kipti dilinde "ruhun meskeni" olarak anılır) resmedilmiş olarak bulunur; bu da onun burada ne anlama geldiğinin açık bir kanıtıdır; Peder Kircher her zamanki müsrifliğiyle bunu, Yunanlıların büyümlü operasyonlarında çok ünlü olan kuş olan iynx'i tasvir etmek olarak açıklamayı seçmişti. Yine aynı fikir, Etrüsk eserlerinde sıklıkla yapıldığı gibi, uçup giden basit bir kuş figürüyle de ifade edilir; burada temsil edilen konu,

--- SAYFA 213 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 189 Bir kahramanın ölümü. En son olarak, bu biraz tuhaf Mısır anlayışı, Yunan kültürü tarafından, kelebek kanatlı zarif kıza (ünlü Psyche) dönüştürüldü ve böyle bir form, önünde Polyxena'nın kurbanının sunulacağı Akhilleus'un mezarının zirvesinde oturuyor. Bu eski insan başlı kuş, fikirlerin doğal bir geçişi sonucu, sonuçta çok farklı bir anlamı ifade etmek için kullanıldı. Ölülerin yerine yok edicinin yerine dikildi; ve Sirenler, Ulysses'le yaptıkları röportaj antik sanatın konusu haline geldiğinde ya da Muses'larla şanssız mücadelelerine giriştiklerinde daima bu şekilde boyanırlar. Burada, daha fazla zarafet uğruna, canavarın şekline uygun olarak dişi büstünün tamamı kümes hayvanının vücuduna uyarlanmıştır. Güzelliklerine ve melodik olmalarına rağmen Sirenler, varlıkların en kötücül ve yıkıcıları olarak görülüyordu, bu nedenle Harpiller de aynı şekilde tasvir ediliyordu. İlk başta aynı olmasına rağmen, Roma döneminin daha incelikli sanatı, Sirenlere büstün tamamını, Harpilere ise yalnızca kadının kafasını vererek aralarında bir ayrım yarattı. İsmi "Kapkaççı" anlamına gelmesi nedeniyle, Harpiya'nın soyut ölüm fikrini temsil ettiği anlaşıldı; bu kabul, onun neden sıklıkla bir kılıçla silahlanmış olarak veya omzunda cenaze lecythus'unu ve meşaleyi taşıırken temsil edildiğini açıklıyor. Aynı nedenden dolayı, amblem Mısır anlamında kullanılmamışsa, Harpiya birçok antik mezarın dekorasyonunda göze çarpan bir yere sahiptir. Alcestis'inde Ölümün Euripidesm tarafından nasıl kişileştirildiği, sahneye çıkışıyla ilgili satırların sağladığı verilerin yetersizliğinden anlaşılamaz. Bununla birlikte, şairin Qénatoj'u bedensel bir formda öne çıkardığı açıktır; belki de onu Aïdoneus'la aynı sayıyor, çünkü onu "Ölülerin Kralı" olarak adlandırıyor; Macrobius da aynı olaydan bahsederken kendi adının Roma'daki karşılığı olan "Orcus"u kullanır. Diğer dramatis kişiliğinin bu hayaletle ilgili tesadüfi imalarından toplanabilecek tek şey onun siyah bir cübbe giydiği ve kaderinde olan kurbanının başından bir tutamı koparıp onu ona adamak için bir kılıç taşıdığıdır.

--- SAYFA 214 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 190 yeraltı tanrıları. Bununla birlikte, Euripides'in bu Qēnatoj'u, bazen antik sanatta bulunan, büstün gülümseyen dişinin yerine sert yaşlı bir adamın büstü olduğu ve makam nişanı olarak çıplak bir kılıç taşıyan harpi şeklinde getirmiş olması mümkündür. Yok Edici, genç ve güzel Glaucius'u avlamak üzereyken, böyle bir biçimde Staius'un gözleri önünden uçup gitmiş olmalı: "Subitas inimica levavit Parca manus; quo diva feros gravis exuia unges?" Bu son söz, ayırt edici özelliği pençeleri olan Harpy'den başka hiçbir şey için geçerli olamaz: "Unguibus ire parat nummos raptura Celæno."* Bununla birlikte, bunun gibi bir temsilin Atinalıların gözüne tuhaf ya da saldırgan hiçbir yanı yoktu. Pelasgic KÁr çok farklıydı; aynı şekilde siyahlar giymişti (Homeros'un ona verdiği normal sığata göre), arkaik heykeltıraşın ona Cypselus Sandığı'nda verdiği formda, "herhangi bir vahşi hayvanıniki kadar şiddetli dişlere sahipti." Böyle bir anlayış, her zaman canavarca ve korkunç olandan zevk alan Etrüsklerin kasvetli dehası tarafından hevesle benimsendi. Bu nedenle mühürlerinde, Pausanias'ın sözleriyle tanımlanacak bir biçimde, devasa bir Gorgon kafası, sırttan çeneleri, yılanlarla kaplı kolları, bir Asur tanrısı gibi dörtlü kanatlarla hareket ettirilen ve eylemi öfkeli bir aceleyle tasvir ediliyor. Hiç şüphesiz, Aeschylus'un sahneye çıkardığı Fury'ler, tuhaf görünümünün dehşeti Atinalı seyirciyi böylesine ölümcül bir korkuyla vurduğunda ortaya çıktı. Amacına ulaşmak için, fikrin çok eski ve unutulmuş bir türünü yeniden canlandırmış olmalı, çünkü kendi döneminin vazoları üzerindeki resimler, Orestes'e zulmeden Eumenides'i, kurbanlarını tapınaktan tapınağa kovalayan, yılanları ve meşaleleri sallayan gölgeli yaşlı kadınlardan daha korkunç olmayan bir biçimde sergiliyor. * Figürü kullanırken Horace'ın aklında da aynı resim durmuş olmalı. . . . "Mors atris sirkumvolat alis."

--- SAYFA 215 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 191 MEZAR HAZİNELERİ. Serapis, Ölüm Tanrısı ve Zenginlik Tanrısı ikili karakteriyle önceki bölümlerin konusu olmuştu; Şimdiki bölüm, insanoğlunun batıl inançlarının bu iki düşünceyi açıklamaya çalıştığı en çarpıcı yöntemin incelenmesine ayrılacaktır. Yelelilerin en değerli ya da sevilen eşyalarını ölen kişinin mezarına koyarak yatıştırmak muhtemelen cenaze töreni kurumundan kalmaz; ancak şimdi alıntılanacak olan hikaye, zamanın, kişinin ve yerin koşulları nedeniyle kayıtlı olanların en ilginçidir. Kelimenin tam anlamıyla, İtalyan antika meraklılarının en eskilerinden biri olan görgü tanığı M. L. Fauno'nun 'Anticita de Roma' adlı eserinde verilen tanımından tercüme edilmiştir, s. 154, yayın tarihi 1553. "Şubat 1544'te, II. Julius'un planına göre şu anda St. Peter'de inşa edilen Fransa Kralı Şapeli'nde işçiler kazı yaparken mermer bir tabutla karşılaştılar ve burada bulunan eşyalara göre bunun İmparator Honorius'un karısı Maria'nın mezarı olduğu açıkça biliniyordu. Gerçekten de cesetten dişler, saçlar ve iki kemikten başka hiçbir şey kalmamıştı. Altınla örülmüş kaftanlardan ve ipek ve altından yapılmış başlık lastiğinden kırk kilodan fazla ağırlıkta en saf altın eritilerek çıkarıldı. [Suecius otuz altı diyor, ancak III. Paul'ün emriyle Cathedreal'in inşa fonuna uygulanmak üzere eritildiğinde bulunan tüm altının toplamının yukarıdaki ağırlığa ulaştığını söylüyor.] "Tabutun içinde, içinde bir buçuk ayak uzunluğunda ve sekiz inç derinliğinde gümüş bir kutu vardı, içinde pek çok eşya vardı, bunları özellikle açıklamaya devam edeceğiz. Kaya kristalinden vazolar ve farklı şeyler vardı, büyük ve küçük toplam otuz; bunların arasında iki bardak da vardı, çok büyük olmayan, biri yuvarlak, diğeri oval şekilli, orta derinlikte (mezzo-cavo) en güzel figürlerle ve yine kristalden yapılmış, saf altından bir lamba için donatılmış bir salyangoz kabuğu (nautilus), ilk önce kabuğun ağız kaplanmış, yan tarafta sadece yağı dökmek için bir delik bırakılmıştır;

--- SAYFA 216 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 192 numaralı deliğe, deliği kapatmak amacıyla bir mil üzerine ileri geri dönen bir altın uç sabitlenmiştir. Aynı şekilde fitili tutmak için gagalı bir ağızlık (pippio) yapılır, uzunca uzatılır ve son derece zarif bir şekilde keskinleştirilir ve doğal olarak tek parça görünecek şekilde kristale sabitlenir. Kapak da aynı derecede iyi yapılmış. Kabuğun şekli, büyük bir deniz kabuğunun şeklindedir ve bu kaptaki cilalı ve çok pürüzsüz olan sivri uçları ile her tarafı çevrelenmiştir, kristal o kadar mükemmel bir şekilde işlenmiştir. Akikten yapılmış vazolar ve çeşitli eşyalar da vardı, içinde bazı küçük hayvanlar vardı, toplam sekiz adet ve bunların arasında çok güzel iki vazo vardı; biri cam ampullere benziyordu, yağ ve benzeri sıvıları tutmak için büyük ve bodur yapılmıştı, o kadar işlenmiş, o kadar güzel ve inceydi ki, görülmesi hayret vericiydi. Diğer, Roma'da sarnıçlardan su balyalamak için kullanılan uzun saplı kepçeler biçimindedir ve eskilerin kurbanlarında kullandıkları bir kap olduğu sanılır (büyük kraterden şarap kepçelemek amacıyla bir ligula). Daha sonra farklı türde altından dört küçük kap ve mücevherlerle çevrelenmiş bir kapağı olan başka bir küçük altın kap geldi. İçinde mücevherler bulunan bir kolye ucu olan küçük bir altın kalp; içinde altı farklı türden mücevher bulunan bir altın toka; ayrıca içlerine küçük mücevherler yerleştirilmiş çeşitli desenlerde yirmi dört altın toka daha; ayrıca, biri kırmızı kemikten olmak üzere farklı şekillerde kırk sekiz altın yüzük ve halka ile çeşitli mücevherler. Kırmızımsı bir kuvars olan "chelidonia"dan bir fare de Succius tarafından belirtilmiştir [ki bu bir sonraki öge olmalıdır], ayrıca kırmızı kemikten üç küçük hayvan: ayrıca zümrüt veya plazmadan iki kulak damlası ve iki sümbül; kırmızı ve yeşil taşlı dört küçük haç; mor taşlardan yapılmış üzüm salkımı şeklinde bir kolye ucu; farklı türlerde sekiz küçük altın kolye ucu ve üzerlerine değerli taşlar yerleştirilmiş. Küçük çocukların olağan dekorasyonu olan bir dizi krepundianın kalıntıları. [Maria dört yaşında ölmüştü, bu yüzden çok güçlü olan babası Stilicho tarafından Honorius'la erken nişanlanmıştı]. Zümrütlerle süslenmiş üç küçük altın haç; belli yeşil * Verghe ile küçük ince bir kolye parçası; Fransızca verge gibi "vergs", başı olmayan bir halka oluşturan düz altın tel anlamına gelir.

--- SAYFA 217 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Üzerine 193 taş dizildi. Yirmi dört plazma boncuklu başka bir küçük altın kolye. On iki başlı safir kesimli badem şeklindeki başka bir kolye. Altın telden katlanmış (raccolto) küçük bir kolye daha, ancak dört parçaya bölünmüş. Altın renginde iki küçük düğme; bir zırhinkilere benzeyen on dört küçük altın tel yüzük; üzerinde birkaç zümrüt bulunan üç haç daha ve Agnus Dei* benzeri yuvarlak bir altın tabak, üzerinde şu sözler: STILICHO VIVAT. Bazı kırmızı ve yeşil taşlarla süslenmiş iki altın bilezik (maniche). Saç için iki büyük toka veya stiletti, birinde altın renginde, neredeyse bir avuç (dokuz inç) uzunluğunda şu sözcükler yazılıydı: DOMINVS HONORIVS DOMINA MARIA: diğeri yazısız gümüş. Aynı şekilde pek çok zümrüt ve diğer taş parçaları da vardı. Ayrıca gümüş çiviler [başları] kısmen düz, kısmen kabartmalı olup, küçük bir sandığın üzerine gümüşten bir örtü tutturulmuştu. Ayrıca üzerinde Yunanca şu sözcüklerin yazılı olduğu ya da daha doğrusu çiziktirildiği küçük bir altın tabak, MICHAEL: GABRIEL:RAPHAEL:VRIEL:" [Laurentius Surius, üzerinde değerli taşlarla süslü kırk altın yüzük, ayrıca altından bir zümrüt seti, Honorius'a ait olduğu sanılan, beş yüz altın düka değerindeki bir kafa kazanmış. Yukarıda adı geçen tüm nesneleri özellikle tanımladık çünkü o zamanların şairi Claudian, İmparatoriçe'ye bunu bildirmişti. Maria'ya da nişanlısından buna benzer nadir hediyeler gönderilmişti; belki de şairin sözleri şuydu: "Jam munera nuptæ Præparat, et pulchros Mariæ sed luce minörler Elicit ornatus: quidquid venerabilis olim Livia, divorumque nurus gessere superbæ." (x. 10-13.) Bu açıklama, önemli şahsiyetlerin tüm mezarlarında, özellikle de Küçük Asya'da ölümlerin anısına dikilen görkemli yapılarda az ya da çok saklanan hazineler hakkında bir fikir edinmemizi sağlar. Aynı gerçek, din değişikliği Yelelilere duyulan eski saygıyı ve onlara kutsal sayılan şeyleri -küfür ve yaklaşık üç inç çapında damgalanmış balmumundan bir disk- ortadan kaldırır kaldırmaz, Roma dünyasının her yerindeki mezarlara yapılan şiddetli saldırıyı yeterince açıklamaktadır.

--- SAYFA 218 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Gregorius Theologus'un bir Bizans azizindeki çok şaşırtıcı bir zevk ve iyi duygudan ilham alarak, yüz seksen iki çok ilginç ve çoğunlukla şiirsel epigramda saldırdığı sanat eserlerinin yok edilmesi. Batı İmparatorluğu'nun zenginliğinin Merovenj ve Karlovenj ardılları tarafından da aynı geleneğin sürdürüldüğü (her ne kadar kadim etkililiğine dair kalıcı bir inanca sahip olsak da) devam ettirildi. Bilgili Rahip Chiflet, 1654 yılının Mayıs ayında Tournay Katedrali çevresinde tesadüfen bulunan Frank Childeric'in mezar hazinelerinin tam bir tarihini içeren ilginç kitabı 'Anastasia Childorici Regis'i bırakmıştır. İlk bulanlardan elde edilebildiği kadarıyla bu emanet, kralın silahlarından, (onunla birlikte gömülü olan) atının süslerinden ve tamamı altın kaplamalı altınlardan oluşuyordu. lal taşları, altın tabletleri ve yazı kalemi, aslen mantosunun üzerine uzanan çok sayıda altın arı (bu, I. Napolyon'a bu tuhaf fikri verdi), kolye olarak bir boğa başı (ilkel Frenk egemenlik arması) ve son olarak, çağdaş imparatorların yüz Bizans katısı ve çok daha eski Sezar'ların bir o kadar denarii şeklinde bir viaticum. Kanon, gayretli araştırmalar sonucunda, aralarında en önemlisi, o zamanki Aşağı Ülkeler valisi olan Arşidük Leopold için Childeric'in resmi ve üst yazısının kazındığı devasa altından kraliyet mühür yüzüğü de dahil olmak üzere tüm bu eşyaları ele geçirmeyi başardı. Daha sonraki bir dönemde bu kutsal emanetlerin en önemlileri Bibliothèque Impériale koleksiyonuna geçti; burada 1808'deki feci soyguna kadar şerefle devam ettiler, o zaman büyük bir olasılıkla onların da ganimetlerin geri kalanıyla birlikte eritildiği varsayıldı! İNCİR. 9.

--- SAYFA 219 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 195 BATIL UYGULAMALARLA GNOSTİK BAĞLANTI. I. NAZAR. Son zamanlarda fark ettiğimiz ifadelerinden birinde Serapis'in, soyut fqÖnoj başlığı altında, kendisine bağlılığını Nazar'a karşı savunmak için özel olarak çağrıldığını gördük. Bu nedenle (doğurduğu ülkelerde hala tüm gücüyle gelişen) bu en eski batıl inanca bir bakış, her sınıftan tılsım ve muskaların konu olarak ele alındığı gelecek bölüm için uygun bir başlangıç oluşturacaktır. Kıskanç ya da kötü niyetli bir porson'un gözüne zarar verebileceğine olan inanç (bize kadar gelen pek çok muskanın asıl amacı buna karşı koymak için) tüm eski uluslar arasında evrenseldi. Bu ifadeyi desteklemek için klasik yazarları öne sürmeye gerek yok; Apollonius Rhodius gibi, bu fikirden ustaca yararlanır ve Medea'nın tek başına basilisk bakışıyla Girit kıyılarının koruyucusu Bronz Adam Talos'un ölümüne neden olmasını sağlar; çünkü Aziz Pavlus bile (Rom. i. 29) ruhun göz aracılığıyla yaptığı bu eylemi en derin boyanın günahları listesine koyar. Ancak, acı çeken kişiye uygulanan fiili operasyonun şeklinin, Heliodorus'tan alınan aşağıdaki pasaj ('Æthiopica,' iii. 8) dışında hiçbir yerde açıklandığını bulamadım ve bu nedenle konunun bu girişinde uzun uzadıya eklenmeyi hak ediyor. "Söylesene sevgili Calasiris'im, kızına bulaşan hastalık nedir?" "Bu kadar geniş bir insan topluluğunun önünde geçit törenine liderlik ederken, kıskanç bir bakışı üzerine çekmiş olsaydı," diye yanıtladım, "şaşırmamalısın." Bunun üzerine alaycı bir şekilde gülümseyerek, "O halde siz de genel olarak sıradan insanlar gibi böylesi bir büyülenmenin gerçekliğine inanıyor musunuz?" diye sordu. "Başka herhangi bir konuda yaptığım gibi," diye yanıtladım, "olay şu: Bizi çevreleyen hava, adeta bir süzgeçten geçiyormuşçasına gözlerimizden geçiyor ve

--- SAYFA 220 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 196 ayrıca ağızdan, dişlerden ve diğer geçitlerden iç kısımlara girerken, dış özellikleri de onunla birlikte içeri girer - içeri akarken niteliği ne olursa olsun, alıcıda yaydığı etki aynı niteliktedir; öyle ki, herhangi biri güzelliğe kıskançlıkla baktığında etrafındaki havayı kötü bir özellik ile doldurur ve kendinden çıkan, tamamı acıyla dolu nefesi komşusunun üzerine yayar ve bu, çok incelikli bir doğaya sahiptir, kemiklere ve iliklere kadar nüfuz eder. Bu nedenle kıskançlık sıklıkla sıradan bir hastalığa dönüşmüş ve kendine özgü büyülenme (baskan...a) adını almıştır. Ayrıca, kaç kişinin oftalmiye yakalandığını, kaç kişinin başka zararlı hastalıklara yakalandığını da düşünün, kaç kişi bu durumdan etkilenenlerle herhangi bir temastan ya da aynı yatağı ya da aynı masayı paylaşmaktan değil, sadece aynı havayı solumaktan dolayı. Ayrıca (ve her şeyden önce), aşkın kökeni benim iddiamı desteklesin, çünkü bu, ilk kökenini, tutkuyu ruha oklar gibi fırlatan görüşe borçludur. Ve bunun çok iyi bir nedeni var, beden tüm duyuları ve geçişleri için, görme, kendi doğal ateşli özü nedeniyle, sevgi ziyaretlerini kendine çeken, en kolay heyecanlanan, en yanıcı ve dolayısıyla dışsal yayılım açısından en hassas olanıdır. Ve eğer Doğa Tarihinden alınmış, aynı şekilde Kutsal Kitaplarda kayıtlı bir kanıt istiyorsanız, sarı çekiç kuşu sarılığı iyileştirir ve bu şekilde etkilenen bir kişi o kuşa baksa, o kuş hemen kaçmaya çalışır ve gözlerini kapatır; Bazılarının düşündüğü gibi, hastaya olan faydayı kışkırttığı için değil, insanlar tarafından bakıldığında doğası gereği hastalığını bir nefes gibi kendi bedenine çekmeye zorlandığı ve bu nedenle bakışlardan bir darbe kadar kaçındığı için. Ve yılanlar arasında, basilisk, duymuş olabileceğiniz gibi, yoluna çıkan her şeyi yalnızca gözleri ve nefesiyle öldürüp patlatmaz mı? Ve eğer bazıları sevdiklerine ve iyi niyetli oldukları kişilere bile nazar değdirirse şaşırmanız gerekir, çünkü kıskanç bir mizaca sahip insanlar istedikleri gibi değil, Doğalarının onları yapmaya zorladığı gibi davranırlar.

--- SAYFA 221 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 197 II. GNOSTİK BİR TILISMANA DÖNÜŞTÜRÜLMÜŞ BİR YEŞİM CERAUNIA ÜZERİNDE. Antik çağlardan kalma çok az kalıntı, malzeme açısından bu kadar çok ve bu kadar farklı ilgi noktalarını, aynı nesnenin İnsanlık tarihinin iki zıt evresinde uygulandığı tuhaf derecede farklı kullanımları ve hepsinden önemlisi, şu anda Woolwich Deposu'nda bulunan General Lefroy tarafından Arkeoloji Enstitüsü'nün dikkatine sunulan taş gibi, kendine özgü biçiminin doğurduğu tuhaf batıl inançları bir araya getirir. Bu beyefendinin nezaketi bana bu ilginç anıtın dikkatli bir şekilde incelenmesi için tam fırsat vermiş olduğundan, bu incelemenin bana önerdiği gözlemleri, çok çeşitli doğalarının izin verdiği ölçüde kısa ve öz bir biçimde somutlaştırmaya devam edeceğim. Bu nedenle, bu bölümün konusu, yaygın desene sahip, ancak çok nadir bir malzemedir (antik sınıfta) küçük bir taş baltadır; çakmaktaşı değil, koyu yeşil yeşim veya nefritten yapılmış, 2 inç x 1½ inç uzunluğunda ve en geniş genişliği; ve 1812'de İngilizlerin Sicilya'yı işgali sırasında Lord J. Bathurst'un yaveri Albay Milner tarafından Mısır'dan yıllar önce Mısır'dan getirildiğine inanmak için nedenler var. İki yüzünün her biri, çağımızın üçüncü ve dördüncü yüzyıllarında İskenderiye'de geçerli olan biraz aşağılanmış Yunan karakteriyle, malzemenin aşırı sertliği göz önüne alındığında çok düzgün bir şekilde kazınmış Gnostik bir formülle kaplıdır. Bu iki formülden en önemlisi, ustaca, on dört numarada (veya kutsal yedi kopyada) geniş yapraklardan oluşan ve şüphesiz Gnostik sembolizmde çok dikkat çekici bir şekilde yer alan "Beş Ağaç"ınkiler için tasarlanmış bir çelenkin taslağını almaya zorlanmıştır; uçlar dört geniş şeritle birbirine bağlanıyor. Bu, gizemler dininin üretken hayal gücünün ortaya çıkardığı sayısız ve harikulade çeşitlilikteki tasarımlar arasında bilgime başka hiçbir örneğinin gelmediği bir tasarımdır. Dört bağın üzerine, yedi Yunanca sesli harfin farklı kombinasyonları çok küçük harflerle kazınmıştır;

--- SAYFA 222 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 198 yaprak, birçoğunun bu sınıfın muskalarında sürekli olarak tekrarlandığı kolaylıkla tanınabilecek bazı "Kutsal İsim" ile süslenmiştir; diğerleri yeni bir yazımla gizlenmiştir; Harflerin belirsiz biçimlerinden birkaçı ise tüm yorumlama girişimlerine meydan okuyor. İlk seriye ait olan ABPACA, "Abraxas", tam anlamıyla güneşin bir sıfatıdır, ancak burada Yüce İlahiyat'ı belirtir; IAQOYIE, "lao, Yehova;" ABΛANA, "Sen bizim Babamızsın!" ΓAMBPIHΛ, "Gabriel" in ilginç bir yazım tarzıdır ve Yunanlıların B'nin sesini ifade etmede şimdiye kadar hissettikleri zorluğa tanıklık eder; Anubis'in Kıpti formunu içeren AKTNONBQ; ΔAMNAMENEYC, ünlü "Efes Büyüsü"nde güneşin adı; ve en ilginç, Pisits-Sophia'nın ΙΨANTA'sından başkası olamayacak olan ΠCANTAPOEC - büyük Tridun£meij'lerden biri, Mars gezegeninde tahta çıkan bir Güç. Belirsiz olanlara ait COYMA, muhtemelen COYMAPTA için, başka bir yerde geçen bir isim ve belki de Agathodæmon Yılanı'nın ortak bir epipheti olan XAP-XNOYMIC için tasarlanmış olabilecek Hindoo Sumitri, XQNONIXAP ile aynı kökenlidir; AEIQEHAANHÇ; NEIXAPOΠΛHC; son ikisi, açıklanamayan ancak çok nadir yazılan; MONAPXOC; AXAPCIC ve geri kalanı ilk kez burada görünürken, eğer doğru okunduysa. The. diğer yüz ise çok daha büyük harflerle kesilmiş, sekiz satırlık bir yazıtla kaplıdır. Bu sayı kesinlikle bir tesadüfün sonucu değil, derin bir tasarımın sonucuydu, çünkü en yüksek derecede mistikti ve Gnosis'in en derin doktoru Marcus'a göre tüm yaratılışın anası olan Pisagor Dörtlüsü'nün kızı olan ilahi Ogdoad'ı temsil ediyordu.* 2, 4, 5. satırlar rakam olarak kullanılan, siglae ile karıştırılmış Yunan harflerinden oluşur ve benzer nitelikteki anıtlarda sürekli olarak görülmeleri nedeniyle, Haklı olarak gezegenlerin sembolleri oldukları varsayılmaktadır. İskenderiye Gnosis'i Magiizmin gerçek kızı olduğundan, rakamlar muhtemelen çeşitli tanrıları ifade ediyor; ve Keldani'nin eski teolojisinde her tanrının ve astral dehanın kendine ait bir numarası vardı ve bu, çoğu zaman gerçek Aziz Hippolytus, Refut'un yerine geçer. Om. Haeres. vi. 50.

--- SAYFA 223 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. ithaf yazıtlarında 199 ismi.* Böylece Hoa'nın (Neptün) sayısı 40; Ana'nın (Plüton), 60; Bel (Jüpiter), 50; Güneş'in 20'si; ayın 30'u; Havanın, 10; Nergal (Mars), 12; &C. Pistis-Sophia'nın bir parçası, "ruhani insana" kendi inancındaki benzer stenografinin doğru yorumlanmasının anahtarını sağladı. "Bunlar, Sonsuz Olan'dan aşağıya doğru sana vereceğim isimlerdir. Bunu bir işaretle (şifre) yaz ki, Allah'ın evlatları onları buradan tecelli ettirsinler (anlasınlar?). Bu, Ölümsüz Olan'ın adıdır, Α Α Α Ω Ω Ω .‡ Ve bu, Kamil İnsan'ı harekete geçiren Sesin adıdır, TTT Aynı şekilde Gizemlerin isimlerinin yorumu da AAA, ikincisi ise MMM veya ΩΩΩ'dur, üçüncüsü ΨΨΨ'dir, dördüncüsü ise OOO'dir. ΦΦΦ, yorumu NNN'dir. Beşinci ΔΔΔ yorumu AAA'dır, bu da AAA'nin tahtının üstündedir. Bu ikinci AAAA'nin yorumu, yani AAAAAA'dır; aynısı tüm İsm'in yorumudur." 7. ve 8. satırlar, çeşitli şekillerde birleştirilmiş sesli harflerden oluşur ve pek çok otorite tarafından (en eski ve güvenilir olanı Diodorus Siculus'tur) bize bildirildiği üzere, Yahudilerin Tanrısının adı olan Tarifsiz İsim ΙΑΩ'yi küfürlü ceylerden gizler; bu onların Yunanca karakterlerle "Yehova" yazma tarzını kastediyor. 3. satır doğal sıralarına göre yerleştirilmiş yedi sesli harften oluşur. Bu, Gnostik repertuvardaki büyülerin en güçlüsüydü; ve bunun önemi, bu teosofinin büyük ders kitabından alınan ve onun gizli anlamını ve muhteşem etkinliğini ortaya koyan aşağıdaki alıntının kapsamını haklı gösterebilir. Bununla birlikte, yazarın "Yorumlama Üzerine" ifadesini kabul edersek, ana fikir, anlaşılması güç olmaktan uzaktı. Bu ilginç konu hakkında bkz. Rawlinson's 'Ancient Monarchies', iii. s. 466. † Başlık 125. ‡ Yani, 1000 ve 800 üç katına çıktı. Sonraki sayılar 10.000'in üç katına çıktı, vb. § 'Bibliotheca Historica,' ı.94.

--- SAYFA 224 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Mısırlılar Yüce Tanrı'nın adını bu şekilde düzenlenmiş yedi sesli harfle (IEHQOYA) ifade ediyorlardı. * Ancak bu tek gizem kısa sürede geliştirildi ve diğer ve sonsuz derecede derin gizemlerin temelini oluşturdu. Miletos'ta bulunan (Montfaucon tarafından yayınlanan) bir yazıtta, Kutsal IEQY- AHQAEIQ belirtilmektedir. "Milet şehrini ve tüm sakinlerini korumak" için yalvardı; bu sonu gelmez birleşimin yalnızca tek bir tanrısal varlığın adını ifade ettiğinin açık bir kanıtıdır. Yine, Pistis-Sophia sürekli olarak IEQY'yi "İlk İnsan", yani insanın imgesi veya tipinden sonra ilk kez yaratılmış olan sıfatla birlikte getirir. Marcus, vahiylerinde yedi göğün her birinin bir sesli harfle ses çıkardığını ve bunların hepsinin bir araya gelerek tek bir doksoloji oluşturduğunu açıklasaydı, "yeryüzüne taşınan ses, yeryüzündeki tüm varlıkların yaratıcısı ve ebeveyni haline gelir." Yunan dilinde sesli harf ve ses için tek bir kelime vardır; bu nedenle, "yedi gök gürültüsü seslerini çıkardı", yedi sesli harf, cennetin kubbesinde yankılandı ve o mistik ifadeyi oluşturdu. aziz kahinin ölümlülere ifşa etmesi yasaklanmıştı: "Yedi gök gürültüsünün söylediği şeyleri mühürleyin ve yazmayın."† O halde, Pistis-Sophia'nın onun gücüne dokunarak neler söylediğini duymak için birinci sınıf bir tılsımın üzerine yazılan formül en iyi nedendir.§ "Bunlardan sonra öğrencileri ona tekrar dediler, Haham, bize Babanın Işığının gizemlerini açıkla. başka bir duman vaftizinin, başka bir Kutsal Işık Ruhu vaftizinin ve dahası Ruh'un bir birleşmesinin olduğunu, bunların hepsinin ruhlarımızı Işığın hazinesine getireceğini söylediğinizi duyduk. Şimdiden bize bu şeylerin gizemlerini açıklayın ki, biz de Babanızın krallığını miras alalım. İsa onlara şöyle dedi: Bu sırları mı arıyorsunuz? Hiçbir gizem bundan daha mükemmel olamaz * Her sesli harfe, Yehova sözcüğünün İbranice telaffuzunun gerçek Yunanca sesini verirsek, bu aslında çok doğru bir temsildir. † Hippolytus, vi. 48.‡ Rev. x. 4. § Pistis-Sophia, cilt. 378.

--- SAYFA 225 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 201 onlardan daha; ruhlarınızı Işıkların Işığına, Gerçeğin ve İyiliğin yerine, Kutsalların Kutsalı'nın yerine, ne erkek ne de dişi olan, o yerde ebedi olan, dile getirilmeyecek Işık tarafından biçimlendirilmeyen yere getirecek. Bu nedenle hiçbir şey, yalnızca Yedi Sesli Harflerin ve onların kırk ve dokuz Kuvvetlerinin gizemi ve bunların sayıları dışında, aradığınız gizemlerden daha mükemmel olamaz. Ve hiçbir isim, bütün bu (Ünlü Harfler)*den daha mükemmel değildir; öyle bir isimdir ki, içinde bütün isimleri, bütün Işıkları ve bütün Güçleri barındırır. Dolayısıyla bu İsmi bilerek, eğer bir insan bu Madde bedeninden ayrılmışsa, ne (dipsiz kuyunun) dumanı, ne karanlık, ne Kader Küresinin Hükümdarı, ne Melek, ne de Güç, bu İsmi bilen ruhu durduramaz. Ama eğer bu dünyadan ayrıldıktan sonra bu İsmi ateşe söylerse, ateş sönecek ve karanlık kaçacaktır. Ve eğer o, bu İsmi Dış Karanlığın iblislerine ve onların Güçlerine söylerse, hepsi bayılacak ve alevleri parlayacak, böylece yüksek sesle bağıraraklar: 'Sen kutsalsın, sen kutsalsın, ey tüm kutsalların Kutsalı!' Ve eğer bu İsmi, kınamak için uzaklaştıranlara, onların Yetkililerine ve tüm Güçlerine, hatta Barbelo'ya ve Görünmez Tanrı ve Üç Kudretli Üç Tanrı, o bu yerlerde bu İsmi söyler söylemez hepsi sarsılacak ve birbiri üzerine atılacaklar, böylece eriyip yok olmaya hazır olacaklar ve yüksek sesle şöyle bağıraraklar: 'Ey Sınırsız Işıktaki tüm ışıkların Işığı! bizi de hatırlayın ve bizi arındırın!' "Böyle bir vahiyden sonra, bu formülün, bu dünyadaki görevlerini yerine getirdikleri zaman, sahiplerine mezara kadar eşlik etmeleri ve orada yaşamdakinden daha yüksek düzeyde koruyucu bir etki yaratmaya devam etmeleri amaçlanan tılsımlar üzerinde bu formülün sıklıkla ortaya çıkmasının nedenini daha fazla aramamıza gerek yok. Eskilerin mineralojisi öğrencileri için bu kelt * Açıkça tılsımımızın üzerindeki sesli harflerin sıralanmasına işaret ediyor. † İnsan ruhunun yaratıcıları olan ve onu hapsettikleri bedenden serbest bırakıldığında hevesle yakalamaya çalıştıkları Zodyak'ın on iki Æon'u - Kurtarıcı'nın ilahi annesi ve üç "Görünmez Tanrı'dan biri", başlık 359.

--- SAYFA 226 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 202, gerçek yeşimin tek örneği olduğundan, Yunan ya da Roma işçiliğinin tartışılmaz işaretlerini taşıyan ve bilginin dahilinde şimdiye kadar gün ışığına çıkarılmış olan tek örnek olduğundan, malzeme açısından büyük ilgi görüyor. Eğer çok iyi bir otorite olan Corsi'nin, en donuk yeşili gösteren türün Mısır'da bulunduğu yönündeki açıklaması gerçekten doğruysa, malzemenin bu kadim ihmaliyi açıklamak gerçekten zordur. Romalıların bu renkteki değerli taşlara olan bilinen düşkünlüğü, doğal olarak onları bu durumda taşı Çinlilerin değişmez tarzını takip ederek büyük ölçüde süslemede kullanmaya ve ona Smaragdus'un daha sert bir türü olarak değer vermeye yöneltmiş olmalıdır. Bu kalıntının İngiltere'ye getirildiği koşullar, bulunduğu yerin Mısır olduğunu fazlasıyla muhtemel kılıyor; Corsi'nin Mısır türü hakkında söyledikleriyle tamamen örtüşen, taşın kaliteli olmasıyla da desteklenen bir varsayım. Yazıtın yüzeyine eklendiği yerin İskenderiye olduğu pek şüphe götürmez; harfler, kesinlikle Gnostisizmin aynı büyük odağına atfedilebilecek sayısız diğer anıtlarda görülen harflerdir. Buna ek olarak, üçüncü veya dördüncü yüzyıllarda, tüm Roma İmparatorluğu'nun başka bir yerinde, çelenk içindeki küçük karakterlerin neredeyse aşılma inatçılığına sahip bir malzeme üzerine açıkça ortaya çıktığı kadar ustalıklı kazıma yeteneğine sahip bir taş ustasının bulunup bulunamayacağı çok şüphelidir. Ptolemaioslar zamanından Arap fetihlerine ve hatta daha sonra İskenderiye'ye kadar. kaya kristalinden vazo imalatının yapıldığı yerdi. Bu ticaret, son kullanma tarihi geçmiş Gliptik sanatını, üretimlerine talep edilmeye devam edilen tek amaç doğrultusunda canlı tutmaya hizmet ediyordu; tılsımların imalatı, kristal eşyalarla birlikte* düzenli olarak Roma'ya ve aynı şekilde imparatorluğun diğer önemli şehirlerine sevk edilen sevkiyatlardı. İlk Keldaniler gibi ilk Mısırlılar da kesme aletleri için metal yerine taş kullanmışlar ve belirli eşyaların yapımında tarihi çağlara kadar da bunu kullanmaya devam etmişlerdi. Herodot, * "Dum tibi Niliaeus portat crystalla catapulus" ifadesinin düzenli olarak kullanıldığından söz eder.—Mart. xii. 72.

--- SAYFA 227 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 203 "Etiyopya taşı", mumyalama sürecinde bir kesme bıçağı* olarak ve benzer şekilde aynı ulusun birliğinin Xerxes'in ordusunda taşıdığı okları işaret etmek için keskinleştirildi. Bu ilkel aleti alma şansına sahip olan yarı Yahudi yarı Yunan İskenderiye vatandaşı, şüphesiz hem öz, hem şekil hem de doğa açısından çok güçlü bir "erdem taşı" elde ettiği inancıyla sevindi ve bu nedenle onu en itibarlı büyülerinin aracı haline getirerek hak ettiği onuru yerine getirmeye devam etti - hatta dahası, onun doğasında var olan alışılmadık karmaşıklık ve derinlikten oluşan yeni bir formül icat ederek. güçler. Maddesine gelince, taş muhtemelen olağanüstü büyüklükte bir smaragdus olarak kabul edildi ve Pliny'nin kaydettiği gibi bu mücevher, büyücüler tarafından olağanüstü etkili bir tılsım için uygun malzeme olarak önerildi; usulüne uygun olarak kazındığında büyücülüğü şaşırtacak, sarayda başarı sağlayacak, dolu fırtınalarını önleyecek ve benzer nitelikte çok daha fazlası. Kadim insanların smaragdus'u, yeşil renkteki tüm taşlara verilen genel bir isimden biraz daha fazlasıydı ve tüm Gnostik seriler, bu renk tonunun tılsımlı bir mücevherde temel bir gereklilik olarak kabul edildiğini çarpıcı bir şekilde gösteriyor; sınıfın en özel malzemesi yeşil jasper ve plazmadır. Yine figüre gelince, bu kelt, tüm amblemlerin en kutsal olan üçgen taslağıyla, anneliği simgeleyen ve ayın hiyeroglifi olan mistik Delta'yı sunuyordu. Bu inanış Plutarch tarafından dile getirilmekte ve üçgenin neden Luna'nın özel niteliği olan kutsal babun figürüne anıtlarda bu kadar sıklıkla eşlik ettiğini açıklamaktadır; bazen bir sütun üzerinde yükseltilmiş olarak önünde tapınma halinde duran tiyatro hayvanıyla birlikte sergilenmektedir. Son olarak, bu Şans armağanının varsayılan doğası Dünya'ya ait değildi, çünkü o zamanlar "Jüpiter'den düşen" kutsal bir şey olarak görülüyordu, aslında o tanrının kendi yıldırımlarından birinden başka bir şey değildi. Bunu sağlayacak bir kavram * ii. 86. † vii. 69. ‡ xxxvii. 49. § 'De Iside et Osiride.' başlığı. 75. Pisagorcuların eşkenar üçgene "Athene" adını verdiklerini ekler; bu, Aristoteles'in aktardığı, Attika tanrıçasının Ay ile bir ve aynı olduğu yönündeki geleneğin ilginç bir doğrulamasıdır.

--- SAYFA 228 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Kuşkusuz modern akla o kadar garip, daha doğrusu o kadar mantıksız geliyor ki, böyle bir iddiada bulunmanın nedenlerini uzun uzadıya vermemi gerektiriyor. Ve aslında aynı batıl inancın varlığı göz önüne alındığında, konu araştırmaya değer. Avrupa'nın büyük bir bölümünde antik çağın erken dönemlerinden günümüzün popüler inancına kadar uzandığı görülecektir. Bu düşünceye uygun olarak bu kelt'i bir "ceraunia" (yıldırım taşı) olarak adlandırdım ve bu nedenle, çoğu insana bu kadar açıklanamaz ve son derece uygunsuz görünen bir ismi ona vermemin nedenlerini eklemek bana kalıyor. Pliny'nin başka bir yerde "mineraloji üzerine en eski yazarlardan biri" olarak alıntı yaptığı Sotaeus'un, "balta başlarını andıran diğer iki tür ceraunia'yı yaptığını, siyah ve kırmızıyı yaptığını aktarır. Bunlardan siyah ve yuvarlak olanlar kutsal şeylerdir; kasabalar ve filolar araçlarıyla ele geçirilebilir. İkincisine Bætyli denir, dikdörtgen türü ise Cerauniæ'dir. Bazıları başka bir tane oluşturur. Bu tür, büyücülerin uygulamalarında büyük bir istekle, sadece yıldırımın çarptığı yerlerde bulunabileceği kadar çok." Eğer Almanya'da çok eski zamanlardan günümüze kadar hakim olan ve Anselmus Boëtius'un ortaçağ hakkındaki paha biçilmez raporunda tam ayrıntılarını verdiği popüler batıl inanç olmasaydı, kişi eski Yunanlının daha sonraki Romalı doğa bilimci tarafından karmaşık bir şekilde özetlenen bölümde ne hakkında konuştuğunu anlayamayacak veya şimşek ile balta başı arasında herhangi bir biçim benzerliği keşfedemeyecekti. 17. yüzyılın başında yazılan tüm bu tür maotlar hakkında bilgi sahibidir.† "Strahl-hammer", "Donner-pfeil", "Donner-keil", "Strahl-pfeil", "Strahl-keil" (şimşek çekici, gök gürültüsü oku veya sopası, şimşek oku vb.) ve İtalyan "Sagitta"† gibi popüler isimler altında, taş baltaları ve beş adet çekiçleri tasvir etmektedir * xxxvii. 51. † 'Mücevher. ve Lapid. Geçmiş.' ii. kap. 261. ‡ "Saetta" (kötü bir İtalyan laneti), artık yıldırım füzeleriyle sınırlıdır; okçunun sapı, nesneler için eski Latince terimleri kullanan dilin dehasına uygun olarak Cermen "freccia" ile ifade edilmektedir.

--- SAYFA 229 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 205 farklı ama hepsi ortak tür; Bu tür şeylerin "yıldırımın gerçek oku" (ipsa fulminis sagitta) olduğuna dair inancın o kadar sağlam olduğunu, herhangi birinin bunu çürütmeye kalkışması durumunda deli olarak kabul edileceğini belirtti. Ancak o, bu yıldırımların içeriğinin, ateş yakmak için kullanılan sıradan çakmaktaşıyla fazlasıyla benzediğini eğlenceli bir sadelikle itiraf ediyor; hayır, dahası, eğer en saygın tanıkların, bunların az önce yıldırım çarptığı görülen yerlerde keşfedildiği gerçeğine ilişkin ifadeleri olmasaydı, yaygın olarak kullanılan aletlere şekil olarak benzerlikleri nedeniyle, bu nesnelerin yalnızca toprakta uzun süre kalmaktan dolayı taşlaşmış sıradan demir aletler olduğunu söyleyen birkaç akılcıyla aynı fikirde olması gerektiğini cesurca beyan eder. Gesner'den tamamen ayrıntılı bazı örnekler aktarmanın yanı sıra, birkaç kişinin, yıldırımın düştüğü yerlere kazılmış bu taşları bizzat gördüklerine dair kendisine güvence verdiklerini ekliyor. Zamanın doğa filozofları, atmosferde bu tür maddelerin oluşumunu, belli bir yüksekliğin üzerine çıkıp güneşin aşırı ısıyla yoğunlaşan ve içindeki nemin kaçması ve daha ağır parçacıkların alt uçlarına doğru çekilmesi sonucu kama benzeri bir şekil alan kükürtlü ve metalik parçacıklarla yüklü bir buharın varlığını varsayarak açıklamışlardı! Bu göksel kökene rağmen, üretimin erdemi o zamanlar orantısız olarak yüce bir düzeyde takdir edilmiyordu; bu erdem, beşiklere yatırıldığında çocuklarda görülen sakatlıkların önlenmesi veya iyileştirilmesinden öteye gitmiyordu; yetişkinlerde ise uykunun sağlanması. Zamanımızda Justinus Kerner, taş keltler için Alman kabadayıları arasında evrensel olarak popüler olan aynı isimlerden söz ediyor; ancak artık esas olarak sığırları murradan korumadaki etkinlikleri nedeniyle değerlendiriliyorlar ve sonuç olarak bulanların nadiren onlardan ayrılması ikna edilebiliyor. ————— bu dünyaya ait değil, — lingua militaris dilini günlük amaçlar için kullanıyor. İlkel Umbria yaylalarının terra marna'sında bulunan çakmaktaşı ok uçlarının, köylüler tarafından bu göksel kökene sahip olduğuna inanılıyor ve taşınabilir "ışık iletkenleri" olarak oldukça değer veriliyor. * Muskalarla ilgili küçük incelemesinde.

--- SAYFA 230 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 206 Bununla birlikte, Sotaeus'un bu tuhaf fikri kendi çağındaki, muhtemelen varlıklarını bilmediği Cermenlerden edindiği düşünülmemelidir; bilgi verenler şüphesiz Pliny'nin alıntısının sonunda adı geçen büyücülerdi. Yunan mineralojisti "apud Regem", yani Pers Kralı'nın sarayında, büyük ihtimalle hemşehrileri Demokedes ve Ctesias gibi kraliyet doktoru sıfatıyla yaşamıştı. Rawlinson, işçilik açısından Avrupalılarla tamamen aynı olan çakmaktaşı baltaların ve diğer aletlerin, ilkel şehirlerin bulunduğu Chaldæa'nın en eski höyüklerinin tümünde yaygın olduğunu gözlemlediği için, o bölgede taş baltaları görme fırsatı buldu. Bu uçsuz bucaksız düzlüklerin ölü seviyesinin üzerindeki bu tür yükseklikler, yıldırım çarpmasına en yatkın yerlerdi; ve muhtemelen bu garip görünüşlü taşların (doğru varış yerleri demir kullanan Persler arasında çoktan kaybolmuş olan) kendilerini kilin içine gömdüğü görülen gerçek ateşli oklar olduğu fikri ortaya çıktı. Yine Alman inanışına dönecek olursak, Kuzey Jüpiter Thor'un klasik yıldırımın yerine devasa bir çekiçle silahlanmış olarak resmedildiğini hatırlamak gerekir. Tanrı tipi, taş çekicinin henüz en etkili ve en korkunç silah olduğu ve bu niteliğin gerçek anlamı tamamen unutulduktan sonra, antik çağa saygı gösterilerek değişmeden korunduğu çok uzak çağlarda düşünülmüştü. Bununla birlikte, gök gürültüsü tanrısı Øyibremštej ZeÚj'in elindeki çekici görmeye alışkın olan ona tapınanlar, zaman zaman toprağın derinliklerinde bulunan, kullanımı bilinmeyen bu tuhaf nesnelerin, o tanrının ateşlediği gerçek füzeler olduğu sonucuna vardılar. Söz konusu kutsal emanetin merhum sahibinin alışkanlıkla ondan bir "yıldırım taşı" olarak bahsetmesi, aynı inancın geniş bir alana yayıldığına dikkate değer bir kanıttır; bu ülkede keltlerle ilgili böyle bir kavramın hiçbir zaman geçerli olmadığı göz önüne alındığında, bu adı yalnızca satın alındığı Araplardan öğrenmiş olabilir. Ancak hafızası kırk yıl veya daha fazla geriye uzanan herkes şunu hatırlayabilir: İngiltere'nin neresinde olursa olsun "Antik Monarşiler", i. P. 120.

--- SAYFA 231 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 207 fosili Belemnit bulunduğunda, Jeolojinin (o zamanlar neredeyse Ateizmle eşanlamlı olan bir kelime) öncüleri dışında herkes tarafından örtülü olarak bulutlardan fırlayan gerçek yıldırım olarak kabul edilmiş ve bu isimle evrensel olarak tanınmıştır. Mesela ben, Boëtius'un Cerauniæ'lerle ilgili olarak tam olarak aynı koşullar altında yeni düşmüş belemnitlerin keşfiyle ilgili olarak anlattığı alıntıları kadar saygın bir şekilde doğrulanan hikayeleri hatırlayabiliyorum; ve aslında aynı yazar önceki bölümde Belemnitleri uzun uzadıya ele alıyor ve onun kesimleri ismin o zaman da şu anda ne anlama geldiğini gösteriyor; ancak füzeye göksel bir kaynak yerine cehennemi bir kaynak atfeder ve buna kaba bir ad vererek "Alpschoss" (elfin atışı), bunu klasik olarak "Incubus'un oku" haline getirir ve ayrıca uyuyan kişiyi o çok korkulan gece iblisinin ziyaretlerinden koruma konusunda (eski güzel prensip, "similia similibus curantur") güçlü bir etkinliğe sahip olduğu takdir edildiğini belirtir. Prusyalı, Sakson ve İspanyol doktorlar, diş taşı tedavisinde lapis Judaicus ile aynı derecede etkili olan toz haline getirilmiş onu kullandılar. Aynı zamanda evrensel olarak kabul edilen "İmzalar Doktrini" öğretildiği için, bu hastalığın keskin ağrılarına benzeyen sivri şekli nedeniyle plöreziye özgü olduğuna da inanılıyordu. Ancak Sotacus'un Cerauniæ'leri, insanın bu ilkel ürünlerinin yanı sıra başka maddeler de içeriyordu; meteorit mi yoksa fosil mi olduğunu söylemek zor; doğası tartışılmaya devam ediyor. Photius *, "Bætylus'un havada hareket ettiğini ve bazen cüppelere sarılı, bazen de bakanların ellerinde taşındığını gördüm" paragrafını aktardıktan sonra, dahiyi keşfeden Emesa'lı Eusebius'un anlattığı muhteşem hikayenin bir özetini vermeye devam ediyor. Bir gece, şehirden biraz uzakta bir dağın üzerinde yer alan çok eski bir Minerva tapınağını ziyaret etmek için ani ve açıklanamaz bir istek duyduğunda nasıl yola çıktığını ve eteklerine varıp dinlenmek için oturduğunu anlattı. Aniden gökten bir ateş küresinin düştüğünü ve onun yanında devasa bir aslanın durduğunu gördü, ama * 'Bibliotheca', 1603, R.

--- SAYFA 232 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 208 hemen ortadan kayboldu. Yangın söndürülür söndürülmez onu almak için koşarken aynı Bætylus'u buldu. Bunun hangi tanrıya ait olduğunu soran yaratık, onun Soylu Olan'dan geldiği yanıtını verdi (Heliopolis'teki tapınakta duran aslan figürüne böyle denirdi). Bunun üzerine Eusebius, taşın itişini kontrol edemediği için bir kez bile durmadan 210 stadia (26 mil) mesafedeki ödülüyle birlikte eve koştu! Bunu "beyazımsı renkte, mükemmel bir küre, bir karış çapında, ancak bazen mor bir renk tonu alan, aynı zamanda boyutları genişleyen ve daralan ve üzerine yorumunu yaptığı zinoberden harfler boyalı olan bir taş olarak tanımladı. Aynı şekilde taş, duvara vurulduğunda danışmanlara alçak bir ısıklık sesiyle yanıtlar veriyordu." Bu devasa yalan yığınındaki doğruluk payı, bir gök taşının inişine tanık olma ve ona sahip olma şansına sahip olan Eusebius'un, saf kasaba halkı arasında (şüphesiz ona birçok ücret kazandıran) kehanet taşının itibarını artırmak için onunla ilgili tüm bu masalları anlatmasıdır. Damascius† (Isidorus Photius'un Hayatı'nın bir kahraman olarak özetlendiği eserdir) bu filozofun, taşın bir ruhun meskeni olduğu görüşünde olduğunu, ancak haylaz ya da kirli türden biri ya da tamamen maddi olmayan bir doğaya sahip olmadığını ekler. Ayrıca Satürn, Jüpiter ve Güneş'e adanmış başka bætyli'lerin de bilindiğini belirtir; ve dahası Isidorus ve kendisi, Suriye'deki Heliopolis yakınlarındaki Libanus Dağı'nda bu tür bætyli veya bætylia'ların çoğunu gördüler. Bætylus'un türetilmesine gelince, Bizanslı Hesychius tarafından önerilen ve Rhea'nın yeni doğan Jüpiter yerine eski Satürn'e yutması için verdiği taşı sardığı bæte'den, keçi derisinden mantodan gelmesini sağlayan, Bochart'inkinden çok daha tatmin edici sayılamaz; Bochart, bunda Jacob'un Beytel'de diktiği taş sütunun bir hatırasını keşfeder ve dindar bir şekilde onu zorlamaya çalışır. "Yaşayan" taşlardan, bæthyli'a'dan söz eden Sanconiathon,‡ * Yunan moru kızıldan menekşe rengine kadar her tonu içeriyordu. † Justinianus döneminde metanetli bir filozof. ‡ "Üstelik tanrı Uranüs, hayat varmış gibi hareket eden taşlar tasarlayarak bæthyli'a'yı tasarladı."

--- SAYFA 233 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 209 metnini "meshedilmiş" olarak düzelterek yorumunu doğrulamak için. Ancak bu son bætylus'un, Peeudo-Orpheus* tarafından Siderites ve canlı Orites adlarıyla tanımlanan "yuvarlak, siyah, hantal ve derin oyma sabanlarla çevrili" olanla hiçbir şüphe yok ki aynı şeydir. Bu sıfatlardan ilkinde, tüm meteoritlerde ortak olan demirli karakter kolayca tanınabilir (sideritler aynı zamanda mıknaş taşına da uygulanır), ikincisi (Orites) ise bunların en çok bulunduğu bölgeyi, yani Lübnan Dağı'nı gösteriyor gibi görünüyor. Gerçekten de Sotacus'un, deniz savaşlarında ve kuşatmalarda başarı sağlamada bætylus'un etkisine ilişkin uyarısı, aynı mistik şairin, çok eski bir antik çağa ait olduğunu iddia edebilen, onu çağımızdan önceki altıncı yüzyılda yaşayan Pisistratus'un çağdaşı Onomakritos'la özdeşleştirmek için yeterli nedenler bulunan aynı mistik şairin birbirini takip eden dizelerinde bolca örneklendirilmiştir. Ona göre kahin Helenus bu kehanet taşını Apollon'dan almıştı; ve Truva atının "ses alanı" içindeki ruhu uyandırmasını sağlayan, böyle bir hazinenin sonraki tüm sahiplerine rehberlik edecek ayinleri büyük bir titizlikle anlatır. Bu, üç kez yedi gün oruç tutmak ve kendini tutmak, taşa sunulan büyüler ve kurbanlar ve onu yıkayarak, giydirerek ve bir bebek gibi emzirerek sağlandı. Onun yardımıyla, sonunda yaşam içgüdüğü elde edilen hain kahin, Atridæ'lere Truva'nın yaklaşımda olan çöküşünü ilan etti; Taş, memeyi arzulayan bir bebeğin cılız feryadına benzeyen bir sesle karşılık veriyor. Orphesius'un Oritleri tanımlarken, Brahminler tarafından hâlâ tüm teskin edici ayinlerde, özellikle de ölüm döşeğinde gerçekleştirilenlerde kullanılan Sālagrāma'yı veya Vişnu'nun kutsal taşını göz önünde bulundurmuş olması muhtemeldir. Somnerat bunu "bir tür ammonit, yuvarlak veya oval şekilli, siyah ve çok ağır" olarak tanımlıyor. Yüzeyini kaplayan çizgiler Vişnu'nun kendi parmağıyla çizilmişti; ancak menekşe rengine bulduğunda, tanrının kinci bir avatarını temsil ettiği için dehşetle bakılır. Sahibi onu bir çocuk gibi keten bir giysiye sarılı halde tutar ve sık sık banyo yapar * Liqik£, 355

--- SAYFA 234 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 210 ve onu güzel kokularla dolduruyor - tam olarak şairimizin Sider kehanetine gerekli danışma için önerdiği ayınlar. Bütün bunlardan, ister bætylus ister orites olsun, "güç taşının" çoğu durumda başka bir şey olmadığı sonucu rahatlıkla çıkarılabilir. bir fosilden ziyade; ya demirli bir nodül ya da demir piritle dolu bir ekinus. Bunların belirli bir bölgede bol miktarda bulunmaları, bunların en azından meteorit olduğu fikrini ortadan kaldırır; üstelik bu meteorlar hiçbir zaman düzenli bir şekil almazlar, sadece demir cürufunun parçalarına benzerler. Bu açıklama, Boetius'un o zamanlar "Donner-stein" veya "Wetter-stein" (gök gürültüsü veya fırtına taşı) olarak adlandırılan ve çok makul bir şekilde "gök gürültüsü fırtınaları sırasında kaplumbağanın kafasına giren" ve başka bir yerde kehanet armağanı veren "Hint kaplumbağasının gözü" olarak tanımlanan Brontias ile özdeşleştirdiği çizimlerle güçlü bir şekilde desteklenmektedir. Dikkatlice çizdiği bu Donner-stein figürü (aynı zamanda "grosser Kroten-stein", daha büyük kurbağa taşı olarak da anılır), bunun sıradan türden daha yassı bir forma sahip bir ekinus fosili olduğunu gösteriyor. Ortaçağ halkalarında bolca görülen düzenli kurbağa taşı ise yeşil kum oluşumunda bulunan, soyu tükenmiş bir balığın fosil dişi olan küçük içi boş yarımküreydi. O çağda Donner-stein'in, zehirle mücadele, tüm girişimlerde başarı sağlama, uyku sağlama ve yıldırım tehlikesine karşı koruma sağlama gibi Kurbağa Taşı Belemnite ve Ovum Anguinum'un birçok erdemine sahip olduğu kabul ediliyordu. Ancak zamanının çok ilerisinde olan yaşlı hekim, erdemler listesini şu ipucuyla tamamlamadan edemiyor: "Fides sæpe veritate major." Keltlerin genel adı olarak bildiğimiz taştan balta başları ve çekiç başları, son araştırmalara kadar, Doğu topraklarından ve diğer bazı kıta ülkelerinden elde edilen antik kalıntılar arasında nispeten nadir rastlanan bir durum olarak görülüyordu. Ancak bu sınıfa ait nesnelerle ilgili bilgilerimiz oldukça genişledi. Bay James Yates, Archæological Journal'da Java'daki taş kelt örneklerini yayınladı; Sardeis'te ele geçen ilginç bir örnek resmedilmiştir, cilt. xv. P. 178 ve diğerleri * ii. kap. 264.

--- SAYFA 235 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 211 tanesi Bay Layard tarafından Ninova'da bulundu. Bu tür nesnelerin üzerinde herhangi bir süsleme veya yazının bulunması çok nadirdir, ancak Yunanistan'da elde edilen çok sayıda taş alet arasında M. de Mortillet (Matériaux pour l'Histoire primitive de l'Homme, Ja. 1868, s. 9) Atina'dan bir çizimi ve bir örnek almış olan birini fark etmiştir; "une hache en pierre serpentineuse, sur une des faces de laquelle on a gravé troispersonnages et une yazıt en caractères grecs. L'ancien outil a évidemment été, beaucoup plus tard, quand on a eu complètement oublié son use primitif, transformé en talisman ou pierre cabalistique" olarak tanımlanıyor. Kuzeyin Antikacıları'nın 21 Mart 1853'te merhum Danimarka Kralı'nın başkanlığındaki yıllık toplantısında, Frederiksborg'da özel koleksiyonu için edinilen son satın almalar sergilendi. Bunların arasında, sap için bir delik bulunan, taştan bir balta başı (uzunluğu yaklaşık 6½ inç) vardı ve bir tarafında, aletin orijinal kullanımından daha yakın bir dönemde taş üzerine kesilmiş gibi görünen dört Runik karakter taşıması dikkat çekiciydi. Bu, Cemiyetin Anıları, 1850-1860, s. 28; ayrıca bkz. Antiquarisk Tidsskrift, 1852-1854, s. 258-266. Runes ve İskandinav arkeolojisi konusunda oldukça yetenekli bir arkadaşım olan ve Newcastle Antikacılar Derneği'nin eski sekreteri Dr. Charlton'a bu ilginç kalıntıyla ilgili aşağıdaki gözlemlerini borçluyum. "İlk harf L ve bunların Zafer Rünleri olduğu fikrini kabul edersek, Loki'nin baş harfini temsil ediyor olabilir; ikincisi Th ve Thor'u temsil ediyor olabilir; üçüncü O Odin'i temsil ediyor olabilir; dördüncüsü Belgthor, üstündeki T ile Belgthor'un Thor'la olan dostluğunu ve ittifakını ifade ediyor olabilir ve T Tyr'ı temsil ediyor. Kuzey tanrılarının adlarının, tıpkı eski gibi savaşta zafer kazandırmak için bu taş baltaya kesildiğini hayal edebiliriz. Almanlar ve Saksonlar, Haigh'in, Thames'te bulunan ve şu anda British Museum'da bulunan futhorc veya alfabenin çeşitli örnekleri arasında yer aldığı 'Conquest of Britain by the Saxon' adlı eserinde fark ettiği mistik Runik yazıları, s. 20'de alıntılanmıştır. Ayrıca gümüş kulp üzerindeki Runik yazıt

--- SAYFA 236 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 212 Gilton, Kent'te, daha önce Sandwich'ten merhum Bay Rolfe'nin koleksiyonunda bulunan ve daha sonra Bay Joseph Mayer'in elinde bulunan bir kılıç. Bu kalıntı şu anda Liverpool kasabasında arkeolojik bilimin cömert teşvikiyle bahşedilen değerli müzede bulunmaktadır. İkinci örnekte yapılan yorum şu şekildedir: -Ben zaferi büyük işlere katarım.* "Danimarka taş baltasındaki karakterlerle ilgili başka bir açıklama daha vardı. Okunuyordu: LUTHER. O. - Yani, bu şekilde yazılı olan silah Ludr'a ait." Antik Sagalarda, Nilsson'un 'Primitive Inhabitants of Scandinavia' (İskandinavya'nın İlkel Sakinleri) adlı eserinde (çeviri: Sir John Lubbock, Bart, s. 214) belirtildiği gibi, savaşçıların savaşta zaferi garantilemek için yanlarında taşıdıkları, yaşam taşları, zafer taşları vb. olarak adlandırılan muskalardan bahsedilir. Efsanelerden birinden, Kral Nidung'un çatışmaya girmek üzereyken, zaferi garanti etme özelliğine sahip olan değerli bir mirasçı dokuma tezgâhı getirmeyi ihmal ettiğini fark ettiğine dair ilginç bir rivayet aktarılır. Dövüş başlamadan önce bu tılsımı getirecek kişiye, krallığının üçte biri ile birlikte kızının elini teklif etti; ve onu aldıktan sonra savaşı kazandı. Başka bir anlatımda Scanialı bir savaşçının kızı, uykusu sırasında boynuna asılan taşı çalar ve sevgilisine verir, o da galip gelir. Nilsson, müzelerde taşların, örneğin savaşta tılsım olarak giyilmiş gibi görünen halkalı bir çekiç taşının bulunduğunu gözlemliyor. Genel biçimleri Avrupa'da bulunanlara aşina olduğumuz taşlara benzeyen bazı taş balta başlıklarından söz etmeye belki de pek gerek yok; bu aletlerin üzerine insan yüzü vb. gibi kaba tasarımlar kazınmıştır. Douai'deki bir müzede saklanan bir örneği çokça alıntılanan bu nesneler, eski ve ilkel bir halkın "zafer taşları" olabilir, ancak artık bunların Avrupalı değil, Karayip kökenli olduğu kabul edilmektedir. * 'Archæologia', cilt. xxxii. P. 321. 'Yolculuk' yazarın Rünlerin yazılı olduğu bir mızrak ucu fark edilir. İngiliz. Arch. Ass.' cilt. xxiii. P. 387. Bazı antikacıların öne sürdüğü gibi, muska olarak kılıç kabzalarına iliştilmiş olabilecek, üzerlerinde Rünler yazılı bazı büyük metal halkalar vardır. Yakın zamanda Carlisle'de bulunan bu yüzüklerden biri, o şehrin yakınındaki Mortonlu Bay Robert Ferguson'un elinde.

--- SAYFA 237 ---

BÖLÜM III. ABRAXAS, ABRAXASTER VE ABRAXOİD TAŞLAR.

--- SAYFA 238 [Görsel / Boş] ---

--- SAYFA 239 ---

AGATHODÆMON İBADETİ "İnsanların insan zihninin antik dünyadan modern dünyaya büyük geçişini elde etmeye çalıştıkları Yahudilikten, özellikle Kabala'dan ve Philo sisteminden" (M. Matter büyük bir kuvvetle şöyle diyor) "Bir zaman vardı: Gnostisizmin çok önemli bir rol oynadığı bir devrim. Origen, İrenæus ve Gnostisizmdeki diğer Babalar gibi Yahudi unsuru hala eski üstünlüğünü koruyor; ancak bizzat Gnostiklerden bize ulaşan somut anıtlar söz konusu olduğunda, bundan böyle ana bilgimizi Mısır'ın antik çağlarında aramamız gerektiğine tamamen ikna olmalıyız: ve eğer Yahudiliğin (yani Kabala'nın) fikirleri, terminolojisi ve sembolleri belirli doktrinlere katkıda bulunmuşsa. bu sisteme, simgelerinin büyük bir kısmını sağlayan Mısır sanatıdır." Eski Mısır Bilgeliğinin yeni bir aşamadaki bu büyük gelişimi, Batı İmparatorluğu'nun son iki yüzyılı boyunca geçerliliğini yitiren Gliptik Sanatının neredeyse tek üretimi olan, halk arasında ve ayırım gözetmeksizin Abraxas, Basilidan ve Gnostik taşlar olarak adlandırılan çok sayıda oyulmuş mücevher sınıfında en dikkat çekici şekilde sergilenmektedir. Ancak, onların doğasına ilişkin genel olarak kabul edilen fikrin aksine, onların sayısız alt bölümlerinin dikkatli bir incelemesi, beni, kalabalıkları arasında yalnızca çok küçük bir azınlığın Hristiyan doktrinlerinin etkisine dair herhangi bir iz taşıdığına tamamen ikna etti; çoğunlukla Hristiyanlığın ilk şafağından çok önce gelişen dini fikirlerin meyvesidir. Gerçekten de ilkel Mısır Mitolojisinden kaynaklanan önemli bir bölümün herhangi bir dini nesneden çok Büyü ve Tıp ile bağlantısı vardır; ve tılsım olarak istihdam edilmeleri

--- SAYFA 240 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 216 Onlara göre, kökeni tarihi tarihsel olarak tespit edilen gerçek "Abraxas" mücevherlerine ait olandan daha yüksek bir antik çağa ait. Bu nedenle konuya, ilk etapta genellikle "Dracontia" olarak adlandırılan ve hatalı bir şekilde gerçek mucitleri olarak Ofitlere ve benzeri yarı Hristiyan mezheplere atfedilen Agathodæmon, Chnuphis veya Chneph figürlerini ele alarak daha uygun bir şekilde yaklaşılabilecektir. Bununla birlikte, bu son adı geçen mezheplerin bu amblemi icat etmemiş olmalarına rağmen, bunu genellikle kendi ayırt edici rozetleri veya teknik sözcükleriyle "mühür" olarak benimsedikleri inkar edilemez. Ve bu durum, tüm tılsımlar için geçerli olan, onların seval sınıfları üzerine aşağıdaki tezin önsözü olarak hizmet edebilecek bir açıklamayı ortaya çıkarıyor. Eski Dünya'nın ilkel Doğa tapınmasında tüm dinler, Evrenin görünür büyük Güçlerinin tanrılaştırılmasından ibaretti. Yüce Varlıklar bu nedenle mevcut Dünyaya aittiler ve dolayısıyla verebilecekleri tüm nimetler bu yaşamla sınırlıydı. Bu Güçlerin iyi niyetini güvence altına almak için gereken her türlü araç, yalnızca somut nimetler (zenginlik, barış, uzun ömür, nesiller) ve Musa'nın itaatkar İsrailoğullarına vaat ettiği tüm bu ödülleri içeriyordu. Bu eski dinin mirası olan, söz konusu oyma taşlar, kullanıcılara manevi değil, geçici faydalar sağlamak için tasarlanmıştı. Bu ikincisi, "mors ultima linea rerum est" inancına sahip insanlar tarafından hayal bile edilmemişti. Bu gerçek, neden pek çok Gnostik mücevherin aslında tıbbi ajanlardan başka bir şey olmadığını ve Nechepsos'tan Alexander Trallianus'a kadar kafir ve Hristiyan doktorlar tarafından düzenli uygulamalarında neden reçete edildiğini açıklıyor. Öte yandan, tek mesleği öteki dünyanın bilgisi olan gerçek Gnostikler, Kabalistlerin Musa ve Peygamberler için kullandıkları (Pistis-Sophia'nın bize çok ustaca örnekler bıraktığı) aynı yorumlama yöntemini eski dinin öğretilerine uyguladıklarında, önceki inancın tüm ürünlerini aynı Prokrusteus işkencesine maruz bıraktılar ve sonuç olarak aynı sembollerden yararlandılar - hatta daha da fazlası onları farklı şekillerde üretmeye devam ettiler. kendi önemine dair kendi anlayışları.

--- SAYFA 241 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 217 Kullanıcısını tüm hastalıklardan ve talihsizliklerden korumak amacıyla bir süs eşyası üzerinde figür olarak seçilmesinin nedenini tam da adı veren Agathodæmon - "İyi Dahi" - yedi veya on iki ışıktan oluşan bir taçla çevrelenmiş, aslan başlı devasa bir yılan olarak tasvir edilmiştir; bileşenler onun Güneş tanrısı fikrinin vücut bulmuş hali olduğunu açıkça ilan etmektedir. Bu figüre genellikle ön veya arka yüzünde uygun başlığı eşlik eder ve çeşitli şekillerde XNOYBIZ, XNOYΦIZ ve XNOYMIŞ şeklinde yazılır; buna göre gravürcü, bu zorluğun Yunan ağzına, yani B harfinin gerçek sesine en iyi şekilde hakim olabileceğini hayal eder. Kıpti XNOYB, altın; ve bu nedenle bazen onun yerini alan başka bir başlığı, XOAXN- OYBIZ'yi "Tamamen altın" olarak açıklıyor. Ancak Jablonsky, sözcüğü daha makul bir şekilde XNOYM, iyi ve IΣ, ruhtan türetir ve böylece "Agathodæmon"u ismin gerçek tercümesi yapar.† Bu sonuncusu üçüncü yüzyılda Mısır'daki kukuletalı yılan için popüler isim haline gelmişti. Lampridius'ta "Heliogabalus Ægyptios dracunculos Romæ habuit, quos illi Agathodæmonas vocant." Bu tür, Mısır anıtlarında yaygın olarak görülen ve hükümdarın başına yerleştirilen kraliyet nişanı olan Uræus'du. Modern Arapların hadji haseri, Hinduların kobra di capello'sudur. Geç Roma-Mısır üslubunda oyulmuş, karşılıklı iki imparatorluk büstü bulunan büyük bir sardla karşılaştım; tersi, Roma harfleriyle yazılmış AGATHODAEMON efsanesiyle Chnuphis Yılanı, Latince yazıtlı böyle bir muskanın bildiğim tek örneği: ama bu, Jablonsky'nin Kıpti unvanına ilişkin yorumunu doğrulamak için çok ileri gidiyor. Klasik Yunanca'da orijinal Chneph, Canopus olur; bu nedenle Kanopik vazo, hanedan destekçileri için sıklıkla iki yılanın arasında görünür. Ancak Chnuphis tılsımları için çok verimli olan o alt zamanlarda, artık mücevherlerin üzerinde Kanopik vazolar görünmüyor. * Konuyu, 'De Anno Climacterico' adlı bilimsel derlemesinde uzun uzadıya ele aldı. † Prototip, mükemmel bir şekilde HFE "Yılan" olarak adlandırılan ve insan kolları ve ayakları olan kanatlı bir yılan olan antik Atmen (Güneş) figürü gibi görünüyor. Bu nedenle mumya kutularının üzerine mahkumun koruyucusu olarak resmedilmiştir.

--- SAYFA 242 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 218 Antik Agathodæmon, türdeşi Kobra biçiminde, eski İsis tapınakları gibi hâlâ Hindu tapınaklarının çevresinde dolaşüyor; ve görevli rahibin süt adağını kabul etmek için beşlik sesiyle deliğinden çıkar. Eskilerde olduğu gibi Hindularda da gizli hazinenin özel koruyucusudur; ve bir zemindar, istifini hazırlanan saklanma yerine bıraktığında, iki kat emin olmak için altını gözetlemek üzere onunla bir yılan oluşturur. Suetonius, Tiberius'un en uygun evcil hayvanının "serpens draco" olduğunu kaydeder; ama bir gün onu bir karınca sürüsü tarafından yutulduğunu gören şüpheci Sezar, onun kaderinden uyarı alarak çok sayıda zayıf bireyin gücüne karşı dikkatli oldu; ve sonuç olarak kendisini Capri'nin ulaşılmaz kalesine kapatarak kendisini her türlü halk salgını tehlikesine karşı güvence altına aldı. Ama mücevherlerimizin üzerindeki Agathodæmon türüne geri dönecek olursak. Aslanın tacının yedi ışınının üzerinde ve onların noktalarına karşılık gelen, Yunan alfabesinin Yedi Göğü temsil eden yedi sesli harfi (ΑΙΗΙΟΥΩ) sıklıkla bulunur; Uygun yere gizemli bir ihbarda bulunulacaktır. Bu tür mücevherlerin arka yüzü her zaman S veya Z harfine benzeyen, üç kez tekrarlanan özel bir sembolle veya ortasından düz bir çubukla geçen bir spiral kordonun kıvrımlarıyla kaplıdır; Hakkında pek çok ve en tuhaf açıklamaların önerildiği bir sembol. Bunlardan en ustaca ama aynı zamanda en hayal ürünü olan, onu omurgadan geçen omurluk iliğini temsil ediyor; kesinlikle tıbbi bir tılsım için uygun bir cihaz. Ancak asıl anlamı ne olursa olsun, muhtemelen şimdiki haliyle Hindistan'dan (Gnostik ikonografinin gerçek kaynağı) ithal edilmiştir. Levha VII'de 16 ve 17. serilerde iki çeşit olarak görülmektedir. E. Thomas'ın Hindistan'ın İlkel Sikkeleri Üzerine Takdire Değer Denemesi, önemli noktalar arasında. CHNUPHIS YILANI. On ikinci yüzyıldan kalma (Bay Octavius Morgan'ın koleksiyonunda) Limoges emaye plakentinin yarısı, Bronz Yılanı "Filii İsrail'e kaldıran "Moyses"ı temsil ediyor. Diğer yarısında ise "Aron'u benzetiyorum" yazısını yazarken görülüyor.

--- SAYFA 243 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 219 kamyı, mistik Tau Haçı'nı seçilmişlerin alınlarına kalemle yazıyor. Bu tablolardan ilki, burada aslan başlı ve yeleli olarak tasvir edilen yılan temsiliinde en olağanüstü özelliği sunuyor: İskenderiye tılsımlarımızın gerçek Agathodæmon Chnuphis'i. Bu formun bu kadar geç bir döneme kadar korunması insanı şaşırtıyor: Bu, sembolün hayat ve sağlık veren olduğuna dair geleneksel inancı gösteriyor. Bu inanç, Galen'in bahsettiği gibi, Mısır tılsımının göğsü korumak için yaygın olarak giyildiği zamanlardan kalma olmalı. Musa'nın Bronz Yılanı ve Kral Nekepsos'un Plazma Agathodæmon'u büyük olasılıkla tek ve aynı kökene sahiptir; Makedonların Baktriya'da kurulmasından önce Hinduların tek parasını oluşturan o küçük külçelere para kazandırıyor. Ancak sorunun en olası çözümü, sembolün gizlice Aesculapius'un yılanla dolanmış sopasını (kendisini açıklaması çok zor) veya Mısır rahipliğinin rozeti olan benzer şekilde çevrelenmiş asayı temsil etmesidir. Ve benim bu varsayımı neredeyse kesin kılan şey, Aesculapius'un başının ön tarafında, dikey olarak yerleştirilmiş ve yılanı tarafından üç kıvrımla çevrelenmiş bir asayı (her zamanki sopa değil) arka tarafında taşıyan gens Acilia'nın as'idir. Bu tür, aşınma nedeniyle hafifçe bozulursa görünüm olarak Chnuphis sembolüyle aynı hale gelir. Spiral sıklıkla düz bir çizgiyle kesilen, bağlantısız S S S harfleri şeklini alır. Armaya atfedilen iyileştirici erdem, yine onun şifa sanatı tanrısının uygun rozetinden türetildiğini gösterme eğilimindedir. Çünkü (Theodosius'un saltanatında Bordeaux'da başarılı olan) ünlü hekim Marcellus Empiricus, gök mavisi bir İskit yeşimi üzerine kazınmış bu figürün takılmasıyla plörezi tedavisinde harika sonuçlar vaat ediyor. Bu vaat doğru olsun ya da olmasın, sembolün canlılığı muhteşemdi; çünkü bir çubuk üzerinde çift S S'ye indirgenmiş, şövalyelik zamanlarında en sevilen araç haline gelmiş, Fermesse * (SS fermés) kelimesinin ve sadakatin amblemi olarak kabul edilmiştir. Bu nedenle artık bu eski Mısır sembolü süsleniyor. * Bu işaret, en basit biçimiyle S/, popüler bir şekilde sergilendiği IV. Henri'nin tüm binalarında bolca karşımıza çıkıyor.

--- SAYFA 244 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 220 Eskiden "SS Yakaları" olarak bilinen Jartiyer Yakası. Meyrick'in bu ismi IV. Henry'nin sloganı olan "Souver-ayne"nin baş harfinden türetmesi. Derby Kontu'nun (ve tasmanın heykelinde ilk kez görüldüğü kişinin) pek ağırlığı olmadığı; çünkü o kral, Tarikatın kuruluşundan ve nişanlarından çok daha önceydi. Daha da mantıksız olanı, Camden'ın bu ismin ünlü Romalı avukat Sanctus Simo Simplicius'un baş harflerinden kaynaklandığı fikri; ve bu nedenle mesleği nedeniyle rozet olarak kabul edilmişti; bu teori, Henry'nin kraliçesi Joan of Navarre'in anıtlarında kocasıyla benzer şekilde süslenmesini kesinlikle açıklamıyor. Agathodæmon armasının yalnızca Hristiyanlık öncesine ait olmadığı, aynı zamanda bir tılsım olarak kullanımı açısından en eski çağlara kadar uzandığı, Galen'in bu konudaki notundan açıkça görülmektedir (De Simp. Med. 6 ix.). "Bazıları gerçekten de bazı taşların bu tür bir erdeme sahip olduğunu iddia ediyor, örneğin üzerlerine bağlandığında göğüs ve mide ağzına fayda sağlayan yeşil jasperin sahip olduğu kesin. Bazıları gerçekten de taşı bir halkaya yerleştirip üzerine, Kral Nechepsos'un on üçüncü kitabındaki talimatlarına göre başı ışınlarla taçlandırılmış bir yılan kazıdı. Bu tür taşlardan bir kolye yapıp onu hastanın boynuna asarak bu malzeme konusunda çok deneyimim oldu. Boyun, midenin ağzına degecek kadar aşağıya iniyordu ve Kral Nechepsos'un belirlediği şekilde oyulmuş olsalardı bile daha az faydalı olmadıkları ortaya çıktı." Nechepsos'un bu incelemesi, Büyücülerin kullanımına yönelik sıradan bir El Kitabı olmalı, çünkü Ausonius, yazarından "Quique magos docuit mysteria vana Nechespsi" olarak bahseder. "Nechespos, boş Sihir ilminin öğretmeni." ----- Gabrielle d'Estrées ile ilgili olarak sadeleştirilmiş, sesinde bir bulmaca, "S pereé d'un feature." Ancak Longpérier, aynı figürün Henri'nin annesi ve kız kardeşinin madalyalarında ve hatta Avusturyalı Anne için yazılan makalelerde de bulunduğunu gösterdi; ve eski bir kitap olan 'Les Bigarrures'ten alınan metinde verilen açıklamayı kabul ediyor, bölüm. Etienne Tabouret tarafından yazılan "Dos Rébus de la Picardie", Sieur des Accorders—(1856 için 'Revue Numismatique', s. 276). "Fermesse, don l'Amour point un Chiffre d'amour Commune en l'écriture, mais rare dans le cœur, Mais ainsi que la forme est d'un arc mis en deux Le désir inconstant froisse et brisc tes nœuds, Ce pendentif que les mains in fermessefigent." 'Papon'u Seviyorum', 16. yüzyıl.

--- SAYFA 245 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 221 Belki de sözde Evax'ın temeli olan bu kitap, ortaçağ "Lapidaria"sında bizim için korunan mühürlerin ve mücevherlerin erdemleriyle ilgili kavramların ilk kaynağıydı. Pliny (vii. 50), onu hemşehrisi Petosiris'le birlikte astrolojik bir otorite olarak aktarır; bu otoritenin "Tetartomoron" kuralına göre (ya da üç burcun konumundan çıkarılan kanun, Trine) İtalya bölgesindeki olası insan yaşamının süresi 124 yıla kadar uzanıyordu. Ve Nechepsos'u ve kitabını bir kenara bırakmadan önce, Pliny'nin (xxx. 2) Zerdüş'tünden "ancak binlerce yıl daha yeni" olan ve Yahudiler, Musa, İannes ve Jotapes tarafından kurulan ikinci bir Magi okulundan bahsettiğini buraya eklemek iyi olabilir -çünkü bu araştırmanın ileriki bir aşamasında faydalı olacaktır-. Üçlünün ilki, Juvenal'in "gizli cildi"nde "Tradidit arcano quacumque volumine Moses"ı ima ettiği Talmudcu olabilir. Her ne kadar Havari, İbrani yasa koyucunun Mısırlı muhalifleri arasında İannes ile İambres'i eşleştirse de, Juvenal bize aynı zamanda bu milletin kendi zamanında bile rüyaların dürüst yorumcuları konusundaki kadim şöhretini koruduğunu bildirir; hayır, dahası, "Daniel'den daha bilge" olduklarından, onları sipariş üzerine bile ürettirler - "Qualicunque voles Judæi somnia mittunt." "Yahudi, para karşılığında, seçtiğiniz rüyaları gönderir." Bir sonraki yüzyılda Ippolytus, Gnosis'in ilk vaizi Simon Magus tarafından kurulan "Samaritanlar"ın veya "Simonluların", düşmanlarını rahatsız etmek için bu güçten yararlandıklarını, "rüya üreten iblisleri diledikleri kimsenin başına bela açmaya gönderdiklerini" belirtir. Tılsım olarak kabul edilen oyulmuş mücevherlerin Orta Çağ'daki adı, yani "Pierres d'Israel", genel olarak sanıldığından daha sağlam temellere dayanmaktadır. Oyma figürlerin -dahası putların- Yahudilerin işi olamayacağı yönündeki bariz zorluk, kabartma olarak bu türden herhangi bir şeyi yasaklasa da, gravürle kesilmiş her türlü tasarımın giyilmesine izin veren İkinci Emir hakkındaki Rabbinicla açıklamasıyla yanıtlanmıştır.

--- SAYFA 246 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 222 Agathodæmon amblemleri için yeşil jasperin (şimdi plazma* olarak adlandırılıyor) seçimi muhtemelen renginin kutsal Asp'e (kahverengiyle bantlı yeşil) benzerliğinden kaynaklanıyordu. Figürün kendisine gelince, doğası ve anlamı hakkında çok eski bir tanıklık Eusebius'un koruduğu gelenek tarafından sağlanmaktadır (I. 7): "Yılan, şiddete maruz kalmadıkça asla doğal yollarla ölmez, bu nedenle Fenikeliler ona 'İyi Dahi', Agathodæmon adını vermişlerdir. Mısırlılar da aynı sebepten dolayı ona 'Kneph' adını vermişler ve ona özel hızlılığı nedeniyle atmaca başı vermişlerdir. kuş." "Kutsal şeylerin baş tercümanı ve Katip" unvanına sahip Epeae rahibi bu alegoriyi şu şekilde açıklamıştı: "Tüm Doğaların en tanrısal olanı, şahin yüzlü bir Yılan'dı ve görünüşü de en hoştu, çünkü gözlerini açtığı anda doğduğu bölgenin her yerini ışıkla dolduruyordu; ama onları kapattığında hemen karanlık ortaya çıktı." Ancak mücevherlerimizin üzerindeki yılan, şahin kafasıyla değil, aslan başıyla kuşatılmış gibi görünüyor; bu nedenle bu efsane, ara sıra horoz kafası yerine şahin veya aslan kafasıyla donatılan Abraxas tanrısı için daha uygundur. Ancak bu fikir kesinlikle Mitraik mücevherlerin üzerindeki ortak tasarımda, bir yılanı tutan bir adamın, yayılan başı gözlerine işaret ediyor ve onlara ışık sağlıyor gibi görünüyor. Dahası, Agathodæmon figürünün anlamı ona sıklıkla eşlik eden Keldani efsanesi tarafından açıkça belirtilmektedir, CEMECEIΛAM, "Sonsuz Güneş" ve bazen ardından gelen ΨE muhtemelen kutsal rakamlar olarak kullanılır çünkü Yunan aritmetiğinde 705'in gücüne sahiptirler. Aynı efsane Phœbus'un klasik bir figürüne eklenmiştir (örneğin, madeni paralarda görüldüğü gibi). (SOLI INVICTO COMITI efsanesi) Marlborough Kabinesi'nde sarı bir jasper üzerine kazınmıştı; bu, burada Chaldee yazıtına verilen yorumun doğruluğunu yeterince kanıtlayan bir gerçektir. Astroloji de aynı şekilde erdemlerin onaylanmasına yardım etti. * Modernlerin yeşil jasper'ı eskilerin molokitleri veya molochalarıydı, çünkü Pliny onu opak, koyu yeşil ve özellikle muska yapmak için kullanılan olarak tanımlıyor.

--- SAYFA 247 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 223 mühür. Büyük otorite Hephaestion (yani Salmasius tarafından alıntılanmıştır), XNOYMIC'nin Decani'lerden birinin veya Yengeç burcundaki üç baş yıldızın adı olduğunu gözlemlemektedir; Başka bir astrolog ise sözde yıldızın Aslan'ın göğsünde yer aldığını ve bu nedenle insanın göğsündeki tüm hastalıkların tedavisinde etkili olduğunu ortaya koydu. Ve aslında bu son sözün, Chnuphis mücevherlerinden birinin arkasına kazınmış olan ΦΥΛΑCCE ΥΓΙΗ CTOMAXON ΠΡΟΚΛΟΥ, "Proclus'un göğsünü sağlıklı tutun" duasıyla doğrulandığını görüyoruz. Aynı türden diğerleri, yine, genellikle bir yılan şeklinde düzenlenmiş, sözcükleri değişen, ancak her zaman Devlerin, yani kötü ve asi Meleklerin "Kırıcı" veya "Alaycı"sı olan ΓΙΓΑΝΤΥΡΗΚΤΑ veya ΠΑΙΚΤΑ, "Kırıcı" veya "Alaycı" sıfatıyla biten uzun bir Kıpti efsanesiyle çevrilidir; Çünkü Devlerin Jüpiter'e karşı savaşıyla ilgili Yunan masalı yeniden canlanmıştı; Ahriman ve cinlerinin Hüzmüz'e ve İyilik Bakanlarına karşı isyanına Zerdüşt yorumu uygulanmıştı. Bir tılsım kullanmanın yöntemi Magic Papyrus, § 9'da şöyle anlatılıyor: "Alleius Cræonius'un Lambaya Konuşulan Büyüsü." "Wcmarmacw tonnourai crh millon derkuwn na law soumyhfuton soumyhnijsi swsia siawi, Sen dünyayı sarsan sensin! Gir ve falanca konuyla ilgili bir kehanet ilet. Qoio kotoq fqoufnoun nouebouh eptaspacatou. Önde oturan oyma taş (I.g.) Serapis, Mısır tacına (fesleğen) sahiptir. xx ve esasının üzerine bir ibis, taşın arkasına kilitleyin ve kullanmak üzere yüzüğü tutun; sağ elinizde bir zeytin ve defne ağacı dalını tutun, bu arada büyüü yedi kez tekrarlayın ve yüzüğü sol elinizin sağ parmağına (oyma) doğru çekerek, sol kulağınıza yapıştırın ve uyuyun. bir." Bu tılsımın amacı (böyle belirtilmese de) kehanet rüyaları elde etmektir; bunlar aslında El Kitabı'nda bir sonraki tılsımın kullanımından sonra ortaya çıkacak etkiler arasında sıralanmıştır. Her ne kadar bu Chnuphis mühürlerinin orijinal icadı tartışmasız bir şekilde önceki sayfalarda işaret edilmiş olsa da, yine de

--- SAYFA 248 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 224 Aynı şeyin, ilk kez "Gnostikler" unvanını alan çok sayıda ve etkili mezhep tarafından manevi anlamda benimsenip yorumlanmış olması, olayın doğasından kuvvetle muhtemeldir. İnançlarının temel doktrinlerinde bunu yapmak için tamamen yeterli bir nedenleri vardı. Bu geçiş teozofilerinin en parlak döneminde yazan, bilgili ve ılımlı Hippolytus, gerçek 'Tüm Sapkınlıkların Reddi'ni ve Beşinci Kitabını, "kendilerine ilham verdiği bazı argümanlarla kanıtladıkları gibi, kendi dinlerinin yazarı olarak Yılan'la övünmeye cesaret eden o mezhep" tanımlıya açar. Bu nedenle, bu inancın havarileri ve rahipleri, "Naaseni" olarak adlandırılmıştır. 'Naas', İbranice yılan anlamına gelir: ancak daha sonra kendilerine 'Gnostikler' adını verdiler çünkü dinin derin şeylerini yalnızca onlar anladılar. Bu mezhepten, kendi icatlarıyla orijinal öğretileri çeşitlendirerek yeni sistemlerin kurucuları haline gelen birçok başka öğretmen çıktı. Daha ileride bu konuyla doğrudan ilgili bir pasajı var. "Bu Naas taptıkları tek şeydir, bu nedenle 'Naaseni' (yani Ofitliler veya Yılana tapanlar) olarak adlandırılırlar. Aynı Naas kelimesinden Cennetin altındaki tüm tapınakların (nao...) bu adı aldıklarını iddia ederler. Ve her Naas buna adanmıştır her ayın, tören, gizem, yani kısacası; Cennetin altında bu Naas'ın girmedığı tek bir ayın bulunamaz. Çünkü Yılanın elementi simgelediğini söylerler. Su ve Miletus'lu Thales, ister ölümlü ister ölümsüz olsun, ister canlı ister cansız olsun, her şeyin ona tabi olduğunu ve bir tek boynuzlu atın boynuzu gibi tüm iyi şeylere sahip olduğunu, böylece Cennet'ten aktığı ve dört başa bölündüğü süreç her şeye güzellik ve mükemmellik kattığını iddia eder. Bu Naas gökkubbenin üzerindeki sudur ve aynı şekilde Kurtarıcı'nın bahsettiği "canlı su" da tüm Doğa bu Suya çekilir ve her biri kendi türüne göre, mıknaş taşının demiri, deniz şahininin ışığını veya kehribar samanlarını çekmesinden daha büyük bir hırsıyla aynı sudan kendi doğasına benzer şeyleri çeker.

--- SAYFA 249 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 225 övünmek için: Biz, Babil'in ortasından akan Fırat'ın canlı suyundan kendi payımızı çeken Ruhaniyiz; ve Kutsal İsa'nın bulunduğu Gerçek Kapı'dan içeri girenler. Ve üçüncü Kapıda Gizemi kutlayan, bedensel şehvetin Kötü Ruh ile konuşan Saul gibi toprak kaptan değil, Davut gibi boynuzdan gelen tarifsiz merhemle meshedilen tek Hristiyanlar arasında biz varız. Tarikatın daha yeni bir öğretmeni olan ve kendilerini "Peratai" veya Fatalist olarak adlandıran şubeyi kuran Euphrates'in, takipçilerinin bu Chnuphis mücevherlerini ne anlamda kabul etmiş olabileceklerini gösteren bir pasajı var: "Bundan dolayı İsrail Oğullarına. Vahşi doğada ısırılanlar Musa, Gerçek ve Kusursuz Yılanı gösterdi; Kime güvenirse, o, Vahşi Doğanın yılanları tarafından ısırılmayacak, yani Güçler tarafından zarar görmeyecektir. Bu nedenle, Mısır'dan, yani bedenden ve dünyadan çıkanları, o Kusursuz, Her Şeyle Dolu Yılan dışında hiç kimse iyileştiremez ve kurtaramaz. O'na güvenen kişi, Vahşi doğanın yılanları, yani doğuşun tanrıları yüzünden yok olmaz." Fırat'ın (saf bir astrolog) başka bir yerde "ölüm tanrıları" olarak adlandırdığı bu son Güçler, "doğmuş olan herkese değişken doğuşun ölümcül boyunduruğunu dayatan", yani ölümün gerekliliği, doğumun zorunlu sonucu olan yıldız falının yıldızlarıdır; bu doktrin, kullanıcıyı astral cinlerin kötü etkisine karşı korumak için bir tılsım olarak Yılan mührünün etkililiğine yakından yol açar. Aslında Ofitler, çağımızdan önceki iki yüzyıl boyunca dinlerinin Küçük Asya'nın büyük şehirlerinde baskın olması gereken Baküs Mystae'sinin meşru torunlarıydı. Nüvizmatikten türetilen bir argüman ortak bir gerçeği ortaya koyuyor: başlıca şehirler olan Efes, Apamea'nın paraları; Bergama, esas olarak Bakkhos Yılanı'nın ön tarafında bulunan ve kendisini kutsal sandıktan yükselten Cistophori şeklinde çıkarılmıştır; tersi için, iki yılan yuvarlak meşalelere dolanmıştı.

--- SAYFA 250 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 226 ABRAXAS. I. ABRAXASTER VEYA ÖDÜNÇ ALINAN TÜRLER. Bellermann, 'Drei Programmen über die Abraxas-gemmen'* adlı anlaşılır küçük incelemesinde konusunu üç bölüme ayırmıştır: gerçek Abraxas, bunların hepsi genellikle bu şekilde anılan Pantheos'u taşır ve yaratılışı Basilides'in kendisine atfedilmiştir; Abraxaster ya da eski dinlerden alınan, ancak Gnostik yarı-Hristiyanlar tarafından kendi yeni fikirlerinin ifadesine uyarlanan tipler; ve Abraxoid, her ne kadar kaba bir şekilde Basilidan mücevherleri olarak kabul edilse de, Basilides'in kendi doktrinleriyle hiçbir bağlantısı olmayan, kökenlerini tamamen onun veya daha önceki zamanların astrologlarına borçludur. Bu nedenle Abraxaster mücevherleri, ilk yaratımlarının bu önceliği nedeniyle, haklı olarak dikkate alınması gereken ilk iddiaya sahiptir; ve konuyu bu şekilde ele alma tarzı, Gnostik inançta bize olağanüstü gelen birçok fikrin kaynağını aydınlatmak gibi ek bir avantaja da sahiptir. Trajan ve Konstantin'in hükümdarlıkları arasındaki iki yüzyıl boyunca Roma İmparatorluğu'nda hakim olan inançların garip bir şekilde heterojen karışımı, 'Historia Augusta'daki sayısız anırtırmalarla ve aynı şekilde bu araştırmacının konusu olan onların somut anıtlarıyla örneklenmektedir. Suriyeli rahip Heliogabalus'un imparatorluk gücüne geçmesi, tılsım yapımcılarına ne büyük bir cesaret (gerçekte yeterince az ihtiyaç duyuldu) vermiş olmalı! "İtalya'nın her yerinde, her iki taraf da daha fazla acı çeksin diye, her iki ebeveyni de hayatta olan asil doğumlu ve göz alıcı güzelliğe sahip oğlanları seçerek insan kurbanlar kurban ederdi. Aslında her türden sihirbaz ona eşlik etti ve her gün sanatlarını uygularken, o da onları her türlü teşvik etti ve özel favorileriyle tanıştığı için tanrılara şükranlarını sundu, aynı zamanda kurban edilen çocukların bağırsaklarını araştırdı ve kurbanlarına kendi ulusal dininin kurallarına göre işkence yaparak öldürseye işkence ediyor." —(Lampridius.) Ve yine de aynı eğlenceli tarihçi bunu söylüyor * Berlin, 1820.

--- SAYFA 251 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 227. Daha önce tasvir ettiği canavarın Alman kuzeni olan örnek İmparator Severus Alexander'ın başarıları arasında şunlar yer alır: "Yargısal Astroloji (mathesis) konusunda büyük bir uzmandı, böylece astrologlara bu bilimi Roma'da kamuya açık olarak açıklama ve öğretme izni verdi. Üstelik kurbanlar (haruspicina) aracılığıyla kehanet yapma konusunda çok yetenekliydi; aynı zamanda kuşlar aracılığıyla mükemmel bir kehanet (ornithoscopus), hatta İspanya ve Pannonia'nın Kahinleri." Aynı "her yönden başarılı beyefendi" (Elizabeth dönemi deyimini kullanırsak), özel şapelinde (Sacrarium) İbrahim ve İsa'nın heykellerini Orpheus ve İskender'in yanında dikti; çılgın selefi evrensel senkretik bir din kurmanın büyük fikrini tasarlarlarken; Emesene tanrısını (aerolit) Roma'ya ilettiği için Palatine'de onun için bir tapınak inşa etti ve Vesta'nın ateşi olan Palladium'u oraya aktardı. Ancilia, Kibele -kısacası, Romalılar için en kutsal olan ibadet nesnesi ne olursa olsun, dahası- "Yahudilerin ve Samiriyelilerin dinlerini ve Hristiyanların bağlılığını, böylece kendi tanrısı Elagabal diğer tüm inançların gizemine sahip olsun" diye aynı merkeze çekmekten söz ediyordu. ancak bunlar, Hristiyanlığın öğretilerinin Gizemlerin eski öğretileriyle garip bir şekilde birleştiğini savunan yeni ortaya çıkan mezhepler tarafından daha ruhsal anlamda kabul edildiler.* Tüm bu ödünç alınan türler arasında en sık görülen ve en önemli olanı Çakal başlı Anubis'tir (bazen çift başlı, insanoğlu kendisinininkine eklenir) ve eskiden olduğu gibi ruhları yönetme makamını belirtmek için Hermes'in caduceus'unu taşır; alt dünya,† ancak Pleroma'daki son dinlenmelerine giden gezegensel yol boyunca. Böylece Gnostik * Gerçek türlerin çoğu - mummylanmış dik Osiris, uzanmış İsis, Nil, nilüfer çiçeği üzerindeki Horus, Anubis vb. - çağdaş İskenderiye sikkelerinde görülür; bu nedenle bunlar yalnızca İbranice yazıtlar onların yazarlığını onayladığında Gnostik ürünler olarak kabul edilebilir. † Petemenopt'un (ya da Ammonius'un) mumya sandığı üzerindeki resimlerde, cesedin içinde yer alan papirüs ritüelinde çağrılan Batılı Osiris, tahtında otururken görülüyor;

--- SAYFA 252 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 228 İncil, "Pistis-Sophia" (§ 20), Kurtarıcı'nın, Beş güç kelimesi ve Yükselişinde karşılaşılacak tüm Hakimiyetin isimlerinin yazılı olduğu parlak elbisesini aldıktan sonra onu önce gökkubbenin Kapısına, sonra kürenin Tanrısına, sonra Kader Küresine ve son olarak da Oniki büyük Eon'a getirir: hepsi Bu Güçler, kendi isimlerinin onun cübbesinin üzerinde yazılı olduğunu gördüklerinde korkuya kapıldılar ve ona ilahiler söylemeye başladılar. Bu Anubis-Hermes, Kötü Güçlere karşı kazandığı zaferi ilan etmek için bazen bir palmiye dalını sallıyor gibi görünüyor; ya da Mısır'ın Ölü Ritüeli'nde yaygın olarak resmedilen "ruhun tartılması" sahnesi olan psikostazyia başkanlık etmek. İkinci karakterde, burada dirilerin ve ölülerin Yargııcı olan Mesih'i temsil ediyor; ancak ortaçağ sanatındaki halefi, teraziye tutan Başmelek Mikail'dir. Eski Yunan mücevherlerinde Hermes sıklıkla öne doğru eğilmiş, elinde caduceus olarak ve mistik erdemleriyle bir ruhun dünyanın derinliklerinden çıkmasına yardım eden biri olarak temsil edilir; bu, Kurtarıcı'nın ruhları Araf'tan kaldırdığı ortaçağ resmiyle biçim açısından, muhtemelen kökeni açısından da tuhaf bir tesadüftür. Kıyamet Gününde Ahriman'ın takipçileriyle birlikte içine atılacağı yanan bir erimiş metal gölü olan Zerdüşt Cehennemi, nihai arınmaya ve mahkûmların bozulmamış durumuna geri getirilmesine itiraz etmişti; Origen tarafından savunulan ve Jerome tarafından kısmen izin verilen merhametli bir doktrin. Hermes'ten, Psychopompos'un bu özel karakteri, Naaseniler (Ofitler) tarafından, Kurtarıcı'nın en büyük makamındaki kehanet temsilcisi olarak büyük ölçüde yararlanılmıştır. Hermes'in ruhları karanlıktan Elysium'a yönlendirmesini, kelimelerin özel anlamlarıyla, aydınlanmışların zihinlerini Cehaletten Bilgiye yönlendiren Mesih olarak yorumladılar. Tahmin edilebileceği gibi, büyük ölçüde onun yanında ————— karısı ve kız kardeşi Isis'e yöneldiler. Önünde çiçekler, meyveler ve içkilerle dolu bir sunak duruyor. Pschent (uzun başlık) ile taçlandırılmış çakal kafasıyla tanınan Anubis, Yunanlıların Hermes'i gibi, göksel ve cehennemsel bölgelerde (Dört Amenti'nin yeri) önemli görevleri eşit olarak yerine getirir, mezar bandajlarına sarılmış ve dua eder bir tavırla ellerini havaya kaldırmış, babasına ölü Petemonept'i sunar.

--- SAYFA 253 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 229 Cyllenius soyadlı Hermes'e tapınılan özel sembol. Nesneye ilişkin mistik açıklamaları arasında ilginç bir gerçek ortaya çıkıyor; bu nesnenin popüler adı "gaqofÖron", "iyi şans getiren" idi, bu nedenle de yol kavşaklarına ve evlerin tepelerine dikilmişti. Ancak antik dine gelince, daha sonra Sütun olarak değiştirilen bu niteliğin, ayrılan ruhların rehberi Cyllenius'u temsil ettiği (tıpkı aynı figürün, lingam'ın, modern Hinduizm'de ölümlerin efendisi Siva'yı temsil etmesi gibi) ortaya konduğu için, heykel temsillerinin neden ölenlerin üzerine yerleştirilen en eski anıt biçimi olması gerektiği açık bir şekilde ortaya çıkıyor. Anıtlar, mezar sakini için Ruhların Rehberi ve Çobanının daimi korumasını güvence altına aldı; devasa bir fallus bunu taçlandırıyor. Bugün tarihi kesin olarak bilinen en eski mezarın zirvesi, Lidya kralı Alyattes'in tümölüsü. Asyalı sömürgeciler de sembolün koruyucu erdemlerine dair aynı inancı İtalya'ya taşıdılar; Taşa oyulmuş bu yazı düzenli olarak mezarın kapısının üzerinde yer alıyordu. Geçenlerde bir tanesi elime geçti; üzerinde, üzerinde huzur bulunan merhum Etrüsk'ün adı ve soyadı yazılıydı. çok uzun zamandır korunan, SVSES FELVS FENTV, "Suses, Phintas'ın oğlu." Anubis'in bu ikili karakteri, sıradan bir gözlemciye en ortodoks tip olan, omuzlarında bir lamh taşıyan, esasına yaslanan, belini uzun ve dalgalı uçları olan bir kuşakla bağlanmış İyi Çoban'ı temsil eden, bana ait bir sardun üzerindeki figürle çok ilginç bir şekilde ifade ediliyor. Ancak daha yakından incelendiğinde, bu kadar masum şahsiyet kendisini Mısır'ın çift başlı tanrısı olarak görüyor, çakalın görevini yapan kuzu kafası, adaminkiyle aynı omuzlardan çıkıyor, kuşaktaki uç kısım ise kurt canavarın gür kuyruğuna dönüşüyor ve "latrator Anubis" şaşkın gözlerimiz üzerinde parlıyor. Anubis ile İsa'nın karakterlerinin bu şekilde özdeşleştirilmesi, birkaç yıl önce keşfi Roma'da büyük bir sansasyon yaratan, Palatine'nin geniş binalarının altına gömülmüş (antik zamanlarda) bir evin bir odasının sıvasına kabaca çizilmiş (graffito) çizimi doğru bir şekilde anlamamızı sağlar.

--- SAYFA 254 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 230 Bu, ellerini dudaklarına götürerek geleneksel tapınma biçimini yapan ve eserinin amacını AΛΕΞΑΜΕΝΟC CEBETE ΘΑΕΟΝ yazısıyla ifade eden, kendisine tapan kişinin önünde, bir kaide üzerinde duran, uzanmış elleriyle bir Latin Haçı tutan aynı çakal kafalı adamı temsil etmektedir. Gerçekte dindar ama okuma yazma bilmeyen bir Gnostik üretimi, mevcut sahipleri* tarafından çok edici bir kafir küfür ve iyi Hristiyan Alexamenos'a yönelik bir alay olarak yorumlanıyor, çünkü çakalın kafasını eşek kafasıyla karıştırıyorlar ve sonuç olarak kendi Haçlarının kasıtlı bir karikatürünü hayal ediyorlar. Bu resmin keşfi, Tertullianus'un (Apol. xvi.) muhaliflerine söylediği bir pasajı açıkça göstermektedir: "Diğerleri gibi siz de rüyanızda Eşek Kafasının bizim tanrımız olduğunu gördünüz. Ancak yakın zamanda, bir kiralık katilin bir boğa güreşçisinin üzerinde 'Hristiyanların tanrısı' gibi bir yazı bulunan bir resim ortaya koymasından bu yana, tanrımızın yeni bir versiyonu Roma'da kamuoyuna duyuruldu." ONOKOIHTHΣ.' O şekilde tasvir edilmişti: eşek kulaklı, ayaklarından biri toynaklı, elinde bir kitap tutan ve toga giymiş." Madde tarafından tasvir edilen Anubis'in tam bir açıklaması (Lev. ii. c. No. 1.), ancak tanrının bir kitap yerine bir caduceus ve palmiye dalı taşımaya dışında. Aynı iftira daha sonra bizzat Hristiyanlar tarafından Gnostiklerin hesabına aktarıldı. Mısır canavarını tanımadıklarından, (belki de kasıtlı olarak) çakalın kafasını eşek başıyla karıştırdılar; gerçekte mücevherlerimizin kaba çizimine çok benziyordu. Böylece, dördüncü yüzyılın sonunda Epiphanius'un "Gnostik Sabaoth'un bazılarının göre eşek yüzüne, bazılarının göre ise domuz yüzüne sahip olduğunu; bu nedenle Yahudilerin domuz eti yemesini yasakladığını" iddia ettiğini görüyoruz. Bu ikinci kavram, Petronius'un 'Judæus licet et porcinum numen adoret' adlı eserinde değindiği çok eski bir kavramdı. Sabaoth, Gnostikler tarafından Yahudilerin ulusal tanrısı olarak kabul edildiğinden, bir canavarın diğeriyle aynı şekilde karıştırılmasının, duvardan kesilip Collegio Romano müzesine bırakılmasının gerçek kaynağı olması muhtemel görünüyor.

--- SAYFA 255 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 231 eskiler arasında çok yaygın olan ve Tacitus tarafından alıntılanan görüş (Hist. v. 4). "Kudüs'teki Tapınağın içindeki saygısız gözlerden büyük bir gayretle korunan kutsal nesne, rehberliği sayesinde susuzluklarını ve sıkıntılarını giderdikleri yaban eşiği figürüydü; Musa, bu hayvanlardan oluşan bir birliğin hareketlerini gözlemleyerek, suları takipçilerini çölde yok olmaktan kurtaran pınarı keşfetti." Bu efsane ayrıca Yahudilerin gerçek tanrısının Bacchus olduğu inancıyla da bağlantılıydı, çünkü eşek şarap tanrısı için kutsaldı. Bu adanmışlık için Pliny, eşiğin, diğer tüm dört ayaklılar için ölümcül bir zehir olan, ancak Bacchus'a özel olarak adanan bir bitki olan rezeneyi sevmesinde tekil bir neden bulur (xxxv. 1). Yine, 'Meryem'in Soykütüğü' sahte müjdesi, Barachias'ın oğlu Zekeriya'nın ölüm sebebini, Tapınağa girerken Mabedin içinde eşek suratlı bir adamın ayakta durduğunu gördüğünü ve o, insanlara bağışlamak için dışarı fırladığında, Yazıklar olsun size! Kime ibadet edersiniz? değerlendirme onu dilsizliğe kaptırmıştı. Fakat daha sonra, konuşması düzeldiğinde ve gördüklerini Yahudilere açıkladığında, onu kafir olduğu gerekçesiyle öldürdüler. Ve bunu, Baş Rahibin giysisinin eteğinin etrafına çanlar taktırmasının nedeni olarak gösterdiler; böylece bu canavar tanrı, çınlamalarıyla insanın yaklaştığı konusunda uyarılabilir ve böylece kendini gizlemek için zaman bulabilirdi. Bu çılgın hikaye yalnızca Epiphanius tarafından korunmuştur, çünkü orijinal eser tamamen kaybolmuştur. Bu isim Aziz Matta'ya atfedilmiş ve adını yine bir bakireden doğduğunu iddia ettikleri Meryem Ana'ya kek kurban etme geleneklerinden alan Collyridians tarafından özel ders kitapları olarak alınmıştır. Riez piskoposu Faustus, Meryem'in soyuna ilişkin aynı müjdeyi aktarır. Ancak hala mevcut olan kıyamet müjdesi 'Meryem'in Doğuşu' tamamen farklı bir karaktere sahiptir ve en ortodoks aptallığın sadece bir keşiş icadıdır; ve 'Protevangelion' ile birleşerek Meryem Ana'nın tarihini ortaya koyan tüm ortaçağ resim ve heykellerinin kaynağı haline geldi. Aynı Mısırlı aileye ait olan Harpocates veya Horus (ilkbahar güneşi) adlı çocuk da aynı şekilde sembolüne sahiptir.

--- SAYFA 256 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. doğurganlık canavarca abartılmış ve bol tohumlarıyla aynı fikri ifade eden nilüferin üzerine oturmuş; ve ayrıca Mükemmellik, çünkü Iamblichus'un gözlemlediği gibi, çiçeği, meyvesi, soğanı daire biçimini sergiliyor. Macrobius da Horus'un, gecenin ve gündüzün yirmi dört saatine adını veren Apollon'un Mısırlı eşdeğeri olduğunu belirtir: ve onun karakterinin bu kabulü, onu Yunan Güneş tanrısıyla özdeşleştiren İskenderiye plazması (Viyana Kabinesi, I. 39) tarafından kaydedilmiştir: ΜΕΓΑΣ ΟΡΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝ ΑΡΠΟΚΡΑΤΗΣ ΕΥΛΑΤΟΣ ΤΩ ΦΟΡΟΥΝΤΙ. Sık sık elçisi karakterinde Anubis'in yanında görünür. Horus'un yine Luna'ya adanan diz çökmüş Cynocephalus babununa taptığı görülüyor. Bu son tuhaf hayvan da tanrılarının yazıcısı Thoth'a aitti ve etkisinin tekil olarak onun yapısını etkilediği varsayılan Ay'ın sembolü olan, her tarafı yazıtlarla kaplı ve bir üçgeni destekleyen bir sütunun önünde ibadetlerini yerine getiren favori bir Gnostik cihazdır. Bu sütun, Iamblichus'un Porphyrius (Jam. De Mysteriis, II.) tarafından kendisine yöneltilen tüm soruları çözdüğü "Hermes Sütunları"nın yeterince açık bir şekilde ifade etmektedir. Bu imayı daha kesin hale getirmek için, bu varlıklar büyülerde özel adlarıyla "Titanlar" olarak bile anılıyor. Ficoroni, Formæ No.4'te, Dioscuri'yi birbirine bakacak şekilde, dostluk göstergesi olarak sol ellerinde her biri bir situla olacak şekilde mızraklarını aşağıya doğru tutan 3 B boyutunda bir madalyonun tersini dökmek için bir kalıp vermiştir. Arkada, dikey olarak iki satır halinde CABAQT: Exergue'de TITAN, başlığın geri kalanını kabul etmeyen boşluk - ayrıca böyle bir anıdan daha fazlasını gerektirmeyecek kadar iyi biliniyor. Horus sıklıkla kutsal bir kayıkla göklerde seyrederken tasvir edilir; Barış iki şahin tarafından yönetilir; Başlarında güneş ve ay bulunan güneş amblemleri, büyük Abraxas tanrısının kendisiyle aynı ΙΑΩ, ΑΒΛΑΝΑΘΑΝΑΛΒΑ vb. unvanlarını alıyor ve haklı olarak, iki kişileştirmede de aynı fikir ifade ediliyor. Horus, Heliodorus'un kaydettiği gibi (Æth. ix. 22), Yunanca adı Ne...loj aynı zamanda mistik güneş sayısı 365'i de içeren Nil'e de uygulandı; Baris'teki bu gezgin, yüzen çocuk Hindoo Neryana'ya benziyor

--- SAYFA 257 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 233, tüm vücudu maviye (nila) boyanmış, suların yüzündeki argah yaprağında. Benzerliği tamamlamak için, Anubis'in elindeki bir iple düzenli olarak taşınan situla, modern Brahminlerin lotah, piriç içki bardağıdır. Bu ortak amblemler, baris ve sarmal yılan, Pistis-Sophia'daki (§ 359) dikkat çekici bir pasajla Gnostik anlamlarını tam olarak açıklamaktadır. "Ve güneş kursu, kuyruğu ağızında olan, sol tarafta Yedi Güç'e doğru çıkan, beyaz atlara benzeyen dört Güç tarafından çekilen bir Büyük Ejderhaydı. Ancak Ay'ın gidişi bir tekne şeklindeydi, dümeni iki beyaz ineğin aynı çizdiği bir erkek ve dişi ejderhayı gösteriyordu ve kıçta, ışığı Hükümdarlardan uzaklaştıran ejderhalara rehberlik eden bir çocuk figürü (kitaptaki düzenli eşanlamlısı) asi Eonlar, Zodyak'ın efendileri) ve çocuğun önünde bir kedinin benzetmesi vardı. "Ruhsal İnsan"ın Yeniden Doğuşu zaman zaman bu tılsımları süsler; bu tılsımlar, ruhun tanınmış amblemi olan ve "quadrupedum ritu" olarak canlandırma operasyonuna sevinçle teslim olan çıplak bir kadını hamile bırakan Güneş Aslanı ile en materyalist biçimde sembolize edilir. Ve bu şekilde yenilenen manevi insan, yine boynundan kocaman bir yılanı tutan bir insan taslağı altında tasvir ediliyor; her ikisi de tamamen yazılı harflerle dolu, bunların arasında mistik Yedi Ünlü harfin büyük ölçüde hakim olduğu. Ancak Scaliger, Salmasius'un yukarıda alıntılanan eserinde aktardığı gibi, bu figürü, tüm isimlerinin kendi taslağı içinde özetlendiği varsayılan 365 Æon'un birleştirilmiş temsilcisi olarak alır; kısacası o, Pleroma'nın amblemidir ve Kabalistlerin "Adem-Kadmon'unu", İlkel İnsan'ı, Ophite Adamas'ı, onun suretinden sonra ikinci Adem'in yaratıldığı yeri temsil eder. Veya yine, bu aynı kombinasyonun, erdemleri olağanüstü bir şekilde yüceltilen kırk ve dokuz Gücüyle Yedi Sesli Harfi sergilemesi amaçlanmış olabilir. Sözleri başka bir yerde alıntılanan Pistis-Sophia'nın (§ 376) ilham verici yazarı.* Fakat gerçek doğrudan Goodwin'in 'Sihirli Papirüsü' ile ilgili olduğundan, çeşitli sesli harf kombinasyonlarıyla biten bir büyü'nün (No. 1) sonunda, pro-

--- SAYFA 258 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Önümüzde 234 mühür varken, burada aynı müjdenin (358) Kurtarıcı'nın "Duasını" boşalmayla açmasını sağladığından söz edilebilir, AEHIOYΩIAΩΩA IQIA; Tanrı'nın mistik Adını saran bu büyü, bu kadar önemli bir tılsımı doldurmak için seçilecek en bariz büyüydü. Bu araştırmayı, Orta Çağ'daki Hapsburgh Hanesi'nin sloganının Latince sesli harfler olan A.E.I.O.V. olduğunu belirterek bitirmek de yersiz değildir. Bu esrarengiz mektuplar, imparatorluk haysiyetiyle şişirilen sonraki nesillerin kibri tarafından "Austriae est imperare orbi universo" kehanetinin baş harfleri olarak yorumlandı. Ancak, beş Latin harfinin, antik Dükler arasında bazı aydınlar tarafından (belki de simya çalışmaları sırasında edinilmiş) Yunan alfabesindeki Gnostik yedi harfle aynı aşkın erdemleri içerdiğinden benimsendiğinden şüpheleniyorum. Roma Venüs'ünü ve Juno'yu temsil eden kanatlı tanrıçalar Athor ve Sate, bazen bu tür efsanelerle birlikte bulunurlar; bu da onların da dışıl Æon'lar arasındaki bazı temsilcileri olarak Gnostik hizmete zorlandıklarını açıkça ortaya koyar.* Ancak gerçek karakteri neredeyse meydan okumayla ilgili bir varsayım oluşturan, ancak açıkça çok garip bir şekilde birbirine karışmış çok farklı fikirlerin ürünü olan başka bir şekil, onun canavarlığını şaşkın bakışlarımıza sürekli olarak sunar. Yaşlı bir adam, Priapeli, dört kanatlı, dört eliyle bir o kadar çok asayı kavıyor; aynı şekilde akbabanın yayılan kuyruğuna sahiptir ve baris'te veya kıvrılmış yılanın üzerinde veya bir ağaç gövdesi üzerinde yatay olarak durur ve buradan budanmış beş dal çıkar. Güçlü bir kurtarıcı olmalı, çünkü kendisine Abraxas'ın kendisi gibi AB/ANAΘANA/BA unvanıyla hitap ediliyor! Ancak canavarca sıralamadaki en göze çarpan sembol, gizli anlamının bir açıklamasını akla getiriyor ve her birini telaffuz eden aşağıdaki ————— "A, ağzı açık, bir dalga gibi yuvarlandı. O, ruhsal tehditler için kısa bir şekilde. IAQ, Yeryüzüne, Havaya, Cennete. E, sinosefalus tarzında. O, yukarıda söylenenle aynı şekilde. H, ile nezaket sanki uzunmuş gibi Çoban'a (Hermes) yöneldi. * Valentinus Æon'larını erkek ve dişi olmak üzere çiftler halinde yaptı.

--- SAYFA 259 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 235 Gnosis'in en çılgın öğretmeni Justinus'un anlatımı. "Bu nedenle Eden'e dedi ki, Anne, işte oğlun! Yani hayvanı ve dünyevi bedeni. Ancak kendisi, ruhunu Baba'nın ellerine teslim ettikten sonra İyi Olan'ın yanına yükseldi. Şimdi bu İyi Olan Priapus'tur, her şeyden önce yaratan. Bu nedenle ona Priapus denir çünkü her şeyi ilk o yaptı (™ priapÖisi). * Bu nedenle her tapınakta kuruludur, tüm Doğa tarafından onurlandırılır ve aynı şekilde Etrafında sonbaharın meyveleri asılıydı, yani yaratıcısı olduğu Yaratılış'ın meyveleri, çünkü daha önce var olmayan Yaratılışı ilk kez o yarattı." Bu çok sık görülen tip, devasa bir yılanın kıvrımlarına sarılmış bir mumya, antik agatho-iblislerin sonraki dünyadaki korumasına veya daha yeni Ophites'in manevi Naas'ına bir ima olarak kolaylıkla açıklanabilir. Aynı inanç aynı zamanda Fenike'nin Atergatis'i gibi aynı sürüngenin sırtına oturan kadın şeklindeki o çok zarif alegoriyi de doğurmuştu. Ortaçağ batıl inancında oynadığı rol açısından diğerlerinden daha ilgi çekici olan Osiris ya da yaşlı adamdır; başı saçılmış, her zaman ön yüzde gösterilen, kolları göğsünde çaprazlanmış terminal bir figür, Tapınakçıların gerçek Baphomet'i. Bazen o, yanlarından üzerlerine iki ırmak akan dört meleğin başları üzerinde havaya kaldırılır. Bu grup Dört Element tarafından desteklenen Hürmüz olarak açıklanmıştır; Her ne kadar muhtemelen Hanok peygamberin bahsettiği (xviii.3) kavramına atıfta bulunsa da, "Aynı zamanda yeri ve gök kubbeyi taşıyan Dört Rüzgâr'ı da gördüm." Gerçekte bu fikir Mısırlı olmaktan çok Asurlu bir kadroya sahiptir, çünkü Asur eserlerinde Athor (Mylitta) sıklıkla uzattığı kollarından Yaşam Sularını dökerken görünür; ve yine İranlı dişi Ized Arduishar, yoruma göre "Yaşayan su veren"dir. ‡ Eski biçimin ilginç bir örneği, başka bir kaynaktan ödünç alınmıştır. Yani, Priapus'un uygun sembolü, ya fallus ya da Mısır Tau'su. † HFE mumya kasalarının üzerine tam da bu kapasitede boyanmıştır. ‡ Tarsus'ta (1863) Sev aurei'si eşliğinde keşfedildi. Longperier tarafından şu şekilde tarif edilen bir tılsım olan Alexander ve Gordian III.: "Lapis-lazuli'den yapılmış muska, set

--- SAYFA 260 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 236 manevi anlamda, Pencap'ta (Binbaşı Pearse) bulunan, aralarındaki alanda Sol ve Luna'nın başları ve altında Yaşam için İbranice XAIA'nın birbirine bakan iki Roma Providentia figürü kazınmış güzel bir sard ile donatılmıştır. Ortak G şekli, Eusebius'un dünya için Mısır hiyeroglifini, gök mavisi renkli ve alevlerle serpiştirilmiş bir daire, ortasında uzun bir yılan olarak tanımlamasıyla açıklanabilir; tüm bunlar Ofitlerin Diyagramı'ndaki Ø harfi tarafından dikkatsizce taklit edilmiştir. Güneş tanrısının mistik Mağarasında düzenli olarak dikilen figürlerden biri olan silahlı bir adam, Mitraik asker, genellikle bir tılsımı süsler, ucu horoz başlı bir mızrak tutar; bu, Pers kralları tarafından seçkin bir yiğitliğe verilen bir onur işaretidir (Artaxerxes tarafından Genç Cyrus'u öldüren Karyaliya olduğu gibi); ya da her iki elinde de birer yılan tutuyordu. Mısır'da ortaya çıkan bir mezhep olan Fhibionitler, "Militan" unvanını aldılar, Stratiwtiko... Bir başka figür, Priapus gibi duran, bir eliyle doğurganlık sembollerini, diğer eliyle asp ve akrepleri tutan üç başlı, üç gövdeli tanrı, Pistis Sophia'nın göksel hiyerarşisinde çok belirgin bir şekilde yer alan Büyük TridÜvameij'in görünür vücut bulmuş hali olmalıdır. Bazen Tılsım birliğine katılan Ağaçlar, motiflerini, Nasseni'nin Her Şeyin Yüce Yaratıcısının adını keşfettiği Frig Gizemleri'ndeki "Badem Ağacı"nda bulabilir; ya da sık sık alıntılanan vahiyde bahsedilen, gerçek doğasına ışık tutan, Justinus'un kaba işçilikle yapılmış altın bir çerçeve içinde, asma halkasıyla birlikte ————— sergilediği "Beş Ağacın Gizemi"ne. İki yüz gravürle oyulmuş olup, dört kanatlı ve kuş kuyruklu, iki mızrak tutan bir Æon'u temsil eder: ve bir Venüs ile bazı harfleri dekor tarafından gizlenmiş olan (ters çevrilmemiş) APQPI ΦPACIC yazısı. Uzunluk, 0,0034; ağırlık, 5,20 gram (= 95 gr. troy.)" Aynı efsane, şu anda British Museum'da bulunan büyük bir haamatit (Praun) üzerindeki Venüs Anadyomene'ye eşlik etmektedir. Montfaucon, pl. clxi.'de APQPI OPACIC, "Arori'nin Vizyonu" yazılı bir Venüs açılışı vardır; ve bir diğeri APPQPIΦ IACIC ile ve sahibinin adı için CANKTA alanında. Öyle bir form altındaydı ki Yüce Dörtlülük, 'Vahiy'de tanımladığı gibi güzelliğini Marcus'a sergilemek için Cennetten Gerçeği indirdi (bkz. s. 218).

--- SAYFA 261 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 237 Cennet Ağacı, Demiurgus Elohim ile kızı Eden arasında oluşan Meleklerdir.* Bu sınıfın bir mührü vardır ve sıklığına bakılırsa, kendine özgü bir erdem olarak düşünülmelidir. Muazzam bir kafası ve omuzları olan, ancak sanki yukarıdan görülüyormuş gibi küçücük gövdesi olan bir balığı temsil eder; bu şekilde yazılı olan taşın tersi - X CH MB Y Ø ! Nil'in üç kutsal balığından biri burada yer almalıdır; ve bu tılsımlı karakter, uygun bir mistik yorumla İskenderiye Hristiyanlarının sembolizmine geçti. II. ABRAXOİDLER VEYA GERÇEK GNOSTİK İLE KARIŞTIRILMIŞ TAŞLAR. Paha biçilmez ve en büyüleyici rehberimiz Hippolytus, Astrotheoscopi'yi, yani "Yıldızlarda Tanrıyı Arayanlar"ı anlatırken, o zamanlar astrolojiyi her türlü din ile birleştirmek için geçerli olan modaya iltifat etmekten çok daha uygun bir benzetmeyle başlıyor. Bu araştırmacıları, aşağıdaki cihaz tarafından yakalanmaya maruz kalan aptal kuş toy kuşuna benzetiyor. "Bir adam bir sürü keşfettiğinde, onların önünde dans etmeye ve yüzünü buruşturmaya başlar. Kuşlar, işbirlikçisi arkalarından gizlice yaklaşır kafalarına vuruncaya kadar hareketsiz dururlar ve hayretle ona bakarlar. Aynı şekilde (şakasından çok canlanmış olan iyi Aziz ekler) bu tür öğretmenler tarafından baştan çıkarılan insanlar yıldızlara bakarlar, ta ki sonunda kendilerini umutsuzca sapkınlığın tuzağına düşmüş halde bulana kadar." Bu en ilginç teoloji sistemine bir örnek olarak, birçok yıldız kümesinden birinin aktardığı doktrin hakkındaki açıklamalarını alıntılarla yeterli olacaktır. "Ophinuchus, yıldızlarıyla dizlerinin üstüne çökmüş, görünüşe göre baskı altında olan bir adamı temsil ediyor. * Bilgi Ağacı'nın özgün bir açıklaması şüphesiz okuyucularım için kabul edilebilir olacaktır. "Bilgi Ağacı da oradaydı ve eğer biri onu yerse ona büyük bir bilgelik bahşedilir. Demirhindi ağacının bir türü gibiydi, meyveleri çok güzel üzümlere benziyordu; ve kokusu hatırı sayılır bir mesafeye yayıldı. 'Bu ağaç ne kadar güzel, görünüşü ne kadar hoş!' diye bağırdım. "—(Enoch Kitabı, xxxi. 3-4).

--- SAYFA 262 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 238 yorgunluk, Astroloy'daki büyük otorite Aratas'ın açıklayamayacağı bir duruş. Ancak doğru anlaşıldığında, o, altındaki Ejderhanın topuğunu ısırarak kafasını izlemekle meşgul olan Adem'dir. Başının üzerinde Lir ve Taç görülüyor. Lir, gerçekte Tanrı'nın Sözü olan bebek Hermes'in icadıydı: dolayısıyla onların konumları, Söz'e kulak verenin Tacı elde edeceğini duyurur; ama eğer Söz'ü dinlemeyi reddederse, Ejderhayla birlikte aşağıya atılacaktır." Başka bir yerde Hippolytus şunu gözlemliyor: "Keldanelerin üçgenler, dörtgenler, iyi huylu ve kötü yıldızlarla ilgili öğretisi Peratist Fırat, yıldızların uyumunu ve uyumsuzluğunu Æonların oluşumuna, İyi Güçlerin Kötü güçlere geçişine ve ilgili parçacıkların uyumuna dönüştürerek Hristiyanlığa uygulanır. Aynı kaynaktan "Toparchs" ve "Başkanlar" ile astrologların tüm diğer görüntülerini alıyor. Gnostisizmin gerçek temellerinin doğası böyle olduğundan, tılsımlı bir mührün yarı Hristiyan bir öğretinin ifadesi mi yoksa etkisi bu şekilde kullanıcının korunması için güvence altına alınan bazı astral Gücün sadece hayali bir benzerliği mi olduğuna karar vermenin çoğu zaman imkansız olmasına şaşmamak gerekir. Tüm Gnostik doktrini derinden etkileyen din olan Mecusiliğin tanrıları, bu yıldızlı Güçlerden başkası değildi. Hephaestion'un bize daha önce bildirdiği gibi, Agathodæmon'un kendisi, Yengeç burcunun üç Dekanı'ndan birine adını vermiştir. "Decanus" unvanının kendisi, Salmasius'un bir nedenden ötürü Keldani Dekan'dan, yani "müfettiş"ten türetildiğini ve bu nedenle de böyle olduğunu ifade eder. Yunanca "Horoscopus" kelimesine eşdeğerdir. "Doğuş'a tepeden bakan tanrı." Salmasius, "çavuş" kelimesinin askeri anlamındaki ortak Latince kökenini, aktarılan fikre yabancı olduğu gerekçesiyle reddediyor. Yine Charchnumis, Leo'daki İlk Decanus olarak adlandırılmaktadır ve bu unvan aslında Salmasius'un aame bölümünde tasvir ettiği insan başlı ve ışınsal başlı bir yılanın etrafında geçmektedir. Bu isim bazen XOAXNOYBIZ olarak yazılır ve aynı otorite bunu "Tamamen Altın Olan" olarak açıklar. Samasius'un isimsiz olarak aktardığı Yunan astrolog şunu söylüyor:

--- SAYFA 263 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 239 şu ilginç bilgi: "İşaretlerin her ono'sunda, biri balta tutan, diğerleri çeşitli şekillerde temsil edilen, farklı şekillerde üç Decani görevlendirilmiştir. Halkalara kazınmış bu figürler, her türlü talihsizliğe karşı muskaldır." Teucer'in, zamanının diğer büyük astrologlarıyla birlikte öne sürdüğü gibi: "Ne yazık ki, niteliklerine çok az dikkat edilmesi, sayılarından en az birinin, peygamber Barch tarafından anlatılan eski Babil tanrısı olduğunu gösteriyor (Mektup 13, 14) -'Elinde, krallığın yargıç gibi, insan gibi bir asa var - elinde bir kılıç ve bir balta var." Ancak sadece İşaretlerin Decani'si böyle değildi. halkalar halinde giyilir, ancak aynı şekilde burçların kendileri ve onlarla birlikte yükselen yıldızlar da teknik olarak paretşllontej olarak adlandırılır. Bu tür görüntülere otoice'a adı verildi ve bu resimleri oyma işini yapanlar da otoiceiomatiko adını aldılar. Çalışmalarını birçok törenle ve her zaman armasını somutlaştırdıkları belirli Decanus'un veya yıldızın denetimi altında gerçekleştirdiler. Bu bakımdan Epiphanius güneş, ay ve gezegenlerden stoice'a olarak söz eder ve yıldızların hayali bir şekilde bir araya gelmesiyle oluşan takımyıldızların şekillerini morfeteij olarak adlandırır. Aynı yazar, "Zodyak işaretleri olarak adlandırılan, boş yere figür şeklinde hayal edilen yıldızlara" ifadesini kullanır. Diodorus gezegenler ve stoicea arasında ayrım yaptığından, terimin bizim "takımyıldızımız" ile eşdeğer olduğu sonucu çıkıyor. Bütün bunlar, Arap yazarların stoiceiomatiko'yu "tılsım yapanlar" tarafından tercüme etmelerinde haklı olduklarını gösteriyor. Daha sonraki astrologların "Miriogenes Tablosu"nda her Burcun Yükselenlerini nasıl tasvir etmeyi uygun bulduklarını Tılsımlar hakkındaki bölümde anlatacağım. Tuhaf bir Praun mücevheri, Merkür'ü tahtına oturtmuş ve Jüpiter'in niteliklerini taşıyan garip bir efsane olan ΕΠΠΑ (sic) XPYΣΟΣ'yı temsil ediyor; bu efsane onun yedi telli lirine gönderme yapıyormuş gibi saçma bir şekilde yorumlanıyor. Mücevher büyük olasılıkla bir "Hebdomadar"ın ya da Yedi Numaraya bağlı bir kişinin mührüydü; Hippolytus'un büyük eserinde kendilerine ayrı bir bölüm ayırmaya yetecek kadar önemli bir mezhep. Hermes'in Hristiyan Logos'uyla özdeşleştirilmesi, Naaseni doktrinindeki büyük bir özellikti ve o bilgin tarafından çok açık bir şekilde ortaya konmuştu.

--- SAYFA 264 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 240 Baba. Kendisi, bu Hebdomadarian doktrininin (eski Mısır felsefesinden türetilen) Gnostisizmin her biçiminin gerçek kaynağı olduğu görüşündeydi. Bu güçlü Rakam, kamera hücrelerinde sıklıkla karşılaşılan başka bir araçla, bir filetoyla taçlandırılmış Delphic ϵ ve altında XPYΣOY efsanesiyle gösterilmiştir. Bu, Plutarch'ın gizemi üzerine çok ilginç bir tez bıraktığı, Rakamların en kutsal olan Delfi "Ei veya Beş"ten başkası olamaz ve Livia Augusta'nın kocasının tuhaf hamisinin türbesine ithaf ettiği aynı rakamın altın figürünü temsil eder. Ve benzer şekilde, yukarıda adı geçen mücevher, yüce hakimiyetle donatılmış Hermes'i kendi özel numarası "testudo resonare septem *callida" eşliğinde sergiler. Nervis" - Cennetin farklı Güçlerini sembolize etmek için kullanılan Magian yöntemi, "Yedi Ses"i ele aldığımızda yeri geldiğinde açıklanacaktır. Eski dinlerin tasvirlerinin en tuhaf uyarlamaları, Gnosis'in en eski vaazlarına işaret eder. Kendisini Samiriyeliler arasında Mesih'in üçüncü tezahürü olarak gören ilk havari Simon Magus'a, Hippolytus zamanına kadar Jüpiter şeklinde yapılmış heykellerde tapınılırdı. Ünlü cariyesi Helena (Simon, Tire'deki bir genelevde mesleğini sürdürürken benzetmedeki Kayıp Koyun'u keşfetti) benzer şekilde Minerva ve Ay formları altında tapınılıyordu (Hipp. vi. 19). Naasenilerin ana doktrinleri, Hippolytus'un tam ve çok ilginç bir açıklamasını verdiği Eleusis, Frig ve Semadirek Gizemlerinde kullanılan sembolizmin ustaca uygulamalarıyla destekleniyordu. Fenike, yine tılsımcılarımıza, rahiplerin İlahi Güç hakkındaki görüşlerini ifade ettikleri figürlerin abartılı sembolizminden oluşan zengin bir repertuar sağladı. "Fenikelilerin büyük tanrısı Taut" (diyor Sanconiathon), "Kronos'un karakterini ifade etmek için, imgesini dört gözlü yaptı: ikisi önde, ikisi arkada, açık ve kapalı; ayrıca dört kanadı vardı; ikisi yukarıya doğru genişledi, ikisi aşağıya doğru katlandı. Gözler, tanrının gördüğünü gösteriyordu.* 'Eptεcrusoı bileşiği, Sulla'nın şehri ele geçirdiği Atina surları içindeki yer olan 'Eptεcalkoı' ile aynı kurala göre yapılmıştır.

--- SAYFA 265 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. uyurken 241, uyanırken uyur; kanatlarının tutumu, dinlenme halinde uçuşması ve uçuş sırasında dinlenme. Başında Akı ve Duyuları simgeleyen iki kanat vardır." Diodorus'un (xx. 19), Kartaca'nın ünlü Kronos'u, Melcarth hakkında, elleri açık, avuç içi yukarıya doğru ama aşağı doğru eğimli tuttuğu, böylece kurban edilen çocuğun üzerine yatırıldığında ayak dibinde bir ateş çukuruna yuvarlanacağı şeklindeki kısa açıklama dışında başka bir açıklama yapmamış olması çok kışkırtıcıdır. * Agathocles kuşatmayı şiddetle bastırdığında ve umut neredeyse kaybolduğunda, soyluların en az üç yüz çocuğu aynı anda Melcarth'a teklif edildi. Talmudistler, Satürn veya Kronos gezegeninin dehasının diğer gezegenlerin aksine iyi ve saf olduğunu düşündüğünden, Gnostik mücevherlerde çok yaygın olan Dört kanatlı imgenin, Taut tarafından tasarlanan eski orijinalin bir kopyası olduğu düşünülebilir. Yasanın ve Peygamberlerin tek ilham kaynağı olan Satürn'ün, İskenderiye Kabalistlerinin hürmetine dair özel iddiaları vardı. Ve bu inanç, Valentinus'un neden bu gezegene, Vahşi Doğadaki İsrail Çocuklarına Yasayı Veren İldaboath'ın meskeni için yerleştiğini açıklıyor. Bizim "Gnostik" mücevherlerimizin Gnostiklerin işi olmadığını iddia etmek bir paradoks gibi görünüyor; ama bu ismi en katı anlamıyla alırsak, bu tamamen doğrudur. Düşündüğümüz tılsımlar, Kilise Babalarının açıklamalarının ve saldırılarının konusu olan Gnosis'i tam anlamıyla oluşturan Hristiyan ve Pagan öğretilerinin karışımından hiçbir iz taşımamaktadır. Öğeleri Babil ve Mısır'ın eski dinlerinden alınmış, zaman zaman Yahudi Kabala formülleriyle karıştırılmıştır. "Gnostik" taşlar gerçekte büyücülerin ve tılsım satıcılarının (modern tabirle tılsım doktorları) teçhizatıdır ve yalnızca Ofitlere, Valentinianusçulara ve Hristiyan Gnosis'in diğer alt bölümlerine aittir; bu teosofistlere özellikle verilmiştir. İnsan kemikleri. Keşif, "Moloch ve Kurbanları" bölümünde çok iyi anlatılıyor.

--- SAYFA 266 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 242 Kara Sanatın yetiştirilmesi; Yukarıda alıntılanan bildirimlerin bolca beyan ettiği gibi. Bu yanıltıcı çalışma, Gnostisizmin büyük gelişimi döneminde, Geç İmparatorluk tarihçilerini incelemeyen hiç kimsenin itibar edemeyeceği bir dereceye kadar geçerliydi. "Büyü uygulamaları" suçlaması, kendisine karşı hiçbir somut suçun isnat edilemeyeceği iğrenç bir kişiyi yok etmek için hazır bir silah olduğunu kanıtladı: Bunun (Ammian'ın bize söylediği gibi) bu ortodokslik modelini, büyük Athanasius'u İskenderiye'nin ataeril tahtından kovmak için etkili bir şekilde kullanılmasından daha güçlü bir kanıt olabilir mi? Aynı tarihçi, ürkek Valens yönetimi altında, şüpheli kişinin gece vakti, muhtemelen ölülerin iblisleriyle konferans yapmak için gittiği herhangi bir mezarlığın yakınında yürürken görülmesi halinde, bu idam cezasının belirlenmesinin yeterli olduğunu fark eder. Ancak bu "Gnostik" yazıtların gerçek kaynağını ve doğasını ortaya koymak için, sık sık başvurma fırsatı bulacağım "Sihirli Papirüs"ten bir büyüü yazıya geçireceğim. Bu harika Ölü Çağırma El Kitabı'nın yazarı, şüphe götürmez bir şekilde eski Mısır dinine mensuptu ve büyük olasılıkla İsis'in bir rahibiydi. Bununla birlikte, o sadece tılsımlarımızda bulunan kelimeleri kullanmakla kalmıyor, aynı zamanda onların aynı tuhaf düzenlemesini de kullanıyor. Papirüs veya kurşundan daha dayanıklı bir malzemeden yapılmış bir muskayı değerli bir şekilde korumak isteyen birinin, bunu kendisi için bir yeşim üzerine kopyalaması için bir taş ustasına sipariş vermesi yeterliydi ve zamanımıza sıradan bir "Gnostik" anıt miras bırakılmış olacaktı. Yapımcının kompozisyonun erdemlerini dikkatle belirtmesi, taşlarda halen mevcut olan benzer formların değerini anlamamızı sağlar: VII. "Bir parça hiyeratik kağıt veya kurşun bir levha ve bir demir zincir halkası (kr...koj) alın ve halkayı kağıdın üzerine yerleştirin ve halkanın hem içini hem de dışını bir kalemle halkanın şeklini işaretleyin. Daha sonra halkanın dairesel taslağını tanımladıktan sonra, aynı taslak üzerine yazın, kağıdın üzerine olmasını istemediğiniz şeyin adını ve harflerini dış ve iç tarafa yazın veya bir insanın zihninin falan filan yapmamak için bağlanabileceğini yazın. Daha sonra bağlantıyı yaptığınız ana hatların üzerine yerleştirin ve dışındaki parçaları alın.

--- SAYFA 267 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 243 taslağını çizin, bağlantıyı tamamen gizleyecek şekilde iplikle diki, karakterleri kalemle delin; ve eğilmek istediğinizde şöyle deyin: 'Ben böyle birini öyle bir şey söylemesin diye eğiyorum, direnmesin, itiraz etmesin, yüzüme bakmasın, bana cevap vermesin, ama bu bağlantı gömülü olduğu sürece bana tabi olsun. Ve yine onun aklını, duyularını, arzularını, hareketlerini bağlıyorum ki, (bir kadın) böyle biriyle evlenirse,' veya 'falanca biriyle evlenmezse' bütün erkeklere karşı tembel olsun. Yaygın (yani Yunanca söylenecek olursa). "Sonra onu vakitsiz ölen birinin mezarına götürün, dört parmak derinliğinde kazın ve içine koyun ve şöyle deyin: 'Ey vefat eden Ruh, her kim olursan ol, sen busun; sana öyle birini teslim ediyorum ki, falan şey yapmasın.' Sonra onu örtün ve gidin. Bunu en iyi, ay küçüldüğünde yaparsınız. Daire ile yazılacak kelimeler şunlardır: ΑΡΟΑΜΑΘΡΑΕΠΕΣ : ΚΙΓΑΛΛΑΧ : ΕΖΑΝΤΑ : ΙΑΡΟΥΝΗ : ΑΚΗ : ΙΑΩ : ΔΑΡΥΝΚΩ : ΜΑΝΙΗΛ : ΜΗ ΠΡΑΧΘΗΤΩ ΤΟ ΔΙ (de:na) ΠΡΑΓΜΑ ΕΦ' ΟΣΟΝ ΧΡΟΝΟΝ ΚΕΧΩΣΤΑΙ Ο ΚΡΙΚΟΣ ΟΥΤΟΣ ('Bu halka gömülü olduğu sürece böyle bir şey yapılmasına izin vermeyin'). Bağlantıyı, kullanılmayan bir kuyuya veya vaktinden önce ölen birinin mezarına atarak, düğümlerle bağlayın ve bu kelimeleri de bir kaide (veya kare) olarak yazın. ΛΑΙΛΑΜ CEMEILAMΦ ΑΜΜΟΦΟΡΙΩΝ ΙΩΑΗ ΦΘΟΥΘ ΕΩΦΗ Ο ΜΕΓΙΣΤΟC ΔΑΙΜΩΝ ΙΑΩ CΑΒΑΩΘ ΑΡΒΑΘ ΙΑΩ ΛΑΙΛΑΜ ΟCΟΡΝΟΦΡΙ ΕΜΦΗ ΦΗ ΦΘΑ ΧΡΩΙΩ ΙΑΩ ΒΑΒ- ΟΥΡΗ ΘΙΜΑΜΕΝ ΦΗ ΒΕ ΝΟΥCΙ CΑΒΑΩΘ ΒΑΡΒΑΘΙΑΩ ΘΑΧΡΑ ΟΥΧΕΕΘ ΕCΟΡΝΟΦΡΙ ve sayfanın üst kısmındaki yazı, onu da içine yerleştirmeniz gerekir. ÖNCELİKLE ΜΕΝΕΡΦΑΒΩΕΑΙ (Bu büyü, her iki şekilde de okunduğunu göstermek için sayfanın altında sürekli bir daire şeklinde yazılmıştır. Aynı zamanda bir mücevher (Brit. Mus.) üzerinde de görülür ve ardından ΔΟΤΑΙ ΧΑΡΙΝ ΙΕΡΩΝΙΜΑ ΠΡΟC gelir. ΠΑΝΤΑC, "Tüm insanların gözü önünde Hieronima'ya iyilik yapın": ve ayrıca Montfaucon tarafından açıklanan bir başkası, II, s. 164 - o dönemde ona verilen önemin bir kanıtı.)

--- SAYFA 268 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 244 "Ve aynı düzenleme kurşun bir levha üzerine de yazılabilir; halkayı içine koyduktan sonra onu katlayın ve alçı ile kapatın ve daha sonra alttaki tabanı daha önce anlatıldığı gibi IAEQ ile ve ayrıca şu kelimelerle kapatın: BAKAΞYXYX MENEBA IXYY ABPACAΞ AY, "Filan şeyi önleyin." Fakat orijinalinde isimler şu şekilde bulunur: AMΦOOΛ ΛAIΛAM CEMECIΛAM IAEQ AOBKAΞIXYX APACAΞAY APXQM EΛAX MENECIΛAM IAEQ OYΩ BAKAΞIXYX APACAΞOY, "Filan şeyi önleyin." Bir Chnuphis plazmasının (Lewis Koleksiyonu) arka tarafında, Bosanquet mücevherinde olduğu gibi KICNYΘ ve NABIC (peygamber) görülür. Son sözler yozlaşmış Yunanca olabilir: "Görmeyi yeniden sağla"; tılsımın nesnesi. ŞEKİL. 10.

--- SAYFA 269 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 245 III. GERÇEK ABRAXAS TAŞLARI. Önceki bölümlerde "Abraxas'ın mücevherleri" unvanını gasp eden sayısız kişiden zemini temizledikten sonra, icadı evrensel olarak Basilides'in kendisine atfedilen harikulade Mühürü ele almaya rahatlıkla devam edebiliriz. Ve bu varsayım için çok iyi gerekçeler vardır, çünkü böyle bir Mührün hiçbir zaman gnmd sapkınlığının ikinci yüzyılın ilk yıllarından önceki bir tarihe işaret eden bir tarzda icra edilmediği kesindir. Tüm aileye adını veren bu figür, tanrı "Abraxas"ı temsil etmek üzere tasarlanmıştır, çünkü Latin Babalar kendi dillerinin dehasına uyacak şekilde sonuncuları değiştirmiş olsalar da, mücevherlerin üzerinde onun adı her zaman yazılıdır. İsmin etimolojisi ve değeri başlı başına bir bölüm gerektiriyor, içerdikleri gizemler o kadar derin ki. Kompozisyonun amacı, İlk Sebep'ten gelen 365 Æon'u görünür bir şekilde ve bir kerede ifade etmekte; bu sayı muhtemelen ilk olarak kendi sayısal anlamı ile önerildi ve sonuç olarak figür, Plermoa'nın konuşan bir türü, her şeyi kendi içinde kucaklayan bir fikir, tüm bileşen güçlerinin toplamını içeren bir isimde uygun bir şekilde somutlaşan bir fikir olarak alınabilir. Dolayısıyla bu büyük doktrini gölgelemek için, söz konusu imge bir "Pantheus"tur, yani pek çok farklı fikrin tek ve aynı figürde birleşmesini ifade eden pek çok uyumsuz özelliğin birleşimidir. Bu nedenle Phœbus için kutsal olan bir horoz başıyla tasvir edilmiştir; ya da Mithras ve Belus'un sembolü olan bir Aslan; insan vücudu ve zırha bürünmüş hali onun koruyucu gücünü gösterir, çünkü kendisi "Tanrı'nın tüm zırhını giyen" bir Erdem Militanıdır; bacakları Agathodæmon'un kutsal engerekleridir, aynı şekilde çevikliği de gösterir; çünkü Pausanias, Boreas'ın Cypselus'un Sandığı üzerinde bu şekilde resmedildiğini söylüyor; sağ elinde Mısır'ın egemenlik nişanı olan bir belayı sallıyor; Açık

--- SAYFA 270 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Sol kolunda, genellikle bir tür güç sözüyle süslenmiş, asi Meleklerle, "ölüm Tanrılarına" karşı sürekli savaşını ilan eden bir kalkan var. Bellermann, büyük bir ustalikle, bu Pantheus'un, mucidinin ezoterik öğretisiyle daha uyumlu, daha ruhsal anlamda bir yorumunu önerdi. Ona göre bütün, her biri anlamlı bir amblem aracılığıyla işaret edilen Beş büyük Tecellisi ile Yüce Varlığı temsil eder. Böylece, Tanrı'ya atfedilen alışlagelmiş form olan insan bedeninden, Tanrı'nın insanı kendi suretinde yarattığı yazıldığına göre, eski Yunanlıları bu sürüngen Pallas'a bir nitelik olarak atfetmeye sevk eden aynı nedenden dolayı, yılanlar tarafından örneklendirildiği gibi, iç duyunun ve hızlanan anlayışın sembolleri olan iki destekçi, Nous ve Logos çıkar. Horozun kafası Phronesis'i temsil ediyor; kümes hayvanı öngörü ve uyanıklığın sembolü. İki elinde Bilgeliğin Kalkanı Sophia ve Dynamis'in rozetleri bulunmaktadır. ve Güç belası. Bu Pantheus'a her zaman özel adı ΙΑΩ ve lakapları ΑΒΡΑΣΑΞ ve ΣΑΒΑΩΘ yazılır ve sıklıkla ΣΕΜΕΣ ΕΙΛΑΜ, "Ebedi Güneş" gibi dualar eşlik eder; ΑΒΛΑΝΑΘΑΝΑΛΒΑ, "Sen bizim Babamızsın" (bazen kısaltılmıştır, ancak genellikle her iki şekilde de aynı şekilde okunacak şekilde düzenlenmiştir); veya ΑΔΟΝΑΙ, "Rab."* Bütün bunlarda, kadim Güneş tanrısı fikriyle başka bir ilişki de kolaylıkla keşfedilebilir. Günün tanrısı Phoebus da benzer şekilde bir kırbaçla donatılmıştı ve Mısırlılara göre yılan, Zodyak'taki dolambaçlı yolunu hiyeroglif olarak ifade ediyordu. "Adonai", Güneş'in Suriye dilindeki adıydı; dolayısıyla Adonis veya Tammuz, kış gündönümünde o ışık saçan ışığı ifade ediyordu. Dahası, yukarıdaki Gnostik lakaplar, Macrobius'un (I. 23) her türlü fedakârlığı feda ederek Güneş'in etkisinin her şeyden üstün Güç olduğunu ortaya çıkardığı "kısa duayı" oluşturan kelimelerin ta kendisidir: "Ey Güneş, Her Şeyin Babası, Dünyanın Ruhu, Dünyanın Gücü, Dünyanın Işığı!" Ama Tanrı'ya tapınılan isim şuydu: Bu sıradan unvanların yanı sıra, zaman zaman önemi bilinmeyen başka isimler de kullanılıyordu. Böylece iyi işlenmiş bir Abrasax figürünün (John Evans) başının üstünde ΒΙCΤΥC, ayaklarının altında ΕΙCΙΤ vardır.

--- SAYFA 271 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 247 "Abrasax", Pantheus'u arabanın içinde ve Phœbus'un tavrını sergileyen Bosanquet jasper'ında (daha özel olarak başka bir yerde anlatılmıştır) ve Serapis'i benzer şekilde angaje olarak gösteren Hadrianus'un İskenderiye sikkesinde açıkça gösterilmektedir. İkincisinin Güneş tanrısı olduğu konusunda tüm mitologlar hemfikir; ve bu eylem özdeşliği insanı "Abrasax"ın İskenderiye'nin vesayet tanrısının mistik adından başka bir şey olmadığı şüphesine sürükleyecektir. Yaşlı Chnuphis ara sıra (nadiren de olsa) Abraxas'la birlikte uysal bir tılsımın üzerine dikilirdi; Bunun bir örneği şimdiye kadar dikkatimi çeken sınıfın en dikkat çekici örneklerinden birinde sunulmaktadır. Bir Yahudi tarafından Bombay'dan getirildi (1874) ve M. Gaston Feuanlant'a satıldı, oradan da Rahip S. S. Lewis'in mülkiyetine geçti. Kaliteli kırmızı jasper, 1¾ x 1¾ inç, üzerinde kırbaç ve kalkan tutan Abrasax figürü, dışbükey yüze alışılmadık derecede iyi bir tarzda kazınmış. Başın üzerinden başlayarak kenarı yuvarlayın, sürekli çalışır, ΘΑΝΛΙ * ΔΛ ΛΙ VI ΛΙ ΑΙΘ ΛΙ ΞΑΥΑΙ*ΛΥΙΑΗΑΙ başın arkasında, P; gaga altı, I; sağ omuzun üstünde, BA (muhtemelen ΑΒΛΑΝ'nin bağlantı noktası); sahanın karşısında, belin her iki yanında, ΠΛ ΗΗΙ ΙΗΗΝΛ Yine sahanın karşısında, bel hizasında, her iki tarafta, ΠΥΘ ΕΥΠ (belki de Eoia, Süryanice'de "Yılan"). Yılanın bacaklarının arasında, ΑΙΙΙΙΜΗΥ Neredeyse düz olan diğer tarafta, başının ışınları arasına Yedi Ünlü Harf yerleştirilmiş, dik Chnuphis Yılanı var. Alanın ortasında ΗΛ ΕΙΧ ("Tanrın.") Başının üzerinde arka arkaya üç bok böceği; sağda üst üste üç keçi ve üç timsah; solda bir o kadar da aynak ve yılan bu şekilde düzenlenmiş.

--- SAYFA 272 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 248 GNOSTİK PLAK. Sınıfın benim bildiğim en dikkat çekici örneği (Ocak 1876) Napoli'deki tanınmış bir antikacı olan Sambon'dan elde edildi. Bu, çapı 2¾ inç (antik palmus) olan, üst kısmında küçük bir çıkıntı bulunan, asma için delikli, dairesel bir bronz disk. Ön yüzün yüzeyi gerçek bir patinaya sahiptir ve efsanenin karakterleri gerçek antik formasyona sahiptir; ancak, aşağıda belirteceğim nedenlerden dolayı, bunun tersi bana daha sonraki zamanların bir ilavesi gibi geliyor - aslında antikacıyı tuzağa düşürmek için yapılan bir sahtekarlık değil, tüm iyi niyetle orijinal tılsımın erdemlerini artırmayı amaçlayan bir şey. Sağa doğru ilerleyen, kolları haç şeklinde uzatılmış, kılıç ve kalkanı başının ve kollarının üzerinde tutan Abraxas tanrısı, ΙΑΘ ΙΑΩ ΑΛωΝ ωΗ. Şeklin her iki yanında— Ηω ΜΑ Μω ωΝ ΒΑΑ ΟΛ ΒΑΑ* CΦ ΕΡ C CE * ΦΥΛΑΖΟΝ ΖωΣΙΜ ΟΝ Tamamı sarmal bir yılanın içine yerleştirilmiştir. Arka yüz: Eli göğsünde, tahtta oturan, ön yüzde görülen kral. Başının üstünde, CΦΡΑΓΙC CΑΛΟΜΩΝΟC Şeklin her iki tarafında— ΕΠΗΝΑ CΥΜΑΗΑ ΟCΑΛΑΜ ΑΣΑΒΑ ΜΕΑΖΑ Χ ΟΥC ΑΒΟ VAC ΜΟΤΙΕ ΝΕΤΕ ΚΕΝΕ ΗΗΕ ΑΑΒ Α

--- SAYFA 273 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 249 Taburenin altında, benzer şekilde sarmal yılanla çevrelenmiş -Z -Z -Z Bu Süleyman tam anlamıyla bir Orta Çağ çizimidir; harfler de ön yüzdekilerden açıkça farklıdır; bu açıdan tabağın yüzeyi daha taze olduğundan tamamının orijinal tabağın boş arka yüzüne eklenmiş olması muhtemeldir. Ünlü ΑΒΛΑΝΑΘΑΝΑΛΒΑ'nın kuralını izleyen bazı efsaneler, her iki taraftan da kayıtsız bir şekilde okunur. Sol ve Luna arasındaki baris içinde taşınan Serapis'in arka tarafında buna iyi bir örnek görülür. ΑΩW ΒΑΦΡΕΜΕ ΜΟΥΝΟΘΙΑΡ ΙΚΡΟΙΦΙΑΕΥΕΑΙ ΦΕΡΚΙΡΑΝΘΟΝ ΥΟΜΕΝΕΡΦΑ ΒΟΕΑΙΙ (Sard, Bay Webb Ware'in koleksiyonundan, Cork.) Horus bariste oturuyordu; pruvada ve kıçta kutsal kuşlar tünemiş; koyu yeşil jasper (Pliny'nin Molochites'i) üzerine özenle kazınmıştır. Arka tarafta - ΧΑΒΡΑΧ ΦΝΕΧΡ ΦΙΧΝΟΦΝΥΡΝ ΦΜΧΜΕΜΧ 1885'te keşfedilen Saintes'teki bir mezarın çeşitli içerikleri arasında, ayakta duran bir insan sandığı ile donatılmış, Agathodæmon'un oyulmuş heliotroplu metal bir halka seti vardı. Arka tarafta yeni bir formül - ΧΑΧΧΑ ΧΙΟVΧΙΡΟ VΧΑΗΑ Ruchael, "Tanrı'nın Ruhü", bir meleğin adı olarak bilinir; ancak diğer kelimeler yoruma meydan okuyor. Bildiğim kadarıyla bu tür tılsımların en iyi uygulanmış olanı Corklu Bay Webb Ware'e aittir. Yaklaşık 1¾ inç uzunluğunda ve genişliğinde eliptik bir sarddır; Serapis ile çok düzgün bir şekilde kazınmış

--- SAYFA 274 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Baris'te oturan 250 kişi, pruvada ve kıçta Osiris ve İsis'in büstleri; ΑΛΔΑ'nın üstünde; aşağıda, ΒΑΙΝ. Arka tarafta, ince kesilmiş— ΑΕΩ ΒΑΦΡΕΝΕ ΜΟΥΝΟΘΙΑΡ ΙΚΡΟΙΦΙΑΕΒΕΑΙ ΦΙΡΚΙΡΑΝΘΕΟΝ ΥΟΜΕΝΕΡΦΑ ΚΟΕΑΙ Orijinalde Α ve Λ arasında bir ayrım yoktur, ancak bunu açıkça gerekli olan yerlerde yaptım. ΑΛΔΑ bir yeniliktir; ancak uzun formüldeki birçok kelime diğer mücevherlerde de yaygındır. IV. HİRİSTİYAN BABALARIN TARİFİYLE TANRI ΑΒΡΑΧΑΣ. Mücevherlerimizin üzerindeki Pantheus'un aslında "Abraxas" şeklindeki tanrıyı resmetmeyi amaçladığı, birçok çağdaş yazarın dolaylı kanıtlarıyla kanıtlanabilir. Irenæus, Basilidan'lar hakkında "imgeleri, büyüleri ve Sihirle ilgili diğer her şeyi kullandıklarını" söylüyor. Daha ileride (xxiii.) sahte melek resimlerine isim verme geleneklerini ekliyor. Ve konuyla daha doğrudan ilgili olan Tertullianus (Apol. xvi.), sapkınların tanrısına "biforme numen" diyerek güldükten sonra (açıkçası yılan bacaklarına atıfta bulunarak, "biformes" benzer donanımına sahip devlerin klasik eşanlamlısıdır) şöyle devam eder: "Onlar kanatlı, köpek veya aslan başlı veya bacaklarından aşağıya doğru yılanları olan tanrıları kendilerine almışlar." Burada, bu tılsımlarda çok yaygın olan Mecusi, Mısırlı ve Mitraik putlara ve son sözlerde yılan bacaklı ve gerçek Abraxas tanrısına şaşmaz bir gönderme yapıyoruz. Son olarak Epiphanius, Basilides'in -Zihin, Zeka, İlahi Takdir, Güç ve Bilgiğin kendisinden türediği- Yüce Varlığın Abraxas olarak adlandırıldığını öğrettiğini belirttikten sonra, bu fikrin nasıl somutlaştırıldığını açıklamaya devam eder.

--- SAYFA 275 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 251 kafir: "Onların boş spekülasyonlarını alarak, o ve takipçileri, onları kendi hatalı, putperest ve hayali doktrinlerinin temeli olarak özel ve kesin bir biçime dönüştürdüler." Devamını şöyle ekliyor: "Kavlacav'larıyla ilgili olarak, hangi anlayış sahibi kişi onların putlarını temsil etmek için İbranice bir kelimeyi bedensel bir şekle dönüştürmelerine, kişileştirilmiş Prensiplerine, tek kelimeyle, resimlere olan düşkünlüklerine gülmez; bu hayallerle, utanç verici ve yalancı ticaretlerini ilerletmek için cahillerin zihinlerine hata tohumları ekerler?" Daha sonra figürün analizine geçerek şöyle haykırıyor: "Bu, tıpkı bir pipo çalmak gibi, cahilleri Hakikat'e karşı birçok günaha sürükleyen bir Hile Ruhu'dur. Evet, onun bacakları bile Kötü Olan'ın aracılığıyla konuşup Havva'yı aldattığı Yılanın bir taklididir. Çünkü flüt bu figürün deseninden sonra insanlığı aldatmak için icat edilmiştir. Çalgıcının flütünü üflerken yaptığı şekle dikkat edin. Kendisi (yılan) gibi sağa sola eğilmiyor mu? Şeytan, göksel şeylere karşı küfürünü desteklemek, yeryüzündeki şeyleri yıkımla yok etmek, tüm dünyayı kuşatmak, baştan çıkarıcılıklarına kulak veren herkesi sağ ve soldan esir almak için bu biçimleri kullandı. V. "ABRAXAS"—ETİMOLOJİSİ. Bu "Büyük İsim" için pek çok etimoloji önerilmiştir. Bütün bunlar arasında belki de en tatmin edici olanı, Haham Abraham Geiger tarafından sunulan ve onu Ha-Brachah'ın, "Kutsama"nın Grekleştirilmiş biçimi haline getirendir. Çünkü E'nin SH sesine sahip olduğuna inanmak için iyi bir neden var, bu da Farsça "Artashir"ın "Artaxerxes"e tuhaf başkalaşımını açıklıyor. Aynı kurala göre Haham tılsımı EΛEAI'yi El-Chai'yi, yani "Yaşayan Tanrı"yı temsil ediyor olarak yorumlar. Aynı yorum, (uzun zamandır boşuna aranan ve şimdi Bay W. A. Wright tarafından önerilen) güçlü abrakadabra büyüsünün gerçek çözümüyle bir kez daha doğrulanmıştır.

--- SAYFA 276 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 252 Ha-Brachah-dabrah tarafından çevrildiğinde en uygun anlam, "Kutsamayı Söyleyin"; burada "Kutsama", şeytan çıkarmaların en kudretlisi olan Kutsanmış Olan'ın adını temsil eder. Son derece keskin ama muhtemelen savunulması mümkün olmayan başka bir türetme daha önce Bellermann tarafından, ab veya "bırak olsun", "tapıyorum" Rah ve Sadsh "İsim" anlamına gelen Sax kelimesinden oluşan "Kutsal İsim" anlamına gelen Kıpti bileşiğinde önerilmişti. Bu formül, Sözle Anlatılamaz İsim Yehova'nın Yahudi dilindeki eşanlamlısı olan şem Hameforaş, yani "Kutsal Söz" ile dikkate değer bir şekilde uyum sağlar; Hahamlar bunu "İsim" veya "Kelime" olarak sıkıştırırlar. Üstelik, Firavun'un Yusuf'a kendi arabasına binmesini ve onun önünde Abrak, "diz çök!" diye bağırma emrettiği Mısır dilindeki Abrak kelimesinin Musa tarafından kullanılması (Gen. xli, 43) tuhaf bir tesadüftür. Burada Kıpti sözcüğü gerçekte İbranice metinde yer almakta ve o dildeki bir eşdeğeri tarafından çevrilmemektedir.* Bilinmeyen bir dilde kutsal bir unvanı ifade etmenin bir örneği Aziz Yuhanna tarafından verilmiştir (Va. xix. 12): "Gözleri ateş alevi gibiydi ve başının üzerinde birçok taç vardı ve (üzerlerinde) kendisinden başka kimsenin bilmediği bir isim yazılıydı: ve kana batırılmış bir cüppe giymişti ve adı Kutsal Söz olarak adlandırılıyordu. Tanrım." Ve yine (iii.12): "Galip gelen, Tanrımın Tapınağında bir sütun yapacağım ve o bir daha dışarı çıkmayacak ve onun üzerine Tanrımın adını ve Tanrım'ın Şehri'nin adını yazacağım." Bütün bunlar, abra kelimesinin pek çok kutsal başlıkta geçmesinin nedenini ortaya koymaktadır. Bunun çok dikkate değer bir örneğini Roma'daki Prætextatus Yeraltı Mezarlığı'ndaki Vincentius ve Vibia'nın mezarlarının duvar resminde görmek mümkündür. Bu Vincentius, yazıtında Iao ibadetiyle bağlantılı bir unvan olan Sabazius'un rahibi olarak tanımlanıyor; ve Vibia'nın ruhunun Hermes tarafından huzuruna getirildiği Gölgelelerin iki Hükümdarı olan Dispaten'in eşinin başının üzerinde Abracura adı yazılıdır. İlk başlıkta, cura açıkça Latin harfleriyle yazılmış kurh Bakire'sidir; ancak Sharpe, Abrasax'ı mücevher üzerinde temsil edilen tanrıya hitap eden "Beni incitme" anlamına gelen saf bir Mısır deyişi haline getirir.— ('Mısır Efsanesi.' s. xii.)

--- SAYFA 277 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 253 Proserpine'nin eşanlamlısı, Abra ise tılsım yapımcıları tarafından kullanılanla aynı derin anlama sahip gibi görünüyor. Bir Mistik İsmin etkisi Enoch Kitabında (Ixviii.19) belirtilmektedir: "Bu, Yüceler Yücesi'nin kutsallara açıkladığı yeminin ana kısmı olan Kesbal'in Sayısıdır. Adı Beka'dır: Kutsal Mikail ile onlara Gizli İsmi iletmek için konuştu, böylece onlar bu gizli ismi anlasınlar ve böylece yemini hatırlasınlar; ve insançocuklarına her gizli şeyi işaret edenler bu İsim karşısında titresinler ve Bu yeminin gücüdür, çünkü o, kutsal Mikail'in yardımıyla Abrac'ın yeminini tesis etti. Bunlar, bu yeminin sırlarıydı ve bunlar, dünya sonsuza dek yaratılmadan önce, onunla birlikte askıya alınmıştı; tepelerin gizli kısımlarından ise, deniz, bu yeminle şekillenmişti. Bu yeminle güneş ve ay kendilerine verilen emirden sonsuza dek sapmadan tamamlarlar. Ve onların isimleri anıldığında sonsuza kadar bir cevap verirler. VI. ABRAXAS—ONUN SAYISAL GÜCÜ. Bir isimdeki harflerin sayısal değeriyle ifade edilen derin bir gizemi bulmak, ünlü Kabala biliminin büyük temelidir. Her ne kadar Yahudi Talmudistler artık bu keşfin tüm onurunu üstlenseler de, onların ilk kavramı yabancı bir kaynaktan, tüm manevi bilgilerinin gerçek kaynağı olan Chaldæa'dan aldıklarından şüphelenmek, bu hiç yaratıcı olmayan ırkın bilinen karakteriyle tutarlıdır. Alıntı yapılabilecek en erken örnek

--- SAYFA 278 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Bir adı bu şekilde ifade etmenin 254'ü, St. John'un çok tartışılan "Canavarın Sayısı"dır ve bazı tehlikeli sırları kaba meraktan gizlemek için kullanılır. Her ne kadar analizi, Piskopos Newton gibi iyi Protestanlara, toplam toplamı kendi integrallerine indirgedikten sonra (kendi gözlerinde) Papa'ya karşı ölümcül bir silah sağladıysa da, LateinÖj; yine de sıradan ve tartışmacı olmayan biri, Kabalistik sayının, kendisini özellikle Vizyon'u gören kişi için heybetli kılan zamanların bazı hükümdarlarının adını gizlediğinden şüphelenmeye daha yatkın olacaktır.* Ancak lao, Abraxas ve benzeri unvanlar, yeni Gnostik icatlar olmak yerine, hepsi benzerdi, "Kutsal İsimler" olarak tanınıyordu ve Doğu'nun en eski dinlerinden ödünç alınmıştı. Pliny, Magi'nin Güneş ve Ay isimleriyle kazınmış ametistlere atfettiği mucizevi güçlerden küçümseyerek bahsettiğinde buna benzer bir şeyden söz ediyor olmalı - bu isimler kesinlikle otoritelerinin uyruğundan olup, ne Yunanca ne de Latin dilinde yazılmamıştır. Bu tılsımların "Shemesh Eilam", "Adonai", "Abraxas"larında büyük doğa bilimcinin bahsettiği güç sözlerini makul bir şekilde tanıyabiliriz. İskenderiye Yunanlıları, "aynı şeye eşit olan şeyler birbirine eşittir" aksiyomunu temel alarak birçok Kutsal İsimde kutsal 365 sayısını ortaya çıkardılar ve böylece bu şekilde isimlendirilen çeşitli şahsiyetlerin birbirleriyle özdeşliğini kanıtladılar. Birkaç örnek vermek gerekirse: Meiqraj ve Abrasax'taki rakamların toplanmasıyla aynı toplam elde edilir; ve ikincisini ister "Kutsama", ister "Kutsal Söz" olarak yorumlayalım, her ikisi de Pers tanrısı için eşit derecede geçerlidir. Yine Mısırlılar, diyor Heliodorus (Æth. ix. 22), aynı değeri, kendi topraklarının en eski tanrısı ve babasının adı olan Neiloj'da keşfettiler ve ilahilerinde Horus olarak da adlandırılan, tam anlamıyla Güneş'in adını verdiler. yani belirli bir kişinin adının rakamsal harflerinin toplamıdır. "Caesar Nero"yu temsil eden İbranice karakterler, gerekli toplamı toplayarak üretir. † Birçok nokta arasında

--- SAYFA 279 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Eski süreci takip ederek 255 kutsal isim. Kircher, XNOYMİΣ:PI yazılı bir mücevher yayınlıyor ve çok açık bir nedenden dolayı, cristÖj = 1480'e eşdeğer bir toplam oluşturmak için son hecenin eklenmesi gerektiğini varsayıyor. Gnostiklerin en ustası Marcus, tüm sistemini bu sayısal çıkarımlara dayandırdı. Ona göre, Kurtarıcı kendisine A ve W adını verir, çünkü bu harfler 801'i temsil eder; bu da Perister'deki, yani Güvercin'deki harflerin toplamıdır ve bu harfler Kutsal Ruh'un taşıyıcısı olarak kabul edilir. Ancak araştırmalarını ödüllendiren en derin gizem, Yunan Alfabesindeki 24 harfin tamamının toplamının tam olarak "İsmin numarası" İhsoāj = 888'i vermesidir, kesinlikle çok ilginç bir rastlantıdır. Ancak kendi sözleri alıntılanmayı hak ediyor (Hip. vi. 50): "İşte İsa'nın tarif edilemez bir kökeni vardı. Her şeyin Anasından İlk Dörtlü, başka bir Dörtlü ortaya çıktı ve bir Ogdoad vardı, oradan da" Decad'a devam edildi, yani Onsekiz vardı. Bu nedenle Decad, Ogdoad ile birleşerek, daha sonra aynısını ayırarak Seksen sayısını üretti. Ve yine Seksenleri ayırdıktan sonra Sekiz yüz sayısını doğurdu, böylece Decad'a göre Ogdoad'dan çıkan harflerin tam sayısı sekiz yüz seksen sekiz olduğunda - aynı İsa'dır. Çünkü İhsoāj adı, harflerinin değerine göre 888 sayıdır. Ve gerçekten de Yunanlıların alfabesi sekiz monad, sekiz onluk ve sekiz yüzlükten oluşur ve tüm sayıların birleşiminden oluşan 888 sayısını üretir, aynısı İsa'dır. Bu nedenle kendi neslini herkesten ayırmak için kendisine A ve W adını veriyor." İlk bakışta, sadece Arap rakamlarına alışkın olan okuyucu, tamamen farklı bileşenlerin farklı kelimelerle çok uygun bir şekilde çetele edildiği sayısal değerleri keşfetmenin inanılmaz zahmetli bir çalışma olduğunu düşünecektir. Ancak gerçekte zorluk görüldüğünden çok daha azdı. Kendi alfabesinin harflerini sürekli olarak kullanmaya alışkın olan Yunan, Hindu ve Mısır Mitolojisi arasındaki yakın bağlantıdan dolayı kutsal nehrin adıdır ve neredeyse Sanskritçe nil'e, yani sularının dikkat çekici rengine gönderme yapan "mavi"ye benzemektedir. "Nilo cujus aqua mari similis'te" diyor Pliny (xxxv. 36), Neaces'in o nehirdeki bir deniz savaşını gösteren bir resminden bahsediyor. Araplar hâlâ bu nehrin üst kısımlarını Mavi ve Beyaz Nil olarak ayırıyorlar.

--- SAYFA 280 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Sayıların ve seslerin sembolleri olarak kayıtsız bir şekilde, her kelimedeki iki gücü aynı bakışta algıladı. gözüne çarptı ve her özel ismin toplam değerini kolayca tahmin etti, özellikle de bu tür benzerliklerle ilgilenmeyi kendine iş edindiğinde. Aynı işlem, "Arap" rakamlarımızın, eski Palmyra alfabesi yerine, çağların yıpranması ve uzun bir yolculuk nedeniyle biraz değiştirilmiş olan Roma alfabesinin ilk on harfiyle değiştirilmesi durumunda da aynı derecede tanıdık gelecektir. İsimlerin Sayısal Değerinin kullanımı, İbrahim'in evindeki, Beş Kralı mağlup ettiği 318 erkeği, onun tek hizmetkârı Eliezer'den başka bir şey yapmayan Midraş ile dikkat çekici bir şekilde örneklenmiştir; adındaki rakam harfleri tam olarak bu toplamı oluşturur - tesadüfi de olsa, gerçekten şaşırtıcı bir tesadüf! Gerçek Gnostik Dante, 'Purgatorio'sunu bitiren o en mistik kehanette bir ismin bu sayısal ifadesini büyük bir etkiyle kullanır: - " Ch' io veggio certamente, e però il narro, A darne tempo già stelle proninque, Sicuro d' ogni intoppo e d' ogni sbarro, Nel qual un Cinquecento-dieci-e-cinque, Messo di Dio, anciderà la fuia, E quel gigante che con lei delinque." (Canot xxxiii. 40-45.) Bunun yorumu, Roma harflerinden oluşan DVX kelimesinde bulunur ve şairin Papalığın cezalandırılması ve İmparatorluk gücünün restorasyonu için çok büyük şeyler beklediği Ghibelline Birliği'nin "Generali" için geçerlidir. İNCİR. 11.

--- SAYFA 281 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 257 ABRAXAS DİNİ. Babaların en felsefecisi Hippolytus, Basilides'in ve haleflerinin sistemleri hakkındaki açıklamasına şu ustaca ve yerinde benzetmeyle başlıyor: "Bu kafirlerin öğretilerinin, rüzgarların öfkesiyle dalgalara savrulan bir denize benzediğini gören tüm dinleyicilere, onlara aldırış etmeden onların yanından geçmek ve sakin limanı kendileri için aramak düşünüyor. Çünkü onların bu denizi canavarlarla dolu, ve geçilmesi zordur ve içinde, Yunan şairlerinin, Ulysses'in bu misafirperver canavarların zulmünü ustaca şaşırttığında nasıl geçtiğini anlattığı efsanevi Cyclops, Charybdis ve Scylla'nın bulunduğu Sicilya'ya benzetilebilir. Bunu öğrenen Ulysses'in mürettebatının kulaklarını balmumuyla durdurduğu ve kendini bu şekilde direğe bağlayarak Syren'lerin yanından geçtiği ve tüm şarkılarına kulak misafiri olduğu söylenir. Benim tavsiyem de bu baştan çıkarıcıların arasına giren herkesin yapması gereken şeydir ve ya kendi zayıflığından dolayı kulaklarını tıkamalı, böylece sapkınlık öğretilerine kulak asmadan yelken açmalıdır. melodik Syrens şarkısı gibi tatlılık, ya da kendini sadakatle İsa'nın Ağacına bağlayarak onları sarsılmadan dinlemek, bağlı olduğu yere güvenmek ve tereddüt etmeden dimdik durmak. Abraxas ilahı, unvanları, doğası ve biçimi zaten tartışılmıştı, şimdi geriye onun büyük Havarisi ve öğretilerinin bir taslağını vermek kalıyor. Bunlardan ilkinde göre Clemens Alexandrinus, Abraxas dininin ünlü kurucusu Basilides ile aynı şehirde ve aynı yüzyılda yaşamıştır. Bu dönemin bazı yıllarında ikisi çağdaştı ve Clemens'in Basilides'le kişisel olarak tanışmış olması muhtemeldir; o, zamanının çok dikkate değer bir şahsiyetidir. Bu bakımdan Clemens'in

--- SAYFA 282 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Basilidan doktrininin karakterine ilişkin tanıklık, daha sonraki Babaların ifadelerinden çok daha fazla güvenilmeyi hak etmektedir; aynı zamanda onun doğası hakkında daha makul ve aynı zamanda daha olumlu bir yargıya varır. Sistemi, ruha sürekli bir ilgi ve evrensel Sevginin kaynağı olarak kabul edilen ilahiyat ile ilişkiden oluşan bir sistem olarak tanımlıyor. Kendi deyimiyle, "Basilidan doktrini iki bölümden oluşur; ilk bölüm ilahi şeylerle meşgul olur ve her şeyin kendisi aracılığıyla ve onsuz hiçbir şeyin yapılmadığı İlk Sebebin ne olduğunu; Doğada var olan güçler ve bunların neye yöneldiği gibi şeylerin içine giren veya birbirini kapsayan şeylerin hangi yapıya sahip olduğunu ele alır. Diğer bölüm insani şeylerle, İnsan'ın ne olduğuyla; hangi şeylerin onun Doğası ile tutarlı veya tutarsız olduğu, onun ne yapması ve acı çekmesi gerektiği ile ilgilidir. Bu bölümde. Basilides, Erdem ve Kötülüğü; İyi olanı, Kötü olanı ve Kayıtsız olanı içerir. Kısaca burada bir Budist misyonerin tasviri aklıma geliyor. Kendi Hristiyanlığı, orijinal Platonculuğunun uyumlu kökeninin bir aşısından başka bir şey olmayan sevimli ama hayalperest Clemens, Basilides'in aşkın spekülasyonlarında suçlanacak çok az şey görebiliyordu. Onun gözünde ikincisi bir sapkın, yani Katolik Kilisesi'nin kabul edilen öğretilerinin yenilikçisi değildi; yalnızca eski gerçekleri yeni formüllerle ifade etmeye ve belki de aynısını, kendi inancından vazgeçmeden ilahi otoritesini kabul edebildiği yeni inançla birleştirmeye çalışan teosofik bir spekülâtördü - tam da günümüzün bilgili Hindularında olduğu gibi. Ancak Basilides'in, öğretileri Kilise'nin bağrında türeyen yarı-Hristiyan mezhep sürüleri tarafından benimsenip korkunç bir kesinlikle uygulandıktan sonra, sonraki iki yüzyılda bağnaz ortodoksluğun kalemiyle çizilen tablosu çok farklıdır. Bu duyurular kronolojik sıraya göre birleştirilmiştir, çünkü mükemmel sistemin büyük özelliklerini birkaç kelimeyle özetlemektedirler. Hippolytus, Basilidan doktrininin mükemmel bir analizini bırakmıştır; ancak dikkatli bir incelemeyi hak etmektedir. açılıştta bu kafirin tüm sistemini aldığı iddiasını nasıl doğruladığını anlamak zor

--- SAYFA 283 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 259 cinsi, türü ve bireyiyle birlikte Aristoteles'ten hazırlanmıştı, ancak aynı şeyi, yeryüzündeyken yalnızca İsa'dan aldığı ezoterik öğretiyi kendisine ileten Aziz Matta'dan almış gibi görünüyordu. Ancak felsefi Piskopos, kınama konusunda ılımlıdır; hayır, İskenderiye mistiğinin yaratıcılığından oldukça etkilenmiş görünüyor. Ancak Tertullianus, zekice bir safsatanın güzelliğine dair hiçbir anlayışa sahip olmadan, gerçek bir Afrikalı avukat gibi konuşmaya başlıyor: "Bundan sonra kafir Basilides serbest kaldı. Abraxas adında bir Yüce Tanrı'nın var olduğunu ve onun tarafından Yunanlıların Nous dediği Zihni yarattığını ileri sürdü. Akıl'dan Söz, Söz'den İlahi Takdir; İlahi Takdir, Erdem ve Bilgelik; yine bu ikisinden Erdemler, Prenslikler ve Güçler türemiştir. Meleklerin bu sonsuz üretimlerinden ve emisyonlarından 365 gök yaratıldı. Gerçekten de en alttaki Melekler ve bu dünyayı yaratanlar arasında, Tanrı olduğunu inkar ettiği tüm Yahudilerin tanrısını, Meleklerden biri olduğunu doğrulayarak yarattı. Benzer şekilde daha sonraki Jerome'da (Amos III.): "Öyleyse, Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'yı Abraxas gibi uğursuz bir isimle çağıran Basilides, Yunan rakamlarına göre aynı kelimenin ve yıllık devriminin toplamının Güneş'in çemberinde yer aldığını söyler; aynı miktarı alan ama farklı sayısal harflerle ifade edilen kafirler ona Mithras adını verir; basit İberyalıların Balsamus (Ball-samen, "göklerin Efendisi") ve Barbelus ("Oğul") adlarıyla taptığı kişi. Ve Abraxas'ın bu harika unvanın çok daha önceleri Gizemler formüllerinde Güneş Tanrısı'na uygulanmış olduğu, eski yazarların çeşitli tesadüfi imalarından çıkarılabilir. Böylece filozof Theosobius (Fothius'un "Isidorus'un Hayatı" adlı eserinde şöyle diyor) bir kadına sadece "Güneşin Işıklarını ve İbranilerin Tanrısının Adını" anarak şeytanı kovdu. Aynı açıklama Augustinus'un şu sözleriyle de desteklenmektedir: "Basilides göklerin sayısının 365 olduğunu, yani yıldaki günlerin sayısını ileri sürmüştür. Bu nedenle Kutsal bir İsmi, yani Abraxas kelimesini, Yunan hesaplama yöntemine göre alınan harflerin bu sayıyı oluşturduğunu yüceltiyordu.

--- SAYFA 284 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 260 Basilidan'ın "Tecelli" doktrini, göksel hiyerarşinin listesi uygun yerine verilecek olan Valentinus tarafından büyük ölçüde geliştirildi. Burada teonin tamamının Brahminik teoriye benzediğini belirtmekle yetinelim; çünkü bu teogonide, sıradan insanlar tarafından kendi kendine var olan ayrı bir tanrı olarak kabul edilen Tek Yüce Varlığın her Mazharı, kendisinin tam karşılığı olan bir kadın partnere sahiptir ve bu partner, sanki bir araç aracılığıyla gücünü kullanır - bu diğer yarının hangi doktrini Durga'sı, "Aktif Erdem" olarak adlandırdığını ifade eder. Bu soyadı, "Erdem" aslında tüm Gnostik Tecelli listelerinde yer alır; ve büyük Æon, Pistis-Sophia, ikinci "İtirafı"nda, ortağı olan erkek Susucoj'u, uygun meskeninde bırakıp Yüce Işığı aramaya gittiği için sürekli olarak kendini azarlıyor: Aynı şekilde onu, Kaos'a kendi yardımına inmediği için de suçluyor. Aslında Dualizm sistemi bu muhteşem vahyin tamamına yayılmış durumda. Basilides doktrininin diğer birçok noktasında Brahminik ilham almak mümkündür; Irenæus'tan alınan aşağıdaki alıntılarda da görüleceği gibi - onun yargısı, Hippolytus'ununki gibi, sistemini Aristoteles'ten türetme çılgınlığı yüzünden çarpık değildi. Basilides (ona göre) İskenderiye'de Trajan ve Hadrian'ın yönetimi altında (ikinci yüzyılın ilk yarısı) yaşadı ve hayata Doğu Gnosis'inin bir öğrencisi olarak başladı; bu felsefenin kaynağını yeterince gösteren bir lakaptı. Hristiyanlığa geçtikten sonra, birçokları gibi o da hem manevi hem de doğal şeylerin açıklanması için yeni inancını eski inancıyla birleştirmeye çalıştı. Bunu yapmak için kendine ait bir terminoloji ve sembolizm icat etti. Tanrı ve İlahi nitelikler - Söz, Yaratılış, ruhların ve alemlerin Ortaya Çıkışı, evrenin Mimarı ve Doğanın çeşitli güçleri - ile ilgili kendine özgü fikirlerini duyururken, Suriye'deki çağdaşı Saturninus ile aynı yolu izledi. Onun sistemi Hristiyan, Yahudi, Pers ve Mısırlı kavramların bir birleşimiydi, ancak kompozisyonun tamamı Doğu Gnosis'in ruhuyla şekillenmişti. Yazarları bu ilkeleri şevkle ilan etti. Uzun yıllar İskenderiye okulunda öğretmenlik yaptı; aynı zamanda çok üretken bir yazardı. Clemens yirmi dört tane yayınladığını söylüyor

--- SAYFA 285 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. “Kasideler” ve “Manevi Şarkılar”ın yanı sıra 261 ciltlik “İncillere Göre Yorumlar”; bunların hepsi yok oldu. Böylece çağdaşı Irenæus'a yaydığı doktrinler şu şekilde temsil eder: "Basilides, Gnostik spekülâtif felsefede daha incelikli ve makul bir şey icat etmek için araştırmalarını Sonsuza kadar itti. Yaratılmamış ebedi Baba olan Tanrı'nın ilk önce Nous veya Zihin'i ve Akıl, Logos, Söz'ü ortaya çıkardığını; bu da sırasıyla Phronesis, Zeka'yı; oradan Sophia, Bilgelik ve Dynamis, Güç'ün ortaya çıktığını iddia etti." Dolayısıyla Irenæus, Basilides'i Tanrılığın dışındaki Varlıklar veya Kişisel Zekaların Beşlisi'ni yapan biri olarak anlar: ancak Bellermann bunları, daha mantıklı bir şekilde, kendisinin içsel ve dışsal çalışmasının Yüce biçimlerinin kişileştirilmiş niteliklerini ifade eden şeyler olarak alır. Bu açıklamaya göre Basilides, sistemini yalnızca Kabala'dan almış olabilir; ancak bütünü çok daha uzak bir kaynaktan almış olması ve "Yaratılmamış" ve "Kinternion"unun gerçekte İlk Buda ve ardışık Beş'i temsil etmesi de aynı derecede muhtemeldir. "Yaratılmamış ebedi Baba, insanlığın yozlaşmasını gördüğünde, İlk Doğan Nous'u, dünyayı uyduranların, yani Demiurgus ve Altı oğlu, gezegensel Genii'nin gücünden kendisine inanan herkesi kurtarmak için Mesih biçiminde dünyaya gönderdi. Nous, insanlar arasında İnsan İsa olarak görüldü ve mucizeler yarattı. Bu Mesih şahsen ölmedi, ancak görevini ödünç verdiği Kireneli Simon'du. Onun yerine acı çeken bedensel form; İlahi Güç, Ebedi Baba'nın Nous'u maddi olmadığından ve bu nedenle ölemediğinden, bu nedenle Mesih'in öldüğünü iddia eden kişi hala Cehaletin kölesidir, ancak aynı şeyi reddeden kişi özgür bir adamdır ve Baba'nın amacını anlamıştır. Bu öğretiden Basilidanlar, "Docetæ" (İllüzyonistler) gibi utanç verici bir ünvan aldılar. Benzer şekilde dindar Brahminler, bizim ilahi saygınlık anlayışımızla tutarsız olan tüm efsanelerini, hepsini "Maya" (illüzyon) haline getirerek bir kenara atarlar. Bu noktada Kur'an'ın öğretisi de aynıdır (Kap. iv.): "Ve bunun için İsa'ya inanmadılar ve Meryem'in aleyhinde konuştular.

--- SAYFA 286 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 262 büyük bir iftira ve şöyle dediler: Gerçekten biz, Allah'ın elçisi Meryem oğlu İsa Mesih'i öldürdük; yine de onu ne öldürdüler, ne de çarmıha gerdiler; fakat kendisine benzeyen biri tarafından temsil ediliyordu; ve gerçekten de onun hakkında anlaşmazlığa düştüler, bu konuda şüphe içindeydiler ve bu konuda gerçek bir bilgileri yoktu, sadece belirsiz bir görüşe uydular. Onu gerçekten öldürmediler ama Tanrı onu kendi yanına aldı; Tanrı güçlü ve bilgedir." Az önce anlatılan sistem, Birinci Prensipten, bazıları tarafından yalnızca Tanrılığın nitelikleri olarak kabul edilen Beş Gücü (Mahasiva, Sadasiva, Rudra, Vişnu ve Brahma) ürettiği Brahminik sistemle dikkate değer bir dereceye kadar örtüşmektedir; başkaları tarafından ise materyalist anlamda Eter, Hava, Ateş, Su, Toprak anlaşılmaktadır. Ama muhtemelen, Mosheim'in çok uzun zaman önce iddia ettiği gibi, tüm Gnostik sistem Kabala'dan ya da Yunan felsefesinden değil, Brahminlerin teosofisinden türetilmiştir. Irenæus'un bahsettiği Basilidan uygulamasındaki bir başka durum, bu tılsımların incelenmesiyle bol miktarda örnek alacaktır. "Ayrıca mezhep bu Melekler için özel isimler icat etti ve onları birinci, ikinci, üçüncü gökler vb. altında sınıflandırdı. Bunun yanı sıra, sözde 365 göklerin isimlerini, kökenlerini, güçlerini ve Æonlarını açıklamaya çalışırlar; tıpkı Kavlacav dedikleri kurtarıcının ziyaret edip sonra terk ettiğini söyledikleri yer küreye de kendi adını verirler. Bunu doğru anlayan ve Æon'ları ilgili isimleriyle bilen kişi, tıpkı Kurtarıcı Kavlacav'ın kendisi gibi, bu Æon'lar için görünmez ve onların gücünün ötesinde olacaktır. Tanrı'nın Oğlu dünyada bilinmediği gibi, Basilides'in müridi de insanlığın geri kalanı tarafından bilinmemeli, çünkü onlar tüm bunları biliyorlar ve yine de yabancılar arasında yaşamak zorundalar, bu nedenle dünyanın geri kalanına görünmez ve bilinmeyen varlıklar olarak davranmak zorundalar. Bu nedenle sloganları şu: 'Her şeyi bilmeyi öğren, ama kendini bilmemeni sağla' ve bu nedenle Basilidan oldukları gerçeğini inkar etmeye alışkınlar. Kendilerini bütün dinlere asimile ettikleri için Hristiyan sapkınları olarak da tespit edilemezler.

--- SAYFA 287 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 263 mezhep. Ancak gizli yapılarını çok az kişi, belki de binde biri ya da on binde ikisi biliyor. 365. göklerin mahalli durumunu kadastro gibi parselliyorlar. Onların doktrini kutsal bir kitapta ve aynı şekilde Sembolik Figürlerde yer almaktadır. Yüce Tanrıya, her şeyin Başına, 365 sayısını içeren Abrasax diyorlar." Æonların adlarına ilişkin mükemmel bilgi o kadar çok erdem içeriyor ki, şu anda elde edilebildiği kadarıyla onlara katılmamak affedilemez olurdu ve aşağıdakiler, Gnosis'in en derin doktoru olan ve ilk olarak Basilides tarafından çizilen sistemi en yüksek dereceye kadar detaylandıran Valentinus tarafından hazırlanmış en yetkili yoklama olarak kabul edilebilir. Onları, önceden var olan ebedi Prensip olan Bythos'tan ardı ardına yayılma sırasına göre, erkek ve dişi olarak çiftler halinde düzenler. Çiftlerin sayısı on beştir veya kutsal sayı Beş, üç kez tekrarlanır. Görüleceği üzere adları İbranice sözcüklerdir; bazı dişi güçlerin önündeki ve yalnızca çiftleşme "ve" ekidir. Matter, İskenderiye'de doğmuş olmasına rağmen Valentinus'un Yahudi kökenli olduğunu varsayıyor. Tertullianus, kendisinin öncelikle bir Platoncu olduğunu, daha sonra Hristiyanlığa geçtiğini, ancak piskoposluk arzusunda hayal kırıklığına uğrayarak kendi dinini kurduğunu belirtir. 1. Ampsiu, Ouraan = Derinlik, Sessizlik. 2. Bucua, Thartun = Akıl, Gerçek. 3. Ubucua, Thardedia = Akıl, Yaşam. 4. Metaksas, Artababa = İnsan, Kilise. 5. { Udua, Casten Udu, Vacastene = Yorgan, İnanç 6. Amphain, Essumen = Babacan, Umut. 7. Vannanin, Lamer = Ana, Hayırseverlik. 8. Tarde, Athames = Ebedi, Zeka. 9. Susua, Allora = Işık, Mutluluk. 10. Bucidis, Damadarah = Efkariyeti, Bilgelik. 11. Allora, Dammo = Derinlik, Karışım. 12. Ören, Lamaspecha = Solmayan, Birlik. 13. Amphipuls, Emphsoshbaud = Kendi kendine doğan, Ölçülülük. 14. Assiouache, Belin = Tek doğan, Birlik. 15. Dexariche, Massemo = Hareketsiz, Zevk. Epiphanius'un bir çifti (5) iki kez kopyaladığı açıktır.

--- SAYFA 288 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 264, hafif bir yazım farklılığıyla yanıtılır ve böylece uygun on beşe bir çift ekler. Herkesin İlk Neden'den erkek ve dişi çiftler halinde ilerlemesini sağlayan Valentinianusçu Yayılma sistemini, bu özelliğin gerçek kaynağı olarak gösterdiği Hint teozofisiyle karşılaştırmak çok öğretici olacaktır; ikincisinde her ilke, her biri birbirine tamamen benzeyen, "aynı, yalnızca cinsiyetleriyle ayırt edilen" erkek ve dişi Enerjiye bölünmüştür. Her tanrı, gücünü, maddi bir formda sabitlenen ve temsil edilen bir araç veya nitelik olan bir Vahan "aracına" sahip olan dişi Prensibi veya Sacti aracılığıyla kullanır. Yüce Üçlü'deki Kişiler arasında Sactis ve onların Vahan'ları* şunlardır: 1. Uyum ve sanat tanrıçası (Yahudi Bilgeliği) Brahma, Saraswati'ye aittir; onun vahan'ı bir kuğu ya da kazdır. (Bu nedenle Juno'nun Capitoline kuşu, daha sonra tarihsel bir kurguyla açıklanmıştır.) 2. Refah tanrıçası Lakshmi Vishnu'dan dolayı Kamalá, "nilüfer taşıyıcısı" unvanına sahiptir; onun vahan'ı insan kartalı Garuda'dır. Bir Avatar'da Vişnu "Varáha" adını alır ve eşi "Varáhi" adını alır, bu durumda onun vahan'ı bir bufalodur. 3. Değiştiren veya Yok Eden Şiva'nın Sacti'si Bhaváni'dir, doğurganlığın ve dolayısıyla ölümün tanrıçasıdır, çünkü birincisi ikincisini ima eder: "Nascantos morimur, finisque ab Origine pendet." Hiçbir şey yok olmaz, her şey yalnızca cahil Ölüm'ün dediği yeni bir biçim alır. (Ophites'in yıldız falını yöneten astral cinler olan "Doğuş Tanrıları"na vermekten çok hoşlandıkları "Ölüm Tanrıları" unvanını karşılaştıran). Bhavani'nin uygun araçları neslin amblemi olan Boğa ve yıkımın sembolü olan Kaplan'dır. Daha ileri gitmeden önce bu isim ve simgelerin ulusların geniş alana yayılan etkisini nasıl ortaya koyduğunu gözlemlemeden duramıyorum. somutlaştırıyorlar. Mücevherlerindeki Sasani kraliçeleri * Hatta Hint etkisinin tüm Kıyamet boyunca parladığı bile ileri sürülebilir. Dört Canavar (Ezekiel'in İlk Vizyonundan ödünç alınmıştır) bu Vahanalardır, İlahi İradenin bakanlarıdır. Daha sonraki zamanlarda her birini bir müjdeciyeye atadık. Yirmi Dört Yaşlı'nın prototipleri, aynı sayıda Budist teolojisine ait Azizler'deydi: "Cam veya kristal deniz", Yüce Varlığın türbesi olan en yüksek cennette asılı duran geniş kristal bloktur; İnanlının gerçek nesnesi olan kişiye kendini kaptırmak.

--- SAYFA 289 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 265 portrede genellikle ellerinde nilüfer çiçeği bulunur,* "Varanes" bu soyun krallarının ortak adıdır ve Brahmin Boğası da konularıyla ilgili tüm mühür aletlerinin en yaygın olanıdır. Ancak daha sonraki Pers krallarının egemenlikleri İndus'a kadar genişledikçe, Hindu prensesleri şüphesiz haremlerine girdiler ve kendi dinlerini çocuklarına anlattılar. Yine, Sanskritçe başlıkların çoğu, Gnostik yazıtlarda sıklıkla geçen kelimelerle, kesinlikle tesadüfi olmayan bir benzerlik taşır. Böylece yedinci Avatarındaki Vişnu'nun karısı "Sumitri" Soumarta'yı açıklayabilir; ve aynı derecede yaygın olan Nautita olan Vishnu ve Crishna'nın adı olan "Nátha"; "İsa", efendi, dişil, "İsi" hanımefendi, hatta belki de İsis'in kökenidir; ve Parvati'nin koyu mavi lakaplarından biri olan "Nila"nın Peder Nilus'a aktarılması daha uygun olur. Bebeklik dönemindeki Vişnu, Narayana'nın "Vat" yaprak teknesinde suların üzerinde yüzdüğü ve tamamen maviye boyanmış hali, Horus'un baris'te sürüklediği çocukla karşılaştırılabilir. Tüm inançların en eskisi, yukarıda gösterildiği gibi, nilüferi Bolluğun sembolü haline getiren, bunun nedeni, her zaman haşhaş başlarıyla karıştırılan tohum kaplarının Ceres bereketindeki buğday başaklarının arasına tanıtılmasının nedeni açıkça ortaya çıkıyor. Yukarıda alıntılanan Soumarta, Gnostikler tarafından Güneş tanrısına uygulanmış gibi görünüyor, çünkü Montfaucon (Lev. 157), arka yüzünde ceroàbi ile tüm melek ev sahibine açık bir çağrı olan, bu şekilde yazılmış bir Sol figürü verir. Ve bunun korunması için, tılsımcılarımız tarafından "gönüllü alçakgönüllülük ve meleklerle tapınma" yoluyla göksel hiyerarşi o kadar sürekli aranıyor ki, belki de bu bitmek bilmeyen unvan dizileri arasında Grekleştirilmiş formlarında gizlenen, dünyanın dört bir yanındaki "Johablar"ın Hindu Muhafızlarının adlarını ekliyorum. E. Indra. N.W. Vayu. S.E. Agni. N. Kuvera. S.Yama. N.E. Jsana. S.W. Niritti. Üstünde. Brahma. W. Varuna. Altında. Naga. Merkezin Rudra'sı. ————— * Daha sonraki Yunanlılarda ve İsis'teki Romalı hanımlarda olduğu gibi Kamalá'nın karakterinde.

--- SAYFA 290 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 266 HİNDÖO FORMUNDA ANLATILMAZ İSİM. Kavranılamaz Yüce'yi ifade eden "Tarif Edilemez İsim" kavramının Gnosis'in mekanizmasında ne kadar önemli bir rol oynadığını daha önce görmüştük ve burada yine orijinal fikir Brahminlerin uygulamalarında tamamen gelişmiş olarak bulunacaktır. Kıvrılmış bir yılanın (Gnostik sanatta bir Kutsal İsm'in normal muhafazası)* oluşturduğu bir kartuşun içindeki üç Sanskrit harfiyle süslenmiş bu korkunç isim, Bilgelik tanrısı fil başlı Ganasa tarafından uygun bir şekilde taşınmaktadır. Üç harfli olan kelime, genellikle İngilizce yazıldığı gibi OM yerine AUM'dur. Asla yüksek sesle söylenmemeli, sadece dindarlar tarafından zihinsel olarak söylenmelidir. Karakterlerden A Yaraticıyı, U Koruyucuyu, M Yok Ediciyi; yani Brahma-Vişnu-Siva Üçlüsü. "Yüksek sesle telaffuz edilirse, ses, taşradaki bir kilise katibinin uzattığı Amen'e çok benzer. Aslında "Angiekar" için kullanılır, Öyle olsun! bir onay göstergesi olarak kullanılır" (Moor, Hindoo Pantheon).† Ve burada Talmudistlerin, Amin kelimesinin yüksek sesle bağırıldığında Cennetin kapılarını açma gücüne sahip olduğu iddiasında çok ilginç bir benzetmeye dikkat çekilmelidir. Pistits-Sophia'da "Üç Amin" ve yine "Dört Amin", Kurtarıcı'nın ezoterik öğretisinde açığa çıkardığı diğer Gizemler arasında defalarca anılır. Bu nedenle kelime şöyle olabilir: Pistis-Sophia'nın bize bildirdiği gibi, "güneşin diski, kuyruğu ağzında olan büyük bir ejderhaydı." Üzerinde kutsal kelimenin yer aldığı bu figürün anlamı yeterince açık hale geliyor. † OM MANI PADHVM "Tanrının Yüceltilmesi", ülkenin her yerinde dikilen taş tabletlere kazınmış olan ve Lamaların boncuklarını söylerken sürekli olarak söylediği Tibet İnanç İtirafıdır. (Cooper'ın 'Bir Öncünün Seyahatleri', s. 208). Huc, Lamaların bu sözlerin içerdiği öğretinin çok büyük olduğunu ve tüm yaşamın Know ("Karadan Asya'ya"), Yuen hanedanının bir imparatorunun bu bölgeye yaptığı ziyaretin anısına Augoon ile Amoor'un birleştiği yerde inşa edilen yıkık "Ebedi Huzur Manastırı"nı anlatır. Kayalığın zirvesinde, mermer granitten, porfir ve granitten 1,5 ila 8 metre yükseklikte, bu temeli anan yazıtlar ve ayrıca bu formül bulunur. Çince, Moğolca ve Tibetçe.

--- SAYFA 291 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 267'nin Hindu Kutsal Adı ile bir bağlantısı olduğundan şüpheleniliyor, tabii eğer Valentinus onu evinin yakınına, ölümlerin koruyucuları ve Osiris'in oğullarından olan dört "Amenti"den almamışsa. Bazı Doğu lehçelerinde "Amin" in Hakikat anlamına geldiği yönündeki yaygın açıklama pek de sağlam bir temele dayanmıyor gibi görünüyor. Kabalist Marcus, Amhn'da sayısal olarak alınan büyük bir gizemi keşfetti; Doksan dokuz sayısı Onbir ve Dokuzlar'ın birleşmesinden oluştu ve bu nedenle gümüş parçası ve doksan dokuz koyun benzetmeleriyle ortaya konuldu, "dualarda 'amin'i kullanmamızın nedeni budur." Tanrının diğer Hint gelgitleri "Tat" ve "Sat" = Erdemdir. Bunlar Mısır tanrıları Tat veya Hermes ve Sate, Gerçekler'de tanınabilir. Aynı şekilde, kudretli AUM'un kendisinin de çoğu zaman tılsımlarımızı dolduran sesli harf satırlarının ortasında yer alması muhtemeldir. Kesinlikle, bir tarafında iyi bir sanat üslubundaki Delphi Apollon'unu, diğer tarafında (daha sonraki bir el tarafından) meyvelerle dolu önlüğüyle dans eden bir adamı taşıyan Praun kalsedonu (No. 517), efsanesinde purapaiow aoum alei'yi, yani Sanskritçe üç harfli tek biçimi sunar. Yunanca karakterlerin sesi ifade edebildiği. Bu Tarifsiz ismin kökeni şu şekilde anlatılmaktadır ('Inst. Manu,' ii. 370) "Brahma, üç Veda'dan A harfini, U harfini ve M harfini ve üç gizemli kelime olan "Bhur", "Bhavah", "Swar" veya Yer, Gök ve Cennet'i sağlamıştır. Üç Veda'dan, aynı zamanda anlaşılmaz bir şekilde yüceltilen Yaratılışın Efendisi, sırasıyla Tanrı'nın üç Hazinesini sağlamıştır. "Tat" kelimesiyle başlayan ve "Savatri" veya Gáyatri adını alan bir rahip, hem sabah hem de akşam kendi kendine bu heceyi ve Üç kelimedenden önce gelen kutsal metni telaffuz edecek ve Veda'nın bahsettiği kutsallığa kavuşacak: ve kalabalıktan ayrı olarak bu Üç'ü bin kez tekrarlayan "iki kez doğmuş" bir adam, bir yılanın büyük bir suçtan bile kurtulması için bir ay içinde serbest bırakılacak. Üç harfli heceden önce gelen ve üç ölçüden oluşan Gáyatri tarafından takip edilen Üç büyük değişmez kelime, Veda'nın ağız veya ana kısmı olarak düşünülmelidir. İçinde

--- SAYFA 292 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 268 Bu doktrin tüm tılsımlı yazıtların kökeninde yatmaktadır, çünkü bunların özü kutsal isimlerin bir araya getirilmesidir. Dahası, Kıpti telaffuzuyla gizlenen ya da ünlü harflerin kopyalanmasıyla din dışı gözlerden kasıtlı olarak mühürlenene gerçek Üç kelime, çok büyük olasılıkla belirli Gnostik formüllerin ortasında var oluyor. Battus'un büyüünde, bundan sonra alıntılanacak olan, gerçekte Hint Üçlüsü ile aynı anlama gelen kelimeler ortaya çıkar. Gáyatri veya Vedalar'ın en kutsal ayeti şöyledir: "Her şeyi aydınlatan, her şeyi yeniden yaratan, her şeyin kendisinden çıktığı, herkesin kendisine dönmesi gereken, Kutsal Makam'a doğru ilerleyişimizde ilerleyişimizi doğru bir şekilde yönlendirmesi için dua ettiğimiz İlahi Güneş'in, Tanrılığın üstünlüğüne tapınalım." Bir diğeri ise; "Yeryüzü, Gök, Cennet; O en cömert, en sportif ve göz alıcı Güneşin en mükemmel ışığı ve Gücü üzerinde meditasyon yapalım ki, akıllarımıza yol gösterebilir." Bütün bunlarda, yorumlanabildiğinde Gnostik duaları kaçınılmaz olarak ortaya çıkaran bir şey vardır ve "İlahi Güneş", sürekli tekrarlanan "Şemeş Eilam"da kendi karşılığını bulur. Bu Gáyatri, Brahman'ın iman itirafında yer almaktadır. "Sana bu yeni ve mükemmel övgü Ey, muhteşem oyunbaz Güneş (Puşan) bizim tarafımızdan sana sunulmaktadır. Bu konuşmamdan memnun ol: düşkün bir adamın bir kadın aradığı gibi bu arzu dolu zihne yaklaş. Bütün dünyaları düşünen ve bakan Güneş bizim Koruyucumuz olsun! İlahi Hükümdarın (Savitri) tapılması ışığı üzerinde meditasyon yapalım; zekalarımıza rehberlik etsin. Yiyecek arzusuyla muhteşemin armağanını isteriz. Özenle tapınılması gereken Güneş, anlayışın rehberliğindeki muhterem adamlar, seni selamlar, İlahi Güneş, takdim ve övgülerle. Bunun üzerine Moor çok yerinde bir açıklama yapıyor: "Bu metnin neden bu kadar titizlikle gizli tutulması gerektiğini tahmin etmek zordur, çünkü onun herhangi bir gizem fikriyle ve yapmacık derinlik fikriyle bağlantısı olmayan açıklanması, insanoğlunun zekasını Gerçeğin keşfine yönlendirme konusunda tüm rahiplerin bu kadar korktuğu bir etkiye sahip gibi görünmüyor." Daha önce de belirttiğimiz gibi, Yunanca ifade edildiğinde Gnostik formüllerimiz, bu ilkel duaların yankısı olarak kulağa çarpan bir ruha ve ritme sahiptir; efsaneye tanık olun

--- SAYFA 293 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Cranzer tarafından tarif edilen 269 plazma (Archeol. iii. son plaka). Yılan biçimli kartuşun içinde çok sayıda satırdan oluşan bir yazıt vardır; ilk yarısı, Marcus'un Yüce Dörtlü'ye verdiği otuz hecelik isim gibi, aşağıdaki bölümde şöyle çağrılan Bilinmeyen Tanrı'nın adını ifade etmesi gereken, şifresi çözilemeyen bir harf karışımıdır: "İlk Baba, cisimsiz, her şeye nüfuz eden, kendi kendine var olan, Süleyman'ın mührü:" sonra şu şekilde biten daha fazla mistik lakaplar gelir: "Aslan başlı"nın bu türden Mitraik figür olduğu açıktır. Bilinmeyen efsanenin "Süleyman Mührü" olduğunun beyanı, tılsımların en ünlüsünün kazandığı şöhretin erken tarihini göstermesi açısından son derece ilginçtir; Hatırlanacağı gibi, erdemini mücevherin üzerine kazınmış olan Tanrı'nın kudretli tahtından aldığı bildirilmişti. İki teozofi arasında daha birçok benzerlik, Moor tarafından yayınlanan Hindu ibadet biçimlerinde tespit edilebilir. Yüce Üçlüdeki Kişilerden Brahma Yaratıcıyı, Koruyucu Vişnu'yu ve Yok Edici Siva'yı temsil eder. Ama sonuncusu daha gerçek anlamda Değiştiricidir, tüm ölümler yalnızca değişimdir. Bu nedenle Siva, karakterlerinden birinde Gölgelemin tanrısı Yama ile özdeşleşir. Şimdi, ilk iki Kişinin Ateş ve Su elementleriyle simgelendiğini görünce, Helen Tirad'ı, Zeus, Poseidon, Hades'in benzetmesi hemen ortaya çıkıyor. Burada ayrıca Pistis-Sohpia hiyerarşisinde çok yüksek bir yere sahip olan "Büyük Tridun£meij" in orijinallerini de buluyoruz. Bengal'deki ünlü Buddha-Gaya Yazıtı, Vikramaditya döneminin (M.Ö. 57) 1005 yılına tarihlenir ve şu dikkate değer pasajı içerir: "Amaradiva [Sandracottus'un oğlu] bu sesi duyunca Yüce Ruh Buda'nın bir suretinin yapılmasına neden oldu; ve o, yasaya göre ona parfümler, tütsüler ve benzerleriyle tapındı ve böylece o Yüce'nin İsmine hayran kaldı (büyüttü). Varlık, Vişnu'nun bir kısmının Enkarnasyonu Sana Buda formunda saygı olsun; Saygı sana olsun, Dünyanın Efendisi! Saygı sana olsun Tanrının ve Ebedi Olanın Enkarnasyonuna: Saygı sana olsun, Merhamet Tanrısı, acının ve sıkıntının Dağıtıcısı, her şeyin Rabbi.

--- SAYFA 294 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 270 Kali yug'un (Demir Çağı) günahlarının üstesinden gelen Tanrı, Evrenin Koruyucusu, sana dava açan herkese karşı Merhametin amblemi - OM, her şeyin canlı formundaki Sahibi. Sen Braham'sın, Vishnu'sun ve Mahesa'sın (Siva); Sen kâinatın Rabbisin; Sen, hareketli ve hareketsiz her şeyin gerçek şeklisin, bütünü Sahibisin. Ve bu yüzden sana tapıyorum. Kurtuluşu Bağışlayan sana hürmet olsun; Kötü Ruhun Yok Edicisi Kesi sana hürmet olsun;† Ey Damadara bana iyilik göster! Sen Saman Okyanusu'nun yüzünde dinlenen ve yılan Sesha'nın üzerinde yatan sensin. Sen üç adımda dünyayı kuşatan Trivikrama'sın; Binlerce isimle ve çeşitli şekillerde, Merhamet Tanrısı Buda şeklinde kutlanan sana tapıyorum; lütfkâr ol, Ey Yüceler Yücesi! Böylece insanlığın Velisi'ne ibadet ederek adillerden biri oldu. Sevinçli bir şekilde harika bir yapıya sahip kutsal bir tapınağın inşa edilmesini sağladı ve orada insanlığın günahlarını sonsuza kadar Arındıracak olan Vişnu'nun İlahi Ayakları dikildi; Pandus'un görüntüleri ve Vişnu'nun İnişleri (Avatarlar); Brahma ve diğer tanrılar gibi." (Hind. Panth. s. 223.) İlahi Ayak'ın bu sembolünün Batı dinlerine ne kadar yaygın bir şekilde nüfuz ettiği burada görülebilir. Kabartmalı ya da taş oymuş kavo şeklindeki ayaklar Hindu tapınaklarında yaygındır; geleneğe göre bunlar, odun yığınının üzerine o taştan çıkan fedakar dul kadının anıdır. Bu kullanım, sembolün Hades tanrısı Yama olarak tercüme edilen Serapis ile bağlantısını sağlar. İskenderiyeli Serapis'e özel bir nitelik olarak adanan ve kısa süre önce tapınağının kalıntılarından çıkarılan devasa Ayağı karşılaştırın.‡ Zengin sandaletlerle süslenmiştir ve tepesinde tanrının kendisi, hizmetkarları Cerberus ve Yılan, Tricasa ile birlikte tahtında oturmaktadır. † Bu, tılsımlarımıza sıklıkla takılan tanrının unvanını açıklıyor: Gigantor»kthj. Sembolün din açısından önemi, aynı Ayağı tersten gösteren ve bacağın bir kısmına Serapis'in büstünün yerleştirildiği bir İskenderiye commodus madeni parasıyla kanıtlanmıştır. (Feuardent, 'Egypte Ancienne.' pl. xxvii.)

--- SAYFA 295 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 271 ve Yunan kılığında Sessa. Oturan iki aslan arasına yerleştirilmiş Yılan'ın bulunduğu kanatlı ve kuşaklı aynı Ayak, üzerinde "Deo Sarapi M. Vibius Onesimus ex visu" yazan sunakta kesilmiştir (Montfaucon, lev. 122). Aynı fikir, Seylan'da, Yaraticısına yükseldiği Adem'in Tepe'nin zirvesindeki ayağının izini yarattı; aynı şekilde, Hristiyanlığın metropolünde, Via Appia'nın bazalt kaldırım taşına basılmış, hâlâ kilisede tapınılan ve "Domine quo vadis?" adı verilen İsa'nın ayak izi de onun adını taşıyordu. Bengal Körfezi'nin kuzey ucundaki İslamabad'daki bir çukurda bulunan eski bir gümüş tabak, "Tahmudas" adı verilen 120 küçük bronz heykel, yirmisi daha büyük boyutlu "Languda", biri taştan büyük "Langudagari" ve "Thacur"un iki kemiğini içeren pirinç bir kaptan oluşan, oradaki çukurda öngörülen bir tapınağın alanının kutsanmasını kaydeder. Bu son unvan olan "Asil"* bir tanrının ya da tanrılaştırılmış bir ölümünün olağan üslubudur. Ortaçağ dini kullanımında (muhtemelen hala devam etmektedir), bir kilisedeki herhangi bir sunağın kutsanması için, bazı Azizlerin bir kalıntısının (kemiğinin) tabanının altına bırakılması vazgeçilmezdi. Aynı gümüş tabak Buda'nın doğuşu ve bebekliğine ilişkin bu anlatımı içermektedir. Bu tesadüf, eğer tesadüf ise, çok merak uyandırıcıdır. Buda Avatar ruhlar bölgesinden inip, Kailas'lı Raja Soontala Danna'nın karısı Mahamaya'nın bedenine girdiğinde, rahmi birdenbire, Buda'nın bir çiçek kadar güzel, diz çökmüş ve ellerinin üzerine uzanmış halde görüldüğü berrak şeffaf kristal görünümüne büründü. Doğduğunda kafasında iki ayağı ve ellerinde tekerlek izleri vardı. Doğuma katılan Brahma, bebeği altın bir kap içinde aldı ve onu İndra'ya teslim etti." Hindistan ve Yunanistan'ın teozofileri arasındaki bu yakın bağlantı, klasik yazarların kendilerinin sıradan ama güvenilir imalarla gösterdiği gibi, başlangıçta (doğrudan ticaret döneminden önce) Pers Magi'si aracılığıyla sürdürülüyordu. Onların bildirimleri son zamanlara kadar "Graecia Mendax"ın diğer kurguları arasında sayılmıştı, ancak Sanskrit ve Pehlevi kayıtlarını daha iyi tanımak onların gerçekliğini ortaya çıkardı. * Tam olarak kadim Divus'a, Katolik Aziz'e cevap veriyor.

--- SAYFA 296 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 272 Çünkü artık, Zendavesta'nın en eski bölümlerinin ("Gathalar" veya ilahiler) kesinlikle kanıtladığı gibi, büyük bölünmeden önce tüm Aryan ırkının ilkel dininin, Doğanın Güçlerine basit bir tapınma olduğu kabul edilmektedir. Bu din, Meleklerinin eski isimlerini koruyan, ancak Tek Yüce fikrini ekleyen Zerdüş't tarafından yeniden düzenlendi. Ammian, Julian'ın Pers seferiyle ilgili anlatımında, bu konuyla ilgili şu merak uyandırıcı, ancak garip bir şekilde yanıltıcı ayrıntılar verir (xxiii. 6). "Bu risalelerde, meslekleri ve uğraşları hakkında, onlara geldiğimizden beri, burada kısa bir bilgi vermek uygun olacak olan Magi'nin [Medya'daki] bereketli toprakları yer almaktadır. Ünlü öğretiler konusunda en büyük otorite olan Platon, 'Machagestia' mistik ismiyle bilinen Mecusi dininin, ilahi şeylerdeki en bozulmamış ibadet şekli olduğunu belirtir. Bu dinin felsefesine, bir Baktriyalı olan Zerdüş't, ilkel zamanlarda birçok şey kattı. Daha sonra Darius'un babası olan çok bilgili bir prens olan Hystaspes'in yaptığı gibi, bu Kral Hystaspes, Yukarı Hindistan'ın bilinmeyen bölgelerine cesurca girdiğinde, sakin sessizliğini dünyanın ve göksel cisimlerin hareketlerinin bilimi ve aynı zamanda saf dini öğretilerle eğitilmiş o eşsiz bilgiler tarafından işgal edilen belirli bir ormanlık yalnızlığa rastlamıştı. bunları toplayabildiği kadarıyla ayinler - bu şekilde elde edilen kavramların belli bir kısmını Mecusilerin inancına aktardı. İkincisi, bu doktrinleri kendi özel gelecek kehanet bilimiyle birleştirerek, bütünü torunları aracılığıyla sonraki çağlara aktardılar. Bundan böyle, tek ve aynı soydan türeyen bir kalabalık, kendilerini kutsal göreve adadıkları söylenir. Her şeyden önce gökten düşen ateşin bir kısmı her zaman iyi bir alamet olarak Asya krallarının huzurunda taşınırdı. Bu şekilde inen kişilerin sayısı ilk başta azdı ve bunlar Pers kralları tarafından yalnızca dini hizmetlerin yerine getirilmesi için kullanılıyordu.

--- SAYFA 297 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 273, bir Büyücü, belirlenen duaları okuduktan sonra sunağa ön sunu dökmekten önce sunağa yaklaşmayı veya kurbana dokunmayı büyük bir suç sayıyordu. Ancak yavaş yavaş çoğalarak ayrı bir halkın adı ve boyutları haline gelirler ve duvarlarla korunmayan köylerde yaşarlar, kendi kanunlarına uymalarına izin verilir ve dini karakterlerinden dolayı saygı görürler. Kadim tarihin kayıtlarına göre, Kambyses'in ölümü üzerine Pers tahtını gasp eden yedili, bu ırktandı ve krallığı atının kişnemesiyle ele geçiren Darius'un komplosu tarafından ezildiler. Değerli ama bilgiçlik taslayan yaşlı asker, tarihsel okumalarıyla gösteriş yapma kaygısıyla, bu anlatımda çok gülünç bazı hatalar yaptı. Darius'un babası "Pers'in eski kralı" değildi, yalnızca Kambyses yönetimindeki o eyaletin (™ parcoj) valisiydi (Her. iii. 70). Venüs gezegeni "Guştasp"tan türetilen adı, Magizm'in yerleşik din olduğu her yerde şüphesiz yeterince yaygındı. Ve daha da gülünç bir şekilde, Ammian, tek Magian gaspçısı olan Smerdis'i, onu deviren Pers soylularının gerçek sayısı olan yediye çevirir. Bununla birlikte, bu gelenek, Magi'nin kahinler ve kahinlerden oluşan bir topluluktaki önceki varlığını (eski Yahudi kardeşlikleri, "Peygamberlerin Oğulları" gibi) ve Hint eyaletlerinin fethini takiben Brahminik fikirlerin ithal edilmesiyle doktrinlerinin daha sonra değiştirildiğini kanıtladığı için büyük bir değere sahiptir. Durum böyle olunca, Sasani krallarının, sayısız Varan ("Varani", Vişnu'nun unvanından) gibi Hindu tanrılarının adını almasına şaşırmanın gerek; tıpkı kendi soyundan diğerlerinin, uygun kraliyet unvanı olan Hormisdas (Ahoromasdi) biçiminde uygun Pers tanrısı Ormuzd'u varsaydıkları gibi.

--- SAYFA 298 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 274 ABRAXAS-TAŞLAR, MALZEMELERİ, İŞÇİLİĞİ VE DOĞASI. "Bedenin giysiden daha fazlası olduğu" aksiyomunu takiben, önceki bölümler tılsımlarımızın görünür biçimle donattığı kavramların değerlendirilmesine ayrılmıştır. Bu görünür formlar, dolayısıyla malzemeleri ve üretimleri şimdi açıklama için önümüze çıkıyor; meraklı araştırmalar için geniş bir alan ve Arkeolojinin birçok farklı bölgesine kadar uzanıyor. Halen dolaplarımızı dolduran gerçek Abraxas mücevherlerinin büyük bir kısmı Mısır'dan geliyordu; diğerleri, farklı tarzlarının da gösterdiği gibi, Asya'dan; diğerleri ise birçok Basilidan'ın erken dönemde yerleştiği Suriye'dendi. Felsefe yapan bu yarı-Hristiyan mezhepler arasında Abraxas figürü büyük saygı görüyordu. "Bunu (Bellerman'a göre) doktrinde bir Öğretmen olarak, aşkın araştırmalarını ve mistik eğitimlerini yönlendirdikleri kişiye itaat ederek kullandılar; inisiye olanlar arasında aynı kardeşliğe ait olduklarını göstermek için bir Simge ve Şifre olarak; bir Muska ve Tılsım olarak ve son olarak da belgelerinin Mührü olarak kullandılar." Tanrıça Roma'nın, Zaferlerin ve lejyoner yüzükleri için yapılan Kartalların birkaç kaba figürünü saymazsak, Batı İmparatorluğu'nun son iki yüzyılı boyunca, yok olmaya yüz tuttuğu dönemde, Gliptik Sanat'ın neredeyse tek ürünü Gnostik İntagli'dir. Kolayca tahmin edilebileceği gibi, bu tasarımlarda sergilenen sanat en düşük seviyededir ve kendisi de yozlaşmış Mısır İskenderiye okulunun yozlaşmış bir halefidir.* Ancak barbarlıkları çoğu zaman gerçek dönemlerinininkinden ileridir. İkna edici bir örnek, en son sikkelerin Gordian III'ten daha geç olmamak üzere gittiği Tarsus'un büyük hazinesinde bulunan örnektir. Bu siyah bir hematitti, dört kanatlı, asayı tutan bir Æon, ters Venüs Anadyomene'di ve her zamanki unvanı ΑΡΩΡΙΦΡΑΣΙΣ'ydı ve o kadar kaba bir üslupla çizilmişti ki, bulunduğu şirket olmasaydı idamı üç yüzyıl sonra yapılabilirdi. Bir başka ilgi çekici nokta da, orijinal düzenini (kabloya monte edilmiş, halkalı, büyük altından bir çerçeve) muhafaza etmesi, gücüne verilen değerini kanıtıydı. (Frank Koleksiyonu.)

--- SAYFA 299 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 275 gravürünün tamamı, o zamanlar İran'da yaygın olarak kullanılan, bu figürler ve yazıtlarda ifade edilen fikirlerin çoğunun kaynağı olan Sasani damgasını karakterize eden buna benzer kaba bir çark kullanılarak yapılmış gibi görünüyor. Daha önceki dönemleri süsleyen seçkin Hint Sardları, Nicoli ve Ametistlerin yerini daha kaba malzemeler, yeni inancı doğuran ülkelerin yerli üretimleri, Mısır'ın koyu yeşil Jasper'ı veya bazen sarı ve kırmızı benekli, kirli zeytin yeşilinden sıradan Kalsedon'a geçen genellikle kötü kalitede Plazma ve oldukça bol miktarda az çok manyetik olan lifli Hæmatit aldı. Aslında, Mısır ve Asur'daki Sihir Sanatı çeşmelerindeki mühürler için kullanılan opak Jasper ve Yük Taşı, çok eski zamanlardan beri, tılsımlı figürler için en uygun araçlar olarak ününü kazanmıştı. İlki, Pliny'nin Molochites'iydi, "opak ve ebegümeci yaprağı renginde, çocukları korumak için bir muska olarak doğuştan gelen güce sahip"; onun siyah çeşidi onun Antipathes'iydi; "Magi'ler tarafından her türlü büyücülüğe karşı kesin bir savunma olarak tavsiye edilmişti"; Hæmatite ise Farsça Kamhahen'dir; muhtemelen kameonun gerçek etimolojisi, her oymalı taşın bir tılsım olarak kabul edildiği çağlarda Avrupa'ya gelen bir kelimedir. Bu dindirilemez barbarlık kuralı o kadar sabittir ki, iyi uygulanmış ve ince taşlar içinde bulunan Gnostik tipler, bazen olduğu gibi, incelendiğinde, her zaman Astroloji veya Kabala ile ilgili her şeyin mistik spekülasyonun yeniden canlanan ruhunun dürtüsü altında büyük bir bollukla yeniden üretildiği bir dönem olan Cinquecento okulundan kaynaklandığını kanıtlayacaktır. Bu ve sonraki yüzyıla, Koleksiyonlarda sık rastlanan, astrolojik şifreler ve modern İbrani harfleriyle dolu bir alan olan Osiris'in son figürünü sunan büyük jasperlerin yazarlığından söz edilmelidir. Bu taklitler arasında, kendi mükemmelliklerini ele veren en göze çarpanı, benim tarafımdan Floransa'da elde edilen, üzerinde şahin başlı Phre, Priapean'ın dik bir figürü bulunan, elinde Cynocephalus'u tutan ve kıvrımlı yılanın üzerinde duran büyük bir Ametist vardı.

--- SAYFA 300 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 276, Gnostisizmin hiçbir çağının üretmediği en iyi Roma tarzı.* Konuları olan antik macunlar mevcut değil ve bunun çok yeterli bir nedeni var. Bir tılsımın malzemesi, onun erdemi açısından üzerine kazınmış arma kadar önemlidir; Derin Camillo di Leonardo'nun bundan sonra kendi sözleriyle anlatacağı gizem. Yine, hakiki taşların kendileri o kadar ucuzdu ve üzerlerindeki çalışmalar o kadar çabuk ve o kadar az özenle üretildi ki, bunların daha basit bir maddeyle sahtesini yapmak için küçük bir ayartmaya neden olmadı. Gnostik gravürcüler tarafından kullanılan taşların kalitesizliğine ilişkin dikkatimi çeken tek istisna, yazıtlardan söz etmeye geldiğimizde uygun yerinde bir açıklaması verilecek olan Hertz Kabinesi'nin tekil Garnet tabletidir. Bu tılsımlar üzerindeki efsanelerin yazımı, Gnostik seriye ait hemen hemen her taşı tanımlamaya hizmet eden bir uygulama özelliğine sahiptir. Harflerin tamamı düz çizgilerle oluşturuldu, Θ, O ve Σ oldukça kareydi, ya onları kesmek için kullanılan aletin kabalığından ya da beceri eksikliği oymacının eğrisel karakterlere girişmesini engellediğinden, bunu yapmak çok büyük el becerisi ve uzun pratik gerektirir, aslında çarktan talep edilebilecek en zor görevdir. Çünkü, çizgilerinin eşitliğinin de gösterdiği gibi, bu yeni icat edilmiş enstrümanla, bu kötü biçimli karakterler zayıf bir şekilde * Cinquecento döneminin çok şey ürettiğinden uzun zamandır şüpheleniyordum† Stiechel, kalkanın üzerindeki bir Abrasax figürünün daha kaba tarzda yazılmış XVX IAXV Gnostik eseri olan yazıtını açıklıyor ve sonunda bu şüphenin doğruluğunu gösteren kanıt elde etti. Çok yeni yapılmış çok sayıda kaba kesilmiş Gnostik jasper arasında, o dönemde çok popüler olan ama eskilerin pek bilmediği o çizgili agaet macununun bir tableti üzerine kesilmiş bir tanesi (birkaç satırlık yazı) dikkatimi çekti. Parça oldukça cilalanmış ve daha sonra çarkla oyulmuştu: Tasarım muhtemelen gerçek bir taşın kopyalanmıştı. Bu pozisyonundaki geleneksel formdan başka bir şey olmamak üzere, Haç İşaretiyle birlikte Iao Adı üç kez tekrarlandı (mistik sayı Yedi'yi oluşturmak için). Bu keskin açıklamayı desteklemek için Matter tarafından yayınlanan, XΦENECXHPΦIX taşıyan ve İbranice Peni zets ripa = "Yüzü - bu - iyileşti" ifadesini ifade eden bir mücevherden alıntı yapıyor.

--- SAYFA 301 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Taşın üzerine 277 çizilmiş. Büyük bir olasılıkla aynı sanatçılar, uzun zaman önce oymalı vazolarıyla ünlü olan İskenderiyeli cam işçileriydi; Martial'ın "tepide toreumata Nili"si, çünkü Pliny anlamlı bir ifade kullanıyor: "vitrum, aliud torno teritur, aliud argenti more caelatur", "bazı cam kaplar matkapla kesiliyor, diğerleri gümüş tabakla aynı şekilde kabartma olarak oyulmuş." Bu yazıtlardaki Ξ her zaman bir Ζ'nin köşegeni boyunca kısa bir çizgi çizilerek oluşturulur, böylece kaba işlerde ikinci karakterden ayırt edilemez. Bu yazıtlar genellikle çok daha eski tarihli değerli taşların arkalarına eklenmiş halde bulunur; bunların amacının onları tılsımlara dönüştürmek olduğu açıktır. Bu tür dönüşümlerden benim bildiğim en dikkate değer olanı güzel bir minyatür (Marlborough Cabinet), bir Commodus büstü; arka tarafında kabaca kesilmiş Abraxas tanrısı bir efsaneyle çevrelenmiş, kulağa Yunanca sözcükler gibi gelse de anlaşılmaz. ΔΟΥΓΕΝΝΑΙΟΔΕΜΕΝΑΙΒΑΣΙΒΑΣΙΛΙΣΚΟΣ Konstantin'in iki büyük oğluyla ilgili miğferli kafalara sahip bir başka kamera hücresi (Kraliyet Kabinesi), çok alışılmışın dışında Anubis'i ekledi; kendisi de kocaman karakterlerden oluşan uzun bir efsaneyle çevrelenmiş, meydan okuyacak kadar barbar transkripsiyon. Üçüncüsü (Devonshire Parure, No. 79), güzel bir Herkül başı, lapiz lazuli, genişletilmiş kanatları olan (Yaratıcının tanınmış amblemi) bir bok böceğinin sırtına ve güç sözüne (ΑΒΡΑΣΑΞ) eklenerek Gnostik vaftizini almıştır. Tüm bu tür eklemelerin son derece bayağı üslubu, orijinallerinden çok daha sonraki bir dönemi açıkça göstermektedir; kullanım sırasında zorunlu olarak gizlenen işgal edilen konum, bu tür iyileştirmelerin tüm amacının, kullanıcının doğaüstü korunması olduğunu kanıtlıyor. Gnostik dönüşümün en güzel örneği, Jüpiter Axur formundaki genç bir Sezar'ı temsil eden oniksten yapılmış bir kamera hücresidir (Viyana Kabinesi), sol elinde yıldırımla önde duran, sağ tarafı asaya dayanan, ægis paludamentum için sırtından aşağı sarkan, ayağının bir tarafında bir kartal, oturan tutsak, elleri arkadan bağlı bir kupa; hepsi alçak kabartmalı iyi bir üslupta. Tılsımcı bir kesmiş

--- SAYFA 302 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Palmyrene'i andıran 278 satır kare karakter, her bacadakı kalçadan ayağa kadar iniyor, başının etrafında aynısının bir halesi var, diğerleri sahada: ve emin olmak için mücevherin arkasını aynı anlaşılmaz harflerle 16 satırla kaplamış. Konu olarak Julian'ı öneren Arneht'in 'Cameen des K. K. Cabinettes' (Lev. xviii. 2) adlı eserinde bu durum, "Filozof'un kendisinin bu şekilde temsil edilmesine izin verildiği dönemde uzun bir sakal taktığı dikkate alınmaksızın, dikkatle tasvir edilmiştir. Üstelik Julian'ın zamanından önceki iki yüzyıl boyunca, eski Latince 'Jovis Axur'un geçerliliğini yitirmiş olması nedeniyle, hüküm süren imparatora iltifat edilmesine izin verilen tek tip Sarapis'ti. Bu tanrılaştırmanın kahramanı çok daha büyük olasılıkla Titus, hatta onun kardeşidir. Kamera hücresi saygın boyutlara sahiptir; 2¾ inç yüksekliğinde ve 2½ genişliğindedir. Glyptics'in tarihi açısından bu yazılı mücevherlerin, tekerleğin gravürcü atölyesinde genel olarak kullanılmaya başlandığı tarihi belirlemek açısından başlı başına bir değeri vardır; çünkü mikroskopta incelendiğinde, eski zamanların ince ve zarif harflerinin elmas uçlu mücevhere kazındığı görülecektir, bu da onun mükemmel düzenliliğini ve özgürlüğünü sağlar. Genel olarak bu Gnostik yazıtlardan Raspe (Tassie'nin Macunları Kataloğu, s. 38), Gnostisizmin her biçimine ve dönemine ait muazzam bir koleksiyondan doğru transkripsiyonlar vermiştir. Chabouillet yakın zamanda aynısını değerli 'Catalogue des Camées de' adlı eserinde Fransız Kabinesindeki çok geniş seriler için yaptı. Ia. Önlük. Göstr.' s. 282. 'Gorlæ Dactyliotheca'da (3. baskı 1695), No. 326-480 tamamen Gnostik ve astrolojik tasarımlardır ve ilk olarak Chiflet tarafından 'Macarii Abraxas-Proteus' baskısında yayınlananların büyük bir kısmını içerir. 1610, levhaları bu amaçla küçültülmüş ölçekte yeniden oyulmuş, ancak görünüşe göre eserin bilgili editörü Gronovius tarafından büyük eklemeler yapılmış. Ancak tüm sınıfın gerçek temsillerinin en kapsamlı serisi, Montfaucon'un büyük eseri 'L'Antiquité expliquée'nin 'Les Abraxas' Bölümüne ait levhalardır. Onun örneklerinin çoğu, diğerlerinin yanı sıra, St. Geneviève Kütüphanesi'ne ait değerli mücevherler dolabından alınmıştır ve çok

--- SAYFA 303 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Capello'nun daha önceki bir çalışmasından 279 ilginç örnek.* Kabaca oyulmuş olmasına rağmen, doğruluk konusunda övgüye değer bir dikkatle kopyalanmış gibi görünüyorlar. * Antik Cassel Dolabı'ndaki orijinalleri kopyaladığını iddia eden; Her ne kadar onun türlerinin çoğu modern koleksiyonlarda o kadar eşsiz olsa da Matter onların sadece kendi hayal ürünü yaratımlar olduğundan şüpheleniyor. Ancak bunların arasında en tuhaf olanlardan bazılarının örnekleri son zamanlarda dikkatimi çekti; görünüşe göre ortaçağ Arap tılsımları; Capello, çok affedilir bir şekilde, bunları eski Gnostiklerin kalıntıları sanmıştı. İNCİR. 12.

--- SAYFA 304 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 280 EFSANELER VE FORMÜLÆ. Güç Sözleri sıralamasında en başta, uygun bir saygıyla tartışılması için ayrı bir bölüm talep edecek kadar önemli olan "Yedi Sesli Harflerin Gizemi" yer alır. Her ne kadar bunlardan daha aşağı seviyede olsa da, pek çok Gnostik taşın her iki yüzünü de dolduran o bitmek bilmeyen harf dizilerinin erdemi şüphesiz büyüktü; Clemens'in yerinde bir şekilde belirttiği gibi, ünlü 'Efßsia Grämata'nın daha sonra geliştirilmiş hali. Bu bitmez tükenmez formüllerin arasında hiç şüphesiz Solmon'un kendisi tarafından bestelenen güçlü büyüler gizleniyor; Yahudi Eleazar bunu tekrarlayarak ve aynı zamanda acı çeken kişinin burnuna (mücevherinin altına aynı bilgelik kehaneti tarafından reçete edilen bitki yerleştirilmiş olan) yüzüğünü uygulayarak, Vespasian'ın, tribünlerinin ve baş subaylarının huzurunda birçok insanı ele geçiren şeytanları burun deliklerinden çıkardı. Bilge Josephus, şeytan kovucunun, şeytani sakinin dışarı çıkmasını sağlamak için ona kaçarken oldukça uzak bir yere yerleştirilmiş bir su havzasını devirmesini emrettiğini ve bu işlemin tüm kafir izleyicilerin şaşkınlığı ve inancıyla derhal yapıldığını ekler. Büyük Diana'nın bölgesine kazınan mistik kelimeler olan Efes Büyüsü, Plutarch'ın zamanının Magi'leri tarafından aynı amaç için yaygın olarak kullanıldı. Ve bu tür çağrılarının çoğunlukla etkili olduğuna şüphe olamaz. Şeytani ele geçme, epilepsiden başka bir şey değildi (cinayet anlamına gelen adı da aynı inançtan türetilmiştir); Çünkü Galen, hastalığın doğal nedenlerini rasyonel bir şekilde tartıştıktan sonra, sıradan insanların bunu evrensel olarak şeytanların etkisine atfettiğine dikkat çekiyor. Şimdi Mesmerizm deneyimimiz (şarlatanların evcil biliminde herhangi bir gerçeklik olduğu sürece), otoriter bir şekilde telaffuz edilen emir sözlerinin sinirsel dengesizlik altında çalışan kişiler üzerinde ne tür açıklanamaz etkiler yaratabileceğini açıkça göstermektedir. Eski zamanlarda bu sözlerin, heybetli bir varlık tarafından bilinmeyen bir dilde söylendiğinde etkisi ne kadar büyüktü,

--- SAYFA 305 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 281 ve daha fazla hasta zaten O'nun kendilerini rahatlatma gücüne olan inançla dolmuştu! Bu nedenle, şeytanları kovmak, ele aldığımız çağlardaki hem eski hem de yeni tüm Thaumaturgistlerle olan ticaretlerinin en büyük temeli haline geldi. Tedavinin kalıcı olması tamamen önemsiz bir şeydi; eğer gücünün tezahürü o an için başarılı olacaksa, şeytan kovucunun amacına yeterliydi; inananlardan oluşan şaşkın kalabalığın moralini yükseltmeye ve kalabalığın içindeki birkaç Rasyonalist şüphecinin kafa karışıklığına neden oldu. Bu tür büyüler, aynı şekilde bedensel hapisanelerde hapsedilmeyen iblisler üzerinde de güç sağlıyordu. Eukrates, Lucianus'un eğlenceli 'Philipseudos'unda, etrafta dolaşan binlerce insanla karşılaşmaya o kadar alışmış ki, özellikle "Arap bana haç çivisinden yapılmış bir yüzük verdi ve bana birçok isimden oluşan büyüyü öğretti" diye, onları hiç umursamadığını söyleyerek övünüyor. Son söz, amacımız açısından değerlidir: Tılsımlarımızdaki bilinmeyen bir dildeki efsanelerin bazen Arapçadan* açıklanması gerektiğini ve aynı zamanda çağrılan tek tanrının unvan dizilerinden oluşabileceğini kanıtlar. Virgil'in - "Crines effusa sacerdos Ter centum tonet ore deos, Erebumque, Chaosque, Tergeminamque Hecaten, tria virginis ora Dianae;" (Æn. iv. 510)— açıkça aynı batıl inanca atıfta bulunur, çünkü Servius, Dido'nun Massylian büyücüsünün büyülerindeki bu "üç yüz tanrıyı", pek çok farklı tanrıyı değil, yalnızca Hekate'nin kendisine ait pek çok lakap anlamına geldiğini açıklar; Aynı nedenden dolayı ismini hayal ürünü bir şekilde `katon rakamından almıştır. Akli başında fikir, dindar Müslüman'ın dini uygulamalarında, Yüce Olan'ın doksan dokuz Arapça sıfatının zihinsel tekrarı ve yansımada hâlâ varlığını sürdürmektedir. * Aslında tılsımlar alanında zaman zaman ortaya çıkan "bilinmeyen karakterler" in, Arabistan'ın ilkel alfabesine ait olan Himyar harfleri olduğu kesindir. Osiander ve Levi, Pers tanrılarının (dolayısıyla Gnostik zamanlardan çok daha eski olan) iyi işlenmiş intagllarını taşıyan değerli taşlar ve özenle kazınmış Himyar efsaneleri yayınladılar. Bu karakter tamamen dikey, yakışıklı ve farklılıkları iyi tanımlanmış; Palmyrene'nin bir modifikasyonu ve modern Etiyopya'nın ebeveynidir.

--- SAYFA 306 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 282 Bu yeminlerin en büyük amacı, Tanrı'ya, Dünya'nın tüm ulusları tarafından tanındığı isimlerle hitap etmektir; bu şekilde ona en çok hoşuna giden isimle hitap ettiğinizden emin olun. Bu, tüm bu tılsımlı efsaneler sınıfının temel ilkesi ve yeterli açıklamasıdır; ve onların senkretizminden. 'Sihirli Papirüs'ün 10 numarası çok değerli bir örnek sunuyor. "Dünyayı, kemikleri, tüm etleri ve tüm ruhları yaratan, Denizi kuran ve Gökleri sarsan, Işığı Karanlıktan ayıran sana sesleniyorum; Sen, Yüce, Yönlendirici Akıl, her şeyi düzenleyen, Dünyanın Gözü! Dahi deha (da...mown daimon...wn), tanrıların Tanrısı, ruhların Efendisi, IAQ OYHI, Sesime kulak ver, sana sesleniyorum, tanrıların efendisi, ey gürleyen Zeus, ey egemen Zeus, Adonai! Rab IAQ OYHE! Seni Suriye dilinde çağıran benim, büyük Tanrı Zaalahr If fon; ve sen benim sesimi İbrani dilinde görmezden gelme, Ablanaqanalba Abrasilwa. law law nebouq sabioqar bwq arbaq law lawq sabawq pagourh pagourh barouc Adwnai Elwai iabraam barbaranw nau sif. Ey yüce fikirli, sürekli yaşayan dünyanın tacı; Siephsakti eth biou = sfh = nousi = siequ = cqeqrwnhrugc. WHHHWAI A WHIAW asial saraphalsw eqmourhsini sem lau lourigc (Bu büyü) zincirleri gevşetir, körlüğe neden olur (yani kişiyi görünmez yapar), hayaller sağlar, iyilik verir, dilediğiniz amaç için. Bu Yazıtlarla bağlantılı, çok açıklanamayan bir durum, Pehlevi karakterinin, o zamanlardaki Mecusîlerin ulusal yazısının, bu mesleğin öğretilerini bu kadar sıklıkla somutlaştıran formüllerde asla kullanılmaması gerektiğidir. Her ne kadar son bahsedilen karakter o zamanlar tüm Asya ve Afrika'da çeşitli değişikliklerle evrensel olarak kullanılmış olsa da, Pön dilinde yazılmış tam bir efsane de bulunmuyor. İkinci ülkede, İmparatorluğun çok geç bir dönemine kadar Punic'in yerini Latince almamıştı; çünkü ikinci yüzyılda Apuleius ("Özür"), üvey oğlunun onun sorumluluğunu üstlenen amcası tarafından ihmal edildiğini kanıtlamak istiyordu (aile, Büyük Madaura şehrine mensuptu).

--- SAYFA 307 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 283 Numidia), on altı yaşına gelmesine rağmen Punic ve annesinden öğrendiği küçük Yunanca dışında hiçbir şey konuşmadığını beyan eder, "praeter Punice, at siquid adhuc a matre Græcissat." Ve birkaç yıl sonra, Hannibal'in soyundan gelen imparator Severus, memleketi Leptis'ten Saray'a gelen kız kardeşi adına utanmak zorunda kaldı, "vix Latine loquens." Bu mücevherlerin bulunduğu alana sıklıkla dağılmış olan karakterlerin Punic görünümüne sahip olduğu doğrudur; diğerleri yine Palmira Süryanicesinden; Bazıları ise Nil Nehri'nin yukarısındaki Silsilis'teki kayalara bolca kazınmış olan tuhaf Nubiya karakterleriyle açıkça aynıdır. Kare (modern) İbraniceye gelince, onları sunan tüm eserler 16. ve 17. yüzyıl astrologlarının ve Gül Haçlılarının uydurmalarıdır. Hiyeroglif yazı, İskenderiye'nin yapımında doğal olarak aranmasına rağmen, neredeyse hiç görülmez; Muhtemelen Demotik alfabenin değiştirilmesinin bile yerini (en azından bu başkentte) Yunan alfabesi almıştır. Bildiğim tek istisna, Caylus tarafından yayınlanan akiktir ('Rec. d'Ant.' vii. pl. 8), kutsal tekne sıradan dört kanatlı Priapik dehayı temsil eder, arka yüzünde düzgünce kesilmiş orijinal hiyerogliflerden oluşan uzun dikey bir müşamba bulunur. Bazen bu formüllerde bulunan Arapça "Kamar" Ayı, Pliny'nin, Magi'nin, büyücülüğe karşı muskalara dönüştürmek ve Sarayda başarı sağlamak için Güneşin veya Ayın Adının zümrüt veya ametist üzerine kazınmasını emrettiği yönündeki açıklamasını göstermektedir. Ancak çok kötü kalitede bir zümrüt (Prain) üzerinde ΙΑΩ ΣΑΒΑΩΘ ΑΒΡΑΞΑ-Z yazılıydı. tam da kastedilen muska türünü temsil ediyor olabilir. Ancak İskenderiye'nin büyük bir tılsım fabrikası olduğu, mineraloglar için malzemelerden, arkeologlar için de bunların yapımında kullanılan harflerden aynı derecede açıktır. Bununla birlikte, Magi'nin, Sasani krallarının geniş topraklarında geçerli olan karaktere neden kendi büyülerini yazmamış olmaları gerektiği hala açıklanamamıştır. Bu yazıtların dili hiçbir zaman Latince, nadiren Yunanca, sıklıkla Süryanice değildir; çoğunlukla bozuk İbranicedir. Bu seçim için yeterli neden Iamblichus tarafından şöyle verilmektedir:

--- SAYFA 308 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 284 Porphyrius'a mektup, burada açıkça şunu belirtir: "Tanrılar, kendi dilleri kadar eski ve aynı dil olan Mısır veya Asur dilinde ve dahası kendilerine ilk duanın yapıldığı dil olan Mısır veya Asur dilinde yapılan dualardan çok memnunar; ve bu nedenle bu kutsal ulusların tüm konuşmasını kutsal olarak damgaladılar." Justinus Kerner'in olağanüstü eseri 'Die Seherin von Prevorst'ta (okurken insanın sürekli olarak bunun küstah bir kurgu olduğu inancı ile en derin gerçeğin açığa çıkışı olabileceği yönündeki rahatsız edici şüphe arasında gidip geldiği), ruhlar dünyasından gelen ziyaretçinin kullandığı yazının Arapçaya bu kadar çok benzemesi için benzer bir neden belirtmesi tuhaf bir tesadüftür, "çünkü bu, insanlığın ilkel dili olarak kabul edilme konusunda en iyi iddiaya sahipti." Bu "Kahin", uzun süren hastalıktan dolayı bu dünyadan çok öbür dünyaya ait olacak kadar yıpranmış bir köylü kıızıydı. Sonuç olarak o, ruhsal ziyaretçilerin varlığının farkına vardı ve onlarla bedendekiler arasında bir iletişim aracı olarak hareket etti. Bir doktor olan Kerner, bu tuhaf olayları daha iyi gözlemleyebilmek için onu kendi evine götürdü ve sağlığına ve ölümüne kadar geçen birkaç ay boyunca yaptığı açıklamalara ilişkin, yalnızca bir Alman'ın başarabileceği bir titizlikle düzenli bir günlük tuttu. Belli ki tüm iyi niyetle yazıyor ve bir sürü saçmalığın ortasında, sahtecilik sınırlarının ötesinde ve kişinin kendi deneyimleriyle doğrulanmış bazı şaşırtıcı olayları ortaya koyuyor. Ancak "Öte dünyanın Dili" söz konusu olduğunda, her ülkede "Omne ignotum pro magnifico", sağlamlığı tüm zamanların deneyimiyle kanıtlanmış olan rahiplik ilkesi olmuştur. Bu özellikle dua biçimleri için geçerlidir. Böylece Orpheus: "Sonra kazan alevinin üzerinde fokurdarken, Her tanrıya mistik ismiyle hitap edin; Pekâlâ ölümsüzler mırıldanılan duada mistik isimlerinin yükseldiğini duymaktan memnundur." Benzer nitelikteki gerçek kalıntıların değerlendirilmesine geçmeden önce, bu tür mistik dualardan, bunların kullanımıyla çağdaş olan yazarlardan örnekler vermek tavsiye edilecektir. Alıntılanan çok sayıda örnekten aşağıdakiler şunlardır:

--- SAYFA 309 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 285 en dikkat çekici. 'Pistis-Sophia' (§ 358) Kurtarıcı'yı "deniz, okyanus kıyısında dururken bu duayla Tanrı'ya çağırır ve şunu söyler: Duy beni, Ey Baba, sen tüm babalıkların Babası, Sonsuz Işık, Aehiouw law Awi wia yinwqer qerinwy nwyiqer zagnourh pagourh meqmomawq yeniomawq maracacqa qwbarra-baq qarnacacan rorokqora leou Sabawq." Ve yine (§ 375) Gnostik Ayin'in bu değerli tanımında: "Sonra İsa, bana ateş ve asma dalları getir dedi. Ve onları ona getirdiler ve o, üzerlerine bir sunu koyarak, biri sağına, diğeri soluna olmak üzere iki kap şarap koydu. Sunuyu önlerine koydu; ayrıca sağdaki şarap kabının önüne bir bardak su koydu ve kabin önüne bir parça şarap koydu. sol tarafta şarap vardı; ve öğrencilerinin sayısına göre ekmekleri de fincanların ortasına koydu. Ve aynı şekilde ekmeklerin arkasına da bir bardak su koydu. Ve İsa, sunuların önünde dururken, tüm öğrencilerinin arkasında durmalarını sağladı; hepsinin ellerinde Işık Hazinesi'nin Babası'nın İsmi'nin numarası vardı. babalıklar, Sınırsız Işık, hukuk lonw hukuk awi wia yinwqer qerinoy nwyiqer nefqomacqa ihananamenaman amonhi of cennet! mainmari marih marei amhn amhn amhn." İrenæus yine, oradaki bazı Gnostiklerin vaftizi yönetirken kullandıkları "Galya acemisine (Lugdunum'da) daha fazla hayranlık uyandırmak için İbranice sözcüklerle yazılmış" bir formülü kopyalıyor: bassima camossh ba aianoma matadia rouada kousta babafor kolacqai, "Sana yalvarıyorum, her erdemim üzerinde Yüce, Babanın Işığı adıyla, iyi Ruh, Yaşam, çünkü sen hüküm sürdün vücutta." Formül yollarından bir diğeri - Messia ou fareg namemyaimen caldaian mosemedia akfranai yaoua Ihsou Nazaria. "Ruh'u, Baş'ı ve Süper Göksel'i ayırmıyorum." Belki de parmaklarının bu sayıyı ifade edecek şekilde düzenlenmiş olması anlamına gelir: Pliny, Janus'un parmaklarını kendi sayısını, yani yılın günlerini gösterecek şekilde gösteren çok eski bir heykelinden bahseder.

--- SAYFA 310 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 286 Fazilet, Rahim. Senin adınla refaha kavuşayım, ey Gerçeğin kurtarıcısı." Ancak ilahi gizemlerin alfabe'deki harfler aracılığıyla ifade edilmesi konusunda Marcus, Gnostikler arasında üstün bir şekilde birinci sırada yer almaktadır; onun "Vahiy"inden aşağıdaki alıntılar bunu kesin olarak doğrulayacaktır. "Yüce Tetrad, görülemeyen ve isimlendirilemeyen o bölgeden bana kadın formunda indi, çünkü dünya onun bir erkek figüründe görünmesine dayanamazdı ve bana daha önce ne tanrılara ne de insanlara anlatılmamış olan evrenin neslini gösterdi. Baba, Kavranamaz, Varlıksız, cinsiyetsiz ilk kez doğum yapmaya başladığında, Anlatılamaz'ının doğmasını ve görünmezinin biçime bürünmesini arzuladı. Bu nedenle ağzını açtı ve Sözü kendisi gibi söyledi. Karşısında duran bu kelime, kendisinin Görünmez Olan'ın formu veya türü olarak Tezahür ettiğini gösteriyordu. Şimdi İsmi'nin söylenmesi bu şekilde gerçekleşti. O (Yüce), dört harften oluşan isminin ilk kelimesini söyledi. Daha sonra yine dört harften oluşan ikinci heceyi ekledi. Sonra on harften oluşan üçüncüsü. Son olarak on iki harften oluşan dördüncüsü. Böylece ismin tamamının söylenişi otuz harften ve dört heceden oluşur. Her harfin kendine ait bir şekli, telaffuzu ve yazısı vardır, fakat İsmi'nin tamamını ne anlar ne de görür; hayır, yanında duran mektubun gücü bile yok. Şimdi bu sesler bir araya gelerek Varlıksız, doğmamış Æon'u oluşturur ve bunlar her zaman Baba'nın yüzünü gören Meleklerdir. Böylece, kendisinin anlaşılmaz olduğunu bilen Baba, Æons adı verilen harflerin her birine, Kabalistik "En-Soph" gibi kendi uygun sesini verir. Bu sınırsızlık içinde ya da En-Soph olarak Tanrı akılla kavranamaz, sözlerle anlatılamaz, çünkü O'nu bizim için kavrayabilecek, tanımlayabilecek hiçbir şey yoktur; ve bu haliyle O, bir bakıma varolmayan bir şeydir, çünkü zihinlerimiz açısından, tümüyle kavranamayan bir şey yoktur. Bu varoluşu algılanabilir kılmak ve kendisini anlaşılır kılmak için En-Soph'un aktif ve yaratıcı olması gerekiyordu. Ancak En-Soph doğrudan Yaratıcı olamaz, çünkü onun ne iradesi, niyeti, arzusu, düşüncesi, dili ne de eylemi vardır; bunlar tam anlamıyla sınırı ima eder ve sonlu varlıklara aittir, halbuki En-Soph Sınırsızdır."

--- SAYFA 311 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 287 zira hiçbiri tek başına İsmi'nin tamamını söylemeye yetkili değil."* Hakikat tarafından Marcus'a indirilen vahyin özü, Tanrı'nın mistik isimlerini sırasıyla dört, on iki, kırk iki ve yetmiş iki harften oluşan Kabala'da bulunabilir. Kabalistler, olumlu bir yanıt almak için Balam tarafından sunulan kırk iki kurbanın bu büyük isimlerden birine adandığını iddia edecek kadar ileri giderler. Eğer gerçekten de Musa bilgili olsaydı Mısırlıların tüm bilgeliği içinde, sayıların sihirli erdemleri, Mısır'dan türetildiği itiraf edilen Pisagor doktrininden gördüğümüz gibi, görünüşe göre, İsa'nın soyağacını hazırlayanlar, ikinci bölümdeki krallardan üçünü atlayarak, üçüncüsünü istedikleri şekilde sayarak gerekli sayıya zorlarken, aynı amacı göz önünde bulundurmuş gibi görünüyor. Marcus çağına ait pek çok tılsım üzerinde ünsüz harfler olmadan ortaya çıkmanın derin bir amacı varsa, sanırım bu Kutsal İsimlerden birinin veya diğerinkiyle örtüştüğünü sık sık buluruz.† Aynı Tetrad'ın Marcus'a daha sonra açıklanması, çıplak kadının, daha önceki zamanların Venüs Anadyomene'sinin Gnostik anıtlar üzerinde sık sık ortaya çıkmasını açıklamaya hizmet eder. "Bunları ilan ettikten sonra Tetrad şunu ekledi: Sana Gerçeği göstereceğim, kimi getirdim * Bu, Hahamların öne sürdüğü gibi Talmudik bir fikirdir. "İlk başta on iki harften oluşan İsim herkese iletildi; ancak küfür çoğaldığında, yalnızca en dindar rahiplere iletildi ve bu son derece dindar rahipler, onu ilahideki rahip kardeşlerinden aldılar. Haham Tarphon'un şöyle dediği kaydedildi: Bir keresinde Tapınak'taki orkestraya dayımın peşinden gittim ve kulağımı bir rahibe doğru eğdiğimde, onun ilahiyi diğer rahip arkadaşlarından nasıl aldığını duydum. R. Yehuda, Rab zamanında kırk iki harften oluşan ilahi ismin yalnızca dindar olanlara, kolayca kışkırtılmayanlara, içkiye düşkün olmayanlara ve kendi kanaatlerine sahip olmayanlara iletildiğini söyledi. Bu ismi bilen ve onu saf bir şekilde koruyan, yukarıda sevilen, aşağıda el üstünde tutulan, her yaratık tarafından saygı duyulan ve her iki dünya için de yeni olan kişidir."—(Babil. Orta. 71 a.) † Bu, tılsımlarımız üzerindeki melek isimlerini sıklıkla takip eden "Dağın önünde duranlar" anlamına gelen Segga barfaraggej'i açıklamaktadır; burada ayrıca uzun harf dizileri, doğmamışlıklarını ifade etmek için tasarlanabilir.

--- SAYFA 312 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 288 göksel konaklardan aşağı inip onu çıplak görmelisin, güzelliğini kabul etmeli, konuşmasını duymalısın ve onun bilgeliğine hayret etmelisin. Bu nedenle, buraya A ve W kafasına, B ve Y boynuna, elleri G ve C ile omuzlarına, D ve R göğüslerine, E ve U göğsüne, Z ve T sırtına, H ve S karnına, Q ve R uyluklarına, I ve P dizlerine, K ve O bacaklarına, L ve X ayak bileklerine, M ve N ayaklarına bakın. Bu Hakikat'in bedenidir, bu harflerin biçimidir, bu yazının karakteridir. Bunun üzerine Hakikat bana (Marcus) baktı ve ağzını açtı ve bir kelime söyledi ve bu kelime bir İsim oldu, bildiğimiz ve konuştuğumuz bir isim: Mesih İsa: ve ona isim verdikten sonra huzurunu korudu."* Bu "Hakikat figürü", alfabenin her bir ucundan ardışık harf çiftleri alınarak, belki de bu şekilde onları erkek ve dişi oluşturarak ve böylece onları birçok eon'un türleri haline getirerek uydurulmuştur, algılanacaktır. "Logos" isminin İlahi Sudur'a birincil olarak uygulanmasının, başlangıçta Rabbin Eşanamlısı "İsim veya Kelime"nin, tarif edilemez Yehova İsmi'nin saygılı bir ikamesi olan Şem hak Kodeş'in basit bir yorumu olup olmadığı ve daha sonra Logos'un ikincil anlamı olan "Akıl"ın, İskenderiye'deki Platoncu Yahudilere, Yüce Dava'nın ilk çocuğu olan kendi Sophia-Achamoth'a benzetilmesini önerdiği sorusu. Bu Kutsal İsmi'nin otuz harfe kadar uzanan kompozisyonu, pek çok Gnostik mücevherin kenarlarında kesintisiz bir daire şeklinde veya bazen dik bir yılan şeklinde uzanan ve merkeze kazınmış mistik cihazı çevreleyen o bitmek bilmeyen çok heceli başlığın anlamını göstermektedir. Sephiroth, the Crown is the head; Wisdom, the brain; In- telligence, the heart; Love, the right arm; Gentleness, the left arm: Beauty, the chest; Firmness, the right leg; Splendour, the left leg; Foundation, the genitals; Kingdom, or Shekinah, the union of the whole body. The Venus Anadyomene so often seen on our talismans was probably adopted by the Gnostics in this spiritualised sense; and thereby still continues to personify erdem, Hakikat.

--- SAYFA 313 ---

THE GNOSTICS AND THEIR REMAINS. 289 Naaseni—that Messiah whose visible type in the heavens their eyes, sharpened by faith, discovered and adored in the Constellation Draco. To come now to the actual remains of Gnostic manufacture, which preserve to us formulæ of the nature just considered, the most important, to judge from its frequent occurrence, and the evident care bestowed upon its engraving, is the one here transcribed. My copy is taken from an example formerly in the State collection, probably the finest talisman known. It is a thick plaque, somewhat heart-shaped, of dark garnet, $2\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{2}$ inches in its greatest dimensions, bearing on the one side 14 lines, on the other 11, neatly cut in the Greek character in the third century but making no distinction between the A and the L. Obverse

ΑΤΩΑΑΑΛΛΩΝΕ CEMECEIΛΛΜΛΒΡΛΑΖ C3ZYPPATHAKPAMMA KPAAMMAKANAPICCCE
ΓΓΕΝΒΛΛΦΛΡΛΝΓΗC ΛΨΝΙΑΜΒΩΝΑΡΟΥ ΑΝΤΑΜΙΥΠΗΛΑΝ ΜΟΡΛΡΛΧCΙΔ ΛΛΕΕΤCΜΛΙ* Reverse ΟΙΓCωΡΟΥΑΡ
ΙΑΩΡΕΩΗΛΦΟΝ ΑΙΩΛΙΗΤΟC ΩΛΙΗΜΛΟΗΛΩ ΕωΛΕΥΩΕΥΗ ΩΛΙΕΥΕΙΗΙΕ ΛΗΕΕΕΥΩ ΗΛωΛΕΥΕω ΓΗΕΕωΛΕΕ
ωΗΛωΗΝΗΦΙ ΗΛωΥΗΝΕΨ ΕΜΗΛΙΑΟΛ ΑΗωωω Εωω Amongst the titles on the obverse several familiar names may be detected, such as Alon, Shemesh Eilam, Abrasax. The long style filling the fourth line is clearly the correct spelling of the abbreviated Agrammaeamereg addressed in another part of the “Prayers of the Saviour,” as the first of the “Invisible Gods.” The next line Shemgensalpharanges, “they who stand before the mount of Paradise,” can be no other than the Æons just described by Marcus as the “Angels who always behold the Father’s face”: whilst in this Jewish hierarchy of heaven the old god of Egypt, Anubis, oddly intrudes himself under his Coptic title of Anbo. * Probably meant *çlezetš* me “Defend me!”—of exactly similar sound in the spoken language.

--- SAYFA 314 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 290 Her iki yazıt da, Chiflet'in (şek. 69) tasvir ettiği büyük oval kalsedon üzerindeki yazıtlarla harfiyen örtüşmektedir, ancak ikincisinde, ön yüzün üst kısmında yer alan sarmal bir yılanın içine yerleştirilmiş birkaç kelime eklenmiştir. Arkadaşı Wendelin, bu yazıtlardan, dili iyi Yunanca olarak alarak, Teslis'e son derece ortodoks bir yakarış ortaya çıkarmayı başarmıştı; ancak bu, şüpheli ve daha bilge Kanon için açıkça tatmin edici olmaktan uzaktı. Townley mücevherleri arasında, birkaç harf dışında Chiflet'in örneğiyle aynı olan ve formülün sözde erdeminin ikna edici bir kanıtı olan büyük bir sardunya var. Karşılaştırma amacıyla, yakın zamanda keşfedilen, öncekilerden çok daha küçük ölçekte kazınmış bir başkasını (Whelan'ın kopyası) ekliyorum. z z z T R Y E * * ΑΓΩΕΑΑωΑΑωNC
CAMEΣEIAAMABPAC C3ZYPPAHAKPAMMA KPAAMMAKAMAPICCCE ΓΓONBAAΔΙ ABANΓHC IMECCIAAMωBHAM
...ENIAMBωNAPOY ...NTAMIXAHAAMOPAXEΙΔΙ Y ...PABETEMAI ...ANω OMEOωTOYAP ΙΑΩΡΕΟΗΛΦΟΝ
ΑΕΟΑΙΗΤΟC ΩΑΙΜΑωΗΑΟ ΙωΑΟΥωΟΒΗ ΩΑΙΥΗΑΗΙC ΑΗΕΕΕΙΥΩΥ ΗΑωΑΕΥCωL THECωΙΑCC ωΗΑωΝΙ ΙΙ
ΗΑωΥΗΑΑΕΥ CΜΗΑΙΑΟΑΥ ...ΙΗΗωωωΥΗΙΗωωΗΗ Koyu kırmızı akik, 1 × 8 7 inç: bana gönderdi Bay Whelan, 25 Kasım 1881. Kuşkusuz bu kadar muazzam ve aşırı yüklü gizem parçaları, kendi zamanlarında, sahibinin kutsal ayinlerde gerekli duaları okuduğu cep dua kitaplarının amacına hizmet ediyordu. Sözde Orpheus, bu türden bir adanmışlık kılavuzundan muhtemelen şu sözlerle söz ediyor: "Dua edin, çiçekli Petrace'ler elinizde, Hekatomblar sunağın önünde durduğunda." Çoğunlukla açıklanamayan anıtların şifrelerini çözmek için yaratıcılığını kullanmak isteyen oryantalist, Raspe'de (No. 433-633) titizlikle kopyalanmış bunların muazzam bir koleksiyonunu bulacaktır. Orada daha önce bir derse gösterdiği ilginin nedenini şöyle açıklıyor:

--- SAYFA 315 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 291'in ihmal edilmesi çok sağlam bir durumdur. "Bütün bu mezhepler, sembollerini ve muhtemelen kendi açıklamalarını da Mısırlıların ve Doğu'nun diğer uluslarının ikonolojisinden ve gizemlerinden ödünç almışlardır. Hiyerogliflerin ve sembollerin anlamı konusunda daha iyi bir bilgiye sahip olmasalar bile, Mısır ve Suriye Gnostiklerinin güvenecekleri en azından ulusal geleneğe sahiplerdi - bu kesinlikle önemli bir nokta. Bu nedenle, Gnostiklerin daha yeni mezhepleri, sembolik öğrenimleriyle yeni görüşler ve taze değişiklikler oluşturmuşlarsa, Bu nedenle, onların bu şekilde yanlış uyguladıkları semboller hakkında hiçbir şey bilmedikleri ve bunlara amaçsızca yeni bir anlam kazandırdıkları sonucuna varamayız. Bu muska ve gravürlerin incelenmesi gereken tek rasyonel bakış açısı budur. Şimdi Raspe'nin koleksiyonunu, uzun bir çalışma sırasında dikkatimi çeken ve önerilen teorileri açıklamaya en iyi şekilde hizmet eden birkaç yayınlanmamış örneğin kopyalarıyla desteklemeye devam edeceğim. Önceki sayfalarda, tüm sınıfın meraklı ve kafa karıştırıcı doğasını göstermek için, sıklıkla, eleştirel incelemeciye, artık Gnostisizmin bilinen metropolünden uzak oldukları için birbirinden çok farklı olan ulusal dinlerin özel mülkiyeti olduğu varsayılan işaretler ve işaretler sunulur. Sıradan Yunan karakterleriyle iç içe geçmiş, biçim bakımından benzer, çoğu zaman Hinduların Kast işaretleriyle aynı olan tuhaf işaretler görünür. Ortaçağ simyacıları ve Gül-Haçlılar tarafından kullanılanların ve (aynı çağlarda) gerçek masonluk profesörlerinin ebeveynleri. Her çağa ve ülkeye ait geniş bir seriyi derlediğim bu Sigla'ların incelenmesi, bu incelemenin ayrı ve önemli bir alt bölümü için malzeme sağlamaya yetecek kadar verimli olduğunu kanıtladı. diğer yandan, kısa süre sonra fark edilecek olan bir başkası, Gnosis'in Hibernia ile gizemli Oghamlar hakkındaki sözde özel icadı konusunda tartışabileceğini gösteriyor.

--- SAYFA 316 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 292 Rahip Greville Chester, iyi biçimlendirilmiş karakterlerle yazılmış bir yazı taşıyor: Ön Yüz. . . IEPKP ΒΔωΡΓΟΛΕΟΡΟ . . ΑΛΧΑΜΧΑΒΡΑΣ ΗΤΑΔωΝΑΙΣΑ Evet. . AMA. Ters CABAωΘωΘΕΑΗω ΡΜΑΡCABAΟΥΦΕΙ ΟΡΘΟΘΑΥΜΑΘΙΜ ΥΧΡΩCΕΜΕΝΟΧ Ekstremite. Evet. "Ev sahiplerinin efendisi! koru beni" ile biten bir dizi başlık. ÖNEMLİ OLSUN ΒωΕΑΙΑΝΑΕΙΥΕΕΑ ωΕΙωΙΑΙΑΙΑΝΙΝ ΝΙΛΖ ΙΦΥΛΑ ZON Safir kalsedon, güvercin yumurtası büyüklüğünde.—(Forman Koleksiyonu.) Son söz fUlxon, "Koru", bu zarif biçimde oyulmuş yakarışın birçok unvanla sevinen bir tanrıya hitap ettiğini ve "İşw" açılışıyla "uygun" olarak biçimlendirildiğini açıkça ortaya koyuyor. ΑΗΛΕΕΕΕΝΓΕ ΝΒΑΡΑΝΓΗ ΝΙΑΩ Çok kalın bir safir kalsedon taşı. Bu tamamen Yahudi işi, belki de Romalı hanımlara satılan bazı "Magna sacerdos arboris" eşyaları, çünkü alıcıyı kontrolü altına alıyor.

--- SAYFA 317 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 293 Başmeleklerin koruması “Yehova'nın Cennet Dağının önünde duran Mikael, Cebrail, Raphael.” İki karşıt inancın karışımının dikkate değer bir örneği, boynundan bantlar sarkan küresel bir vazo figürüne eşlik eden OPΩPIOYΘ, “Işıkların Işığı”nda bulunur. Bu açıkça, Apuleius'un bahsettiği, Adalet'in elini havaya kaldıran aynı görevli tarafından İsyak prooession'unda taşınan “inek memesi şeklindeki, süt sunumlarını içeren küçük altın kaptır”. Çoğunlukla üzerine konulan ızgaraya benzer nesne, ahşaptan yapılmış sıradan Mısır kapı anahtarıdır. Matter tarafından verilen bir örnekte (Levha. vi. 6), normal Roma biçiminin anahtarı aynı konumda gösteriliyor, bu da daha alışlagelmiş şeklin anlamını tamamen şüpheye yer bırakmıyor. Bu, “anahtar taşıyıcı” anlamına gelen kleidoàcoj'un bir rahip unvanı olmasının nedenini gösterir. Tamamen Mısır'a özgü olan diğer türler, eski “qualia demens Ægyptus portenta colat” a göre bazı ilginç iyileştirmeler sunuyor. Örneğin bir tanesi (Praun) Anubis'i sergiliyor, ancak artık iki kafası ve meşaleleri ve hançerleri tutan dört eli var; ters stilde ΠΕΡΑ—AMBO—YBAKA—KΞIK—YK. Bir başkasında (Nelthropp) Kedi başlı tanrıça, Taf-Neith nilüfer taçlı olarak durur ve KVXBA—KYXBA*—KAXYA—BAZAKAX—KX olarak hitap edilir. Yine Pan'ın (Mendes) üst üste eklenmiş başları ve kolları haç şeklinde uzatılmış bir horoz (Phre) ile Anubis; bir aynak'ın bacakları üzerinde desteklenen vücudu, başlarının üzerinde sırasıyla Θ, Π, X baş harfleri yazılıdır. Rezervde ΛΙΗΒ—ωΠΣΧ—CVNO—XPA. Ancak bu doğanın benim bildiğim en ilginç kompozisyonu, 1½ x 34 inç ölçülerinde, çok cesurca kesilmiş ve her zamankinden daha iyi çizilmiş, büyük, eliptik benekli bir jasper tarafından temsil ediliyor - görünüşe göre bir Güneş tılsımı (Bay Topham, Roma). Ön yüzde Pan başlı bir horoz, kuyruk tüyleri yerine akrepler ve bu eklentiye tamamlamak için sağrısına takılmış Sol'un kılıcı olan, bir yılanın üzerinde duran bir grilla görülüyor; tepede güneş yıldızı ve hilal var, sırtında A'nın önünde, astral işaretin altındaki alanda kuyruklu bir küre (kuyruklu yıldız mı?) duruyor. Arka tarafta, OΓ (73?) üzeri * Chaldee, “Yıldız, Yıldız.”

--- SAYFA 318 ---

THE GNOSTICS AND THEIR REMAINS. 294 the Agathoæmon serpent uncoiled, and crawling, a star and A. Below the serpent, ΕΔωΓ ΗΙΗω, the letters inverted, then another line HIVOMCOI. Below this again the triple S on the bar that always accompanies the Agathodæmon, ΙΑΗΙΕω-ΙΕΟVωH, reading thus in the impression. In the last word “the Great leou”—special title of the Supreme Being in the Pistis-Sophia may easily be detected; whilst the triple-headed deity previously described, very probably expresses the conception of those might Tridun£meij qeo^, who play so important a part in the theology of the same book of wonder. The following examples are the most genuine offspring of the Kabbala, consisting of letters alone, uncontaminated by the presence of the idols of Misraim. First for beauty of material and engraving stands a large citrine (occidental topaz) formerly in the Praun cabinet, now in the Gnostic Series, British Museum. On one side is an oval enolosing HI (porhaps denoting the Ogdoad and Decad, the base of Marcus' scheme; see Hep. vi. 52); an eye, emblem of Osiris, a square bisected, and Δ, which last letter may also numerically represent the Tetrad of the same Doctor. The other face of the gem presents, ΑΜΑΡΥCΜΗΡΙΑΕΜΙΟΥω ΡΟΔΑCΝΑΒΑΡΕΗΙΟΥω ΝΑΒΑΡΝΕΗΙΟΥω ΕΡΕΘΡΑΥΜΟΥω ΖΑΓΕΣΟΨΙΟΥω ΟΡΘΟΧΟΡΡΕΥω ΑΧΑΗΜΑΡΕω The next is a legend which, with trivial variations, frequently occurs. Caylus (VI. Pl. 11) gives it very rudely added, upon the reverse of a female portrait. The present copy is from a large calcedony, somewhat coarsely executed, having on its other face the triple S and bar (Praun)—CTOXBAΘA HMAΛAXIΣΘOM MAKOXΨOX ABPAMMAQΩH ABPAMMHA The Hebrew Patriarch figures in this legend, and in many more of the same kind, as the divinely inspired founder of a

--- SAYFA 319 ---

THE GNOSTICS AND THEIR REMAINS. 295 Gnosis, a reputation he enjoyed even among the heathen, who put him in the same category with Orphus, first institutor of Mysteries. "Sev. Alexander in Iarario suo—omnes sanctiores in quibus Apollonium, et (quantum scriptor horum temporum dicit) Christum, Abraham, et Orpheum, et ejusmodi cæteros habebat." (Lampridius 29.) To the same family belongs a yellow jasper (Maskelyne) displaying a perforated quatrefoil over the name ΙΑΩ, then the mystic vowels AEIHOYΩAI, then ΓΑΒΑΩΘ (sic) and on reverse * MIXAHΛ *. The quatrefoil is originally the symbol of Sitala, the Tenth Trithakoor, or deified Jaina saint; whence it found its way along with the other Buddhistic machinery, into Mediæval symbolism, in which it resembles an angel.* Very remarkable on account of its adjuncts, is a green jasper (Praun) bearing a long neatly-cut legend, the central portion of which is circumscribed by two limes, cut by short strokes at different angles, exactly after the fashion of the Irish Oghams. In the latter, as is well known, all the letters of the Roman alphabet are represented by the different positions of very short lines in relation to one continuous line in the middle; and it is impossible to imagine any other purpose subserved by the similar contrivance on our talismans. The Ogham is supposed to be an invention of the first missionaries to Ireland, it was used as late as the Civil War by Lord Glamorgan in his correspondence with Charles I. It is, however, very possible that the monks carried this simple stenography from Rome to their Celtic mission.† ΠΥΡΟCΟΧ ΚΡΗΦΟ ΥΜΑΡΤΑ ΑΡΦΟΥ ΥΘΕΡ ΦΟΥΘΑΙ ΧΟΥΒΥ ... ΛΑΙΛΑΜ ΘΑΛΘΑΛ ΨΥΘΑΘΟ ΡΟCΙΩ Ιω ΑΓΕΠΙΘΙΛΑΚΥΘΩ CΥΠΙΝΕΙΨΙΑ ΑΝΟΧ ΜΟΥΙ ΥΑΛΛΑ * One of the heaviest charges against the mediæval Manichæans was the adoration of an Octagon, as the figure of God. † The talisman-makers loved to press into their service all the strange characters that came to their knowledge. Even the Runic of the furthest north added its virtue to the Praun hepatic amulet to be fully noticed in its proper section.

--- SAYFA 320 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 296 Abraxas'ın küçük bir figürü olan yeşil jasper (Praun), ΑΒΡΑΧΑΡC—ΑΓΡΑΩΑ—ΩΑΠΙΩΝΙΕ çağrışında yeni bir "Abrachars" unvanını alır. Koleksiyonumda Thoth'un bir çelenk içindeki caduceus'una, kahverengi bir kalsedon üzerindeki ters ΑΚΡΙΩΦΙ' efsanesi eşlik ediyor. Tüm Agathodæmon tılsımları arasında, benim bilgime, değişmez eşlik eden işaretlerinin üzerinde "İyi ve Mükemmel Olan" yılanını gösteren ve bunun tersinin güzelce kesilmiş adresi OCOP - ΜΕΡΦ - ΦΕΡΓΑΜΑΡΑ - ile yatıştırdığı büyük zümrüt benzeri plazmadan (Bosanquet) daha zarif bir örnek gelmedi. ΦΡΙΔΥΠΙC — ΧΝΟΥΦΙC — ΝΑΒΙC — ΚΙCΝΥΘ. Gerçek yeşil yeşim, arkası çok dışbükey (Rev. S. S. Lewis.) Tarlada, yılanın her iki yanında ωι MN V . — ΙΘΙ. "Benimle, benimle!" saf Chaldee'de. İki satır halinde ters çevirin, olağan sembolü yuvarlayın. Tümü olağanüstü hassasiyet ve düzgünlükle kesilmiştir. çalışmak. Efsanenin Bay Bosanquet'in plazmasıyla pek çok ortak noktası var. Jerome'un Mitra Mağarası'ndaki "Pater Bromius"unun, sıklıkla "Adonai" ile birleştirilen "Sabbaoth" unvanında muhtemelen bir payı vardır, çünkü Bacchus, Orjilerini kutlayanların İbranice "Sabi" ihtişamıyla özdeş bir kelime olan- "Sabbaoi" haykırışından türetilen "Sabazius" sıfatından memnundu! "Yeniden Dirilişlerinde" aynı sözü haykırın günümüzün bazı mezhepleri, bağırırları için ne kadar eski ve hoş bir yetkiye sahip olduklarının pek farkında değiller. Rabbimiz "Adonai", Yunanlılar tarafından Plüton'un eşanlamlısı olan Adoneus'a dönüştürülmüştür ve Orpheus, daha önce de alıntılandığı gibi, Bacchus, Pluto ve Sol'un özdeşliğine işaret etmektedir. Bu, Suriye ayini olan Adonis'in Yasını ("Temmuz için ağlayan kadınlar") kadim bir anlatımla, güneşin kış dönemindeki gücünü kaybetmesine gerçekten uygulanan temeldir. Yunan etimolojisine göre yorumlanan Adoneus veya Aïdoneus'un, "Görünmeyen yürüyen" anlamına geldiği varsayıldı; buradan "Adoneus'un miğferi" çıkar.

--- SAYFA 321 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 297 kullanıcı görünmez; ve Catullus'un bu unvanı entrika tutkunu Sezar'a uygulaması. "Perambulabit omnium cubilia Ut albulas columbas aut Adoneus." Aynı Adonis, Lampridius'un "Heliogabalus'un Salanbo'yu Suriye törenine uygun tüm ağıtlarla ve baş sallamalarıyla sergilediği" ifadesinden anlaşıldığı üzere "Sal-Anbo" adını taşıyordu (Gnostik efsanelerde sıklıkla rastlanır) ve böylece kendi yaklaşmakta olan kaderinin alametini veriyordu. Delphio E zaten fark edilmişti; ancak önemi, Plutarkhos'un konuyla ilgili ilginç incelemesinde muhafaza ettiği geçmişine ilişkin daha fazla ayrıntıyı gerektiriyor. Tüm gizemleri akılcı bir şekilde açıklamaya her zamanki düşkünlükleri olan Yunanlılar, mektubu, çok ünlü "Bilge Adamlar"ın orijinal ve uygun sayısını belirtmek için Tapınak'a dikilen basit Beş rakamı olarak görüyorlardı; ancak daha sonra bu onura küçük hak iddia eden iki kişinin daha eklenmesiyle bu sayı yediye çıkarıldı. Efsaneye göre, bu Beş Bilge Adam, Delphi'de tesadüfen aynı festivalde buluşmalarının anısına, tahtaya oyulmuş rakamı ithaf etmişler, zamanla çürüyen Korintliler'in yerini bronzdan bir kopya almış; en sonunda Livia Augusta tarafından, kocasının oğlu olduğunu iddia ettiği ve yüz hatlarında alınan imajını temsil ettiği yerin tanrısının haysiyetiyle daha tutarlı olması için bir başka altın rengine dönüştürüldü. Diğerleri, daha derinden, mektubu Yunan alfabesindeki uygun sesiyle, Tanrı'ya hitaben E, "Sen'sin" beyanını temsil ettiği şeklinde yorumladılar -böylece onu, Yehova'ya sık sık verilen E ğn, "yaşayan Tanrı" unvanına eşdeğer hale getirdiler. Ancak bu rakamı, daha sonraki bir dönemin efsanevi bilgelerine gönderme yapması nedeniyle değil, yalnızca kendisi için kutsal olan Beş sayısını temsil eden bir rakam olarak anlamak, antik zamanların sadeliğiyle çok daha tutarlıdır. Erdem, Brahma'ya atfedilen beş başlı şeklin nedeni olan bir Hint kaynağından gelmiş olabilir. Hindistan'dan yolunu bulacaktır.

--- SAYFA 322 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 298 Delphi, Gorgon kafalarıyla birlikte, kendileri de Yok Edici Bhavana'nın maskeleriydi ve gerçek kehaneti koruyordu; bu, Euripides'in 'Ion' adlı eserinde fark ettiği tekil bir bağlantıydı. Ancak, Kahin'in tanınmış kurucuları olan Hyperborealıların, Hazar Denizi ile Hindistan sınırları arasına yerleştirildiği unutulmamalıdır. Omphalos'un kendisi "çelenklerle gölgelenmiş ve Gorgonlarla kuşatılmış", Brahmanik Lingam'dan başkası değildi, figürünün de gösterdiği gibi, ister takip eden Eumenides'ten sığınmak isteyen Orestes tarafından kucaklandığında erken dönem vazo resimlerinde tasvir edildiği gibi, ister tanrının doğrudan torunları olan Seleucidae'nin parası üzerine damgalanmış Apollon'un üzerinde oturduğu gibi. Geniş bir koniye indirgenmiş biçimiyle amblemin görünüşte müstehcen hiçbir yanı yoktu, gizli anlamı inisiye bir azınlık için bir vahiy meselesiydi. Aynı konik şekilli taş, Venüs'ün en eski tapınaklarındaki (örneğin Baf) tek temsilcisiydi. Yine tüm Apollo heykellerinin en eskisi olan ve Pausanias tarafından tanımlanan Amyclæan heykeli, dikey bir Hindoo Lat'tı; 50 arşın yüksekliğinde bronz bir sütundu; daha sonraki sanat bu sütuna bir baş, yay ve mızrak tutan eller ve ayak parmaklarını (çkroi pOdej) eklemişti. Ancak ortasında idolün dik durduğu tahtı, Bathyeles'in veya Myron'ın bilginleriyle birlikte yaptığı ayrıntılı figürler ve kabartmalarla kaplı, Yunanistan'ın en iyi zamanlarından kalma sonradan düşünülmüş bir şeydi. Ve gerçekte, ay şeklindeki bu E, aynı Hint ithal sınıfına ait gibi görünüyor ve başlangıçta sadece bir Kast işareti gibi görünüyor - aslında, yatay olarak yerleştirildiğinde, hemen Vişnu mezheplerinin nişanı haline geliyor. Bu açıklamayı güçlü bir şekilde doğrulayan şey, bu sembolün, mektubun şeklinin Yunan alfabesine girmesinden yüzyıllar önce Delphi'de kutsandığı gerçeğidir - bu, yalnızca Antonius ve Kleopatra'nın çağından kalma bir değişiktir; bu değişiklik, Küçük Asya'da basılan madalyalarında ay şeklindeki E'nin ilk kez gözlemlendiği dönemdir. Yunan felsefesinin ilk şafağında, Pisagor'un* bütün sistemini Hindistan'ı ziyaret ettiği sürekli olarak doğrulanan kişinin mistik özellikleri üzerine kurduğunu görüyoruz, Apuleius onun hakkında şöyle diyor: "Sed nec his artibus animi expletum mox Chaldæis, inde Brachmanas, eorum ergo Brachmanum Gymnosophistas adiisse."—('Florida.')

--- SAYFA 323 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 299 Sayı ve gelenekle Mısır'da ilim öğretildiği beyan edilen; hayır, dahası, Platon'un kendisi de Devlet'inde aynı satırda herhangi bir İskenderiyeli Kabalist'e layık belli bir bölümü kaleme almıştır. Günümüzde Sihlerin bir "Yumruk" ya da Beşler Konseyi toplaması, tüm Devlet meseleleri üzerinde resmi müzakere yöntemiydi. Ve en ciddi şeylerin gülünç bir tarafı olduğu sürece, bu kutsal Rakam aramızdaki itibarını sadece bu ünlü içeceğe adını vermiş olmasından dolayı, karışımında kullanılan beş bileşen nedeniyle koruyor - belki de bunun demlenmesi, dilimizin Hindostanee'den alınan pek çok krediyle zenginleştiği bir zamanda aynı sayıda İngiliz'in bir araya gelmesinin kaçınılmaz sonucu olduğu için.* Valentinus'un teogonisindeki dikkate değer bir özellik ilginçtir. Praun Kalsedonu ile resmedilmiş, zarif bir şekilde oyulmuş ve mücevheri haklı olarak alışılmadık güce sahip bir tılsım olarak gören daha sonraki Doğulu bir sahibi tarafından altın bir çerçeveye monte edilmiştir. "Fahter sonunda Haç adı verilen ve diğer otuz Aeon'un tümünü kendi içinde barındıran güçlü bir Aeon gönderdi. Aynı şekilde, Doluluk (Pleroma) ve Eksiklik (Histeroma) arasındaki Sınıra hizmet ettiği sürece, aynı şekilde Terminus'a da hakim oldu." Mücevherimiz Mısır Tau'sunu, üzerinde insan kafası bulunan ve aralarına nadir ünsüz harfler serpiştirilmiş sesli harflerden oluşan sürekli bir efsaneyle çevrelenmiş bir Deus Terminus olarak sunar; muhtemelen mührün kendisinde bulunan otuz Aeon'u ifade ediyor. Terminus'un tabanında, genellikle tılsımlarda görülen ΝΙΧΑΡΟΠΛΗΣ efsanesi bulunur. Aynı kelimeler haç biçimli bir kupanın ayaklarında da bulunur; bunun üzerinde Fransız Kabinesi'ndeki bir taşın (No. 2222) üzerindeki Christian X ve ardından 'Göttingische Anzeiger'de yayınlanan bir mücevherin (silex) arkasında ΙωΑ bulunur, No. 35 a, b, açıkça Mitraik kavramlardan kaynaklanmaktadır, çünkü alışlagelmiş aslan başlı, yılan kuşaklı adamı, tek bir meşaleyi temsil eder. diğer elinde ise bir aslanın sırtından yükselen bir kılıç, bir yılan ve zafer tacı vardır ve altında secde halindeki bir ceset bulunur. * Örneğin kast ve baraj. İkincisi, cehaletin lanete dönüştüğü bir şeyin küçük değerini vurgulayan yaygın İngilizce ifadenin muhtemel kaynağıdır. Benzer şekilde İsviçre parasının en küçüğü olan rap de kullanılır.

--- SAYFA 324 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 300 Gnostik figürlerin Tıp sanatında kullanılmasına ilişkin çok ilginç bir örnek, Matter'ın yayınladığı taşa sunulmaktadır (Lev. II., C.4). Ön yüzde Phre (Sol) ile tapınma eyleminde bulunan bir dişi arasına yerleştirilmiş Agatho-daemon yılanı görülmektedir. Yukarıda mistik Ünlüler var; Alçak bir sunağın üzerine yerleştirilmiş, daha önce fark edilen, şekilsiz vazanın altında, tamamı bilinmeyen bir dilde yazılmış bir efsaneyle çevrelenmiş. Ancak diğer taraf, kompozisyonun amacını anlaşılır bir Yunanca ile açıklıyor. ÖNEMLİ ΗΑΙΟΥ, "Falan kişinin rahmini uygun bölgesine, yani güneşin çemberine yerleştirin." Madde, açıklamasında gülünç bir hataya düşmüş, mhtÖn'i mhtšra olarak yorumlayarak, sözleri belirli bir Dina'nın annesinin ruhu için bir duaya dönüştürmüştür! Ancak gerçek çeviri, mücevherin herhangi bir alıcı için yapıldığını, iç kasları çok rahatlatan sıcak banyonun kötüye kullanılması ve aynı zamanda arzu edildiğinde genel olarak "aobrtiva"nın kullanılması nedeniyle eski zamanlarda kadınların çok yaygın bir şikayeti olan "prolapsus uteri"ye karşı koruyucu olarak takılmak üzere yapıldığını gösteriyor. Aslında nesnenin çok kesin ifadesi olan rahim, MHPIKON, diğer taşlarda da bulunur ve birincisine atfedilenlerin doğruluğu şüpheye yer bırakmaz. "Güneşin çemberi", ilgili organın doğal konumunu işaret eden göbek anlamına gelir; çünkü mikrokozmosta göbeğin evrendeki güneşle çakıştığı varsayılır. Bu fikir, Bizans münzevilerinin, uzun süre devam eden oruç ve gözlerin aralıksız olarak göbek bölgesine sabitlenmesi sayesinde adanan üzerinde parlayan, sanki bir odak noktasından sanki "boş bir beyin ve boş bir midenin gerçek yaratımı" gibi fışkıran mistik Tabor Işığına saygı duyan Bizans münzevilerinin çok ünlü halüsinasyonunu yarattı. bana göre, ortak işaretlerden birkaçından oluşan bir satır var ve bunu ΙΑΩ ΑΡΗΑ ΒΙΚΤΟ- ΡΙΝΑ, "Yehova, Tanrı'nın Aslanı (koru) Victorina!" içeren iki tane daha takip ediyor! Bu tılsımların üzerindeki özel isimler çözülebildiğinde, bunlar daima kadınlara ait oluyor. Benzer şekilde bir dizi işaretle ve Ιαο ile Gabriel isimleriyle açılan bir Praun mücevheri, Sabinia Quinta adında biri için yapılmıştı.

--- SAYFA 325 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 301 Armanın bu şekilde kullanılmasıyla ilgili başka bir durum da, kendine özgü analık tanrıçası İsis'in, Roma heykellerinde sıklıkla elinde üçgen bir delik bulunan kese şeklinde konik bir nesne tutarken tasvir edilmesidir. Bazıları bu nesneyi İran eriği sanıyor; söz konusu organı, o tanrısal varlığın kendine özgü işlevinin en doğal ve anlamlı sembolünü temsil etmesi çok daha muhtemeldir. Mistik sandığında her iki cinsiyetin ayırt edici işaretleri, Hinduların lingam ve yoni'leri taşınyordu. Bu karakterde öncelikle "tanrıça" Deva'nın adını alan İsis Parvati, elinde genellikle bu şekle oyulmuş değerli bir taş olan yoni veya bhaga'yı ayırt edici bir rozet olarak taşır. Benzer şekilde eşi Siva da lingam veya fallusu taşıyor. Örneğin, türünün var olduğu kesin olarak bilinen en büyük taş olan Nizam elması, yerli taş ustasının, yerli kristali büyük tanrıçanın eline uygun şekle sokmak için gösterdiği beceriksiz çabaların açık izlerini sergiliyor. Bir kadının hükümdarlığı döneminde gerçekleşmesi çirkin bir alamet olan bu elmas, Sepoy isyanının patlak vermesinden hemen önce kazara ikiye bölündü. Parvati'nin mezhepleri tarafından alınlarında doğan Deva'nın İşareti üç vuruştan oluşur; dıştaki ikisi beyaz veya sarı, ortası her zaman kırmızıdır. Var olan her şeyin çıktığı Bhavani'nin (Parvati'nin diğer isimlerinden biri) rahmini, metrasını temsil ettiği şeklinde yorumlanır. Mısır ve Hindu tanrıçaları arasındaki yakın ilişki gözlemciyi etkilemeden edemez; İsis, Caylus tarafından yayınlanan (IV., Lev. 16) tılsımdaki Parvati (oğlak ve kobra) ile aynı özellikleri taşıyor. Ancak yalnızca bir çift eli olan Mısır tanrıçası, çok elli Hint prototipinin taşıdığı çeşitli nitelikleri her birinde tek tek barındırmak zorunda kalıyor. İki zıt tanrının tek bir bedende benzersiz bir birleşimi, Anubis'i temsil eden bir hematit (Praun) tarafından temsil edilir; Anubis, gerçek çakal kafasının yanı sıra, boynunda yeleli ve şüphe götürmez bir eşek kafasına sahip bir başkasiyla donatılmıştır; kötü olan Typhon'un* tasvir edildiği gibi; üstelik ayaklardan biri, * Eşek Typhon için kutsalı. Plutarch (De Isiide, 31), bu tanrının "Tanrıların Savaşı"ndan kaçtığını anlatan bir Mısır efsanesinden alıntı yapar.

--- SAYFA 326 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Figürün 302 numaralı figürü de ikinci başın sahibi olduğu konusunda hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde açıkça toynaklıdır. Karakterler arasındaki aynı uyumsuzluk, Anubis'in ikisinin meşaleler tutması ve kötü niyetli Typhon'un ikisinin de kılıçlarını taşımasıyla da ortaya çıkıyor. Bu garip kombinasyon muhtemelen, hem cennette hem de cehennemde yerine getirdiği işlevleri ifade etmek için bir zamanlar gece kadar siyah, bir başka zaman ise gündüz kadar altın bir yüz sergileyen Apuleius'un gördüğü Anubis ile aynı fikri ifade ediyordu. Arka yüzde tanrının Kıpti adını içeren bir yazıt vardır: ΠΕΡΑ—ΑΜΒΩ—ΥΒΑΙΑ—ΚΞΙΚ—Α.

————— Judea'ya gelene kadar yedi günden fazla aralıksız bir şekilde kışın arkasında Hierosolymus ve Palæstinus adında iki oğlunun babası oldu. Sir G. Wilkinson Mısır heykellerinde (nadiren de olsa) eşek kafalı bir tanrı ya da iblis figürüne rastlamıştır. İNCİR. 13.

--- SAYFA 327 ---

BÖLÜM IV. GNOSTİKİZMİN FİGÜRLÜ ANITLARI.

--- SAYFA 328 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 304 ΤΩΙ ΝΙΚΩΝΤΙ ΔΩΣΩ ΑΥΤΩΙ ΦΑΓΕΙΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΜΑΝΝΑ ΤΟΥ ΚΕΚΡΥΜΜΕΝΟΥ ΚΑΙ ΔΩΣΩ ΑΥΤΩ ΨΗΦΟΝ ΛΕΘΚΗΝ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΗΝ ΨΗΦΟΝ ΟΝΟΜΑ ΚΑΙΝΟΝ ΦΕΦΡΑΜΜΕΝ Ο ΟΥΔΕΙΣ ΕΓΝΩ ΕΙ ΜΗ Ο ΛΑΜΒΑΝΩΝ

--- SAYFA 329 ---

GNOSTİKİZMİN FIGÜRLÜ ANITLARI ve GHOSTİK İŞGİLÆ, SEMBOLLER, EFSANELER AÇIKLANDI. Gnostik tılsımların üzerindeki Yunanca karakterlerle yazılmış yazıtlar sıklıkla mistik figürlerle serpiştirilmiş, birbirine dik açılı düz çizgilerden oluşan ve noktalarla iç içe geçmiştir. Bellerman bu satırların, oldukça makul bir şekilde, çokça danışılan Antiumlu Fortuna'nın ellerinde tutulan ünlü Antiates türleri olarak doğa adının "kutsal kısımlarını" temsil ettiğini varsayıyordu. Her zamanki halleriyle bu yığınlar, bir avuç dolusu kişinin bir kavanozdan alıp rastgele yere fırlattığı küçük çubuklar ve toplardan ibaretti. Kâhin, bu şekilde rastlantısal sıralamayla üretilen desenleri inceledi ve sanatının kurallarına göre onlardan geleceği tahmin etti. Bellerman, tılsımlarımızın üzerindeki figürlerin, danışman tarafından özellikle şanslı sayılan partilerin belirli konfigürasyonlarını temsil ettiğini varsaymaya devam ediyor. Bu açıklama, parmakların arasında tutulan bir sopayla kumun üzerine gelişigüzel çizilen çizgilerin, bu kehanet yöntemini uygulayan kişiler tarafından yorumlandığı modern Arapların Geomancy'si* tarafından desteklenmektedir. Çay tarlaları aracılığıyla bizim kendi kehanetlerimiz de aynı prensibe göre sürdürülür: "Her kabile Kabe'de kendi ibadetini buldu ya da tanıttı; tapınak 360 insan, kartal, aslan ve antilop putuyla süslendi ya da kirletildi; ve en göze çarpanı kırmızı akikten Hebal'in heykeliydi; elinde başsız ve tüysüz yedi ok, aletler ve aletler vardı. dünyevi kehanet sembolleri."—Gibbon, bölüm. 42.)

--- SAYFA 330 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Deneyimli bir göz için alfabenin kesin resimlerini ve harflerini üreten 306 parçacık. Ancak bu Siglæ'nin muhtemelen başka bir kökeni olabilir. Vendidad'da belirtildiği gibi, Büyücü'nün olağan rozeti, sayıları üç, yedi veya dokuz olan bir kehanet değneği destesidir. Hoşea'nın azarlaması bundan dolayıdır: "Halkım sopalardan öğüt ister ve asaları bunu onlara bildirir." Sunağın üzerine yerleştirilen aynı kehanet çubukları genellikle Mecusi mühürlerinde temsil edilir ve resmi tip olarak Mobed'in ibadetlerini gösterir; ve dolayısıyla daha sonraki zamanların tılsımcılarına geçtiği varsayılabilir.* Bu köşeli formlardan diğerlerinin rakamlar olduğu, durumun doğasından ve Horapollo'nun, Mısırlıların 10'u rakamla ve 100'ü de kare şeklinde dört kez tekrarlanan aynı rakamla temsil ettiği yönündeki açık beyanından bellidir. On, Valentinianus inancının (kaynak başı İskenderiye olan) "mükemmel sayısı" olduğundan, mezhebin dini formülleri arasında sıklıkla görülmesi doğal olarak aranmalıdır. İlkel Mısır rakamları en basit türdendi, ancak bunların kısaltılmış kombinasyonları sonuçta ayın farklı günleri için ayrı semboller haline geldi ve Arap astrologlar bunlardan kendi sistemlerini uydurdular. Bu durum, başka bir çözüm için gerekçe sağlar - bu işaretlerden bazıları, tılsımın astrolojik niyetiyle bağlantılı belirli günleri belirtir.† Ve tüm bunların yanı sıra, bu işaretlerin, Asur alfabesine ait olan gerçek çivi yazısı harflerini içermesi, ancak şekillerinin yarı-* Eski Cermenler gelecekteki olayları kehanet etmek için aynı yöntemi uyguladılar. Bir meyve ağacının bir bölümü parçalara ayrılmıştı; her biri belirli işaretlerle ayırt ediliyordu; notis quibusdam, muhtemelen "Rünler" anlamına geliyordu. Danışman, gözleri göğe dönük olarak bunları beyaz bir bezin üzerine karşılıklı olarak attı, üçünü ayrı ayrı aldı ve üzerlerindeki yazıtlardan alınan yanıtı yorumladı.—(Tacitus, Germ. x.) † Bu işaretlerden bazıları yazıtlarda bilinmeyen bir karakterde tanınabilir, sert kumtaşı kayaya kesilmiştir ve Silsilis, Yukarı Nubia'da çok sayıdadır; burada hepsi nesli çoktan tükenmiş hayvanlar olan fil, zürafa ve deve kuşu figürlerine eşlik eder. o ülkede. Örnekler Greville Chester tarafından 1864'te 'Archæological Journal'da yayınlandı, s. 274.

--- SAYFA 331 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 307 Yunan büyücüsü, gerçek doğalarını bilmeden onları çalıştırıyordu. Asur dilinin, Iamblichus'un zamanına kadar uzanan, özellikle göksel Güçlere minnettar olduğu düşünülürse, bu dualardan en azından bazılarının orijinal şifrelerinde ifade edilmeye devam edilmesinden daha makul ne olabilir? Unutulmamalıdır ki, çivi yazısı karakteri Makedonya fetihlerine kadar tüm Pers imparatorluğunun ulusal karakteriydi ve bu olaydan çok sonra da Mecusiler tarafından dini kullanımlarda korunmuş olmalıdır. En azından onların Yunan alfabesi ya da Yunan edebiyatı konusunda sıkıntı yaşaması pek olası olmayan bir sınıftı ve Talmudistler gibi her ikisine de dindarca bir korku duyduklarını iddia ediyorlardı. Bunun iyi bir örneği, Sasaniler yönetimindeki yerli hanedanlığın restorasyonudur; Dört yüzyıl boyunca Part soyunda kullanılan Yunanca, ilkel çivi yazısının gerçek kızı olan Pehlevi karakteri tarafından hemen sikkelerden çıkarılmıştır. Üstelik bu açıklanamaz işaretlerin kökenini Babil'de aramak için yeterli bir neden daha var: bunlar dini bir stenografi oluşturuyordu. Babilliler "her tanrıya, kendi ambleminin yerine kullanılabilecek ve hatta bir yazıtta onun adının yerine geçebilecek belirli bir sayı iliştiirdiler" (Rawlinson, 'Anc. Monarchies,' iii., 466). Başlıca tanrıları vermek gerekirse: Birinci Üçlü: Anu = 60; Bel = 50; Hoa = 40. İkinci Üçlü: Ay = 30; Güneş = 20; Hava = 10. Beltis veya Mylitta = 15; Nergal veya Mars = 12; Niu veya Satürn = 10. Diğer gezegenlerin rakamları henüz keşfedilmemiştir; ama isimleri Nebo, Merkür: Merodach, Jüpiter; İhtar, Venüs. Büyük tanrılar Anu ve Plüton'dur; Bel, Jüpiter; Hoa, Neptün. Eşleri sırasıyla Anat, Beltis ve Davkana'dır. Küçük tanrılar, daha sonraki Lunus Deus'a yanıt veren Sin veya Hurke'dir; San, Güneş; Vid, Eter. Eşleri "Büyük Hanımefendi"; Gula veya Anahit; Tula veya Shula. Pisagorcular da aynı nitelikte bir sembolizme sahiptiler; Minerva'yı eşkenar üçgenle, Apollon'u ise birlikle ifade ediyorlardı; İki rakamıyla çekişme; Adalet, üç ve Yüce Varlık dört sayı (Plut. De. Is. ve Os. 75). * Çok güçlü bir doğrulama buluyorum * Mısır Ritüeli papirüsünde Thoth'a "tanrı A'nın mistik ismiyle ikinci Hermes" olarak hitap ediliyor.

--- SAYFA 332 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Raspe'nin CENFEN'nin yazılı olduğu 601 numaralı mücevherinde Gnostik Güçlerin de benzer şekilde sayılarıyla gösterildiğine dair inancımın 308'i. söz konusu işaretlerden birkaçını içeren bir kartuşa sarılmış bir yılanın altındaki egzersizde. Şimdi, bu efsane (ileride açıklanacaktır) tam olarak yazıldığında her zaman Başmeleklerin isimleri gelir; buradan aynı isimlerin hala burada olduğu ancak mistik formlarında temsil edildiği sonucuna varılabilir. * "Büyük İsimler" her Gnostik büyüünün özünü oluşturur. Bu nedenle, çalışmamızın bu kısmına yaklaşmanın en uygun ve uygun yolu elbette onları dikkate alarak başlamaktır: pandere res alta terra et caligine morsas. Sürekli olarak ortaya çıkan ve dolayısıyla Gnostik cennet hiyerarşisinde en yüksek öneme sahip varlıkları ifade eden üç başlık vardır. Büyük Valentinianus İncillerinin şans eseri keşfine kadar bunların anlamı bilinmiyordu. Pistis-Sophia bize (§ 361) bunların Üç TridÜnameij'in kutsal İsimleri olduğunu bildirdi; bunlar İPANTAX-AINXEOwX, Mars gezegeninde ikamet eden, kendisinden yayılan bir Güç; BAINXωωωX,† Merkür'de; ve Venüs'te PICTIC COΦIA. Bu Üçlü'nün üstünde daha da yüksek bir tane vardır, "Üç Görünmez Tanrı", ΑΓΡΑΜΜΑΧΑΜΡΕΓ, ΒΑΡΒΗΛω (İsa'nın Cennetteki Annesi) ve ΒΔΕΛΛΗ (§ 359.) İsa'nın yüceltilmesi için gönderilen parlak elbisenin üzerine yazılan "Beş Kelime". (§ 16) ZAMA idi * Türkler, Allah'ın Büyük Adını, muska olarak eski zırhlarının üzerine sıklıkla damgalanmış görülen, kesişen çizgilerle çaprazlanmış bir oval ile temsil ederler. Şimdi bu işaretin kendisi Gnostik grupta da görülür ve gerçek anlamının Türk geleneğinde korunmuş olması muhtemeldir. † Goodwin'in 'Sihirli Papirüsü'nde, Serapean Kehaneti (No. 1) bu Gücü adlandırır: "Görün ve Ateş ve Kar'dan önce zuhur edene dikkat et, Baincwwc, çünkü Işığ ve Kar'ı tezahür ettiren Sensin, Korkunç gözlü-gürleyen-ve-şimşek-hızlı-ayaklı olan." Şu anda British Museum'da bulunan bu papirüs, İskenderiye'deki İsveç Konsolosu Atansi tarafından satın alındı; kendisi de aynı türden birkaç papirüsü Leyden Kütüphanesi'ne sattı. Hepsinin Thebes'teki bir yer altı mezarında bir arada bulunduğu ve el yazısından çıkardığımız sonuca göre, çağımızın ikinci yüzyılındaki bazı büyücülerin soyunu oluşturduğu varsayılıyor. Goodwin Brit'in editörlüğünü yaptı. 1852'de Cambridge Antiquarian Society için müze örneği olarak sunulmuş ve Gnostik kalıntıları inceleyen herkese paha biçilmez yardım sağlayan notlarla zenginleştirilmiştir.

--- SAYFA 333 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 309 ZAMA ωZZA PAXAMA ωZAI—"Cüppe, gücümün görkemli cübbesi." Aynı vahiy ayrıca inananlara gezegenlerin mistik isimlerini de verir. "Şimdi dinleyin, size Gezegenlerin Bozulmaz İsimlerini anlatacağım: ωPIMOYΘ, Satürn; MOYNIXOYAΦωP, Mars; TAPΠEYANOYΦ, Merkür; XωΣI, Venüs; XωNBAA, Jüpiter Bunlar aynı şeyin bozulmaz isimleridir." (§ 362). Bunlardan, her bir Triad'ın isimleri tılsımlar üzerinde tanınmalıdır, en yaygın olarak BAINXωωωX; ancak şimdiye kadar bu gezegen isimlendirmelerinin hiçbir örneği bilgime ulaşmadı. Naasenî (Hippolytus diyor) Büyük Oe'nin (tḥ megšqe) isimleri söylenmedikçe evrenin bir arada kalamayacağını öğretmişti. Bunlar KAYAKAY, ΣAYAAΣAY, ZEHΣAP idi. "Birincisi yukarıda olan Adamas'ın adıdır; ikincisi aşağıda olanın; üçüncüsü yukarıya doğru akan Ürdün'ün adıdır." "Yukarıda Aranan Mariamne, büyük ve bilge Jothor, gören Sephora ve Musa var." Başka bir mezhep olan Peratæ'nin ders kitabına göre, XωZZAP, cahil ve dinsizlerin Neptune dediği Güç'tür: KAPΦAKOΣHMOXEP Doğu'nun Vekilharcıdır; Batı'nın EKKABAKAPA; kaba insanlar tarafından Kuretler olarak anılır. APIBA Rüzgarların Hükümdarı'dır; ΣωK- ΛAM veya Osiris gecenin on iki saatini yönetir; ENYω veya Isis, günün burçları: burcu Köpek yıldızıdır. BHNA, beslenmeye başkanlık eden Ceres veya Tanrı'nın Sol Gücüdür; MHN, dünyanın meyvelerine başkanlık eden Sağ Güçtür. Aynı doktrinde, "on ikigen piramidi küre haline getiren ve o piramidin kapısını birçok renge boyayan" cahil Neptün'ün adını verdiği chozzar'ın Beş Bakanı vardır, AOY, AOAI, OYΩ, OYΩAB; beşincinin adı kayboluyor. Bu nedenle, bu taşlarda sıklıkla bulunan sesli harf dizilerinin, benzer şekilde ifade edilen temel cinlerin adlarını içermesi muhtemeldir. Origen (viii. 58), Mısırlıların otuz altı (veya daha fazla) iblis veya eterik gücün vücudun çeşitli bölümlerine başkanlık ettiğini ve bazılarının adlarını verdiklerini ifade etmek için Celsus'tan alıntı yapar: Chumis, Chuachumes, Knat, Sichat, Bou, Erou, Eribiou,

--- SAYFA 334 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 310 Romanor ve Reianoor: "Bu nedenle kim sağlıklı olmayı hastalığa, mutluluğu da belaya tercih ederse, bu Güçlere mümkün olan tüm şerefi vermelidir." Bu nedenle Origen, Celsus'u, insanları tek Tanrı'ya tapınmaktan, yalnızca Mısırlı büyücüler tarafından bilinen otuz altı iblis tapınmasına yönlendirmeye çalışmakla suçluyor çünkü "Gerçekten sadık olanlar tarafından telaffuz edilen İsa'nın Adının" hastaları ve şeytanların ele geçirdiği kişileri nasıl iyileştirebileceğini anlayamıyor; Bunun kanıtı, Chnumis, Sichat ve Mısır kataloğunun geri kalanının isimlerinin etkisinden çok daha güçlüdür. Başka bir yerde (i. 22), İbrahim'in adını ve onun Tanrı ile dostluğunu bilen tek kişinin Musa olmadığını, diğerlerinin (paganların) şeytanları kovmak için "İbrahim'in Tanrısı" kelimesini kullandıklarını gösterir. Ve yine Mısırlılar, harika etkiler vaat ettikleri ayinlerinde İbrahim, İshak, Yakup ve İsrail isimlerini kullanırlar. Ayrıca (iv. 33) Origen, büyü kitaplarında "İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı, Yakup'un Tanrısı" biçiminin kullanıldığından bahseder ve aynı şeye Sihir kitaplarında sıklıkla rastlanır. "Kızıldeniz'de Mısırlıları ve Mısırlıların kralını mağlup eden İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı" formülünün iblislere ve Kötülük Güçlerine karşı yaygın olarak kullanıldığını ekliyor. Bütün bunlar, Chnumis ve adı geçen diğer otuz beş iblis (şimdi bu yardımla ileride tanınabilecek olan) isimlerinin yazılı olduğu tılsımların tıbbi bir karaktere sahip olduğunu, oysa aynı derecede yaygın olan "İbrahim" yazarların daha uygun bir şekilde tılsım niteliğinde olduğunu kanıtlıyor. Enoch Kitabı'nda Başmelek Uriel bize iki büyük aydınlatıcının mistik isimlerini verir: "Güneş'in isimleri şunlardır; biri Aryares, diğeri tomas. Ay'ın dört adı vardır: birincisi Asonga; ikincisi Ebla; üçüncüsü Benase; ve dördüncüsü Erai." Pistis-Sophia (§ 125) ustaya sayısal şifrelerin en önemlisinin anahtarını sağlar. "Bunlar, Sonsuz Olan'dan aşağıya doğru sana vereceğim İsimlerdir. Bunları bir işaretle (şifre?) yaz ki, Allah'ın evlatları onları buradan tecelli etsinler (anlasınlar?). Bu, Ölümsüz Olan'ın Adıdır, AAA ωωω. Ve bu

--- SAYFA 335 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 311, Kusursuz İnsan'ı harekete geçiren Sesin adıdır, TTT . Bunlar aynı şekilde Sırların isimlerinin yorumlarıdır. Birincisi AAA'dır, bunun yorumu ΦΦΦ'dir. MMM olan veya ωωω olan ikincisi; bunun yorumu AAA'dır. Üçüncüsü ΨΨΨ'dir ve bunun yorumu OOO'dur. Dördüncüsü ΦΦΦ'dir ve bunun yorumu NNN'dir. Beşincisi ΔΔΔ'dır, yorumu AAA'dır, tahtı AAA'dır. Bu, AAAAAA olan ikinci AAAA'nın yorumudur ve tüm İsm'in yorumu da aynıdır. Her şeyin tahminlerin işe yaradığı şifrelerden, üzerlerine okunaklı bir şekilde Yunanca harflerle kazınmış, ancak bize Jerome'un uygun bir şekilde sadece "tormenta verborum" dediği şeyi sunan gerçek yazıtlara geçelim. Bellerman, daha yaygın formüllerin çoğunu İbranice, Kıpti ve Süryanice* yardımıyla tatmin edici bir şekilde açıklamıştır; diğerlerinin yorumları açıkça saçmadır. AMAPTEA, bir başkan olan Chaldee Amarchel gibi görünüyor. ANOX XOA XNOYBIC, "Ben Tüm İyi ruhum veya iyiliğin Evrensel dehasıyım." AIN ΘAPPAL, "Göz görecek." AΔONAI ΛANTAAA, "Tanrım! Sen Kuzusun." † XωΣA MIAAwΘ, "Pleroma'yı gördü" anlamına gelen İbranice kelimeleri tam olarak temsil eder. AMΛAXO AMABAZ LZAI, Stiechel tarafından çevrilmiştir "Salama zebaam jatzael" = "Bunların ordusuna barış" (göksel Æons'un)! Bu şu görüşle uyumludur * Prof. Stiechel, 'De Gemma Abraxea nondum edita' (Jenae, 1848) adlı makalesinde, tüm sınıfa bir anahtar vererek bazı çok önemli formülleri keskin ve tatmin edici bir şekilde açıklamıştır. Büyülerde Doğu dillerini kullanmanın gerekliliği, Hippolytus'un, kendi zamanının büyücülerinin iblislerine sorulan soruların cevaplarını İbranice, kısmen de Yunan harfleriyle yazdıklarına dair ifadesinde ilginç bir şekilde örneklenmektedir. † AP ωPI ve ardından Yunanca ΦPACIC, ΦACIC, IACIC, "Bildirim", "Tezahür", "Şifa" kelimeleri her zaman Venüs Anadyomene figürüne iliştilir ve "Işık Dağı" tercümesini kabul eder. Bu nedenle Venüs, Pistis-Sophia'nın göksel hiyerarşisinde çok yüksek bir yere sahip olan "Işık Bakiresi" için buraya uyarlanmış görünüyor. Her halükarda APωPI, "Işık Dağı" duygusu bu kabulü kuvvetle desteklemektedir.

--- SAYFA 336 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 312, Marcoslular tarafından kutsal duayı yönetirken söylenen kutsama: "Bu kutsal İsm'in üzerinde bulunduğu herkese selam olsun!" Bu yazıtlardan bazıları, aynı kelimenin bazı kısımlarının bir satırdan diğerine aktarılmasıyla belirgin bir anlaşmazlık etkisi göstermektedir; bunun tek anahtarı, kullanılan karakterlerin farklı boyutlarını gözlemlemek ve aynı boyuttakileri aynı kelimenin "disjecta membra"sına ait olarak almaktır. Bu ustalığın en öğretici örneği, muhteşem bir Serapis kafasının (Tahta) arka yüzüne oyulmuş efsanede verilmiştir: IABATAOP ΘONATHCAAİ APBAΘİ ΛAM Aw Bu ancak aşağıdaki şekilde aktarılırsa tercüme edilebilir: IABATAOP: ΘONATHΣ : ΛAIΛAM : APBAΘ : IAw. "Yehova, Saf Eter, Ateş* sonsuza kadar, Dörtlü, Iao"; buradaki "Dört", Marcus'un Teogonisinde çok dikkat çekici olan Tetrad'ı ifade eder. Bu efsane, bir bakır parçası üzerine kesilmiş Yunanca efsaneyle büyük ölçüde aynı nitelikte görünüyor (bana Prof. Ch. Babington tarafından iletildi): Θ di| pEntwn Noàj, a'q¾r, pYr, pneàma, ™lwe^n ™lwe^n (Elohim). İlk efsanede İbranice'ye indirgenemeyen tek kelime Qonat'tır, ancak bakırın "Eter"ine karşılık geliyor gibi görünüyor parça, APΛANA ΘAMAKA ΣAΛBANA XAMKIM, "Işığımız, iyiliğin bize tam bir tur bahşetsin": buradan böyle bir tılsımın amacı doğurganlığın sağlanması gibi görünebilir.† ANAKAA AKΔAAΘωIωI, "Onları (düşmanlarımı) yok olana kadar takip et, Ey Tanrım", gücün ve katliamın tanınmış amblemi olan bir sfenksin arka yüzüne çok uygun bir şekilde kazınmış olarak bulunur. * Bu efsanelerde sıklıkla görülen ABPAM, belki de sayısal değer olan 243 sayıdan oluşan Hahamların "Seir-Anpen"i, İlkel Adam'a atıfta bulunabilir. İbranice harflerden i adı, İbranice "Ateş" kelimesini temsil eder ve bu açıklama, Froehner'in 'Byrsa', bölüm i'de açıkladığı bir mücevher üzerinde bulunan TO ΦωC ΠΥΡ ΦΑΘΞ ile doğrulanır.

--- SAYFA 337 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 313 ΒΑΡΙΑ ΖΑΣΤΑ ΙΑΩ, "Yaratan Yehova, Yok Edici." Chaldee biraz bozulmuş. ΙΑΘΑΙ, "Tanrı'nın takdiri", ΜΑΘΑΗΕ, "Tanrı'nın onuru." ΡΕΟΥΗΛΕ, "Tanrı'nın iradesi." ΧωΜΙ, "Tanrının gücü." ΣΒω, "Bilgelik." Dolayısıyla bu Kıpti sözcükler Tanrı'dan gelen Beş Tecelliye belirtir; yani, Phronesis, Logos, Nous, Dynamis, Sophia. yn!yu(rya! m("benim gözümü aydınlatıyor" veya yn!r(ya!m& — ii. "beni aydınlatıyor," Meireni M'ireni Eğer HNAMEPω ve MAPωHNI gerçekten aynıysa, eni'nin bir ek olduğu ii'ye karşı kesin sonuç olacaktır. Bu durumda form rya! m(yn!yu(olabilir) Yeşil yeşim taşına (S. S. Lewis) kazınmış Chnuphis yılanının her bir yardımcısının üzerine yerleştirilen ω? ΙΘΙ, koruyucu Ruh'un sürekli varlığı için bir dua olarak anlaşılırsa, doğru İbranice "Benimle" anlamına gelir ΜΕΣ ΧΑΝΑΛω, "Mesih bana merhamet etsin." MAPωHNI,* "Gözlerimi aydınlat." ΚΑΥΛΑΚΑΥ. ΚΑΥΛΑΚΑΥ, Epiphanius tarafından yazılmıştır, ΚΑΥΛΑΚΑΥΧ, bu ifadeyi İsaiah'tan (xxviii. 10) aldırılmadan almıştır. Kötü şöhretli bir haydut olan Arabianus'un Saray'a gelip "Ey Marna, Ey Jüpiter" vb. diye bağırması karşısında öfkesi, burada yerli "Rabbimiz"i Romalı dinleyicilerinin yararı için "Jüpiter" olarak çevirmiştir. Cynocephalus, metindeki ifadeye eşdeğer gibi görünüyor: ve bu canavar bilgi tanrısı Thoth'a ait olduğundan, bu yorum en azından onun lehine uygundur.

--- SAYFA 338 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 314 kelimenin gerçek anlamı. Ancak Bellermann, Arapça'da "Güç üzerine kuvvet" anlamına gelen bu unvanın daha mantıklı bir türetilmesini bulduğunu düşünüyor; bu, "Her Şeye Gücü Yeten"dir; ya da Kıpti dilinde KAB, "bir lamba" ve dolayısıyla "Yanan ve parlayan Işık"ı ima eder. Plutarch'ın bize bildirdiğine göre (De Is. ve Os.) ΜΟΥΘ, "Anne", İsis'e verilen bir unvandı. Bu kelime, insanın alındığı yer olan "Iutum Prometheum"a açık bir gönderme içermektedir. ΜΟΥΘ ve ΙΕΟΥΔ, Sanconiathon tarafından Fenikeli Cronos'un çocukları olan "Hades" ve "Yalnızca doğan" olarak tercüme edilmiştir. ΝΟΟΤ, Kıpti ΝΟΥΤ, "Tanrı" için kullanılır. ΜΑΙ ΜΥΜ ΥΧΛΥΜ ΩΙ, "Varlık, Kaynak, Kurtuluş, Yiyecek, lao": lao'nun ruhun kaynağı, yiyeceği, yaşamı ve kurtuluşu olduğunu ima eder. ΟΡωΠΙΟΥΘ, "Işığın Işığı."* ΤΑΛΑ ΑΡΑΙω ωΑΡΑΟΡΟ ΝΤΟΚΟ ΝΒΑΙ, "Koruyucu, Yaratıcı, yönet, konuş, Ey Tanrım" çok yaygın bir formüldür. Birçok varyasyonla yazılan ve büyük Meleklerin adlarının takip ettiği ΣΕΣΕΜΕΝ ΒΑΡΑΝΓΗΝ ΙΑΩ, bilgili bir İbranice uzmanı (Rev. R. Sinkler) tarafından "Shengab hor anje Jehevoh", "Tanrı Dağı'nın önünde duranlar", yani Tanrı'nın Melekleri'nin sesini temsil ettiği ustalıkla deşifre edilmiştir. Varlık.† ΧΑΙΑ, "Hayat", Providentia'nın iki figürünü taşıyan Roma mücevherinin bir alanında görülüyor; alanın üzerinde Güneş ve Ay var (Binbaşı Pearse). Üç Yunan karakteri sıklıkla yan yana gelir; yani, sırtında yer alan E, iki yatay çizgiyle kesişen dikey bir çizgi ve Z. Bunlar, Doğu dinlerinin kavramlarındaki uğurlu ve kutsal sayılar olan 5, 3 ve 7 rakamlarını, Üçlü, Beşli, Yedili'yi temsil eder. Aynı sebepten dolayı mücevherlerimizin üzerindeki yazıların çoğunlukla üç, beş veya yedi satır halinde düzenlendiği görülecektir. Bu aynı zamanda yasa adının sıklıkla tekrarlanan unsurlarıyla yazıldığını da açıklamaktadır. * Bu efsane her zaman İsyak ayınlarındaki meme şeklindeki vazoyla birlikte gider. † Gabrihl, Micahl, Rafahl senge(n)b aranghn kanunu. y/y& }yn!n&u* rh* bn)N(c) ; ´r´m´n segen bar šnce nno rh bnNc;:

--- SAYFA 339 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 315 ωΑΙΑω,* saygı duyulan rakam olan beşi elde etmek adına. Ve yine başka bir sesli harf olan H'nin eklenmesiyle Kutsal İsim beş farklı biçimde tekrarlanır: HAI : AIH : Hİω : ΑΙω : ΙΑω. Bu tasarımlarda yaygın olarak tasvir edilen Rahip, başının üzerine iki flamingo tüyünün çıktığı mor kumaştan kare bir "calantica" takar; pterōforoj'u Mısır rahipliğiyle eşanlamli hale getiren bir rozet. Elinde makamının amblemi olan asanın etrafında beş kez kıvrılmış bir yılan bulunmaktadır. Bu "sceptrum sacerdotale", Musa'nın asası, ardından Aesculapius'un sopası ve onun türevleriyle birlikte Chnuphis mücevherleri üzerindeki Agathodæmon yılanıyla sürekli olarak giden SSS spiralindeki asayla biten birçok antik amblemin anlamının gerçek açıklamasını sağlar. Sık sık tanıtılan geometrik şekillere gelince, bunların burada, muhtemelen Araplardan gelen gelenek yoluyla, bunları diğer Gnostik gereçlerle birlikte elde eden Gül-Haç formüllerindekiyle hemen hemen aynı öneme sahip olduğu varsayılabilir; sözde kurucuları Büyük Bilinmeyen A.S.'nin küçük öğrenimini Şam kolejinde edindiği açıklandı. Onların sisteminde Kare, Dört Elementi temsil eder; Beden, ruh ve yaşam için Üçgen: ve ayrıca Güneş, Ay, Merkür için. Son Üçlü Paracelsus, kendi sistemine göre Doğanın üç radikal gücünü tuz, kükürt ve cıvayla yorumluyor. Eşkenar dörtgen, tüm Yaradılışı ortaya çıkaran Orfik Yumurtayı temsil eder. Fenike Rakamları, durumun doğası gereği, Yunan alfabesine çıkarılamayan işaretler arasında aranabilir. Gösterimin kendisi basitti; birden dokuza kadar birçok kez tekrarlanan dikey vuruşlarla ifade edilir; on x yatay bir; yirmiyeye iki birbirine paralel, bazen hafifçe kıvrılıyor. * Stiechel'de sesli harflerin bu permütasyonuna ilişkin çok ustaca bir açıklama vardır; İbranice var olmak fiilinin farklı zamanlarını ifade etmesini sağlar, böylece - ΙΕωΑΙΗ = canlı var olur. ΑΙωΟΕV = isque est lao. ΑΙΗΑΗΙωΗ = canlıdır. ωΑΙΗΟΨΕ = isque lao.

--- SAYFA 340 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 316 Palmyrene beşinci notasyonu özel bir şifreye sahiptir; üzerinde ortadaki diğerinin dik açıyla durduğu eğimli bir çizgi vardır. Samiriyeli karakterlerin, tanınmış kurucusunun bir Samiriyeli olduğu ve takipçilerinin Hippolytos zamanına kadar geç bir dönemde önemli bir mezhep oluşturduğu bir dinin ürünlerinde ortaya çıkması beklenmeliydi. Stiechel, yukarıda alıntılanan mücevherinin üzerindeki ters açıklamayı, başlangıç kelimelerinin bu alfabeyle yazıldığı şeklinde yorumluyor: böylece - Δ Ζ VI ΡΑΦΑω ΡΡΓVΦω ΤΑΒΠΙΙ ΙΗΙΑΙΙ ΙΙΙΙ = qui tenet. = sinyal sat. = ejus sanat. = şeytan çıkarma külliyatı. = fakülasyon yapar. = ve vitamin. = fiat! fiat! Ayrıca önemli bir kelime olan "Auth" = işaret veya simgenin bu efsanelerde dört farklı şekilde yazıldığına dikkat çekiyor: ΘVO, EVO, EIW, VIE. Bazı efsanelerde, anahtarı elinde bulunduran kişinin bildiği sırayla alınan harflerin kesin bir anlam vermesi mümkündür; ve bu şüphe bazı karakterlerin tersine çevrilmesiyle destekleniyor. Donatistlerin, yasaklanmış savaş çığlıklarını muzaffer Katoliklerden gizlemek için böyle bir yöntemi benimsedikleri kesindir. Tebessa'daki bir kapı pervazında şu meşhur formül sergileniyor: VDES DICA EOLAY & SVM "Deo laudes dicamus" kardeşler tarafından okunacak. İkinci bir lento da monogramda aynısını taşıyor. Büyülerin en ünlüsü olan ABRACADABRA'dan ilk kez, zamanının en bilgili Romalı ve Caracalla'nın doktoru olan ve 'De Medicina praecepta saluberrima' başlıklı şiirsel 'Sağlık Rehberi'ni adadığı Caracalla doktoru Serenus Sammonicus tarafından bahsedilmiştir. Spartian, bu eserin, uğruna bağlılığı nedeniyle Apollo'nun bu gerçek oğlunun daha sonra imparatorluk kardeş katli tarafından öldürüldüğü talihsiz Sezar Geta'nın en sevdiği çalışması olduğunu belirtir. "Serenus'u tanıyan ve seven" Severus Axelander da onun şiirine büyük hayranlık duyuyordu.

--- SAYFA 341 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Lampridius'un ifadelerinin de ima ettiği gibi, Horace'la aynı seviyede. Bu yüksek otorite, kelimenin ters koni şeklinde yazılmasını emreder ve her türlü hastalığa karşı faydalı olduğunu ilan eder. "Abracadahra denilen ilahi büyüü kağıda birçok satır halinde yazacaksın; Her birinin altına eşit sırayla, Ama her satırdaki son harf silinecek. Aşama aşama büyüdükçe elementler azlaşacak, ama kalıntıyı sabitleyeceksin, Ta ki son bir harf tek başına kalana ve bütün giderek daralan bir koniye dönüşene kadar. Bunu boynuna keten iple bağla; Hastaya güçlü bir iyi niyet getirecek. Onun harika gücü başını koruyacaktır— Ve hastalığı ve ölümü yatağından uzaklaştır." Bu tarifi erdemine olan inanç Orta Çağ boyunca gelişti. Leland'ın VI. Henry'ye attığı 'Masonluk Üzerine Diyalog'da buna değinilmiş görünüyor; Çünkü "Masonların gizlediği şeyler" arasında "Abrac fakültesinin kazancı" da vardır; belki de bu mistik harf düzenlemesine sahip olduğunu gösteriyor: tabii ki kişi bu "beceri"de daha derin bir anlam, eski Abraxas dinine dair bazı geleneksel bilgilerden şüphelenmeyi seçmedikçe. Yine De Foe, Büyük Londra Vebası sırasında enfeksiyona karşı bir koruma olarak insanların yukarıda belirtilen şekilde yazılan sözcüğü nasıl kullandıklarını anlatıyor. Gibi. Kelimenin etimolojisi açısından şimdiye kadar sunulanlar arasında en tatmin edici olanı İbranice Ha-Brachah, "kutsama" ve Dobara, "konuşma" kelimelerinin birleşimidir; "Mistik İsmi Kutsaması" anlamına gelir - yani Tetragrammaton'u söyleyin, tılsımların en kudretlisi olan Yehova'nın Kutsal Adını anın.* Yüksek itibarı göz önüne alındığında, böyle bir yazı taşıyan hiçbir Gnostik taşın varlığının bilinmemesi çok dikkat çekicidir. Öte yandan Iao, ABA/ANAΘANA/BA'ya olan o normal hitap, "Sen bizim Babamızsın!" tarafından tavsiye edilen düzende düzenlenmiş tılsımlı jasperler üzerinde de bulunur. Filozof Theosebius'un, sihirden haberi olmamasına rağmen, kendisine yardım için başvuran herkesten şeytanları kovabildiğini söyleyen tek ifadeyle.

--- SAYFA 342 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 318 Serenus'u kağıt büyüü için kullandı ve muhtemelen bu onun talimatlarına uygun olarak yapıldı. Aynı Ha-Brachah'da, aynı derecede ünlü olan "Abraxas" unvanının gerçek kökenini keşfetme isteği güçlü bir şekilde ortaya çıkıyor. Rakamlar için sürekli olarak kullanılan Yunan harfleri, kabalistin deneyimli gözüne her kelimedeki sayısal değerini hemen sundu. İsa'nın Abgarus'a yazdığı ünlü mektup (Cedrenus'a göre), Yunanca yorumu QeÖj Qeoq n qaàma qe-on olan yedi İbranice kelimenin baş harfleriyle mühürlenmişti. Mührü görünce kral guttan ve kara cüzzamdan kurtuldu; yüzünde vaftiz sularıyla temizlenecek hafif bir iz dışında her şey kaldı. Cedrenus'un Yunancası popüler bir formül gibi okunur ve elimdeki bir Abraxas mücevherinin arka yüzündeki efsaneyi açıklamaya hizmet edebilir, IXΘEΘωHIAIΔω, 'Ihsoàj CristÖj QeÖj™ k Qeoà Iaë, "İsa Mesih, Tanrı'nın Tanrısı, Yehova." Bu yazıt, dikkat çekici bir şekilde merkeze yerleştirilmiş ve muhtemelen iki uyumsuz alfabenin izin verdiği ölçüde, İbranice Jod, He harflerini, Tikkan'ın Kabalistik adını, "Ekspres İmge"yi veya Tanrının İlk yayılımını temsil eden IH harflerini çevrelemektedir. Aralarına mistik Yedi Sesli Harflerin serpiştirildiği Hilal ve Yedi Yıldız, şu formülü tersine çevirir: - İlk satırı, ancak AXΦIωΦI olarak yazılmıştır, bir çelenk içindeki caduceus'un arka tarafında güzel karakterlerle kesilmiştir. Sinker bunun ypy rgo, Öz, Güzellik olduğunu okuyor: gerisi muhtemelen erdemlerin isimleridir. Bu mücevherlerde en güçlü büyü olan Sephiroth'un ihmal edilmesi düşünülemez. Yehova'nın On özelliğinden oluşur: yani, Taç, Bilgelik, Basiret, Güvenlik, İhtişam, İyilik, Görkem, Zafer, Cesaret, Krallık. Sonuç olarak, bu isimlerin çoğunlukla fonetik İbranicede gizlenerek her şeyi karanlığa sarması ihtimali vardır. Allah'ın bir parşömen üzerine yazılmış doksan dokuz sıfatından oluşan mevcut Arap tılsımlarının benzetmesini yönlendirmek için buradayız.

--- SAYFA 343 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 319 İSİM İAQ. Diodorus Siculus, antik çağın farklı yasa koyucularını sıralarken şöyle diyor: "Yahudiler arasında Musa, kanunlarını İao soyadlı tanrının verdiği iddia ediyordu" (i. 94). Ve bu, Clemens Alexandrinus'un İbranice Tetragrammaton'un veya Mistik İsimin İAOY olarak telaffuz edildiğine dair açıklamasıyla açıklığa kavuşturulmuştur; ve "Olan ve olacak olan" anlamına gelir. Theodoret, aynı dört harfin Samiriyeliler tarafından İABE (Jave) olarak telaffuz edildiğini belirtir; Yahudiler tarafından İAQ olarak. Jerome (Mezmun viii'de) İbraniler arasında "Rab'bin Adı'nın dört harften oluştuğunu söyler: Iod, He, Vau, He, bu tam anlamıyla Tanrı'nın Adıdır ve Yahudiler tarafından dile getirilemez olarak kabul edilen İAHO (İaho) (yani Latin karakterleriyle) olarak okunabilir. 'Yorumlar Üzerine İnceleme'nin yazarı şöyle der: "Mısırlılar Yüce Varlığın adını yedi Yunanca sesli harf ΙΕΗΩΥΑ ile ifade ederler": * Bu, 'Pistis-Sohpia'nın ilham verici yazarı tarafından bu formüle atfedilen kudretli gücü ve aynı şekilde şu anda incelenmekte olan tılsımlar üzerinde sık sık görülmesini yeterince açıklamaktadır. İkinci Tapınağı hatırlayabilen Haham Tarphon (Tryphon), Tarifsiz Adın, günlük ayın sırasında yüzlerce kez geçmesine rağmen, "daha çok" olduğunu fark etti: "Talmud'a göre, yalnızca en dindar rahiplere iletilen Tanrı'nın Adı on iki harften oluşuyordu. Ve tılsımlarımızda İAQ dahil sesli harfler bu sayıyı oluşturacak şekilde sıklıkla tekrarlanıyor: buradan onların birliği olduğu sonucuna varılabilir." Aynı pasajda, sık sık tekrarlanan sesli harflerden oluşan satırları açıklamaya yarayan, kırk iki harften oluşan başka bir Tanrı Adından söz edilir. Dante, Adem'e açıklanan Tanrı'nın adının daha sonra Eli olarak değiştirildiği şeklindeki ilginç bir geleneğe değinir: s'appellava in terra il somno Bene, Onde vien la letizia che mi fasya. ELI si chiamo: poi, e ciò conviene, Chè l' uso dei mortali è Come fronda, In ramo, che sen va, ed altra viene. ('Parad.' xxvi. 133)

--- SAYFA 344 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 320 söylenenden daha fazla uğultuluydu." Bu, Gnostik kemiksiz sesli harf dizilerinin işitilebilir ama yine de söylenmemiş sese nasıl bir yaklaşım sağladığını gösteren değerli bir ipucudur. Tapınağın yıkılmasından bu yana, Adı hiçbir zaman dualarda duyulmadı veya yüksek sesle telaffuz edilmedi. Aslında bu, her Haham'a, atanmasından sonra iletilir, ancak tam olarak değil. Yarısı anlatılıyor; gerisini kendisi halletmeye bırakılır. "Açıklanamaz İsim" ile ilgili ilk fikir ve onun doğasında var olan tüm erdemler, açıkça Mısırlılara (Yahudilerin bu ismi ödünç aldığı), AUM unvanıyla ilgili Hindu doktrininden geldi - kendisi, İAQ gibi, üç harfli - Brahma-Vişnu-Siva Üçlüsü'nü temsil ediyor: Yaratıcıyı temsil eden bir duruş, Koruyucu için U, Yok Edici için M. Hint ve Mısır mitolojileri arasındaki bağlantı kesindir, ancak açıklanması zor olsa da, Mısır mitolojisindeki başlıca tanrıların isimleri saf Sanskrit görünümündedir. Böylece İsis o dilde Hanımı ifade eder; Tat ve Sat, Erdem ve Güç; Serapis, Sripa, Kan içen; Nila, Mavi su, & c. Her iki dini sistemin orijinal kimliğinden, her birinin anıtlarını akıllıca inceleyen hiç kimse şüphe edemez; ama hangi ülke diğerine talimat verdi? Olasılıklar dengesi güçlü bir şekilde Hindistan'ın lehine; tuhaf sistemin Mısır'ın dar sınırları içinde hapsolması, bir koloninin çok uzak bir kaynaktan ithal edildiğine işaret ediyor. İki ülke arasındaki çok eski bir ilişkinin izleri tarihte çok silik de olsa görülebilmektedir. Kızıldeniz'in Periplus'u, Cæsar'in zamanına kadar bu kıyıdaki Endæmon kasabasının Hintli ve Mısırlı tüccarların her yıl buluştuğu etrepôt olduğundan bahseder. Bu nedenle tarih öncesi çağlarda Brahman misyonerlerinin Nil Vadisi yerlileri arasında çalışmış olabileceği düşünülebilir. Bu dini benzetme, en ince ayrıntılarda, kutsal unvanlarda ve sıfatlarda kendini göstermektedir. Örneğin, Brahminler A, U, M harflerinin her birinin büyük bir gizemi kapsadığını öğrettiği gibi, Pistis-Sophia da ("Kurtarıcının Duaları", § 358) I, A, Ω'yu Gnostik veya Valentinian öğretinin özeti olarak yorumlar. "I Her şeyin dışarı çıktığını ifade eder; A, hepsi içeriye geri döner; Ω, bir sonu olacak

--- SAYFA 345 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 321 biter": böylece Evrenin Ortaya Çıkışı, Geri Dönüşü ve Yok Edilmesi ya da daha doğrusu yeniden emilmesiyle ilgili büyük doktrini ifade eder.* Şimdi Yunanistan'a dönecek olursak - tıpkı Abraxas'ın Güneş tanrısının sayısal bir unvanından başka bir şey olmadığı gibi, lao da aslında aynı tanrısallığın bir sıfatı olarak ortaya çıkıyor. Macrobius (Cumartesi i. 18), Güneş'e tapınmanın gerçekte Tanrı'nın Tanrısı olduğunu kanıtlamaya çalışırken. Tek din olan Paganizm, hangi isimle gizlenmiş olursa olsun, amacımıza fazlasıyla ışık tutuyor. 'laÖj adlı tanrının gerçek doğası konusunda danışıldığında Klaros'un Apollon'u şu yanıtı verdi:— "Öğrendiğiniz kutsal şeyler, hiç kimseye açıklanmaz, Biraz yalan, çok fazla sağduyu gösterir; laos'u yukarıda yüce sayın, Kışın Plüton, baharın açılışında Jüpiter, Phœbus yakıcı yaz boyunca günü yönetir, Sonbahar ise laos'un yumuşak hakimiyetini borçludur." Burada lao'nun, fiziksel temsilcisi Güneş olan Yüce Tanrı'nın unvanı olarak açıkça tanındığını görüyoruz. "Jove, Pluto, Phœbus, Bacchus, all are One" şarkısını söyleyen Orpheus'un listesine yine Dionysos veya Bacchus eklendi. Brahminizmin büyük ilkesinin, yani tüm farklı tanrıların, Bir'in farklı niteliklerinin temsillerinden başka bir şey olmadığı şeklindeki açık bir kabul. Aynı gerçek, aynı zamanda görünen türü Güneş olan Yüce Varlığın üçlü doğasını ortaya koyan bir tılsım (Hertz koleksiyonu) üzerinde de ilginç bir şekilde ifade edilmektedir. Üzerinde oturan Ammon ve Ra (Yunanlıların Zeus ve Helios'u) figürleri ve aralarında dikilen kutsal Asp ile oyulmuş, kalp şeklinde bir bazalt parçasıdır. Ters, üçüncü yüzyıla ait karakterlerle düzgün bir şekilde kesilmiş çağrı taşıyor KOCMOY XAIPE TPIMOPΦE ΘEOC * Bu, Brahminik Tanrı tanımıyla "kendi kendine var olan, Ebedi, Yüce Varlık, her şeyin Nedeni olan ve her şeyin en sonunda içine alındığı" şeklindeki Tanrı tanımıyla dikkate değer bir benzeşime sahiptir. † çbrÖn 'laë, burada epiphet Abraxas adıyla öneriliyor ve genel olarak onunla eşleştirilmiş görünüyor.

--- SAYFA 346 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 322 "Bir Bâit vardır, bir Athor vardır, güçleri birdir, Bir Achori vardır. Selam olsun evrenin Babası, selam olsun Tanrı'ya üç biçim!" Üç figürle ilgili olarak, başlıklarının açıklanması için bir kelime gereklidir. Şahin başlı Ra'ya gelince, Horapollon tipin nedenini şöyle açıklıyor: "Şahin, Yüce Zihni ve zeki ruhu temsil eder. Şahin, Mısır dilinde bai ruhu ve eth kalpten gelen 'Baieth' olarak adlandırılır ve bu organı ruhun ikametgahı veya muhafazası olarak görürler." Tılsımın olduğu şekil için bu yeterli bir açıklamadır. Ptolmeis'in sonuncusunun erdemli rahip-konsülyesi Archoreus (bkz. Lucan), adını burada anılan kutsal yılandan alır. laos'un Yunanlılar tarafından sonbahar çeyreğinde Güneş'e verilen bir lakap olarak tanındığı Macrobius'tan gösterilmiştir. Antik mitolojinin felsefi yorumcuları Dionysos'ta da aynı armatürün sadece bir türünü keşfettiler. "Biri Zeus, Hades, Helios ve Dionysos'tur." Ve Julian'ın aktardığı bir kehanette sonuncunun yerine Serapis geçmektedir: Yukarıda alıntılanan tezde Macrobius'un asıl amacının, Serapis'in Güneş tanrısının çeşitli güçlerinin tek bir figürde birleştirilmiş bir temsilcisi olduğunu kanıtlamak olduğu da unutulmamalıdır. Yine aynı sonuca varmak için Virgil'in ünlü kesme işareti gelir: "Vos, O clarissima mundi, Lumina labentem qui cœlo ducitis annum, Liber et alma Ceres!" Burada "Bacchus" ve "Ceres" Osiris ve İsis'i, Güneş ve Ay'ı yorumlamaktan başka bir şey yapmıyor. Bacchus'un bazı heykellerinde boynuzlarla donatılmasının nedeni de burada yatmaktadır. Sappho, Phaon'a "Accendant capiti cornua Bacchus eris" diyor. Çünkü İbranice'de ışıklı ve boynuzlu baş aynı kelimeyle ifade edilir. Vulgata versiyonuna göre Musa Dağ'dan indiğinde "cornuta Erat facies ejus"; ve bu yanlış tercümenin gücünden dolayı Hristiyan sanatı, Yahudi yasa koyucuyu her zaman bu eklentilerle şereflendirmiştir. lao'nun tam da bu unvanında, kadim insanların, Tanrı'nın Tanrı olduğuna dair evrensel inancının kökeni şüphesiz yatmaktadır.

--- SAYFA 347 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Adı Yunan harfleriyle ifade edilen 323 Yahudi, Mısırlı Bacchus'tan başkası değildi. Bu düşünceye, Tapınağın görünen tek dekorasyonunu oluşturan Altın Asma'da güçlü bir destek buldular; "Yeni Ay'da borazan çalınması" ve Yunan Dionysia'sında kullanılan birçok törenle birlikte Çardak Bayramı'nın yapraklı dallardan yapılmış kulübelerde yapılması geleneğinde: "Quia sacerdotes eorum tibia tympanis concinebant, bedera vinciebantur, vitisque aurea templo reperta" (Tacit. Hist. v. 5.) Bu görüş Yahudi tapınmasının gerçek doğasına ilişkin olarak Tacitus, kendi zamanının bilgileri tarafından genel olarak benimsenen bir alıntı olarak alıntı yapıyor, ancak bunu tatmin edici olarak kabul edemiyor - gerçi sadece dinin kasvetli ve sosyal olmayan karakterinin, onun Romalıların Bacchus'u tanıdığı tek karakter olan "şarap tanrısı"nın neşeli Worshi'siyle ilişkisini çürütüyor gibi görünmesine rağmen. Bununla birlikte, bu eski teori modern zamanlarda destekçiler buldu, özellikle de (kendi rahat kuşağına çok fazla skandal yaşatmadan) bu heterodoks görüşü, 'Denemeler ve İncelemeler'in en cesur uçuşlarını veya hatta düşüncesiz havamızın Zulus'a yorumlarını utandıran ayrıntılı bir incelemede savunan, aşırı eğitilmiş Şehit George the Martyr'in rektörü Dr. Stanley'de. Gülünç bir şekilde, Alman Yahudileri hala Purim bayramını ve Haman'ın düşüşünü, imkanları ölçüsünde asil bir şekilde sarhoş olarak kutluyorlar ve bu nedenle günümüze kadar eski Roma iftirasını sürdürmek için ellerinden geleni yapıyorlar. Daha sonraki Gnostikler arasında, aslında bazı ayınlar, açıkça Hristiyan doktrini tarafından değiştirilen Bacchanalia'dan ödünç alınmıştı. Epiphanius şöyle anlatır (Hæres. xxxvii.) "bir sandıkta veya kutsal bir sandıkta evcil bir yılan tuttular ve onun önündeki bir masanın üzerine somunları yığdılar ve sonra yılanı öne çıkması için çağırdılar. Bunun üzerine yılan, sandığı açarak dışarı çıkıp masanın üzerine çıktı ve parçalara ayırdıkları somunları sicim ile ibadet edenler arasında dağıttılar ve bunu 'Kusursuz Kurban' olarak adlandırdılar ve onların 'Eucharist.'" Tanrının gerçek karakterine ilişkin başka bir açıklama

--- SAYFA 348 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Iao adlı 324, Gnostisizm'in bilgili tarihçisi Jacques Matter'ın otoritesi tarafından desteklendiği göz önüne alındığında, gerçekte ne kadar az temele sahip olursa olsun, sessizce geçirilmemelidir. Günümüzün Doğuluları için olduğu gibi, Mısırlılar için de Ay eril cinsiyetteydi ve Aah veya loh fonetik adıyla adlandırılıyordu. Thoth bazen bu tanrıya özdeşleştirilirdi; ve bu nedenle Thoth'un amblemi, ibis, hilal ile birlikte, loh efsanesini taşır, "çünkü (Plutarkhos şöyle der) Merkür, dünya etrafındaki yolculuğunda Ay'a, Herkül'ün Güneş'e yaptığı gibi eşlik eder." Thoth, Tat, Merkür olarak görüldüğünde, bir aynak kafasına sahiptir; ancak Ay tanrısı veya Deus Lunus karakterinde, güneş diskini çevreleyen ve üzerinde çift bir tüy bulunan ay hilali destekleyen bir adamın yüzünü gösterir. Plutarch'ın bahsettiği "Mısırlılar Ay'a Yaratılış'ın Annesi derler ve onun her iki cinsiyetten olduğunu söylerler" fikri de buradan gelir: ve aynı şekilde Spartian (Caracalla, vii.), Mısırlıların gizemlerde (mistik) Ay'ı erkek olarak adlandırdıklarını, ancak günlük konuşmada onu dişi olarak adlandırdıklarını açıklar. Carrhal halkının (büyük Deus Lunus tapınağıyla ünlü) şu düşünceye sahip olduğunu ekliyor: "Ay'a dişi cinsiyetten çağırılması gerektiğini düşünen her erkek, hayatını kadınlara köle olarak geçirecek, oysa onu erkek bir tanrı olarak gören kişi, karısına hükmedecek ve her türlü kadın ihanetine karşı güvence altına alınacaktır." Bu, Spartian'ın çağdaşlarının mühür yüzüklerinde, Frig şapkası takmış bir genç olan ve büstü adını veren hilal üzerinde desteklenen Carrhene tanrısının vera heykellerini takmaya olan düşkünlükleri için oldukça yeterli bir nedendir. Bu zarif kadınsı ay dehası gerçekte, Ninova anıtlarında esasına yaslanmış yaşlı bir adam olarak hilal üzerinde göklerde süzülürken resmedilen, eski, acımasız Asur "Günah"ının modernleştirilmiş ve zevkli versiyonundan başkası değildir ve bizim popüler "Aydaki Adam" fikrine gülünç bir benzerlik sunar. Elimdeki mavi kalsedon, Plutarch'ın "Yaratılışın Annesi" unvanını tam olarak yansıtıyor. Mısır başlığı takan ve biseksüel doğasını daha net bir şekilde göstermek için çömelmiş mükemmel bir hermafrodit figürü sergiliyor: Aşağıda, üzerinde bir salyangoz sürünüyor.

--- SAYFA 349 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 325 kelebek, şehvetin ve yaşamın iyi anlaşılması simgeleri, üremenin pınarı. Bütün bunlar bizi Matter'ın (Origen'in bir ifadesine dayanan) teorisine getiriyor: lao, Adonai, Sabaoth, Ay, Güneş ve Gezegenlerin cinlerini temsil ediyordu; bunlar güç bakımından çok daha aşağıydı ve hatta Yüce Işık Kaynağının gerçek temsilcisi olan Abraxas'a düşmandı. Bu nedenle madde, Abraxas tanrısının düzenli olarak Düşmanı veya yalnızca kendi adıyla ifade edilen iblis lao'yu uzaklaştırma görevini ilan ederken tasvir edildiği ve aşağılık durumunu belirtmek için sahnenin en alt kısmına yerleştirildiği savaşçı tutumu açıklıyor. Ancak anıtların otoritesi, gerçek üreticiler tarafından onlara verilen anlamın bu şekilde yorumlanmasını altüst etmek için fazlasıyla yeterli. Origen'in bahsettiği doktrinin, kendisini tüm eski Mısır veya İbrani geleneğinin üzerinde gören daha yeni bir mezhebin öğretisi olduğu inkar edilemez: ancak bize bu kadar fantastik bir bollukla miras bıraktıkları mühürleri araştıran ve onlara güvenen ilkel Kabalistik Gnostiklerin muazzam topluluğuna ait olmadığı kesindir. Bu tılsım yapıcıların Thoth'a ve Musa'ya eşit derecede saygı duyduğu belliydi; eski dinin en saygı duyulan isimlerini ölçülemez derecede aşağılayarak, yeni icat ettikleri görünmez Tetrad'larını yüceltmek için açık bir nedeni olan Valentinianusçularla hiçbir ilgileri yoktu. Valentinianusçular Yunanlıları eğitim yoluyla giydiler, ilhamlarını gerçekten Pisagor ve Platon'dan aldılar ve doğal kinlerini İskenderiye Kabalistlerinin, tılsımlarımızın büyük imalatçıların, gerçek "Pierres d'Israel"ın en değerli fikirlerine yöneltme fırsatından fazlasıyla memnun oldular. Pistis-Sophia, ruhun yargılanması ve arındırılmasıyla ilgili sahnelerinde en önemli aktör olarak sürekli olarak, işkence yerlerine baktığında orada hapsedilen ruhların serbest bırakılmasına neden olan "Orta Küre'nin hükümdarı büyük ve iyi lao'yu" tanıtır. Tılsımlarımız üzerindeki kelimelerin sıralaması, Adonai, Sabaoth'un, aslında sembolik figürle temsil edilen tanrı olan lao'nun Abraxas unvanlarıyla eşit olduğunu açıkça göstermektedir.

--- SAYFA 350 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 326 kelime eşlik ediyor. Bunun gibi bir duada (Matter'in kendisi tarafından yayınlanan bir mücevherde) bunların bir araya getirilmesinin nedeni başka ne olabilir - "lao, Abraxas, Adonai, Kutsal İsim, Kutsal Güç, * Vibia Paulina'yı her kötü ruhtan koru"? Ve yine aynı isimler sürekli olarak bir arada bulunur ve ardından ABAΛNAΘANAΛBA, "Sen bizim Babamızsın" adresi gelir; CEMEC EIAAM, "Sonsuz Güneş"; Birbirleriyle uyumsuz, hatta düşmanca doğaya sahip varlıklara uygulanamayacak bir hayranlık tarzı. Ayrıca, eğer Abrasax, lao'nun rakibi ve nihai yok edicisi olsaydı, ikisinin isimlerini bu kadar yakın bir birliğe koymak saçma olurdu, hatta ikincisi öncelik taşıyordu; her biri de beraberindeki duada eşit şekilde anılıyor ve aynı heybetli lakaplarla onurlandırılıyor. Üstelik, tüm yazarların hemfikir olduğu gibi, gerçek tanrı Abraxas'ı temsil eden bileşik figür veya Pantheus, ABPACAΞ yerine IAw adıyla yazılmıştır; ve yine de, önceki isim tek başına dursa da, iki ismin yan yana kazanması gibi, onu aynı yüceltme takip eder: "Sen bizim Babamızsın" vb. Dahası, bir sahnedeki bir aktörü kendi figürü veya amblemiyle temsil etmek ve diğerini adının basit harfleriyle göstermek sembolizmin tüm kurallarına tamamen aykırıdır: ve tanrının figürünü, tılsımın en göze çarpan kısmına yerleştirilmiş düşmanın adı ile tasvir etmek de aynı derecede sağduyuya aykırıdır. Bu saçmalık, sanki Hristiyan sanatında kutsal I yerine Şeytan'ın adının yazılı olduğu bir Haç resmi yapılması gerektiği kadar büyük. Hayır. R. Açıklama olarak iki şahsiyetin düşmanlığını veriyorum. Ve son olarak, Abraxas isminin sayısal veya Kabalistik değerinin doğrudan, en eski zamanlardan beri lao adı altında tapınılan, yılın hükümdarı olan Pers tanrısı "Mithras" unvanına atıfta bulunduğu gösterilmiştir. Maddenin kendisi * Bu formun bir paraleli, Allah'ın bir kağıt üzerine yazdığı doksan dokuz sıfattan oluşan ve harikulade bir koruyucu güce sahip olduğuna inanılan Türk muskasında da varlığını sürdürmektedir. Bütün Doğu dinlerinin ruhu, tapınılan tek nesneyi, onun çeşitli niteliklerini ifade eden çok sayıda yüceltici unvanlar yükleyerek yüceltmek üzerine kuruludur. Bu ve diğer çeşitli muskalar camilerde düzenli olarak satılmaktadır.

--- SAYFA 351 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 327, efsanesinin gücünü gözden kaçırmamış olsaydı, onu hatasına ikna etmesi gereken bir mücevher yayınıyor (Lev. iii.2). Tip, nilüferin üzerinde oturan Horus'tur, üzerinde ABPACAΞ ΙΑω yazılıdır; bu, çağdaş Heathern mücevherlerinde çok sık görülen EIC ZEYC CΑΡΑΠΙ ile tamamen paralel bir adrestir; ve bu nedenle yalnızca "Abraxas Tek Yehova'dır" tarafından tercüme edilecektir. Normal unvanlarıyla birlikte "Büyük İsim" genellikle Gnostik bir el tarafından daha iyi bir döneme ve inanca ait eserler üzerinde yorumlanmış olarak gözlemlenir, ancak konuları Iao Pantheus tarafından iletilen fikirlere benzer şekilde hayal edilmiştir: arabasındaki Phœbus, Güneşin Aslan Evi, kraliyetin Sfenks amblemi ve Gorgon'un Yıkıcı Güç'ün veya İlâhi Takdirin Başı. bildiğim kadarıyla, gerçekte Abraxas ismiyle anlaşılan tanrıyı açıkça işaret eden bu çalışma, küçük bir özel koleksiyonun (Bosanquet) çeşitli parçaları arasında benim tarafımdan keşfedilen bir eserdir. Burada, horoz başlı, zırhlı gövdeli ve yılan bacaklı, kamçısını sallayan ve Sol'un arabasını süren tanıdık Pantheus'u, tam da onun gerçek sakini Phœbus'un tavrıyla görüyoruz. Exergue'de CABAω, "Şükürler olsun sana" selamı vardır: arka tarafta, sarmal bir asp ile oluşturulmuş bir kartuşta - tam olarak Hinduların Tarifsiz Adı AUM'u yazdıkları gibi - ΙΑω ABPACAΞ başlıkları kazınmıştır, bu da tek bir tanrının kastedildiğini ve bu kişinin Evrenin Hükümdarı olduğunu kanıtlar. Güneş. * Yabancı nitelikteki intagililere çoğunlukla onları tılsımlara dönüştürmek amacıyla kutsal ad eklenmiştir: örneğin, Zafer yazan bir heliotropun arka tarafında bir kalkan yazan (R. S. Williams, Utica, ABD). † Aynen Serapis'in (aynı zamanda Güneş tanrısının bir türü), daha önce alıntılarladığımız Hadrianus'un İskenderiye sikkesinde görünmesi gibi ("Abraxas mücevherleri" bölümü). Tanrı sağ eliyle kutsama yapıyor, sol elinde ise bir asa tutuyor. Aynı imparatorun ve aklın başka bir parasının üzerinde, Koç'un üzerinde oturmaktadır; bu, bu burçta açıkça Güneş anlamına gelir ve belki de basıldığı ayın tarihinden daha derin bir anlam taşımaz.

--- SAYFA 352 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 328 ABRAXAS, YENİ TİP. Abraxas pantheus'un normal tipinin son derece benzersiz bir varyasyonu, ona alışlagelmiş horozunkine benzeyen Serapis başlığını verir. Yılanların arasındaki alanda, muskalarda tam olarak görüldüğü gibi değil, dinlenme halinde temsil edilen orantısız büyüklükte cinsel organlar vardır; ve sünnet mührünü açıkça sergiliyor. Bu durum, bu sınıf tılsımları uyduranların Mısır Yahudileri olduğunun daha önce gözlemlenenlere eklenecek bir başka kanıttır. Tüm biçimleriyle Gnosis'in ayırt edici ilkesi "Demiurgus'un işini yapma"nın, yani türün çoğalmasının kınanması olduğundan, bu sembolizmin amacının da bu olduğu açıktır. dini bir tür değildi. Muhtemelen fikir, temsil edilen kısımlardaki iktidarsızlığın veya diğer rahatsızlıkların tedavisi için tıbbi kullanıma yönelik bir tılsım üretmekti. Taşıdıkları efsanelerle amaçlarını ifade eden tıbbi tılsımların çok sayıda örneği yayınlanmıştır. Şimdi anlatılanın, Rahip S. S. Lewis tarafından Roma'daki Bourignon koleksiyonunda bulunan bir jasperin izlenimi yoluyla olduğu biliniyordu. Aynı koleksiyondaki çok nadir görülen bir diğer konu da, bir taht üzerinde oturan, elinde bir mızrak veya belki de bir asa tutan bir iskelettir. Her ne kadar Ölüm'ün Orta Çağ temsiline mükemmel bir şekilde karşılık gelse de, gravürün canlı ama kaba uzantısı daha önceki Gnostik döneme aittir ve amaçlanan fikir Yok Edici Güç değil, bir larva fikriydi. Stosch Kabini'nde, Alman efsanesindeki Vahşi Avcı gibi, kendisi gibi etsiz atların bir arabada taşıdığı benzer bir figür var. İNCİR. 14.

--- SAYFA 353 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 329 BU FORMÜLLERİN ORJİNAL AMACI. Gnostik efsanelerin yorumlanması ve bunların hitap ettiği tanrının doğası şu ana kadar araştırmamızın konuları olmuştur: Bir sonraki adım, bu kadar zenginleştirilmiş tılsımların orijinal olarak hangi özel amaç için üretildiğine ilişkin bilgi edinmek için çağdaş yazarları araştırmaktır. Kurşun parşömenler, bronz levhalar, ele aldığımız mücevherler ve şüphesiz çok daha çabuk bozulabilen malzemeler üzerine kazınmış bu "güç sözlerini" aydınlatmak şeklinde, artık kullanılmayan tabutun tabutuna yerleştirmenin nedeni, Epihpanius'un Herakleontæ'nin ölmekte olan kardeşlerini bir sonraki dünyaya hazırladığı törenle ilgili verdiği tanımdan (Hær. xxxvi.) çok fazla ışık almaktadır. Başına yağ ve opobalsamum ile karıştırılmış su serptiler ve aynı zamanda Marcosian'ların vaftiz sırasında kullandıkları kelimelerin biçimini tekrarladılar, böylece bu şekilde sağlanan İç Adam, geçmek üzere olduğu topraklar olan Prenslikler ve Güçlerin dikkatinden kaçabilsin ve başlangıçta indiği Pleroma'ya hiç kimse tarafından görülmeden tırmanabilsin. Bu nedenle rahipleri, ölmekte olan adama, bu Güçlerin huzuruna gelirken onlara şu sözlerle hitap etmesi talimatını verdi: "Ben, Baba'nın oğlu, Babanın önceden var olan ama şimdiki zamanın oğlu, hem başkalarına hem de bana ait olan her şeyi görmeye geldim ve tamamen başkalarına ait olmayan ama kadınsı olan ve bunları kendisi için yaratan Achamoth'a (Bilgeliğe) ait olan şeyleri. Ama kendi kökenimin Önceden Var Olan'dan geldiğini beyan ediyorum ve ona geri dönüyorum. benim indiğim yer." Bu sözler sayesinde Güçlerden kurtulacak ve sekizinci küredeki Demiurgus'a ulaşacak ve ona yine şöyle hitap etmesi gerekiyor: "Ben değerli bir bedenim, seni yaratan kadın gücünden üstün, çünkü annen kendi kökenini bilmiyor, oysa ben kendimi biliyorum ve nereden geldiğimi biliyorum; ve babası olmayan annenin babasında ve annesinde bulunan Bozulmaz Bilgeliği çağırıyorum,

--- SAYFA 354 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 330 hayır, erkek bir eş bile değil, kadın olmak seni yaratan bir kadından doğmuştur, kendisi annesini tanımasa da tek başına var olduğuna inansa da. Ama anneyi çağırıyorum. Bu konuşmada Demiurgus'un kafası karışır (olabileceği gibi) ve kökeninin aşağılık olduğunu kabul etmeye zorlanır: Bunun üzerine Gnostik'in içindeki insan, daha fazla kullanmak üzere Demiurgus'ta kalan ve daha da yükseğe, uygun yerine yükselen kendi meleği veya ruhunun yanı sıra esaretinden de kurtulur. Çünkü her insan bedenden, ruhtan ve içsel insandan oluşur; bu sonuncusu daha manevi bir doğadır. Rhoda'nın, çoktan öldürdüğünü varsaydığı Peter'in umulmadık yeniden ortaya çıkışı karşısında duyduğu haykırıştan da anlaşılacağı üzere, aynı inanç Yahudiler arasında da popülerdi. Burada bahsedilen Achamoth, daha sonraki Yahudilerin Bilgeliği olan Zerdüş'tün Sephandomad'ıdır; bu, sözde Süleyman tarafından bu başlık altında tam olarak tanımlanmıştır (vii. 25). "O, Tanrı'nın erdeminin Ruhü, Her Şeye Gücü Yeten'in parlaklığının saf yayılımı, sonsuz Işığın parlaklığı, O'nun heybetinin lekesiz aynası, O'nun iyiliğinin suretidir." "Bilgelik evini yedi sütun üzerine kurdu." Bu taşlarda sıklıkla görülen çıplak kadın ya da Venüs Anadyomene, antik Yunan tipinin ifade ettiği düşüncenin aynasıdır. Caylus tarafından verilen bir yazı ('Rec. d'Ant.' vi. Pl. 21), bozuk Bizans yazımına rağmen, varış noktasını yeterince açık bir şekilde açıklıyor: ΙΑΩ CABAΩ ΑΔΟΝΑΙ ΗΚΑΙ ΕΛΛΑΞΕΙΩΝ ΤΟΥ ΤΑΡΤΑΡΟΥ ΚΚΟΤΙΝ, "Yehova, Sabaoth, Tanrım, gel ve beni Cehennem'in karanlığından kurtar!" Bu jasper tabletlerinin birçoğunu kapsayan uzun efsaneler yorumlanabilseydi, büyük ihtimalle bunların anlamı az önce sözü edilen Pleroma'nın Herakleontan pasaportuyla aynı nitelikte bulunabilirdi: Ölen kardeşe bu kadar uzun soluklu, karmaşık inanç açıklamalarının doğru bir kopyasını sağlamak için arkadaşlarının payına doğal bir önlem konmuştu ve aksi takdirde hafızasından kaçmaya son derece yatkın olacaktı; özellikle de ruhsal rehberleri tarafından ona yalnızca son nefesini verirken emanet edilmiş olması nedeniyle. Uygulamanın kökeni kuşkusuz çok eski Mısır kuralında yatıyordu: mumya kutusuna

--- SAYFA 355 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 331 Birçoğu günümüze ulaşan ayrıntılı "Ölümlerin Duaları":* ruhun son istirahatine giderken "kapısını" geçmesi gereken her tanrıya yönelteceği duaları içeren papirüs parşömenleri. Hataları önlemek için, her tanrının portresi ona ithafen dua sütununun önüne eklenir ve aynı düzenleme Gnostiklerin heterojen doktrinine ait kurşun tomarlarda da bulunur. Aynı gelenek, muhtemelen bozulmamış kaynağı olan Hindistan'da da yerini koruyor. Tavernier, Brahminlerin cesedin göğsüne, cenaze yığınının alevleri karşısında bedensel zarfından çıkar çıkmaz ruhun söyleyeceği duaların yazılı olduğu yedi kağıt parçasını yerleştirdiğini fark eder.† Bu kadar çeşitli bollukta kalan mücevher tılsımları, Gnostik öğretmenlerin hayatta kalan birkaç yazısında da tanınmaktadır. Pistis-Sophia, farklı Eonların ve diğer Güçlerin Mühürlerine ve Sayılarına göndermelerle ve Kurtarıcı'nın tüm bunları dinleyicilerine açıklayacağına dair tekrarlanan vaadiyle doludur; ne yazık ki bize ulaşan kitapta yerine getirilmeyen bir söz. Bununla birlikte, bu imanin kendisi, tılsımlarda çok sık görülen CΦPAFIC'yi ne şekilde anlamamız gerektiğini yeterince açıklamaktadır. Ölmüş inanlıyı sağlama güdüsü * "Papirüslerin, ölen kişinin adları ve mesleği için boş alanlar olacak şekilde sık sık hazır bulundurulduğu iyi bilinmektedir; papirüs aslında normal cenaze törenlerinin bir parçasını oluşturuyordu. Bunlar üç sınıftandı: Ritüel, Göç Kitapları ve Güneş Duaları veya ruhun güneş teknesiyle dünyadan geçişinin tasvirleri. Bu son derece merak uyandırıcı MSS'ler, ruhun içinden geçtiği tüm bölgelerin ayrıntılı açıklamalarını içerir. ölümden sonra geçmek."—C. W. Godwin. Bir MS. çağımızdan önce dördüncü yüzyılda yazılan bu türden bir eser, Galler Prensi tarafından Mısır'da kazı yaparken bulunmuştur; ve faksla yayımlandı. Ancak bilinen en güzel örnek, Soane Müzesi'nde saklanan ve şimdiye kadar yayınlanmayan örnektir. † Lord Taraka, gerektiği gibi yumuşatılırsa, ölmekte olan adamın kulağına cennete güvenli bir geçiş sağlayacak güçte bir mantra veya büyü üfleyecektir. ‡ "Sonra ruhu Işık Bakiresi'nin huzuruna getirirler ve bu, Bakire'ye kendi mührünü, kendi savunma biçimini vb. gösterir." Valentinus'un öğretisinin bu çok açıklayıcı kısmı Pistis-Sohpia'da bulunmaktadır.

--- SAYFA 356 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 332, bu ölümsüz kimlik bilgilerinin iyi bir kaynağıyla birlikte, serbest bırakılan ruhun yukarıya doğru uçuşu sırasında Yedi Gezegenel Güce yönelteceği duaları detaylandıran "Ofitlerin Planı" (Origen tarafından yayınlandı) tarafından yeterince açıklanmaktadır. İldabaoth'a yapılan dua şu belirtiyi içerir: "Ey Saf Zekanın ana Ruh, Baba ve Oğul'un gözünde Mükemmel Çalışma, sana bu mühürde Yaşam işaretini sunarken, senin gücün tarafından dünyaya kapatılan kapıları aç ve egemenliğini özgürce geç." Tekrar, İao'yu selamlarken (burada Ay Dehasından alınmıştır); "Sen, Baba ve Oğul'un Gizemlerine başkanlık eden, geceleri parlayan, ikinci sırayı tutan, Ölümün ilk Efendisi! Sana bu kendi sembolünü sunarken, egemenliklerinden hızla geç." Sabaoth'a: "Senin Dehanın karşı koyamayacağı bu saf sembolü görünce beni kabul et; bu, tipin imajına göre madadır; Pentad tarafından teslim edilen bedendir." Orai'ye (Venüs): "Bırak geçeyim, çünkü gücünün sembolünün Hayat Ağacı'nın işareti tarafından yok edildiğini görüyorsun." (Bu işaret, Madde'nin zannettiği gibi Haç mı, yoksa Gnostik mücevherlerde ara sıra bulunan gerçek ağaç mı?) Ve, sembolumun birincil anlamının bir mühür izlenimi olduğu da unutulmamalıdır; bu da, kelimenin tüm bu pasajlarda bu anlamda kullanıldığı ihtimalini daha olası kılar. Ayrıca, sembolün cennete giden bir pasaporta dönüştürülmesinde, kelimenin bir itikadı veya İman maddelerinin özetini belirtmek için teolojik kullanımının kaynaklandığı da tahmin edilebilir. Öteki dünyada tılsımların aynı hizmeti Pistis-Sophia'da (§ 293) açıkça görülmektedir; burada Mary Magdalene haraç kuruşunun işlerinin şu tuhaf versiyonunu verir: "Ruhun kendisine bir hesap verdiğini ve aynı şekilde Kral Adamas'ın bölgelerinde bulunan tüm Hükümdarlara bir mühür verdiğini ve onlara ait olan tüm mühürlerin ve ayrıca ilahilerin şerefini ve ihtişamını hesaba kattığını söyledin. Bu nedenle stater oraya getirildiğinde söylediğin söz budur ve bunu gördün.

--- SAYFA 357 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 333 gümüşten ve aynı şekilde bakırdandı.* Bunun üzerine sen sordun: Bu heykel kimin? ve onlar da şöyle cevap verdiler: Kral hakkında. sonra onun gümüşten ve aynı zamanda bakırdan olduğunu görünce şöyle dedin: Kralın olan kısmını Krala, Tanrı'nın olan kısmını da Tanrı'ya ver. Bunun anlamı şu: Ruh, Gizemi aldıktan sonra, tüm Hükümdarlara ve Kral Adamas'ın egemenliğine kendisinin hesabını verdi ve aynı zamanda Işığa ait olanlara da yüceliği verdi. Ve onu gördüğünde gümüş ve bakırdan parladığını söyleyen, ruhun sureti ve benzerliğidir. Tehrein olan Işığın gücü saf gümüşdür; ama Ruhun (Vicdan) Sahtesi maddi bakırdır." Gnostisizmin büyük öğretisi şuydu: Ruh, bedenden (hapishanesinden ve işkence yerinden) serbest bırakıldığında, Yedi Gücün bölgelerinden geçmek zorundadır; önceden bilgiyle aşılanmadıkça bunu yapamaz: aksi takdirde bu dünyanın ejderha şeklindeki Hükümdarı Şeytan Ophiomorphus tarafından yakalanır ve yutulur ve kuyruğu aracılığıyla tekrar yeryüzüne boşaltılır, burada bir domuzu veya buna benzer bir canavarı canlandırır ve kariyerini bir kez daha tekrarlar. Ancak bilgiyle işlenirse, Yedi Güç'ten kaçır ve Saboath'ın ("bir kadının saçına sahip olduğu söylenir") başını ayaklar altına alır ve sekizinci göğ, Evrensel Anne Barbelo'nun ve Pistis-Sophia'ya göre Kurtarıcı'nın göksel Annesi olan Barbelo'nun meskenine yükselir. Epiphanius, Philip'in İncili'nden, aynı Gezegenel Cin'den zorla serbest geçiş sağlamayı amaçlayan başka bir formülden alıntı yapıyor: "Rab bana ruhun cennete yükselirken hangi kelimeleri kullanması gerektiğini ve Göksel Erdemlerin her birine nasıl cevap vermesi gerektiğini açıkladı. Kendimi tanıdım, kendimi her yerden topladım, bu dünyanın Hükümdarı'na oğullar da yapmadım, ancak kökleri söktüm ve dağınık üyeleri bir araya topladım. Kim olduğunu biliyordum, çünkü ben * Bu İncil'in yazıldığı yer olarak İskenderiye'ye açıkça işaret eden ilginç bir söz; onun imparatorluk zamanlarına ait dörttahmisi gerçekten çok adi gümüşlendi.

--- SAYFA 358 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 334 yukarıdan bir tane.' Ancak yeryüzünde herhangi bir çocuk bıraktığına hükmedilen ruh, hepsini toplayıp kendine çekene kadar orada alıkonulur." Bu "Kendini Toplama", yalnızca sürekli iffetin gözetilmesiyle veya daha doğrusu (kaçınılmaz uzlaşma), böyle bir inanç esasından düzenli olarak kaynaklanan çeşitli doğal olmayan kötü alışkanlıkların uygulanmasıyla gerçekleştirilecekti. Bununla birlikte, cemaatteki bir kadın önlem eksikliği nedeniyle hamile kalmaya izin verirse, Büyükler kürtaj yaptırır, fetüsü alır ve onu bal, biber, diğer baharatlar ve parfümlerle birlikte bir havanda döverdi. Sonra bu "domuz ve köpek topluluğu" toplandı; ve parmağını bu karışıma sokan herkes onun tadına baktı. Buna, Kusursuz Fısıh adını verdiler ve şöyle dediler: "Biz, şehvet Hükümdarı tarafından aldatılmadık, fakat kardeşimizin sapkınlığını yeniden topladık." Oldukça sade bir dille ifade edilen Epiphanius, inananların Venüs'ün zevklerinden vazgeçmeden, bir bakıma ebedi iffet yeminlerini yerine getirme tarzının modern dille ifade edilemeyecek kesin ayrıntılarını verir. Bunu, Satürn'ün kendi çocuğunu yediğine dair eski mit hakkındaki o zamanlar geçerli olan tekil açıklamayla örnekendiriyor; bu efsanenin yorumuna ve buna dayanan uygulamaya karşı çıkıyor; Clemens bile iki yüzyıl önce ortodoksları uyarmayı gerekli bulmuştu. Demiurgus'un işini yeryüzünde çocuk bırakarak yaptığı için verilen cezayı örneklendirmek için Ofitler, kendi vicdanına göre saf bir bakire olmasına rağmen Elias'ın cennetin kapılarından nasıl geri çevrildiğini, çünkü dişi bir iblisin uykusu sırasında onun tohumundan topladığını ve onunla bebekler oluşturduğunu ve onun anlatılmaz kafa karışıklığına rağmen o zaman ve orada onun günahına tanıklık ettiğini çılgın bir efsaneye anlattılar. Kitanın baştan çıkarıcı gece kadınları olan Succubæ'lerin ortaçağ kavramı buradan kaynaklanır; gerçi bunların, babaları Şeytan'ın işini farklı bir şekilde yapmaları, ona, resen sevgili ilişkisi içinde olduğu cadılarla olan aşkları için gerekli malzemeleri sağlamaları gerekiyordu. Bütün bunlar, burada bulunanlarla tam olarak uyumludur.

--- SAYFA 359 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. "Mısırlılara İncil" in 335 parçası; Clemens (Stromata iii.) bundan Kurtarıcı'nın şu vecizesini aktarır: "Salome, Rab'be Ölüm'ün ne kadar süre hüküm süreceğini sorduğunda? O ona cevap verdi: Siz kadınlar çocuk doğurduğunuz sürece. Bu nedenle o şöyle dedi: Ben çocuk doğurmamakla iyi ettim, çünkü nesile gerek yok. Rab buna cevap verdi: Her bitkiyle beslen, ama acı olanı yeme. Yine Salome Sorduğu şeylerin ne zaman öğrenileceği sorulduğunda Rab şöyle cevap verdi: Çıplaklığınız için bir örtüye ihtiyacınız olmayacağı zaman; ikisi bir olacağına, erkek ve dişi, ne erkek ne de dişi. Aziz Pavlus, Koloselileri azarlarken (ii. 20) onlara şunu sorarken, işte bu aşırı zorlanmış ahlak kurallarına değiniyor: "Neden kurallara tabisiniz (ya da daha doğrusu, herhangi bir izin olmadan kendiniz için kanunlar yapıyorsunuz), yani (kadınlara) dokunmayın, (etin tadına bakmayın), (kirli şeylere) dokunmayın." Bu Gnostik Sembollerin gelecek dünyadaki değeri ve kullanımı göz önüne alındığında, doğal olarak bunların sahipleri tarafından bu konuda ne şekilde kullanıldığını araştırmaya yönlendiriliyoruz. Kelimenin anlamı pek çok dönüşümden geçmiştir. "Sembolizm", her üyenin bir Yunan içki partisinin masraflarına yaptığı katkıyı uygun bir şekilde ifade ediyordu. Bu amaçla her biri mühür yüzüğünü yemek firmasına rehin verdi ve daha sonra kendi kotasını ödeyerek onu geri aldı. Bu nedenle Plautus, sembolün adını yüzüğe aktarır. Mühür, tüm kimlik belgeleri arasında en güvenilir olanı olarak kabul edildiğinden, bu kelime, kimlik belgesi amacına hizmet eden herhangi bir simgeyi ifade etmeye başladı. Örneğin, Caylus figürleri (Rec. V. pl. 55), bronz bir sağ el, doğal boyutta, avuç içine yazılmış ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΠΡΟΣ ΟΥΕΛΑΥΝΙΟΥΣ, "Velaunii'nin (yerleşim yeri Antibes civarında olan bir Galya kabilesi) kimlik bilgileri)." Bu bölümdeki bilek kapalı, bir temel oluşturan, * Günümüze kadar gelen sembolizmin en iyi ve aynı zamanda en ilginç örneği, değeri hakkında herhangi bir fikir sahibi olmaksızın Caylus tarafından tasvir edilen semboldür (Lev. 87, i.). Bu, beş inç çapında, yan yana yerleştirilmiş iki balıkla oyulmuş, aralarında bir hurma dalı bulunan fildişi bir diskettir; yazılı ΑΔΕΛΦΟΥ ile ters çeviriyorum. X Tanınmış amblemler bunu gösteriyor

--- SAYFA 360 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 336, böylece el kendi kendine dik durabildi. İnancın sembolü olan bir çift kavuşturulmuş el (İtalya'da hâlâ fede olarak adlandırılıyor), ittifak yaparken bir ulus veya ordunun diğerine ortak hediyesiydi: "Miserat civitas Lingonum veteri enstitüsü donc degionibus dextris hospitii insigne" (Tac. Hist. i. 54) Durumun doğası gereği bu tür hediyeler değerli metallere yapılmış olmalı ve dolayısıyla hiçbir korunmamıştır. Fikirlerin bu bağlantısı, dini dilde sembolün neden bir inanç beyanını, bir inancı, yani gr'ı temsil ettiğini açıkça göstermektedir. "Symbolum Apostolicum." Ve böylece kelime yavaş yavaş yozlaşarak bir fikri, özellikle de dini bir fikri ifade eden herhangi bir simgenin bugünkü anlamına dönüştü. Amblem yine eşit değişimlerden geçti. İlk başta, yüzeyin süslenmesi için plakaya yerleştirilmesi amaçlanan küçük bir gümüş kovan -œmblhma teriminin düzgün bir şekilde ifade ettiği gibi- desenler her zaman mitolojik olduğundan, adı, moda sona erdikten sonra, bu nitelikteki herhangi bir temsili belirtmek için kaldı. Ancak amblem ile sembolün gerçek anlamında bir ayrım vardır; ilki gerçek temsille ifade ediyor, ikincisi ise aktardıkları fikri hiyerogliflerle ifade ediyor. Dolayısıyla Zaferin amblemi, avuç içi tutan kanatlı bir kadındır; Zaferin sembolü avuç içidir. Roma kadınlarının en sevdiği put olan BAMBİNO, tipi ve süslemeleriyle, panteonunda bu kadar önemli bir rol oynadığı dinin gerçek kaynağına dair en ikna edici tanıklığı taşıyor. Bu, yaklaşık iki metre yüksekliğinde, şimdi Bebek İsa'nın vera tasvirleri olarak kabul edilen ahşap bir figür; ama Hint sanatına aşina olan herhangi bir göz için Bebek Buda'nın şaşmaz bir kopyası. Neredeyse tam kabartma halindeki figür, Hindu tanrısının olağan duruşunda, ön yüzü, kolları göğsünde çaprazlanmış ve bir elinde lotus çiçeğini tutmaktadır. Ancak tasarımdaki en çarpıcı özellik, Roma sanatında hiçbir prototipi olmayan, ancak Kilise'nin ilkel çağlarında bazı "Mesih İsa'daki Kardeşlerin" geçişi olmak için sözde "çam- —————" biletiye kesilmiş olan ve yardımlarına ihtiyaç duyabileceği her yerde sadıklara giriş görevi gören arka planın şeklidir.

--- SAYFA 361 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 337 "elma" taslağı, Hindistan'ın kutsal imgelerine her zaman eşlik eder. Başta Doğu tarzında bir taç vardır ve boyundan ayak bileğine kadar uzanan ve şimdi bebeğin kundak kıyafetleri yerine geçen dar giysi, daha sonraki bir zamanın armağanı olan değerli taşlarla bolca süslenmiştir. Üretim yeri ile ilgili gelenekler gerçeğin bir ipucunu veriyor; çünkü bunun bir keşişin işi olduğu söyleniyor. Kudüs'te inşa edilmiş ve kutsal zeytin ağaçlarından birinden oyulmuş. Dindar sanatçı, Hint prototipinin görüntüsünden ilham almış olmalı, çünkü eğer olay gerçekten de "vaftiz edilmiş Jove"un bir başka örneği değilse, benzerlik tesadüfi olamayacak kadar yakındır. Şeylerin doğası gereği, her gizli derneğin üyelerinin, dış dünyanın gözleminden kaçacak karşılıklı tanınma araçlarına sahip olmaları bir zorunluluk haline geldi. Klasiklerdeki bazı imalara bakılırsa, Eleusis Gizemlerine ortak olanların sponsorları tarafından buna benzer bir şeyle donatıldığı anlaşılıyor. Bir ziyafette çelenk takmayı reddetmek, Mitraik bir kardeşin işareti olarak kabul ediliyordu. Kesin olan şu ki, "Masonik Tutuş" hakkındaki popüler fikrimiz, Epiphanius'un zamanındaki Gnostiklere uygulananla aynı derecede günceldi. "Aynı mezhebe mensup herhangi bir yabancıнын gelişinde, ellerinde erkeğin kadına verdiği bir işaret vardır ve bunun tersi de geçerlidir. Birbirlerine selam verir gibi uzattıkları eli, avuç içi altında belli bir şekilde hissedip gıdıklarlar ve bu sayede yeni gelenin aynı toplumdandır olup olmadığını keşfederler. Bunun üzerine ne kadar fakir olurlarsa olsunlar, bol et ve şarapla muhteşem bir ziyafet sunarlar. Ve bunlar iyice doyduktan sonra ev sahibi ayağa kalkar, karısını geride bırakır ve ona, "Bu kardeşimize merhametini göster" diye teklif eder, vb., konukseverliğini, bencil zamanlarımızda hiç kimsenin Eskimolar dışında karşılaşmayı bekleyemeyeceği bir ölçüde gerçekleştirir. Tahmin edilebileceği gibi, bu semboller geniş bir alana yayılmıştır; çünkü Gnostisizm, Roma imparatorluğu ile aynı genişlikteydi ve onun düşüşünden uzun süre sonra hayatta kaldı. Bizim mücevherlerimizin yanı sıra, bronz ve kurşun levhalar (ve) dikkat çekici örnekte altından bile

--- SAYFA 362 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Carnarvon yakınında bulunan 338) ve benzer aletlerle oyulmuş kaba bakır madalyonlar, asıl sahiplerinin huzurunu çok uzun süre korudukları antik mezarlıklardan sürekli olarak çıkarılmaktadır. Bu daha nadir sınıftan benim bildiğim en ilginç madalyonlar Provence'ta (Praun Kabinesi) bulundu. Abraxas tanrısını, tersine, hatırı sayılır bir ruhla uygulanan üçlü Hekate'yi gravürle gösteriyor: eski ve yeni tasarlanmış bir tipin bu birleşimiyle inancın senkretik doğasını iyi gösteren tipler. En ortodoks Honorius'un karısı Maria'nın mezarı, çeşitli muska figürleri (veya belki oyuncaklar - küçük hayvanlar, fareler vb.) arasında, kristal ve akik üzerine oyulmuş, üzerinde "Varlık Melekleri"nin isimlerinin yazılı olduğu altın bir tabak içeriyordu. Bu keşfin büyük ilgi görmesi nedeniyle, Fauno'nun anlatımının tam çevirisini ekledim; bu, bir imparatorluk mezarının talan edilmesiyle ilgili şimdiye kadar yazılmış tek açıklamadır. Ve Piskopos Seffred'in (öldüğü 1159) Chichester Cathedra'daki tabutu açıldığında, kemikli parmağının üzerinde, üzerinde Camillus Leonardi'nin özellikle ortaya koyduğu sayısız erdemler sayesinde şüphesiz yaşamda ve ölümdede kendisine tavsiye edilen Abraxas jasper'lı piskoposluk yüzüğü hâlâ duruyordu. Bu tılsımların erdemine olan inanç gerçekten ne zaman sona erdi? Genç Talip, ailesinin doğasında var olan batıl inanç nedeniyle, talihsiz seferi için kudretli Abraxas'ın kendisini hizmetine almaya çalışmıştı. Bagajında, General Belfort tarafından Culloden'de ele geçirildi. üzerinde ünlü Pantheus'un ve çıplak Venüs, Achamoth'un, ATITA efsanesinin tersinin işlendiği bir kolye olarak gümüşle süslenmiş bir kan taşı bulunmuştur (Walsh tarafından figürlendirilmiş, sayfa 7). Provence, yaygın teosofinin bu ilginç anıtlarının henüz verimli bir kaynağıdır. Gnostisizm, başından beri Güney Galya'da kök saldı ve gelişti; Irenæus'un ona saldıran ayrıntılı incelemesi, hiçbir yeni icat edilmemiş şeyin çok açık bir şekilde gösterdiği gibi. Başarısı muhtemelen önde gelen öğretilerinin Mitraik ve daha önce orada hüküm süren orijinal Druid sistemlerine yakın olmasından kaynaklanıyordu. Daha sonra, dördüncü yüzyılın ortalarında, görevi nedeniyle idam edilen Avila Piskoposu Priscillian tarafından ortaya atılan yeni bir Gnostisizm biçimi ortaya çıktı.

--- SAYFA 363 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. İngiliz İmparatoru Magnus Maximus'un 339 acısı. Gibbon'ın şanssız kafir hakkındaki notu, tarzının o kadar karakteristik özelliğidir ki, alıntı yapmadan duramıyorum: "Avila piskoposluğunun (Eski Kastilya'da) yıllık değeri şu anda 20.000 dükadır ve bu nedenle yeni bir sapkınlığın yazarını üretme olasılığı çok daha düşüktür." İspanya'nın, Priscillianus'un vaazından çok önce, Basilides'in vaazını, her ne kadar kaynağından çok uzak olsa da, kabul ettiği ve sıcak bir şekilde kucakladığı, Jerome'un Theodora'ya yazdığı 29. mektubundaki bir pasajdan açıkça görülmektedir: "Dostumuz Licinius, Basilides'in en iğrenç sapkınlığı tüm İspanya'yı kasıp kavururken ve bir salgın hastalık ve fırtına gibi Pireneler ile Okyanus arasındaki tüm eyaleti harap ederken, Hristiyanlığın saflığına sınırsız sarıldı. Amargel'i, Barbelo'yu, Abraxas'ı, Balsamus'u, gülünç Leusiboras'ı ve buna benzer canavarları kabul etmekten çok uzak." Carnarvon'un altın plaketi, Britanya'nın bir dereceye kadar akli başında öğretileri almış olduğunun yeterli kanıtıdır. Ve onun varlığı, Matthew Paris'in bahsettiği tekil gerçeğe ışık tutuyor: Eadred, manastır kilisesi için inşaat malzemeleri toplarken Verulamium'un Roma temellerini sökerken, içinde bilinmeyen bir dilde yazılmış parşömenlerin bulunduğu devasa bir duvarın kalınlığında "armariolum" adında küçük bir dolapla karşılaştı. Sonunda, Unwona adında çok yaşlı bir keşiş, bunların eski İngiliz dilinde yazılmasını ve orada daha önce tapınılan tanrılara yapılan duaları içermesini sağladı. Ancak Verulamium, kamu binaları söz konusu olduğunda o kadar tamamen Romalıydı ki, bir tapınağın kuruluşuna eşlik eden herhangi bir belgede ana dilin kullanılması son derece olasılık dışıydı; sıradan bir Gnostik Yunanlı, yaşlı Sakson keşişi için de aynı derecede kafa karıştırıcı olurdu ve onun açıklaması, cehaletini gizlemek için güvenli bir pelerindi. Gnostisizmin en çok geliştiği Roma işgalinin son dönemi, Eadred'in başrahipliğinden önceki birkaç yüzyıl boyunca "parşömenler" (şüphesiz parşömen) korunmasını açıklayacaktır. Bu tür doktrinlerin, Arian Gotik kralları döneminde yerli Gallo-Romalılar arasında fark edilmeden gizlenmiş olması ve Orta Çağ'da yeniden canlanmasından başka bir işe yaramamış olması muhtemeldir.

--- SAYFA 364 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 340 On ikinci yüzyılda Albigenlerin Maniheizmi geliyor. Bu mezheplerin Katoliklerden Waldocularla aynı zulüm payını almış olmaları gerçeği, onların Waldocularla eşit derecede iyi Protestanlar olduğunu kanıtlamak için tek başına yeterli değildir; ancak Kızıl Leydi'ye karşı gerekli "İki Tanık"ı bulmak zorlaştığında, özellikle Kıyamet yorumcuları tarafından bu artık doğal karşılanıyor. Gnostisizm, Libanus, Dürziler ve Anseyretler gibi gizemli mezhepler arasında doğrudan veya dolaylı olarak kendi izlerini bırakmıştır. Prokopius'a göre Justinianus'un saltanatı kadar geç bir tarihte, en az bir milyondan fazla Çoktanrılı, Manici ve Samiriyeli (sonuncusu aynı zamanda Gnostiklerin bir mezhebi)* bu bilgi yobaz tarafından uzun süre sürdürülen sistematik zulüm sırasında yalnızca Suriye'de yok edildi. Kısa bir süre sonra bu bölge, haraçlarının zamanında ödenmesi şartıyla, tebaalarının dini konusunda hiçbir zaman endişelenmeyen daha hoşgörülü Halifelerin yönetimine girdiğinden, bu öğretiler, onları tutan halkın تنها konumu ve her iyi tanımlanmış dini fikir sisteminin sahip olduğu yaşam azmi göz önüne alındığında, bir şekilde günümüze kadar gelmiş olabilir. * Ve bunların en eskisi, çünkü Simon Magus'un kurucuları olduğunu iddia ettiler. İNCİR. 15.

--- SAYFA 365 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 341 GNOSTİK TEOGONİ. Ruhun yüce mükemmelliğe ulaşabilmesi için geçmesi gereken Gnostik Teogonideki çeşitli dereceler, Pistis Sophia'nın (247) bu pasajında kısaca önümüze konmuştur: - "Ve Kurtarıcı tüm bunları öğrencilerine söylediğinde, Andrew öne çıktı ve şöyle konuştu: 'Tanrım, bana kızma, ama bana merhamet et ve Sana soracağım kelimenin gizemini açıkla, aksi takdirde bu benim gözümde zor bir şeydir ve ben anlamadım.' Bunun üzerine Kurtarıcı cevap verdi ve ona şöyle dedi: 'Ne soracağınızı sor, ben de sana aynısını yüz yüze ve bir benzetme olmadan açıklayacağım.' Bunun üzerine Andrew cevap verdi ve şöyle dedi: 'Rab, bu dünyada bulunan insanların bu Madde bedeninden ayrıldıklarında ve dünyadan çıktıklarında nasıl bu gök kubbelerden ve tüm bu yöneticilerden, efendilerden ve tanrılardan nasıl geçeceklerini merak ediyorum ve hayret ediyorum. ve tüm bu Büyük Görünmez Varlıklar ve Orta Uzaya ait olanların tümü ve sağ taraftaki yerlerine ait olanlar ve aynısının tüm büyük yayılımları, hepsinin içine (ötesine) gelebilsinler ve böylece Işık krallığını miras alabilsinler, bu nedenle, Rab, benim gözümde sorunlarla dolu.' Andrew böyle konuştuğunda, Kurtarıcı'nın ruhu O'nun içinde hareket etti ve haykırdı ve şöyle dedi: Ne kadar zamandır? Size ne kadar katlanacağım, size ne kadar katlanacağım! Onlar hiç anlamıyor musunuz ve hala cahil misiniz? Hepinizin melekler, başmelekler, hükümdarlar, efendiler, tanrılar ve diğer Güçler olduğunuzu ve bunların yüceliği olduğunuzu; tek bir kütleden, tek bir maddeden ve tek bir varlıktan ortaya çıktığınızı anlamıyor musunuz?* * KerasmÖj, yani Kurtarıcı'nın düzeltmeye gelmesinin amacı olan İlahi Işık ile kaba Maddenin karışımı.

--- SAYFA 366 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 342 Ve İlk Gizemin emri uyarınca, Işığın büyük yayılımları ve aynısının görkemi onu temizleyene kadar bu karışıklığın devam etmesi gerekir; ve onu kendilerinden değil, Büyük Tarıfsız Olan'ın zorlamasıyla temizleyecekler. Ve onlar ne azap görmüşler, ne yer değiştirmişler, ne kendilerini yağmalamışlar, ne çeşitli şekillere bürünmüşler, ne de son belaya uğramışlar. Bu durumda esas olarak sizler Hazine Evi'nin döküntülerisiniz ve sizler sağ ele ait olanların döküntülerisiniz ve sizler büyük Görünmezlerin ve tüm Hükümdarların döküntülerisiniz ve tek kelimeyle siz hepsinin döküntülerisiniz. Ve siz büyük acılar, ıstıraplar, dönüşümler içindeydiniz ve bu dünyanın muhtelif şekilleri içindeydiniz; ve bu acılar nedeniyle ıstırap içindeydiniz ve bu dünyayla ve onun içindeki tüm Madde ile savaştınız ve savaşan sizi saf bir Işık haline getiren ve saf Işık haline getirilen Işık krallığının gizemlerini öğrenene kadar ona karşı savaşmakta ellerinizi gevşetmediniz. onlarinkinden daha üstün bir mükemmellik. Gnostio sembolleri, bu yaşamdaki ve gelecekteki kullanımlarıyla şimdiye kadar araştırmamızın konusunu oluşturmuştur; bu da bizi doğal olarak onları tasarlayanların sonraki dünyanın yapısı ve bizzat ruhun doğası hakkındaki fikirlerini dikkate almaya yönlendirmektedir. (Celsum vi.'de), bütünlük açısından arzu edilecek hiçbir şey bırakmaz ve bu tür göksel rota kartlarının en yetkilisi olarak güvenle kabul edilebilir.

--- SAYFA 367 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 343 Bu bilgili Baba, şu ya da bu şekilde, üzerinde ruhun cennete doğru yolculuğunun ardışık aşamalarını, uçuşu sırasında karşılaşması gereken çeşitli Güçleri** ve kendi egemenlik alanlarını geçmek için zorla izin alması gereken uygun duaları (örneklerini daha önce vermiştim) tasvir eden bir parşömen haritasına sahip olmuştur. Bu harita sadık kişiler tarafından "Ophites'in Şeması veya Diyagramması" olarak biliniyordu. Yakarışlar arasında ayın dehası lao'ya hitap eden, üzerinde düşünülen tılsımların en çok sayıdaki sınıfının kullanımını göstermesi açısından özellikle önemlidir. "Ey, Baba ve Oğul'un gizemlerine başkanlık eden, geceleri parlayan lao, ikinci sırayı alan, Ölümün İlk Efendisi, Tanrısız olanın bir parçası olan! Kendi anıtını (ya da benzerliğini) bir simge (ya da pasaport) olarak sana sunarak, Senden doğmuş olanı Yaşam Sözü aracılığıyla fethettikten sonra, senin topraklarını hızla geçiyorum." MSS. read tÖn "d...on ØpÖ noän sÜmbolon, hiçbir anlamı yoktur, ancak yalnızca Plutarch'ın sembol anlamında kullandığı bir kelime olan t¾¼n "d...an Øpono¼an'ın bozulması olabilir. Şimdi, lao'nun bu "anıtı", onun değerli taşlara kazınmış kendi görüntüsünden başka ne olabilir? Bu tanrı, "Ölümün Efendisi" olarak adlandırılmıştır çünkü ay (İsis) Dünya'ya başkanlık eder. Ölümün zorunlu sonucu olan dünyevi şeylerin doğumu, gelişimi ve değişimi.* Bu sadece, tamamen veya kısmen mumya kutusunun içine yerleştirilen ve "Işığa tezahür ile ilgili Kapılar Kitabı" başlıklı eski Mısır ritüeli mezhebinin yeni kavramlarına bir uyarlamaydı. Osiris'in sarayına giden bu Kapıların sayısı yirmi birdi ve her biri, sırası geldiğinde usulüne uygun olarak hitap edilecek kendi özel tanrısı tarafından korunuyordu. Petamenoph'un, diğer adıyla Ammonius'un (ö. Hadrian döneminde) papirüsü, Champollion tarafından takdire şayan bir şekilde açıklanmış ve tercüme edilmiş ve Caillaud'nun 'Voyage a Meroé' adlı eserinde yayınlanmıştır, iv. s. 22. Ya da inancın Keldani kökeni olabilir, hatta Mısır'dan bile daha eski olabilir. Lane-Fox ve diğerleri, tanrıça İştâr'ın Hades'e, "Geri Dönüşü Olmayan Ülke"ye inişini anlatan bir tableti tercüme ettiler. Dünyanın Efendisi ona If ağacının yeşil bir dalını verir ve o, sırasıyla tacını, küpelerini, el takılarını, alınlıklarını, parmak ve ayak parmak halkalarını ve kolyesini teslim ederek Yedi Kapıdan sırayla geçer. Hades'in Efendisi ona bir bardak Hayat Suyu verir ve o geri döner ve mücevherlerini bıraktığı sırayla geri alır.

--- SAYFA 368 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 344 Burada somutlaştırılan teorinin büyük bir kısmı, ruhun melekelerinin gezegensel kökenine ilişkin Yeni-Platonik doktrin ile aynı kaynaktan türetildiği açıktır; bu öğretiyi daha sonra anlatılacaktır. Haritanın kendisi Gnostisizm'in temel öğretisi üzerine kurulmuştu; bedenden serbest bırakılan ruh yukarıya doğru tırmanır, Sonsuz Tanrı-başına ya da "Sınırsız Işık"a, Doğu özleminin doruk nimetine (Budist Nirvana "mükemmel Dinlenme, Epikürosçu Indolentia") özümsemeye can atar; ancak yolda, her biri kendi dehası tarafından yönetilen gezegenlerin birbirini izleyen bölgelerini geçmek zorunda kaldı. Bu cinler doğası gereği biraz maddi ve dolayısıyla kötü niyetliydi. ve bu bakımdan, Zerdüş'te göre her biri kendi gezegenine zincirlenmiş olan Ahriman'ın bakanları olan Yedi Dev'e karşılık gelir. Vazgeçilmez geçiş iznini almak için her Güç'e farklı bir yemin verilmesi gerekiyordu; Bunların hepsi zaten Origen'in Harita kopyasından verilmiştir. İsimleri burada, Güneş'in dehası Adonai, Ay'ın lao'su, Jüpiter'in Elo'i'si, Mars'ın Sabao'su, Venüs'ün Orai'si, Merkür'ün Astaphai'si ve Satürn'ün Ildabaoth'u olarak yazılıydı.* Bütün bu isimler, muhtemelen Diagramma'nın yazarı tarafından kabul edilenden farklı bir anlamda kullanılmış olsa da, az çok yaygın olarak tılsımlarımız üzerinde okunmalıdır. Yahudi melekeleri Michael, Gabriel, Suriel, Raphael, Thantabaoth ve Erataoth da aynı şekilde takımyıldızlara (Ayı, Yılan, Kartal, Aslan, Köpek, Boğa) başkanlık eden cinlerin isimleri olarak yazılmıştır. Bu kavramların, ülkelerinin Pers İmparatorluğu'nun bir vilayeti olduğu uzun dönemde Yahudiler tarafından edinilen ve dinin temel bir maddesi haline gelen Mecusi kökenli olduğu açıktır. Aziz Pavlus, sürüsünü "Meleklerle tapınmaya" karşı uyarmayı gerekli buldu; yine de, tapınma ve isimlerinin çoğaltılması, Papa Zachary yönetimindeki bir Konsil'in onları ibadet nesneleri olarak yalnızca üçe, Mikail, Cebrail ve Raphael'e indirdiği noktaya kadar artmaya devam etti. * Yukarıda alıntılanan Ritüel düzenli olarak Thoth'a hitaben sekiz dua içerir ve ölen kişinin ruhunu, kendisinin başkan olduğu aynı sayıda bölgenin koruyucularına tavsiye eder.

--- SAYFA 369 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 345 Göksel ordunun bu küçültülmesi, Charlemagne'ın Aix-la-Chapelle'den çıkardığı bir yetki belgesiyle onaylandı. İncelenen diyagramda Mikael bir aslanla, Suriel bir öküzle, Raphael bir yılanla, Cebail bir kartalla, Thantabaoth bir ayıyla, Onioth veya Zartaoth bir eşekle simgelenmiştir. Tiyatira'da Churoh Meleği'ne vaat edilen ödül (Va. ii. 28), "Ve ona Sabah Yıldızını vereceğim", Gezegensel Başkanlara olan aynı inançla bağlantılı görünüyor. Dante, Cennetinde, şüphesiz eski geleneği sürdürerek, şöhret aşkıyla Merkür'ü yaşamda görkemli işlere yönelen ruhların meskeni haline getirdi; Gerçek aşıkların Venüs'ü; İlahiyatçılardan Luna; İnanç uğruna şehit olan Mars; İyi prenslerin Jüpiter'i; Bu türlerin Satürn'ü düşünceli ve münzevi bir yaşam sürdürmüştür. Yukarıda alıntılan isimler. Gezegensel Cinler Yahudi dininde ya En Yüce Olan'ın unvanları ve nitelikleriydi, ya da onun baş hizmetkâr ruhlarıydı; ancak Gnostik Planda onlar yüksek konumlarından alçaltılmışlar ve hem iyiyi hem de kötüyü paylaşan, ancak hepsi evrenin gerçek efendisi ve yaratıcısı Abraxas'tan ruhlar kazanma konusunda eşit derecede istekli, karma doğaya sahip ikincil tanrılara indirgenmişlerdi. Kutsal unvanların bu şekilde yanlış uygulanmasının tek açıklaması çok kısadır; Tüm kötülüklerin kökenini Maddede ve dolayısıyla maddi yaratılıştan bulan bu yarı Budist filozoflar, bu eski kutsal isimleri, bu nedenle makamları sadece şeytanlar olarak kabul edilen Yaratıcının ajanlarını belirtmek için kullandılar; ve tamamen benzer bir süreçle Hristiyan vahiylerinin en kutsal isimlerini kötüye kullandıkları görülüyor. Ancak tılsımlarımızda bu kafirce sapkınlığın ve kadim terminolojinin ahlaksızca saygısızlığının hiçbir izine rastlanmamıştır; Musa'yı Zerdüş'tle uzlaştıran İskenderiye Kabalistik Okulu'na mensup olan yapımcıları, bu unvanları ilkel, eski anlamlarında kullanmaya devam etmişlerdir. Gezegensel Yöneticilerle ilgili bu fikrin kaynağı çok eskilere dayanabilir. İldabaoth'un veya Satürn'ün ve oğullarının ruh üzerindeki gücü ve yıldızların insanın kaderi üzerindeki etkisine ilişkin astrolojik görüş,

--- SAYFA 370 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 346, İskenderiyeli Platoncuların ruhun gezegensel kökeni ve yetileri hakkında öğrettiklerinin açıkça bir parçası ve ayrılmaz bir parçasıdır ve Macrobius tarafından şu şekilde açıklanmaktadır (Som. Scip. i. 12): "Ruh, bedenle birleşmek için varlığının Tek ve Bölünmez kaynağından inerken, Samanyolu'ndan geçerek Yengeç ve Oğlak burcundaki kesişme noktasında, Güneşin Kapıları olarak adlandırılan Zodyak'a geçer, çünkü iki gün dönümü vardır. Ruh, Ruhsal ölüm olan Dünya'ya iner, Tanrıların Kapısı olan Oğlak burcundan geçerek, bedenden serbest bırakıldığında yeniden doğuşu gerçekleşir. Ruh, Yengeç burcundan ve Samanyolu'ndan ayrılır ayrılmaz, aşağıda, aşağıda, gelecekteki durumunun ilk aşamasına girer. bir koni şeklinde uzar ve şimdi Maddenin etkisini hissetmeye başlar, böylece vücuda katıldığında yeni hava akımıyla sarhoş olur ve sersemler. Bu durum, göklerde Yengeç ile Aslan arasındaki konuma yerleştirilen Bacchus Krateri ile örneklenir: "Böylece alçalan ruh, her küreden geçerken, adeta aydınlık bir beden ardına kaplanır ve aynı zamanda deneme süresi boyunca kullanması gereken çeşitli yeteneklerle donatılır. Dünya. Buna göre Satürn'de akıl ve zeka ile donatılmıştır; Jüpiter'de eylem gücüyle; Mars'ta öfkeli prensiple; Güneş'te sansasyon ve spekülasyonla; Venüs'te iştahlarla; Merkür'de düşünceleri beyan etme ve ifade etme araçlarıyla; Ay'da, bedeni yaratma ve büyütme yeteneğiyle." Dolayısıyla Gezegenler, deyim yerindeyse İç İnsan'ı, cinleri, onların yöneticilerini (Valentinus'un onlara verdiği adla "Ölümün Efendileri") oluşturan tüm unsurları içerdiğinden, ruh, bedendeki tutsaklığı sırasında onların katkılarıyla kabuklandığı sürece, bu yetiler aracılığıyla ruh üzerinde tiranlıklarını uyguladılar. Bu Yunan teorisiyle, en uzak Kuzeyde yaşayanlar (şüphesiz Druid biliminin bir parçası olan) "Satürn'ün Hizmetkarları Doktrini"ni karşılaştırmak ilginçtir.

--- SAYFA 371 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 347 Plutarch tarafından 'Aydaki Yüz' adlı incelemesinde bize. İnsan neslinde Dünya'nın bedeni, Ay'ın yuc'u, Güneş'in ise noaj'ı sağladığını öğrettiler. Yuc vücut için ne ise, yuc için de aynı şey geçerlidir. Bu bileşik doğa çifte bir ölüme uğrar. İlkinde, arkadaşı Dünyevi veya Yüce Hermes olan Demeter, yuc'u (hayvan ruhunu) bedenden zorla ayırır. Bu ruh, Orta Küre'de belli bir kefareten sonra, etin kirliliğinden arınmak için, Ay'a kapılır ve çölleriyle orantılı bir süre sonra, bir tutulma sırasında Dünya'nın gölgesinden geçer; oysa kötüler, arınmaları tamamlanmadan içeri girmeye çalışırlarsa, müthiş Yüzden korkarlar. İyiler Ay'da yaşar, mükemmel huzurun tadını çıkarır ve da...monej veya genii haline gelirler, dünyadaki insan işlerini düzenlemekle meşgul olurlar, insanlığa kehanetler ve benzeri hizmetler sunarlar. Ancak bu kutsanmış ruhlar kötü davranışlarda bulunurlarsa, tekrar insan bedenine yerleştirilip Dünya'ya gönderilirler. (Bu, Ay'ın aydınlığını orada yaşayan kutsanmışların parlaklığına bağlı kılan Manes'in doktrininin ta kendisidir; Epiphanius'un Yaratılış ile Adem'in ölümü arasında geçen sekiz yüzyıl boyunca aydınlatmanın nasıl sağlandığını sorarak muzaffer bir şekilde çürüttüğü bir teori?) Ancak belli bir süre sonra noaj, Güneş'in kaynağına yeniden yükselmeyi arzular, bunun üzerine Persephone ve onun meslektaşı Göksel olandır. Hermes, onu yumuşaklıkla ve yavaş yavaş daha kaba yuc'tan ayırır. Bu İkinci Ölümdür: Güneşe doğru uçan noaj; ama yuc, tıpkı Dünya'nın bedenin kalıntılarını yavaş yavaş kendi içine çekmesi gibi, yavaş yavaş onun özüne emilinceye kadar Ay'da rüya gibi bir varoluş içinde kalır. Sakin ve felsefi ruhlar kolaylıkla özümser; ama büyük zorluk çeken aktif, tutkulu, erotik doğalar; Noaj'dan, hızla yayılan Tityi ve Typhone'lardan arınmış bir halde, boşlukta dolaşırlar; * kafa karışıklığı yaratıyor * Jüpiter'e karşı savaşan baş devlerin isimleri. Efsanenin, Enoch Kitabı'ndakiyle aynı kaynaktan geldiği açıkça görülüyor: "Ve ruhtan ve etten doğan devlere çağrılacak:

--- SAYFA 372 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 348, Typhon'un Delphi'de yaptığı gibi kehanetlere girerler, ta ki sonunda onlar da aynı şekilde geri çekilip Ay'ın özüne çekilinceye kadar. Justinus Kerner, 'Die Seherin von Prevorst' adlı incelemesinde, eski kavramı geliştirerek, İç İnsan'ı ustaca analiz eder ve onu Seele, Nerven-Geist, Geist olmak üzere üç üyeden oluşur. Daha kaba bir doğaya sahip olan Nerven-Geist ya da sinir enerjisi, Seele'nin bedenden ayrılmasından sonra da birleşmeye devam ederek, onu canlılar tarafından bir hayalet şeklinde görünür hale getirir ve onun başka yollarla maddi nesneleri etkilemesine, ses çıkarmasına, mobilya eşyaları arasında hareket etmesine, kısacası "es spukt" terimi altında anlaşılan çeşitli rahatsızlıkları gerçekleştirmesine olanak sağlar. Ve burada, Almanya'da bu tür ziyaretlerin yaygınlığının, bunları ifade etmek için kişisel olmayan bir fiilin gerekliliği ile eğlenceli bir şekilde örneklendiği görülmektedir; Tıpkı bizim "yağmur yağıyor", "esiyor" dediğimiz gibi, daha duyarlı Almanlar da "hayalet oluyor" diyor. Yaşamdaki önceki eğitimine göre, bu bileşik varlığın çözülmesi az çok zamana ihtiyaç duyar; Seele tek başına ölümsüzdür; ve sonuç olarak Cermen hayaletleri, denetimli serbestlik süreleri sona erdikçe gittikçe küçülen bir biçime bürünürler. Platon'un, ruhların mezarlara musallat olduğu kabul edilen gerçeklere ilişkin açıklaması da buna benzer: Bedenle birleştiği süre boyunca büyük duyusal zevklere dalmış olan ruh, aynı şekilde eski arkadaşını ve oturduğu evi tamamen tükenmeden terk edemez ve isteksiz hale gelir. Ruhun doğasını ve nihai varış noktasını açıklayan yukarıda alıntılanan teorilere, Gnostisizmin değerli anıtı Pistis-Sophia'nın yakın zamanda keşfedilmesi, tüm ayrıntılarıyla sonsuz derecede daha eksiksiz bir üçüncüyü eklememizi sağlar. Bu son ————— yeryüzündeki kötü ruhlar; ve onların ikametgahı yeryüzünde olacaktır. Kötü ruhlar yukarıdan yaratıldıkları için bedenlerinden çıkacaklar; kutsal gözlemcilerden gelen inanç onların başlangıcı ve birincil temeliydi. Onlar yeryüzünde kötü ruhlar olacak ve onlara kötülerin ruhları denilecek. Cennetin ruhlarının meskeni cennette olacaktır, ancak yeryüzünde doğan karasal ruhların meskeni yeryüzünde olacaktır. Devlerin ruhları, yeryüzüne baskı yapacak, bozacak, düşecek, hoşnut olacak ve ezecek bulutlar gibi olacak."—(xv. 8.)

--- SAYFA 373 ---

THE GNOSTICS AND THEIR REMAINS. 349 revelation improves upon the Neo-Platonic doctrine by making the astral genii "the Rulers of the Sphere" (Zodiac) create the soul from their own substance "out of the tears of their eyes and the sweat of their torment," animated with a spark of that Divine Light which has not yet been totally extracted from their fuller nature. For these Zodiacal Lords evidently answer to the rebellious Angels of the Jews, and the Seven Devs of the Magi, in fact the whole treatise resembles the religious ideas of the latter, more closely than of any other system. THE CAUSE OF SIN. (Pist.-Soph. 282). "And when the Saviour had spoken these things, he continuing in his discourse said unto Mary: Now, therefore Mary, hear concerning the thing whereof thou askest of me, Who is it that constraineth man to commit sin?" Now theretore when (the parents) have begotten the child, when there exists in him a small power, and a small soul, and a small "counterfeit of the spirit" (conscience);* in a word, all the three in him being small together. No one of them understandeth anything at all, whether it be good or evil, by reason of the weight of the heavy oblivion (of the former life) that holdeth them; the body likewise being small. And the child eateth of the meats of the world of the Rulers. And the soul gathereth to itself out of the portion of the soul that is concealed in these meats, and the Counterfeit of the spirit gathereth to itself out of the portion of evil that resideth in the meats and in the lusts thereof; the body, likewise, gathereth the insensible Matter that is in the meats. But the Fate herself taketh not out of the meats, inasmuch as she is not mixed up with them, but in what shape she came into the world, in the same she continueth. And little by little, the power, the soul, and the counterpart of the spirit grow to their full stature, and each one thereof is sensible after its own kind.† The power is sensible to seek after the Light above; the soul is sensible to seek after the place of Righteousness of the mixture, which same is the place of * 'Ant...mimon pneûmstoj. † I.e. adapted by the constitution.

--- SAYFA 374 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 350 karışıklık; ruhun sahtesi aynı zamanda tüm kötülüklerin, şehvetlerin ve günahların peşindedir; ve beden, Maddeden nasıl güç çekebileceği dışında hiçbir şeye duyarlı değildir, bu üçü derhal duyarlıdır, her biri kendi doğasına göre ve çekişmeli olanlar (™rida<oi) ayrıca işleyebilecekleri tüm günahlara karşı tanıklık etmek, yargıya geldiklerinde onları nasıl cezalandıracaklarını düzenlemek için onları takip edecek vekiller gönderirler, ruhun sahtesi de düşünür ve onlara karşı duyarlı olan tüm günahlar ve kötülüklerle karşı duyarlıdır. Büyük Kaderin Hükümdarlarından gelen ve onları ruha getiren o ruha yaklaşın.* Fakat içsel güç Işığın Yeri'ni ve tüm tanrısallığı arar, bu sırada ruhun sahteliği ruhu ters çevirir ve onu tüm yasa dışı eylemlerini, tüm tutkularını ve tüm kötülüklerini sürekli olarak yapmaya zorlar; ve o, ruhtan farklı bir mahlukta ikamet eder ve nefse düşmandır ve ona bütün bu günah ve kötülükleri yaptırır; ve ayrıca, ruhun işlemesine neden olacağı günahlara karşı tanıklık etmeleri için çekişme bakanlarını harekete geçirir. Ve öyle olur ki, gece gündüz dinlenmez ve ruhu rüyalarda ve bu dünyanın şehvetlerinde rahatsız eder ve onu bu dünyadaki her şeye şehvete sürükler; kısacası, ruhu Yöneticilerin önüne koyduğu her şeyi yapmaya teşvik eder ve yapmayacağı şeyleri yapmak için ruhla savaş halindedir. İşte bu, ruhun düşmanıdır ve onu her türlü günahı işlemeye zorlar; ve o adamın zamanı dolduğunda, o adamı Yöneticiler tarafından ve insanların Kader tarafından bağlandığı bağlar aracılığıyla kendisine atanan ölüme sürükleyen Kaderi gelir. Sonra o ruhu bedenden çıkarmak için çekişmeli Alıcılar gelir; ve bundan sonra bu Alıcılar, dünyanın çağlarını göstermeyen tüm bölgelerde ruhla birlikte dolaşırken, ruhun sahteliği ve kader bu ruhu takip eder: ama güç * Platoncu "divinæ particula auræ"; Valentinus'a göre, bu karışıklığın içinden kurtarılması, mgma, İsa'nın dünyaya inişinin gerçek amacıydı. † Bu anlam, "ruhu Æons'a sergilemek" şeklinde tercüme gerektiriyor gibi görünüyor.

--- SAYFA 375 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. İçinde bulunan 351, Işık Bakiresi'ne kadar gidiyor. Ve bu üç günün ardından Alıcılar o ruhu yukarıdan Kaos'un cehennemine götürürler, onu işkencecilere teslim ederler (ve Alıcılar tekrar kendi yerlerine dönerler), onlar da Arhontların ruhların serbest bırakılması için emrettiği şekilde günahlarının ölçüsüne göre onu cezalandırırlar. Ve ruhun sahtesi, ruhun koruyucusu haline gelir, onun üzerine atanır, onu işlediği günahlardan dolayı birbiri ardına cezalandırır ve ruhu Orta uzayın Arhontları bölgesine yönlendirir. Ve o, yanlarına ulaştığında, onu Kader Sırlarına götürürler ve eğer onları (ruh üzerine mühürlenmiş) bulamazlarsa, kendi paylarına düşeni ararlar; ve bu Arhontlar ruhu günahlarına göre, çöllerine göre cezalandırır; Bu cezaların biçimini size 'Evrenin Yayılması'nda açıklayacağım. Ancak Orta Uzay'ın Arhontlarının hapisanelerinde ruhun farklı cezalarının tamamlanmasının ardından, ruhun sahteliği ruhu tüm bölgelerinden yukarıya doğru yönlendirir ve İlk İnsan* IEOY'nin emrine göre Güneş'in ışığının önüne getirir ve onu yargıcın, Işık Bakiresi'nin önüne getirir. Ve o ruhu dener; ve eğer günahkar bulursa, hayattaki konumuna, bedenine ve duyarlılık payına göre kendi ışığının gücüne (bir zerresine) eker. Işık Bakiresi bu ruhun üzerine mührünü koyar ve onu Alıcılarından birine teslim eder; o da onun (önceki hayatında) işlediği günahlara uygun bir bedene yerleştirilmesini görecektir. Ve doğrusu size derim ki o, ruhun, hak ettiği şekillerdeki son döngüsünü tamamlayıncaya kadar, bedenlerindeki değişimlerden (çeşitli ruh hallerinden) kurtulmasına izin vermeyecektir; Bunların hepsinin biçimini ve aynı şekilde, her birinin günahına göre ruhları yerleştirecekleri çeşitli bedenlerin biçimini size anlatacağım. “Fakat eğer bu, tüm yaptıklarında ruhun sahtekarlığına uymayan, fakat doğru olan ve Birinci Mahkemede bulunan veya Hahamların Seir Anpininde olan Işığın gizemlerini almış bir ruhsa.

--- SAYFA 376 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 352 İkinci Saray veya Üçüncü Saraydakiler, yani en içteki kısım (adytum) - o ruhun bedendeki zamanı tamamlandığında ve ruhun sahteliği, kaderle birlikte o ruhu takip ettiğinde, ruh yüksekliğe giden yoldayken ve oradan çok uzaklaşmadan, Arhontların onu Tanrı'ya bağladığı tüm mühürlerin ve sahte ruhun tüm bağlarının kırılmasına ilişkin gizemi söyler. ruh. Ve o, bu sözleri söyledikten sonra, sahte ruhun bağları gevşetilir, böylece o ruha zulmetmeye son verir ve ona şöyle diyen Büyük Kaderin Arhontları tarafından kendisine verilen emre göre gitmesine izin verir: Seni ona bağladığımız bağların kırılmasına ilişkin gizemi sana söylemediği sürece, o ruhu serbest bırakma. Bunun üzerine, böylece serbest bırakılan ruh, kaderi Orta-uzay yolundaki Arhontlara bırakır ve ruhun sahtesini yok eder ve onu (ilk başta) ruha bağladıkları yerde Arhontlara bırakır; ve o anda fazlasıyla parıldayan büyük bir ışık seli haline gelir; ve onu bedenden çıkaran Alıcılar bu ışıktan korkarlar, böylece yüzlerine düşerler ve ruh sanki bir ışık kanadı haline getirilir ve gizemi aldığı kendi krallığının yerine girene kadar Arhontların tüm bölgelerinden ve Işığın tüm yollarından geçer. “Fakat eğer bu kişi, gizemi dış kısım olan Birinci Mahkemede alan bir ruhsa ve gizemi alıp gerçekleştirdikten ve din değiştirdikten sonra tekrar günah işlemişse ve bedendeki süresi dolduğunda ve Alıcılar onu almaya geldiğinde ve ruhun ve kaderin sahteliği, Arhontlar tarafından kendileriyle birbirine bağlanan mühürler ve bağlar nedeniyle onu takip ediyorsa, o zaman ruh henüz takipçilerinin yolunda iken, kırılan gizemi dile getirmelidir. bu mühürler ve bağlar, hemen hepsi gevşer ve ruhun sahteliği, belki de başka yerlerde çok övülen "yedi sesli harfin gizemi" formülünden sonra gelir; yani, belki de aynı anlamda kullanılan eski insan başlı kuş amblemine gönderme yapar.

--- SAYFA 377 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 353 ruh. Ve ruh kendisini takip edenleri geride bırakır, çünkü onların hiçbirinin kendi gücü yoktur, ancak ruh kendi gücünü korur. Daha sonra, ruhun aldığı gizeme ait olan Alıcılar gelir ve onu çekişmeli Alıcılardan kaparlar ve bunlar, Arhontların ruhları alıp götürme mesleğindeki işini yapmak için geri dönerler. Ama Işığa ait olan ruhun Alıcıları, o ruh için bir ışık kanadı ve onun için bir ışık giysisi haline gelirler. Ve onu Kaos'a götürmezler çünkü gizemleri elde etmiş bir ruhu Kaos'a yönlendirmek yasal değildir; ama onu Orta Uzayın Arhontlarının yoluna getiriyorlar. Ve Orta Uzayın Arhontlarının huzuruna geldiklerinde, Arhontlar büyük bir korku içinde, acımasız bir yanma içinde ve çeşitli şekillerde, tek kelimeyle ölçülemez bir korku içinde olarak o ruhun yolundan çekilirler. Ve o anda ruh, savunmasının gizemini onların önünde dile getirir; ve sırdan ve onun dile getirdiği savunmadan korktukları için yüzüstü yere kapanırlar. Ve ruh, kaderlerini* onlara bırakarak onlara şöyle der: Kaderinizi kendinize alın, bundan sonra sizin yerinize gelmiyorum, size sonsuza kadar yabancıyım, kendi mirasım olan yere geliyorum. Ve ruh bunu söyledikten sonra, Işığın Alıcıları onunla birlikte yükseklerle uçarlar ve onu Kaderin Eonlarının önüne getirirler, ona yer ve onun mühürleri için uygun savunma konuşmasını yaparlar ve ruh onlara ruhun sahteliğini gösterir ve onları birbirine bağlamış oldukları bağları parçalayan gizemi söyler ve onlara şöyle der: Ruhun sahtesini kendinize alın, bundan sonra ben sizin yerinize gelemem, ben sana sonsuza dek yabancı oldum. Ve onlara her birinin mührünü ve savunma şeklini gösteriyor. Sonra Alıcılar ruhla birlikte uçup giderler ve onu Kral Adamas'ın tüm bölgelerinde ve sol elin yerlerindeki tüm Hükümdarların mührünü ve savunmasını göstererek onu tüm Æon'lardan geçirirler (savunma ve mühürleri size gizemin yayılımını açıkladığım zaman açıklayacağım). Daha sonra ruhu Işık Bakiresi'nin huzuruna getirirler ve o, Bakire'ye kendi mührünü, savunmasını ve doğduğunda bu Arhontlar tarafından ona aşılana bileşiminin ayrı bir kısmını verir.

--- SAYFA 378 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 354 ilahilerin ihtişamı ve Işık Bakiresi diğer yedi Bakire ile birlikte bu ruhu inceler; hepsi, kendi işaretlerini, kendi mühürlerini, kendi vaftizlerini ve kendi dualarını bulsunlar diye. (292) Sonra Işık Bakiresi bu ruhu mühürler ve Işık Nehirleri onu vaftiz eder ve ona ruhsal birliği verir. Ayrıca Alıcılar onu, 'Baba' dedikleri, sağ el ile ilgili olanlar bölgesinde Yaşam kapısının yanında bulunan büyük Sabaoth'a, İyi Olan'a teslim ederler; ve ruh, ilahilerinin, mühürlerinin ve aklanmasının izzetini ona verir. Büyük iyi Sabaoth onu kendi mühürleriyle mühürler ve ruh bilgiyi ve ilahilerin ihtişamını ve sağ el ile ilgili olanların tüm bölgesine ait olan mühürleri verir. Bunların hepsi de onu kendi mühürleriyle mühürlüyor; ve sağ el ile ilgili olanların bölgesinde bulunan büyük Işık toplayıcısı Melkisedek de bu ruhu mühürler. Daha sonra Melkisedek'in toplayıcıları da onu mühürler ve Işık Hazinesine götürürler ve ruh, Işığın tüm bölgelerinde şan ve şerefi ve bunların uygun mühürlerini verir. Daha sonra Işık Hazinesi'nin tüm bölgelerine ait olanlar onu kendi mühürleriyle mühürlerler ve böylece miras yerine girer." BAŞLANGIÇLARIN ÖLÜMÜNDEN SONRAKİ DURUM. (261) "Sonra Meryem öne çıkıp şöyle dedi: Rabbim, adil ve her türlü doğrulukta mükemmel olan insanlara gelince; Kendisinde hiçbir günah olmayan böyle bir adama bütün bu hüküm ve cezalarla azap mı edecekler, yoksa etmeyecekler mi? Yoksa böyle bir adamı göklerin krallığına mı taşıyacaklar, taşımayacaklar mı? Kurtarıcı cevap verdi ve Meryem'e şöyle dedi: Hiçbir zaman günah işlememiş, ancak yine de hiçbir zaman Işığın gizemini elde etmemiş olan adil adam, bedenden ayrılma zamanı geldiğinde, aralarında en büyüğü olan büyük Üçlü Güçlerden birine ait olan Toplayıcılar onun için hemen nereye gelecektir?

--- SAYFA 379 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 355 O ruhu Kavgacı Toplayıcılardan alabilirler ve üç gün boyunca o ruhla dünyadaki tüm yaratıklar arasında (yani tüm yaratılışta) dolaşacaklar. Üç gün sonra onu Kaos'a indirecekler, böylece onu oradaki tüm cezalardan ve yargılardan kurtaracaklar ve onu tüm yargı yerlerine getirecekler, ama hiçbir Kaos alevi ona çok fazla zarar vermeyecek; (262) yine de ona bir şekilde küçük bir süreliğine acı çektirecekler, ama hızla ona merhamet edecekler ve onu Orta Uzay Yolu'ndan ve onun tüm Hükümdarlarından çıkarmak için Kaos'tan çekip çıkaracaklar. Ve bunlar onu acımasız işkenceleriyle cezalandırmayacaklar, fakat kendi bölgelerinin alevi onu bir dereceye kadar etkileyecek; ve onu merhametsiz yer olan AXΘANABAΣ'ya getirdikten sonra, oradaki zalim azaplarla ona eziyet etmeyecekler, fakat onu bir süre orada tutacaklar ve bir dereceye kadar o yerin azaplarının hararetiyle ona acı verecekler. Ama ona hemen merhamet edecekler ve onu bu yerlerden dışarı çıkaracaklar, Aeonların Hükümdarlarının onu çok sıkı tutmasından korktuğu için onu Aeonların dışından giden yoldan da yönlendirmeyecekler, ama onu Işık Bakiresi'nin huzuruna getirmek için Güneş'in ışığının yolundan yürütecekler. Ve o ruhu günahattan arınmış bulmak için dener ve onun Işığa taşınmamasını emreder çünkü onun üzerinde Işık Krallığının işareti yoktur; ama o onu özel bir mühürle mühürler ve onun Eonlara ait olan bir doğruluk bedenine yerleştirilmesine özen gösterir. (263) Bu adam iyi olacak, böylece Işığın gizemlerinin mühürlerini elde edecek ve krallığı sonsuza dek miras alacak. "Fakat eğer bir, iki veya üç kez günah işlemişse, o ruhu reddedecekler ve işlemiş olabileceği günahların biçimine göre onu dünyaya geri gönderecekler; bunun biçimini ileride size açıklayacağım. Ama doğrusu, doğrusu, size söylüyorum ki, hiç günah işlememiş olan dürüst adam bile Işık Krallığına getirilemez, çünkü o krallığın gizemlerinin mührü bulunamadı * Onu herhangi bir acıya karşı koruyun.

--- SAYFA 380 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 356 onun üzerine. Size ilk ve son kez söylüyorum, Işık Krallığının gizemleri olmadan bir ruh krallığına getirilemez." GELECEKTEKİ CEZALAR. Gnostikler, ortodoks rakiplerinin örneğini takip ederek, vaaz ettikleri Gnosis'i edinmeyen herkesin belirlenmiş mirası olan, gelecek dünyanın çeşitli işkencelerine dair bu tablonun güçlü bir şekilde ortaya koyduğu gibi, din değiştirenleri kazanmak için en güçlü terör uyarıcılarını kullanmaktan geri durmadılar ('Pistis-Sophia,' 255): tüm dünyaya sesleniyorum. Onlara de ki: Sizi arındıracak, size saf bir ışık verecek ve sizi Işık Krallığına getirecek olan Işık Krallığının gizemlerini bulana kadar gece gündüz aramaktan çekinmeyin. Onlara de ki: Dünyayı ve onun içindeki tüm maddeyi, tüm kaygıları ve günahları, kısacası tüm konuşmaları terk edin ki, Nur sırlarına layık olasınız ve mahşer yerlerindeki tüm cezalardan kurtulasınız. Onlara de ki: Mırıldanmaktan vazgeçin ki Işığın gizemlerine layık olasınız ve Köpek Figürünün yanmasından kurtulasınız. Onlara de ki: (Dünyaya) itaat etmekten vazgeçin ki, Köpek Suretinin hükmünden kurtulasınız. Onlara söyle: (Putlara tapmaktan vazgeçin) ki, Işığın sırlarına layık olasınız ve Ariel'in azaplarından kurtulasınız. Yalancı dilden vazgeçin ki, Köpek şeklindeki Figürün yanan nehirlerinden kurtulasınız. Yalancı şahitlikten vazgeçin ki, özgürleşesiniz ve aynı nehirlerden kurtulasınız. Övünmekten ve kibirden vazgeçin ki, Ariel'in yanan çukurlarından kurtulasınız. Kendini sevmekten vazgeç ki Orcus'un yargılarından kurtulabilesin.* Konuşkanlıktan vazgeç, ki * Bu bölgeler ve Yöneticilerinin şekilleri yazarımıza Kapıların Mısır mumya kutusu resimlerinden ilham alınmış gibi görünüyor

--- SAYFA 381 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 357 Orcus'un ateşlerinden kurtulabilirsiniz. Haksız yargılardan vazgeçin ki, Orcus'taki azaplardan kurtulasınız. Tamahtan vazgeçin ki, Köpek şeklindeki duman nehirlerinden kurtulasınız. Dünya sevgisinden vazgeçin ki, Köpek şeklindeki ateşin yakıcılığından kurtulasınız. Hırsızlıktan vazgeçin ki, Ariel'in hile nehirlerinden kurtulasınız. Kötü sözden vazgeçin ki, duman nehrinin azabından kurtulasınız. Ariel'in yakıcı denizlerinden kurtulmak için kötülükten vazgeçin. Merhametsizlikten vazgeçin ki Ejderha biçimlerinin yargılarından kurtulasınız. Öfkeden vazgeçin ki Ejderha şeklindeki duman nehirlerinden kurtulasınız. Küfür etmekten vazgeçin ki Ejderha biçimlerinin yakıcı denizlerinden kurtulasınız. Hırsızlıktan vazgeçin ki, aynı şeyin kaynayan denizinden kurtulasınız. Hırsızlıktan vazgeçin ki, Ildabaoth'tan kurtulasınız. Gıybetten vazgeçin ki, aslan şeklindeki nehrin yanan ırmaklarından kurtulasınız. Kavga etmekten ve kavga etmekten vazgeçin ki, Ildabaoth'un kaynayan nehirlerinden kurtulasınız. İnatçılıktan vazgeçin ki, Ildabaoth'un bakanlarından ve onun yanan denizlerinden kurtulasınız. Kötü işlerden vazgeçin ki Ildabaoth'un tüm şeytanlarından ve onun tüm cezalarından kurtulasınız. Umutsuzluktan vazgeçin ki, Ildabaoth'un kaynayan zift denizlerinden kurtulasınız. Zinadan vazgeçin ki, aslan şeklindeki kükürt ve zift denizlerinden kurtulasınız. Cinayetlerden vazgeçin ki, Dış Karanlıktaki buzun içindeki ilk yaratık olan timsahların Hükümdarı'ndan kurtulasınız. Zulümden ve tanrısızlıktan vazgeçin ki, Dış Karanlığın Hükümdarlarından kurtulasınız. Küfürden vazgeçin ki, ağlamaktan ve dış gıcırdatmaktan kurtulasınız. Büyücülüğten vazgeçin ki Dış Karanlığın kudretli ayazından ve dolusundan kurtulun, Küfürden vazgeçin ki Dış Karanlığın büyük ejderhasından kurtulun. Vazgeç ————— içinde şahin, babun, insan, timsah, aslan, çakal, akbaba, savurma yelpaze ve yılan kafalı pek çok cin oturmaktadır; hepsi kılıçlarla silahlanmış. Bunlar, Anubis'in yargı kürsüsüne giderken kendisiyle birlikte gömülen papirüs ritüelinde ölen kişinin cenazesini alması için dua edildiği Kapılar geçidiydi.

--- SAYFA 382 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 358 sahte doktrin, böylece Dış Karanlığın büyük ejderhasının tüm işkencelerinden kurtulabilirsiniz. "Yanlış öğretiler öğretenlere ve onların öğrettiği herkese, Yazıklar olsun size; çünkü tövbe edip hatanızı bırakmazsanız, Dış Karanlığın büyük ejderhasının son derece zalim azaplarına düşeceksiniz ve onlar bu dünyada sizi sonsuza kadar onlardan kurtaramayacaklar, ancak sonuna kadar tamamen yok edileceksiniz. İlk Gizem'in hakikat öğretisini küçümseyenlere de ki, Yazıklar olsun! çünkü cezan tüm insanlarınkinden çok daha kötü olacak: büyük donda, buzda ve doluda, ejderhanın ortasında ve Dış Karanlıkta kalacaksın ve bu dünyadakiler seni bu saatten sonra sonsuza kadar kurtaramayacaklar, ama sen o yerde olacaksın ve evrenin yok oluşunda yok olacaksın, böylece sonsuza kadar yok olacaksın. İNCİR. 16,

--- SAYFA 383 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 359 Tılsımlı Kurşun Parşömenler. Görünmez dünyayı hareket ettirmek için bu motorların kullanılmasına ilişkin tek klasik açıklama Tacitus'un Yıllıkları'nda (ii. 69) bulunur; Tacitus bunları Livia'nın ajanı Piso'nun çok popüler Germanicus'un nihai hastalığına neden olduğu veya ağırlaştırdığı gerçek veya hayali araçlar arasında sayar. "Saldırının şiddeti (ateş) Piso'nun zehir şüphesiyle daha da arttı: ve aslında evlerin duvarlarında gizlenmiş insan cesetlerinin parçaları, büyüler ve lanetler ve kurşun levhalar üzerine kazınmış Germanicus'un adı; ayrıca yarı yanmış ve kana bulanmış küller ve ruhların Cehennem Tanrılarına teslim edildiğine inanılan diğer büyücülük parçaları keşfedildi." Bu kötü niyetli batıl inancın uygulanmasının çok dikkat çekici bir örneği Visconti tarafından yayınlanmıştır (Op. Var. iii. 256). Atina'nın Hippotade Kapısı'nda açılan bir mezarın içinde katlanmış halde bulunan kurşun bir levhadır; ve bir kopyasını da Mösyö Fauvel'den almıştı. Hem yazım hem de gramer hatalarıyla dolu olan yazıt on satır halinde düzenlenmiştir ve görünüşe göre trokaik tetrametreler için tasarlanmıştır ve şu şekilde okunabilir: 1. `Erm¾j cqÖnioj, GÁ katocÖj. 2. FersefÖnhn'i seçin. 3. Fersefönh katadî Dexian. 4. Ekranı kapat. 5. ka^ Kleofrad j. 6. katadî prÖj toYj aØtoug fosi. 7. ka^ Naub£thn katadî prÖj toYj aØtoug. 8. TlhpÖlemon katadî. 9. ka^ toÖj met! Kths...on ¥mantaj'da. 10. katadî.* "Cehennem Hermes, Dünya'yı ve ayrıca Persephone'yi hapsediyor! Bütün bu tanrıların önünde Dexias'a, ayrıca Cleophrades'e, Naubates'e, Ctesias'a ve tüm ailesiyle birlikte büyü yaptım." * kat£desij lat£desmoj, Platon tarafından büyücülük için kullanılır: İbranice "Chabar" büyülemek, tam anlamıyla bağlamak anlamına gelir.

--- SAYFA 384 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 360 Merhum Atinalı, komşuları adına dileklerini bu kadar ifade eden bir notu yanında taşımak için bu kadar zahmete katlandığına göre, tüm komşularına karşı hayırseverlikle dolu bu hayattan kesinlikle ayrılmış olmalı. Bu, (geleneklerin anlattığına göre) kırık bir kalpten ölmek üzereyken, düşmanının yararı için "Lanetli Mezmur"un en acı dizelerinin mezar taşına kazınmasını emreden Monmouthshire'lı eski bir çiftçiye hatırlatıyor; Monmouthshire, Caerleon yakınlarındaki Christchurch'te henüz görülebileceği gibi. Verulamium parşömenleri (s. 339), burada adı geçen tarafların yararına, zıt karakterde dualar içeriyordu. Bir başka çeşit ise, yakın zamanda keşfedilen Knidoslu Demetrium'da çok sayıda bulunan kurşun tomarlardır. Bazıları açıkça bir tür çileye aittir; suçlanan taraf, eğer şu ya da bu suçlamadan suçluysa, öbür dünyada Persophone'dan kötü muamele görmeyi talep ediyor; diğerleri ise yazarları yaralayan kişilere karşı benzer kötü niyetler içermektedir. Bu kutsal emanetler arasında açık ara en ilgi çekici olanı Bath'da (1880) bulunan kurşun levhadır; üzerinde doğru sıraya göre yerleştirilmiş dört satırlık kelimeler kazınmıştır, ancak gizlenme amacıyla tersten yazılmıştır ve yaklaşık dört inç karedir. Zangemeister tarafından şöyle okunur: "Qui mihi mantilium involavit Sic liquat com aqua olla... ya Ni qui eam salvatit... vinna vel Exsupersus Verrianus Servianus Itianus Sagarbalis Cubus, Minianus cum Sovina Ceramanilli." Bu okuma birçok yerde tatmin edici değildir. Kayıp nesne, diğerleri gibi tersten okunacak şekilde MATHV, MATEHV olarak yazılmıştır ve bu nedenle "mantelyum" ile hiçbir benzerliği yoktur. Yunan karakterinin kötülüğü, bu tür kin motorlarının kullanılmasına açıkça hoşgörü gösterilmesinden daha güçlü bir şekilde örneklenemez. Bay Newton, Knidos'taki büyük Demeter Tapınağı'nda, bu yerin tanrıçasının, kızının ve diğer cehennem tanrılarının adlarıyla belirtilen kişilerden intikamını anlatan bu kurşun parşömenlerin çoğunu buldu. Bu "dira detestatio"nun, değerli davada olduğu gibi, adil bir talebin reddedilmesine bağlı olmadığı belirtilecektir.

--- SAYFA 385 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 361 Silüriyen'den sonra bahsedilecektir; ama intikam araçları doğanın sağladıklarını kullanamayacak kadar korkak kişiler tarafından mı yoksa muhtemelen sadece tatmin edici bir kin uğruna mı başvurulmuştu? Atina'nın lanet mirasına bir Roma süsü olarak, yıllar önce Via Latina'daki Villa Manenti'nin bahçesinde bulunan kurşun parşömeni kopyalıyorum. Bunu ilk kez 1852'de "Bullettino del Instit. Arch. Rom."da yayınlayan De Rossi, yazım ve karakterlerin Cumhuriyetin son yüzyılını işaret ettiği görüşünde: "Quomodo mortuos qui istic sepultus est nec loqui nec sermonari potest, seic Rhodine apud M. Licinium Faustum mortua sit, nec loqui nec sermonari possit. Ita ut mortuos nec ad Deos nec ad homines kabul est, ita Rhodine apud M. Licinium kabul edin, ve tantum valeat quantum ille mortuos quod istic sepultus est; Dite Pater! Rodinen tibi, M. Licinio Fausto, madde M. Hedoum Aphionem, madde C. Popillium Apollonium, madde Vennonnia Hermonia, madde Sergia Glycinna ile birlikte gelir." Bu satırlardan bir tarih oluşturmak kolaydır; umutsuz aşğın, kendisini asil Licinius uğruna terk eden güzel Rhodine'in ihaneti yüzünden ölmesi. Faustus, Cehennem Tanrısı'na, onu sahibinin hoşuna gitmemesi için ve aynı zamanda Yunan soydaşlarının azat edilmiş köle durumunda olduklarını gösterdiği yardımcıları ve yataklıkçıları cezalandırması için dua eder. Bize çok şakacı gelen ama şüphesiz kendi zamanında çok ciddi bir şey için tasarlanmış olan, Gloucestershire'daki Lydney Park'taki pek uğrak yeri olmayan tapınağının yıkıntıları arasında bulunan Nodens'e yönelik bir yorum da aynı şekilde. "Devo Nodenti Silvianus anilum perdedit, demodiam (sic) partem donavit Nodanti inter quibus nomen Seniciani nollis izinler sanitatem donec perferat usque Templum Nodentis." Yarı uygar Silüriyen, adından da anlaşılabilirliği gibi, ustalısız gramer ve yazım kurallarıyla yerel tanrıya, Silvianus'un kaybını kendisine atfettiği yüzüğü geri getirinceye ve onu Nodens tapınağındaki gerçek sahibine iade edene kadar Senicianus'un veya ailesinden herhangi birinin sağlığına kavuşmasına asla izin vermemesi için yalvarır: bu durumda değerinin yarısı, çalınan mülkün kurtarılmasına yardım etmesi için tanrıya vaat edilir.

--- SAYFA 386 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 362 "Neddyn diw"e (muhtemelen Etrüsk "Nethunos"uyla aynı olan) bu teşekkür sunuları, üzerindeki yazıtın da kanıtladığı gibi, tapınağının mozaik döşemesinin ödemesinin yapıldığı "çizgiler" olan bakırdan yapılmıştı. Honorius'a kadar her tarihe ait bu eşyalar yere bolca dağılmış halde bulundu; sonra barbarların ani bir baskını tüm tesisi alevler içinde bıraktı. "Bağlama" fikri pratik olarak Büyü VII'de ortaya konmuştur. Atanasi'nin 'Mag. Papirüs,' sizi kurşun bir plaka üzerine bir zincirin halkasını (kr...joj) yerleştirmenizi ve onun dış hatlarını çizdikten sonra, çevrenin etrafına ortak Gnostik efsaneyi (her iki yönde de okuyarak) sürekli olarak yazmanızı yönlendirir: ΙΑΕΩΒΑΦΕΝΕΜΟΥΝΟΘΙΛΑΠΙΚΡΙΦΙ Daire içine engellenmek istenen şeyin niteliği yazılmalıdır. Operasyonun adı "Hermes Yüzüğü". Daha sonra halka kurşunlu levha üzerine katlanacak ve zamanından önce ölen birinin mezarına ya da kullanılmayan bir kuyuya atılacaktı. Yukarıda verilen formülden sonra Yunanca "Sen falanca kişinin falanca şeyi yapmasını engelle" ifadesi geliyordu; bu da uzun lakaplar dizisinin hepsinin aynı Güce işaret ettiğinin kanıtıydı. Şimdi aynı türden ama farklı amaçlara sahip kutsal emanetlere geliyoruz; Bu pasaportları sonsuz mutluluğa mahkum etmek, önceki tezde de sıklıkla bahsedilmişti. Bunların en eksiksiz örneği, eskiden ünlü Peder Kircher'e ait olan ve koleksiyonunda ilk kez yer aldığı, ancak Matter, Moutfaucou'nun 1715'te Roma'da ölen Kardinal Bouillon'a verdiği kitapla aynı olduğundan şüphelenmesine rağmen kaynağı hakkında hiçbir şey bilinmeyen Kurşun Kitap'tır. Ancak, birazdan gösterileceği gibi, bu tanımlama tamamen temelsizdir. Aynı yazar, şu anda Kircherianum Müzesi'nde saklanan kitabı oluşturan yedi sayfanın kopyalarını 'Gnostique Gezisi'nde verdi. Bu yapraklar kurşundan yapılmış, 3 x 4 inç karelik, her iki tarafa kazınmış, başlıklar için dini bir kompozisyon var, bunların altında her durumda, o mistik yazıt olan beş satır var.

--- SAYFA 387 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 363 numarası şüphesiz büyücü tarafından bilerek benimsenmiştir. Bu satırlar büyük Yunan harfleriyle, kare şeklinde yazılmıştır ve Gnostik mücevherlerinde yaygın olarak kullanılan karaktere benzemektedir. Bazıları İşaretler ve Gezegenler için hâlâ geçerli olan hiyerogliflere benzeyen başka biçimler de birbirine karışmıştır; diğerleri Mısır Demotik ve Pehlevi mektupları. Dil Kipti değil, daha ziyade bir Sami dili gibi görünüyor; birçok kelime tamamen sessiz harflerden oluşuyor, bu da sesli harflerin okuyucu tarafından sağlanması gerektiğini gösteriyor. Bununla birlikte, kutsal emanetin başlıca ilgi alanı, Gnostik ikonolojinin olağan figürlerini ve yeni karaktere sahip diğerlerini tanıdığımız, hepsine mümkün olan en az vuruşla özgür ve cesur bir vurguyla dokunan her sayfanın başlığındaki tasarımlarda yatmaktadır. Aşağıdaki yazının anlamı, 'Ölümlerin Duası'* ve 'Ofitlerin Diyagramı'na dayanılarak, yükselen ruhun sırasıyla bu belirli tanrılara yönelttiği dualar olduğu varsayılabilir. Toplamda yedi sayfanın sayısı bu açıklamayı destekler niteliktedir. Cennete doğru yolculukta yatıştırılacak Astral başkanlar şu şekilde temsil edilir: 1. Göbeğin ("Güneşin çemberi") güçlü bir şekilde tanımlandığı çıplak bir kadın figürü: Konik bir başlık ve kısa bir tunik giyen, Siva'nın asıl silahı olan üç uçlu mızrakla silahlanmış ve sonuç olarak daha sonra ortaçağ Tartarus Hükümdarı tarafından sahiplenilen bir dehaya hayranlık jesti yapar. Ters. Bir daire veya çelenk içinde avuç içi ve büyük bir Caduceus. 2. Dökümlü cüppeli kadın, a'ya hitap ediyor. devasa bir kümes hayvanı, görünüşe bakılırsa oranları Thoth'un aynağına göre fazla bodur: belki de daha ilahi bir kuş olan anka kuşu için tasarlanmış. * Resimlerde bedensiz ruh "yolculuğu öncesinde çeşitli tanrılara dua eder ve sonra işlerine başlar. Elindeki mızrakla yolunu kuşatan timsahlara, kertenkelelere, akreplere ve yılanlara saldırır: ve bu karanlık bölgeleri geçerek sonunda tanrıçası bir levrek üzerinde duran şahin olan Amenti ülkesine ulaşır. Burada güneş ışınları onun adımlarını neşelendirir ve diğer harikalarla karşılaşır. bir nilüfer çiçeğinden çıkan Horus'un başı, tanrı Pthath, anka kuşu, insan başlı bir kuş şeklindeki kendi ruhu ve bir iyilik yılanı olan tanrıça İsis. Ruh daha sonra mumyaya döner ve onun ağzına hayat verir."— (Sharpe, 'Egypt. Mythol.', s. 65.)

--- SAYFA 388 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 364 Ters. Büyük kulaklarla donatılmış ve alçak bir sunak üzerine yerleştirilmiş, tanımlanamayan bir canavara tapan çıplak kadın. Eşlik eden duanın ilk satırı S, P, V'ye karşılık gelen Pehlevi harfleriyle başlıyor gibi görünüyor. 3. Horus, bilinmeyen bir alete yaslanmış, diğerlerinden daha iyi çizilmiş, kendisine doğru sürünerek gelen devasa bir kaplumbağayı gösteriyor. Ters. Uzun dökümlü cüppeli kadın, yüksek bir kaideden ona doğru atlamakta olan çıplak bir çocuğa (Horus?) ellerini kaldırıyor. 4. Anubis (Mefistofeles'i hatırlatan) kısa bir pelerin giymiş, tepesi kartal başı şeklinde olan yüksek bir tepeli dikkatle seyrediyordu. Ters. Paçavralar içindeki kadın, bir asaya yaslanmış, zengin giyimli ve taçlı bir başkasına doğru ilerliyor, o da sanki hayaletten korkmuş gibi ellerini kaldırıyor. 5. Abraxas uygun formunda, tamamen giyinik bir kadına bakıyor, kadın ona ters çevrilmiş bir E'ye çok benzeyen belirsiz bir sembol sunuyor. Aşağıdaki dua IAw kelimesiyle açılıyor; dolayısıyla diğer sayfaların her birindeki ilk karakterlerin yukarıda resmedilen tanrının adını verdiği varsayılabilir. Ters. Karşı karşıya duran kurbağa ve yılan: İlkbaharın eski amblemleri, ama burada muhtemelen bedeninin Dirilişinin türleri olarak ortaçağdaki anlamıyla kullanılmışlar. 6. Omuzlarından ışınlar çıkan ve elinde bir meşale tutan başsız bir adam, kanatlı bir ejderhanın yaklaşmasıyla korkuyla geriye doğru düşüyor gibi görünüyor. Ters. Ön yüzde, Mısır Typhon'unun tavrında, ışınsal taçlı bodur bir şahsiyet durmaktadır. Diğer tarafta ise Cupid'e benzeyen, kare şeklinde kanatları olan, sırtı izleyiciye dönük, çok belirsiz bir figür duruyor. 7. İris'in yaygın olarak resmedildiği gibi, cübbesi başının üzerinde kemer şeklinde uçuşan kadın, elini yaklaşan bir boğaya uzatıyor: ikincisinin çizimi diğer figürlerin hepsinden çok daha üstün. Bu grupta Venüs'ü ve onun koruyucu burcu Boğa'yı keşfetmeye yönlendirilirsiniz.

--- SAYFA 389 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 365 Ters. Yerde yatan dişi, görünüşe göre bir güvercin için tasarlanmış büyük bir kuşun ona doğru ilerlediği. Birbirini takip eden bu sahnelerde figürlenen kutsal hayvanlarda, Gnostiklerin gezegen Yöneticilerine verdikleri biçimlere bir gönderme bulmamak mümkün değildir. Onların bir efsanesi, Kurtarıcı'nın aşağı dünyaya inerken bu Güçlerin her birinin kürelerini geçerken kendi biçimini alarak bu Güçlerin dikkatinden nasıl kurtulduğunu anlatır; bu nedenle, bu açıklanamaz resimlerde aydınlanmış ruhun benzer metamorfozlarının ima edildiğine dair bir varsayımda bulunulabilir. Şimdi, "Kart. Bouillon'un Kurşun Kitabı" olarak bilinen, aynı türden ikinci bir kalıntıyı incelemeye geliyoruz. Matter'ın bunun Kircher'inkiyle aynı olduğunu nasıl varsaydığı (kendi kopyalarını Montfaucon'unkilerle karşılaştırdığını varsayarsak) benim anlayışımın tamamen ötesinde bir şey. Çünkü Montfaucon, Levha 187'de, ilkinin her sayfasını vermiş, görünüşe göre yeterli aslına sadık kalarak kopyalamış; Kircherian cildindekilerle karşılaştırma amacıyla anlatmaya devam edeceğim resimler; Çünkü tasarımlardaki genel benzerlik, her iki anıtın da benzer hedefini kanıtlarken, aynı zamanda ayrıntılardaki çeşitlilik de bu ilginç sınıfın iki farklı örneğinin varlığını kanıtlıyor. İçlerinden geçirilen bir çubukla sabitlenen halkalarla birbirine bağlanan iki kapağın içindeki yaprakların sayısı yalnızca altıdır; yazıtlar ise Kircherian nüshasıyla hemen hemen aynı harflerle yazılmış olmasına rağmen sayfada yalnızca dört satırı ve toplamda yalnızca dört sayfayı dolduruyor: diğer sekiz sayfada yalnızca resimler var. Şimdi önceki settekilere daha iyi çizime sahip olan bu resimleri tanımlayalım.* Sayfa 1. Erkek, çıplak, ayakta. 2. Kadın tamamen giyinik, yürüyor. 3. Aynı şekil, bir elini uzatıyor. 4. Kısa mantolu Anubis. 5. Abraxas tanrısının olağan figürü. 6. Işınlarla çevrili kuş kafalı adam (Phre?). 7. Serapis Büstü. 8. Kadın uzanmış. 9. Haç şeklindeki terminal figürü. 10. Kurbağa. 11. Ibis veya Phoenix. 12. Başının üstünde yıldızlarla süslü bir peçe tutan kadın. * Gelişme muhtemelen yalnızca Fransız kopyacıdan kaynaklanmaktadır.

--- SAYFA 390 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 366 Montfaucon tüm bu figürlerin günün saatlerine başkanlık eden cinleri temsil ettiğini varsayar; ilki yükselişi ifade eder, sonuncusu gecenin sonuncusunu; ve yedinci sayfanın bazen 'ptagræmmatoj qeÖj' unvanını alan Serapis'e tahsis edildiğine dikkat çekiyor. Ancak Montfaucon, 188 numaralı plakasında, Bononi'nin "Museum Kircherianum" adlı eserinden "bir mezarda bulunan" başka bir kurşun kitabı kopyalıyor; bu kitap aslında yedi sayfadan oluşuyor ve örnek sayfalarda her birinin başlığında iki şekil var: ve bu muhtemelen Matter tarafından bütünüyle yayımlandığından beri olan kitap olabilir; şu anda yapraklar ayrı olmasına ve bir kitaba bağlı olmamasına rağmen, bu ilk fark edilmesinden bu yana geçen bir buçuk yüzyıllık bir kaza sonucu olabilir. Aynı nitelikte bir başka keşif de günümüzde yapılmış ve büyük bir titizlikle araştırılmıştır. 1852 yılında, Porta Pia yakınlarındaki Vigna Marini'de bir mezarın kalıntıları kazılırken, Magi'nin Tapınmasını ya da o sahnenin prototipi olan "Yeni Güneşin Doğuşu"nu temsil eden bir yarım kabartma ile süslenmiş mermer bir lahit gün ışığına çıkarıldı. Mezarın zemini, konusu aynı derecede belirsiz olan bir mozaikle döşenmişti; Meryem Ana ve Çocuk mu, yoksa eşlik edenlerin daha muhtemel kıldığı gibi, bebek Harpokrates'i emziren İsis mi? Pişmiş topraktan birkaç küçük lahit, daha büyük olanı çevreliyordu; ve bunların içinde kitaplar gibi ciltlenmemiş, tomarlar halinde yuvarlanmış birçok kurşun levha bulundu. Bunlardan 11'inin şifresi hâlâ çözülebiliyor. Matter, en iyi korunmuş üç tanesinin tıpkıbasımını yayınlıyor, ancak bunların hiçbirisi yukarıda açıklanan örneklerle benzer efsaneler sunmuyor. İlkinde Anubis'in uzun bir tunik ve korse giydiği ve elinde bir parşömen tuttuğu görülüyor; ayaklarının dibinde iki kadın büstü var: hepsinin altında, ikinci parşömendekiyle aynı nesnenin etrafına dolanmış iki yılan var, burada da aynı büstler görünüyor, yani. mumya gibi sarılmış bir ceset. İkinci parşömente bu büstler Anubis'in her iki yanında yer alıyor; büyük bir figür, oldukça parçalanmış, ancak yukarıdaki gibi giyinmiş ve "Yaşam İşareti" olan bir haçı uzatıyor. Ayaklarının altında, merhumun koruyucusu olan Agathodæmon adlı devasa bir yılanın sayısız kıvrımıyla çevrelenmiş ceset yatıyor. Ve bu son tip, yılan kuşaklı mumyanın mücevherlerin üzerine bu kadar sık yerleştirilmesinin nedenini sağlar. içinde

--- SAYFA 391 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 367 eski inanç, yılanların gömülü hazinelerin yanı sıra mezarları da koruduklarını gösteriyordu. Æneas babasının mezarında kurban sunarken (ayet 84)— “Dixerat hacc; adytis cum lubricus anguis ab imis Septem ingens gyros, septens volumina, traxit Amplexus placide tūmulum, lapeusque per aras; Coerulese cui terga notae, masculosus et auro Squamam incendebat fulgor, ceu nulibus arcus Mille ve çeşitli olumsuz renkler, Ille agmine longo Tandem inter pateras, et lœvia pocula serpens, rursusque innoxius imo Successit tūmulus ve depasta altaria lquit inceptos geniumne loci famulumve; parentis Esse putet.” Hepsinden daha değerli olan üçüncü parşömende, aynı Anubis'in kolunda, figürün ana hatlarını tam bir Latin korsesine dönüştürmek için tutulan dikdörtgen bir nesne, belki de Roma scutumudur. Bu kalkanın ve alanın karşısında bir dizi Gnostik sembol vardır; bunların arasında Alexander Trallianus'un kolik tedavisi için önerdiği mühür de göze çarpmaktadır. Bazıları ise sıradan Mason İşaretlerine benzemektedir. Örneğin, sekiz kollu bir haç, bir daire ve yatay ve dikey çizgilerle kesilmiş bir kare: tanrının ayağında bir eşkenar dörtgen, bir daire şeklinde kıvrılmış bir yılanın ona doğru sürüldüğü Mısır "Dünya Yumurtası" vardır. Tunik üzerine yarı el yazısı harflerle oyulmuş yazı dikkate değer bir eklentidir: KEBNY ΦKYK BKE NΦ * EKBA KCI A Θ Diğer parşömenlerdeki büst çiftlerinin altında, bir satırda yedi kez tekrarlanan ω harfi vardır: yorumu, "İsimler"den birini hatırlatır. zaten Pistis-Sophia'dan verilmiştir (s. 16). İlk Anubis'in bacakları üzerindeki, görünüşe göre Palmyrene olan karakterlerin sırası da çok dikkat çekicidir. Yılan figürüne gelince, bu tılsımların İsyak'tan değil de daha yeni Ophite'den çıktığını varsayarsak

--- SAYFA 392 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 368 inancına göre bu, "kendisine güvenen herkesin ruhlarını bedenine Mısır'ından çıkarıp Kızıl Deniz'den Vaat Edilmiş Topraklara götüren ve onları yolda Vahşi Doğa'nın yılanlarından, yani yıldızların Hükümdarlarından kurtaran" "Gerçek ve mükemmel Yılan" anlamına gelebilir. Burada ve diğer Gnostie anıtlarında çok yaygın olarak kullanılan sembollere gelince, bunların sıklıkla noktalar veya kafalarla sonlanan çizgilerden oluşması, onların kökenine dair karşı konulamaz bir teoriyi akla getiriyor. Bu bakımdan ve genel biçim olarak, en eski Babil alfabesindeki bazı karakterlere çarpıcı biçimde benzemektedirler. Yapısı basit olan ve ayrıntılı çivi başından çok önce gelen bu alfabenin, doğası gereği resimsel, yani hiyeroglif olduğu kabul edilmektedir. Antik çağlardan beri saygı duyulan bu ilkel karakterin, gündelik yaşamda geçerliliğini yitirdikten çok sonra bile kutsal kullanımlarda korunmuş olması çok akla yatkındır. Çivi yazısı, Makedonya'nın fetihlerine kadar İran'ın ulusal alfabesini sürdürdü ve şüphesiz, son değişikliği olan erken Pehlevi'yle değiştirilene kadar (muhtemelen çok azı yeni ustaların dilini öğrenen) yerliler tarafından genel olarak kullanılan yazıydı. İlkel hiyeroglif harflere gelince, onların özellikle kutsal fikirleri ifade eden bazı biçimlerinin ("Tanrı'yı ifade eden * gibi), orijinal anlamları unutulduktan çok sonra bile Magi'nin uygulamalarında mistik, belki de büyüsel bir değer taşıması olgun bir davranıştı. Ve bu Magi'ler, Gnostik zamanların tılsım yapımcılarının öğretmenleriydi.* Bu açıklama, Asur yazıtlarında her tanrıya kendisine atanmış belirli bir rakamın verildiği ve bu rakamın sıklıkla tam adının yerine geçtiğine dair son keşifle güçlü bir şekilde desteklenmektedir. Örneğin Anu'nun (Plüton) sayısı 60'tır; Baal (Jüpiter) için 50; Hoa (Neptün) 40 için; Aynı * Bu varsayımım en sonunda Asur edebiyatının yüksek otoritesi Profesör Sayce tarafından doğrulandı. Mithraic mücevherin (Lev. LI. 1) arkasındaki siglæ topluluğunda, Tanrı için biraz ahlaksız olan düzenli çivi yazısı karakterlerini ve BI ve RI için Cennet'i bulur. Bunların yanı sıra, Kıbrıs hecelerinden en az üçünü tanıyor: geri kalanlardan bazıları ona, Von Hammer'ın tercümesini yaptığı eski yazar İbn Vehhabi tarafından verilen Doğu'nun şifreli alfabelerini hatırlatıyor.

--- SAYFA 393 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 369 kuralı güneş, ay ve gezegenler için geçerlidir. Bu nedenle, Gnostik tılsımlarımızın bize, Horace'ın güzel Leuconöe'yi Geleceği öğrenmek için tavsiye edilmeyen arzusuna başvurmaktan caydırdığı bu "sayısal Babilleri" sergilemesi fazlasıyla muhtemeldir. Eski Keldani öğretisinin bu tür kalıntılarının, orijinal şekliyle yeniden üretilmeye asla son vermeyeceği varsayılabilir; şimdiki Pehlevi hurafelere empoze edilemeyecek kadar yeni bir damgayı yüzünde taşırdı. Tüm rakamlar başlangıçta bir alfabenin ilk harfleriydi. Tılsımlarda bulunan bilinmeyen karakterler ve "Mason İşaretleri" arasında, Gnostik ailenin çeşitli bölümlerinde oynanan sayıların oranları göz önüne alındığında, rakamlardan başka bir şey olamaz. Bu fikir, Hippolytus'un (Mısır Teolojisi) metinde kaybolan, ancak daha sonraki bir pasajda açıkça On olan belirli bir rakam hakkında söyledikleriyle güçlü bir şekilde desteklenmektedir. "Kutsal bir sayıdır ve şifa olarak hastaların boyunlarına yazıp bağlanır. Aynı şekilde, aynı sayıda (yapraklarla) biten bir bitkinin, hastanın etrafına aynı şekilde asılması, bu Sayının erdemi sonucu, aynı etkiyi yaratır. Üstelik bir hekim, hastalarını belirli bir sayıya ulaştığında iyileştirir, ancak sayıları kendisine karşı olduğunda bunu büyük zorluklarla yapar. Mısırlılar bu tür sayılara çok önem verirler ve tüm benzer konuları buna göre hesaplarlar. bazıları yalnızca sesli harflere göre hesap yapar, bazıları ise Kelimenin tüm harflerine göre hesap yapar. Kastedilen bitki, Türkler tarafından hâlâ güçlü bir muska olarak kabul edilen ve dijital formundan dolayı Kef Marjam, "Meryem'in eli" olarak adlandırılan Agnus castus olabilir. Mavi camdan yapılmış kum eli çocukların boyunlarına veya nazar darbesinden korunmak için vücudunun bir kısmına bağlanır. Yine, Hippolytus'un gösterdiği gibi, Markosçular'ın önemli bir mezhebi, "Astroloji kavramlarından ve Pisagor'un sayılar sanatından alınan bir parça parça parçadan" daha iyi öğretiler öğretmediği gösterilmiştir. Teosofilerinde kutsal sayılar, Tarifsiz Adı oluşturan harflerin toplamı olan 30'du ve aynı şeyin bileşenleri yani. 8, 10, 12: Yunancada H, I, IB ile ifade edilir: veya yine bunların karmaşık bir kombinasyonu ile

--- SAYFA 394 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 99 toplamını veren 370 rakamı, Yunanca r ile yazılmıştır. Başka bir yerde (iv. 51) Hippolytus şunu gözlemler: "Neredeyse her sapkınlık, Hebdomad'ları icat etmesi ve Æon'ların yayılması için aritmetik bilimine borçludur; her ne kadar farklı öğretmenler onları çeşitli şekillerde bölseler ve isimlerini değiştirseler de gerçekte başka bir şey yapmazlar: hangi ilerleme yolunda olursa olsun, Pisagor onların gerçek ustasıdır, bu tür konularda sayıların kullanımını Mısır'dan kendisiyle birlikte ilk getiren kişi Pisagor'dur." Samiam bilgesine ait olsun ya da olmasın, bilinmeyen eski çağlara ait sözde "Pisagor Rakamları"nın, Aritmetik üzerine yaptığı incelemede "Romalıların sonuncusu" Boëthius tarafından bize korunduğu söyleniyor. Arap rakamlarımızın gerçek ebeveynleri oldukları, 1, 2, 5, 7, 9, 0'ı temsil eden rakamların ters çevrilmesinden hemen anlaşılıyor. Formları, biraz değiştirilmiş bazı Palmira harflerine benziyor. Palmira alfabesi çok eski bir Süryanice alfabesidir ve kökeni Punic veya Pehlevi alfabesinden tamamen farklıdır. Bu karakterin antik önemi, Epiphanius'un fark ettiği şeyden açıkça görülmektedir (Haer. lxvi.). "Manes, çalışmasını Süryanice alfabesindeki harflerin sayısı olan 22 kitaba ayırdı. Çünkü Perslerin çoğu, Farsçanın yanı sıra Süryanice karakterini de kullanıyor; tıpkı bizim gibi birçok ulus, kendilerine ait bir ulusal alfabeye sahip olmalarına rağmen yine de Yunancayı kullanıyor. Diğerleri yine en gelişmiş lehçeyi, yani Palmira'da geçerli olan lehçeyi ve harflerini kullanmakla gurur duyuyorlar; ve bunların sayısı 22." İran'daki bilgilerin bu yapmacık tavrında, Roma İmparatorluğu döneminde Magi'ler veya onların yarı-Yunan müritleri tarafından bestelenen ve satılan büyülerde Palmira harflerinin ara sıra ortaya çıkması için yeterli bir neden kendini gösteriyor. Bu uygulama büyük sapkınlık döneminin çok ötesine uzanıyordu, çünkü birçok Babil silindirinin hantal çivi yazısı yerine bazen Punic'ten çok Palmyra'ya benzeyen Sami harfleriyle yazıldığı biliniyor. Ve Pehlevi dili İran'ın ulusal alfabesi haline geldiğinde bile, kibar edebiyat yetiştiricilerinin üstün bolluğu nedeniyle Palmira alfabesini tercih etmeleri için çok iyi bir neden vardı; kendi alfabeleri on beşten fazla farklı karaktere sahip değildi. Ve son olarak Epiphanius'un sözleri bazı hususlarda dikkate değerdir.

--- SAYFA 395 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 371 Batı ulusunun kendi alfabeleri vardı: çünkü bu, tekrarlanan görüşün aksine, MS 400 gibi geç bir tarihte, Roma dünyasının tamamında bunların yerini Yunan veya Latin harflerinin almadığını kanıtlıyor. Bu Rakamlarla ilgili merak uyandıran soru ve içerdiği derin fikirler, bizi bu bölümün esas konusu olan mezar parşömenlerinden çok uzaklaştırdı. Bunların kullanımı nispeten yakın zamanlara kadar Hristiyanlar tarafından sürdürülmüştür. Fauno, bebek imparatorluk gelini Maria Honorii'nin tabutuna bırakılan her türden sayısız mücevher arasında "üzerine Yunanca, Mikail, Cebrail, Raphael, Uriel kelimelerinin yazılı olduğu, daha doğrusu çizildiği küçük bir altın levha"yı anlatıyor. Ve Abbé Cochet, eski Norman mezarlıklarında yaptığı çok ilginç araştırmalarda, gömülü cesedin göğsüne düzenli olarak yerleştirilmiş, üzerinde duaların yazılı olduğu, haç şeklinde birçok kurşun levhanın bulunduğunu ortaya çıkarmıştır. Dieppe'deki eski Bouteilles mezarlığında bulunan dört örnekten, on üçüncü yüzyıldan sonra olamayacak bir karakterle yazılmış en eksiksiz formül şu şekildedir: "Dñs IHC XPC qui dixit disipulis suis quodcunque ligaveritis super terram erit ligatum et in celis quodcunque solveritis super terram erit solutum et in celis de quorum numero licet nos indignos nos esse voluit ipse te absolvet per Ministerium Nostrum quodcuque fecisti cogitatione locutione ihmalkar atque necibus omnibus absolutum perducere dignetur in regnum celorum qui vivit et regnat Deus per secula saeculorum amin. Şimdiden ve gelecekte her şeyi özgürce koruyacağız ve İsa'nın evlatlarına iyi ve iyi yolculuklar yapacağımızı onaylayacağız. Sonsuza dek kutsal bir konsorsiyumun başışlanması ve başışlanması için her şeye kadir Masaline'nin her şeye gücü yetenleri ve kötülere IHC Amin." Rahip, Rus Kilisesi'nde papanın cenazede günah çıkarma formunu okuduktan sonra mezara kadar kendisine eşlik edecek kağıdı cesedin eline bırakmasının hâlâ bir gelenek olduğunu belirtiyor. Rakamların dikkate değer özellikleri hayal gücünü cezbedi * Şubat 1544'te, Roma, St. Peter'deki Fransa Kralları Şapeli'nin temelleri kazılırken keşfedildi: ve M. I. Fauno tarafından 'Anticita di Roma', s. 151, 1553'te yayınlandı. † Sépultures Gauloises,' bölüm. xiii.

--- SAYFA 396 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Aritmetik bilimi icat edilir edilmez İnsanoğlunun 372'si. Eskiler, sonsuz çoğalma güçlerinden yararlanarak onlara cinsiyetler vermişler: türün teklerini erkekleri, çiftlerini ise dişileri haline getirmişler. Bu varsayım Marcus'un teosofisinde büyük rol oynar. Bu fikirden yola çıkarak, bir sonraki adım çok kolaydı: Mistik erdemlerin, üretilen belirli sayı kombinasyonlarına atfedilmesi. eklenmesiyle ilginç sonuçlar ortaya çıktı. Bunların en çarpıcı örneği Sihirli Kare'dir; Vebaya karşı büyük Orta Çağ büyüsü, bu nedenle Albert Dürer'in 'Melankoli' tablosunda dikkat çekicidir; donuk tanrıça kasvetli bir soyutlama içinde oturur, etrafı tüm sanat ve bilimlerin amblemleriyle çevrilidir. Ancak eklenenler de aynı sonucu verir, yani 34. Kırk yıl öncesinin ünlü Kahireli büyücüsü, aynı prensibe göre fakat farklı rakamlarla oluşturulmuş bir diyagram kullanmış ve bu diyagramın ortasına, bir kağıt parçası üzerine çizilen, kandırdığı kişilerin hayaletlerini sergilemek için ayna görevi gören küçük mürekkep havuzunu dökmüştür. Bu konuyu uygun bir şekilde sonuçlandırmak gerekirse, bir onbeşinci yüzyıl el yazması. bu kolejin kütüphanesinde, bir dizi muska arasında, bunu "tüm insanların gözüne girmek için" verdi; Her zaman yanınızda yazılı olarak taşıyın - A. XH. B . X . U. Y. III. K. ŞEKİL. 17.4 . 14. 15. 19. 7. 6. 12 5. 11. 10. 8 16 . 2. 3. 13 4. 9. 2 3. 5. 7 8. 1. 6

--- SAYFA 397 ---

BÖLÜM V. TAPINAKÇILAR, GÜL HAKLILAR, MASONLAR. "Inscriptiones propter quas vadimonium desiri possit: at cum intraveris, Di Deaeque! quam nihil in medio invenies." (Plin. H. N. Praef.)

--- SAYFA 398 [Görsel / Boş] ---**--- SAYFA 399 ---**

TAPINAKÇILAR, GÜL HAKLILAR, ÖZGÜR MASONLAR. j MASONLAR ARASINDA GNOSTİK SEMBOLLERİN KORUNMASI. İlk bakışta, Masonlarımızın nişanları ve resimli formülleri arasında çok dikkat çekici bir şekilde yer alan bu kadar çok Gnostik (öncelikle Hint) sembolün farkına varmak kesinlikle şaşırtıcıdır ve bunlar da görünüşe göre orijinal anlamında en derin gizemlerin, insani ve ilahi temsilcileridir; bu durum, Tarikatın en saygıdeğer antik çağa kadar uzanan iddialarına yanıtıcı bir renk katmaktadır. İhtiyar Pliny'nin kendi zamanının şarlatanlarından bahsederken söylediği sözlerden alıntı: "Inscriptiones propter quas vadimonia deseri possint. Sed ubi intraveris, Dii Deæque! quam nihil in medio invenies". Çünkü onların iniş çizgisini araştırmaya başladığımızda bu hoş yanılsama ortadan kayboluyor; ve Kardeşlik, bunların kendi meşru mirası olduğunu iddia etse de, sonunda ödünç alınmış bir tüyden başka bir şey olmadığı ortaya çıkıyor. İlk olarak, en gayretli ve kavgacı savunucularından birinin yakın zamanda öne sürdüğü bu iddiaları belirterek başlayalım: "Bu başlık nispeten modern olabilir: Tufan öncesi (!) ve tarih öncesi çağlardaki toplum için hiç şüphesiz Masonluk denmiyordu. Ama bu şey mevcuttu ve günümüze kadar gelmiştir." "Romalıların Britanya'ya gelişinde, Sezar ve adanın yönetiminde onun yerini alan birkaç Romalı generalin zanaatın patronları ve koruyucuları olduklarını görüyoruz; ancak o dönemde aralarında yaygın olan kullanım ve geleneklere ilişkin hiçbir bilgi bulunamıyor. Onların locaları ve konvansiyonları

--- SAYFA 400 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 376 düzenli olarak yapılıyordu ama sadece inisiye olan arkadaşlara açıktı. Bununla birlikte, şu anda her yerde gelişen aynı toplumun o zamanlar da var olduğunu, localar ve konvansiyonlar tuttuğunu ve inisiye kardeşlerine sahip olduğunu gösterecek yeterli şey var. Şunu da eklemeliyim ki, Büyük Üstatların düzenli bir listesi, Canterbury Başpiskoposlarının ya da İngiltere Krallarının listesi kadar gerçek ve güvenilir olarak üretilebilir. Eğer bu tek başına İngiltere'de aynı toplumun en eski tarihsel dönemden günümüze kadar varlığını sürdürdüğüne dair yeterli geçerli kanıt değilse, neyin yeterli kanıt olarak kabul edileceğini bilmiyorum." MS 300 yılına dönersek, İmparator Carausius'un bunu desteklediğini ve Albanus'u Vekilharç, Büyük Üstat olarak atadığını görüyoruz. Bu, Hertfordshire'daki Verulam'da, şimdi St. Albans'ta doğan, ilk İngiliz şehidi olan ünlü St. Alban'dan başkası değildi. "* Yukarıdaki, Antik Çağ'da bulunan her bina ve inşaatçı notunda, kendi toplumlarının tam da şimdiki haliyle varlığının kabul edildiğini varsayan Kardeşlik mantığının alışılmadık derecede parlak bir örneğidir. Eski duvar işçileri loncası da aynı nitelikte iddialarda bulunmuş gibi görünüyor (eğer izin verirsek) Büyük hamileri Henry VI, bilginlerine "Gizem'in İngiltere'ye ilk kez Peter Gower (Pythagoras) tarafından getirildiğini" bildiriyor; bu arada, bu bilgiyi bir Fransız ağzından, muhtemelen kraliçesinin maiyetindeki birinden aldığını açıkça ortaya koyuyor. Matematik bilgisinin kendi mesleği için yaşamsal önemi konusunda Vitruvius defalarca ve güçlü bir şekilde ısrar ediyor. Ancak Masonlarımızın baş diriltici olarak iddia ettikleri bu kral, onların modern iddialarının gerçekliğine karşı en kesin kanıtı sağlıyor. 'Cork Anayasası', 15 Ocak 1866, John Milner, B.A., Papaz'dan H.M.S.'ye.

--- SAYFA 401 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 377 Mason'un, salt "sendikal" işlemlerden daha yüksek hiçbir şeye karşı açıkça korunmayan localar veya herhangi bir toplantı yapmasına izin veriliyor. Ancak daha sonraki bir dönemde, tıpkı çağdaşı İskoçyalı I. James gibi, Masonlara daha fazla iltifat etti ve hatta onların anlamlarına katıldı. Ancak soru, Yasanın diliyle askıda bırakılmıştır:* "Öncelikle, Masonlar tarafından kendi büyük bölümlerinde ve meclislerinde oluşturulan cemaat ve konfederasyonlar, İşçiler Yasası'nın iyi neden ve sonuçlarının açıkça ihlal edilmesine ve çiğnenmesine, yasanın yıkılmasına ve tüm ortak mallara büyük zarar verilmesine yol açarken, adı geçen Kral Efendimiz, bu durumda yukarıda bahsedilen tavsiye ve onayla ve özel olarak çözüm sağlamaya isteklidir. Söz konusu müştereklerin talebi, bu tür bölüm ve cemaatlerin bundan sonra yapılmamasını, bu tür bölüm ve cemaatlerin toplanmasına ve tutulmasına neden olanların, eğer hüküm giymişlerse, suçlu olarak yargılanmalarını ve bu tür bölüm ve cemaatlere gelen diğer tüm duvarcılarının vücutlarının hapsedilmesiyle cezalandırılmasını ve kralın huzurunda para cezası ve fidye verilmesini emretmiş ve tesis etmiştir. Bu Kanunun dili yeterince kesindir, ancak kanıtların toplanması için, Masonluk konusunda mevcut olan en eski ve tek orijinal belgenin bir özetini vererek devam edeceğim. Bu belge, 13. yüzyılın sonlarından daha geç olmayan bir el yazısıyla yazılmış ve bir kopyası J. O. Halliwell ile birlikte yayınlanmıştır. Mimarlık'ın başlangıcından bu yana ve sanatın İngiltere'ye girişiyle ilgili bir tarih ve ardından Sendikalar Birliği'ninkiyle tam olarak aynı ticari ruhla tasarlanmış Zanaat Kurallarını tekerlemeli olarak vermeye devam ediyor. Önsöz şöyle: "Hic incipient Anayasalar Artis Geometricae secundum Euclidem." Bir zamanlar belli bir kralın ve soylularının, onları düzgün bir şekilde geçindiremeyecek kadar büyük aileleri vardı ve birlikte danışılarak bunların * 'Statutes at Large' olması gerektiği tasarlandı, ed. Keble, 1695. 3 Tavuk. VI. kap. 1. † Aşağıda eski Mason'un tekerlemelerinin anlamının çok yoğun bir özeti yer almaktadır.

--- SAYFA 402 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 378, yaşamayı sağlayacak bazı ticareti öğretti. Büyük bir katip olan Euclide onlara, en dürüst zanaat olan Masonluk adı verilen geometriyi öğretmeyi önerdi. Alimlerinin en ilerisinin, geri kalanlar tarafından Usta olarak adlandırılmasını, ancak astlarından hiçbirini tebaa ya da hizmetçi olarak adlandırmamasını, her zaman sevgili kardeşim olarak adlandırmasını emretti. "Böylece akıl ve geometriyle ilk olarak Duvarcılık Zanaatına Başlandı." Euclide de aynı şeyi Mısır'da icat etti ve öğretti; yıllar sonra Kral Athelstan'ın zamanında İngiltere'ye getirildi. Bu iyi kral zanaatı çok sevdi ve birçok kule, salon, çardak ve tapınak inşa etti. Ancak zanaattaki birçok kusuru fark ederek bunları düzeltmeye karar verdi ve tüm lordları ve avamlarıyla birlikte İngiltere'deki tüm duvar ustalarını içeren bir Meclis topladı ve "Onbeş Makaleyi oraya getirdiler ve Onbeş Noktayı oraya yazdılar." Sanat. I. Efendi adil ve dürüst olmalı ve arkadaşlarına erzakın fiyatına göre ödeme yapmalıdır; ne işvereninden adamlarına ödediğinden daha fazlasını talep eder ne de her iki taraftan da rüşvet alır. II. Her duvar ustası, hastalık nedeniyle engellenmediği sürece, nerede yapılırsa yapılsın genel cemaate veya Meclise katılmak zorundadır; aksi takdirde, Zanaat'a itaatsiz ve yalancılıkla dolu sayılacaktır. III. Yedi yıldan az bir süre için çırak alınmamalıdır, çünkü daha kısa sürede işini ne işverenin ne de kendisinin kârı için öğrenemez. IV. Hiçbir köle çırak olarak alınamaz. Aksi halde efendisi onu locanın dışına çıkarabilir ve büyük bir kargaşaya yol açabilir, çünkü tüm duvarcılar arkadaşlarının yanında duracaktır. Bu nedenle çırak, ustanın kendi derecesinden alınmalıdır; ama eski zamanlarda onun yumuşak kanlı olması emredilmişti ve büyük lordların oğulları bile bu geometriyi benimsemişlerdi.

--- SAYFA 403 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 379 V. Çırak yasal doğumlu olmalı ve hem zihni hem de bedeni sağlam olmalıdır: "Böyle kana sahip kusurlu bir adam için, Zanaatı çok az iyi yapmalı. Sakat bir adamın hiçbir gücü yoktur, İnşallah, geceden çok önce bilinecektir." VI. Usta, işvereninden çırak için mükemmel işçi için aldığı ücreti almamalıdır. Bununla birlikte, çırağın zamanı dolmadan önce bilgisi arttıkça maaşı da orantılı olarak artabilir. VII. Usta ne aşk ne de para için bir hırsızı, bir cinayeti veya kötü şöhretli birini giydirmemeli, beslememeli veya barındırmamalıdır; bunların hepsi Zanaatı Utanç verici hale getirecektir. VIII. Usta, adamlarından herhangi birini beceriksiz bulursa, onu kapatmalı ve onun yerine başka birini almalıdır, "böyle bir el, Zanaat'a kısa bir ibadet olacaktır." IX. Usta bitiremeyeceği hiçbir işe girişmemeli, temelin ne çökecek ne de çatlayacak şekilde attığını görmelidir. X. Hiçbir duvarcı ustası, ilk inşaatçının beceriksizliği nedeniyle iş kötüye gitmediği sürece, on poundluk cezayla bir başkasının yerini almamalıdır. Bu "ilginç Zanaat"ın her noktasında masonların kardeş gibi bir arada yaşaması gerekmektedir. XI. Hiçbir duvar ustası, hatayı düzeltmek için deneyler yapma amacı taşımadığı sürece gece çalışmayacaktır. XII. Hiçbir mason aşağılamamalı. Bir başkasının çalışmasını övmeli, yanlışsa bunu nasıl düzeltebileceğini ona özel olarak tavsiye etmelidir. XIII. Çırağa işin her dalı öğretilmeli ve yeteneğine uygun bir işte çalıştırılmalıdır. XIV. Usta, elinde çeşitli işler olmadığı sürece, onlara mesleği öğretmek için çırak almamalıdır. XV. Çırak, efendisinin dostu olmalı, asla başkası uğruna onu aldatmamalıdır; Yanlış bir davada arkadaşlarının yanında yer almazlar ve yalan yere yemin etmezler. Bu On Beş Nokta da aynı şekilde yukarıda adı geçen Meclis'te kararlaştırıldı: I. Mason, nereye giderse gitsin, Tanrı'yı, Kutsal Kilise'yi ve mason arkadaşlarını sevmelidir.

--- SAYFA 404 ---

THE GNOSTICS AND THEIR REMAINS. 380 II. The mason must work as truly as he can upon the work- day, and so deserve his pay upon the holy day. III. The prentice is on no account to divulge any trade secrets. " This Third point it must be special, Let the prentice know it well, His master's counsell he keep and close, And his fellows', by good purpose; The secrets of the chamber he tell to none, Nor in the lodge whatever is done. Whatever thou seest or hearest them do, Tell it no man wherever thou go. The counsel of hall and eke of bower, Keep it well in great honour, Lest it should bring thyself to blame, And bring the Craft into great shame." IV. That no mason be false to the Craft nor maintain his cause against it: neither do prejudice to master nor follow, and that the prentice stand in awe. V. The master must take his wages, whatever ordained him, without disputing. The master, if unable to find them work as before, to give them warning in the forenoon. VI. If any dispute or quarrel arise amongst the masons, the master must make them put off the settlement thereof until the next holy day; and not allow it to be settled npon a work- day, lest it should hinder the work in hand. VII. Not to lie with thy master's or fellow's wife or concnbine under penalty of serving another seven years of prenticeship. VIII. If thou hast taken any job under thy master, be a faithful middleman between thy master and thy fellows. IX. When the fellows have a common chamber then they must take the stewardship in turn, week by week. All victuals to be paid for as received, and regular accounts to be kept of the common expenses. " Of thy fellows' goods that thou hast spent, When, and how, and to what end, Such accounts thou must come to When thy fellows would thou do." X. If a mason lives amiss and is false to his work, he must, without favour, be convened before the Assembly, and punished

--- SAYFA 405 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Eski emredilen kanuna göre 381: veya duruşmaya gelmeyi reddetmesi durumunda mesleğinden vazgeçmesi gerekir. XI. Yetenekli bir duvarcı, arkadaşının bir taşı kestiğini görürse ve muhtemelen kendi cehaleti nedeniyle onu bozarsa, ona adil sözlerle tavsiyede bulunmalı ve ona, çalışırken utandırmaması için onu nasıl düzeltceğini öğretmelidir. XII. Efendiler ve arkadaşlar, soylular, kasabalılar ve ilçenin Şerifi ve kasabanın belediye başkanının hazır bulunmasıyla, Mecliste kararlaştırılacak her şeyi tüm arkadaşlarınıza karşı uygulayacaksınız. aynı şeye itiraz etmeye hazırsanız. XIII. Duvarcı, hiçbir zaman hırsız olmayacağına ve hırsıza yataklık edecek herhangi bir ücret ya da ödül almayacağına yemin etmelidir. XIV. Meclis dağılmadan önce herkes efendisine, arkadaşlarına, krala ve orada bulunan herkese yemin etmelidir. Ayrıca herhangi bir kanuna aykırı davranan herkesi bulup Meclis huzuruna çıkarmaları gerekir. XV. Ve eğer suçlu bulunurlarsa, Zanaattan vazgeçeceklerine dair yemin etmelidir: "Ve bu yüzden duvarcılık sanatını reddetmelidir ve bir daha asla kullanmayacaklarına yemin etmelidir." değişiklik yapmayı kabul etmedikleri sürece. Direnmezlerse şerif, kralın rızası için onları hapse atacak ve mallarını ve menkullerini kralın kullanımı için alacaktır. Kurultayın her yıl veya en az üç yılda bir yapılması zorunludur. Zanaatkarların ve tüm büyük soyluların, tüm ihlalleri düzeltmeleri ve Kral Athelstan'ın Anayasalarına itaat edeceklerine yemin etmeleri için aynı noktaya gelmeleri gerekiyor; ve özellikle de krala, her yerde duvarcıların yanında olması ve aynı kanunları uygulaması konusunda cesur bir ricada bulunmak. Bunu, dini ve ahlaki görevlerin yanı sıra arkadaşlıkta görgü kurallarını anlatan bir el kitabı olan 'Ars Quattuor Coronatorum' takip ediyor. İmparator, "Dört Üstat'a - yeryüzünde olabilecek en iyi Masonlardı, aynı zamanda Gravürcüler ve heykel yaratıcılarıydılar", diye İmparator tarafından tapınılacak bir put yapmaları emredildi. Reddetmeleri üzerine onları önce hapse attı ve işkence etti, en sonunda da idam etti. Bunlar "Quattuori"

--- SAYFA 406 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 382 Coronati" ve festivalleri Tüm Azizler'den sonraki sekizinci güne denk geliyor. Nuh Tufanı'ndan yıllar sonra Babil Kulesi inşa edilmeye başlandı. Nebuchadnezzar'ın emriyle, başka bir tufan durumunda sığınacak yer olarak yedi mil yüksekliğe kadar inşa edildi. Ancak bir melek, onun gururunu cezalandırmak için tüm inşaatçılara dil karışıklığıyla vurdu. Bundan sonra Öklid geometriyi öğretti ve bilginlerine aşağıdaki kuralları verdi. Kilise. - İçeri girerken kutsal suyu kullanmak: diz çökmek, asla oturmamak, ayakta durmamak, ses çıkarmamak ve konuşmamak, her gün dua etmek, ayine katılmak, ancak isteyken ayin zilini duyduktan sonra belirli bir duayı tekrarlamak. - Bir lordun huzuruna çıktığınızda, şapkayı veya başlığını çıkarmak veya teklif edene kadar tekrar takmak; çenenizi kaldırın, yüzüne tatlı bir şekilde bakın; Beylerin arasında bir salona girdiğinizde, doğuştan ya da becerinizden dolayı küstah olmayın: "Girdiğiniz salonda ya da odada, insanı iyi davranışlar yapar." Ete oturduğunuzda ellerinizin temiz ve bıçağın keskin olmasına dikkat edin: ekmeği ve eti yemeye hazır şekilde kesin. İbadet eden bir adamın yanında oturuyorsanız, önce onun kendine yardım etmesine izin verin. Ellerini temiz tut, burnunu silmeyeceğin peçeteye bulaşma; masada dişlerini karıştırma; ağzınızda bir şey varken içmeyin, çenenizi bardağa çok fazla batırmayın, içerken komşunuzla konuşmayın. "Parlak hanımların arasındaki bölümde, Dilini koru ve görüşünü harca." Ne neşelenmek ne de medet için kendi meselelerinizden bahsetmeyin. Yalnızca eşitlerinizle oynayın. İbadet eden bir adamla karşılaştığınızda mutlaka şapkasını taktığınızdan emin olun; onun biraz gerisinden yürüyün; konuşmasını asla kesmeyin; Cevaplarınızda kısa ve adil olun, vb. "Öyleyse İsa, lütfuyla, sana hem akıl hem de alan versin, bu kitabı okuyup okuman için, Cennet seni med olarak kabul etsin. Amin! Amin! O halde modla! Öyleyse hepimiz par charité diyelim.

--- SAYFA 407 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 383 Genel zekaya sahip herhangi bir okuyucu, masonluk hakkındaki bu en eski belgenin yazarı olan iyi kalpli rahibin, ister dini ister siyasi olsun, gizli bir amaç için kurulmuş gizli bir topluluğun sahibi olmak gibi bir düşünceye sahip olmadığını anlayacaktır. Athelstan Anayasalarından kopyaladığını iddia ettiği kurallar, modern Sendikalarınkiler kadar açık sözlü ve gerçekçidir; ikincisinden yalnızca gösterdikleri daha geniş sağduyu ve dürüstlük karışımıyla farklılık gösterir; tüm bunlar, öngörülü Chesterfield tarafından ortaya konduğu gibi, iyi bir toplumdaki davranış talimatlarıyla tamamlanır. "Locanın sırları" açıkça, iş çıkışı lojmanlarda duvar ustaları arasında tartışılan ticaretle ilgili konulardan başka bir şey değildir ve bunların yabancılara açıklanması pek uygun değildir. Ve bu Anayasaların tam olarak ortaya koyduğu sorunun en temel noktasına gelecek olursak, "Meclis", yalnızca Özgür ve Kabul Edilmiş Kardeşler tarafından düzenlenen gizli bir bölüm olmaktan ziyade, aslında ülkenin şerifinin ve toplandığı şehrin belediye başkanının başkanlık etmesi gerekmektedir! İnşaat ticareti ile ilgili tüm konuların çözümlenmesi amacıyla; aslında o zamanlar "İş Ağırlığı" olarak adlandırılan şeyden başka bir şey değil. İncelemenin ilginç bir özelliği de aynı "Anayasaların" Kral Athelstan'a atfedilmesidir. Bu beyanın güvenilir bir geleneğe dayandığını kabul etmek için çok iyi nedenler var. Sakson Prensi, zenginliğe veya dekoratif mimariye veya herhangi bir tür binaya yatkınlığa sahip ilk İngiliz hükümdarıydı. Babası Yaşlı Edward ve teyzesi "Mercia'nın Hanımı" Ethelfleda, Sakson soyunun başlıca şehirlerinin çevresine taştan surlar inşa eden ilk kişiler olarak kaydedilir. Bundan önce Saksonların, diğer tüm Cermenler gibi, ahşap yapılardan başka inşaat yapma fikri yoktu; taş ustalarının, imparatorluğun çöküşünden sonra zayıf bir varlığını sürdürdüğü (burada alıntı yapmak gereksiz olan çok sayıda referansın kesin olarak gösterdiği gibi) isteyen tüm taş ustalarının Fransa'dan getirilmesi gerekiyordu; bunun korunması, zenginlik içinde büyümeye devam eden Kilise'nin himayesi sayesinde oldu ve

--- SAYFA 408 ---

THE GNOSTICS AND THEIR REMAINS. 384 power in proportion as the Roman authority died away. The simplicity of the Constitutions in prescribing the convening of mere craftsmen under the presidency of the sheriff and mayor, betokens a truly Saxon state of society, and moreover a time when these masons were actually working-men. Under the Normans, regular architects (in one sense) first appear as the "Masters," who were almost invariably churchmen. Further- more, the prohibition against taking a "bondman" for pre- tice unmistakably betokens the same early period, when domestic slavery, not mere villanage, was recognised by law: the Norman legislation makes no such distinction of bond and free. Aubrey indeed quotes the authority of Dugdale that "the Fraternity of Adopted Masons," having signs and passowrds for the purpose of mutual recognition, owed its origin to a company of Italian masons, who in Henry III.'s time obtained a patent from the Pope to go about Europe, building churches. But the absurdity of this statement is manifested by a single fact: when the Italians of that period wished to erect any important edifice, so far from being competent to do so for other nations, they were forced to call in architects from Germany and France. To give a few decisive examples as regards the wealthiest and most polished states of that country;—Pisa employed Guglielmo il Tedesco to plan her celebrated Campanile; Florence, Lapo, alias Jacopo il Tedesco, father of Arnolfo (who had already gained high reputation by the triple church he had built at Assisi from the Franciscans), to construct their bridge "Alla Carraia," the Bargello or Townhall, several churches, and to drain the Piazza Grande. Even a century later the Visconti were obliged to employ German architects to design the Dumon at Milan. It is true Henry III. had in his pay one Peter "civis Romanus," but only in the capacity of a decorative artist, for the mosaic work at the Westminster Shrine. But in truth, during the entire Gothic period, architecture, as a national art, may be said to have been extinct in Italy, the grand centre of the art then being established in the very middle of France. All this evidence goes to show that our Freemasons have no

--- SAYFA 409 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Aynı adı taşıyan ortaçağ loncalarıyla gerçek ya da geleneksel bir ilişki var; bu onların büyük bir şevkle sürdürdüğü bir iddia. İkincisi, her kişinin düzenli bir çıraklık eğitiminden sonra ve bazı ülkelerde hala devam eden geleneğe göre, yeterliliğini kanıtlamak için bir deneme parçası üretmesinin ardından Lonca'dan "bağımsız" kabul edildiği ve aynı loncanın üyeleri arasında "kabul edildiği" gerçek işçilerden oluşan şirketlerdi. Törene eşlik eden hesaplamalar gerçekte eski Masonlarla modern Masonlar arasındaki tek benzerlik noktasıdır. 1884 için 'Anıtsal Bülten', s. 34, bu markaların şimdiye kadar yayınlanmış en kapsamlı koleksiyonunu (altı sayfa) veren "Lea Signes de Tachorons sur les remparts d'Avignon" adlı bir anı kitabı içerir. Burada tek harfler veya Trion harfleriyle göründükleri Roma döneminden kalma izleri sürülebilir. kısaca, orta çağ ve modern zamanların gerçek Mason İşaretlerine kadar. Birçoğu inşaatta kullanılan araçları açıkça temsil ediyor. Bu işaretlerden bazıları ve Avignon'dan gelenlerin çoğu Lichfield'in "Bafometik Tableti"nde tanınmaktadır; Sonuçta bu, modern bir sahtekarlık değil, on yedinci yüzyılın bu tür segli'lerinin gerçek bir kaydı olabilir.*

Gördüğümüz gibi, Orta Çağ Mason loncası, Marangozlar, Kordoncular veya Terziler loncalarından daha gizli bir topluluk değildi. Gerçekten ilk adı geçenlere ait olan her adam (ve Zanaat'a ait olan ve gerçekten de gizemli bir eskilik havası taşıyan tek şey budur), kabul üzerine ona bir işaret (veya şifre) verilmişti ve bunu, malzemelerinin onaylananlar için ona ödeme yapan, ancak kendi hatası nedeniyle şımarık olanların maaşlarını kesen usta duvarcı tarafından incelenmesi gereken zamana karşı, işini arkadaşlarının işlerinden ayırmak için giydirdiği her taş (hala uyulan bir kural) koymak zorundaydı. Benzer şekilde, her "Zimba Tüccarı" ait olduğu zimba kasabasının işaretini, mührünün veya ticari markasının üzerine adının baş harflerini ekledi. Ancak bu sonuncusu * Erken tarihlerinden dolayı hepsinden en ilginç, yakın zamanda Dr. Freshfield tarafından Archæologia, Vo. 50, Bölüm I.

--- SAYFA 410 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 386, ana hatlarıyla hemen hemen aynı olan, Edward III tarafından atanan İngiltere, İrlanda ve Galler'deki on beş kasabanın her birini gösterecek şekilde çeşitli şekillerde değiştirildi. İnşaatla ilgili tüm Orta Çağ belgelerinde, "Hür taş ustaları" adı yalnızca kesme taş işçisini ifade eder; duvarın gövdesini moloz veya paçavradan yukarı çıkaran aşağı düzeydeki işçiye "Kaba duvarcı" adı verilir. Son olarak, çok kafa karıştırıcı bir soru ortaya çıkıyor: Eğer Masonlarımız eski localar ve loncaların kesintisiz bir hattının meşru mirasçılarıysa, nasıl oldu da Gotik mimarının tüm ilkeleri bir yüzyıldan daha kısa bir süre içinde tamamen kayboldu? Ancak, birbirinden en geniş şekilde ayrılmış bölgelerden derlenen pek çok koleksiyonun yayınlandığı markalara geri dönelim. Tarihleri gerçekten ilgi çekici ama aynı zamanda da belirsizliklerle dolu; "res alta nocto et caligine mersae." Bunların çoğu geleneksel ve en eski çağlara kadar uzanır; Fenike* ve Yunan binalarında (aynı zamanda en eski zamanların vazoları ve madeni paralarında) ve tüm ortaçağ mimarisinde daha da bol miktarda ve çeşitlilikte bulunur. Bu işaretler başlangıçta dini sembollerdi ve birçoğu kast işaretleriyle aynıydı; bu sayede bugüne kadar ilgili Hindu tanrılarının takipçileri birbirlerinden ayırt ediliyordu. Bu dini önem aynı zamanda Stonehenge'in lentosu ve Newton Stone, Aberdeen gibi Kelt anıtlarında ve çok sayıda Galya sikkesinde de görüldüğünü açıklamaktadır; ancak yüzyıllar boyunca, izlenebildiğinden çok daha geriye giderek yozlaşarak cahil mekaniğin basit imzalarına dönüştüler.† Bu ilginç noktayı açıklamak için şunu ekleyeceğim: * En ilginç örneklerden biri, G.D. Tapınak Duvarı'nın ikinci sırasındaki taştır. Kudüs, Ocak 1869'da keşfedildi. Üzerinde derinden kesilmiş iki işaret ve H var. Kırmızı boyalı diğer işaretler Fenike harflerini andırıyor. Deutsch, antik malzemelerden inşa edilen eski Sidon Kalesi'nin duvarlarında buna benzer pek çok şeyi denetledi. Bunları sayı olarak değerlendiriyor; 9'a birlik dikey çizgilerle, 10'a kadar yatay çizgilerle, 20'ye iki paralel vb. temsil ediliyor. Bununla birlikte, Tapınak Duvarı'nın temelini Süleyman'ın mimarlarına atfetmek gülünçtür; duvarın yukarıdan atılan üç metrelik çöpün içinden kesilmesi gerçeği, bunun şehirde yerleşim kurulduktan çok sonra yapıldığını ve dolayısıyla Agrippa'nın işi olduğunu kanıtıyor. † Eski sisteme bir iyileştirme getirenler, yani her işaretin tek sayıda uçla bitmesi zorunluluğunu getirenler.

--- SAYFA 411 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Görev gereği Stonehenge'deki son keşiflere öncelik veren özlü sembolizmin* en dikkate değer örneklerinden birkaçı. İşaret, sözde sunağın üzerinde uzanan düşmüş kütüğün üzerine kesildi. Dokuz inç uzunluğundadır ve açıkça tanımlanmıştır ve çapı üretilen bir yarım daire olarak tanımlanabilir, kendi uzunluğu ters ve açık ikinci bir yarım daire ile sonlanır ve Roma harfleri L, V ile birleştirilir; aslında bir sigla veya nota scriptoria görünümüne sahip. Bu nedenle markanın görünümünde LVCIUS imzasını çağrıştıran bir şeyler vardır. Bilge Stukeley bu yazıyı keşfetmiş olsaydı, tartışmasız onun gücüne dayanarak tüm dokuyu masallarda çok ünlü olan İngiliz Lucius'a atfederdi. Bununla birlikte, moda olan şüpheliğimiz bu en saygıdeğer "duvardaki el yazısının" gerçekliğine bile karşı çıktığı da gizlenmemelidir. Dr. Thurman, bir yabancıнын mührü kestiğini kendi gözleriyle gördüklerine dair yeminli beyanda bulunmaya hazır üç güvenilir tanığın peşine düştü.† Ancak, ustalıklı sorulan yönlendirici sorular aracılığıyla, Stonehenge'in dikilmesinde hazır bulunan aynı sayıda "kırsal genç"in ifadesini elde etmek aynı derecede kolay olacağından, işaretin gerçekliği (konfigürasyon açısından çok modern olmayan) bana hiç de öyle gelmiyor. Ölçü reddedildi. Newton Grange, Drogheda Mağarası, Routh Linn, Old Berwick, Doddington Moor, Northumberland'deki taşların üzerinde sembolik figürler, spiraller ve ilginç daireler bulunur; Uzun Meg, Cumberland. İkincisi Archæological Journal'da yayınlandı, xix. P. 78.‡ Ancak gerçek Kast işaretlerine geçelim. Mısırlı rahiplerin üç tarikatını ayıran rozetlerin * Düzenli Masonların işaretlerinin, altıncı yüzyıldan önce inşa edildiği bilinen Sarnath'taki Budist binalarının büyük kesme taşları üzerinde görülebildiğini belirten eski yazarlarda bunların kullanımına tesadüfi bir gönderme buluyoruz; ve aynı türden daha fazlası, komşu Benares'teki Brahman yapılarına dahil edilmiş olarak hala izleri sürülmekte olan aynı dine ait yıkık binalarda bulunmaktadır. Shering, 'Hinduların Kutsal Şehri.' † Taşın, hava koşulları nedeniyle en iyi keskiyi bile çevirecek kadar sertleştiği unutulmamalıdır! ‡ Mason markalarının listeleri aşağıdaki eserlerde yayınlanmıştır: İskoçya için 'Archæologia' (1845), Prof. Chalmers tarafından; İşaretler

--- SAYFA 412 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 388 başlık güneşi simgeleyen Θ idi; T sonsuz yaşam; ve Δ zevki. Hindularda eşkenar üçgen Mahadeva'yı, yani Şiva'yı, yani Ateş'in kişileştirdiği elementi simgelemektedir. Aynı rakamın ters çevrilmesi Vishnu, Su anlamına gelir. Birbiriyle kesişen ikisi Şerkun'u veya altı noktayı oluşturur; yani iki unsurun bir arada olması. Bir eşkenar üçgenin kenarlarının bir kenar uzunluğunda bir çizgiyle ikiye bölünmesi ve söz konusu çizginin her ucundan üçgenin her ayağına çizgiler çekilmesiyle yapılan, Şiva ve Brahma'nın (beş başlı ikinci tanrı) simgesi olan beş köşeli şekil, daha sonra ünlü "Süleyman Mührü" oldu. Aşağı İmparatorluk'tan kalma Siviş mezarlarının üzerine yedi kollu şamdanla birlikte işlendiğine göre, bu ismin çok eski zamanlarda alması gerekir. * Hindular hala bu figürün erdemle dolu olduğunu düşünüyor. Benzer şekilde, bina Muhammed eseri olmasına rağmen, Agra'daki Kalenin kapısının her iki yanında büyük ölçekle Şerkun kazınmıştır. Puru, bir nokta Tanrı'dır; kendi kendine var olan. Bir daire, Brahm, sonsuzluk. Dolayısıyla bir daire içindeki üçgen, Birlik içindeki Üçlü Birliğin amblemidir; ve bir üçgenin içine yazılan daire bunun tersidir. Kadın Prensibi Sacti'ye tapanlar, kutsal vazolarını bir çizgiyle ikiye bölünen dik açıyla işaretlerler; ve benzer şekilde İsis'e tapanlar bunu onun ayinlerinde gerekli olan kabı işaretlemek için kullanıyorlardı. Ancak Vishnaiva'lar aynı nesne için harika bir canlılık ve yayılma sembolüne sahiptirler: Çünkü Yunan sikkeleri ve vazolarında, Newton Stone, Aberdeen'de, dini heykellerde eşit olarak görülür; burada "Tetragam- Brechin'de ve St. Nisian's Roll'un 1814 tarihine kadar uzanan imzaları vardır. Ditto, 1844'te G. Godwin'in bir anısını içerir: İngiltere'den (Gloucester, Tewkesbury), Fransa'dan, Almanya'dan (Köln), 'Annales Archéologiques' (1844-5), 'Signes Lapidaires', Couey, Avignon, Palais de Justice, Paris, Vincennes, Rheims, Strasburgh'dan beş levha işaret. Hepsinden en ilginç, Ouseley tarafından verilenler ('Travels', s. 82), 'bazı bilinmeyenlerin karakterleri'. İspaham yakınlarındaki Saaditalat'taki Eski Saray'ın (Müslümanlara özgü bir yapı) taşları üzerinde bulunduğu "bilinmeyen alfabe", yine de Avrupa sınıfına çarpıcı bir benzerlik göstermektedir.* Son zamanlarda keşfedilen Roma'daki yer altı mezarlarında çok sayıda örnek görülebilir.

--- SAYFA 413 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 389 maton", cahilce Γ harfinin bileşiklerinin dört kez tekrarlandığı varsayılmıştır ve sesi ve gücü, kutsal "Tetragrammaton" ya da İbranice dörtgen adı Yehova'nınkilerle karıştırılmıştır. Bu işaret tam olarak Sitala'nın sembolüdür, yedinci enkarnasyondur ve "Trithalesor" başlıklı, simyasal Trismegistus tarafından tam olarak tercüme edilen bir başlıktır: Adı Swastika'dır, bir Teslimiyet amblemidir; böylece figür Gotik terminolojide bu işaret, aynı derecede ünlü olan "Fylfot" haline gelir ve bu işaretin etimolojisi hakkında aşağıdaki varsayım yapılabilir; Swastika, ilk başta, tipik Hint teslimiyet jesti olan, Buda heykellerinin temsil edildiği şekilde benzer şekilde katlanmış olan kolları ifade eder. Aynı hiyeroglif için kullanılan Gotik isim Fylfot, uzak bir gelenek yoluyla onun gerçek anlamına bir gönderme yapıyor ve Kıvrımlı ayak anlamını mı ima ediyor? Aynı şekilde, eski Yunanlılar da onun basit biçimini Trinacria ismine çok uygun bir şekilde gönderme yapan üç yapışık bacakla değiştirdikleri zaman, onun gerçek anlamını anlamış görünüyorlar. Bu işaret, doğduğu ülkede hala bu kadar saygı duyulmasını, figürün boyandığı her yeri koruyan bir tılsım olarak kullanılmasını sağlıyor. "Gamalı Haç" ünlemi Hindular tarafından hala bir onay biçimi olarak kullanılıyor ve "Amin", "Öyle olsun."* İstifa sembolü olarak işaret, bir adam Bandy (Budist keşiş) olmak istediğinde, onun inisiyasyonu için gereken törenleri oluşturur. Bunlardan en önemlisi, Swastika'nın pişmemiş tuğlalardan yapılmış bir sunak üzerine görkemli bir şekilde dikilmesi; Çin'de Mark, icadını Buda'ya atfeden Budistlerin en katı mezhebi olan Pon'un, çağımızdan yaklaşık altı yüzyıl önce, simgesidir.

--- SAYFA 414 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 390 olgu, "kendini inkar etmenin ve çarmıhı üstlenmenin" nasıl münzevi bir yaşamı kucaklamanın anlamı haline geldiğini açıklayabilir; Çünkü Essenelerin kurumları üzerinde Budist etkisinin izleri o kadar açıktır ki, sembolün mezhep arasında ilkel kabulünü koruması muhtemelen yeterlidir. Swastika, (Hindistan'daki Budist üstünlüğünün çok uzak bir dönemine ait olan) Guzerat'ın eski Jaina krallarının mühür aletleri arasında, Yunan eserlerinde görüldüğünde Labirent olarak adlandırılan karmaşık kare figürle birlikte görülür. Diğer mezhep işaretleri, ilgili tanrıları belirtmek için yatay veya dikey olarak yerleştirilmiş üç paralel çizgidir: gerçekten Masonik görünüme sahip diğerleri tekerlek, hilal, kalp, vesica piscis'tir ve hepsi ritüel farklılıkları ifade etmek için çeşitli şekillerde değiştirilmiştir. Gnostiklerin bu sembollerin birçoğunu doğrudan Budizm'den ödünç aldıkları* ve bunlara eski Mısır aletleri stoklarını da ekledikleri, Abrasax mücevherlerinden oluşan geniş bir koleksiyon incelendiğinde açıkça görülür. Bu ithalatın kalıcı etkileri sürekli olarak en az beklenecek yerden göze çarpıyor. Bilinen en iyi MS'de. On üçüncü yüzyılın ortalarında Fransız bir tezhipçinin eseri olan (Cambridge, Trinity College kütüphanesinde) Apocalypse'in tüm süslemeleri arasında en özenli olanı, yarım sayfayı dolduran xiv. bölümün başlığıdır. Kutsallarla çevrili olan "Sion Dağı üzerinde duran Kuzu"yu temsil eder; yukarıda, Evanjelistlerin isimlerini taşıyan Dört Canavar'ın eşlik ettiği, devasa bir altın Dört Yapraklı ile simgelenen Tanrılıktır; her iki tarafta ve aşağıda altı, sekiz ve on kişilik gruplar halinde düzenlenmiş yirmi Dört Yaşlı bulunmaktadır. Quatrefoil'in içinde çapraz mavi çizgilerle çapraz bir kumaşla kaplı boş bir taht görülüyor; Bu şekilde oluşturulan her köşegende, içinde bir nokta bulunan bir daire kırmızıyla boyanmıştır. Sıradan Gotik sanatın karakteristik antropomorfizmine bu kadar zıt olan Tanrı fikrinin bu geometrik ifadesi, belki de Güney Fransa'yı hala harekete geçiren Maniheizm ruhtan ilham almış olabilir. Ancak kaynağa geri dönersek - Manes'in hocası Scythicus'un aslında Epiphanius tarafından İskenderiyeli bir tüccar olarak Hindistan'a yaptığı ziyaretler sırasında yeni fikirlerini edindiği beyan edilir.

--- SAYFA 415 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 391 Çin sistemi Yang, Erkek, Aktif, Prensip, Güneş'i, Ateşi ve Doğanın tüm yüksek fenomenlerini elinde tutar: tek olmayan sayılar ona aittir. Yn, Dişi, Pasif, Prensip, Dünya'ya, Ay'a ve çift sayılara sahiptir. Sayıların cinsiyetleriyle ilgili aynı fikir Pisagor ve ondan sonra Gnostik Marcus tarafından da öğretildi. Yang daireyle, Yn kareyle, iki Kuvvetin birleşimiyle, iç içe geçmiş iki daireyle temsil edilir; bu Orta Çağ Vehm-Gerichte'nin gerçek nişanıdır. Maonik Sembollerimizi bu şekilde kısaca fark ettikten sonra, toplumun kendisini ele almaya geçelim ve burada bu araştırma için son derece önemli bir durumu her zaman göz önünde bulundurmalıyız: Şu anda mistik bir kardeşlik halinde örgütlenmiş olan Masonlar, isimlerini ilk kuruluşlarına ait tesadüfi bir durumdan başka bir şeyden almamaktadırlar. Commonwealth döneminde, Christopher Wren başkanlığında ilk toplantıları Londra Masonlar Loncası'nın (meslek) Ortak Salonu'nda yapıldı.* Gerçek amaçları siyasiydi - Monarşinin restorasyonu - dolayısıyla halkın dışlanması ve üyelere gizlilik yemini edilmesi emredildi. Başkanlarının mesleğinin önerdiği mimarlık öğrenimini teşvik etme iddiası ve toplantıların yapılacağı yerin seçimi, mevcut hükümeti aldatmaya yönelik körlükten başka bir şey değildi. Adını, terminolojisini ve amblemini benzer şekilde yaratıldığı tesadüfi koşullardan alan bir diğer ünlü toplum olan Napoliten Carbonari'nin tarihinde tüm bunlarla ilginç bir benzerlik vardır. Wren'in arkadaşları gibi, ilk Carbonariler de mağlup edilmiş Kralcılar ve fanatik Cumhuriyetçiler, güçlere karşı ortak bir nefretle doğal olmayan bir birlik içinde birleşmişlerdi: eski Bourboncular ve kısa ömürlü "Parthenopean Cumhuriyeti"nin hayali kurucuları eşit derecede canlarını kurtarmak için dağlara kaçmak zorunda kalmışlardı; ilki, Murat yönetimindeki Fransızların hak ettiği intikamından kaçmak için, ikincisi ise Kardinal tarafından şiddetli bir şekilde zulme uğramıştı. Ashmole üyeliğe kabul edildi. O olayda hazır bulunanlar arasında astrolog Lilly, Dr. Pearson, iki Wharton, Hewitt ve matematikçi Oughtred vardı.

--- SAYFA 416 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 392 Ruffo, Napoli'de kraliyetin ilk restorasyonu üzerine. Abruzzi ormanlarında gizlenen bu çaresiz adamlar, takipten kaçmanın en iyi yolu olarak bu vahşi bölgelerin tek sakini olan karbonarilerin, yani kömür yakanların kılığına girmek zorunda kaldılar. Güçleri olduktan sonra. Düzenli bir konfederasyona dönüşen bu müstehcen ve dehşet verici kılık, üniforma olarak kullanıldı; bir kömür çuvalı üyelik rozetiydi, başkanın tahtının bir kömür ölçüsüyü ve toplantıları kural gereği gece yarısı ormanında yapılıyordu. "Sevgili" Ferdinand, üçüncü ve son kez eski tahtına sağlam bir şekilde oturduğunda, orijinal "Parthenopean" vatanseverlerden neredeyse aynı derecede çılgına dönmüş eski dostları olan Anayasallar'ı gayretli bir şekilde yok etmesi, Carbonari'nin saflarını şişirmek için binlerce sürgün gönderdi. Avusturyalılar ve onların koruyucuları olan Bourbon ve Este soyunun restore edilmiş çeşitli prenslerinden oluşan baba hükümeti sayesinde, toplum çok geçmeden İtalya'nın her yerinde dallanmalar kurmayı başardı; ve böylece günümüzde Carbonaro ve Liberal hemen hemen aynı anlama gelmeye başladı; ve İtalyan "Carbonaro"nun kömür yakma konusunda İngiliz "Mason"un inşaat konusunda bildiğinden daha fazlasını bilmemesi. Ancak bu Masonlar Cemiyeti Londra'da toplanmış ve tüm İngiltere'de şubeler kurmuş, aynı zamanda üyelere gizli tanınma araçları sunmuş ve tamamı siyasi bir amaç için olmasına rağmen, Fremasonluğun gerçek kökeninde doğası gereği siyasi hiçbir şey yoktu ve Londra'da yukarıda bahsedilen toplantı onun varlığının gerçek başlangıcı da değildi. Bu son organizasyon, başka bir toplumun, o zamanlar tam gelişme çağındaki Gül Haçlılarının özel bir amacına uyarlanmaydı yalnızca. O dönemde İngiltere'de hem astrolojinin hem de simyanın ne kadar yaygın bir şekilde geliştiğini ve Gül-Haç mezhebinin temelde Protestan kökenli olduğunu düşünürsek, bu mezhebin zaten eğitimli sınıflar arasından çok sayıda İngiliz üyeye sahip olduğu ve Oxford'un filozofları Hermetik felsefenin iki büyük ışığını, Robert de Fluctibus (Fludd) ve onun çağdaşı Eugenius Philalethes'i (Thos. Vaughan) ürettiği sonucuna varabiliriz. 1612'de doğan ikincisinin, 1749 yılındaki bir yazar tarafından, o zamanlar tüm dünyadaki aydınların başkanı olarak Nürnberg'de yaşadığı söyleniyor.

--- SAYFA 417 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 393 gün. Bu sonuncular çoğunlukla yerleşik düzenden nefret eden ateşli Kralcılardı ve Cromwell'in yeni despotizmine karşı aynı derecede sabırsız olan birçok fanatik Cumhuriyetçiyle birleşiyorlardı. Gül-Haç sisteminde Din ve Felsefe (ikincisi astroloji ve simyadan biraz daha fazlasını ifade eder) garip bir şekilde iç içe geçmişti ve birinin terminolojisi diğerinin fikirlerini ve isteklerini ifade etmek için ödünç alınmıştı. Bu hipotez, ecdad De Quincey tarafından "Hür Masonlar ve Gül Haçlılar" ('London Magazine,' 1824) başlıklı makalesinde benimsenmesi nedeniyle şiddetle tavsiye edilmektedir; burada Gül Haçlılar, zulüm nedeniyle Almanya'dan sürüldüklerinde, İngiltere'de Masonlar olarak nasıl yeniden ortaya çıktılar ve bu ismi toplantı yerlerinden başka hiçbir şeyden almadılar. Yeni isim altında mezhep, bir İngiliz kurumu olarak Kıta'ya yeniden ithal edildi. Bununla birlikte De Quincey, amacının herhangi bir politika karışımı olmaksızın tamamen dinsel olduğunu öne sürüyor ve görüşleri daha önce benim tarafımdan benimsenen ve kendisi de ilk suların illuminato'su olduğu için kesinlikle bu ikisinin en yüksek otoritesi olarak görülmesi gereken Nicolai'den şu ana kadar farklı. İkinci yazar, 'Tempel-Herren' adlı eserinde Gül-Haççılığın yükselişi ve ilerleyişinin en iyi desteklenen açıklamasını vermiştir. Kurucusu için Dük'ün sadakacısı J. V. Andrea adında Lutherci bir mistik olduğunu belirtir. Bu yüzyıldaki ikinci bilimin konumu, arka yüzlerine cıva ve kurşun (Ψ) damgalanmış sembollerle Hermetik metalden yapılmış olduklarını beyan eden mevcut madeni paraların fiili varlığından daha güçlü bir şekilde örneklenemez. Örnekler arasında Gustavus Adolphus'un (Paris Kabinesi) üç düka, Wilhem taleri, Hesse Land grave ve Erfurt şehrinin çağdaş madeni paraları sayılabilir. Bu konu Martin Reg tarafından 1867 tarihli "Anciennes Pièces Hermétiques", "Revue Numismatique" adlı anı kitabında iyi bir şekilde ele alınmıştır. † 'Gül Haçlılar: Ayinleri ve Gizemleri; Antik Ateşe ve Yılana Tapanlarla ilgili Bölümler ve İlk Çağ Felsefecilerinin Anıtlarında ve Tılsımlarında temsil edilen Mistik Sembollerin açıklamaları ile birlikte.' Yazan Hargrave Jennings, Londra, 1870. Gerçek anlamda "Masonik" bir yapım, "çılgınlığında bir yöntem" yok ama Fludd'un kitabından alınan birçok Gül-Haç (ya da daha doğrusu Kabalistik) sembol açıklamasını vermek açısından değerli. yazılar. Üstelik derleyici, benim 'Gnostiklerimi' büyük ölçüde katkılarının altına koydu ve hatta gravürlerimi, mistik değerlerini harika bir şekilde artıran çeşitli hayali iyileştirmelerle yeniden üretti. ‡ Ancak Solomon Sember

--- SAYFA 418 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 394 Würtemberg on yedinci yüzyılın başlarında. En azından bu ilahiyatçının, içinde Gül Haç'ın belirgin biçimde yer aldığı yazıları, kardeşliğin varlığını dış dünyaya duyuran ilk işaretlerdi. Ancak Andrea, astrologlar ve simyacılar arasında (başka bir deyişle, İmparator II. Rudolf'un tarihte kaydedilen "ilginç sanatlar"ın şimdiye kadar kaydedilen en büyük koruyucusu olduğu çağın zengin ve bilgili insanları) çok eski zamanlardan beri var olan sembolleri ve okült iletişim araçlarını, kendi vizyoner planının ilerletilmesinde kullanmak amacıyla ödünç almaktan fazlasını yapmamış gibi görünüyor. Bu plan, tüm Hristiyan mezheplerinin* tek bir evrensel kardeşlik içinde kaynaşmasıydı; ve, projektör, bu kadar eski ve saygı duyulan bir mekanizmayı kullanarak, kitlenin en seçkinlerini kendi tarafına çekmeye çalışarak, bilgece bir şekilde havariliğine başlamıştı. İyi niyetli meraklı, bilge Julian'ın (Am. Mart xxi. 5), sonraki her neslin deneyimiyle doğrulanan sözlerini, herkes kadar borçlu olduğu açıkça göz ardı etmişti; "Nullas infestas hominibus bestias ut sunt sibi ferales plerique Christianorum." Doğal olarak, onun evrensel kardeşlik planı, kurulur kurulmaz duman olup gitti, ancak benimsediği eski felsefe, yeni organizasyon ve coşkulu isim altında taze bir güçle çiçek açtı. Ancak daha ileri gitmeden önce, eğlence olsun diye Gül Haçlıların kendi hikâyelerini dinleyelim ve araştırmamızın konusuyla önemli bir ilgisi olan bazı doktrinlerini ve işaretlerini inceleyelim. Boyle, Gül Haçlıların kurucularının, 1387 yılında Şam'a giden, Arap Bilgeler Koleji tarafından gizemleri konusunda eğitilen, yalnızca A.C. olarak bilinen bir Alman olduğunu söylüyor. * Tam olarak aynı şema, Yahudiliğe dayalı olarak, Rusya'nın kayıp Büyük Dük Konstantin olduğuna evrensel olarak inanan, Solovt'sk'un Donmuş Deniz'deki çok ünlü "Manastır Hayaleti" Nicholas İlvin'i sürekli hapiste tutan suçtur.-(Dixon'ın 'Özgür Rusya'sı.') † Bu geleneğin içinde bir miktar doğruluk payı olabilir, bu da bir yerellik hatasına izin verir. Kahire'de Fatımi sultanlar (İsmailoğullarının hatırlanacağı üzere) bu tarihten üç asır önce vardı

--- SAYFA 419 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 395 orada kuruldu. Eve döndüğünde bilgisini az sayıda seçilmiş arkadaşına aktardı ve 1484'te öldü. Bu efsanede Suriye'nin yeni felsefenin kaynağı haline getirildiğine dikkat etmek önemlidir. 'Ruhlar Üzerine Deneme'ye göre (Bay Locke'a ithaf edilmiş, 1647) Gül-Haç İman İnancı, diğerlerinin yanı sıra, Pisagor sisteminin bu gözle görülür benimsenmesini içerir: - "Ante omnis Punctum extitit, non mathematicum, sed diffusivum extrinsicæ Monados, intrinsicæ Myriados; omnia et nihil; Est et Değil. İkinci paragrafta Clarkson* Vesica Piscis'e bir gönderme olduğunu keşfeder; bu aslında kendi merkezlerinde kesişen iki dairenin oluşturduğu bir şekildir; ve aynı nedenden dolayı Vehme-Gerichte Kardeşleri'nin gizli işareti bir zincirin halka şeklindeki iki halkasıydı. Birbiriyle kesişen üç daireden oluşan Yumurta, üst kısmında yedi üçgen ve alt kısmında da olduğu gibi Aydınlık ve Karanlığın karşıt cinleri içerir. Bu, Papaların kendilerine yönelttiği suçlamalar üzerine Manihaistlerin tapınmakla suçlandığı puttu (Clarkson, s. 20). Bu İnanç'ın "Akbaba Triformisi", hayranlıkları ısrarla Tapınakçıların suçlamasına atfedilen üç yüzlü idole rastlantısal olmayan bir yakınlık taşıması nedeniyle dikkatimizi daha da çok çekiyor - bunun gerçek anlamı "Bilgelik Evi" başlıklı çok ünlü locayı kurmakla suçlanıyor. Burada öğrenci İtaat, Tasavvuf, Felsefe, Şüphe vb. ile başlayıp Mutlak İnançsızlığa kadar dokuz dereceyi geçti. Tireli William (xix. 17), Tarikat işleri için Kahire'ye elçiler olan Cæsarea'lı Hugo ve Tapınaklı Geffroi'nin bizzat Soldan tarafından Kashef Sarayı'na götürüldüklerini ve tuhaf kuşlar ve hayvanlarla dolu, en zengin mimariye sahip sayısız avludan geçerek Soldan'ın görünmeyen "Efendi"ye ilk kez hayran olduğu en içteki salona götürüldüklerini, altın ve inciden perdelerin aniden geri çekildiğini ve burada nasıl yönetildiklerini anlatan harika bir hikaye anlatır. bu ileri gelen, anlatılamaz bir ihtişamla altın bir tahtta oturmuş, baş görevlilerinin de eşliğinde görüldü. * 'Tapınak Kilisesinin Sembolik Kanıtları. Tapınakçılar Gnostik miydi?'

--- SAYFA 420 ---

THE GNOSTICS AND THEIR REMAINS. 396 tion shall be investigated in its proper place. This same "tête d'un homme monstrueuse," image of "le Dieu qui ne meurt pas," so often mentioned in the confessions of the Knights, may be recognised beyond all mistake in the hideous head with flaring hair and beard, and eyes wide open, as if just severed from the body, placed upon a box inscribed X. P. S., which repeatedly occurs among the Rosicrucian pictures in the Diary of Hosea Lux. This MS., the most remarkable of the kind extant, or ever composed, written between the years 1568 and 1612, is full of mystic drawings, beautifully done in pen and ink, which may be either prophetic hieroglyphs, or else enshroud the arcana of some seeker after the Elixir of Life: the latter it would seem, to judge from the perpetual introduction of certain very significant emblems. The author must have belonged (as an actual Mason assures me) to a Lodge of Templars, as is proved by his use of the "hand in hand" and "foot to foot" insignia. As exhibiting the whole list of the present Masonic signs, but employed for Rosicrucian purposes, at so early a date, this Diary is of the utmost value to the history of the Order.* To quote a few of the most important embellishments of these mystic pages: the same "Baphometic" Head appears in another place set on a box inscribed with "Solomon's Seal," containing a retort: over the head is a disk, set all round dial fashion but with hearts instead of numerals; in the field is written the opposite motto "Timore et tremere." Another picture presents the Head hovering above the Ark of the Covenant, all enclosed within the outline of a heart out of whose aorta issues a naked boy bearing a flaming star and crescent conjoined. Yet more mysterious is the heart containing T over a bell resting upon a star: above all, for a crest is set Solomon's Seal; for supporters to the shield, his pillars Jachin and Boaz, flanked on the right by that King seated, on the left by a naked man standing, who pierces the heart with a long rod. Singular, too, is the man with uplifted hands, having instead of a face Solomon's Seal enclosing a retort. Other symbols ————— * Through the kindness of the present owner, Mr. J. E. Kodgkin, F.S.A., I have had opportunity to make a minute examination of the MS.

--- SAYFA 421 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Bu resimlerde sık sık bir tekerleğin kollarına uzatılmış çıplak çocuk görülüyor; veya yine bir şamdana yerleştirilmiş bir yumurtanın üzerine yerleştirilir; kanatlı hilal ile taçlandırılmış kral büstü (simyadaki en acemi acemiler dahi antimon ve cıva düzenine yapılan göndermeyi anlayabilirler): içinden ışık ışınları çıkan bir daire içeren yumurta; muhtemelen potayı simgeliyor, çünkü başka bir başlık aynı figürü bir fırının içinde, bebek metalin rahminden coşkuyla fıskırdığı şekilde gösteriyor; birbirine geçmiş bir zincirin beş halkası: bunların hepsi artık Masonların deposunda mumyalanmış olan Gül-Haç amblemleridir. Bu çizimler, verimli buluşları ve inanılmaz derecede ince işçilikleri açısından sanatsal değerlerinin yanı sıra (Lux, önemli bir bakır levha oymacısıdır), uygulandıkları dönemde hala gelişmekte olan Hermetik felsefenin resimli temsilcileri olarak son derece ilgi çekicidir. Bu tür tasarımlardan hiçbir şey, ayrıntılı uygulama ve aşılmaz gizem bakımından, müzik notalarının üzerinde duran, sağ elinde alevler çıkaran güzel bir yüzü olan bir meşale tutan çıplak kadının büyük çizimini geçemez; uzattığı sol eline bir baykuş tünemişti; Broş için göğsünde Sol'un hilal şeklindeki kafası. Bir kaide üzerine, üretken gücün en belirgin amblemini içeren uzun, uzun boyunlu bir imbiğe yerleştirilmiştir; yukarıya doğru Yaşam akışını yayan, saçları daha önce bahsedilen kalp diskini destekleyen bir demet çiçek oluşturan ve eli bir buğday demetini uzatan bir meleğin ağzına takılır. Tarlada bir mareşalin asasının üzerinde fallus şeklinde bir taç yatıyor. İlgi çekici bir diğer çizim ise tüylü bir kürk şapka takmış, boynuna G.A.'nın mücevheri gibi yazılı bir kolye takan ve yine bir insan ayağının asılı olduğu bir adamın portresi; sağ eliyle X.A.P.'yi çevreleyen üç parçaya bölünmüş bir hilali işaret ediyor, sol eliyle güçlü bir çekicinin başının üzerinde duruyor. Yukarıda alıntılanan makalede De Quincy, Würtemberg'den Simon Studion'un 1604 yılında yazdığı "Naometria, seu nuda et prima Libri intus et foris scripti Expositio, et Prognosticticus" başlığıyla yazılmış bir el yazması çalışmasını anlatıyor. Bu, Kıyamet'e dayanan bir dizi rüya ve kehanettir: burada "Stellæ matutinæductu anno 1572 con"dan söz eder.

--- SAYFA 422 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 398 spectæ"; ve sürekli olarak Gül ve Haç getiriyor, bu nedenle onun genel olarak bir Gül-Haç olduğu varsayılıyor. Martin Luther ayrıca kendi mührü olarak Gül ve Haç'ı aldı; o zamanlar iyi anlaşılan bazı derin dinsel anlamlar, bu aletin "Tertius Elias"ın seçimine tavsiye etmiş olması gerekir. Londra Masonları, Gül-Haçlılara karşı olan bu yükümlülüklerinin yanı sıra, deyimlerinin çoğunu Lord Bacon'un, insanların zihinlerinde hala taze olan çalışmalarından ödünç aldılar; bu eserde, Arap astrologların teknik bir terimi olan "Bilgelik Evi" fikrini benimseyerek, deneysel felsefenin geliştirilmesine ve bilimin ilerlemesine adanmış bir "Solmon Evi"nin veya bilgin topluluğunun kurulmasını önerdi. Bu felsefi ve kralcı entrikacılar, işlemlerinin gerçek doğasını gizlemek için, kardinaller toplantılarını Bacon'un belirlediği kurallara ve günümüze kadar titizlikle sürdürdükleri aynı tören ve terminolojiye göre yürüttüler. Masonluğun yakın zamandaki ve İngiliz kökenine ilişkin nihai ve açıklayıcı bir kanıt, Londra'daki ana Cemiyetin kendi meslek dalları olan çeşitli Yabancı Locaların kuruluş tarihlerine dayanmaktadır. Parisian 1725 yılına kadar, Madrid 1728'de ve Floransalı 1733'e kadar kurulmamıştı. Ancak Fransa ve İtalya, gerçek duvar sanatının doğduğu yer ve bu sanatın tüm görkemiyle yeniden canlandığı yerdi. Dikkat edilmesi gereken bir başka önemli gerçek daha var: Gül-Haçlılar, Parisli Masonlar arasında, onların en yüksek dereceleri (seçkin İngiliz ziyaretçilere verilen) unvanı olarak hala varlığını sürdürüyor, ancak hepsi bu mistiklerin ataları olduğunu reddediyor; zira bu gerçek, eğer izin verilirse, onların çok eskilere dayanan antik çağa dair iddialarıyla tamamen bağdaşmazdı. Bununla birlikte, kendilerine iddia ettikleri muhteşem masalsi kökenden gelen Tapınakçıların soyunun izini sürdürüklerini yüksek sesle iddia ediyorlar. Ama Andrea'ya ve Nicolai'nin ona modern Masonluğun ilk kurucusu olarak verdiği onura dönecek olursak,

--- SAYFA 423 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Onun meşhur Gül Haçı'nın, Tapınak Şövalyeleri'nin olağan rozetinden yüzyıllar önce olduğu kesindir. Tarikatın şubelerini ne kadar geniş bir alana yaydığı, tüm Avrupa'da laik halk arasında hem erkek hem de kadın çoklukları kendine bağladığı ve kendisine bağlı olduğu göz önüne alındığında, Tapınakçıların 1307 yılında bastırılmasıyla tüm geleneklerinin bir anda ortadan kaybolduğuna inanmak saçmalık olurdu.* Aslında, Fransız Masonlarının en önemli bölümü olarak Parisli Tapınakçılar, Büyük Üstatlar silsilesini kesintisiz olarak sürdürdüklerini iddia ediyorlar; dahası, o tarihten bu yana Tarikatın arşivlerini korumak. François I. bile rapor ediliyor. Tapınakçı olmakla suçlanan dört zavallı beyefendinin "Ateşli Banyo"da incelikli bir zalimlik ile diri diri yakıldığı, eğer doğruysa, bu kardeşliğin varlığını bir döneme kadar kanıtlamak için yeterlidir, ancak Gül-Haçlıların kamusal tezahüründen pek uzak değildir. Barrneul'un, Spartacus Weishaupt'un Jakobenlerinin, nesilden nesile gizli topluluklar tarafından kendilerine devredilen ve uzun süredir ertelenen intikam mirasını kraliyet ailesine ödemekten başka bir şey yapmadıkları yönündeki açık beyanına inanacak olursak, Tacitus'un güçlü benzetmesini ödünç alırsak, gerçekten de bu tür işlemlerle "semina odii in longum jaciens" oldu; son Tapınakçı'nın Philippe le Bel'e ve gelecekteki tüm krallara karşı ciddi intikam yeminini yerine getirdi. onun kişisi. Aynı I. François'nın emriyle general Almeida, Provence'ın köylerinde hâlâ pusuda bekleyen Albigenlerin kalıntılarını, hatırlanmalıdır ki, nispeten yakın bir tarihte Doğu'dan oraya nakledilen gerçek Manihaistlerin bir mezhebi olan Albigenes'in kalıntılarını o zamanlar için alışılmadık bir zulümle yok etti. Manihacılar olarak, tarihin ve mevcut anıtların da kanıtladığı gibi, karşılıklı tanınma için çok moda olan semboller ve simgeleri doğal olarak korurlardı, * Şüpheli Michelet bile şunu kabul eder: "il est mûmkûn que les Templiers qui échappèrent se soient fondus en sociétés secrètes. En Ecosse ils disparaissent tous Excepté deux. Veya, bir remarqué que les arti sîrlar mystères dans la Franc- maçonnerie sont réputés émaner d'Ecosse, et que les hautsgrades y sont nommes Ecossais." - ('Hist. de France,' iii. s. 129.) † Bana bir 'Kardeş' tarafından iletildi; keşfedemediğim tarihsel otorite.

--- SAYFA 424 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Gnosis'in tüm takipçileri arasında 400. Ve devam eden zulüm cemaatlerini düzenli gizli topluluklara dönüştürdükten sonra, bu tür mekanizmalar daha da ihtiyaç maddeleri haline geldi. Ancak tüm bu tür spekülasyonları bir kenara bırakırsak, Andrea'nın levhalarında çok dikkat çekici bir şekilde yer alan ve o zamandan beri Von Hammer tarafından 'Baphomet'in Açığa Çıkan Gizemi'nde çok özenle (çoğunlukla hatalı ustalıkla) resmedilen Gnostik sembollerini sergilemelerini açıklamak için Gül Haçlıları eski Tapınak Kardeşleri ile ilişkilendirmemize gerek yok; yine de onun yanlış yorumlanmış örnekleri bile aynı şeyi kanıtlıyor. ve Tapınakçılara karşı yapılan suçlamalarda en ağır sayılan hayranlık olması gereken 'Bafometik Putlar' (her ne kadar şüphe götürmez bir şekilde Cinque-cento tasarımı ve işçiliği olsa da), sembolik formların senkretizmiyle tamamen Gül-Haç ruhunu soluyan astrolojik ve kabalistik işaretlerdir. Çünkü bu heykellerde tek başına Von Hammer'ın ayrıntılı yapısını alt üst etmeye yetecek bir nokta var: mevcut Neşki karakterlerine göre kesilen Arap efsaneleri, onların modern üretimlerine ihanet ediyor; çünkü eğer onlar Tapınakçıların parlak zamanlarıyla çağdaş olsaydı, elbette ilkel Kufi dili kullanılmış olurdu. Ancak alev zamanında, bu aynı efsaneler tüm benzer kardeşliklerin ortak olarak benimsediği doktrinlerin kaynağına yeterince açık bir şekilde işaret etmektedir. Ancak bu son ve çok önemli noktayı ele almadan önce, öncelikle bilgili Oryantalist'in kendi teorisini desteklemek için öne sürdüğü temel argümanları göz önünde bulundurarak konuya daha rahat bir şekilde yaklaşacağız. Gerçekte amacını, incelemesinin başlığı yeterince açıklamaktadır: "Mysterium Baphometis Revelatum: seu Fratres militiæ Templi quâ Gnostici et quidem Ophiani, apostasiæ, idololatriæ, et quidem impuritatis convicti per ipsa eorum anita" (Mines de l'Orient, cilt vi.'de yayınlandı). İnceleme, kaliteli bakırla bol miktarda resimlendirilmiştir. büyüleyici heykelcikler, mimari süslemeler, mistik yazılar, vazolar ve madeni paralardan oluşan tabaklar. Tarihsel kanıtlara gelince, hipotezinin ana temeli, Suçlama Makalelerindeki bazı başlıklara dayanmaktadır.

--- SAYFA 425 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Papa V. Clement tarafından tüm başpiskoposlara gönderilen 401 Tapınakçı, vb. Bunlar - "Madde 42. Madde, quod ipsi per singulas provincias habeant Putlar, videlicet capita,* quorum aliqua habebant tres facies, et alia unam, et alique cranium humanum habebant." 54. Madde, quod aliquod caput illorum cingebant seu tangebant chordulis quibus si ipsos cingebant, circa camiciam seu carnem. "Madde 55. Quod in hac resepsiyone, singulis fratribus prædictæ chordulæ tradebantur, vel aliæ longitudinis earum." Bu kutsanmış ipe kuşanmada, Zerdüşt dini tarafından emredilen Kosti'ye çarpıcı bir benzetme vardır; bu, her Parsi tarafından inisiyasyon sırasında (yedinci yılını tamamladıktan sonra gerçekleşir) hala benimsenir ve o andan itibaren sürekli olarak gömleğin üzerine giyilir. Bu ayırt edici nişan, Pers inancının Hristiyanlaştırılmış versiyonunda Manes (kendisi bir Mecusi) tarafından muhafaza edilmesi en muhtemel olanıdır. Alıntı yapılmasına gerek olmayan diğer makaleler, doğal olmayan uygulamaların iznini ve hatta zorunluluğunu iddia ediyor. Ancak, en başından beri, kolayca inanıldığı için kanıtlanması gereksiz olan bu son suçlama, Ovid'in Yunan gizemlerinin kurucusu kabul edilen Orpheus'a ilişkin popüler geleneğin gösterdiği gibi, tüm gizli toplulukların üyelerine yöneltilmiştir. "Illetiam Tracum populus fuit auctor amorem In teneros transferre mares, citraque juventam, Ætatis breve ver et primos carpere flores." ‡ (Metam. x. 83-85). Clarkson yakın zamanda aynı soruyu çok ustaca yazdığı 'Tapınak Kilisesinin Sembolik Kanıtı Üzerine' adlı makalesinde tartıştı. Tapınakçılar Gnostik Putperestler miydi? Böyle bir gümüş kafa aslında Paris Rahipler Meclisi'nde ele geçirildi; ancak Tapınakçılar, uzun sakallara rağmen onu 11.000 bakireden birinin becerisini içeren bir kutsal emanet sandığı olarak değerlendirdiler (Rayn. s. 299). Başka bir yerde LIII rakamını taşıyan bir başkasının bulunduğu söyleniyor. Bu lanetleyici kanıtlar, soruşturmanın ilk alarmı üzerine Tapınakçılar tarafından doğal olarak ortadan kaldırılırdı. † Mobed'in veya ateş rahibinin karısı tarafından yedi iplikten dokunmuştur. ‡ "Dum Erat Juvenis Sæcularis, omnes pueri clamabant publice et vulgariter unus ad alterum, Custodiatis vobis ab osculo Templariorum." Wilkins, Kons. Britann. ii. P. 360.).

--- SAYFA 426 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 402 iddia mı?' Binaın üyelerinden ve kat planında keşfedilebilen geometrik ilişkilerden elde edilen mimari kanıtlarla Maniheizmi kanıtlamaya çalışıyor. Ancak, tarafsız bir şekilde düşünüldüğünde, bu tür argümanların pek bir önemi yoktur, çünkü (benzer bir önyargıyla) aranılırsa, hem ortaçağdan kalma hem de modern birçok başka binada bulunabilirler ve Tapınağın Kardeşleri ile hiçbir bağlantısı yoktur. Yine, teorisine yapılan ölümcül bir itiraz, bu tür "Yuvarlak Kiliseler"in, Kudüs'teki Kutsal Kabir'in kopyaları olduğu kabul edilen gerçektir; ister Helena'nın orijinal binası olsun, ister yalnızca Frank kralları tarafından yapılan Gotik bir yeniden inşa (bu daha muhtemel bir açıklama), planının planlanmasında kesinlikle Tapınakçıların etkisine maruz kalmamıştır. Dairesel kubbe şekli Helena tarafından kilisesine verilmişti çünkü antik Etrüsk döneminden kalma Roma düşüncesine göre bu form bir mezar için en uygun form olarak görülüyordu. Dolayısıyla daha geriye gitmeye gerek yok, Helena'nın kendi mezarı (Torre pignatara) ve torunu Constantia'nın mezarı için benimsendi. Hipotezini açıklamak için Clarkson, Clemens Alexandrinus'un eski Mısırlıların "Birincil Unsurları" hakkındaki ifadesini örnek veriyor ve bunların kare, aç, yarım daire, daire, oval, çizgi, dalgalı çizgi, üçgen ve haç olduğunu varsayıyor. Bunlar, buluşun Memnon'a atfedildiği yedi ana ünsüz harfi, yani karşılık gelen sesleri olan B, C, D, L, M, N, S'yi temsil etmektedir. Bu teoride herhangi bir doğruluk payı varsa, bu tür rakamların tılsımlı yazıtlara sıklıkla dahil edilmesi tatmin edici bir açıklama elde eder. Ama artık Von Hammer'ın Baphometric Putlarına ve onların figürleri ve yazıtlarına ilişkin derin yorumlarına dönmenin tam zamanı. İlk bakışta çoğunun fikrinin Romalı Jüpiter Herkül veya Silenus (bu arada, 12. ve 13. yüzyıl sanatı tarafından tamamen bilinmeyen klasik tipler) tarafından önerildiği açıktır; başları, daha doğrusu yüzleri üçlüdür, gözleri ve kulakları vücudun her yerine bolca dağılmıştır ve vücut da gezegen burçlarıyla süslenmiştir. Yazarımız bunları hiç tereddüt etmeden ortaya koyuyor.

--- SAYFA 427 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Şövalyelerin taptığı, aleyhindeki tanıklar tarafından ısrarla "une ydole avec trois yüzler" olarak tanımlanan "Yaşlı Adam"ın 403 gerçek figürü.* Aynı heykelcikler çoğunlukla yılanlarla kuşatılmış, yılanların kafalarını ağızlarında tutuyorlar veya çeşitli çarpık tavırlar içindeler, Von Hammer'ın onları Ofite gizemleriyle ilişkilendirmesi için yeterli gerekçe. Ancak bu özellik, bedeni inceleyen çok sayıda göz ile birlikte, heykeltıraşın benzer Hindu yaratımlarıyla - örneğin gök kubbenin gözlerle süslü tanrısı Indra - tanışıklığını ele veriyor gibi görünüyor. Benzer modalar Cinque-cento elbisesinde bile yerini bulmuştu; Kraliçe Elizabeth bu şekilde süslenmiş bir elbiseyle boyanmıştır. Yine bu figürlerden bazıları, dikkat çekici bir şekilde boynundan sarkıtılan Mısır Tau'sunu (maruclus, Mason Tokmağı) taşıyor. Ancak, daha önce de ima edildiği gibi, bu iyi uygulanmış canavarlıkların sanatsal kompozisyonu ve ana hatlarında her yerde göze çarpan klasik motifler, erken dönem ortaçağ sanatının tuhaf sadeliğine tamamen yabancı görünüyor. Üzerinde çok fazla durduğu üç "Vaftiz Vazoları" ya da Fontlar, en fazla altı inç yüksekliğinde, yarım kabartmalarla kaplı küçük taş kaplardan başka bir şey değil; fallik karakteri, bunların Yaşam İksiri'nin demlenmesinde kullanıldıklarına işaret ediyor gibi görünüyor. en belirgin bileşenleri. Bu kabartmalardan "Ateş Vaftizi"ni ifade ettiği açıklanan ikincisi, gerçekte Mitraik kaya tabletlerindeki "On İki İşkence"yi anımsatıyor; çünkü elinde çeşitli aletler (balta, lir, Anubis kovası) tutan çıplak bir oğlanı sergiliyor; bir başkası ise korna çalarak ocaktaki ateşi besliyor. Bununla birlikte, üçüncü vazunun dekorasyonu, Bronz Yılan'ın yukarıya kaldırılmasını temsil eden güçlü bir Yahudilik kokusu taşıyor, ancak aşağıda uzanan kadın daha çok "Car tantôt après ils alloient adorer une Idole, et pour belirli icelle idole était une vielle peau, ainsi comme tout embaumée, et comme toile polie; et illecques certès le" gibi görünüyor. Üç aşğılık ve croyance yöntemi: ve çok tatlı bir şekilde mayalanmış olanlardan uzak durun ve biraz daha iyi bir esperance için, ve aynı zamanda iyi bir şey yapın; cœur" (Mad. 3. Vie de Philippe le Bel, bölüm 66. 'Chronique de S. Denys.')

--- SAYFA 428 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 404 onu çevreleyen canlı sürüngeni okşamak, onun kucaklaşmasından korkmaktansa; ikinci dişinin Von Hammer'ın "Mete" adlı eserinin emriyle bir vazodan söndürdüğü, sıradan bir Hollanda Solmonu olarak kişileştirilen, ancak zincirleri düşüren havaya kaldırılmış elleriyle Mişkan Şamdanı, hepsi aynı ilham kaynağına ihanet ediyor. Aralarında fallusun da ağırlıklı olduğu Baküs ve yıldız sembolleri, sahanın her yerine bolca dağılmış durumda. Ancak modern harflerle yazılmış Arapça efsaneler, bu durumda, ikincideki tasarımın klasik havasıyla eşit derecede, ayık arkeologu, üç vazunun hepsinin, saltanatından bu yana bu "yazı tipleri"nin İmparatorluk Kabinesinde saklandığı baş virtüözler II. Rudolf'un saflığından beslenen Gül-Haç veya simya şarlatanlarının teçhizatının bir kısmından başka bir şey olmadığına ikna etmeye yeterlidir. Von Hammer'ın bu anıtları açıklama tarzına dair yeterli bir fikir, cinsiyeti gösterişli bir şekilde ortaya çıkan "Mete"nin (ona göre Ophite Sophia) elinde sergilenen parşömen üzerindeki Arapça yazıyı yorumlamasıyla sağlanmaktadır: "Exaltatur Mete germinans, stirps nostra Ego et Septem fuere. Tu es unus Renegantium. Reditus prwktÖj fit." Suçlama Makaleleri'nde son derece korkutucu bir figür haline gelen Bafometik idol, "Yaşlı Adamın Başı", ön yüzde görünen taçlı Osiris'ten birini hatırlatıyor; bunun dışında, stil olarak Aşğı İmparatorluk'tan kalma gerçek Gnostik tılsımlardan büyük ölçüde farklı olan, ancak daha ziyade Orta Çağ ve Arap kökenli olduklarını gösteren bir şeyler taşıyan bazı büyük yeşil jasperlerde kesilmiş olarak bulunan terminal figürü hatırlatıyor. Örneğin Rasp *, beş yıldızla taçlandırılmış "Baba Tanrı" ve birkaç barbar karakter içeren bir mücevher (No. 588) verir. Arkası, bir kare, bir küre, bir Pisagor beşgeni ve çeşitli astrolojik ve geometrik figürler. Böyle bir tılsım yakın zamanda Almanya'da açılan bir Tapınak Şövalyesi'nin mezarında bulundu. Ve burada, Masonlarımızın, Tapınakçı soyundan geldiklerini iddialarına daha iyi bir renk katmak için, onlardan sürekli olarak zamanlarının en büyük inşaatçıları olarak bahsettikleri gözlemlenebilir; * 'Ozulmuş Taşların Tanımlayıcı Kataloğu.'

--- SAYFA 429 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 405 ve çalışan masonlardan oluşan alt grubun en iyi patronları olarak. Hiçbir şey bu iddiadan daha temelsiz olamaz. Tarikat, servetini taş ve harçtan çok daha kârlı bir şekilde yatırdı ve aynı dönemin büyük manastır Tarikatlarıyla karşılaştırıldığında mimari açıdan gerçekten hiçbir şey yapmadı. Bunun kanıtı, İngiltere'deki devasa mülklere rağmen "Tapınak" için dörtten fazla kilise inşa edilmemiş olmasıdır. Yorulmak bilmeden topladığı çok sayıda örnek arasında Von Hammer, görünüşte Katolik sanatına oldukça düşman olan ve gerçekten Gnostio ve Oryantal karaktere sahip bir doğa sunuyor. Bunların arasında göze çarpanlar, daha önce anlatılan, gerçek "Sangraal"ın, ilk şövalyelik aşk romanlarında çok parlak bir şekilde parlayan mistik bardağın örneklerini keşfettiği Üç Vazo'dur; onun arayışı, Morte d'Arthur'da önerilen en yüksek maceradır; Mükemmel iffet, mucizevi kabın görünümüne ulaşmanın vazgeçilmez şartıdır. Ve gerçekte, "Mete'nin Vaftizi"nde (Gnostik Bilgelik) kullanılan bu mistik yazı tiplerinin dekorasyonu, dolayısıyla "Bafometik" unvanı, yazarımızın sözde mucitlerine karşı getirdiği suçlamalar için çok makul bir temel oluşturunuyordu. Ancak Tapınakçı kiliselerinden alınan ve burada kutlanan Venüs Mascula ayinlerine atıfta bulunduğu müstehcen heykellere gelince, bunlar, Tarikat ile hiçbir bağlantısı olmayan diğer kiliselerin oymaları arasında eşit bolluk ve utanmazlıkla bulunabilir; örneğin Paris yakınlarındaki Arcueil'de. Bu tür heykeller, ya barbar çağlarının zevkine göre, belirli bir ahlaksızlığın kınanmasını fena halde açığa vuran bir ahlaki içerir ya da bira sanatçısının acımasız mizahının köpürmesinden başka bir şey olmayabilir. Ancak bu aşırı bilge yorumcunun düştüğü en büyük hata, Tapınakçıların sapkınlığını Ophite ile özdeşleştirme girişimidir; Tarikatın kuruluşundan çağlar önce, Maniheizm'in ezici selinde yutulan Gnosis'in ilkel formu; Gerçekten de, kaynağı Suriye olan bir sel, İtalya ve Provence'ta aynı anda sarhoş edici olduğu kadar, Şövalyeler arasındaki meraklı ruhları da alıp götürmüş olabilir. Aynı zamanda büyük bir saçmalık

--- SAYFA 430 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 406 Arkaik Mâtij'in Gnostik çağlarda hiçbir zaman Sof...a, Achamoth ile eşanlamı olarak kullanılmadığını, yine de argümanında olduğu gibi kabul edildiğini görerek, büyük hipotezini bu anlaşılmasız efsanelerde kendi bulduğu açıklanamaz "Mete" üzerine inşa etti. Ve Von Hammer, Masonların topladığı işaretleri de aynı kurallara göre açıklıyor, ancak bunlar akla gelebilecek her varış noktası ve kökene sahip ortaçağ binalarında bulunan diğerlerinden hiçbir şekilde farklı değil. Konunun bu kısmını kapatmadan önce, kudretli "Baphomet" kelimesi için öne sürülen diğer etimolojiler üzerine de birkaç söz söylemek gerekiyor. Von Hammer'ın görüşleriyle eşit derecede tutarlı olan ve Bizans dilinin dehasıyla çok daha tutarlı olan bir tanesi, Valentinianus teolojisinde Barbelo'nun özel adı olan baf» MhtrÖj, "Annenin Vaftizi" olacaktır.* Bu tür Yunanca teknik ifadeler, Fransa'ya nerede ve ne kadar geç tanıtılmış olursa olsun, Maniheist ritüelinde sürdürülmüş olabilir. Başka bir açıklama Baphomet'i yapar. Behemot'un yozlaşması, yani kemikleri ibadet edenlere sergilenen altın buzağılar Opis ve Mnevis, tabutun kapağı üzerinde sergileniyordu. Daha sonraki zamanlarda Manes'in kemikleri takipçilerinin hayranlığı için sergilendi; ve G. M. Hiram'ın kiler, rapora göre, bir Tapınakçı'nın inisiyasyonunda. Carbonari Toplantılarında çok dikkat çekici bir şekilde görülen Ölümün Başı ve Tabutu ve Masonik resepsiyonlarımızda aynı türden terör makinesi olan Ölümün Başı ve Tabutunun ortaya çıkışı, kabul için adayın "GP'ye getirilmesi, zihninde istenen etkiyi yaratması mümkün olmayan o ani ve korkunç izlenimi aldığı anda ortaya çıktı: törenin, hem yeni yapılan kardeşin, hem de genel olarak Kardeşlik'in onuru ve güvenliği için iyi bir şekilde katılması gereken bir parçası." Ama etimolojiye dönelim. Visconti muhtemelen haklıydı; "Baphometa"nın, iddia makamının cahil tanıkları tarafından tekrarlanan "Mahomet" isminin Fransız yolsuzluklarından daha derin bir gizem olmadığını düşünmekte haklıydı. * Bu da onu Kurtarıcı'nın göksel annesi yaptı. † Bir cesedin bulunduğu bir tabutun üzerine konulması, beş basamaklı bir katafalk üzerinde yükseltilmesi (Clarkson).

--- SAYFA 431 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 407 Ancak her ne kadar hayalperest Oryantalist bu teoriyi yersiz ve hatta gülünç bir boyuta itmiş olsa da, yine de kanıtlanmış gerçekler, olasılıklarla birleştiğinde, önyargısız araştırmacıyı sağduyulu Raspe'nin vardığı sonuçlara razı olmaya sevk edecektir. "Basilidas'ın Gnosis'i, onun ilkelerine göre yalnızca bilinmesi ve binde bir ve on binde iki kişiye iletilmesi gereken okült bir bilimdi ve eğer Tapınak Şövalyeleri yok edildikleri sırada herhangi bir suç işledilerse, bu Gnostiklerin öğretilerini benimsemek ve sonuç olarak Kilise'nin Mesih'in insan doğası ve Teslis hakkındaki yerleşik doktrininden vazgeçmekti. Gnostiklerle birlikte onlar da, ondan yayılan ve bu dünyayı yöneten tüm Güçlerin Babası ve Yaratıcısı olduğunu iddia ettiler. Tarikatın en yüksek derecesine kabul edilirken veya inisiyasyon yaparken baf^{3/4} m'touj veya m'tioj'u, yani Bilgeliğin Vaftizini veya Tentürünü aldılar; onlara Pisagor'un Pentagon'u olan vaftizlerinin bir işareti veya simgesi sunuldu; Abraxas ya da bu mücevher gibi Sakallı Yaşlı Adam figürü ya da daha doğrusu kabul ettikleri ve itiraf ettikleri tek Yüce Varlığın temsili olan bir tür heykele ya da puta tapıyorlardı. Bahsedilen mücevher bir jasperdir (Townley): "Gnostiklere ve büyücülere göre Abraxas, Güneş veya Tanrı-Baba veya Demiurgus. Bu baş taçlıdır, uzun sakal, eller göğüs üzerinde çaprazlanmış: geri kalanı için bir Terim veya bir mumya şeklinde biçimlendirilmiştir. Alanında sekiz yıldız vardır, muhtemelen onlara bağlı olan sekiz Güce veya cennete bir göndermedir." Epiphanius. Alanda iki İbranice harf var: "Ters. Aynı Tanrı Baba veya Abraxas, aynı tavırla, bir kürenin üzerine yerleştirilmiş dört meleğin üzerinde duruyor ve onun yayılımlarını alıyor; alanda üç, kürede beş yıldız vardır. Ayrıca alanda iki İbranice harf, üç satırlık yazı vb. var." Bununla birlikte, tartışmasız ortaçağ işçiliğine ait figürler mevcuttur ve bunlar, Von Hammer'ın (onları bilseydi) kolayca tanınabilen miraslardan çok daha iyi bir yerde duracağını gösterir.

--- SAYFA 432 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Rudolf ve onun Gül-Haçlı şarlatanlarının 408'i. Caylus tarafından yayınlanan (Rec. d'antiq. v. Pl., 32) pirinç heykelcik, dar yelekli ve çoraplı (zırh altına giyildiği gibi), ancak kafası boynuzlu bir soytarı başlığıyla örtülü bir adamı temsil ediyor. Karnının üzerinde yanan bir güneş süslenmiştir; geniş bir şövalye kemeri kuşanmış, her tarafına gezegen işaretleri ve düzenli Mason İşaretleri kazınmış; bu aynı zamanda üzerinde durduğu tripodun kenarından da geçiyor. Yaklaşık beş buçuk inç yüksekliğindeki figür, her iki elini de avuç içleri üstte olacak şekilde uzatıyor ve bu ellerde muhtemelen bir sihirbaz lambası olan bir kabın desteklerinin alınması için delikler açılmış. Gövde üzerine kazınmış diğer cihazlar arasında en göze çarpanları kartal, yılan ve bir imbi destekleyen potadır. Caylus, çizimini Mısır anıtları arasına yerleştirir, ancak yazıtların böyle bir kökene yeterince güvenmemesi, eserin İran'a ait olduğunu daha iyi bir neden olmadan öne sürer. Önceki sayfalarda Maniheizm'den o kadar çok bahsedildi ki, bu garip inancın Tapınakçıların dinini nasıl etkilemiş olabileceğine dair kısa bir açıklama yapmayı gerekli kıldı. Burada ise ya düşmanların iddiası ya da modern teori var; Maniheistlere atfedilebilecek anıtlar neredeyse yok ve kendi zamanlarında çok sayıda olmasına rağmen, Konstantin ve Justinianus arasındaki dönemde Gnostisizmin tüm eski biçimlerini kendi çevrelerine çekmişler. Bu eksiklik, ne kadar aşağı da olsa sanat adına hiçbir şey üretmeyen o çağların hızla artan barbarlığından kaynaklanmaktadır. Onların yegane dini anıtları, her zalim tarafından özenle aranan ve yok edilen, çabuk bozulan malzemelere, parşömenlere, papirüslere yazılmış kutsal kitaplar, dualar, büyülerdi. Gnostisizmin kökünün kazınması, Batı'nın daha sonraki imparatorları ve Doğu'nun imparatorları tarafından, Katolik ile eşit derecede Arian tarafından hararetle bir şekilde kovuşturuldu. Bu dindar kariyerinde ilk adım, Gratian yönetimindeki Britanyalı gaspçı Magnus Maximus tarafından, Tours'lu iyi Martin'in hiç de aziz olmayan itirazlarına rağmen, Avila piskoposu Priscillian'ı ve onun önde gelen yandaşlarını idam ederek atıldı. Gaspçının cezalandırıcısı Theodosius da Maniciliği (Priscillian'ın suçu) idam cezasına çarptırdı.

--- SAYFA 433 ---

THE GNOSTICS AND THEIR REMAINS. 409 edict being the first statutable infraction of the old Roman principle of universal religious toleration. In the reign of his son, Epiphanius boasts of having brought about the exile of seventy women, some noble, through whose seductions he had himself at one time been drawn into joining the Marcosians. Such a vaunt leads to the suspicion that the renegade had saved himself by turning evidence against his fellow sectarians at the opening of the persecution. Or again, this absence of Manichean relics may be accounted for by the rigid character of the creed itself, the offspring of Magism, therefore regarding all imagery as idolatrous and sinful, a tenet latterly carried out to the fullest extent by the iconoclastic Albigenses. To come now to the second diffusion of Manicheism over Europe. In the middle of the seventh century, under Con- stans II., Constantinus Sylvanus, a native of Samosata, broached that last and most far-spreading heresy, the Paulician. The name arose from his combination of the doctrine of St. Paul with that of Zoroaster, but he had intermingled a larger proportion of the former ingredient than his precursor Manes had thought fit to do in his original theosophy. The new teacher easily united into one church the remnants of the old Gnostics, especially the Manicheans of Armenia, and the still unconverted Zoroastrians of Pontus and Cappadocia. Incessantly persecuted by the Byzantine power, their chief Carbeas founded a new capital for his sect, the impregnable Tephrike, in the mountains near Trebizond; but which was ultimately destroyed by Basil the Macedonian about the year A.D. 880. But in the middle of the preceding century, the irreligious Constantine Copronymus had transplanted a large colony of these Armenian Paulicians into the depopulated Thrace, where their numbers were largely augmented in the tenth century by a fresh reinforcement drawn from the Chalybian Hills and planted in the valleys of Mount Maemus by John Zimisces. Here their missionaries converted the neighbouring pagans, the Bulgarians, whence the sect derived a new and more odious appellation, one which in course of time from denoting heresy in religion was fixed to the branding of heresy in love. War- like and fearless of death, we find these Paulicians serving in

--- SAYFA 434 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 410 Bizans orduları, özellikle Aleksios Komnenos'un Sicilyalı Normanlar'la yaptığı savaşlarda. Doktrinlerini odak noktası olarak bu adadan İtalya'ya yaydılar; Roma ve Milano'da bile çok sayıda taraftar kazandılar, ancak daha da şaşırtıcı bir hızla Güney Fransa'ya yayıldılar. Çıkarları mezhebin ilerleyişine taban tabana zıt olan kişiler bile, açıklanamaz bir şevkle ona katıldılar; Orléans Katedrali'nin on iki kanonu Paulicianizm'i benimsedikleri için bir kerede diri diri yakıldı. Tarihlerinin geniş bir yelpazesinden seçilen bu birkaç gerçek, Tapınakçıların refah ve güçlerinin zirvesinde olduğu dönemde Manici fikirlerin yayılmasını göstermeye yeterli olacaktır. Ancak Gnostisizm, şu ya da bu biçimde, Tarikat'ın karargahında, en yakın müttefikleri ya da düşmanları olan Suriye dağlıları arasında hâlâ varlığını sürdürüyordu. Tapınakçı Tarikatı, modern görüşlere göre aranacak en son orijinal örnek olarak modellenmişti; çünkü Von Hammer burada, anayasasının nefret edilen "Suikastçılar"ın anayasasının kölece bir kopyası olduğunu göstermede başarılı oldu. İkincisinin tüzüğü gerçeği her türlü itirazın ötesinde kanıtıyor; Bunlar, 1335 yılında Moğol Halakoo tarafından başkentleri Alamoot'taki esirlerin üzerinde bulundu; bu sırada, çok tuhaf bir tesadüf eseri, Halife ve Papa, Doğu'da ve Batı'da hem modeli hem de kopyayı aynı anda yok etmekle meşguldü. Bu belgelerden, ilk Büyük Üstat veya "Dağın Prensi" Hasan tarafından belirlenen inisiyasyonun "Sekiz Derecesi" doğrulandı. Muhtemelen antik Mitra testlerinin önerdiği bu dereceler şunlardı: I. Bilgi Sınavı. II. İkna Edilebilirlik Denemesi; yani din propagandası yapma yeteneği. III. Kuran'ın ve diğer tüm kutsal yazıların doğruluğunun inkar edilmesi. IV. Sessiz ve kusursuz itaatin imtihanı. V. Dünyanın her yerinde Tarikatın Büyük Kardeşlerinin, kralliyet, papaz ve soylu isimlerinin açıklanması. VI. Bilginin tüm önceki adımlarının doğrulanması. VII. Kur'an'ın alegorik yorumu ve hepsinden

--- SAYFA 435 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 411 diğer kutsal yazı. Bu locada dini sistemlerin kurucularının hepsinin tanrısallığı aynı şekilde reddediliyordu. Dinin bilgiye giden yalnızca bir adım olduğu, anlatılarının yalnızca alegorik olduğu ve sivil toplumun ilerleyişini sergilediği gösterildi: dolayısıyla İnsanın Düşüşü siyasi köleliği simgeliyordu; Kurtuluş, özgürlüğe ve eşitliğe yeniden kavuşması. VIII. Tüm eylemlerin kayıtsız olması, bunların yalnızca Tarikat'ın iyiliği için yapıldığını kanıtlıyordu; * Kesinlikle kötülük ya da erdem diye bir şey yoktur. Görülecektir ki, bu "Dereceler"de yer alan prensip, Tapınakçılara karşı açılan İddianamelerde yer alan ana suçlamalarla aynıdır. Aynı yazar (History of the Assassins), Tapınakçıların organizasyonunun tam olarak Suikastçılarınkine göre modellendiğini ve dolayısıyla iki tarikatın her birinde çeşitli derecelerle karşı karşıya olduğunu gösteriyor. Suikastçılardan. I. Büyük Üstat veya Dağın Prensi. II. Dais-al-Kabir ya da onun yönetimindeki üç büyük genel vali. III. Dai'ler veya taşra ustaları. IV. Rerek veya papazlar. V. Lazik veya askeri kurum. VI. Fedavee veya ölüme adanmış. VII. Batinee veya gizli kardeşler, yani tarikata bağlı olanlar. Tapınakçılardan. I. Büyük Üstad. II. Üç Büyük Rahip. III. İl Başrahibi. IV. Papazlar. V. Şövalyeler. VI. Esquire'lar. VII. Hizmetkar kardeşler. VIII. Donati ve Oblati. IX. Bağlılık.† * Cizvitlerin düsturu, "örtülü itaat, ölümcül bir günahın işlenmesini de içerir." † Üyeliğin faydaları, iki veya üç inkarcı tutarındaki küçük bir yıllık ücret karşılığında elde ediliyordu. Biri

--- SAYFA 436 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 412 "Donati" ve "Oblati", Tarikat'ın kendilerine sağladığı korumanın karşılığında, ölümleri halinde tüm mallarını Tarikat'a bırakacakları ve dolayısıyla çocuk sahibi olmaktan kaçınacakları, hatta başkalarının çocuklarına sponsor olacaklarına yemin ettiler. Tarikata katıldıkları sırada evlilerse, eşlerini uzaklaştırmak zorundaydılar. Yeminin ihlali, sürekli hapis cezasıyla cezalandırıldı. "Bağlantılıların" muhtemelen Tarikatın sırlarıyla hiçbir ilgisi yoktu; onlar yalnızca ödenen belirli bir miktar karşılığında günlük geçimlerini (ortak mallarını) şirket fonundan alıyorlardı; Böyle bir düzenleme, yaşam boyu gelir ilkesinin basit bir öngörüsüdür ve o barbar zamanların gereksinimlerine takdire şayan bir şekilde uygundur. Kadim Gnostisizmin büyük unsurlarının Suikastçılar Tarikatı'nın gizli kurallarında gizlendiğinin keşfedilmesi şaşırtıcı değil; Bu tarikatın kökeni araştırıldığında sadece İsmaililerin veya Ali soyunun davasını destekleyen Perslerin bir kolu olduğu ortaya çıkar. Ancak kendisi de bir Mecusi olan Abdullah, başından beri bu İsmaililerin ortasında, Arapların zorlamasıyla Muhammediliği yalnızca ismen benimseyen İranlılardan oluşan gizli bir topluluk kurmuştu. Abdullah, eski Gnosis'in hayati dogmalarını, yani bilginin Dinin gerçek amacı olduğunu ve tüm kutsal metinlerde alegorik yorumun tek doğru yorum olduğunu telkin ederek, öğretisi altında İran'da hâlâ gizlenen tüm eski dinlerin kalıntılarını birleştirdi; aslında, yeni Maniheizt Chrysocheir'in Bizans imparatoru döneminde Tephrike'de yaptığını İran'da Halife yönetimi altında yaptı. Yavaş yavaş yeni mezhebe dahil olan İsmaililer, onuncu yüzyılda Kahire tahtına Ali soyundan bir prens yerleştirmeyi başardılar ve böylece Fatımi hanedanını kurdular. Bundan sonra, Selçuklu Sultanları döneminde ayrıcalıklı bir şekilde hizmet eden ve geri döndüğünde kardeşlerinin de yardımıyla, Alamoot tepe kalesini veya 'Akbaba Yuvası'nı (MS 1090) ele geçiren Hasan, kendisini orada bağımsız bir prens olarak kurdu ve Philippe le Bel'in tarikata karşı nefretinin başlıca nedenleri, onların reddiydi. onu bu sınıfa kabul etmek.

--- SAYFA 437 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 413'te daha önce açıklanan anayasaya göre kendi topluluğu siyasi bir yapı olarak yer alıyor. Kısa sürede bu cesur mezhepler kendilerini Lübnan'ın tüm güçlü yerlerinin efendileri haline getirdiler ve böylece Mısır Halifesinden bağımsızlıklarını güvence altına aldılar. Dürziler, bastırılmış Suikastçıların yalnızca modern temsilcileridir. Onlar gibi onlar da İsmaililerdir; görünürdeki kurucuları, kendisini Tanrılığın yeni vücut bulmuş hali olarak ilan eden, Kahire'nin Fatımi Halifesi Hakim'dir. Her zaman orada olmayan Büyük Üstadlarının şu anki koltuğunun Avrupa olduğu yönündeki fikirleri, Von Hammer'ın Tapınakçılar ile Dürzilerin gerçek ataları arasında var olan yakın ilişkiye dair teorisiyle ilginç bir şekilde örtüşüyor. Aynı Dürziler muhtemelen, Prokopius'un sadece o bölgede bir milyon sakinin yok edilmesini zulmetme azmine atfettiği Justinianus zamanına kadar Lübnan'da çok güçlü bir şekilde gelişen "müşrikleri ve Samiriyelileri" de temsil ediyor olabilir. İhlal edilemez bir gizlilik içinde korunan mevcut inançlarının hiçbir gerçek tarafı gün ışığına çıkmadı; Komşuları arasındaki yaygın inanış, onları buzağı şeklindeki bir puta tapar hale getirir ve gece toplantılarını, Roma'da Ofitlerin, Orta Çağ'da Tapınakçıların ve modern zamanlarda Masonların (kıtasal) sorumluluğuna verilenler gibi alemleri kutlamak için yapar. Başlarının İskoçya'da ikamet ettiğine dair anlayışları, Masonlarımıza verilen Almanca "İskoç Kardeşler" lakabıyla tuhaf bir benzerlik taşıyor. Bu türden bazı fikir çağrışımları, Lessing'in, Almanca Masson dilindeki "Hür Mason" sözcüğünün, sözcüğün İngilizce anlamıyla hiçbir ilgisi olmadığını, yalnızca kitleden geldiğini, bir Tapınakçı locasının özel adı olan ve aynı zamanda "Yuvarlak Masa" olarak da adlandırılan "Mason" sözcüğünü savunmasına yol açmış gibi görünüyor. Bu türetme için, Tarikatın ortadan kaldırıldığı tarihten en fazla 150 yıl sonra ortadan kaldırılmış bir otorite olan Agricola'dan alıntı yapıyor. Bu nedenle, Bolgona ve Milano'daki eski Tapınakçı binalarının hâlâ "de la magione", yani "mason" unvanını koruduğunu ekliyor; yine de, daha az keskin bir eleştirmen, burada, sağduyu açısından, İtalyanların Fransız malikanesinin yozlaşmasından daha derin bir şey keşfedemeyeceği kesindir. Haçlı Seferleri'nin ve sonuçlarının Orta Çağ Avrupa'sının zihniyeti ve yaşamı üzerindeki etkisi abartılamaz.

--- SAYFA 438 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 414 Batılı barbarların felsefe, bilim ve pek çok sanat dalındaki gerçek ustaları, önce Suriye'deki, daha sonra da İspanya'daki Araplardır. Öğrenimleriyle birlikte, öğrencilerinin başlangıçta düşündüklerinden çok farklı başka fikirleri de aktardılar. Ancak bilimleri ile gizli akideleri arasındaki bağlantı o kadar yakındı ki, gerçekte başka bir sonuç aranmasına gerek yoktu. İlkel Gnostisizm, Hristiyanlıkla karışmadan önce, Magizm'e, yani astrolojik fikirlere dayanıyordu; öyle ki, bir Gnostik anıtın bir din kavramı içerip içermediğini ya da yalnızca yıldızsal bir tılsım olup olmadığını belirlemeyi çoğu zaman zorlaştırıyordu. Örneğin, Tencer'e göre figürleri genellikle muska olarak taşınan İşaretlerin Decani'sinde, genellikle Mikail ve diğer Yahudi meleklerin isimlerinin yazılı olduğu görülür. Muhammedilik'in gelişen zamanlarında, evrensel cehaletin yayılması her yerde sorgulayıcı olmayan ortodoksluğun donuk saltanatını kurmadan önce, onun tam kalbinde (muhtemelen İran kökenli) kendilerine Sufi adını veren ezoterik bir yapı mevcuttu; bu, açıkça selefleri olan Yunan Sofo'sundan türetilmiş bir unvandı. Şimdi bu unvanın önceki Gnostiko'ya eşdeğer olduğu varsayılıyor gibi görünüyor..., ancak çok daha kibirli bir şekilde, çünkü bu "bilge" adamlar, Gnostiklerin kendi adlarıyla yalnızca "bilmeyi arzuladıkları" ilahi şeylerin bilgisine sahip olduklarını iddia ettiler. Bu arada, onların benimsedikleri ilkeler, bedenle ilgili her şeyin önemsizliği ve "Ruhani İnsan"ın yaşamının düzenlenmesi açısından Yahudi ahlak yasasının (yalnızca Demiurgus'un atanması) geçersizliği konusunda "düzenlerden nefret eden" eski Antitactae'lerin öğretileriydi. Nasıl ki Babalar, ilkel Gnostiklere karşı, her türlü sıkıntıdan kaçınmak için, yerleşmeyi şans eseri buldukları yerin yerleşik dinine açıkça uydukları yönünde sürekli bir suçlamada bulunuyorsa, Ortodoks Bizans ve Zerdüş Persler tarafından aynı şevkle zulme uğrayan Manicilerin ve Asya'nın diğer mezheplerinin, Araplarının gerçek dininin rahat kisvesi altına memnuniyetle sığınmaları da aynı derecede olasıdır. Justinianus'un saltanatını takip eden iki yüzyıl boyunca fatihler ya

--- SAYFA 439 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 415 ya Muhammediliği iddia ederek özgürlüklerini sürdürürler ya da kafirlerin genel adı altında meraklı olmayan fatih tarafından şaşkına uğratılarak eski inançlarını rahatsız edilmeden uygulamaya haraç olarak devam ederler. * "Mısır ve Suriye'deki mezhepler" diyor Gibbon, "Arap Halifelerinin gölgesinde özgür bir hoşgörüyü sahiptiler" ve bu nedenle, Haçlı Seferleri zamanına kadar kendi tuhaf kavramlarını ve geleneklerini sürdürdükleri makul bir şekilde varsayılabilir. Bu kadar uzun süren varoluşun en inandırıcı kanıtına günümüzde çok sayıda mezhepte, Şat-el-Arab'ın Mandaitleri veya Nasıralılarında ve Bassora'da sahibiz; Gerçek Gnostikler, 'Adem Kitabı'nda Manes'in inancının gerçek imajını taşıyan bir inanca sahipler ve hem Hristiyan hem de Müslüman komşuları tarafından nefret ediliyorlar. Şimdi, bu Sufiler, öğrenmenin tıp ve astrolojide (Doğulu bilgeleri Batı'dan gelen barbar istilacılarıyla dostane temasa geçiren iki nokta) ustalıktan başka pek bir şey ifade etmediği bir dönemde yalnızca İranlılar ve Suriyeliler arasındaki bilgili kişilerden oluştuğuna göre, ikincisinin, bilim ve sanatla ilgili tüm konularda kendilerine tek eğitmen olanların diğer öğretileriyle eşzamanlı olarak batını öğretileri nasıl özümsemiş olabileceğini görmek kolaydır. Artık Sufi doktrini bu büyük fikre -herhangi bir yerleşik dinin zahiri beyanı altında gizlice tutulabilecek evrensel bir öğretiye- dayanıyordu ve aslında tüm dini sistemler hakkında eski filozofların onları değerlendirdiği görüşle hemen hemen aynı görüşü benimsiyordu. Bu da Gnostik öğretide çarpıcı bir özellikti: Hippolytus, gerçekten Masonik bir dille övünen Naaseni ya da Ophites'in şöyle dediğini söylüyor: "Tüm insanlar arasında üçüncü kapıda duran ve dünyevi şehvetin kötü ruhuyla uyum içinde olan Saul gibi topraktan değil, Davut gibi boynuzdan gelen tarif edilemez duayla meshedilen tek Hristiyanlar biziz." Aynı gerçek Hristiyanlar aynı zamanda Paganizmin tüm Gizemlerini şevkle kutladılar ve yüksek bilgilerinde, bu batıl törenler altında kilitlenen tek gerçeğin tek anahtarına sahip olduklarını doğruladılar. Ve günümüzde yarı-Mecusi Abdullah ve onun yeni İsmailileri, geçen yüzyıldaki Weishaupt ve onun İlluminati'si ile güçlü bir aile benzerliğine sahiptir.

--- SAYFA 440 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Masonların, adaydan tek Tanrı'ya olan inancını beyan etmesinden başka bir şey talep etmeleriyle ifade edilen tek evrensel din iddiası, Hristiyan planının her çeşidindeki bağnazlar tarafından dindar bir dehşetle kınanmaktadır. Tek bir evrensel dinin tanınması aslında Muhammed edebiyatının ışıklarının tüm eserlerine yayılmıştır. Hariri'nin Makamat'ında, kahramanı Derviş tarafından vaaz edilen vaazlar, Tanrı ile ilgili şeylere değinildiğinde daha yüce bir duyguyla doludur - aynı konu üzerinde zamanımızın aydınlanmış din adamlarının duygularıyla sonsuz derecede daha uyumlu olan bir duygu - tek kelimeyle, bu vaazlar, yazarın çağdaşı olan gerçek Hristiyan din adamlarının herhangi bir yazısını karakterize eden (modern ifadeyi kullanırsak) her bakımdan daha Hristiyan bir ruh soluyor. Hariri ve onun gibi Müslümanlar, aralarında hala gizlice sürdürülen eski felsefenin gelenekleri tarafından yönlendirilirken, modern Hristiyanlığın ruhu, bilinçsizce de olsa, güçlü bir şekilde, farklı bir isim altında da olsa yeniden canlanan aynı etki tarafından yönlendiriliyor ve açıkça onun gerçek kaynağını küçümsüyor. Yine tüm Müslüman hükümdarların en büyüğü olan Moğol Ekber gerçek bir Sufi idi; aynı şekilde başbakanı ve tarihçisi Abul Farez de öyleydi. Modern bir Hristiyan dua kitabında, hatta onun çağında yazılmış herhangi bir kitapta, Ayeen-Akbari'nin açılış duası kadar yüce, şimdiki kavramlarımızla bu kadar uyumlu bir Tanrıya hitaben bir hitap bulmak zor olurdu. Doğu hayranlığının bu tür taşkınlarında, onların özel yasa koyucularına dair hiçbir ima tespit edilmiyor, herhangi bir belirgin mezhepsel önyargıyı ele veren hiçbir şey yok: Okuyucu, yazarın tarihine aşına değilse, hayranlık duyacaktır, ancak kompozisyona hangi inançla hükmedeceğini bilemeyecektir. Vezirine göre Ekber, "hiçbir din biçimini asla küçümsememeye veya kınamamaya özen gösterdi." Böylece, belki de farkında olmadan, aynı büyük gerçeği, evrenselin gerçek temelini kavrayan, en iyi zamanlarındaki Yunan ve Roma dininin büyük ve ayırt edici özelliğine geri dönmüştü. * Dokuzuncu yüzyılda gelişti.

--- SAYFA 441 ---

THE GNOSTICS AND THEIR REMAINS. 417

toleration, that all religious systems were but expressions of the same idea, "By saint, by savage, or by sage." Wherever, in ancient times, the principle of toleration was apparently violated, it was in cases where the rites, by their corruption, had become prejudicial to public welfare, as when the Senate put down the Bacchanalia, or Claudius the Druids in Gaul, on account of their human sacrifices; exactly as Hiero of Syracuse had made it an article in his treaty with the vanquished Carthaginians, that they should discontinue their burnt-offerings of young children to Melcarth. Hesiod's maxim, *Μῆνιν ἄνθρωποις μὴ δάμεν*, was that of his race, as well as of the Roman, and the same was the guiding principle of Akbar. From a hint dropped by his panegyrist it would almost appear that the Emperor had imbibed some slight tinge of Zoroastrian doctrine, for he remarks his particular veneration for the element of fire; and again the significant circumstance of his regulating his frequent daily prayers by the position of the sun in the heavens; and, what bears directly upon our subject, his favourite occupation was to converse with the Sufi and the learned of all nations and religions. It sounds also very odd to hear a Mohammedan grandee, like this writer, declaring that amongst the Brahmins were to be found "the most virtuous men upon earth," those very religionists in whom Akbar's successors, like Aurungzeb, could (quite according to our own ideas of what necessarily should have been his feeling) discern nothing but devil-worshippers, whom it was his bounded duty either to convert or exterminate. The constant intercourse between Syria and Europe, maintained first by the flocks of pilgrims perpetually crowding to Jerusalem, then by the Crusades, and lastly by the establishment of the Frankish kingdom in Palestine, and of the different principalities upon the coast, produced vast effects, both apparent and concealed, upon the nations of Europe, more especially those seated upon the Mediterranean. Arabian influence brightly manifests itself in the poetry of the Troubadours, half-amatory, half-mystical like its model, of a spirit differing as widely from the materialism of classic elegiacs, as does the pointed "Sara-

--- SAYFA 442 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 418. "Cenic" mimarisi, çadır direği ve perdenin önderdiği tüm biçimleriyle, çok hızlı bir şekilde yerinden ettiği devasa Romanesk'ten geliyor. Hem şiirin hem de mimarının tohumları, daha önce fark edilen nedenlerle Fransa'ya taşınmış ve karargahları Kudüs'te olan, ancak eleman ve kaynak için esas olarak Fransa'ya bakan iki büyük askeri tarikatın kalıcı kuruluşu tarafından tam canlılık içinde tutulmuştu. Çünkü Haçlı Seferleri fazlasıyla bir Fransız fikriydi ve en önemlisi hem liderler hem de askerlerdi. Bunların arasında ya gerçek Fransızlar ya da Fransa'da toprakları olan prensler vardı - örneğin Norman krallarımız. O çağlarda en çok hayranlık uyandıran kaç sanat, doğrudan Suriye'den ya da Mısır'dan ithal edilmişti! Süslü ve renkli kapların imalatı, boyalı pencerelerin imalatı, çini işleme, çelik üzerine damascening, altın sikke basımı, ipekböceği ekimi ile ilgili tüm süreçleriyle İtalyan dili, bu tarihi hala tamamen Arapça terimlerle korumuştur. secca, tazza, cameo, mantece, rocca, gala, pataca, ricamare gibi süreçler, Cenova, Pisa, Floransa gibi Akdeniz'deki büyük denizcilik şehirlerinin (Adriyatik'tekiler Bizans zevkine sadık kalmayı sürdürdüler) binalarında örneklendiği gibi İtalyan Gotiği, özellikle de onun sivil kolu, Kahire ve Rosetta'nın o zamanlar ötesinde gelişen Gotik ile hiçbir benzerliği olmayan son günlerine ait bir kopyasıdır; Doğu fikirlerinin Avrupa'ya yayılması, mevcut araştırma üzerinde çok önemli bir etkiye sahiptir, çünkü bu, Tapınakçıların düşüşünden önceki iki dönem boyunca Fransa'da Maniheizm'in nasıl benimsendiğini açıklamaktadır. Bu Tapınakçıların, Filistin'de ikamet ettikleri süre boyunca, kendi kurumlarının görünüşteki amacı ile tamamen tutarsız olan, onlara karşı kendi güçlerini korumalarına yardımcı olabilecek hoşgörünlü bir ruh sergiledikleri görülmektedir; ortak düşman, Mısır'ın Soldan'ı; aralarında bariz bir şekilde baş Gnostik, itibarlı "Dağın Yaşlı Adamı" da yer alıyor.* * Onun, dünyevi cennetine kabul edilmeden önce acemiye esrar (kenevir özü) ile sarhoş etme uygulaması, daha sonra İtalyanlar tarafından bugünkü aşağılayıcı anlamıyla kabul edilen ismi verdi.

--- SAYFA 443 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 419 Gnostisizmin ayırt edici bir özelliği, en azından Demiurgus'un iradesini en yüksek ölçüde yerine getirmek ve Maddenin saltanatını sürdürmek olarak "ruhani" olarak suçlanan insan türünün çoğalmasından dolayı kontrol beyanıydı. Yeminlerini bozulmadan korumak için benimsedikleri tuhaf yöntemler, Satürn'ün çocuklarını yutmasıyla ilgili eski masal hakkındaki yorumlarını aktaran Clemens'e veya Ofit eucharist ayinlerini anlatan Epiphanius'a atıfta bulunularak öğrenilebilir. Bu Gnosis'in başka hiçbir doktrinde Budist etkisi bundan daha açık bir şekilde izlenemez, çünkü benzer çilecilikte (tamamen kendi adına uygulanan) herhangi bir içsel değer, en parlak ve en bozulmamış gelişiminde aklın ürünü olan Yunan felsefesi tarafından asla hayal edilmemiştir. Bu saflık yapmacıklığı, ilan edilen vicdan özgürlüğünden bile daha fazla, Valentinus'tan Languedoc'un büyük havarisi Konstantinopolisli Nicotas'a kadar Gnostik ilkelerin gelişimlerinin her çağında yayılmasına katkıda bulundu. Onun Manihaist piskoposları başarılarını büyük ölçüde siyah cübbelerine borçluydular ve duyusal zevklerin tümünden, dahası, dindar dehşetten uzak durduklarını iddia ediyorlardı. Çünkü herhangi bir vaaz, insanın anlayamayacağı kadar yüksek şeyleri tam olarak açıklama vaadinin yanı sıra, dışa dönük ve gürültülü bir çilecilik mesleği yapacak ve inancının ana maddesi olarak fakirlerin yüceltilmesini ve zenginlerin kesin olarak lanetlenmesini ilan edecek olan din değiştiren sürüler elde edeceği kesindir. Çünkü kaba zihin, zor olana, sırf zor olduğu için hayranlık duyar; sonuç ne kadar kendi içinde yetersiz olursa olsun, hatta mantıksal olarak gerçekleştirilirse sonuçları toplum için zararlı olsa da; ve şehvetli zevklerden uzak durmak onlar için tüm sınavların en zoru olduğu kadar, en önemlisi de, araçları amaçtan ayırt etmekten tamamen aciz olan kaba zekalar üzerinde üstünlük kazanmanın en etkili yöntemi olan benzer bir özverinin göstergesidir. Üstelik bu tür doktrinler, sıradan ruhların doğal kıskançlığı ve açgözlülüğünde kendileri için hazır olan güçlü müttefikler bulurlar. Ülkede gerçekten yoksul olanlar büyük çoğunlukta olduğundan, bu tür dinleyiciler vaat eden öğretiyi sevinçle alırlar.

--- SAYFA 444 ---

THE GNOSTICS AND THEIR REMAINS. 420 the punishment of their betters in the next world, purely as a counterbalance to their superior happiness in this; whilst as scarcely anyone considers himself as a truly rich man, but is constantly climbing upwards towards a point that constantly recedes before him at every successive stage of his ascent, even the wealthy convert is enabled to hold the comfortable assurance that he himself continues in the category of the poor, and that the anathema is only launched against the one immediately above himself on the social ladder. In this feeling lies the true secret of the amazing success of Manicheism, its rapid absorption into itself of the earlier Gnostic forms, and above all, of the facility with which it got possession of those very regions where the Catholic Church was the most richly endowed; and where her clergy, particularly the Regular, were attracting the greatest envy by their wealth and ostentation. The Templars began their course in actual poverty, leading a doubly hard laborious life—that of monk and soldier combined. To express this poverty the original device, or common seal, of the Order, bore two knights mounted upon the same horse, the most striking exemplification of humility that could be imagined in those days of chivalry. Becoming ashamed of such a badge as they grew in power, they altered it into the somewhat similar outline of a Pegasus—such at least is the old tradition. The Winged Horse, however, may from the first have involved a more spiritual meaning, allusive to the heavenward aspirations of those initiated into the Order. And when their career was drawing to a close, amidst the wealth and luxury that drew down upon them so cruel a destruction, the brethren, no doubt through some ingenious mode of self-deception, still flattered themselves that their vows were as faithfully observed as in the very springtide of their institution. The strange and obscene* ceremonies observed on the admission of neophytes into the various secret societies that *

“Art. 26. Item, quod in receptione Fratrum hujus Ordinis, vel circa, interdum recipiens et receptus aliquando se deosculator in ore, vel in umbilico seu in ventre nudo, vel in ano seu in spina dorsi.” “Art. 29. Item, aliquando in virgi virili.” “Art. 30. Item, quod in receptione sua illa faciebant juxta eos quos recipiebant quod Ordinem non exierint.”

--- SAYFA 445 ---

THE GNOSTICS AND THEIR REMAINS. 421 flourished under the Lower Empire and in the Middle Ages are all of them no more than faint traditions of the penances, or "Twelve Tortues" that purchased admission into the Cave of Mithras. How widely diffused were these Mithraici, especially in the West, is attested by the innumerable tablets, altars, and inscriptions still remaining in Germany, France, and this country. The religion of Mithras was so readily embraced and flourished so extensively amongst all the Celtic races, in consequence of its analogy to the previously dominant Druidical religion. This affinity had struck with astonishment that sagacious observer, the elder Pliny, who must have had ample opportunity for forming a correct judgment during his protracted military service upon the Rhine. He declares (Nat. Hist. xxx. 4): "Gallias utique possedit (Magica) et quidem ad frustram memoriam; namque Tiberii Cæsaris principatus sustulit Druidas eorum et hoc genus vatium medicorumque per sanatus consultum. Quid ego hæc commemorem in arte Oceanum quoque transgressa, et ad Naturæ inane pervecta? Britannia hodieque celebrat, tantis ceremoniis ut dedisse Persis videri possit; adeo ista toto mundo consensere quamquam discordi et sibi ignoto. Nec satis æstumari potest quatum Romanis debeatur, qui sustulere monstra in quibus hominem occidere religiosissimum erat, mandi verò etiam saluberrimum." A hundred years before, Cæsar (Bell. Gall. vi. 13) had stated: "Disciplina Druidica in Britannia reperta atque inde in Galliam translata esse æstimatur, et nunc qui diligentius eam rem cognoscere volunt plerumque eò discendi causa proficia- cuntur." The subjects of study in the Druidical school were literally those of the Magian Gnosis, "Multa præterea de sideribus eorumque motu, de mundi ac terrarum magnitudine, de rerum natura, de deorum immortalium vi ac potestate disputant." For Pliny by his "Magica" understands the rites instituted by Zoroaster, and first promulgated by Osthanes to the outer world, this Osthanes having been "military chaplain" to Xerxes during his expedition into Greece. And this judgement of the Romans is fully borne out by native evidence, for Druidism (such as it appeared in its final struggle with Christianity during the short-lived independence of Britain after the with-

--- SAYFA 446 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 422 lejyonların çekilişi), birçok önemli noktada Zerdüşt doktrini ile mükemmel bir şekilde uyuşan bir dindir. Böylece, İki İlkenin ebedi varlığını ve karşılığını, İyiliğin nihai zaferini ve her şeyin Yenilenmesini açıkça öğretir. Plutarch, Gnostik fikirlerle dolu olan "Satürn'ün Oğulları Doktrini" başlıklı tuhaf makalesi "Ayın Yüzünde" adlı tuhaf makalesinde, erken dönem Druid öğretisinin çok değerli bir parçasını bize korumuştur; örneğin Manes'inkiler ve hatta Gnostik ifadeler. Manes'in kendisi de Zerdüşt bir rahip olarak işe başladı ve (Epiphanius'a göre) yeni inancını, gerçek ustası Scythicus'un Hindistan'daki seyahatleri sırasında edindiği aşkın Budist kavramları orijinalin üzerine aşılayarak çerçeveledi. O halde, eski Mitraik öğretinin bazı kıvılcımlarının, Pavlikan Havarilerinin hoş nefesiyle yeniden alevlenene kadar Batı'da fark edilmeden oyalanmış olması ihtimali yok mu? Aslına bakılırsa, modern şölen hetæria'sının prosedüründe en küçük detayına kadar parodisi yapılan korkunç antik törenin şimdi bile farkına varılabilir; Mithras Mağarası'ndaki en düşük derece olan Jerome Miles için, Tapınakçıların "Bölümün düzenlendiği evin veya kilisenin çatısına yerleştirilen bekçisi" (Mad. 101), tam temsilcisi, Masonların gizli kardinaller toplantısının kapısında nöbet tutan, silahlı adam olan "Kirici", en alt düzey yetkilidir. Zemin planı her zaman dairesel olan, ister doğal kayalardan oluşturulmuş, ister Bretagne'deki Lantef'teki son örneğinde olduğu gibi Galya-Roma duvar işçiliğiyle inşa edilmiş (Caylus tarafından tasvir edilmiştir, vi. pl 124), çok sayıda kemerle delinmiş eşmerkezli iki mahfazadan oluşan Druid tapınağı, bu noktada ateş unsuruna adanmış diğer tüm yapılarla dikkate değer bir benzetme taşır. Moloch tapınağının (Kartaca'da Davis tarafından ortaya çıkarılan), Roma Vesta tapınağının, Belh'teki Guebre ateş tapınaklarının, günümüze kadar gelen dairesel kulelerin ve Herakleios'un eserinde yok ettiği Gazacas'taki büyük Sasani tapınağının planı böyledir. tanrı. Michelet, 17. yüzyılın muazzam Şabatlarını anlatırken bu görüştedir.

--- SAYFA 447 ---

THE GNOSTICS AND THEIR REMAINS. 423 invasion. The spherical edifice within the palace containing the abominable idol of Chosroes, the image of himself, enthroned as in heaven, and all around him the sun, moon, and stars, which the superstitious king worshipped as gods: angels also had he placed standing about him like sceptre-bearers. Moreover, this enemy of God had so contrived by means of certain mechanism that drops of water should fall from the ceiling to imitate rain, and that sounds of thunder should reverberate therefrom. Our Verulamium also boasted a Mithraic temple commensurate to the importance of the place; until destroyed by the superstitious barbarian, Ealdred, eighth abbot of St. Albans, for no other purpose could have served "the very deep grotto, covered with an unbroken hill of earth, and approached by a subterraneous passage," the ruins of which were yet visible when Matthew Paris wrote. "Specus quoque profundissimum monte continuo circumspectum, cum spelunca subterranea quam quondam Draco ingens fecerat et inhabitavit, in loco qui Wurmenhert dicitur, in quantum potuit explanavit, vestigia tamen æterna habitationis serpentinae derelinquens."* The foregoing considerations seem to furnish a reasonable solution of the problem set to the archæologist in the continued existence of genuine Gnostic symbols (whether in their pristine significancy or as mere dead forms, is for the Masons themselves to judge) still paraded before us as things holy and full of meaning. Treasured up amongst the Sufis of Persia, and the dark sectaries of the Lebanon, thence transmitted to the Templars, and handed over by them to their legitimate heirs the Brethren of the Rosy Cross, these signs maintain a perpetual vitality. The famous Pentacle (Solomon's seal) of the Templars was, thinks Nicolai with good reason, the powerful symbol, prescribed in the Diagramma of the Ophites to be offered by the ascending soul to the Genius of each sphere, to extort from them free pasage to the supernal Light: "O First and Seventh One (Ildabaoth, æon of Saturn), born to rule with power, chief Word, of the pure Intelligence! Perfect Work in the sight of the Father and the Son; by presenting unto thee in this seal the sign of life, I open the gate which thy power hath closed to * Gesta Abbatum S. Albani, ed. H. T. Riley, vol. i., page 25.

--- SAYFA 448 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 424 dünyayı ve egemenlik alanlarınızı özgürce dolaşın. Bu özel mührün her tarihin mezar taşlarında sürekli olarak görünmesi için bu yeterli bir nedendir. Hinduların hala aynı figüre duydukları saygı zaten fark edilmişti. Beş noktasında, Delphic E tarafından Yunan filozofuna iletilen bu rakamın erdemlerinin aynı ifadesi yatıyor; Plutarkhos'un yorumladığı anlamda yorumlanan Beş köşeli yıldız, Orta Çağ'da her türlü yangın tehlikesine karşı kesin bir korumaydı - ne yazık ki faydasız bulunsa da! şövalyeli kullanıcıları için; Béranger'in sözü çok iyi doğrulandı: "Les hérétiques n'ont pas trouvé Onguent pour la brûlure" ve bu nedenle, varış yerlerinden bu tür sarp yapılara ve diğer birahanelere karşı özellikle duyarlı olan binalara düzenli olarak boyanıyordu. Bu son gelenek, beş köşeli yıldızın sonunda fermente içkilerin satıldığı yerleri belirtmek için nasıl ortaya çıktığını açıklıyor. Bu sembollerin aktarımına gelince, Lessing'in sadece kendi yetkisine sahip olduğumuz cesur beyanını kabul edersek sorun hemen çözülecektir (Fortsetzung des Ernst. s. 53): "Tapınakçı Locaları 12. ve 13. yüzyıllarda en yüksek itibara sahipti; ve Londra'nın kalbinde sürekli olarak ayakta tutulan böyle bir Tapınakçı Locası'ndan, 17. yüzyılda Sir Christopher Wren tarafından kurulan Fremasonlar Cemiyeti ortaya çıktı. Ancak bu saygıdeğer gelenek, tüm tanıkların en azil edilemez olanı, büyük aydın Spartacus Weishaupt'un bizzat ifadesiyle doğrudan çelişmektedir. Münih'teki St. Theodosius Locası'nda (1777'de) ilk Masonluk derecelerini aldı, ancak Masonlukta "les jeux d'une fraternité masume" dışında hiçbir şey bulamayınca anlatılamaz bir hayal kırıklığına uğradı. Yine de daha derinlerde bir şeylerin kaldığından şüpheleniyordu; ve çok geçmeden beklentileri gerçekleşti. Aynı kış, arkadaşı Cato Zwack, Augsburg'da kendisine İskoç Locaları'nın kiler de dahil olmak üzere en yüksek dereceleri veren ve ona göre kurulan tüm gizemleri açıklayan Rahip Marotti ile bir röportaj yaptı.

--- SAYFA 449 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 425 Abbé, Kilisenin dini ve tarihi üzerine. Zwack, satın almalarını Weishaupt'a iletmek için hiç vakit kaybetmedi ve Weishaupt şu cevabı verdi: "Nicomedia'da Marotti ile yaptığınız görüşmelerde yaptığınız önemli keşif bana büyük mutluluk veriyor; bu durumdan faydalanalım ve mümkün olan tüm avantajları elde edelim." Bu nedenle Weishaupt, kurduğu yeni Gizemlerde benimsediği sembolizm açıklamasıyla önceden tahmin edilmişti. Barreul, (Jacobinisme, iv. 81) illuminatistlik suçlamasının Masonluğun ilk üç derecesi için geçerli olmadığını ve bu üç derecenin tek başına gerçek, kadim kardeşliğe ait olduğunu savunanların da geçerli olmadığını ekliyor. Bu, "Gül-Haç" ın daha sonra Mason hiyerarşisindeki orijinal aşama sayısına aşılandığını ima ediyor. Karşılaştırma amacıyla, Baurrel'in, Jakobenlerin öncülleri olan İlluminati arasındaki dereceyle ilgili açıklamasını vereceğim, yani I. Acemiler. II. Minerva'nın kardeşleri. III. Küçük Aydınlatma. IV. Binbaşı Aydınlatmak veya İskoç Acemiler. V. İskoç Şövalyeleri. VI. Küçük Gizemler: Eoptæ veya İlluminati Rahipleri. VII. Naip veya Aydınlatılmış Prens. VIII. Büyük Gizemler; Büyücü veya Kral Adam. Gül-Haçlılar gibi, kabul edilen her çömez, Roma tarihinden alınan karakteristik veya mistik ismini alırdı: Daha sonra, benzer bir şekilde modern yerleri klasikleştiren Tarikat coğrafyasını inceledi: daha sonra basit seti bu olan şifreyi edindi 12 . 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. A . B . C . D . e . F . G . H . Ben . k. ben. M . Daha karmaşık olan diğer şifre ise belirli sembollerden oluşuyordu. Acemilik, Adayın yaşına göre iki üç yıl sürdü. Kesinlikle yasaklanan şeylerden biri

--- SAYFA 450 ---

THE GNOSTICS AND THEIR REMAINS. 426 was to never writer the name of either Order or Lodge; they must be expressed by ! and P respectively.* In the admission to his degrees Weishaupt copied all the Masonic ceremonial. For example, in making the "Scottish Knight," the "secret conclave" was hung with green; the Prefect, booted and spurred, wearing St. Andrew's Cross by a green ribbon tied en saltire, sat under a green canopy, and received the candidate similarly equipped, holding a mallet for sceptre. There was also the triple Benediction; and the sacra- ment, to conclude, administered by the Chaplain. At the making of the Eoptas, he was taken, blindfolded, by his sponsor in a perfectly closed coach, by a circuitous route, into the hall now hung with red; on a table covered with scarlet were laid the crown and sceptre, heads of gold mingled with chains. On a cushion lay a white robe and girdle. The novice was told to choose: if he took the gold, he received a severe reprimand, phrased with a lot of humanitarian cant too tedious to copy here, and unnecessary besides—seeing that the same is perpetually dinned into our ears at the present day.† At the end the Hierophant delivered a long address upon natural liberty and equality, and all the rest thereto pertaining. Weishaupt, a professional Atheist, was both astonished and diverted at finding eminent Protestant divines, after their initiation, declaring that all these notions were the genuine doctrines of the Gospel: which was certainly a very awkward truth to be held by the friends of the established order of civi- lised society. It is not, however, less a truth, if the same * " 'Brother A. B., Write upon this MS. of the R. S. of this Degree.' In his attempt to do this he receives a severe and prudent C. by the J. D. placed behind him for that purpose, by the C. T. united to F. &c."— Masonic Ceremonial. † The popular notion of the brand- mark received by Masons on initia- tion is derived from the stigmata impresed upon the ancient mystæ at their admission. A remarkable example is that of Ptolmey Auletes, who was thus parked in several parts of the body with the lotus, the colocynth-flower, and the timbrel of Cyblee (Plutarch, 'De dignoscendo adulate'). The marking of the Mithraici has been noticed in the section devoted to that worship (pp. 139, 140). Hence came the mediæval belief in the secret mark impressed by the Devil at the Sabbat upon those who sowre allegiance to him@ and which mark could be recognised by the witch-finders from its insensibility to pain.

--- SAYFA 451 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Gerçekte tamamen farklı bir kaynaktan çıkarılan fikirleri savunmak yerine, doktrinlerin mantıksal sonuçlarına göre uygulanması gerekir. Ancak özgürlük, eşitlik ve kardeşlik öğretilerinin giyotin aracılığıyla pratik ve doğal bir şekilde açıklandığını görmüş olan mülteci Barruel, makul bir şekilde Weishaupt'un bu beyanını onun cüretkar dinsizliğinin en kesin kanıtı olarak görüyor. Önceki incelemenin asıl konusunu oluşturan semboller, kökenleri itibarıyla Brahman teosofisinin en derin gizemlerini somutlaştırıyordu; Iskenderiye okulunun ince dehası tarafından genel olarak kabul edilmiş ve Mısır'ın gizli bilgeliğine uygulanmıştır; ve son olarak, Orta Çağ'ın birkaç parlak ruhu, büyüleyici ve yanıltıcı aydınlanma vaadinde, o zamanlar Dini oluşturan ilk Budist soyunda keşişlerin doğurduğu çocukça masallardan daha iyi bir şey aradılar: ve bu kutsal figürler hâlâ gelişmeye devam ediyor, ama yalnızca, en iyi ihtimalle sadece bir hayırseverlik, belki de sadece şenlikli bir birlikteliğin nişanı ve mumyası olarak. Aynı şekilde, bir zamanlar Delphi tapınağının üzerinde parıldayan, Orta Çağ'ın en gururlu Şövalyelik Nişanı olan ve yıldırım ve yangın tehlikesine karşı kesin bir savunma olan Apollon'un altın Pentagon'u, sonunda bir Alman meyhanesinin işareti olmaktan çıktı! Son zamanlarda, en yüksek dereceden bir Mason Ustası, Elephanta'nın Mağara Tapınaklarındaki heykellerin arasına kazınmış, şu anda kullanımda olan İşaretleri tespit ettiğini bana bildirdi; ve daha da önemlisi, Brahminler Mason olmalarına rağmen, bir Avrupalı onlara İşaret verdiğinde, kutsal şeylere saygısızlığın görülmesini engellemek için hemen ellerini gözlerinin önüne kaldırırlar. Ancak bu ilginç gerçek son derece kesin bir şekilde açıklanabilir. Yunanistan'da en popüler olanı olan Dionysos Gizemlerinin doğrudan Suriye'den geldiğine ve zorunlu olarak kendileriyle birlikte doğdukları yerin tüm işaretlerini ve ayinlerini beraberinde getirdiğine inanılıyordu. Bizim æra'mızdan önceki dördüncü ve üçüncü yüzyıllardaki Çöküş dönemine ait boyalı vazolar, en sevdikleri konu olarak bu Gizemlerin kutlanmasından sahneleri alır ve bu resimlerde mistik,

--- SAYFA 452 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 428 Siglæ sürekli olarak tekrarlanıyor, bunların arasında Fylfot dikkat çekici bir şekilde parlıyor. Ama gerçekte, tüm eski Gizemler, adlarının da belirttiği gibi, Frig, Mitraik, İlyak'ın Doğu'dan geldiğini ve bu Gizemlerin neredeyse Roma İmparatorluğu'nun sonuna kadar halka açık olarak var olduklarını ve Orta Çağ zamanlarına kadar ne kadar gizli ve yasaklanmış şeyler olarak var olduklarını karar vermek imkansızdır. Şeylerin doğasından emin olabiliriz ki, ezoterik öğretiler unutulduktan sonra işaret ve semboller, "tuhaf sanatlar kullanan" herkesin, Karanlık Çağ'ın simyacılarının, astrologlarının ve büyücülerinin repertuarına geçti ve daha sonra, (şu anda iddia edildiği gibi) mevcut Masonların yeni bir markası değil, gerçekten ataları olan Gül-Haçlıların mülkü haline geldi.* Masonların markalarının tarihine çok önemli bir katkı, (1877) Sig'in araştırmalarıyla elde edilmiştir. Arnoaldi Veli, Bologna çevresindeki Galya mezarlıkları arasında. Orada çıkarılan vazoların birçoğunun tabanlarında, daha nadir olarak da yanlarında Siglæ vardır; bunlar şüphe götürmez bir şekilde aynı niteliktedir ve daha da tuhafı, günümüzde sıradan taş ustalarının kullandığı vazolarla aynı prensip üzerine inşa edilmiştir. A Sınıfındakiler (bkz. Veli'nin Scavi presso Bologna'sı) en yüksek otorite olarak kabul edilebilir, çünkü bunlar çömlekçinin pişirmeden önce kilin üzerine bastığı gerçek pullardır. Bunların bireyleri ayırt ettiği ve yalnızca dini semboller olmadığı, aynı zamanda yazıyı bilmeyen insanların özel adlarını temsil ettiği, yalnızca bu açıdan antik çağın yerleşmiş geleneğinden değil, aynı zamanda B listesinde örneklerini verdiği sınıfın çok daha sık tekrarlanmasından da çıkarılabilir. Bunlar pişirildikten sonra tabanların üzerine çizilir ve bu nedenle "Yahudiler, Mişkan'ın tahtalarının, Mişkan'daki değişikliklere bir kılavuz olarak İbranice harflerle işaretlendiğine dair bir geleneğe sahiptir." o göçmen Tapınağının kurulması. Bu nedenle yazmak, Şabat gününde her dindar Yahudi'ye yasaklanan otuz iki eserden biri haline gelir. Roma'daki Servius Tullius Duvarı'nın taşlarının üzerinde, Fenike harflerine çok benzeyen Mason işaretlerinin yazılı olması tuhaf bir tesadüftür.

--- SAYFA 453 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 429 alıcı, yapımcılar tarafından değil. Bu son işaretlerin biçimlerinin büyük çeşitliliği, bunların klan veya kabilelerin değil, özel kişilerin "markaları" olduğunu yeterince kanıtlıyor. Metal eşyalar üzerine kazınmış benzer "işaretlerden" oluşan C Sınıfı, karşı konulamaz bir şekilde aynı sonuca yol açmaktadır. Ancak şunu da belirtmek gerekir ki, her ne kadar karakterler, büyük levhada örneklerini verdiğim modern Mason İşaretlerinden ilk bakışta ayırt edilemese de, incelendiğinde, bunların modern zanaatın yol gösterici kuralı olan tek sayıdaki noktalarda bitmesine özen gösterilmediği anlaşılmaktadır. Cisalpine'den Batı Galya'ya kadar aynı uygulamanın bazı kanıtları madeni paralardan çıkarılabilir. Kanal Adaları'nda bol miktarda bulunan, İskender'in tetradrahmilerinin belirgin oopileri olan büyük milyar parçaları, genellikle Herkül'ün başının yanağında bir figür taşıyor ve arka tarafta da tekrarlanıyor. Göze çarpmak için bu kadar belirgin bir şekilde yerleştirilen bu sembollerin amacı, konfederasyonun hangi kabilesinin tek bir ulusal tip kullanarak bu şekilde ayırt edilen parayı bastığını dünyaya bildirmekten başka ne amaçlamış olabilir? Uzak şehirlerin Atina veya Korint tipini kullandığı, ancak alana uygun bir sembol yerleştirerek bunu kendilerine ait hale getirdiği Yunan dizilerinde buna bazı benzerlikler vardır. Ancak bu teoriyi, bu figürlerin Hindoo Kast markalarıyla bariz benzerliğinden etkilenen Baron Donop'un yaptığı kadar hayali bir uzunlukta yürütmemize gerek yok. Aryanların Jersey'e göçünün tam bir tarihini bunun üzerine inşa ediyor; ve bu tür sembollerin her birinin atıfta bulunulacağı Puranik tanrılara işaret eder. Bu figürlerden yine çok çeşitli ve çok daha iyi uygulanmış olanları Solimara'nın güzel yarı-drahmileri alanında görülebilir; Bunlar, yukarıda adı geçenler gibi, Sezar'ın Galya'yı fethinden hemen önceki zamanlara aittir; bu tarih, çoğunlukla aynı yatakların bir parçasını oluşturan Roma denarii'sinden açıkça anlaşılmaktadır. Bu "İşaretlerin" Galya'daki Roma yönetimi altında devam eden kullanımına ilişkin bazı kalıntılar hala keşfedilmeyi bekliyor. Rabelais'nin Gargantua'nın atına ilişkin tanımında son derece gülünç bir figür oluşturan "Yığın Cinq-Mars", en kompakt biçimde bir noktada biten yüksek, dörtgen bir sütundur.

--- SAYFA 454 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. 430 ve ustalıkla yapılmış tuğla işçiliği, görünüşe göre İmparatorluğun ilk yüzyılında inşa edilmiş. Her yüz üzerinde, yukarıya doğru, ana yapıdan farklı renkteki tuğlalarla, madeni paralara aynı türden çeşitli cihazlar işlenmiştir. Bunlar, bu kadar pahalı bir anıtın dikilmesi için bir araya gelen birkaç kentlinin veya kabilenin "arma taşıyıcılarından" başka bir şey olamaz; Sezar'ın Galya'da fark ettiği Merkür'ün "plurima simulakrlarından" biri için tasarlandığını rahatlıkla düşünebiliriz ve uygarlaşmamış yerlilerin üst kısmı kabaca fallık bir şekle kesilmiş dik taşlar (menhirler) arasındaki ara bağlantıyı oluşturur; ve Nero zamanında yerel zevkin ilerlemiş olduğu Zenodorus'un görkemli Colossus'u. Şanslı bir kaza, bu "işaretlerin" Keltlerin daha barbar kesimleri tarafından çok daha sonraki bir dönemde kullanıldığına dair başka ve çok daha ilginç bir kanıt önüme çıkardı. "Picts"e adını veren derideki süslemenin, (ilk Britanyalılar gibi) sadece çivit otu ile boyamaktan değil, kelimenin tam anlamıyla stigmatadan oluştuğu Claudian'ın kesin ifadesiyle ortaya çıkıyor: "... ferroque notatas Perlegit, Picto moriente figuras"ı inceliyor."—De Bello Getico, xxvi. 417-18. "Kells Kitabı" dokuzuncu yüzyılda yazılmış bir elyazmasıdır. Paleografya Derneği tarafından yayınlanan sayfalarının bir kopyasında, devasa bir başlangıç harfinin süslemeleri arasında en dikkat çekici olanı, onun en karmaşık kıvrımları arasında kıvranan çıplak bir adam figürüdür. Bu adamın vücudu tamamen çeşitli şekillerde "izlerle" kaplıdır; ve çizimin yapıldığı koşullar göz önüne alındığında, burada hayattan alınmış gerçek bir Pict'in portresini koruduğumuzu rahatlıkla varsayabiliriz. Claudian'ın yazdığından bu yana geçen dört yüzyılın, bu kadar uzak ve Romalı komşularından türeyen az miktardaki medeniyetin, eski barbarlıklarına geri döndükleri oranda geriye gitmiş olması gereken bir ülkenin geleneklerini değiştirmesi pek mümkün değildi. Bu resimdeki Pict aynı zamanda mührün şu sonuca varmasına da yol açabilir:

--- SAYFA 455 ---

GNOSTİKLER VE ONLARIN KALINTILARI. Jersey Herkül'ün yanağında görülen 431 sayısı, aslında parayı basan Galyalı'nın dövmesiydi. Mason Markası markasına olan yaygın inanışa hürmetten. Bu bölümü, herhangi bir mistik topluluğa kabul edilenleri ayırt etmenin en eski ve en saygın yöntemi üzerine birkaç gözlemlerle bitireceğim. Masonların Koruyucu Azizi İlahi Aziz John'a öncelik vermek için, Övünme takipçilerinin İşaretini "alnına ve avuç içine almaları", Augustinus'un (daha önce alıntılanmış gibi) "kendi suretini kanla satın alacak belirli bir İblis"ten bahsederken bahsettiği Mitraik uygulamaya açık bir göndermedir. Plutarch'ın "ayık saatlerini Gizemleri kutlayarak ve sarayda tef çalarak geçirdiği" olarak tanımladığı Ptolomy Philopator, aynı zamanda Dionysos marka işaretlerini almayı da kabul etti; Baküs ayınlarının vazo resimlerinde bol miktarda yer alan sembollerin bunlar olduğuna hiç şüphe yok. Bununla birlikte, "marka işaretleri" bu tür işaretler için yanlış bir isimdir, çünkü bunlar deriye ateşle değil, daha hafif bir Dövme işlemiyle basılmıştır, tesadüfen Vegatius'tan öğrendiğimiz gibi (I. başlık 8) ve ayrıca bu, onun zamanında, dördüncü yüzyılın sonlarında Roma ordusunda olağan bir uygulamaydı. Askere alınacak kişiye, hizmet için yeterince güçlü olup olmadığı egzersizlerle kanıtlanana kadar standartlara uygun aletlerle (Punctissignorum inscribendus est) dövme yapılmamasını tavsiye ediyor. Bu dövme işaretlerinin, farklı lejyonların kalkanları üzerine çizilen ayırt edici rozetler olduğu, bunların her bir kolordudan bireylerin kitabelerine eklenmiş olmasından anlaşılabilir. ŞEKİL. 18.

--- SAYFA 456 ---

METİNDEKİ GRAVÜRLER. Ön parça. Yeşil juade'den Ceraunia, s. 197. General Lefroy tarafından Repositroy, Woolwich'e sunuldu. Başlık sayfası. "İyi Çoban"ın Ofit versiyonu s. 230.Sard. (New York.) Agathodæmon Yılanı, İOI Benimle [güvende olacaksın] yazılı. Bir parça gerçek yeşim (Nefrit) (Lewis Koleksiyonu) halinde kesilmiş olması nedeniyle mineralojik açıdan dikkat çekicidir. P.xii. No. 1. Gnostik Gorgon, geç dönem Bizans muskası. Hatalar ve kısaltmalarla dolu efsane, ΑΓΙΟΚΑΓΙΟΚ ΚΥΠΙΟΚ CABAΩΘ EN TOIC ΥΠΙΣΤΟΙΟΙΣ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟΚ, "Kutsal, kutsal, Tanrının Efendisi"dir. Ev sahipleri, en yüksekte, Kutsanmışlar!" Merhum Bay Albert Way'in yıllar önce bana gönderdiği alçıdan gerçek boyutuna getirilmiş. Ancak tuhaf bir şans eseri, mücevherin kendisi (yeşil bir jasper) iki yıl önce Bay W. Talbot Ready'nin eline geçti ve o da bana onun bir çizimini verdi; bu çizimden diğer yüzünün kollarında Bebek Madonna ile Aziz Anne'yi temsil ettiği ve bu alandaki adı ve unvanının ΥCΤΕΡΑ ΜΕΛΑΙΝΗ olduğu efsanesi olduğu anlaşılıyor. ΜΕΛΑΙΝΟΜΕΝΗ ΩΚ ΘΑΝΑΤΤΑΝ ΦΑΛΗΝΗ CΑΙΝΕΙ. "Ey rahim, kararan, kararan, sakinliğin denizi sakinleştirdiği gibi [sessiz ol]." Bu nedenle mücevher, kadınların hamilelik sırasında korunmasına yönelik bir tılsımdır; sık sık meydana gelmesini açıklayan bir gerçek; Chilfet, "Apistopistus" No. 70. S. 20. No. 2'de bir başkasını (yalnızca Gorgon tarafı) tasvir eder. Genellikle temsil edildiği şekliyle, tüm kötü ruhları korkutmak için kalkanı ve kırıbağı olan Abraxas tanrısı. Rezervde, Mısır'ın kutsal hayvanlarının üçüzleriyle çevrelenmiş ve hepsi ona tapınan Agathodæmon Yılanı sergileniyor. EVIA alanındaki efsane, Süryanice'de "Yılan" anlamına geliyor, gerisi açıklanamıyor. Bombay'da bulunan ve muhtemelen yedinci yüzyıldaki Pers mültecileri tarafından oraya taşınan kırmızı bir jasperden gerçek boyutuna çizilmiştir. (Lewis Koleksiyonu.) S. 41. No. 3. Maastricht Katedrali'nde çok eski zamanlardan beri muhafaza edilen dairesel yeşil bir jasper (çizim boyutunda), burada "Aziz Servatius'un Mührü" olarak geçiyor, ancak gerçekte onun zamanından yüzyıllar sonra, geç bir ortaçağ eseri olmasına rağmen. Ön yüz bir azizin büstünü temsil ediyor; tersi, Gnostik Gorgon; her iki kenarda da ortak bir Bizans büyüüne yönelik son derece barbarca girişimler; yani yalnızca ilk kelimelerin birkaçından. Büyünün tamamı şu şekilde tercüme edilebilir: "Ölüm (Moira) kara, tehditkar, bir yılan gibi kıvranıyorsun, bir aslan gibi kükreyorsun; ama bir kuzu gibi uzanacaksın!" S.57.

--- SAYFA 457 ---

METİNDEKİ GRAVÜRLER. 433 No. 4. Abraxas tanrısı Güneş'in arabasına binmişti. Bu tasarım kendi türünde benzersizdir ve Basilidan tanrısının Güneş Enerjisi ile orijinal kimliğini kanıtlaması bakımından büyük değer taşımaktadır. No. 5. İlkbahar Güneşi Horus, nilüferin üzerinde oturuyor, dünyayı temsil ediyor ve ayın niteliği olan Babun'a olan hayranlığı gözden geçiriyor. Jasper (New York.) S. 155. No. 6. Arabasında Güneş, elinde küre; efsanede "Sen bizim Babamızsın!" diye selamlanır. ve Trallianus'un bize söylediği exurgus'taki kelime onun unvanlarından biri ve gut hastalığına karşı büyü yapıyor. Arka tarafta, Hindoo Chandra'nın gümüş antilopunun Yunanlı ikamesi olan süt beyazı düvesine rehberlik eden Luna'yı gösteriyor. Haamatit. (New York.) S. 157. No. 7. İsis, alnında bir nilüfer, elinde bir asa var. Sardonyx. (Muirhead.) S. 175. No. 8. Caduceus, mersin çelengi içinde. Arka tarafta, İbranice büyü'nün latrina'nın özel şeytanına karşı tam çevirisi olan ve Talmud'da bulunan ve dolayısıyla dördüncü yüzyıldan daha eski olan güzelce kazınmış ΑΠΙΚΩΦΙ vardır. Anlamı "Aslan başı üzerinde"dir. Sard. (New York.) S. 178. No. 9. Abraxas tanrısı o kadar üstün bir üslupla işlenmiştir ki eser mezhebin en erken dönemine ait olmalıdır. Yeşil jasper. (New York.) S. 194. No. 10. "İoa, Evrenin Oğlu!" unvanını taşıyan Abraxas tanrısı. Bu, Madde'nin önerdiği "Ebedi Oğul"dan daha doğru bir İbranice versiyonudur. Haamatit. (New York.) S. 244. No. 11. Nazarlığa Karşı Tılsımlar. Çok korkulan organ, haftanın günlerini yöneten tanrıların sembollerıyla çevrelenmiş olarak gösteriliyor; Güneş için Aslan, Ay için Geyik, Mars için Kurt vb., hepsi darbenin gücünü engellemek için bir araya geliyor. Günlerin bu şekilde atfedilmesi Keldani astrologlardan geldi: Herculanum'daki bir tabloda temsil ediliyor, ancak bunun bir tarihi işaretlemek için ilk kullanımı, Kudüs'ün "Satürn Günü'nde" alındığını gözlemleyen Dio Cassius'ta bulunuyor. Sard. (New York.) S. 256. No. 12. Palatine'deki bir muhafız odasının duvarının sıvası üzerine kabaca çizilmiş, alt sınıf touncatus copellus'tan bir adamı veya bir köleyi temsil eden, basamaklar üzerinde yükselen iki biçimli bir tanrıya hayranlık jesti yapan ve üzerinde "Alexamenos, Tanrı'ya ibadet eder (ya da tapıyor)" açıklayıcı yazı bulunan çizim. Bunun çakal başlı Anubis'e duyulan gerçek bir hayranlık olup olmadığı tartışmalıdır; ya da din değiştirmiş Aleksamenos ve onun yeni bulduğu tanrının, burada Tertullianus'un tarif ettiği biçimde tasvir edilen kafir alaycısının karikatürü. 230. sayfadaki açıklamalara bakın. S. 279.

--- SAYFA 458 ---

METİNDEKİ GRAVÜRLER. 434 No. 13. Yunan tarzında Apollon büstü, daha sonraki bir el tarafından tılsımlı bir efsaneyle yorumlanmıştır; bu, aynı nitelikteki bir başkasının varlığı olmasaydı her türlü yoruma meydan okurdu, ama yine de daha açıktı. Bu, Pescennius Niger'in (Paris) bir portresi olup, üzerinde "Kutsal Kral Apollon'a, o imparatorun sağlığını korumak için yapılan bir duanın yazılı olduğu, şimdiki gibi, esas olarak baş harflerle ifade edilmiştir. Bu nedenle bizimki Basileŷj 'Apōllwn 'Ierōj Seou(hoon) [size] olarak okunmalı ve aynı şekilde Sağlık tanrısını Pescennius'un rakibi Severus'a bu iyiliği göstermesi için çağırır. Sard. (New York.) S. 302. No. 14. Piskopos Seffrid'in mezarında bulunan tılsımlı yüzüğü; şu anda Chichester'daki Katedral Kütüphanesi'nde korunmaktadır. S. 328. No. 15. Efsaneyle ilan eden Agathodæmon, "Ben Chnumis'im, Evrenin Güneşi, 700." Yunan rakamı bir İsmi Sayısı olmalıdır," tıpkı 888'in İsa'nın gibi, ama bu ismin ne olduğunu keşfetmeyi benden daha derin Kabalistlere bırakıyorum. Kalsedon. (British Museum.) S. 340. No. 16. Serapis ve Agathodæmon tek bir bedende birleşmiş, Evrenin Efendisi olarak tahta oturmuş ve Taş'ı tutmuş. Ayın niteliği olan Cynocephalus'un hayranlığını kazanır; Belki de buradan, Serapis'in Güneş Enerjisi'nin daha dar anlamında anlaşılması gerektiği sonucuna varılabilir. (New York.) S. 358. No. 17. SPHINX, bir narteksle spor yapan, Dionysia'ya inisiyasyon için adayların taşıdığı asa, bir Sard (New York.) kaidesi üzerine kazınmış. No. 18. Üzerinde bir gül filetosu bulunan altın renkli Dephic E. Sembolün açıklaması için bkz. s. 297. Akik oniksten yapılmış Cameo (New York.) S. 431. No. 19. Alt kısmı Atys'in üçlü yüzü olarak modellenmiştir; tabanda, Frig Gizemleri'nde Atys yer alır. Tatian (Tanrıların Annesine İlahi), onu göklerin hareketlerini yöneten güçle özdeşleştirerek şöyle açıklıyor: "Beyaz yıldızların çobanı ve ıslık sesiyle onlara rehberlik ediyor." Kırmızı jasper (New York.) S. 466.

--- SAYFA 459 ---

PLAKALARIN AÇIKLAMASI. j Çizimlerin büyük bir kısmı Praun Dolabı'ndaki mücevherlerden yapılmıştı, şimdi British Museum'a devredildi, birkaçı da şu anda New York Sanat Müzesi'nde bulunan kendi koleksiyonumdan. Malzemeler ya koyu yeşil ve sarı jasperlerdir ya da renkleri zeytin yeşilinden açık sarıya kadar değişen kalsedonlardır. Tüm tasarımlar gerçek boyutun iki katı olacak şekilde çizilir. TANRI ABRAXAS'IN ÇEŞİTLİ TÜRLERİNİ TABAKLAYIN. 1. Abraxas, kötü niyetli etkileri korkutmak için kırbaç sallıyor, kalkanı bir tür güç sözüyle süslenmiş. Ters, Tanrı'nın İbranice adının olağan Yunanca çevirisi. 2. Abraxas, kılıçla silahlanmış; Oyuk oymanın olağanüstü düzgün uygulanışı dinin ilk günlerini anlatıyor. 3. Bu özel tasarımın Asya kökenli olduğunu ortaya koyan bir Pers silahı olan gürzünü kullanan Abraxas; alandaki yıldırım bu Gücü klasik Jüpiter ile özdeşleştiriyor. Arka tarafta ise, Cehennem Kraliçesi Üçlü Hekate, tanrının kendisiyle aynı korunma amacı için çeşitli silahları sallarken sergileniyor. Fransa'nın güneyinde bulunan, dairesel bir bakır plaka üzerine kazınmış eşsiz bir fikir birleşimi. 4. Efsaneye göre tanrı Abraxas ile özdeşleştirilen, başı ışın saçan Agathodæmon Yılanı. Ofit mezhebine güvenle atfedilebilecek birkaç türden biri. 5. Abraxas, çok alçalmış ve geç infaz edilmiş. Arka taraftaki "Sabaoth" unvanı, doğru bir şekilde "orduların" anlamına gelirken, cahil Helenistler tarafından, "Orduların Efendisi"nin "Efendi Sabaoth" olarak tercüme edilmesiyle bir Gücün gerçek adı ile karıştırıldı. Bu başlık altında büyük ölçüde "Pistis-Sophia"nın arması içinde yer alıyor. LEVHA B. 1. Burada eşek başıyla temsil edilen ve dolayısıyla eski fikirlerin benzersiz bir sapkınlığı olan Typhon ile özdeşleştirilen Abraxas. Bu mücevher, üzerindeki efsanede amacını açıkça ifade etmesi nedeniyle değerlidir.

--- SAYFA 460 ---

PLAKALARIN AÇIKLAMASI. 436 ters, FUL(fülasse), "Beni savun", üzerinde tasvir edilen Güce hitap ediyor; ve böylece kendi sınıfındaki diğer tüm örneklerin yok edilmesine dair şüpheleri ortadan kaldırıyor. 2. Abraxas, düzgün çalışmalı ve erken tarihli, dördüncü yüzyıldan daha geç olmayan bir tarih. 3. Jove'a meydan okuyan Dev Typhoeus; yılan bacakları onun Toprak Ana'nın oğlu olduğunu gösterir. İtalyan-Yunan işçiliği olan ve Cumæ'de bulunan bu güzel gravür, burada sadece Gerileme mezheplerinin uyumsuz doğaların benzer kombinasyonları fikrini ödünç aldıkları kaynağı göstermek için tanıtılıyor. (Yanmış sard: New York.) 4. Kırbaç ve kalkanla Abraxas, etkisini ilkbahar Güneşi'nin düzenli kişileştirmesi olan nilüferin üzerinde oturan Horus ile birleştiriyor. Türün anlamı, İbranice Şemeş İlam'ın, yani "Evrenin Güneşi"nin Yunanca harf çevirisi olan efsanede ortaya konmuştur. İki türün birleşimi, Abraxas'ın burada orijinal anlamıyla, yani Güneş Enerjisinin basit kişileştirilmiş hali olarak anlaşılması gerektiğini gösteriyor. LEVHA C. 1. Son figür, belki de formu Justinus'un Æon'u, "Haç"ına gönderme yapıyor. Onu çevreleyen sonu gelmez efsane anlaşılır bir kelime sunmuyor ama Hermes'in altındaki başlık, ΝΙΧΑΡΟΠΛΗΚ, Fransız Kabinesi'ndeki bir tılsımda da geçiyor. Ters, Tapınağın yıkıldığı günden bu yana hiçbir zaman yüksek sesle dile getirilmeyen, ancak her Haham'a papazlık töreni sırasında yalnızca yarım fısıltılarla iletilen Tarifsiz Adı gizleyen Yedi Ünlü Harfleri (veya "Sesleri") verir. İkinci Tapınağı hatırlayan bir Talmudcunun, bu Kutsal İsmi seri boyunca "telaffuz edilmek yerine şakıdığını" gözlemlemesi dikkate değer bir gerçektir; dolayısıyla tılsımlarımızın yapısında çok önemli bir unsur oluşturan sesli harflerin permütasyonuyla sesini taklit etme olasılığından şüphelenebiliriz. 2. Peder Nil, uzanmış ve elindeki bereketi uzatıyor, dostluğun sembolü. * "Yunanca isminin sayısı" 365, Abrasax'inkine eşdeğer olduğundan, Kabalistik kurallara göre onun burada o tanrıyı temsil etmesi muhtemeldir. Bu açıklama, İbranice Ablanathanalba'nın Yunanca çevirisiyle hitap edilen, nilüferin üzerinde oturan Horus'un tersi türüyle desteklenmektedir: "Sen bizim Babamızsın!" 3. Horus'un baris veya kutsal tekne oturması; pruvası ve kıcı Phre'nin şahin kafasında ve Apis'in öküz kafasında son buluyor. Burada kendisine Tarifsiz İsim ile hitap edilmektedir. 4. Aynı tanrıya, daha önce olduğu gibi Ablanathan-alba selamıyla ve ardından anlaşılmaz bir sözcükle hitap ediliyor. Harflerde eğri oluşturmamayan beceriksiz taş oymacı, B'sine K şeklini vermiş ve bu efsaneyi deşifre etmenin zorluğunu artırmıştır. 5. Aynısı, ama şimdi sacrabæus'un üzerinde oturuyor, Yaratıcı'nın tipi, * Aynı zamanda Hadrianus'un İskenderiye parasının tipi.

--- SAYFA 461 ---

PLAKALARIN AÇIKLAMASI. 437, Sonsuzluğun amblemi olan sarmal yılanın içine alınmış. Tamamen Firavunlara ait olan bu işaretlerin tersi, Yahudi meleği Mikail'in adı ile Tarifsiz İsmi'nin Yedi Ünlüsünü birleştiriyordu; böylece Gnostisizmin temelini oluşturan, görünüşe göre en düşman inançların uzlaşmasının öğretici bir örneğini sunuyor. LEVHA D. CNUPHIS YILANININ MÜHÜRLERİ. Bu figür sınıfının, Hristiyanlığın bir gelişimi olarak kabul edilen Gnostisizm ile hiçbir bağlantısı yoktur; Galen'den de gösterdiğim gibi, cehst'in korunmasına yönelik tılsımlardan başka bir şey değil. Gerçekten de İskenderiyeli Kabalistlerin, kadim Firavun mührünün tıbbi etkinliğini, her şeye gücü yeten İsmi somutlaştıran kendi tarzlarındaki formülleri ekleyerek arttırmaya çalıştıkları doğrudur, ancak bu, mücevhere herhangi bir manevi anlam kazandırmamıştır. Bu incelemede her zaman "Kabalcı" unvanını en katı şekliyle kullanacağım ve şimdiki zaman da bunu yapma nedenlerimi belirtmek için en iyi yer. Bugünlerde Kabala'yı Orta Çağ'ın saf ürünü olarak ele almak kuraldır ve muhtemelen bize sunulduğu şekliyle de öyledir. Aslında, zamanımızın en bilgili Hahamına kadar gitmeyeceğim ve Musa'nın kendisinin derin bir Kabalist olduğunu cesurca iddia etmeyeceğim, ancak Kutsal Kitap'ın onun usta olduğunu beyan ettiği "Mısırlıların Bilgeliği" de şüphesiz hemen hemen aynı nitelikte bir şeydi. Önyargısız her kişi, Sastri ve Marcus'un (kendileri "dönmüş" Yahudiler) öğretileri hakkında söylediklerimi dikkatle okuyacak olursa, orada Kabala'nın tam gelişmiş sistemini ve onun en eski Mısır ilkelerini Valentinus'un "Pistis Sophia"sında bulacaktır. Dinler tarihine gerçekten aşina olan hiç kimse, bu teosofistlerin bu yorum kurallarını icat ettiğini düşünemez: onlar yalnızca antik çağ tarafından onaylanan ilkeleri Eski Ahit'in açıklamasından Yeni Ahit'in açıklamasına aktardılar. Bizim Chnuphis, Chubis veya Chuphis'e dönecek olursak (çünkü Yunanlılar Kıpti Kneph'i böyle çevirmişlerdi), Firavun Nechepesi'nin bu armasının tutulduğu hürmetin, Musa'nın Bronz Yılanı yükselişiyle ilgili efsanenin gerçek kaynağı olması muhtemeldir. Her halükarda, çarmıha gerilmiş Yılanın, gerçekte bu tılsımlarda görüldüğü gibi, ışıltı saçan aslan başıyla betimlendiği sahnenin (tarih, on üçüncü yüzyıl) emaye bir resmini biliyorum. Bu özel arma genellikle kalsedon üzerine kazınmıştır ve rengi zeytin yeşilinden mumsu beyaza kadar değişmektedir. En iyi uygulananlar, malzeme olarak opak beyaz bir çizginin (Pliny'nin Iaspis Graminatias'ı) geçtiği plasenayı içerir; Doğulular tarafından bir muska olarak tahmin edildiğinden özellikle söz etmiştir. 1. Bu mücevherin arka tarafında Chumis okunur ve buna Kabala'ya göre Tanrı'nın ikinci derecedeki bir unvanı olan IEH kelimesini içeriyor gibi görünen bir dizi sesli harf eşlik eder.

--- SAYFA 462 ---

PLAKALARIN AÇIKLAMASI. 438 2. Kekikli Bakkhus sunağının üzerinde yükselen Yılan; Dionysos Gizemlerinin etkisini ortaya koyan bir kombinasyon. Fonetik İbranice şöyle diyor: "Ben, Ben İyi Ruh'um." Bu mücevherin arka yüzü, çok küçük harflerle yazılmış uzun bir çağrıyla kaplanmıştı; sahibiyile birlikte çıktığı yangında malzemenin kırılması nedeniyle artık neredeyse tamamen kaybolmuştur. (New York.) 3. Olağanüstü ince işçiliğe ve yine de daha ince bir malzemeye sahip olan bu Chnuphis, tacın yedi ışınının her birinin ucunda, Tarıfsız Adı oluşturan yedi sesli harften biri bulunmaktadır. Ters, genellikle bu armaya eşlik eden ve şüphesiz onun gücüne eklenen, yılanla dolanmış asayı (Mısır rahipliğinin rozeti) sergiliyor. Musa'nın asası ve Aesculapius'un sopası kökenlerini buradan almıştır. 4. Sıradan tarzda başka bir Chnuphis. Mücevher kesicinin, kıvrımlı kıvrımların düzenini değiştirerek aynı mührün sonsuz tekrarına nasıl çeşitlilik kazandırmaya çalıştığı dikkat çekicidir. LEVHA E. SERAPIS İBADETİNİN ANITLARI. 1. Güneş tanrısı olarak görülen Serapis tahta çıktı; ayaklarının dibinde Macrobius'un anlattığı üç başlı canavar. Önünde, karakterini belirtmek için bir avuç buğday başak ve haşhaş kafaları tutan İsis veya Toprak Ana duruyor. Efsane, "Lekesiz Bizim Leydimiz İsis!" Güzel bir sarıda İskenderiye sanatının güzel bir örneği. (New York.) 2. Venüs, bir aşk tanrısının ona doğru tuttuğu aynanın önünde saçını düzeltiyor; havada süzülen iki Aşk, mersin ağacından bir tacı başının üzerinde tutuyor. "Aroriph'in Tezahürü" yazısı, Paris Kabinesi'ndeki bir mücevher üzerinde benzer bir bağlantıyla geçmektedir. Onun, benim metnimde Marcus'a Kabalistik vahiye verilen "nuda veritas" olup olmadığını belirlemek zordur; ya da yalnızca kullanıcıya karşı sevgi uyandıran bir tılsım; manyetik haamatit malzemesi ikinci kabulü desteklemektedir. Ters tarafta Horus, birbirine bağlanmış uzun papirüs saplarından yapılmış barisin üzerine dikilmiş nilüferin üzerinde oturuyor. Burada Abraxas unvanını alıyor ve etrafı Mısırlılar tarafından kutsal sayılan tüm hayvanların tapılması üçüzleriyle çevrili. Sağında Güneş'in sembolü görülüyor. 3. Etrafındaki "Jüpiter'i Koruyun!" duası merak edilen Serapis büstü. Serapis'in burada Yüce Varlık olarak kabul edildiğinin ve kadim Jüpiter'in astral Güç mertebesine indirgendiğinin kanıtı; aslında daha iyi zamanlarda ara sıra bu şekilde anlaşıldığı gibi. Böylece Persius: - "Saturnumque gravem nostro Jove fregimus una." (ayet 50.) 4. Başında tübül bulunan, uzun bir asaya yaslanmış, Romalı Juno pozunda, örtülü İsis; diğer taraftaki "Baffle, Serapis, Nazar!" bu tılsımın nesnesini ilan ediyor.

--- SAYFA 463 ---

PLAKALARIN AÇIKLAMASI. 439 5. Tahtta oturan Serapis'in ön yüzü görülüyor. Üzerinde "Hermes" yazılıydı ve ardından o tanrıya o zamanlar çok iyi bilinen bir adresin baş harfleri olan ağaç harfler geliyordu. Ya da sadece özel bir imzadır (Martial, bir doktorun isminden bahseder), baş harfler onun işiyle ilgilidir. Gölgelemin Tanrısı, tebaasının saflarını yükseltmek için şüphesiz elinden gelenin en iyisini yapmış bir profesyonel için çok uygun bir hamiydi. Kırmızı jasper. (New York.) LEVHA F. GNOSTİK FİKİRLERE UYARLANMIŞ ESKİ MISIR TİPLERİ. Yahudiliğin etkisi bu anıtların diğer ailelerinden daha güçlü bir şekilde bu sınıfta belirgindir. Bu mücevherler, ya özel olarak değerlendirilen ya da insanlığın nihai nedeni olan hastalıklarda kendini gösteren iblislerin gücüne karşı muska olarak tasarlandı. Ancak daha fazla ilerlemeden önce, bu konu hakkındaki Ortodoks Yahudi doktrininin kısaca bir taslağını çıkarmak, bu ilginç konuyu aydınlatmaya yardımcı olacaktır. Varoluştaki doğal olarak kötü olan bir ruh diye bir şey yoktur; çünkü Tanrı, tümüyle iyilik olduğundan, kötülüğü yaratmaktan kesinlikle acizdir. Şeytan'ın kendisi de diğerleri gibi bir melektir ve Cennet Avlusu'nda kendi yeri vardır; ama o, ayartılarak İnsanoğlunun erdeminin gücünü test etmekle görevlendirilmiştir, çünkü mücadele olmadan taç olamaz. Babil Hahamı Philemon, bu büyük gerçeği sayısız okulunu tatmin edecek şekilde kanıtladıktan sonra, ertesi gün bu Ange mal entendu'nun, karakterini gerçek anlamda gün ışığına çıkarmak için gösterdiği çabalardan dolayı herkesin önünde teşekkürlerini sunarak bedensel bir biçimde ziyaret etmesiyle şaşırdı. Ama ne yazık ki Demiurgus, işine o kadar çok sayıda ruh yaratarak başlamıştı ki, Şabat bile onların yarısına yetecek kadar beden yapmadan önce ona geldi. Bu zavallı evsiz varlıklar doğuştan kötü niyetli değiller ama daha şanslı kardeşlerini kıskanıyorlar, çünkü "sırtında paltosu olmayan adam, paltosu olan adamdan nefret ediyor." Bu nedenle, dünyanın bir aşağı bir yukarı dolaşırlar, zaten işgal edilmiş bedenlere girmeye çalışırlar; burada hak sahibiyle mücadeleleri, etin mirasçısı olduğu tüm hastalıkları doğurur. Bu ikinci inanışın, ne kadar birbirlerinden çok farklı olsalar da ilkel ırklar (Samoiedeler, Hindular, Kızılderililer) arasında evrensel olması dikkat çekicidir. Benzer bir şey, Plutarch'ın, Kehanetler Üzerine İki İncelemesinde yer alan, iblislerin doğası hakkındaki ilginç incelemesinde de bulunabilir. Yahudilerin tüm metafizik teorilerini İskenderiyeli Platonculardan aldıklarına inanmak günümüzün modasıdır; ancak konuyu derinlemesine inceleyen kişi, hem Yahudilerin hem de Yunanlıların birbirlerinden bağımsız olarak bu tür gelenekler için daha eski bir kaynağa gittiklerinden şüphelenmek için iyi bir neden görür. * Veya İbranice'nin aynı şekilde okunabileceği şekliyle "Polemo". † Talmud'daki ifade "dizlerini öptü".

--- SAYFA 464 ---

PLAKALARIN AÇIKLAMASI. 440 1. Agathodæmon Yılanı, ücretli insan bacaklarının üzerine binmiş. Sınıfın benzersiz bir çeşidi - aynı fikir daha çok yılan başı ve boynu olan bir insan figüründe somutlaşıyor; veya Serapis'in başı olan bir yılanın içinde. Sahadaki uzun yakarış açıkça "Abraxas" ismiyle başlıyor. 2. Her iki elinde de birer Mısır asası bulunan çakal başlı Anubis, Sonsuzluğun düzenli amblemleri olan Güneş ve Ay arasında ilerliyor. Din senkretizminin dikkate değer bir örneği, çünkü Firavun tanrısının gücü, arka tarafa Yahudi ırkının koruyucu meleği Mikail'in adının dört yıldız arasına eklenmesiyle ikiye katlanır; bu yıldızlar kesinlikle büyük Tetragrammaton'un harflerini temsil eder. 3. Koruyucu Agathodæmon'un kıvrımlarıyla sarılmış mumya. Etraftaki ayırık harfler (genellikle bu mücevherlerde bulunur) "Initia" kelimesini gizlemiş gibi görünüyor. Eğer öyleyse, bu, acemiye belirli gizemlere inisiyasyonu sırasında verilen bir simge (sembol) olabilir: Aziz Yuhanna'nın, üstesinden gelene verilecek olan, üzerine Yeni Ad kazanmış olan "beyaz taş"tan söz ederek ima ettiği bir gelenek. 4. Çift kol ve kanatlarla donatılmış, onurunu simgeleyen asalar taşıyan ve kutsal Masayı başının üzerinde taşıyan bir Güç. Aşağıdaki beş dallı ağaç gövdesinin şüphesiz derin bir mistik anlamı vardı, muhtemelen tılsımı taşıyan kişinin derecesi. En barbarca icralardan biri, ama arka yüzündeki "Baincho" ismi açısından değerli: Merkür gezegeninde ikamet eden "Pistis-Sophia"ya göre astral Güç. 5. Anubis, bir elinde asa, diğerinde ise lustral vazo, açık sol elinin üzerinde durmaktadır, Apuleius'un bize bildirdiği gibi Adalet tipidir. Yanında Hakikat Tanrıçası vardır, başı bir demet deve kuşu tüyünden oluşmuştur: ayaklarının altında İsyak alayında taşınan meme biçimli bir kap vardır. Bir tanrıya "Sen bizim Babamızsın!" diğeri "Evrenin Güneşi!" Ortadaki harfler sahibinin adı olan "Pia..."yı oluşturuyor gibi görünüyor. 6. Anubis, asası ve situlasıyla ilerliyor: Arka taraftaki efsane açıklanamıyor. 7. Anubis, Knuphis ve Horus'un etkilerini Yahudilerin Tanrısı'nın etkileriyle birleştiren, bir steasist küpünün dört kenarına kabaca kesilmiş bir tılsım, kesinlikle çok etkili olması gerekiyordu. LEVHA G. MISIR TİPLERİ (devam). 1. Bu kompozisyona az kullanılan bir kaynaktan bir öge dahil edilmiştir. Kendine has özelliği olan defne dalı ile öne çıkan Yunan Apollon'unun, tanrılarının yazıcısı Thoth'a kutsal olan İbis'i okşadığı görülüyor. İkinci tanrı Hermes'le özdeşleştirilir ve onun kuşu caduceus'u taşır; aynı zamanda bolluğa özgü mısır ölçüsünü de başında taşır. 2. Dörtlü ile eşek başlı Typhon ya da Kötülük Prensibi

--- SAYFA 465 ---

PLAKALARIN AÇIKLAMASI. 441 kanadı ve bir ayağı toynaklı, kuyruğundan iki canavarca akrep taşıyor: başının üzerinde uçan bir bokböceği. Ezoterik bir anlamı yok, sadece sürüngen ısırmasına karşı bir muska, bu tür durumlarda öngörülen kurala göre yapıldı. Uygulamanın en ikna edici kanıtı, EXK açıklamasıyla birlikte iki asps'i temsil eden, General Cesnola tarafından yayınlanan eski Yunan mücevheridir ('Cyrpus,' pl. xl. 17); ve bugüne kadar Araplar muskalarına daima onu takan kişiyi koruması gereken şeyin figürünü çizerler. 3. Anubis'in çakal başı ile ayaklarından biri toynaklı olan Typhon'un eşek başını birleştiren İkili Güç, dört elinde kılıçları ve meşaleleri sallayarak kötü ruhları korkutur. Arka taraftaki yazı, ΠΕΡΑΑΜΒΑ ΥΒΑΚΑ ΚΞΙΚ Λ okunmamıştır ancak Anubis'in Kıpti adını içermektedir. 4. Güneş tanrısı Phre, parlak başlı, oturan aynak başlı Thoth'a tapıyor ve (arkada kesilmiş) "Sen bizim Babamızsın!" duasını kullanıyor. Yeni-Platoncular Hermes'i göklerin hareketini düzenleyen Güç olarak gördüklerine göre (bu nedenle Julian sabah namazını ona yöneltmiştir), Gün tanrısının kendi üstü ve yöneticisi olarak Thoth'a bu şekilde hürmet göstermesi gerektiğinin açık bir nedeni vardır. 5. Çok popüler bir Gryllus, bileşenleri elementlerin amblemleridir; havayı temsil eden Kuş; Ateş Aslanı; Koç'un başı Dünya'yı, Baküs işareti ise suyu temsil eder. Bu Pagan tılsımı, Thoth'un İbis'i tarafından Kutsal İsimler olan "Abraxas" ve "Iao" ile Gnostikleştirilmiştir; ancak her iki taraftaki eserlerin aynı elden olduğu ve dördüncü yüzyıl üslubunda olduğu açıktır. Malzeme nadiren kullanılan bir taştır; obsidiyen. LEVHA H. MISIR TİPLERİ (devam). 1. Timsahın sırtından çıkan nilüfer çiçeğinin üzerinde yatan kaplumbağa. Tersine dair açıklanamayan efsane benzer bir tasarımla bağlantılı olarak tekrar ortaya çıkıyor: Çift başlı bir timsahın sırtında oturan akbaba başlı kanatlı bir Dahi, Walsh (No. 13) tarafından 'Coins, Gems, & c., illustrating of Christian Christian' adlı kitabında yayınlandı. Tiberius. Bu geç Roma mücevherinin oymacısı, Sandık'ın Kanun'da verilen ayrıntılı tanımını incelememişti. Her ne kadar her şeyin iki ilkesi olan Form ve Maddenin özü hakkındaki büyük doktrini ifade etmek için, üzerine yerleştirilen Kerubilerin çiftleşme eyleminde erkek ve dişi olarak temsil edildiğine dair (her ne kadar İskenderiye felsefesinin tadını herhangi bir itibar gerektirmeyecek kadar çok çıkarsa da) bir Haham geleneği vardır. Keldaniler Kutsal Alan'a girip bu en şaşırtıcı amblemi gördüklerinde doğal olarak şöyle haykırdılar: "Övündüğünüz tanrınız bu mu ki, saflığı bu kadar seviyor?" Yan tarafta mistik kelime Tetragrammaton'a yönelik hatalı bir girişim var.

--- SAYFA 466 ---

PLAKALARIN AÇIKLAMASI. 442 yani Dört Harfin Adı, yani—Jod, He, Vau, He. Çünkü Kabala'ya göre Allah'ın İsimleri sırasıyla Dört, Kırk iki ve Yetmiş dört harften oluşur. İkincisi, Balam'ın İbranilerin Tanrısını yatıştırmak için yaptığı sonuçsuz girişimde sunduğu kurbanların sayısının nedenini açıklıyor; ve belki de İsa'nın Soykütüğü'nün bestecilerini (birbirlerinden bağımsız olarak çalışsalar da) üç kralın ikinci serisini kısaltarak aynı mistik sayıları ortaya çıkarmaya teşvik etmiş olabilir. 3. Çift kanatlı ve çift kollu, dört Mısır asası tutan ve sarmal bir yılanın üzerinde duran, Kutsal Adı çevreleyen bir Güç. Efsane, İbranice "Işıkların Işığı" kelimesinin çevirisidir. Bu tür harf çevirisinin başka bir biçimi Caylus ('Recueil d'Antiquités,' vi. pl. 21), srworions tarafından sondan geriye doğru okunarak verilmiştir; çeşitli işaretleri çevreleyen sarmal bir yılanın tersi için kesilmiş. 4. Başında Güneş diskini taşıyan, tapınma halindeki Thoth'un babun'u. Tersî HNA—MEPΩ, bazen MAPΩ—HNI şeklinde yazılır, "Gözlerimi aydınlat!" dolayısıyla bu çok yaygın türün oftalmiye karşı bir ilaçtan başka bir şey olmadığından şüphelenebiliriz. 5. Bu mücevher burada büyük sayılarla karşılaşılabilecek bir türün iyi bir örneği olarak verilmiştir, ancak tüm konsepti ve alandaki belirsiz semboller (Süleyman Mührü, gök küresi vb.) tamamen antik zevkten uzaktır ve yaratılışını ortaçağ şarlatanlarının ve astrologlarının hayal gücüne işaret eder. Bu figür, Tapınakçıların ısrarla ibadet etmekle suçlandığı "Yaşlı Adam şeklindeki" putun önerdiği figür müydü? Orijinal Praun Kabinesi'ne ait olan mevcut örnek, on yedinci yüzyılın başlarından önce uygulanmış olmalı. 6. İnsan figürünün ana hatları "Kutsal İsimler" ile doldurulmuş olup, Kabala'nın "İlkel İnsan" Adam Kadmon'u temsil etmektedir. Bu ilginç tasarımın en güzel örneği ve harflerin en net biçimde tanımlandığı örnek, Caylus'un verdiği (l.c. lev. 22), daha sonraki bir el tarafından, Pers tarzında, yoldan geçen bir Aslan'ın arka yüzü üzerine kesilmiştir. 7. Üzerinde yazıt bulunan bir sütun üzerinde yükselen, Mısır'da Ay'ın simgesi olan Üçgen'e tapan Babun. Pisagorcuların (tüm sistemlerini açıkça Mısır'dan aldıkları) Athena'yı üçgenle sembolize etmeleri, Attika tanrıçasının kökeninde yalnızca Ay Gücünün ifadesi olduğu fikrine güç katıyor. LEVHA J. MİTRA GİZEMLERİYLE BAĞLANTILI KONULAR. 1. Bu güzel tasarım, Manilius'un bir dizisinde kısa ve öz bir şekilde tanımlanabilir: — "Quadrijugis et Phœbus equals et Delia bigis." Sol ve Luna uygun teçhizatlarıyla: Yeterince kafirce bir alet ama aynı el, "Iao" çağrısıyla nüfuzlarını destekledi.

--- SAYFA 467 ---

PLAKALARIN AÇIKLAMASI. 443 Sabaoth, Abraxas;" O, yani yaşayan Tanrı, bu tılsımın taşıyıcısı Aparastha'yı korur. Her zaman kadın isimlerine eklenen benzer formüllere çok sık rastlanır. 2. Metinde hakkında ve görevinden bu kadar çok söz edilen Zerdüş Köpeği. Kötü kesilmiş Kuş, olağan Mitraik özellik olan Kuzgun için tasarlanmıştır. 3. Suriye'nin Güneş tanrısı Baal'in Aslanı; aşağıda, Yaratıcı Gücü simgeleyen Scarabæus. Fenike yazıtı Osan el, "Tanrı güç verir", mühürün sahibinin adıdır. Lévy, British Museum'da bu mücevhere (güzel bir sard) tamamen benzeyen bir akik bok böceğinden alıntı yapıyor; bu, hem türün hem de ismin popülerliğinin bir kanıtı. 4. Turna bacakları ve akrep kuyruğunun eklenmesiyle erkek Sfenks'i yeni bir kuşa dönüştüren eşsiz bir tılsım cihazı. Farsça üslupla kazınmış: onu şimdiki sınıfa kabul etmemin nedeni. 5. Yedi gezegendeki rotasında astral dehası tarafından yönlendirilen Zodyak Aslanı. 6. Bir devenin üzerine binmiş, başı ışın saçan Güneş tanrısı, Doğu'yu simgeliyor. Aşağıda Mitra ibadetinin ateş sunağı yer almaktadır. Onu, Gün tanrısının bir özelliği olan Chanticleer takip eder ve ondan önce At gelir; Ovid'in bize söylediği gibi, onun tuhaf kurbanı: "Placat equo Persia radiis Hyperiona cinctum Ne detur Celeric kurbanı tarda deo." (Fasti. I. 305-86) Levha K. MİTRAİK (devam). 1. Tılsımın yararına olması önerilen kişinin Aurelius Furellius'un adını taşıyan, çizimle aynı boyutta, dairesel bakır levha. Hayranlık tavrı içinde duran bir kadın figürünü temsil eder; efsane, "Kurtuluşun Doğuşu." Arka tarafta bir cesede binen Güneş Aslanı görülüyor; bu sınıfta o kadar sık rastlanan bir tür ki, makul bir şekilde Spartianus'un ima ettiği "ölüm simülasyonu" olan inisiyasyon giriş törenine atıfta bulunulabilir. 2. Bu mistik tasarımların şu ana kadar bildiğim en zarifi. Biri Koç, diğeri Boğa başlı iki Turna, Mitra kutsal masasının üzerinde koruyucu olarak duruyor ve altında Güneş Aslanı, yani "Güneşin Evi" çömelmiş yatıyor. Masanın üzerine kutsal kaplar konur; üstünde, iki Palmyrene (?) harfi arasında ve tüm Yedi Gezegenin üzerinde, çok buluntu bir sardda zarafetine yakışır bir doğrulukla kazınmış olan Delphic E, Apollon arması var. 3. İki yüzünün aşırı kalabalık olduğu sembolizmin bolluğuna bakılırsa, olağanüstü güce sahip bir tılsım. Havada Babil Belus'u gibi duran dört kanatlı, dört kollu bir Güç, birçok efsaneyle ilgilenmektedir; bunların arasında "Sen bizim Babamızsın", "Evrenin Güneşi", "Michael", "Adonai" gibi alışlagelmiş formüller açıkça görülebilir.

--- SAYFA 468 ---

PLAKALARIN AÇIKLAMASI. 444 okunacak. Ters, Güneş ışığını yönlendiren Tanrıya ayakta duran ve tapan bir kadın figürünü göstermektedir. Efsanelerde "Abraxas", "Michael" ve "Michalo"yu ayırt edebiliriz. 4. Bu tip, öncekinden yalnızca Aslan'ın ayakları altındaki secde halindeki adamın eklenmesiyle farklılık gösterir ve ayrı yazıttan kesin bir şey çıkarılamaz. Ters sadece Büyük İsim "Iao, Sabaoth"u ve Yedi Ünlü Harfleri taşır. Bu tür sözlerin gücü hâlâ tüm gerçek Yahudiler için bir inanç meselesidir. 1835-6 yılında, Macaristan'daki Neutra Hahamı, orada saçları görünür halde görünmeye cesaret ettiği için Şabat gününde sinagogdan ayrılmasını emrettiği ve aynı gün aniden ölen aydın bir hanımefendiye "Tarif Edilemez İsim" ile lanet okumak suçlamasıyla cinayetten yargılanmıştı. Haham, ancak böyle bir güce sahip olduğunu alenen ve ciddi bir şekilde reddederek mahkumiyetten kurtuldu; bu, tüm cemaatin ona, hayatını kurtarmak için Tanrısını inkar eden bir zavallı olarak baktığını ifade edilemez bir tiksinti uyandırdı! Levha L. MITHRAIC (devam). 1. Mitra Aslanı, gökyüzünün yıldızları arasında hareket ediyor. Ters, pek çok tılsımın üzerinde bulunan, dağılmış olan Siglæ'lerin tam bir birleşimini sergiliyor. Bunların ilahların ve astral güçlerin isimlerini temsil ettikleri, Muhammedilerin hâlâ Allah'ı çapraz çizgilerle dolu bir daire ile ifade etmelerinden tahmin edilebilir. 2. Aslan Başlı Adam, şüphesiz bir Leonticus (Mitra Gizemleri'ndeki derecelerden biri), elini havaya kaldırarak açıklanamaz bir şekilde şu yemini ediyor: "Ey Tanrı'nın Sentoru, sen yüz [iblisle] eşleşiyorsun!" Burada ~katontomfcoj, monomfcoj, yani "tek kişilik eşleşme" analojisinden sonra oluşturulmuştur. 3. Üzerinde çeşitli kutsalların, Kılıç ve Kehanet Asalarının bulunduğu bir sunağın önünde gece ibadetlerini yerine getiren bir Mobed (Zerdüş rahip veya Büyücü). Asur'daki mühürün erken bir formu olan kalsendon konisinin tabanına kazınmıştır. 4. İlkbahar Güneş tanrısı Horus, hayranlık jesti yapıyor, kırıbaç sol kolunun üzerinde duruyor. Sayısız içeriği nedeniyle Evrenin en uygun sembolü olan nilüferin tohum kabı üzerine konur. Ekserjiyi dolduran uzun, açıkça kesilmiş efsanede, şimdiye kadar açıklanmış hiçbir formülün tanınmaması gerekir. LEVHA M. GENEL TALISMANS. 1. Akrep ve Oğlak burcundan oluşan, lejyoner sancağını taşıyan Zodyak Canavarı. Manilius'a göre, eski Burcun Mars'ın himayesi altında olduğunu ("Pugnax Mavorti Scorpius haeret") ve ikincisinin ikinci Augustus Lejyonu'nun bir rozeti olduğunu aklımızda tutarak, şunu söyleyebiliriz:

--- SAYFA 469 ---

PLAKALARIN AÇIKLAMASI. 445 makul olarak bu mücevherin o birliğin bazı üyelerinin yararına kazındığını varsayar. Sard. (New York Müzesi.) 2. Her zamanki Gnostik işaretin üç satırı, sarmal bir yılanın oluşturduğu bir kartuş içinde, tam da Brahminlerin hala AUM Büyük Adını yazdıkları gibi - bu mistik karakterlerin anlamının kesin bir kanıtı. Sard, yalnızca parçaları kalan demir bir halkanın içine yerleştirilmiş. 3. Talih, dümeni ve boynuzu bol olan, ayakta duran. Dağınık harflerle yazılan Feliciter kelimesi, kalabalığın olağan alkışları ve palmiye dalı, bu mücevherin çok sevilen bir aurigaya hediye edildiğini kanıtlıyor. Anlamı, Antoniate madalyası alanında sıklıkla bulunan ve sonunda Palma Feliciter'in unsurlarını içerecek şekilde yapılmış bir plakette birlikte bulunan monogramı kiyle aynıdır! 4. Silenus ve Bacchus'un maskeleri, hortumunda bir caduceus taşıyan bir fil kafasının ana hatlarını oluşturacak şekilde birleştirilmiştir. Hindistan'ın tipik canavarı, tanrının Hint kökenine bir göndermedir; ve bize miras bıraktıkları bu tür kompozisyonların çokluğuna bakılırsa, kibir Romalıların en sevdiği şeydi. Kırmızı jasper. (New York.) 5. Astrolojik Üçgen veya Zodyak dairesinin eşkenar üçgenlere bölünmesiyle oluşturulan şekil. Burada bir üçgenin zirvesindeki Başak (Astræa), Boğa ve Oğlak tarafından taşınmaktadır. Bu, Astræa'nın amblemi olduğu Justus soyadına uygunluğu nedeniyle onu bir madeni paranın arka yüzüne yerleştiren Pescennius Niger'in burcuydu. 6. Gorgon Başı: Bu tip kendisini "Rhoromandares'i koruyorum" efsanesiyle açıklıyor; Doğu'daki isminden yola çıkarak bir tür Greko-Pers. Genç Lucian, 'Filopatrics' adlı eserinde Gorgon'un, "tüm tehlikeleri uzaklaştıran bir şey" olarak Kahramanların kalkanları üzerine yerleştirildiğini anlatır. Kırmızı jasper. (New York.) 7. Mars, Konstantin zamanından kalma bir asker kostümü giymiş, silahları yerde. Efsane, mührün erdemini şöyle beyan eder: "Mars, karaciğer hastalığını kesti." Ancak muskadaki en ilginç nokta, Prof. Stephens tarafından keşfedildi; yani, Mars'ın başının arkasındaki dört karakterin, ABLE, Yardım anlamına gelen Rünler olduğu. Konstantin ve oğulları döneminde Franklar (Ammian'ın gözlemlediği gibi) ordunun en önde gelenleriydi. Bu milletin bir subayının, bu önemli tılsımın büyük erdemini kendi ulusal büyülerinden birini ekleyerek nasıl daha da artırmayı düşündüğünü anlamak kolaydır. Hematit üzerine hafif bir şekilde işlenmiştir. 8. Çıplak Savaşçı, şaha kalkan bir atın üzerinde, özellikle Doğu'ya özgü bir silah olan gürzünü sallıyor; efsane, "Tanrının Mührü." Malzemeyi merak ediyorum; turkuaz; Günümüzde Persler, Phiruz yani "Galip" adını verdikleri bu değerli taşın koruyucu gücüne sıkı sıkıya inanıyorlar.

--- SAYFA 470 ---

PLAKALARIN AÇIKLAMASI. 446 LEVHA N. GENEL Tılsımlar (devam). 1. Son derece şiirsel bir biçimde sembolize edilen Evrensel Doğa, taşıyıcısını korumak için tüm güçlerini birleştiriyor. Jüpiter'in Kartalı (Hava); Neptune Yunusları (Su); Sol Aslanı (Ateş), yarı-hayvani doğası Dünya'ya ait, dünyevi olan Pan'ın maskesine dönüştürülmüştür. Winckelmann, Stosch Dolabı (No. 1232) Pan'ın Zodyak'ın merkezinde oturan sirinksini çalan bir gravürünü anlatırken, eskilerin bu tanrıyı "Evrenin Tipi" olarak gördüklerini gözlemliyor; boynuzlarında ve tüylü saçlarında güneş ışınlarına mistik imalar gördü. Aynı sebepten dolayı Apollon, Gryphon'unu Pan'la paylaşmıştır ve Orpheus ondan "Spor müziğiyle dünyanın uyumunu uyumlu hale getiren" şarkısını söyler. Onxy minyatürü (Rollin ve Feuarent). 2. İsis ayakta, kraliyet nişanı Asp'le alnından yükseliyor. Kıpti efsanesi Osiris'in adıyla başlar. İç çemberdeki karakterler Demotik gibi görünüyor; Palmiralı değiller. Bu değerli eseri, bu sınıfın şimdiye kadar öğrendiğim en güzel örneği olarak, sahibi Bay J. C. Robinson'un izniyle yayımladım. Koyu jasper. (Tılsımı yeni inanca uyarlamak için, daha sonraki bir el, "Büyük İsim"i ve Yedi Ünlü Harfleri arka tarafa yazmıştır.) 3 ve 6 numaralar çok sık görülen biçimlerdir ve tamamen işaret ve rakamlardan oluşur; Hangi ikinci konuya daha ileride değineceğiz. 4. Bu "Tek Tanrı'nın Adı Yücedir" büyü, Yahudilerin rakibi "Serapis'in Adı Yücedir"e karşı meydan okumasıdır; Caylus bunun, sürekli bir talebi karşılamak için aynı ürünün büyük miktarda üretildiğini gösteren bir malzeme olan antik macunun kabartmalı güzel bir örneğini yayımlar. 5. O zamanlar iyi bilinen sembollerle temsil edilen bazı astral Güçler, bu gravürde Sabinia Quinta adlı bir hanımın hizmetine kayıtlıdır. Popüler bir tılsım türü bu; Victorina'nın yararına yapılmış, buna çok benzeyen bir tane daha biliyorum. Pisagor, Hippolytus tarafından sürekli olarak Rakamların ilahi şeylerin ifadesine uygulanmasında Gnostiklerin gerçek ustası olarak anılır. Sistemini Mısır'da öğrendiği biliniyor; ve öğretmenleri arasında aynı amaç için kullanıldığını bulduğu şifreleri mutlaka yanında getirdi. İlkel Mısır rakamları en basit yapıya sahipti, ancak kısaltmaları sonuçta ayın birkaç günü için ayrı sembolik şifreler haline geldi; Araplar bu şifrelerden kendi notasyon sistemlerini oluşturdular. Dolayısıyla Gnostik işaretlerin birçoğunun, üzerinde bulundukları büyü'nün astrolojik kullanımıyla bağlantılı rakamlardan başka bir şey olamayacağı sonucu çıkıyor. Aslında Porphyry, Pisagor'un ("Hayatı"nda) ünlü "Sayılar"ının yalnızca hiyerogliflerden ibaret olduğunu ve kendi felsefesiyle bağlantılı fikirleri dile getirdiğini söylüyor. "Pisagor Sayısı" olarak adlandırılan

--- SAYFA 471 ---

PLAKALARIN AÇIKLAMASI. Boethius'un Geometri'sinin altıncı yüzyılda yazdığı MSS'de "447 ral" gösterilmektedir. Ve Pisagor'un "Sayıları"nın On olduğu, Aristoteles'in (Met. vii. 8) "bazı filozofların fikirlerin ve sayıların aynı nitelikte olduğunu ve toplamda On'a eşit olduğunu iddia ettiklerini" ifade etmesinden anlaşılmaktadır. "Romalıların sonuncusu" tarafından yazılan rakamların kökeninde Mısır kökenli demotik karakterler olduğu çok muhtemel bir varsayımdır; ancak bu ilginç bir gerçektir ve yukarıda söylenenleri dikkat çekici bir şekilde doğrulamaktadır ki, bunların birçoğunun tersten bakıldığında mevcut Arapça şifrelerimizin tam şeklini almasıdır. LEVHA O. HİNDÖO SEMBOLLERİ VE KAST İŞARETLERİ. I. No. 1. Mahadeva veya Siva Tipi. Ateş kişileştirildi. No. 2. Vişnu Türü: Su. No. 3. Şerkun: iki Elementin birliğinin sembolü. No. 4. Brahma'nın (Yaratıcı) Siva (Yok Edici) ile birleşimini temsil eden beş köşeli figür, Yahudi ulusunun amblemi olan ünlü "Süleyman Mührü" haline gelir ve bu nedenle Roma Yeraltı Mezarlarındaki mezarlarına işlenir. Eşkenar Üçgen Trikon, Üçlü Eşitliği simgelemektedir. Bir Nokta (matematiksel) kendi kendine var olan İlahiyat. Daire Brahma'yı veya Sonsuzluğu ifade eder. Çemberin içine yazılan Üçgen, Birlik içindeki Trinity. Üçgen içindeki Çember, Üçlü Birlik içindeki Birlik. Sacti'ye (Dış Gücü) tapanlar kutsal kavanozlarını çok etkileyici bir sembol olan 5 numarayla işaretlerler; 6 numaralı Vişnu'nunkiler; ve Siva'nın Durga ile çiftleşmesini ifade eden 7 numaralı Siva'nunkiler. Antik Jaina (Budist) krallarının imzaları arasında 8 ve 9 sembolleri bulunur; ve ayrıca Yunan Sikkelerinin sıklıkla süslenildiği "Meander" adı verilen süsleme. Aşağıdaki altı sembol, dindar Hinduların her sabah alınlarına sığır tezeği külü veya renkli toprak ve toz haline getirilmiş sandal ağacıyla koydukları çeşitli Kast işaretleridir ve farklı renklerin kullanılmasıyla bunlarda büyük bir çeşitlilik elde edilir. Burada figürler Vişnu'nun takipçilerini belirtir. II. Bu işaretler Siva ve eşi Parvati'nin sadıklarını birbirinden ayırıyor. Doğanın Pasif İlkesinin en bariz sembolü olan mistik Yoni (ve Seostis'in direnç göstermeden kollarına teslim olan ulusları damgaladığı) bu işaretlerin genel formunda terbiyeli bir şekilde bastırılmıştır; iki Tanrı, sıradan insanların Ölüm adıyla adlandırdığı yayılma ve değişime başkanlık edenlerdir. III. Onları taşıyan mezhepler arasındaki küçük farklılıkları gösteren diğer kast işaretleri: buradalar çünkü bazı Orta Çağ işaretlerinin orijinaleri gibi görünen bazılarını da aralarına dahil ediyorlar. IV. Karakterler Silsilis'in kumtaşı ocaklarındaki kayayı keserek açıyor

--- SAYFA 472 ---

PLAKALARIN AÇIKLAMASI. Yukarı Mısır'da 448. Alfabetik oldukları, yanlarında çeşitli hayvan figürlerinin bulunmasından anlaşılabilir; Tılsımımızın üzerinde sıklıkla bulunanlarla aynı olduklarından bizim için büyük ilgi uyandırıyorlar. V. Şu anda Louvre'da bulunan ince kesilmiş bir yazıttaki Palmyrene karakterleri. VI. Siglæ, tam olarak Mason İşaretleri niteliğindedir ve çok eski bir tarihe sahiptir, çünkü Bologna çevresindeki Galya mezarlarında bulunan çanak çömleklerde bulunurlar. Bazıları pişirmeden önce kile damgalanmıştır ve bu nedenle yapımcının adını belirtmiş olmalıdır; ancak büyük bir kısmı daha sonraki bir zamanda, muhtemelen mezara yerleştirildiğinde, merhumun anısını gelecek nesillere taşımak için yüzeye kazınmıştır. Burada verilenler Conte Gozzalini'nin çok öğretici anı kitabı 'Gli Sacvi presso Bologna', 1877'de oluşturduğu listeden seçilmiştir. VII. İsfahan yakınlarındaki eski Sadilat Sarayı'nın kesme taşlarına oyulmuş Mason İşaretleri, bilinmeyen bir dilde yazılmış yazıtlar olduğu inancıyla Ouseley tarafından kopyalanmıştır. VIII. Bir Elizabeth dönemi binası olan Raglan Kalesi'nin "Misafir Odası"ndan Mason İşaretleri. Bunlar, küçük ayrıntılarda sonsuz çeşitlilikte olmasına rağmen, erken veya geç, aynı nitelikte olan tüm Orta Çağ notasyonu örnekleri için yeterli olacaktır. Bunların pek çok listesi zaman zaman yayınlanmıştır; en sonuncusu, Journal of the Derbyshire Arch'ta yayınlanan bir Norman binası olan Duffield Kilisesi'ndeki İşaretlerin listesidir. Soc., ix. P. 168. IX. Her gerçek Özgür Mason (Rosicrucian recoctus Mason değil), çıraklığını tamamladıktan ve Zanaat tarafından "özgür ve kabul edilmiş" hale getirildikten sonra, maaş günü geldiğinde kendi işini tanımlamak için bundan sonra giydirdiği her taş kesmesi gereken kendi "İşaretini" alır. Markanın temel ilkesi, sonlandırma sayısının tek sayıda olması gerektiğidir. Burada belirtilen İşaretler, Güney Galler Demiryolunun inşasında çalışan duvar ustaları tarafından kullanılıyordu. Bizim sözde Fremasonlarımızın kibirli iddialarının boşluğunun en ikna edici kanıtı, kendilerinin ait olduklarını iddia ettikleri Zanaat'ın bu en eski kuralının hala düzenli olarak takip edildiğinden tamamen habersiz olmalarıdır.

--- SAYFA 473 ---

KAYNAKÇA EK JOSEPH JACOBS, B.A. j BÖLÜM I.—GNOSTİKİZM VE KAYNAKLARI, s. 1-112. Gnostik sapkınlıklar ilk üç yüzyılın Hristiyanlığında o kadar önemli bir rol oynarlar ki, doğal olarak Giesler, Neander, Hase ve Schaff gibi o döneme ait tüm Kilise tarihlerinde, ayrıca Hristiyan doktrinlerinin tarihlerinde (Hagenbach, F. K. Meier, F. C. Baur, A. Neander, L. Noack, vb.) ve hatta felsefe tarihlerinde ele alınırlar. Ueberweg, Zeller ve c. Ancak konunun teolojik açıdan monografik olarak ele alınmasının (Gnostik mücevherler erken dönemde dikkat çekti) A. Neander ile başladığı söylenebilir. - Die genetische Entwicklung der vornehmsten gnostischen Systeme. Berl. 1818. [Ayık ve net.] C. A. Lewald.—De Doctrina Gnostica. 1818. J. Matter.—Gnostisizmin Tarihsel Eleştirisi ve Altı İlk Yüzyıldaki Diğer Mezhepler ve Felsefe üzerindeki Etkisi. Paris, 2 cilt, 1828. [İkinci ve en iyi baskı, Strasbourg, 3 cilt, 1843. Biraz yüzeysel ve anlamlı ama yine de faydalı; İkonografi de dahil olmak üzere tüm konunun ana hatlarını veriyor.] E. Burton.—Apostolik Çağın Sapkınlıkları Üzerine Bir Araştırma. Oxford, 1830. [Bampton'ın 1829'daki dersleri, eleştirisiz; İngiliz okuyucular için yerini Mansel almıştır.] J. A. Moehler.—Versuch über d. Ursprung des Gnosticismus. Küvet. 1831. F. C. Baur.—Die Christliche Gnosis. Tübingen, 1835. [Yayın yeri bu yayının eğilimini göstermektedir. Baur'un görüşleri en iyi şekilde Das Christenthum der 3 ersten Jahrhunderte adlı eserinde okunmaktadır.] Norton.—History of the Gnostics. 1845. H. Rossel.—Geschichte der Untersuchungen über d. Theologische Nachlass'ında Gnostisizm. Berl. 1847. R. A. Lipsius. — Ersch ve Grüber'de Gnosticismus. Bnd. 71. 1860. [Hippolytus'a atfedilen Philosophumena'nın Miller tarafından yayımlanmasıyla gerekli kılınan yeni araştırma hatlarının başlangıç noktası (Clar. Press, 1851).] W. Möller.—Geschichte der Cosmologie der grieschischen Kirche bis an Origenes. Leipzig, 1862.

--- SAYFA 474 ---

BİBLİYOGRAFİK EK. 450 H. L. Mansel.—Birinci ve İkinci Yüzyılların Gnostik Sapkınlıkları. Londra, 1875. [Ölümünden sonra. J. B. Lightfoot tarafından düzenlenmiştir. En iyi İngilizce çalışma, açık, adil, esas olarak Lipsius'a dayanan, mezheplerin coğrafi sınıflandırması. Düzenlemesi şu şekildedir: Yeni Metinde Gnostisizm Bildirimleri. (iv. v.)—Öncüler, Simon Magus ve Menander (vi.)—Ophite Mezhepleri (vii.)—Cerinthus, Carpocrates, Nazarenes ve Ebionites (viii.)—Suriye Mezhepleri, Saturninus, Tatian, Bardesanes (ix.)—Mısır, Basilides (x.)—Valentinus ve Valentinianuslar (xi. xii.)—Asya Gnostisizmi, Marcion (xiii.)—Yahudileştirme Tepkisi, Clementines, Elkesaites (xiv.)] A. Hilgenfeld.—Die Ketzer-geschichte des Urchristenthums. Leipzig, 1884. [Düzenlenmemiş, ancak şu anda Gnostisizm üzerine tartışmaların yoğunlaştığı çalışma.] Bunlar konunun tamamıyla ilgili başlıca monografilerdir. Bunların yanı sıra, çoğu monografi boyutuna ulaşan teolojik incelemelerdeki makalelerden de bahsedilebilir. Tarihlerinden de görülebileceği gibi, çoğunlukla yukarıda bahsedilen çeşitli yayınlar vesile olmuştur. Berlin teolunda F. R. Lücke. Zeitsch. 1819; J. C. L. Gieseler Salonda. yaktı. Zeit. 1823; ve Studien u'da. Kritiken, 1830; F.C. Baur, aynı eser, 1837; Amer'deki H. T. Chever. İncil. Depolar. 1840; R. Baxmann, Deutsche Ztst. 1861 [çevrildi Amer. Teol. Rev. 1862]; Hilgenfeld, Ztst'de. F. çok güzel. teol. Bd. xiii. Ansiklopedilerdeki makaleler genellikle orijinal araştırmaları gösterir veya yararlı özetler sunar: Ersch ve Grüber'deki çığır açan Lipsius makalesinin yanı sıra, aynı yazarın Schenkel'in Bibel-Lexikon'undaki (1868) "Gnosis" makalesine de atıfta bulunulabilir; McClintock ve Strong'da C. P. Wing, cilt. iii. 1873 [faydalı kaynakça]; Kitto'nun son baskısında W. L. Alexander ve Herzog-Plitt'te J. L. Jacobi. KAYNAKLAR, en azından Gnostiklerin bağımsız çalışmaları açısından yetersiz ve dağınıktır. Grabe'nin Spicilegium'undaki dağınık parçalara ek olarak, Münter.—Odæ gnosticæ yayınlanmıştır. Kopenh. 1812. Norberg.—Codex Nazareus vel Liber Adami. Leiden, 1815. [Gnostisizmin, yani Mendaitlerin İncili; hakkında bkz. Christian Review, Ocak 1855 ve Petermann, Herzog.] A. Hahn.—Bardesanes Gnosticus Syrorum primus hymnologus. Leipz. 1819. A. Hahn.—Antitezler Marcionis Gnostici. Leipz. 1823. M. G. Schwartze.—Pistis Sophia opus gnosticum ve el yazması kopyası Coptus Londini, M. G. Schwartze'nin tanımladığı ve Latince yazdığı, J. H. Petermann'ı düzenledi. Berl. 1851-3. [Artık daha sonraki Ofit okullarının bir ürünü olduğu düşünülüyor, bkz. R. Köstlin, Die gnostische System des Buches Pistis Sophia in Theol. Jahrb. 1854 için.]

--- SAYFA 475 ---

BİBLİYOGRAFİK EK. 451 Ancak Gnostisizm hakkındaki bilgimizin gerçek kaynakları, ilk sapkın bilimcilerden Irenæus (Abv. hæreses), Epiphanius (Adv. hæres) ve Hippolytus'ta (Elenchus ve Philosophumena) bulunabilir; bunların güvenilirliği konusunda hatırı sayılır bir literatür mevcuttur. G. Volkmar.—Die Quellen der Ketzergeschichte. I. Bnd. 1855. R. A. Lipsius.—Zur Quellenkritik des Epihanios. 1865. „ Die Quellen der ältesten Ketzergeschichte. 1875. A. Harnack.—Zur Quellenkritik d. Gesch. des Gnostisizm. 1873. „ „ Zt'de. F. Lut. Theol., 1874, s. 143-226. Hilgenfeld'in Ketzergeschichte'si bu kaynakların derinliklerine iniyor. ————— S. 3.—Aristobulus. Valcanener'in monografisi De Aristobulo Judæo, 1806, hâlâ en kapsamlı ve en iyisidir. S. 4., bkz. s. 18, Enoch'a ilişkin not. “Adem Kitabı”—Codex Nazareus Liber Adami appellatus, syriace transkriptus, latineque redditus ve M. Norberg. Berlin, 1815. S. 7.—Efes'le ilgili geniş literatürden Guhl, Ephesiaca, Berl'e değinmek yeterlidir. 1843; Falkener, Efes ve Diana Tapınağı. 1862. S. 8.—İncillerdeki Gnostisizmin izleri üzerine. C. C. Tittmann, De vistigiis Gnosticorum in Novo Testamento frustra quæsitis, Leip. 1773; Yabancı Edebiyata Katkıları tercüme etti. New York, 1827. Hristiyanlık Öncesi Gnosis Üzerine, Lightfoot. Koloseliler, s. 80 devamı. S. 14.—Başlığı yukarıda verilmiştir, aynı zamanda Köstlin'in monografisi. S. 24.—Prof. Mayor'un Juvenal hakkındaki ayrıntılı notları konusu için antik dünyada Yahudiler xiv. 96-106, birbirine yakın basılmış on iki sayfayı kapsıyor ve daha önce önceki incelemenin ayrıntılı bir bibliyografyası geliyor. O zamandan beri önemli olan tek şey, Heyd'in Rev. des études juives'deki Les juifs devant l'opinion romaine adlı makalesidir. 1884. Gnostisizm ile Yahudilik arasındaki ilişkiler, tarihçi Graetz'in ilk eseri Gnosticismus und Judenthum'un konusunu oluşturdu. Krotoschin, 1846. S. 29.—Zendavesta artık Sacred Books of the East, cilt. iv. xxiii. ve xxxi. Literatür için bkz. Tiele, Outlines of the History of Religion, § 100. Baş eser, Haug, Essays on the Parsis in Trübner's Oriental Series. Yahudi melekolojisi üzerindeki Fars etkileri üzerine, Kohut, Angelologie des Talmuds. 1868. S. 33.—Dr. Ginsburg, Kabala hakkındaki modern görüşleri Kabala monografisinde küçük bir pusulada topladı. 1866. O tarihten bu yana Yahudi bilim adamlarının pek ilgisini çekmedi. Tüm bilimsel araştırmacılar Kabla'nın kökenini on ikinci yüzyıla dayandırıyor, ancak buna benzer mistisizm İncil zamanları kadar erken bir zamanda ortaya çıkıyor. Kabala'nın Orta Çağ'daki büyük etkisi hakkında bkz. Stockt, Gesch. D. Philos. ben Kittelalter. Bnd. ii. Bu yazının yazıldığı sırada Talmud hakkında üç monografi yayınlanmak üzeredir: Prof. Strack ayrı ayrı; Dr. Ginsburg, Smith-Wace, Dict. ile ilgili

--- SAYFA 476 ---

BİBLİYOGRAFİK EK. 452 İsa. Biyog.; ve Ency'den Dr. Schiller-Szinessy. İngiliz. Hamburger'in Real-Encyclopädie'si her ne kadar eşit olmasa da kullanışlıdır ve şu anda Talmud konuları hakkında ikinci elden bilgi almanın en kolay yoludur. S. 40.—Camillo Leonardi, Speculum Lapidum. Ven. 1502. S. 42.—Gnostisizmin Doğu ile ilişkilerini ele alan en eski monografi J. J. Schmidt, Verwandschaft d. Gnostischen Lehre mit den Religionssystemen d. Oryantasyon. Leip. 1828. Yeleliler ve Maniheizm üzerine en büyük eser hâlâ Beausobre, Histoire critique du Manichéisme'dir. 1734. Ancak bilgilerimize önemli eklemeler, biraz gelişigüzel bir şekilde verilen ancak Flügel, Main, seine Lehre und seine Schriften'de mükemmel indeksle verilen Doğu kaynaklarından geldi. Leip. 1862. Mani üzerine ilk çalışmalar Fabricus, Bibl'de verilmektedir. harika. T. vii. P. 310 sıra, ed. Harles. Ayrıca bkz. Kessler, Untersuchungen z. Yaratılış d. manichaisch. Dinler-sistem. 1876. S. 49.—Budizm bibliyografyası için bkz. Tiele, Ana Hatlar § 82. T. Rhys Davids'in (S.P.C.K.) güzel bir kısa açıklaması. En yeni kitaplar arasında Oldenburg, Buddha: His Life and Doctrines, 1885; ve H. Kern, Der Buddhismus u. Hindistan'da seine Geschichte. Leipz. 1885. S. 51 n.—Bkz. Batı Dünyasının Budist Kayıtları, S. Beal tarafından çevrilmiştir. 2 cilt. 1885. S. 52.—Esseneler hakkında en iyi açıklama, Lucius gibi Alman araştırmacılar tarafından garip bir şekilde ihmal edilen Lightfoot'un Koloseliler kitabının eklerinde yer almaktadır. S. 58.—Simon Magus'a ilişkin özel literatür oldukça geniştir. Mosheim.—Tezinde De uno Simone Mago. reklam geçmişi. eccl. pert. 2. baskı. cilt ii. Alton. 1767. A. Simson.—Leben und Lehre Simon Magiers, Zt. F. tarih. Teol. 1841. F. Huelsen.—Simonis Magi vita doctrinaque. Berl. 1868. [Progr.] A. Hilgenfeld.—Der Magier Simon, Zt. F. çok güzel. Teol. 1868, s. 357-96. R. A. Lipsius. - Die Quellen d. Rominschen Petrussage. Kiel, 1872. W. Möller, Herzog-Plitt, 1884, t. xii. s. 246-56. Simon'un iddia edilen heykeli hakkında bkz. A. van Dale, De statua Simonis Magi. Amst. 1700; ve Corp. İns. Lat. vi. 1. S. 70.—Zavagni'deki Disputatio'nun yanı sıra Basilides hakkında, Collect. anıt. gazi. bkz. Unihorn. - System des Basilides. 1855. Baur, Theol Jahrb'inde. 1856. Hofstede de Groot.—Basilides als erste Zeuge f. neustament Schriften [Hollandaca'dan çevrilmiştir]. 1868. J.L. Jacobi.—Ueber d. ursprungl. Basilid. Zt'deki sistem. F. Kirchengesch. 1877; P. 493 vd. S. 82.—Yukarıda bahsedilen Ofit Ders Kitabı 'Pistis Sophia'nın yanı sıra, özel tedaviler de burada bulunabilir:

--- SAYFA 477 ---

BİBLİYOGRAFİK EK. 453 Mosheim.-Gesch. D. Schlangenbrüder. Helst. 1746-8. A. Fuldner.—De Ophitis. Rint. 1834. Lipsius.—Ueber de ofit. Zt'deki sistem. F. çok güzel. Teol. 1863-4. F. Giraud.—Ophitæ, tez tarihsel-teolojik de eorum orijinli placitis ac fati. Paris, 1884 [en iyi modern eser]. S. 104.—Mısır Panteonu hakkında bkz. Lipsius, Der Götterkreis d. alten Aegypter. Berlin Akademisi, 1851 ve Tiele I. c., § 29. Sanattaki temsilleri en iyi şekilde Perrot-Chipiez, Histoire de l'Art dans l'Antiquité—Egypte'de (aynı zamanda İngilizce çevirisi, 1884) verilmiştir. Maspero, Archéologie égyptienne. 1887. BÖLÜM. II.—MITHRAS VE SERAPIS'E İBADET, s. 115 devamı. Mithras'a tapınmayla ilgili olarak derlenen ilginç sorunlar, aşağıdaki özel çalışmalarda ele alınmıştır: - Saint-Croix. - Recherches critiques sur les mystères du paganisme. Paris, 1817. Seel.—Die Mithras Geheimnisse. 1823. Çekiç.—Mithriaka. Viyana. 1834. Creuzer.—Das Mithreum. Heidelb. 1838. Lajard.—Recherches sur le kült kamu ve les gizemleri de Mithra. Paris, 184708. Windischmann.—Mithra. 1857. Mithras tapınakları J. Hodgson tarafından Eliena Archeologie i. 247-320, daha önceki literatürü veren ve Stark'ın yazdığı, Zwei Mithræen d. Grossherzog. Alterthümersammlung Karlsruhe'de. 1864. S. 116.—Mitraizm'in Pers ilişkileri hakkında bkz. Burnouf, Sur le Yaçna. S. 117.—Başka bir etimoloji için bkz. G. Barzilai, Gli Abraxas, studeo archeologico. Trieste, 1873. S. 119.—Noel'in kökenine ilişkin bu görüş ilk kez Wernadorf tarafından dile getirilmiştir: De Origines Solemnium Natalis Christi ex festivate Natalis Invicti, Wittenb. 1757; onu Opuscula, Amst'ta Jablonsky takip ediyor. 1809, cilt. iii. P. 351 devam, Basilidanların evlat edinmelere neden olduğunu iddia ediyor (s. 361). S. 120.—Sadukiler ve Ferisiler hakkındaki en son monografi E. Montet'nin Essai sur les Origines des partis sadduciens et phariséens adlı eseridir. Paris, 1883. Seiffert'in Sadducæer in Herzog-Plitt makalesinin sonunda tam bir bibliyografya. S. 129.—Flam. Nordini'deki Vacca, Roma Antiqua, pt. iv. 1771. S. 137.—Çağdaş Parsiler Üzerine, T. D. F. Karaka, History of the Parsis, 2 cilt. 1885. S. 139.—Modern Hinduların kast işaretleri Sir G. Birdwood'un Hindistan Endüstriyel Sanatları'nda verilmektedir. 1880 (levha M). S. 153.—Genel olarak kefareter üzerine, F. W. H.'nin kapsamlı çalışması.

--- SAYFA 478 ---

BİBLİYOGRAFİK EK. 454 Wasserschleben, Die Bussordnungen der abendländischen Kirche, Halle, 1851. Brahminlerinkiler üzerine, Sir M. Williams, Modern Hindistan. PP. 158 sıra.—Bibliog'a bakınız. s. ile ilgili not 104. S. 174.—Gönye Doğu Kilisesi'nde bilinmemektedir; v. Hefele, Beiträge z. Kirchengeschichte, t. ii. S. 179.—Burada Lessing'in ünlü makalesine gönderme yapılabilir. S. 195. — Jettatura ile ilgili en son çalışma, Bay Nutt'tan aldığım bilgiye göre, Thucmann'ın Melusine'de yazdığı La Fascination adlı bir dizi makaledir. 1885-7. BÖLÜM III.—AGATHODÆMON İBADETİ VE ABRAXAS TAŞLARI, s. 215 devamı. S. 217.—Yılan tapınma hakkında comp. Ferguson'a giriş makalesi, Ağaç ve Yılan İbadeti, ikinci baskı. 1873. Semitler Arasında, Baudissin, Studien zur semit. Dinlergeschichte I. § iv. S. 226.—J. Bellermann, Abraxasbilde ile birlikte Gemmem der Alten. 1-3'te kaldı. Berl. 1818, 19, 20. S. 230.—Bu, F. X. Kraus'un Das Spottercrucifix adlı monografisinin konusunu oluşturdu. Freib. 1872. V. s. 279 burada. S. 251.—Bibliog'da alıntılanan Vide Barzilai'nin risalesi. s. ile ilgili not 117. S. 254.—Bu “Gematria”nın yaşı hakkında bkz. J. Gow, Hist of Greek Math, s. 44. S. 259.—Basilides'in bibliyografyası için bkz. s. 70. S. 263.—Valentinus, G. Henrici, DieValentinische Gnosis und die Heilige Schrift üzerine. Berl. 1871. S. 279.—Şek. bibliyografyada adı geçen monografiye bakınız. s. ile ilgili not 230. S. 281.—İslam'da Tanrı'nın 99 sıfatı, E. Arnold'un İncanın İncileri adlı şiirinin konusunu oluşturur. 1882. S. 281 n.—Levy, Gemmen und Siegel. 1869, s. 47-9 ve Taf. iii. S. 284.—Die Scherin von Prevorst 1866'da yayımlandı ve neredeyse tüm Avrupa dillerine çevrildi. BÖLÜM IV.—GNOSTİKİZMİN FİĞÜRLÜ ANITLARI. s. 305 sıra. GNOSTİK mücevherler uzun zamandır antikacıların dikkatini çekmiştir; bunların ayrı araştırmaları Macarius ile başlamıştır.—[Heureux] Abraxas seu Apistopistis. Karınca. 1657; Chifflet'in ekiyle birlikte. [Gorlæus, Dactyliotheca, 3. baskıda yer alan levhalar. Leyd. 1695.] Kirchmann.—De annulis. 1657, yak. Xxi. Monfaucon. - L'Antiquité expliquée. Paris, 1722; cilt ii. canlı iii. Les Abraxas, s. 353 devamı. Destek. cilt ii. 1724, s. 209 devamı.

--- SAYFA 479 ---

BİBLİYOGRAFİK EK. 455 Gori.—Thesaurus gemmarum astriferarum. Floransa, 1750, fol. [Passeri, De gemmis Basilidianis'in makalesini içerir.] Marrette.—Traité des pierres gravées. 1750. II. 68-73. F. Münter.—Versuch über d. Kirchlichen Alterthümer der Gnostiker. 1790. Bellerman.—Vibe bibliog'u. s.'ye not 226 [sadece başlık sayfalarındaki kısa hikayeler]. Kopp.—Paleographia Critica. 1819-29; 4 cilt. [Abraxas'ta üçüncü ve dördüncü]. Madde. - Histoire du gnosticisme. 1828. [2. baskı, 1843.] Hammer.—Deux coffrets gnostiques du moyen âge. 1832. Stickel.—De gemma Araxea nondum edita. 1842. Madde. - İtalya'da Voyage gnostique. 1852. Kral.—Gnostikler ve onların kalıntıları, antik ve orta çağ. Londra, 1864. [Önceki tüm mücevherleri ve daha fazlasını içeren mevcut çalışmanın ilk baskısı: 13 levha ve 27 gravür.] 1864'ten bu yana bu cilde kadar önemli bir koleksiyon yapılmamış veya yayınlanmamıştır. S. 309.—IAW hakkında bkz. Graf v. Baudissin'in Studien zur semitischen Religionsgeschichte, 1873, s. 181-254'teki ayrıntılı makalesi “Der Ursprung des Gottesnames 'Iēw’”. İsmi kendisi hakkında bkz. S. R. Driver, Studia Biblica'da Tetragrammatonun Kökeni ve Doğası Üzerine Son Teoriler. 1885, s. 1-20. S. 370.—Boethius'un tepe noktaları hakkında önemli tartışmalar ortaya çıktı. Woepcke, Jour'da. Asya. 1863, s. 54, onların Hindistan'dan izini sürüyor; T. H. Martin, bir yıllık. 1863, s. 350, Mısır'dan; Friedline, Zahlzeichen, s. 15-19, & c. ve Weissenborn, Zt. Matematik. Phys., 1879, Boethius'taki pasajın sahte olduğunu beyan eder. Bkz. Gow, Hist. Yunan Matematiği, s. 28. S. 372. Matematiksel olarak ele alınan sihirli kareler hakkında bkz. De Morgan, English Cyclopædia, alt ses, bölüm. Sanat ve Bilim, cilt. v. col. 415. BÖLÜM V.—TAPINAKÇILAR, GÜL HAKLILAR, MASONLAR. TAPINAKÇILARDA en eksiksiz tarih hâlâ Dupin'in tarihidir, Histoire de l'ordre militaire des Templiers. Bruxelles, 1751. Gizemleri Üzerine, Loiseleur, La doktrin secrète des Templiers. Orleans, 1872. Ve davalar, Michelet, Procès des Templiers. 1871. Merzdorf'ta bulunan heykellerin, Geheimstatuten des Ordens der Tempelherren, Halle, 1877, H. G. Prutz, Geheimlehre und Geheimstatuten des Tempelherren Ordens tarafından uydurma olduğu gösterilmiştir. Berl. 1879. Ayrıca bkz. F. Schottmüller, Der Untergang des Templer-Ordens, mit urkundlichen Beiträgen. 2 cilt. 1887. GÜL HAKLILAR hakkında en eski literatür W. v. Murr, Ueber d. wahren Ursprung d. Rosenkreuzer. Ayrıca bkz. Buhle, Ursprung und vornehmste Schicksale d. Orden d. Freimaurer ve Rosenkreuzer, 1810; ve Klüpfel, alt sesli. Herzog-Plitt'te. Masonluğun kökeni hakkında,

--- SAYFA 480 ---

BİBLİYOGRAFİK EK. 456 R. F. Gould'un büyük ve eleştirisiz History of Masonry adlı eserinde tam referans, cilt. Ben. 1884. S. 393 n.—İki ciltlik üçüncü baskı. 1887'de yayımlandı. S. 409.—Bu Manihaist mezheplerin Doğu folklorunun Avrupa'ya yayılmasındaki etkisi hakkında bkz. M. Gaster, Yunan-Slav edebiyatı. 1887. S. 416.—Al Hariri Meclisleri, çeviren: T. Chenery, cilt. Ben. 1867; ve Rückert'in dikkate değer çevirisi Dei Verwandlungen des Abu Seid.

--- SAYFA 481 ---

INDEX j A.A.A., Kabalistik, 199 ABΛANAΘANAΛBA, 246, 317 Abdullah, Mecusi, 412 Abgarus, İsa'nın mektubu, 317 ABRACADABRA, kökeni, 316 Phœbus olarak Abraxas, 103 —, açıkladı, 117 —, Güneş tanrısı, 117 —, etimolojisi, 261 — Din, 257 — Din tanımlı, 257 —, anlamı, 259 —, meraklı türü, 328 —, şekil, ilk sözü, 111 — -mücevherler, gerçek, 245 — mücevher-efsaneler, 247 — -mücevherler, nasıl kullanılır, 274 — -tanrı, açıklanan, 250 Abraxaster mücevheri, 226 Abraxoids, 237 İbrahim, heykeli, 161 Abrak, Gizemi, 317 Achamoth, Bilgelik, 330 Achoreus, 322 Adad, Güneş, 161 Adem, Kitabı, 4, 415 — -Kadmon, 34 — -Kadmon tipi, 233 Eklenen tılsım efsaneleri, 277 Adonai, Adonis, 296 Adoneus, 'Görünmez', 297 A.E.I.O.U., Avusturya versiyonu, 234 Æneas, cenaze kurbanı, 367. Æons, Simon's, 67 —, türetilmiş, 260 —, listesi, 263 —, erkek ve dişi, 263 —, mühürler ve numaraları, 331 —, Ruhun ruha adresleri, 392 —, resimler, 363 Æsculapius, 177 —, Güneş, 177 Agathodæmon Yılanı, 215 AGATHODÆMON, efsane, 216 Agathodæmon mücevherleri, örnekler, 296 Ahriman, Evil, 132 Ekber, dini, 416 Alabarches, 27 Albigenses, inançları, 340 —, son izleri, 399 Alexamenos, duvar yazısı, 230 İskenderiye, Serapis, 159 Allah, sigla, 10 Alleius Caronius, büyüsü, 223 Alfabetik isimler, 311 'Amin', neden duada kullanıldı, 267 Amenti, Dörtlü, 106 AMHN, Üçlü, 147 Ammnian, Magi'nin üzerine, 272 Amor, nasıl benimsendiği, 234 Amshaspands, Yediler, 140 Amyclae, Apollon, 298 Andrea ve Gül Korss, 394 Andrew, St.'ye Vahiy, 341 Meleklerle tapınma, 344 Meleklerin isimleri, tılsımlar, 193 —, gezegensel, 344 Antigonus Gonatas, Asoka ile ikramı, 51. Anubis, iki yüzlü, 110 —, üç başlı, 293 — -Christus, 230 — -Typhon, 302 Apis-boğalar, yeraltı mezarları, 164 Apollon, ile tılsım efsanesi, 302 Tyana'lı Apollonius, 53 Apsethus ve papağanlar Apuleisus, 110 —, 'De Magia', 283 'Ortaçağ sanatında Arapça terimler, 418 Archon, İkinci, 77 —, Demiurgus, 81 'Büyük Kaderin Archonları', 352 Aristoteles, Basilides tarafından kopyalandı, 70 Ark Ahit, 7 Pallene'li Artemis, 167

--- SAYFA 482 ---

DİZİN. 458 Arthur'un Oon'u, 136 A. S. Gül Haçlı, 315 Zühd, neden emredildi, 419 Asoka Fermanı, 51 Suikastçılar, mezhebi, 410 —, Dereceleri, ib. —, notları, 411' Montaj,; Masonik, 378 Eşek başlı tanrı, 230 Astroloji, Roma'da, 227 Tanrı formlarının varsayımı, 365 Athelstan, ilk Sakson inşaatçı, 383 Athelstan'ın Anayasaları, 381 AFION ONOMA, mücevher efsanesi, 172. Augustine, bir Manichæan, 48. AUM, sembolizmi, 266 — veya OM, 266 —, kullanımının erdemleri, 267 —, Teslis türü, 320 Avila, piskoposluk merkezi, 339 AcqanabEn, azap yeri, 355 tılsımlarda kullanılan Babil karakterleri, 368 Babil numeri, 368-69 Baküs yılı, 323 Bacchus, güneş tanrısı, 322 —, Yahudilerin tanrısı, 323 Bacon'un 'Bilgelik Evi', 398 Balsamus, Barbelus, 259 Balam'ın kurbanları, 442 Bambino, il santissimo, 336 Tapınakçıların 'Baphomet'i, 235 Baphometik figürler, 403 — Tabliets, 383 'Baphometicum Mysterium', 128 Barbelo, 259 —, 'Kurtarıcının Annesi', 333 Barruel, Illuminati üzerine, 425, 426 Basilies, onun sistemi, 70, 257 Basilidan doktrininin tanımı, 258 Bath, bulunan parşömen, M.Ö. 360, M.Ö. Belenus, 136 —, Galya Güneş Tanrısı, 136 Betulus, yıldırım, 210 'Yeni Güneşin Doğuşu', 366 'Mithras'ın Doğum Günü', 119 Hayaletlere kan adakları, 165 Boethius'un Aritmetiği, 370 'Bologna, Scavi presso,' 428 Bouillon, Kardinal, 362 Sınır Spirit, 76 '— Spirit,' Deus Terminus, 299 Sınırsız Güç, 59 Bouteilles mezarlığı, 371 Brachman, kökeni, 272 Brandmark, Mithraic, 139 Bronz Yılan, 218 '— Yılan'ın kökeni, 3 'Şans Getiren,', 85 Bromius, nasıl şekillendi, 132 'Kardeş,' Masonik, 378 Buddha Gaya, yazıt, 269 Buda'nın Ayağı, 270, 271 Budizm'in tanımı, 49 Budist misyonu, 51 — semboller, 389 — Gnostisizm üzerindeki etkisi, 390 Bulgarlar, mezhep, 409 Boğa, Mitraik, 132 Mason İşaretleri üzerine 'Bülten Anıtı', 383. Boğalar, mumyalar, 164 Diri diri gömme, kefareti, 154 Bizans gorgon muskaları, 169 CABIRI, bakırın bakırı, 89 Caduceus, sembolizmi, 176 Camillus Leonardi, 338 Oğlak burcu, 183 —, ruhların taşıyıcısı, 183 Carbonari, kökenleri, 391 Carnarvon, altın plaket bulundu, 339 Kast işaretleri ve çeşitli işaretlerin açıklaması, 13, 14 — yayılması, 386 Gnostik mücevher katalogları, 278 Mithras Mağarası, 136 Zincir, Büyü, 362 Kadeh, Mitraik, 126 Charun, Etrüsk, 182, 187 Ceraunia, tılsım, 197 Göğüs koruyucusu, 223 Chiflet'in tılsımı, 290 Childeric, Mezarı, 194 Çin sembolleri, 391 İsa, Serapis'le özdeşleştirilmiş, 161 İsa'nın anlatılan kişisi, 152 Noel günü, ne kadar sabit, 120 Tephric'e'nin Chrysocheir'i, 412 'Chnumis', çeşitli yazılışları, 216 Chnuphis, mistik rakamlarla, 340 — mücevher efsaneleri, 243 'Güneşin Çemberi', 300 Clemens Alexandrinus, 257 Clemens ve Basilides, 257 'Kleopatra, Ölümü', 184

--- SAYFA 483 ---

DİZİN. 459 Knidos, Tapınak, 360 Cochet, abbé, 371 Colic, muska, 367 SS'nin tasmaı, kökeni, 219 'Arap Bilgeler Koleji', 394 Farklı metallerden heykeller, 163 Sabitlik, amblemler, 220 'Constitutiones Artis Geometricae', 377 Kısıtlama, övgüye değer, 334, 335 Mithras'ın 'Corax'ı, 126 İnek, İsis türü, 110 'Ruhun Sahtekarlığı', 38 Hilal ve yedi yıldız, 318 Haç, Burcu, 276 Mithras'ın Tacı, 128 Haçlı Seferleri, etkileri, 418 İsmiyle Lanet, 444 '— Mezmur,', 360 Cynocephalus, 108 Cypher of the Illuminati, 425 Cypseulus, Coffe of, 183 Δ.Δ.Δ., 199 Da...mwn, Noaj, Yuc», 347 ΔAMNAMENEYC, 198 Dante'nin Cennetteki payı, 345 Dante'nin Charon'u, 188 Ölüm, antik tip, 179 —, neslinin tükenmesi, 335 —, Yunan tipleri, 188 —, antik sanatta, 179 '—, Spiritüel, ne, 180 Declaine, mücevherler, 274 Sayılarla temsil edilen Tanrılar, 307 Dephic E, the, 297 Demiurgus, ne kadar şaşkın, 330 '—, işini yapıyor 334 Şeytanlar, Kabalistik, 36 De Quincy, Roscrucian'lar hakkında, 393 Yıkıcı İlke, 167 Deva, onun sembolü, 301 Şeytanlar, dışarı atılmaları, 259 —, çeşitli şekilleri, 357 Dextræ: Fede, 336 Ophites Diyagramı, 332 ΔΙΚΑΙΩΣ, bir mücevher, 129 vazo resminde Dionysos sembolleri, 427. Dis, Romalı, 187 Dis-pater, Galya'nın, 164 Magi'nin kehanet çubukları, 261 Docetae, illüzyonistler, 261 —, tipik, 109 —, Parsilerin, 137 'Domine quo vadis,' Kilisesi, 271 Donati, Oblati, 412 Donatist İnanç İtirafı, 316 Donner-keil, strahl-pfeil, 205 Draco, 'İyi ve Mükemmel Yılan' türü, 289 'Dış Karanlığın Ejderhası', 358 Ejderha biçimli, aslan biçimli, iblisler, 357 Rüya getiren iblisler, 70 Büyünün neden olduğu Rüyalar, 40 —, Yahudiler tarafından satılıyor, 221 Druid dini, 422 — Kast işaretli taş, 387 Druidizm, Britanya'da icat edildi, 421 Druidler, Tiberius tarafından bastırıldı, 421 Lübnan Dürzileri, 413 Dualizm, Hindu, 264 — tanrıların, 264 Dolcino Fra ve Margarita, 68 Hindistan'ın Durga'sı, 260 D.V.X., 256 'E DELPHICUM,' 297 Dünyanın Yumurtası, 367 Mısır tanrısı, listesi, 105 — kutsal hayvanlar, 107 '—, Gosepl of the,' 335 EIC ZEYC CΑΡΑΠΙC, 327 Eleazar, şeytanları kovuyor, 280 Element, Melekler 39 —, æons of the, 262 Elephanta, kaya tapınağı, 427 Elias, efsanesi, 334 Yayılım, doktrini, 92 'Yayımlar.' Basilidan, 259 —, doktrini, 259 —, Beşler, Kıpti isimleri, 313 Emesa, Tapınağı, 154 Empedocles'ten alıntı, 61 Enoch, Book of, 18 — veya "Name" 253 Epiphanius, 13 Ephesus, School of, 7 'Ephenian Spell, The,' ib. Eoptas, Masonik, 426 Ezoterik Müslümanlık, 415 Esseneler, kökeni, 51 Nazar, tılsım, 256 — —, teorisi, 195 — Ruhlar, kökeni, 439 Gözlerle kaplı figür, 403 MASALLAR, Gnostik aşk, 257 Fakülteler, nereden türetildiği, 346

--- SAYFA 484 ---

DİZİN. 460 Fakir, a rozeti, 390 Kader, makamı, 350 Napolili Ferdinand, 392 Fermesse, amblemi, 219 'Onbeş Nokta', Masonik, 379 Ateş, muska karşısında, 422 — İlk İlke, 69 Beş, kutsal sayı, 299 İsa'nın cübbesi üzerinde '— kelimeler', 308 Ayak, taşa oyulmuş, 185 '—, ilahi,' 270 —, kanatlı, 271 Formül, Gnostik, 280 —, amacı, 329 Kırk iki kutsal bir sayı, 442 'Özgür ve kabul edilmiş', 385 Masonluk, antik çağ, 375 —, ilk kurulan, 391 —, sahte kurucusu, 376 'Hür masonlar', gerçek, 386 Masonlar, unvanın gerçek kökeni, 391 Kurbağa ve yılan, sembolik, 36 Gelecek cezalar, 356 Fylfot, Swastika, 389 'GABES, kitabı', 343 Galen, jasper üzerinde, 219 —, şeytani mülkiyet üzerine, 280 Galya marka işareti, 428 — Kabile işaretli paralar, 429 Garnet tılsım, 289 'Tanrıların Kapısı', 346 Galya, Gnostisizm, 338 Gayatris, alıntı, 268 Geomancy, Arap, 305 Tanrılar için geometrik semboller, 307 'Meryem'in Soykütüğü', 231 Germanicus, büyülenmiş, 358 Gitteth, 21 Gnosis, makineleri, 104 —, Yahudi, 4 —, gerçek amacı, 333 Gnostik mücevherler, listeleri, 278 — sembolizm, korunması, 375 Gnostikleştirilmiş türler, 277 Gnostisizm, başlangıçları, 21 —, geniş yayılımı, 337 Tanrılık, nasıl oluştuğu, 39 Tanrı'nın adı, Mısırlılar tarafından nasıl ifade edildiği, 319 Altın levha, Carnarvon, 339 'İyi olan,' 354 Gorgon, bir muska, 169 Gorgon, orijinal türü, 167 —, Ölüm türü, 18 Gracchus, Mithras Mağarasını yok eder, 126 'Büyük İsimler', 308 Gustavus Adolphus, kimmik altın sikkeler, 396 Ha-Brachah, 'Abraxas,' 251 Hadrianus, Serapis üzerinde, 161 Harpiller ve Sirenler, 189 Harpiller, mezarlar üzerinde, 188 Gökler, 259, 365 Basilides'in Hebdomad'ı, 81 Hristiyanlar tarafından kullanılan İbranice terimler, 125 — kelimeler, yanlış kullanımı, 88 — kelimeler, kullanımı, 285 Hekate, nasıl çağrıldığı, 281 Helena, 'Kayıp Koyun', 68 —, idol, 70 Heliiodorus, Nazarin Üstünde, 195 Heliogabalus, 119 —, büyü uygulamaları, 226 Cehennem, tanımı, 356 —, tanrıları, 170 'Adoneus'un Miğferi', 296 '— Hades'in,' 186 Henry III, İtalyan sanatçıları çalıştırıyor, 384 Henry VI. Masonluk hakkında, 376 Herakleonluların can çekişen pasaportu, 329 Hiero insan kurban etmeyi yasaklıyor, 417 Hindu tanrıları, 264 — ikici tanrılar, 264 — sembollerin açıklaması, 388 Hippolytus, Basilides hakkında, 257 —, incelemesi, 11 Gnostisizm Tarihçileri, 11 'Kutsal İsim', Basilidan, 259 Homeros, Ofit açıklaması, 86 Çember, Zaman türü, 179 Horapollo'nun 'Yorumu', 108 Musa'nın Boynuzu, 322 At, sembolik, 185 Horus, nasıl benimsendiği, 232 Hoşea Lux, mistik kitap, 397 Saat, Cinler, 366 İnsan kurbanları, 226 — —, Druidical, 421 IAO, çeşitli unvanları, 326 Iao, Ay Dehası, 332 Iaos, Sonbahar Güneşi, 321 IAO, adın açıklaması, 319 Ibis, Ay türü, 107 Idea, Platonik, 34

--- SAYFA 485 ---

DİZİN. 461 Puta tapma, Gnostik, 70 Put, ahşap, ilkel Yunanistan'a ait, 167 İEOY, İlk İnsan, 351 Cehalet, tanrı, 261 İHCOYC, sayısal değeri, 255 İldabaoth, iblis, 357 —, Karanlığın oğlu, 37 İlluminati, dereceleri, 425 Üzerine yazılan lanetler Tapınak duvarları, 360 Incubi ve Succubæ, 334 Hindistan, Yunanistan ile bağlantısı, 271 —, Mısır üzerindeki etkisi, 320 —, ilkel dini, 272 —, Müneccimlerin kaynağı, 272 — Yunanlılar tarafından ziyaret edildi, 53 Gnostisizmin Hint kaynakları, 42 Tarifsiz İsim, 266 — İsim, Hindoo, 266 — Adı, kökeni, 320 — Bir, Gizemi, 148 Bebek kurbanı, 334 tasvir edilen Cehennem güçleri, 364 İnisiyeler, marka işaretlemesi, 139 İnisiyasyon, testler, 421 İç Adam, 38 Innsbruck Tableti, 127 Yazıtlar, Abraxas, 248-9 —, Gnostik, 248-9 Eklenen efsaneler, 327 Zekalar, Simon'un ki, 67 'Görünmez Tanrılar,' 289 İsimlerin Yakarışı, 310 İloh, Ay, 324 İrenæus, 11 İsiac Alayı, 111 — Semboller, ib. İsis, sembolü, 301 İtalyan duvarcının elinde, ortaçağ, 384 İva, gök gürültüsü tanrısı, 175 İΨANTA, 198 İzedler, Zerdüşter, 132 JAMBRES, sihirbaz, 40 İskoçya Kralı I. James, Masonlarla ilgili Kanun, 371 Jasper, erdemi, 219, 222 Jerome, on Basilides, 259 —, İspanyol Gnostisizmi üzerine, 339 — Læta'ya, 126 Jersey, Galya sikkeleri, 429 Kudüs, Scythicus tarafından ziyaret edildi, 44 İsa, yakarışı, 285 —, anlatılamaz kökeni, 255 Yahudi rozeti, 388 — Roma'daki nüfuz, 27 — Büyücüler, 40 Joan of Navarre, 220 Jovis Axur, 278 Yahudiliğin kökeni, 28 Adalet, sembolü, 110 Justinianus'un zulmünün sembolü, 340 Mithras'ta Justin Martyr, 122 KABBALA, gerçek kaynağı, 3 — ve Talmud, 33 Kabalistik şifreler, 199 — başlıklar, 287 Kali Bhavani, 167 Karamala, Psychopompos, 166 Kaulakauch, 262 Kavlacav, 88 Kef Mariam, Agnuscastus, 369 'Kells, Book of', 430 Kerner, tılsımlar üzerine, 205 Kerner'in Ruh bölümü, 348 Doğanın Krallığı, 98 Kircher'in Kurşun Kitabı, 362 Klippoth, iblisler, 36 Tokmağı, Masonik, 403 'Düğüm Herkül,' 176 Kostı, Zerdüşter, 401 Kronus, meskeni, 241 —, nasıl şekillenmiş, 240 KÂr, nasıl figürler, 190 'Büyük LADY,' 307 Lamba, büyü yapılmış, 223 Gnostik efsanelerin dili, 282 Lapo, il Tedesco, 384 Larva, 181 —, hayalet, 181 LAT, Hindoo, 298 Lantef, Temple of, 422 Leaden Books, 362 — parşömenler, büyü, 358 Lübnan, mezhepler, 340 Efsaneler, çevirileri, 311 'Leontius', 'Coracicus', 126 Lessing, Fremasonluk üzerine, 422 Efsanelerin yazımı, 275 Mektuplar, besteleme bir dişi formu, 288 Yaşam, olası süresi, 221 Işık, İmparatorluğu, 8 '— ışıkların,' 293 —, İlahi, 81 '—, Yeri,' 350 Taşlar üzerindeki çizgiler ve noktalar, 305 Lingam-yoni, the, 112

--- SAYFA 486 ---

DİZİN. 462 Aslan, tipik, 109 Aslan, Bacchus formu, 131 — başlı adam, 131 Ölülerin ayinleri, 331 Kertenkele, Logos türü, 107 Loca, törenler, 382 '—', Mason, 380 '— Aziz Theodisius'un,' 424 '—, İskoç,' 325 '—, Tapınakçılar,' 413 'Logolar', yayılımı, 261 —, Nous, Sophia, 261 —, Şem versiyonu, 288 'Işığın Efendisi', 47 Krallığın Çoğu, 153 Lotus, açıklandı, 174 'Aşk, Mükemmel,' 69 Aşağı dünyanın Hükümdarı, 97 Lucan'ın Cehennem Tanrıları, 170 Lucian'ın Philopatris'i, 184 — 'Toxaris,' 53 Lunus deus, 324 Lydney, kurşun tomarlar bulundu, 361 MACROBIUS, Æsculapius'ta, 177 —, Serapis'te, 159 —, Ruhun inışıyle ilgili, 346 Magdalene, söylemi, 150 Magi, Genel Konsey, 49 —, kökenleri, 273 Büyü, Britanya'da yetiştirilen, 421 —, kurucuları, 40 —, kurucuları, 221 — zincir, yapmak için, 362 '— Papirüs,' büyü, 242, 282 Magione, Masson, Massoney, a Templars' Lodge, 413 Makamat, of Hariri, 416 Mandaites, 4 —, the, 415 Manenti, Villa'daki yazıt, 361 Manes, tarihçesi, 46 —, Palmira alfabesini kullanımı, 370 Maniheizm, 156, 157 —, unsurları, 47 —, Avrupa'ya nasıl yayıldı, 409 —, neden başarılı, 420 Manicheist, Justinianus tarafından zulüm gördü, 408 MAPQHNI, tılsım, 313 Marcus, 'Vahiy', 286 Maria Honorii, 191 Marini, Villa'da bulunan parşömenler, 366 Sahiplerin işaretleri, Galya, 428 Maroni, abbè, 425 Mecdelli Meryem, tılsımların kullanımı hakkında, 332 — —, Vahiy, 349 —, Göksel, 141 'Masonik Grip,' 337 — kurallar, gerçek, 379 — gizlilik, 380 — işaretler, kökeni, 427 Masonluğun gerçek kuralları, 377 Masonluk işaretleri, kökeni, 385 Madde, vazgeçilecek, 356 — teorisi, 326 Maya, illüzyon, 261 Şifalı tılsımlar, 328 'Mercia, Hanımı,' 383 'Zimba Tüccarları', onların işaretleri, 385 Meru, Mount, 42 Mete, Von Hammer's, 404 Metempsychosis, 355 Orta uzay, the, 102 — —, archon of the, 353 '— —,' Platonik, 347 — —, lao, hükümdarı, 325 Missa, türetilmiş, 125 Mitra bronz bileti, 9 — Mağara, a keşfi, 131 — Dereceler, 127 — anıtlar, 115 — Ayinler, 122 — Batıda kalır, 322 Mitras, kanla satın alınmış, 122 —, nasıl figürlü, 133 — İsa ile özdeşleşmiş, 119 —, Zerdüşter, 116 Mobed, a nişanı, 10 Modern sahtecilik, 275 Molokitler, yeşil jasper, 275 Montfaucon, 365 Ay, ruh emici, 347 —, Mısır fikri, 324 —, nasıl ışıklandırılmış, 48 —, türü, 107 Moor'un 'Hindo Pantheon'u, 267 Musa, Büyücü, 231 Mylitta, 155 'Gizemler,' 145 —, faydası, 89 —, açıklaması, 89 Birinci Mahkemenin Gizemi, 352

--- SAYFA 487 ---

DİZİN. 463 'Gizem, İlk', 342 Mistik İsimler, Yakarış, 285 Naas, Su elementi, 234 —, mülkiyeti, 101 Naaseni, onların göksel hiyerarşisi, 309 —, Ofitler, 101 mücevher üzerindeki 'Nabis', 244 'İsim', gücü, 201 —, erdemi, 253 İsimler, rakamlarla ifade edilmiştir, 254 —, Kutsaldan yapılmış büyüler, 281 — Tanrının büyü, nasıl yaratıldığı, 286 Nuşviran Filozofları korur, 56 Doğa, Aktif ve Pasif, sembolize edilmiş, 112 Göbek, 'Güneşin Çemberi', 363 Nebukadnetsar, 382 Nebukadnessar'ın 'İmgesi', buradan türetilmiştir, 163 Nechepsos, Kral, 216 Neutra, Haham, levha K, 4 'Yeni İsim' a, 129 Newton Stone, the, 386 Nicocreon, 160 'Nil,' türetilmiş, 329 'Tanrının Doksan Dokuz İsmi', 231 'Tanrı Olmayan, The,' 75 Nodens, Deus Tapınağı, 361 Basilides'in 'Hiçbir Şey'i, 72 İsimlerin Sayıları, 287 Rakamlar, kutsal, 10, 369 —, tanrıları temsil eden, 307, 368 Sayısal kuvvetler, 254 O. O. O. 199 Artaxerxes'in Yemini, 116 Obsidiyen ok uçları, 203 Ofitlerin 'Okyanus'u, 87 Basilides'in Ogdoad'ı, 84 'Mounain'in Yaşlı Adamı', 418 'Yaşlı Adamın Başı', Baphometric idol, 404 'Omestes' Dionysos, insan kurban etme, 168 Delphi'li Omphalos, 298 ONOKOIHΘΣ, 230 Ophiuchus, 98, 237 İlk İlkenin Ophite doktrini, 224 — teogoni, 309 Ophites, 12 —, ilahisi, 92 —, 'kusursuz kurbanları', 323 —, sistemleri, 82, 92 Ophites, Schema of the, 332, 342 Or, İlahi Işık, 34 Clarian Apollon'un Kahini, 321 Orcus, 189 —, iblis, 356 —, tipik olarak, 182 Orai, Venüs, 332 Origen, 12 —, Gnostik tanrılar hakkında, 325 Orléans, 209 Orléans, Paulikanlar, 410 Ormuzd, İyi, 132 Orpheus, mistik İsimler üzerine, 284 —, Gizemler, 401 Osiris, Batının Efendisi, 188 'Osor-Apis,' 164 Osthane, büyücü, 421 Dış Karanlık, 357 Ovid'in 'İbis'i, 181 PALMYRENE alfabesi, 370 Yelelilerin Panteizmi, 48 Maniheistlerin Panteizmi, 156 'Papurüs, Büyü' 223 Parca, nasıl kişileştirilmiş, 190 Parvati, İsis'in kökeni, 171 'Fısıh, mükemmel', 334 Pasaport, sonraki dünya için, 329 Paulikanlar, mezhebi, 409 Pegasus, Tapınakçıların rozeti, 420 Kefaret, Hindoo, 153 'Peratai' mezhebi, 225 Persea-eriği, 301 Perugia, Mitraik Mağarası, 132 'Peter Gower,' Pisagor, 376 Petracces, tılsımlı mücevher, 299 Petrus, civis Romanus, 384 Phanaces, Güneş tanrısı, 116, 140 Philip, İncili, 333 Fenike tanrıları, 240 Phocius, Bætylus'ta, 207 Pikt dövme işaretleri, 420 Pilatus'un Lentulus'a mektubu, 152 Pile Cinq-Mars, 429 'Pistis-Sophia' analizi, 14 — —, ruhun analizi, 349 — —, göksel hiyerarşi, 239 — —, Kutsal Ayinler doktrini, 141 — —, tanrıların Kabalistik isimleri, 311 — —, Theogony of the, 341 — —. Açıklanan türler, 233 Veba, muskaya karşı, 317

--- SAYFA 488 ---

DİZİN. 464 Gezegensel cinler, Gnostik tanrılar, 325 Gezegensel, mistik isimler, 309 Pleroma, tanımlanmış, 245 Plüton, nasıl şekillendiği, 186 Plüton, Plüton, 186 Potansiyel ve Aktivite, 65 Güçler, figürler, 343 —, çağrılar, 343 —, isimleri, 198 Praun Dolabı, mücevherler içinde, 292 Kurtarıcının Duası, 289 Priscillian, 338, 406 Procopius, 340 Türlerin yayılması neden yasak, 419 Proserpine, Tecavüz, 187 Pteròforoj, Mısırlı rahip, 315 Ptolmey IV., 158 Punch, beşli konsey, 299 Pön dili, geç kullanımı, 283 Pisagor, Dört kitabı, 43 —, Mısır'daki çalışmalar, 287 —, sisteminin kaynağı, 12 Pisagor Rakamları, 370 — Detieis için semboller, 307 KAVGASIZLIK, Hristiyan, 394 Quaternion, Basilidan, 261 Quatuor Coronati, 381 Ölülerin kraliçesi, 184 Sessizlik, Indolentia, 344 Quinternion, Basilidan, 262 RADİKALLER, Simon'un Altısı, 61 Raspe'nin Gnostik sembolizm üzerine görüşleri, 291 'Işığın Alıcıları', 354 İşaretlerle tanıma, 337 Tipik Yenilenme, 233 Yüzük, Büyü, yapma, 243 Gül-Haç törenleri, 396 — sembolik resimler, 397 Gül Haçlılar, nesneleri, 393 Yuvarlak Kilise, 402 Rudolf II. simyacılar patronluk taslıyor, tılsım üzerinde 408 Runik efsane, 11 S.S.S. barda, 218 Mısır'ın kutsal hayvanları, 108 Kurban, Gerçek, 225 Sacti, dişi Güç, 264 Salagrama, 209 Samiriye efsaneleri, 316 Semadirek Gizemleri, 89 Sangraal, arayışı, Mısır'da 405 Sanskrit ismi, 265, 320 Şeytan, onun gerçek karakteri, 441 'Satürn'ün oğulları, 422 Saturninus, 260 Sayce, Profesör, 368 'İskoç Şövalyesi' kostümü ve törenleri, 426 Scythicus, Yelililerin öncüsü, 43 İsa'nın kullandığı Mühür, 317 Aeonların Mühürleri, 331 'Dünyanın Tohumu', 73 Seele, Nerven-geist, Geist, 348 Seffrid, ring of, 338 'Seherin von Prevorst,' 284 'Kendini toplama,' kontrol, 334 CEMECEIΛAM, açıkladı, 222, 326 Sepheroth, the, 35 Sepoy İsyanı, 125 Serapeum, yok edildiğinde, 164 Serapion, Aganaric, 164 Serapis, 158 —, Ayak, nitelik of, 271 —, atıfta bulunan mücevherler, 172 —, nasıl şekillendiği, 159 —, tanıtımı, 158 —, Evrenin türü, 321 — ve Agathodæmon'un birleşimi, 35 Serenus Sammonicus, 220, 316 Yılan, bir gemide saklanan, 323 —, mezarın koruyucusu, 367 —, ruhların rehberi, 368 Servatius, azizin mührü, 57 Yedi kollu şamdan, 388 Yedi sesli harf, gizemi, 201 Severus Alexander, ibadeti, 16,22 Siglæ, tanrıları temsil eden, 10 'Hayat İşareti', 366 İşaretler ve Şifreler, Masonik, 384 Simon Magus, tarihi, 58 Simon'un Dört Kitabı, 64 Sin, Asur Ay Tanrısı, 324 Günah, nedeni, 349 Feragat edilecek günahlar, 356 İskelet, larva, 181 Uyku ve ölüm, tipikleştirilmiş, 183 Güneş sembollerinin açıklaması, 155 'Soli Invicto Comiti', 222 Salome'nin Rab'be sorusu, 335 Süleyman'ın Mührü, 388, 423 'Peygamberlerin oğulları', 273 Sıralar Antiates, 305 Ruh, şeklinin değişmesi, 346 —, nasıl oluştuğu, 37 —, gezegensel kökeni, 344

--- SAYFA 489 ---

DİZİN. 465 Ruh, Platonik bölünme, 347 Ruh, başka bedenlere geri gönderildi, 355 Büyü, örnekleri, 243 Sfenks, Yok Edici, 327 Ruhsal Adam, 99 '— —, kim, 414 '— Erkekler, kim, 225 'Ruhlar, Üzerine Deneme', 395 Sözlü, nedeni, 348 Kare kesim mektuplar, 276 Sri-pa, Serapis, 165 'Çubuklar, öğüt isteyen' 306 Taş, aletler, 202 Stonehenge, Mason'un işareti, 387 Stukeley'in teorisi, 323 Sufi, Pers, 414 Güneş, çağrılan, 268 — ve Ay, isimleri tılsım olarak kullanılır, 283 — -tanrı, çeşitli türler, 322 Suttee, a anıtı, 185 Swastika, dilenci rozeti, 390 Sembol, Amblem, 336 Bronz sembol, 338 Sembolik figürler, doktrinleri ifade eden, 263 Sembolizm, bozulması, 427 Semboller, aktarımı, 423 Orta Çağ Avrupa'sının Suriye etkisi, 417 'TABOR, Işığ', 300 Tılsım dönüşümleri, 277 Tılsımlar, malzemesi, 275 Taraka'nın kefareti, 153 Tat ve Sat, 267 Tau, Mısırlı, 102, 112, 403 Taurobolia, 154 Tapınakçılar, onlara yönelik suçlamalar, 401 —, yıkımlarının nedeni, 420 —, dereceleri, 411 —, Parisli, 399 —, bastırılması, ib. Tapınak-kilise sembolizmi, 401 On, kutsal bir sayı, 369 Terbinthus, 46 Tertullian, 187 Tetragrammaton, tılsımlı, 441 —, 319 Theogony, Gnostikteki dereceler, 341 Theosebius, 259 Thales, öğretisi, 224 Thor'un çekici, 206, 403 Yıldırım, kelt, 206 Tikkun, evrensel tip, 34 Timothy, Mektup, 7 Hoşgörü, antik, 417 Bir Roma İmparatoriçesinin Mezarı, 192 — hazineler, 191 Mezarlar, bulunan tılsımlar, 371 İşkenceler, On İki, 127 Babil Kulesi, 382 — Sessizlik, 137 Townley tılsımı, 290 Sendika Kuralları, Orta Çağ, 383 Harflerin Yer Değiştirmesi, 312 Ağaçlar, Beşli, 147 Üçlü, Beşli, Yedili, nasıl tiplendirildiği, 314 'Deneme Parçası', 383 Üçgen, Gül-Haç, 315 Trikasa, Cerberus, 166 Trinity, Mısır, 321 —, Hindoo, 269 Hakikat, rakamlar, 288 —, Vahiy, 286 MEME ŞEKLİNDE KASA, 111 Ulysses ve Syrens, 189 Ulysses'in Hades'i ziyareti, 165 İnişiye olmayanlar, onların gelecek durumları, 354 Evrensel Doğa'nın simgesi, 446 — din, fikri, 417 Evren, yeniden özümsemesi, 321 —, tipik olarak Serapis, 100 Rahim muskası, 300 VALENTINUS, 241 —, sistemi, 260 Valentinian Kutsal Ayini, 141 'Varanes', derlenmiş, 273 Vazo, Bafometik, 405 'Günah Vazosu', 111 Velanunii, 335 Venüs Anadyomene, 287 Veulamium, bulunan büyüler at, 339 —, bulunan parşömenler, 360 İsa'nın Parıldayan Vesture'u, 308 'Vildes abreptio', 182 Zafer Taşları, Runik, 212 Viyana Dolabı, mücevherler, 278 Bakire, büyüler hakkında, 281 Vigil'in 'Copa Suriyeca'sı, 181 'Işık Bakiresi', 351 Visconti'nin sihirli parşömeni, 358 Vişnu'nun Ayağı, 270

--- SAYFA 490 ---

DİZİN. 466 Von Hammer on Tortures, 128 — —'nin teorisi, 403 Ünlü, yedi, 199 Ünlü Harf, 'Büyük İsmi; 315 'Vultus Triformis', 395 SU, İlk Prensip, 224 Weishaupt, Spartacus, 424 Westminster Hall, Masonların İşaretleri, 325 'Beyaz Taş', St. John's, 129 Rüzgarlar, Hindu, 265 'Kanatlı Ayak', 185 'Mısır Bilgeliği', 278 'Mısırın Bilgeliği Mısırlılar,' 437 'Bilgelik' Güç, 330 Bilgelik, sır, 6 Keder, kınandı, 358 Serapis'in Kurt'u, 160 Wood'un Serapis'i, 312 'Söz, gerçek' 252 Güç Sözleri, 280 Dünya, yaratılışı, 132 Dünya, dört, 36 Wormenhert, St. Albans'taki specus, 423 Wren Masonluğu kurar, 391, 422 Xerxes, Etiyopya birliği, 203 —, yeğenlerinin kurban edilmesi, 168 X.P.S. sandık üzerinde, 396 YAMA, Cehennemin Efendisi, 165 — ve Serapis, 270 —putra, Hadres, 71 Yang, Çin sembolü, 391 Yıl, nasıl simgelendiği, 179 Sarı jasper, tılsımlı, 132 Yoni, Hindoo, 111 York, Mithraic Tablet at, 136 Z.Z.Z. barda, 218 Zarmanes Chagan, 54 Zendavesta, analizi, 29 Zenodorus, devasa Merkür, 430 Zodyak, mistik anlamda mistik, 346 Zodyak mücevherleri, sıklığı, 132 — Lordlar, 349 Zerdüş, bir Baktriya, 272 Zerdüş Melekolojisi, 9 — cenaze töreni, 137 Zwacke, Cato, 424 ŞEK. 19

————— LONDRA: WILLIAM CLOWES AND SONS, LIMITED, STAMFORD STREET AND CHARING CROSS TARAFINDAN BASILMIŞTIR.

--- SAYFA 491 [Görsel / Boş] ---
--- SAYFA 492 [Görsel / Boş] ---
--- SAYFA 493 [Görsel / Boş] ---
--- SAYFA 494 [Görsel / Boş] ---
--- SAYFA 495 [Görsel / Boş] ---
--- SAYFA 496 [Görsel / Boş] ---
--- SAYFA 497 [Görsel / Boş] ---
--- SAYFA 498 [Görsel / Boş] ---
--- SAYFA 499 [Görsel / Boş] ---
--- SAYFA 500 [Görsel / Boş] ---
--- SAYFA 501 [Görsel / Boş] ---
--- SAYFA 502 [Görsel / Boş] ---
--- SAYFA 503 [Görsel / Boş] ---
--- SAYFA 504 [Görsel / Boş] ---
--- SAYFA 505 ---

CELEPHAİS BASIN BASKISI İÇİN YAYIN NOTU Gnostikler ve Kalıntıları'nın mevcut baskısı, çevrimiçi olarak bulunan 1887 ikinci baskısının fotokopisinin sayfa görüntülerinden hazırlanmıştır; Plakalar ve satır içi resimler, Leeds şehir kütüphanesinde bulunan 1887 tarihli baskının bir kopyasından taranmıştır (bu kopyanın durumu, tamamının taranmasını pratik olmayan bir öneri haline getirecek şekildeydi). Kapak tasarımı 1887 baskısının ön pano tasarımı temel alınarak yeniden oluşturulmuştur. Plakalar ve şekiller taramalardan temizlenmiştir. Birkaç belirgin yazım hatası, eksik tırnak işaretleri vb. düzeltildi; bunun dışında yazılışı, düzeni ve üslubu pek çok açıdan aslına uygun hale getirilmiş; Bunun temel istisnası, Yunanca ve Kıpti'nin yeniden üretiminde üslubu tam olarak eşleştirmenin mümkün olmamasıdır. Sigma için Σ veya C kullanımına ilişkin varyasyonlar takip edilmiş olsa da, muhtemelen tipografide mümkün olduğunca yazıtların yazımını yeniden üretmeyi amaçlayan harf formlarındaki diğer varyasyonlar (çoğunlukla 'küçük harf' biçiminde görünen omega ve kare yerine kavisli görünen epsilon) evrensel olarak yeniden üretilmiyor. Bazı durumlarda, mevcut yazı tiplerinden Yunanca veya Kıpti harfleri gibi görünmeyen karakterlere yaklaşmak gerekli olmuştur. London Magic Papyrus'tan 59 harfli formül (P. Lond. 46 / PGM V) s. 243 ve 362 orijinal olarak birkaç bariz hatayla basılmıştı ve aslında palindromik değildi; burada H. D. Betz (ed.), The Greek Magical Papyri in Translation'daki forma uyarlanmıştır. King'in Askew Codex metinlerinin ("Pistis Sophia") vaat ettiği tam çevirisi hiçbir zaman yayınlanmadı ve görünüşe göre hiçbir zaman yayınlanabilir bir tamamlanma durumuna getirilmedi. Bu cildin yanı sıra Celephaïs Press, G.R.S.'nin 1921 tarihli ikinci baskısının tam bir PDF dosyasını da yayınlıyor. Mead'in Schwarte'nin Latincesinden yaptığı çevirisi; Violet McDermot tarafından doğrudan Kıpti dilinden çevrilen tam bir İngilizce baskısı da yayınlandı. Gnostikler ve Kalıntıları kamu malıdır; mevcut baskı ticari olmayan bir temelde serbestçe çoğaltılabilir, dağıtılabilir ve web'de yayınlanabilir. T.S. Leeds, İngiltere Haziran 2007

--- SAYFA 506 ---

CELEPHAİS BASININDA / SÖZLENMEYEN BASINDAN MEVCUT DİĞER ELEKTRONİK KİTAPLAR Edwin Arnold (çev.)—The Song Celestial (Bhagavadgita) Richard Carlile—Manual of Masonry J.G.R. Forlong - Yaşam Nehirleri, Karşılaştırmalı Dinler Biliminde Kısa Çalışmalar, İnsan İnançları: Dinler Ansiklopedisi Franz Hartmann - Kozmoloji veya Evrensel Bilim & c. &C. &C. (Gül Haçlıların Gizli Sembolleri) C.H. Hinton—Dördüncü Boyut, Bilimsel Romanslar (1. seri, cilt I) Thomas Inman—Antik Pagan ve Modern Hıristiyan Sembolizmi (2. baskı), Antik İnançlar ve Modern Hargrave Jennings—Gül Haçlılar, Ayinleri ve Gizemleri (4. baskı) Sidney T. Klein—Bilim ve Sonsuz Richard Payne Knight, ve diğerleri—Priapus'a İbadet Üzerine Bir Söylem & c. &C. &C. (diğer adıyla Priapus İbadeti Üzerine İki Deneme) Gerald Massey—The Natural Genesis, Gerald Massey's Lectures G.R.S. Mead (çev.) —Pistis Sophia S.L. “MacGregor” Mathers (ed. / çev.)—Kabala Açıklandı William Stirling—The Canon Prentiss Tucker—Kayıp Anahtar: Masonik Sembollerin Açıklaması N. Montfaucon de Villars—Comte de Gabalis (“Kardeşler” çevirisi) Swami Vivekananda—Raja Yoga, Bhakti Yoga A.E. Waite—Gül Haçlıların Gerçek Tarihi HAZIRLANMA VEYA PROJELENME AŞAMASINDA Thomas Inman—Eski İsimlerde Bedenlenen Kadim İnançlar Gerald Massey—Başlangıçların Kitabı, Eski Mısır: Dünyanın Işığı G.R.S. Mead—Unutulmuş Bir İnancın Parçaları John Woodroffe (Arthur Avalon)—Harflerin Çelengi Bu başlıklardan herhangi biri hakkında daha fazla ayrıntı için, dancestar93@gmail.com ile iletişime geçin Celephaïs Press Ulthar - Sarkomand - Inquanok - Leeds